

Dhiata e Re

Tabela e Përmbajtjes

Mateu

KAPITULLI 1

1 Libri i brezit të Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit.
2 Abrahamit i lindi Isaku; Isakut i lindi Jakobi; Jakobit i lindi Juda dhe vëllezërit e tij;
3 Judës i lindi Faresi dhe Zara nga Tamara; dhe Faresit i lindi Esromi; Esromit i lindi Arami;
4 Aramit i lindi Aminadabi; Aminadabit i lindi Naasoni; Naassonit i lindi Salmoni;
5 Salmonit i lindi Boozi nga Rakabi; dhe Boozit i lindi Obedi nga Rutha; Obedit i lindi Isai;
6 Isait i lindi mbreti David; Mbretit David i lindi Salomoni nga ajo që kishte qenë gruaja e Urias;
7 Solomonit i lindi Roboami; Roboamit i lindi Abia; Abias i lindi Asa;
8 Asas i lindi Jozafati; Jozafatit i lindi Jorami; Joramit i lindi Ozias;
9 Ozias i lindi Joathami; Joathamit i lindi Ashazi; Ashazit i lindi Ezekia;
10 Ezekias i lindi Manasi; Manasit i lindi Amoni; Amonit i lindi Josia;
11 Josias i lindi Jekonia dhe vëllezërit e tij në kohën kur ata u çuan në Babiloni.
12 Pasi i çuan në Babiloni, Jekonias i lindi Salathieli; Salathielit i lindi Zorobabel;
13 Zorobabelit i lindi Abiudi; Abiudit i lindi Eliakimi; Eliakimit i lindi Azori;
14 Azorit i lindi Sadoku; Sadokut i lindi Akimi; Akimit i lindi Eliudi;
15 Eliudit i lindi Eleazari; Eleazarit i lindi Matani; dhe Matanit i lindi Jakobi;
16 Dhe Jakobit i lindi Jozefi, burri i Marisë, nga e cila lindi Jezusi, i quajtur Krisht.
17 Kështu, të gjitha brezat nga Abrahami deri te Davidi janë katërmbëdhjetë breza; dhe nga Davidi deri në internimin në Babiloni janë katërmbëdhjetë breza; dhe nga rrëmbimi në Babiloni te Krishti ka katërmbëdhjetë breza.
18 Tani lindja e Jezu Krishtit ishte në këtë mënyrë: kur nëna e tij, Maria ishte fejuar me Jozefin, para se të bashkoheshin, ajo u gjet shtatzënë nga Fryma e Shenjtë.
19 Atëherë Jozefi, i shoqi i saj, duke qenë njeri i drejtë dhe që nuk donte ta bënte shembull publikun, vendosi ta linte fshehurazi.
20 Por ndërsa ai po mendonte për këto gjëra, ja, engjëlli i Zotit iu shfaq në ëndërr duke i thënë: Jozef, bir i Davidit, mos ki frikë të marrësh me vete Marinë, gruan tënde, sepse ajo që është ngjizur në të është të Frymës së Shenjtë.
21 Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin JEZUS, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre.
22 Tani e gjithë kjo u bë, që të përmbushej ajo që ishte thënë nga Zoti me anë të profetit, duke thënë:
23 Ja, një virgjëreshë do të mbetet me barrë dhe do të lindë një djalë, të cilit do t'ia vënë emrin Emanuel, që do të thotë: "Perëndia me ne".
24 Atëherë Jozefi, duke u ngritur nga gjumi, bëri ashtu siç e kishte urdhëruar engjëlli i Zotit dhe mori gruan e tij.
25 Dhe nuk e njohu deri sa ajo lindi djalin e saj të parëlindur; dhe ai e quajti JEZUS.

KAPITULLI 2

1 Tani kur Jezusi lindi në Betlehem të Judesë në ditët e mbretit Herod, ja, erdhën dijetarë nga lindja në Jeruzalem,
2 duke thënë: "Ku është mbreti i Judenjve që ka lindur?". sepse ne pamë yllin e tij në lindje dhe erdhëm për ta adhuruar.
3 Mbreti Herod, kur i dëgjoi këto, u shqetësua dhe bashkë me të gjithë Jeruzalemi.
4 Dhe, mbasi mblodhi të gjithë krerët e priftërinjve dhe skribët e popullit, i pyeti se ku do të lindte Krishti.
5 Dhe ata i thanë: "Në Betlehem të Judesë, sepse kështu është shkruar nga profeti:
6 Dhe ti Betlehem, në vendin e Judës, nuk je më i vogli ndër princat e Judës, sepse nga ti do të dalë një Guvernator që do të sundojë popullin tim të Izraelit.
7 Atëherë Herodi, mbasi i thirri fshehurazi dijetarët, i pyeti me zell se në ç'orë u shfaq ylli.
8 Pastaj i dërgoi në Betlehem dhe tha: "Shkoni dhe kërkoni me kujdes fëmijën; dhe kur ta gjeni, më lajmëroni që edhe unë të vij dhe ta adhuroj.
9 Kur e dëgjuan mbretin, u larguan; dhe ja, ylli që ata panë në lindje, shkoi para tyre, derisa erdhi dhe u ndal mbi vendin ku ishte fëmija i vogël.
10 Kur panë yllin, u gëzuan me një gëzim jashtëzakonisht të madh.
11 Kur hynë në shtëpi, panë fëmijën me Marinë, nënën e tij, ranë përmbys dhe e adhuruan; ar, temjan dhe mirrë.
12 Dhe, duke u paralajmëruar nga Perëndia në ëndërr që të mos ktheheshin te Herodi, ata u nisën në vendin e tyre nga një rrugë tjetër.
13 Dhe kur ata u larguan, ja, engjëlli i Zotit iu shfaq Jozefit në ëndërr, duke i thënë: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt dhe ji atje derisa të të njoftoj. Herodi do të kërkojë fëmijën e vogël për ta shkatërruar.
14 Kur u ngrit, mori fëmijën dhe nënën e tij natën dhe shkoi në Egjipt.
15 Dhe qëndroi atje deri në vdekjen e Herodit, që të përmbushej ajo që ishte thënë nga Zoti me anë të profetit, duke thënë: "Unë thirra birin tim nga Egjipti".
16 Atëherë Herodi, kur pa se e tallnin me dijetarët, u zemërua jashtëzakonisht shumë, dhe dërgoi jashtë dhe vrau të gjithë fëmijët që ishin në Betlehem dhe në të gjitha brigjet e tij, nga dy vjeç e poshtë, sipas koha që ai kishte pyetur me zell nga njerëzit e mençur.
17 Atëherë u përmbush ajo që ishte thënë nga profeti Jeremy, duke thënë:
18 Në Ramë u dëgjua një zë, vajtime, vajtime dhe vajtime të mëdha. Rakela qante për bijtë e saj dhe nuk ngushëllohej, sepse ata nuk janë.
19 Por, kur Herodi vdiq, ja, një engjëll i Zotit iu shfaq në ëndërr Jozefit në Egjipt,
20 duke thënë: "Çohu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe shko në vendin e Izraelit, sepse kanë vdekur ata që kërkonin jetën e fëmijës".
21 Ai u ngrit, mori fëmijën dhe nënën e tij dhe shkoi në vendin e Izraelit.
22 Por kur dëgjoi që Arkelau mbretëroi në Jude në dhomën e Herodit, atit të tij, pati frikë të shkonte atje; megjithatë,

duke qenë i paralajmëruar nga Perëndia në ëndërr, u largua në krahinat e Galilesë.
23 Dhe ai erdhi dhe banoi në një qytet të quajtur Nazaret, që të përmbushej ç'ishte thënë nga profetët: "Ai do të quhet Nazareas".

KAPITULLI 3

1 Në ato ditë erdhi Gjon Pagëzori duke predikuar në shkretëtirën e Judesë,
2 dhe duke thënë: "Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër".
3 Sepse ky është ai për të cilin foli profeti Isaia, duke thënë: "Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij".
4 Po ky Gjon kishte rrobën e tij prej leshi deveje dhe një brez lëkure rreth ijëve; dhe mishi i tij ishte karkaleca dhe mjaltë e egër.
5 Atëherë Jeruzalemi, gjithë Judeja dhe gjithë krahina rreth Jordanit dolën drejt tij,
6 Dhe u pagëzuan prej tij në Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre.
7 Por, kur pa shumë farisenj dhe saducenj që po vinin për t'u pagëzuar, u tha atyre: "O brez nepërkash, kush ju ka paralajmëruar t'i ikni zemërimit që do të vinte?
8 Jepni, pra, fryte të përshtatshme për pendim:
9 Dhe mos mendoni të thoni me vete: Ne kemi Abrahamin për atin tonë, sepse unë po ju them se Perëndia është në gjendje t'i nxjerrë Abrahamit fëmijë nga këta gurë.
10 Dhe tani sëpata është vënë në rrënjën e pemëve; prandaj çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr.
11 Unë ju pagëzoj me ujë për pendim, por ai që vjen pas meje është më i fuqishëm se unë, të cilit nuk jam i denjë t'i mbaj këpucët; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.
12 Të cilit e ka ventilatorin në dorë, ai do të pastrojë plotësisht dyshemenë e tij dhe do të mbledhë grurin e tij në kosh; por bykun do ta djegë me zjarr të pashueshëm.
13 Atëherë Jezusi erdhi nga Galilea në Jordan te Gjoni që të pagëzohej prej tij.
14 Por Gjoni ia ndaloi duke thënë: "Unë kam nevojë të pagëzohem prej teje dhe ti po vjen tek unë?".
15 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: ' 'Lëre të jetë kështu tani, sepse kështu duhet të përmbushim çdo drejtësi". Pastaj ai e vuajti atë.
16 Dhe Jezusi, kur u pagëzua, doli menjëherë nga uji dhe ja, qiejt iu hapën dhe ai pa Frymën e Perëndisë që zbriste si një pëllumb dhe po ndriçonte mbi të.
17 Dhe ja një zë nga qielli që tha: "Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur".

KAPITULLI 4

1 Atëherë Fryma e çoi Jezusin në shkretëtirë për t'u tunduar nga djalli.
2 Dhe, mbasi agjëroi dyzet ditë e dyzet net, më vonë ishte i uritur.
3 Dhe, kur tunduesi iu afrua, i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, urdhëro që këta gurë të bëhen bukë".
4 Por ai u përgjigj dhe tha: "Është shkruar: " Njeriu nuk do të rrojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë".
5 Atëherë djalli e çon në qytetin e shenjtë dhe e vendos në një majë të tempullit,
6 Dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhe poshtë; sepse është shkruar: "Ai do t'i urdhërojë engjëjt e tij për ty; dhe ata do të të mbajnë në duart e tyre, që të mos shkelësh kurrë këmbën tënde". kundër një guri.
7 Jezusi i tha: " Është shkruar përsëri: "Mos e tundo Zotin, Perëndinë tënd".
8 Përsëri, djalli e çon në një mal shumë të lartë dhe i tregon të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre;
9 Dhe i tha: "Unë do të të jap të gjitha këto gjëra, në qoftë se ti bie përmbys dhe më adhuron".
10 Atëherë Jezusi i tha: " Largohu që këtej, Satana, sepse është shkruar: "Adhuro Zotin, Perëndinë tënd, dhe shërbeji vetëm atij".
11 Atëherë djalli e la dhe ja, erdhën engjëjt dhe i shërbenin.
12 Dhe Jezusi, kur dëgjoi se Gjonin e futën në burg, u nis për në Galile;
13 Dhe la Nazaretin, erdhi dhe banoi në Kapernaum, që është në bregun e detit, në kufijtë e Zabulonit dhe të Neftalimit.
14 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti Isaia, duke thënë:
15 Vendi i Zabulonit dhe vendi i Neftalimit, në rrugën e detit, përtej Jordanit, Galilea e Johebrenjve;
16 Populli që rrinte në errësirë pa një dritë të madhe; dhe atyre që ishin ulur në krahinën dhe në hijen e vdekjes u shpërtheu drita.
17 Që nga ajo kohë Jezusi filloi të predikojë dhe të thotë: Pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afër.
18 Dhe Jezusi, duke ecur pranë detit të Galilesë, pa dy vëllezër, Simonin, të quajtur Pjetër, dhe Andrean, vëllanë e tij, që po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë.
19 Dhe ai u tha atyre: " Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish".
20 Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën.
21 Dhe duke shkuar që andej, ai pa dy vëllezër të tjerë, Jakobin, birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllanë e tij, në një anije me Zebedeun, atin e tyre, duke ndrequr rrjetat; dhe ai i thirri ata.
22 Dhe ata lanë menjëherë anijen dhe atin e tyre dhe e ndoqën.
23 Dhe Jezusi shkonte nëpër gjithë Galilenë, duke mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo sëmundje në popull.
24 Dhe fama e tij u përhap në mbarë Sirinë; dhe i sollën të gjithë të sëmurët që vuanin nga sëmundje dhe mundime të ndryshme, të demonizuar, të çmendur dhe paralizë; dhe ai i shëroi.
25 Dhe turma të mëdha njerëzish e ndiqnin nga Galilea, nga Dekapoli, nga Jeruzalemi, nga Judeja dhe nga përtej Jordanit.

KAPITULLI 5

1 Dhe, duke parë turmat, u ngjit në mal; dhe kur u ul, iu afruan dishepujt e tij.
2 Dhe ai hapi gojën dhe i mësoi, duke thënë:
3 Lum të varfërit në frymë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve.
4 Lum ata që vajtojnë, sepse ata do të ngushëllohen.

5 Lum ata që janë zemërbutë, sepse ata do të trashëgojnë tokën.
6 Lum ata që kanë uri dhe etje për drejtësi, sepse do të ngopen.
7 Lum ata që janë të mëshirshëm, sepse ata do të kenë mëshirë.
8 Lum ata që janë të pastër nga zemra, sepse ata do të shohin Perëndinë.
9 Lum paqebërësit, sepse ata do të quhen bij të Perëndisë.
10 Lum ata që përndiqen për hir të drejtësisë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve.
11 Lum ju, kur do t'ju shajnë, do t'ju përndjekin dhe do të thonë çdo gjë të keqe kundër jush në mënyrë të rreme, për hirin tim.
12 Gëzohuni dhe gëzohuni, sepse shpërblimi juaj është i madh në qiej, sepse kështu i përndoqën profetët që ishin para jush.
13 Ju jeni kripa e tokës; por në qoftë se kripa humbet shijen e saj, me çfarë do të kriposet? tani e tutje nuk është mirë për asgjë, veçse të dëbohet dhe të shkelet nën këmbët e njerëzve.
14 Ju jeni drita e botës. Një qytet i ngritur mbi një kodër nuk mund të fshihet.
15 As nuk ndezin një qiri dhe e vënë nën një pus, por mbi një shandan; dhe u jep dritë të gjithë atyre që janë në shtëpi.
16 Kështu le të shkëlqejë drita juaj para njerëzve, që të shohin veprat tuaja të mira dhe të lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej.
17 Mos mendoni se kam ardhur për të shkatërruar ligjin ose profetët; nuk kam ardhur për të shkatërruar, por për të përmbushur.
18 Sepse në të vërtetë unë ju them: Derisa qielli dhe toka të kalojnë, asnjë jotë ose një pikë nuk do të kalojë fare nga ligji, derisa të përmbushen të gjitha.
19 Kushdo, pra, që shkel një nga këto urdhërime më të vogla dhe do t'u mësojë njerëzve kështu, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qiejve; por kushdo që do t'i bëjë dhe do t'i mësojë ato, do të quhet i madh në mbretërinë e qiejve.
20 Sepse unë po ju them se në qoftë se drejtësia juaj nuk do të kalojë drejtësinë e skribëve dhe të farisenjve, ju nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve.
21 Ju keni dëgjuar se ishte thënë nga ata të kohëve të lashta: "Mos vrit"; dhe kushdo që do të vrasë do të jetë në rrezik të gjykimit:
22 Por unë po ju them se kushdo që zemërohet pa shkak kundër vëllait të tij, do të jetë në rrezik të gjykimit; , do të jetë në rrezik nga zjarri i ferrit.
23 Prandaj, në qoftë se e çon dhuratën tënde në altar dhe aty kujtohet se vëllai yt ka diçka kundër teje;
24 Lër aty dhuratën tënde përpara altarit dhe shko; së pari pajtohu me vëllanë tënd dhe pastaj eja dhe bëj dhuratën tënde.
25 Bie dakord shpejt me kundërshtarin tënd, ndërsa je në rrugë me të; që kundërshtari të mos të dorëzojë në çdo kohë te gjykatësi dhe gjykatësi te oficeri dhe ti të futesh në burg.
26 Në të vërtetë po të them se nuk do të dalësh kurrë që andej, derisa të kesh paguar shumën më të madhe.
27 Ju keni dëgjuar se ishte thënë nga ata të kohëve të lashta: "Mos shkel kurorën".
28 Por unë po ju them se kushdo që shikon një grua për ta dëshiruar, ka shkelur kurorën me të në zemrën e tij.
29 Dhe nëse syri yt i djathtë të fyen, nxirre dhe flake prej teje, sepse është e dobishme për ty që të humbasë një nga gjymtyrët e tua dhe jo të hidhet i gjithë trupi yt në ferr.
30 Dhe në qoftë se dora jote e djathtë të fyen, preje dhe flake prej teje, sepse është e dobishme për ty që të humbasë një nga gjymtyrët e tua dhe jo që i gjithë trupi yt të hidhet në ferr.
31 Është thënë: "Kushdo që lë gruan e tij, le t'i japë asaj një letër divorci".
32 Por unë po ju them se kushdo që e lë gruan e tij, përveçse për shkak të kurvërisë, e bën atë të shkelë kurorën; dhe kushdo që martohet me të divorcuarin, shkel kurorën.
33 Përsëri, ju keni dëgjuar se është thënë nga ata të kohëve të lashta: "Mos u beto, por zbato betimet e tua ndaj Zotit.
34 Por unë po ju them: Mos u betoni fare; as nga qielli; sepse ai është froni i Perëndisë:
35 As për tokë; sepse është stoli i këmbëve të tij, as për Jeruzalemin; sepse është qyteti i Mbretit të madh.
36 Nuk do të betohesh as për kokën tënde, sepse nuk mund të bësh asnjë fije floku të bardhë ose të zi.
37 Por komunikimi juaj le të jetë, po, po; Jo, jo, sepse çdo gjë që është më shumë se këto vjen nga e keqja.
38 Ju keni dëgjuar se është thënë: Sy për sy dhe dhëmb për dhëmb.
39 Por unë po ju them se mos i kundërshtoni të keqes;
40 Dhe në qoftë se dikush do të të padisë para ligjit dhe do të të heqë rrobën, le të ketë edhe mantelin tënd.
41 Dhe kushdo që të detyron të ecësh një milje, shko me të dy.
42 Jepi atij që të kërkon dhe mos u largo nga ai që do të të marrë hua.
43 Ju keni dëgjuar se është thënë: "Duaje të afërmin tënd dhe urreje armikun tënd".
44 Por unë po ju them: Duani armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, bëni mirë me ata që ju urrejnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju përndjekin;
45 që të jeni bijtë e Atit tuaj që është në qiej, sepse ai bën të lindë dielli i tij mbi të këqijtë dhe mbi të mirët dhe u bën shi të drejtëve dhe të padrejtëve.
46 Sepse, nëse i doni ata që ju duan, çfarë shpërblimi keni? a nuk janë të njëjtën gjë edhe tagrambledhësit?
47 Dhe nëse përshëndesni vetëm vëllezërit tuaj, çfarë bëni më shumë se të tjerët? nuk janë kështu edhe tagrambledhësit?
48 Jini, pra, të përsosur, sikurse është i përsosur Ati juaj që është në qiej.

KAPITULLI 6

1 Kini kujdes që të mos e jepni lëmoshën tuaj përpara njerëzve, për t'u parë prej tyre; përndryshe nuk keni asnjë shpërblim nga Ati juaj që është në qiej.
2 Prandaj, kur jep lëmoshë, mos i bie borisë para teje, siç bëjnë hipokritët në sinagoga dhe në rrugë, që të kenë lavdi nga njerëzit. Në të vërtetë po ju them se ata kanë shpërblimin e tyre.
3 Por kur jep lëmoshë, e majta jote të mos dijë se çfarë bën dora jote e djathtë.
4 që lëmosha jote të jetë në fshehtësi dhe Ati yt, që sheh në fshehtësi, do të të shpërblejë haptas.
5 Dhe kur të lutesh, mos u bëj si hipokritët, sepse atyre u pëlqen të luten në këmbë në sinagoga dhe në qoshet e

rrugëve, që të duken nga njerëzit. Në të vërtetë po ju them
se ata kanë shpërblimin e tyre.
6 Por ti, kur lutesh, hyr në dollapin tënd dhe, kur të kesh
mbyllur derën, lutju Atit tënd në fshehtësi; dhe Ati yt që
sheh në fshehtësi do të të shpërblejë haptas.
7 Por kur luteni, mos përdorni përsëritje të kota, siç bëjnë
paganët, sepse mendojnë se do të dëgjohen për shkak të
fjalëve të tyre të shumta.
8 Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj e di për çfarë keni
nevojë, para se t'i kërkoni.
9 Prandaj lutuni në këtë mënyrë: Ati ynë që je në qiej, u
shenjtëroftë emri yt.
10 Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë, ashtu
si në qiell.
11 Bukën tonë të përditshme na e jep sot.
12 Dhe na i fal borxhet tona, ashtu si i falim ne debitorët
tanë.
13 Dhe mos na ço në tundim, por na çliro nga i ligu, sepse
jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përjetë. Amen.
14 Sepse, nëse ju ua falni njerëzve gabimet e tyre, edhe Ati
juaj qiellor do t'ju falë juve.
15 Por nëse ju nuk ua falni njerëzve gabimet e tyre, as Ati
juaj nuk do t'jua falë gabimet tuaja.
16 Përveç kësaj, kur të agjëroni, mos jini të trishtuar si
hipokritët, sepse ata shpërfytyrojnë fytyrat e tyre që t'u
duken njerëzve se agjërojnë. Në të vërtetë po ju them se ata
kanë shpërblimin e tyre.
17 Por ti, kur të agjërosh, vajose kokën dhe laje fytyrën;
18 që ti të mos u duhesh njerëzve se agjëron, por Atit tënd
që është në fshehtësi; dhe Ati yt, që sheh në fshehtësi, do të
të shpërblejë haptas.
19 Mos grumbulloni për vete thesare mbi tokë, ku tenja
dhe ndryshku prishin dhe ku hajdutët çajnë e vjedhin.
20 Por grumbulloni për vete thesare në qiell, ku as tenja, as
ndryshku nuk prishin dhe ku hajdutët nuk depërtojnë dhe
nuk vjedhin;
21 Sepse ku është thesari juaj, atje do të jetë edhe zemra
juaj.
22 Drita e trupit është syri; prandaj në qoftë se syri yt është
i pastër, i gjithë trupi yt do të jetë plot dritë.
23 Por nëse syri yt është i lig, gjithë trupi yt do të jetë plot
errësirë. Prandaj, nëse drita që është në ty është errësirë, sa
e madhe është ajo errësirë!
24 Askush nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve; sepse ose
do të urrejë njërin dhe do ta dojë tjetrin; përndryshe ai do të
mbahet pas njërit dhe do të përçmojë tjetrin. Ju nuk mund
t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit.
25 Prandaj unë po ju them: Mos u shqetësoni për jetën tuaj,
çfarë do të hani ose çfarë do të pini; as për trupin tuaj, çfarë
do të vishni. A nuk është vallë jeta më shumë se mishi dhe
trupi se veshja?
26 Shiko zogjtë e qiellit, sepse ata nuk mbjellin, nuk korrin
dhe nuk mbledhin në hambarë; megjithatë Ati juaj qiellor i
ushqen ata. A nuk jeni ju shumë më të mirë se ata?
27 Cili nga ju, duke menduar, mund t'i shtojë shtatit të tij
një kubit?
28 Dhe pse mendoni për veshjen? Shikoni zambakët e
fushës si rriten; ata nuk mundohen, as tjerrin;
29 Por unë po ju them se edhe Salomoni, me gjithë lavdinë
e tij, nuk ishte veshur si një prej tyre.
30 Pse, nëse Perëndia e vesh kështu barin e fushës, që sot
është dhe nesër hidhet në furrë, a nuk do t'ju veshë edhe më
shumë, o njerëz besimpakë?
31 Mos u shqetësoni, pra, duke thënë: "Çfarë do të hamë?".
ose: Çfarë do të pimë? ose: "Me çfarë do të vishemi?".
32 (Sepse johebrenjtë kërkojnë të gjitha këto gjëra), sepse
Ati juaj qiellor e di se ju keni nevojë për të gjitha këto gjëra.
33 Por para së gjithash kërkoni mbretërinë e Perëndisë dhe
drejtësinë e tij; dhe të gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.
34 Mos u shqetësoni, pra, për të nesërmen, sepse e
nesërmja do të mendojë për gjërat e saj. Ditës i mjafton e
keqja e saj.

KAPITULLI 7

1 Mos gjykoni që të mos gjykoheni.
2 Sepse me atë gjykim që gjykoni, do të gjykoheni; dhe me
atë masë që matni, do t'ju matet përsëri.
3 Pse shikon lëmishten në syrin e vëllait tënd, por nuk
shikon traun në syrin tënd?
4 Ose si do t'i thuash vëllait tënd: Më lër të të heq
lëmishten nga syri; dhe ja, një tra është në syrin tënd?
5 O hipokrit, nxirre më parë traun nga syri yt; dhe atëherë
do të shikosh qartë për të nxjerrë lëmishten nga syri i
vëllait tënd.
6 Mos u jepni qenve atë që është e shenjtë dhe mos i hidhni
perlat tuaja para derrave, që ata të mos i shkelin nën këmbë
dhe të kthehen dhe t'ju shqyejnë.
7 Kërkoni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni
dhe do t'ju hapet:
8 Sepse kushdo që kërkon merr; dhe ai që kërkon gjen; dhe
atij që troket do t'i hapet.
9 Ose cili prej jush është, të cilit, nëse i biri i kërkon bukë,
a do t'i japë një gur?
10 Apo nëse i kërkon një peshk, a do t'i japë një gjarpër?
11 Në qoftë se ju, pra, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata
të mira fëmijëve tuaj, aq më tepër Ati juaj që është në qiej
do t'u japë gjëra të mira atyre që ia kërkojnë?
12 Prandaj çdo gjë që dëshironi t'ju bëjnë njerëzit, bëjeni
edhe ju atyre, sepse ky është ligji dhe profetët.
13 Hyni në portën e ngushtë, sepse e gjerë është porta dhe
e gjerë është udha që të çon në shkatërrim, dhe shumë janë
ata që hyjnë aty.
14 Sepse e ngushtë është porta dhe e ngushtë është udha që
të çon në jetë, dhe pak janë ata që e gjejnë.
15 Ruhuni nga profetët e rremë që vijnë te ju të veshur si
dele, por përbrenda janë ujqër grabitqarë.
16 Ju do t'i njihni nga frytet e tyre. A mbledhin njerëzit
rrush me gjemba apo fiq gjembash?
17 Kështu çdo pemë e mirë jep fryt të mirë; por një pemë e
prishur jep fryte të këqija.
18 Një pemë e mirë nuk mund të japë fryt të keq, as një
pemë e keqe nuk mund të japë fryt të mirë.
19 Çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në
zjarr.
20 Prandaj nga frytet e tyre ju do t'i njihni ata.
21 Jo kushdo që më thotë: Zot, Zot, do të hyjë në
mbretërinë e qiejve; por ai që bën vullnetin e Atit tim që
është në qiej.
22 Shumë do të më thonë atë ditë: "Zot, Zot, a nuk kemi
profetizuar në emrin tënd?". dhe në emrin tënd a ke dëbuar

demonët? dhe në emrin tënd ke bërë shumë vepra të mrekullueshme?
23 Dhe atëherë do t'u them atyre se nuk ju kam njohur kurrë; largohuni nga unë, ju që bëni paudhësi.
24 Prandaj, kushdo që i dëgjon këto fjalë të mia dhe i zbaton, do ta krahasoj me një njeri të urtë, i cili e ndërtoi shtëpinë e tij mbi një shkëmb;
25 Dhe ra shiu, erdhën përmbytjet, frynë erërat dhe goditën atë shtëpi; dhe nuk u rrëzua, sepse ishte themeluar mbi një shkëmb.
26 Dhe kushdo që i dëgjon këto fjalë të mia dhe nuk i zbaton, do të krahasohet me një njeri budalla, që e ndërtoi shtëpinë e tij mbi rërë:
27 Dhe ra shiu, erdhën përmbytjet, frynë erërat dhe goditën atë shtëpi; dhe ra dhe rënia e tij ishte e madhe.
28 Dhe ndodhi që kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, njerëzit u habitën nga doktrina e tij:
29 Sepse ai i mësonte si një që ka autoritet dhe jo si skribët.

KAPITULLI 8

1 Kur ai zbriti nga mali, turma të mëdha e ndiqnin.
2 Dhe ja, erdhi një lebroz dhe e adhuroi duke thënë: "Zot, po të duash, mund të më pastrosh".
3 Dhe Jezusi zgjati dorën, e preku duke thënë: " Unë dua; qofsh i pastër. Dhe menjëherë lebra e tij u pastrua.
4 Dhe Jezusi i tha:" Shiko se mos i thuaj askujt; por shko, paraqitu te prifti dhe ofroji dhuratën që ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi për ta.
5 Dhe kur Jezusi hyri në Kapernaum, iu afrua një centurion duke iu lutur:
6 Dhe duke thënë: "Zot, shërbëtori im rri shtrirë në shtëpi i paralizuar, i munduar rëndë".
7 Dhe Jezusi i tha: ' 'Do të vij dhe do ta shëroj".
8 Centurioni u përgjigj dhe tha: "Zot, unë nuk jam i denjë që ti të hysh nën çatinë time; por thuaj vetëm fjalën dhe shërbëtori im do të shërohet".
9 Sepse unë jam një njeri nën pushtet dhe kam ushtarë nën mua; dhe i them këtij: "Shko, dhe ai shkon; dhe tjetrit: "Eja" dhe ai vjen; dhe shërbëtorit tim: "Bëje këtë dhe ai do ta bëjë".
10 Jezusi, kur e dëgjoi këtë, u mrekullua dhe u tha atyre që e ndiqnin: " Në të vërtetë po ju them se nuk kam gjetur besim kaq të madh as në Izrael".
11 Dhe unë po ju them se shumë do të vijnë nga lindja dhe perëndimi dhe do të ulen me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin, në mbretërinë e qiejve.
12 Por bijtë e mbretërisë do të dëbohen në errësirën e jashtme; atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh.
13 Dhe Jezusi i tha centurionit: ' 'Shko; dhe ashtu siç besove, të bëhet me ty. Dhe shërbëtori i tij u shërua në të njëjtën orë.
14 Kur Jezusi hyri në shtëpinë e Pjetrit, pa nënën e gruas së tij të shtrirë dhe të sëmurë nga ethet.
15 Dhe ai ia preku dorën dhe ethet e lanë; dhe ajo u ngrit dhe u shërbeu.
16 Kur u ngrys, i sollën shumë të demonizuar; dhe ai me fjalën e tij i dëboi shpirtrat dhe shëroi të gjithë të sëmurët.
17 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti Isaia, duke thënë: "Vetë i mori dobësitë tona dhe i solli sëmundjet tona".
18 Tani Jezusi, kur pa rreth tij turma të mëdha, urdhëroi të shkonin në bregun tjetër.
19 Dhe një skrib erdhi dhe i tha: "Mësues, unë do të të ndjek kudo që të shkosh".
20 Dhe Jezusi i tha: " Dhelprat kanë gropa dhe zogjtë e qiellit fole; por Biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën.
21 Dhe një tjetër nga dishepujt e tij i tha:"Zot, më lejo më parë të shkoj të varros atin tim".
22 Por Jezusi i tha: ' 'Ndiqmë; dhe le të varrosin të vdekurit të vdekurit e tyre.
23 Dhe kur ai hipi në një barkë, dishepujt e tij e ndiqnin.
24 Dhe ja, u ngrit një furtunë e madhe në det, aq sa anija u mbulua nga dallgët, por ai flinte.
25 Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe e zgjuan duke i thënë: "Zot, na shpëto! ne po mbarojmë".
26 Dhe ai u tha atyre: " Përse keni frikë, o njerëz besimpakë? Atëherë ai u ngrit dhe qortoi erërat dhe detin; dhe pati një qetësi të madhe.
27 Por njerëzit u mrekulluan dhe thanë: "Çfarë njeriu është ky që i binden edhe erërat dhe deti!".
28 Dhe kur arriti në bregun tjetër në krahinën e Gergesenëve, i takuan dy të demonizuar që dilnin nga varret, shumë të egër, sa që askush të mos kalonte nga ajo rrugë.
29 Dhe ja, ata bërtitën duke thënë: "Ç'ka mes nesh me ty, Jezus, Biri i Perëndisë?". a ke ardhur këtu të na mundosh para kohe?
30 Dhe larg tyre ishte një tufë e madhe derrash që kullotnin.
31 Atëherë demonët iu lutën duke i thënë: "Nëse na dëbon, na lejo të shkojmë në tufën e derrave".
32 Dhe ai u tha atyre: ' 'Shkoni". Dhe kur dolën, hynë në tufën e derrave; dhe ja, e gjithë tufa e derrave vrapoi me dhunë nga një pjerrësi në det dhe u shkatërrua në ujëra.
33 Dhe ata që i ruanin ikën, shkuan në qytet dhe treguan gjithçka dhe atë që u kishte ndodhur të demonizuarve.
34 Dhe ja, i gjithë qyteti doli për të takuar Jezusin; dhe, kur e panë, iu lutën që të largohej nga brigjet e tyre.

KAPITULLI 9

1 Dhe ai hipi në një barkë, kaloi dhe hyri në qytetin e tij.
2 Dhe ja, i sollën një të paralizuar, të shtrirë në shtrat; dhe Jezusi, duke parë besimin e tyre, i tha të paralizuarit; Bir, ji i gëzuar; të falen mëkatet e tua.
3 Dhe ja, disa skribë thanë me vete:"Ky blasfemon".
4 Dhe Jezusi, duke njohur mendimet e tyre, tha: ' 'Pse mendoni keq në zemrat tuaja?
5 Sepse është më e lehtë të thuash: "Mëkatet e tua të janë falur". apo të thuash: "Çohu dhe ec?".
6 Por që të dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë mëkatet, (atëherë i thotë të paralizuarit): Çohu, merr shtratin tënd dhe shko në shtëpinë tënde.
7 Dhe ai u ngrit dhe shkoi në shtëpinë e tij.
8 Por turmat, kur e panë këtë, u mrekulluan dhe përlëvdonin Perëndinë, që u kishte dhënë një pushtet të tillë njerëzve.
9 Dhe ndërsa Jezusi po largohej prej andej, pa një burrë, me emër Mateu, të ulur në doganë; dhe i tha: " Ndiqmë!". Dhe ai u ngrit dhe e ndoqi.
10 Dhe ndodhi që, ndërsa Jezusi ishte ulur në tryezë në shtëpi, ja, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë erdhën dhe u ulën në tryezë me të dhe me dishepujt e tij.

11 Dhe farisenjtë, kur e panë këtë, u thanë dishepujve të tij: "Pse Mjeshtri juaj ha me tagrambledhës dhe mëkatarë?".
12 Por Jezusi, kur i dëgjoi këto, u tha atyre: ' 'Nuk kanë nevojë për mjek të shëruarit, por të sëmurët.
13 Por shkoni dhe mësoni se çfarë do të thotë: "Unë do të kem mëshirë dhe jo flijime", sepse unë nuk erdha për të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët.
14 Atëherë dishepujt e Gjonit iu afruan dhe i thanë: "Përse ne dhe farisenjtë agjërojmë shpesh, kurse dishepujt e tu nuk agjërojnë?".
15 Dhe Jezusi u tha atyre: " A mund të mbajnë zi dasmorët përderisa dhëndri është me ta? por do të vijnë ditët kur do t'u merret dhëndri dhe atëherë ata do të agjërojnë.
16 Askush nuk i vë një copë pëlhure të re një rrobe të vjetër, sepse ajo që vihet për ta mbushur e merr nga rrobe dhe grisja bëhet më e keqe.
17 Njerëzit nuk hedhin verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe kacekët thyhen, vera mbaron dhe kacekët humbasin; por vendosin verë të re në kacekë të rinj dhe të dyja ruhen.
18 Ndërsa ai u fliste atyre këto gjëra, ja, erdhi një kryetar dhe e adhuroi, duke thënë: "Vajza ime tashmë ka vdekur; por eja, vëre dorën mbi të dhe ajo do të jetojë".
19 Dhe Jezusi u ngrit dhe e ndoqi bashkë me dishepujt e tij.
20 Dhe ja, një grua, e cila ishte e sëmurë me një rrjedhje gjaku dymbëdhjetë vjet, iu afrua pas dhe i preku cepin e rrobës së tij.
21 Sepse ajo thoshte me vete: "Po të mund të prek rrobën e tij, do të shërohem".
22 Por Jezusi u kthye dhe, kur e pa, tha: ' 'Bijë, ngushëllohu; besimi yt të shëroi. Dhe gruaja u shërua që nga ajo orë.
23 Dhe kur Jezusi hyri në shtëpinë e kryetarit, pa ministrat dhe njerëzit që zhurmonin,
24 Ai u tha atyre: " Lini vend, sepse shërbëtorja nuk ka vdekur, por fle". Dhe ata talleshin me të.
25 Por, kur njerëzit e nxorën jashtë, ai hyri, e kapi për dore dhe shërbëtorja u ngrit.
26 Dhe fama e tij u përhap në gjithë atë vend.
27 Dhe kur Jezusi u largua që andej, dy të verbër e ndiqnin, duke bërtitur dhe duke thënë: "Bir i Davidit, ki mëshirë për ne".
28 Dhe kur ai hyri në shtëpi, të verbërit iu afruan; dhe Jezusi u tha atyre: " A besoni se unë mund ta bëj këtë? Ata i thanë: "Po, Zot".
29 Atëherë ai ua preku sytë duke thënë: ' 'U bëftë sipas besimit tuaj".
30 Dhe sytë e tyre u hapën; Dhe Jezusi i urdhëroi rreptësisht duke thënë: " Ruhuni se askush nuk e di!".
31 Por ata, kur u larguan, e përhapën famën e tij në gjithë atë vend.
32 Ndërsa ata dolën, ja, i sollën një memec të demonizuar.
33 Kur u dëbua djalli, memeci foli dhe turmat u mrekulluan duke thënë: "Kështu nuk ishte parë kurrë në Izrael".
34 Por farisenjtë thanë: "Ai i dëbon demonët me anë të princit të demonëve".
35 Dhe Jezusi shkonte nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke mësuar në sinagogat e tyre, duke predikuar ungjillin e mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo sëmundje në popull.
36 Por ai, kur pa turmat, pati dhembshuri për ta, sepse atyre iu ra të fikët dhe u shpërndanë si dele pa bari.
37 Atëherë ai u tha dishepujve të vet: ' 'Të korrat janë vërtet të shumta, por punëtorët janë pak;
38 Lutjuni, pra, Zotit të të korrave që të dërgojë punëtorë në të korrat e tij.

KAPITULLI 10

1 Dhe, mbasi i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e tij, u dha atyre pushtet kundër frymërave të ndyra, për t'i dëbuar dhe për të shëruar çdo sëmundje dhe çdo sëmundje.
2 Tani emrat e dymbëdhjetë apostujve janë këta; I pari, Simoni, i quajtur Pjetër, dhe Andrea, vëllai i tij; Jakobi, bir i Zebedeut, dhe Gjoni, vëllai i tij;
3 Filipi dhe Bartolomeu; Thomai dhe Mateu tagrambledhësi; Jakobi, bir i Alfeut, dhe Lebeu, mbiemri i të cilit ishte Tadeu;
4 Simon Kananeani dhe Judë Iskarioti, i cili gjithashtu e tradhtoi.
5 Këta të dymbëdhjetë Jezusi i dërgoi dhe i urdhëroi duke thënë: " Mos shkoni në rrugën e johebrenjve dhe mos hyni në asnjë qytet të samaritanëve.
6 Por shkoni më mirë te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit.
7 Dhe ndërsa shkoni, predikoni duke thënë: "Mbretëria e qiejve është afër".
8 Shëroni të sëmurët, pastroni lebrozët, ngjallni të vdekurit, dëboni demonët; falas keni marrë, falas jepni.
9 Mos jepni as ar, as argjend, as bronz në kuletat tuaja,
10 As trastë për udhëtimin tuaj, as dy tunika, as këpucë, as shufra, sepse punëtori është i denjë për ushqimin e tij.
11 Dhe në cilindo qytet ose qytet që të hyni, pyesni se kush është i denjë në të; dhe qëndroni atje derisa të shkoni që andej.
12 Dhe kur të hyni në një shtëpi, përshëndeteni atë.
13 Dhe nëse shtëpia është e denjë, le të bjerë paqja juaj; por nëse nuk është e denjë, le të kthehet paqja juaj mbi ju.
14 Dhe kushdo që nuk ju pranon dhe nuk i dëgjon fjalët tuaja, kur të dilni nga ajo shtëpi ose qytet, shkundni pluhurin e këmbëve tuaja.
15 Në të vërtetë po ju them se ditën e gjyqit vendi i Sodomës dhe i Gomorrës do të jetë më i tolerueshëm se ai qytet.
16 Ja, unë ju dërgoj si dele në mes të ujqërve; jini, pra, të urtë si gjarpërinjtë dhe të padëmshëm si pëllumbat.
17 Por ruhuni nga njerëzit, sepse do t'ju dorëzojnë në sinedrë dhe do t'ju fshikullojnë në sinagogat e tyre;
18 Dhe ju do të silleni përpara guvernatorëve dhe mbretërve për hirin tim, si dëshmi kundër tyre dhe kundër johebrenjve.
19 Por kur t'ju dorëzojnë, mos mendoni se si dhe çfarë do të flisni, sepse në atë orë do t'ju jepet se çfarë do të flisni.
20 Sepse nuk jeni ju që flisni, por Fryma e Atit tuaj që flet në ju.
21 Dhe vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe ati fëmijën; dhe fëmijët do të ngrihen kundër prindërve të tyre dhe do t'i vrasin.
22 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për hir të emrit tim, por ai që do të ngulmojë deri në fund do të shpëtohet.
23 Por kur t'ju përndjekin në këtë qytet, ikni në një tjetër, sepse në të vërtetë po ju them se nuk do të kaloni qytetet e Izraelit deri sa të vijë Biri i njeriut.

24 Dishepulli nuk është mbi zotërinë e tij, as shërbëtori mbi zotërinë e tij.
25 Dishepullit i mjafton që të jetë si zotëria e tij dhe shërbëtori si zotëria e tij. Në rast se të zotin e shtëpisë e kanë quajtur Beelzebub, aq më tepër do t'i quajnë ata të shtëpisë së tij?
26 Mos kini frikë, pra, prej tyre, sepse nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet; dhe u fsheh, kjo nuk do të njihet.
27 Atë që unë ju them në errësirë, thoni në dritë, dhe atë që dëgjoni në vesh, predikoni mbi çatitë.
28 Dhe mos kini frikë nga ata që vrasin trupin, por nuk mund të vrasin shpirtin, por kini frikë më tepër nga ai që mund të shkatërrojë shpirtin dhe trupin në ferr.
29 A nuk shiten vallë dy harabela për një qindarkë? dhe një prej tyre nuk do të bjerë për tokë pa Atin tuaj.
30 Por të gjitha flokët e kokës sate janë të numëruara.
31 Mos kini frikë, pra, sepse keni më shumë vlerë se shumë harabela.
32 Kushdo, pra, që do të më rrëfejë përpara njerëzve, edhe unë do ta rrëfej përpara Atit tim që është në qiej.
33 Por kushdo që do të më mohojë përpara njerëzve, do ta mohoj edhe unë përpara Atit tim që është në qiej.
34 Mos mendoni se erdha të dërgoj paqen mbi tokë; nuk erdha të dërgoj paqen, por shpatën.
35 Sepse unë erdha të ndaj një burrë nga i ati, bija nga e ëma dhe nusen nga vjehrra.
36 Armiqtë e njeriut do të jenë ata të shtëpisë së tij.
37 Kush e do babanë ose nënën më shumë se mua, nuk është i denjë për mua; dhe ai që do birin ose vajzën më shumë se mua, nuk është i denjë për mua.
38 Dhe ai që nuk e merr kryqin e tij dhe nuk më ndjek, nuk është i denjë për mua.
39 Kush gjen jetën e tij do ta humbasë; dhe ai që humb jetën e tij për hirin tim, do ta gjejë.
40 Ai që ju pranon, më pranon mua dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar.
41 Kush pranon një profet në emër të një profeti, do të marrë shpërblimin e një profeti; dhe ai që pranon të drejtin në emër të të drejtit, do të marrë shpërblimin e të drejtit.
42 Dhe kushdo që do t'i japë për të pirë njërit prej këtyre të vegjëlve vetëm një gotë ujë të ftohtë në emër të një dishepulli, në të vërtetë po ju them, ai nuk do ta humbasë në asnjë mënyrë shpërblimin e tij.

KAPITULLI 11

1 Dhe ndodhi që, kur Jezusi mbaroi së urdhëruari dymbëdhjetë dishepujt e tij, u nis që andej për të mësuar dhe për të predikuar në qytetet e tyre.
2 Kur Gjoni dëgjoi në burg veprat e Krishtit, dërgoi dy nga dishepujt e tij,
3 Dhe i tha: "A je ti ai që duhet të vijë apo të kërkojmë një tjetër?".
4 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Shkoni dhe tregojini Gjonit gjërat që dëgjoni dhe shihni:
5 Të verbërit marrin shikimin, të çalët ecin, lebrozët pastrohen dhe të shurdhërit dëgjojnë, të vdekurit ringjallen dhe të varfërve u predikohet ungjilli.
6 Dhe lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë.
7 Dhe ndërsa ata po largoheshin, Jezusi filloi t'u thotë turmave për Gjonin: " Çfarë keni dalë të shihni në shkretëtirë? Një kallam i tundur nga era?
8 Por çfarë dolët të shihni? Një burrë i veshur me rroba të buta? ja, ata që veshin rroba të buta janë në shtëpitë e mbretërve.
9 Por çfarë dolët të shihni? Një profet? po, unë ju them juve dhe më shumë se një profet.
10 Sepse ky është ai për të cilin është shkruar: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim përpara fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde përpara teje".
11 Në të vërtetë po ju them se midis atyre që kanë lindur nga gratë nuk ka dalë asnjë më i madh se Gjon Pagëzori, por më i vogli në mbretërinë e qiejve është më i madh se ai.
12 Dhe që nga ditët e Gjon Pagëzorit e deri më tani mbretëria e qiejve vuan nga dhuna dhe të dhunshmit e marrin me dhunë.
13 Sepse të gjithë profetët dhe ligji profetizuan deri në Gjonin.
14 Dhe nëse doni ta merrni, ky është Elia, që do të vinte.
15 Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
16 Por me çfarë ta krahasoj këtë brez? Është si fëmijët që ulen në treg dhe u thërrasin shokëve të tyre,
17 dhe duke thënë: "Ne ju kemi rënë fyellit dhe ju nuk keni kërcyer; ne kemi vajtuar për ju dhe ju nuk keni vajtuar.
18 Sepse erdhi Gjoni që as hante, as pinte, dhe ata thonë: "Ai ka një demon".
19 Erdhi Biri i njeriut, duke ngrënë dhe duke pirë, dhe ata thonë: "Ja një grykës dhe një pijanec, mik i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve". Por mençuria është e justifikuar nga fëmijët e saj.
20 Atëherë ai filloi të qortojë qytetet ku ishin kryer shumica e veprave të tij të fuqishme, sepse ato nuk u penduan.
21 Mjerë ti, Korazin! mjerë ti, Betsaida! sepse, nëse veprat e fuqishme që u bënë te ju, do të ishin bërë në Tiro dhe në Sidon, ata do të ishin penduar shumë kohë më parë të veshur me thes dhe hi.
22 Por unë po ju them: Ditën e gjyqit do të jetë më e tolerueshme për Tiro dhe Sidon se sa për ju.
23 Dhe ti, Kapernaum, që je ngritur deri në parajsë, do të zbresësh në ferr, sepse po të ishin kryer në Sodomë veprat e fuqishme që janë bërë te ti, do të kishte mbetur deri më sot.
24 Por unë po ju them se ditën e gjyqit vendi i Sodomës do të jetë më i tolerueshëm se ty.
25 Në atë kohë Jezusi u përgjigj dhe tha: " Të falënderoj, o Atë, Zot i qiellit dhe i tokës, sepse ua fshehe këto të urtit dhe të maturit dhe ua zbulove foshnjave.
26 Edhe kështu, o Atë, sepse kështu u duk mirë në sytë e tu.
27 Çdo gjë më është dorëzuar nga Ati im; dhe askush nuk e njeh Birin, përveç Atit; Askush nuk njeh Atin, përveç Birit dhe atij të cilit Biri do t'ia zbulojë.
28 Ejani tek unë, ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje.
29 Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë; sepse unë jam zemërbutë dhe i përulur nga zemra dhe ju do të gjeni prehje për shpirtrat tuaj.
30 Sepse zgjedha ime është e lehtë dhe barra ime është e lehtë.

KAPITULLI 12

1 Në atë kohë Jezusi po kalonte nëpër grurë të shtunën; dhe dishepujt e tij, të uritur, filluan të këpusin kallinj dhe të hanë.
2 Por farisenjtë, kur e panë këtë, i thanë: "Ja, dishepujt e tu bëjnë atë që nuk lejohet të bëhet ditën e shtunë".
3 Por ai u tha atyre: " A nuk e keni lexuar ju çfarë bëri Davidi, kur ai dhe ata që ishin me të, kur ishte i uritur?
4 Si hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilat nuk lejohej t'i hante as ai, as ata që ishin me të, por vetëm priftërinjtë?
5 Apo nuk keni lexuar në ligj se si priftërinjtë në tempull, të shtunave, përdhosin të shtunën dhe janë të paqortueshëm?
6 Por unë po ju them se në këtë vend është një më i madh se tempulli.
7 Por po ta dinit se çfarë do të thotë kjo, unë do të kem mëshirë dhe jo flijime, nuk do të kishit dënuar të pafajshmit.
8 Sepse Biri i njeriut është Zot edhe i ditës së shtunë.
9 Dhe, si u largua prej andej, hyri në sinagogën e tyre;
10 Dhe ja, ishte një njeri të cilit i ishte tharë dora. Dhe ata e pyetën duke thënë: "A lejohet të shërosh të shtunën?". që të mund ta akuzonin.
11 Dhe ai u tha atyre: " Cili njeri do të ketë midis jush që të ketë një dele dhe, nëse ajo bie në një gropë ditën e shtunë, a nuk do ta kapë dhe ta nxjerrë jashtë?".
12 Sa më i mirë, pra, një njeri se një dele? Prandaj është e ligjshme të bësh mirë ditën e shtunës.
13 Atëherë ai i tha njeriut: " Shtrije dorën tënde". Dhe ai e shtriu; dhe u restaurua i plotë, si tjetri.
14 Atëherë farisenjtë dolën dhe bënë këshill kundër tij se si ta shkatërronin.
15 Por Jezusi, kur e kuptoi, u tërhoq që andej; dhe turma të mëdha e ndiqnin dhe ai i shëroi të gjithë;
16 Dhe i urdhëroi që të mos e bënin të njohur:
17 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti Isaia, duke thënë:
18 Ja, shërbëtori im që kam zgjedhur; i dashuri im, në të cilin shpirti im kënaqet; do të vë mbi të frymën time dhe ai do t'u tregojë drejtësinë johebrenjve.
19 Ai nuk do të grindet dhe nuk do të bërtasë; Askush nuk do ta dëgjojë zërin e tij nëpër rrugë.
20 Ai nuk do ta thyejë kallamin e thyer dhe nuk do ta shuajë lirin e tymosur, deri sa të dërgojë drejtësinë drejt fitores.
21 Dhe johebrenjtë do të kenë besim në emrin e tij.
22 Atëherë i sollën një të demonizuar, të verbër dhe memec; dhe ai e shëroi, aq sa i verbëri dhe memeci folën dhe pa.
23 Dhe gjithë populli u habit dhe tha: "A nuk është ky i biri i Davidit?".
24 Por farisenjtë, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Ky nuk i dëbon demonët, por me anë të Beelzebubit, princit të demonëve".
25 Dhe Jezusi i njohu mendimet e tyre dhe u tha atyre: " Çdo mbretëri e përçarë në vetvete shkretohet; dhe çdo qytet ose shtëpi e përçarë në vetvete nuk do të qëndrojë;
26 Dhe nëse Satani e dëbon Satanin, ai është i ndarë kundër vetvetes; si do të qëndrojë, pra, mbretëria e tij?
27 Dhe nëse unë i dëboj demonët nëpërmjet Beelzebubit, me anë të kujt i dëbojnë fëmijët tuaj? prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj.
28 Por nëse unë i dëboj demonët me anë të Frymës së Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka ardhur te ju.
29 Ose si mund të hyjë ndokush në shtëpinë e një të forti dhe t'i plaçkit pasurinë, po të mos e lidhi më parë të fortin? dhe pastaj ai do të prishë shtëpinë e tij.
30 Kush nuk është me mua është kundër meje; dhe ai që nuk mbledh me mua shpërndan.
31 Prandaj unë ju them, çdo mëkat dhe blasfemi do t'u falet njerëzve; por blasfemia kundër Frymës së Shenjtë nuk do t'u falet njerëzve.
32 Dhe kushdo që flet kundër Birit të njeriut, do t'i falet; por kushdo që flet kundër Frymës së Shenjtë, nuk do t'i falet as në këtë botë, as në botën e ardhshme.
33 Ose bëje pemën të mirë dhe frytin e saj të mirë; përndryshe bëje pemën të korruptohet dhe fryti i tij të prishet, sepse pema njihet nga fryti i tij.
34 O brez nepërkash, si mund të flisni të mira, duke qenë të këqij? sepse goja flet nga bollëku i zemrës.
35 Njeriu i mirë nxjerr gjëra të mira nga thesari i mirë i zemrës, dhe njeriu i keq nga thesari i keq nxjerr të këqija.
36 Por unë po ju them se çdo fjalë kot që do të thonë njerëzit, do të japin llogari ditën e gjyqit.
37 Sepse me fjalët e tua do të justifikohesh dhe me fjalët e tua do të dënohesh.
38 Atëherë disa skribë dhe farisenj u përgjigjën duke thënë:"Mësues, ne duam të shohim një shenjë nga ti".
39 Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë; dhe nuk do t'i jepet asnjë shenjë, përveç shenjës së profetit Jonas:
40 Sepse ashtu si Jona qëndroi tri ditë e tri net në barkun e balenës; kështu Biri i njeriut do të jetë tri ditë e tri net në zemër të tokës.
41 Burrat e Ninives do të ngrihen në gjyq bashkë me këtë brez dhe do ta dënojnë, sepse u penduan për predikimin e Jonas; dhe ja, këtu është një më i madh se Jona.
42 Mbretëresha e jugut do të ringjallet në gjyq me këtë brez dhe do ta dënojë, sepse ajo erdhi nga skajet e tokës për të dëgjuar diturinë e Salomonit; dhe ja, këtu është një më i madh se Salomoni.
43 Kur fryma e ndyrë del nga një njeri, ai ecën nëpër vende të thata, duke kërkuar prehje dhe nuk e gjen.
44 Atëherë ai tha: "Unë do të kthehem në shtëpinë time nga dola; dhe kur të vijë, e gjen bosh, të fshirë dhe të zbukuruar.
45 Atëherë ai shkon dhe merr me vete shtatë frymëra të tjera më të liga se ai, dhe ata hyjnë dhe banojnë atje; dhe gjendja e fundit e atij njeriu është më e keqe se e para. Kështu do të jetë edhe për këtë brez të lig.
46 Ndërsa ai ende po fliste me popullin, ja, nëna e tij dhe vëllezërit e tij qëndruan jashtë dhe donin të flisnin me të.
47 Atëherë njëri i tha: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu janë jashtë dhe duan të flasin me ty".
48 Por ai u përgjigj dhe i tha atij që i kishte thënë: " Kush është nëna ime?". dhe kush janë vëllezërit e mi?
49 Dhe ai e shtriu dorën drejt dishepujve të vet dhe tha: " Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi!
50 Sepse kushdo që bën vullnetin e Atit tim që është në qiej, është vëllai, motra dhe nëna ime.

KAPITULLI 13

1 Po atë ditë Jezusi doli nga shtëpia dhe u ul në breg të detit.

2 Dhe turma të mëdha u mblodhën rreth tij, kështu që ai hipi në një anije dhe u ul; dhe gjithë turma u ndal në breg.
3 Dhe ai u foli atyre shumë gjëra në shëmbëlltyra, duke thënë: " Ja, një mbjellës doli për të mbjellë;
4 Dhe kur mbolli, disa fara ranë buzë rrugës dhe zogjtë erdhën dhe i hëngrën.
5 Disa ranë në gurishte, ku nuk kishin shumë dhe dhe mbinë menjëherë, sepse nuk kishin thellësi dheu.
6 Dhe kur perëndoi dielli, ata u dogjën; dhe ngaqë nuk kishin rrënjë, u thanë.
7 Dhe disa ra në ferra; dhe ferrat mbinë dhe i mbytën.
8 Por një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt, një njëqindfish, tjetri gjashtëdhjetëfish dhe tjetri tridhjetëfish.
9 Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
10 Dhe dishepujt iu afruan dhe i thanë: "Pse u flet atyre me shëmbëlltyra?".
11 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Sepse juve ju është dhënë të njihni misteret e mbretërisë së qiejve, por atyre nuk u është dhënë.
12 Sepse atij që ka, do t'i jepet dhe do të ketë më shumë, por atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka.
13 Prandaj unë u flas atyre me shëmbëlltyra, sepse ata shohin nuk shohin; dhe duke dëgjuar nuk dëgjojnë dhe nuk kuptojnë.
14 Dhe në to përmbushet profecia e Isaias, që thotë:"Dëgjoni, por nuk do të kuptoni; dhe duke parë do të shihni dhe nuk do të kuptoni:
15 Sepse zemra e këtij populli është e mprehtë, veshët e tij janë të lodhur nga dëgjimi dhe sytë e tyre janë të mbyllur; që të mos shohin me sytë e tyre, të dëgjojnë me veshët e tyre, të kuptojnë me zemër dhe të kthehen në besim, dhe unë t'i shëroj.
16 Por lum sytë tuaj që shohin dhe veshët tuaj që dëgjojnë.
17 Sepse në të vërtetë unë ju them se shumë profetë dhe njerëz të drejtë kanë dashur të shohin ato gjëra që ju shihni dhe nuk i kanë parë; dhe të dëgjoni ato që dëgjoni dhe nuk i keni dëgjuar.
18 Dëgjoni, pra, shëmbëlltyrën e mbjellësit.
19 Kur dikush e dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e kupton, vjen i ligu dhe ia merr atë që ishte mbjellë në zemrën e tij. Ky është ai që mori farën gjatë rrugës.
20 Por ai që ka marrë farën në gurishte, është ai që e dëgjon fjalën dhe e merr me gëzim;
21 Megjithatë ai nuk i ka rrënjët në vetvete, por zgjat për njëfarë kohe; sepse kur lind mundimi ose përndjekja për shkak të fjalës, ai skandalizohet.
22 Edhe ai që mori farën midis ferrave është ai që e dëgjon fjalën; dhe kujdesi për këtë botë dhe mashtrimi i pasurisë e mbysin fjalën dhe ai bëhet i pafrytshëm.
23 Por ai që ka marrë farën në tokë të mirë është ai që e dëgjon fjalën dhe e kupton; që gjithashtu jep fryt dhe jep njëqindfish, tjetra gjashtëdhjetë dhe tjetra tridhjetëfish.
24 Ai u bëri atyre një shëmbëlltyrë tjetër, duke thënë: " Mbretëria e qiejve i ngjan një njeriu që mbolli farë të mirë në arën e tij.
25 Por, ndërsa njerëzit po flinin, armiku i tij erdhi, mbolli egjra midis grurit dhe iku.
26 Por kur tehu mbiu dhe dha fryt, u shfaq edhe egjra.
27 Atëherë shërbëtorët e të zotit të shtëpisë erdhën dhe i thanë: "Zotëri, a nuk mbolle farë të mirë në arën tënde?". nga vjen egjra?
28 Ai u tha atyre: "Këtë e ka bërë një armik. Shërbëtorët i thanë: "A dëshiron të shkojmë t'i mbledhim?".
29 Por ai tha: "Jo; se mos, ndërsa mblidhni egjrën, të çrrënjosni me to edhe grurin.
30 Le të rriten të dyja bashkë deri në korrje; dhe në kohën e korrjes do t'u them korrësve: Mblidhni më parë egjrën dhe lidhni në tufa për ta djegur; por grurin mblidheni në hambarin tim.
31 Ai u dha atyre një shëmbëlltyrë tjetër, duke thënë: " Mbretëria e qiejve i ngjan një kokrre sinapi, që një njeri e mori dhe e mbolli në arën e vet.
32 E cila është me të vërtetë më e vogla nga të gjitha farat; por kur rritet, është më e madhja ndër barishte dhe bëhet pemë, saqë zogjtë e qiellit vijnë dhe banojnë në degët e saj.
33 Ai u tha atyre një shëmbëlltyrë tjetër; Mbretëria e qiejve i ngjan majasë, të cilën një grua e mori dhe e fshehu në tri masa mielli, derisa të mbrohej i gjithë.
34 Të gjitha këto gjëra Jezusi i tha turmës në shëmbëlltyra; dhe ai nuk u foli atyre pa një shëmbëlltyrë:
35 Që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti, duke thënë: "Do të hap gojën time në shëmbëlltyra". Unë do të them gjëra që janë mbajtur të fshehta që nga themelimi i botës.
36 Atëherë Jezusi e nisi turmën dhe hyri në shtëpi; dhe dishepujt e tij iu afruan duke i thënë: "Na trego shëmbëlltyrën e egjrës së arës".
37 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Ai që mbjell farën e mirë është Biri i njeriut;
38 Fusha është bota; fara e mirë janë bijtë e mbretërisë; por egjra janë bij të të ligut;
39 Armiku që i mbolli është djalli; korrja është fundi i botës; kurse korrësit janë engjëjt.
40 Prandaj egjra mblidhet dhe digjet në zjarr; kështu do të jetë në fund të kësaj bote.
41 Biri i njeriut do të dërgojë engjëjt e tij dhe ata do të mbledhin nga mbretëria e tij të gjitha gjërat që fyejnë dhe ata që bëjnë paudhësi;
42 Dhe do t'i hedhin në një furrë zjarri; atje do të ketë vajtim dhe kërcëllim dhëmbësh.
43 Atëherë të drejtët do të shkëlqejnë si dielli në mbretërinë e Atit të tyre. Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
44 Përsëri, mbretëria e qiejve është si një thesar i fshehur në një fushë; atë që njeriu e gjen, e fsheh dhe nga gëzimi shkon e shet gjithçka që ka dhe e ble atë arë.
45 Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një tregtari që kërkon margaritarë të bukur;
46 I cili, mbasi gjeti një margaritar të shtrenjtë, shkoi, shiti gjithçka që kishte dhe e bleu.
47 Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një rrjete që u hodh në det dhe u mblodh çdo lloji.
48 Të cilat, kur u mbush, tërhoqën në breg, u ulën dhe mblodhën të mirat në enë, por të keqen e hodhën tutje.
49 Kështu do të jetë në fund të botës: do të dalin engjëjt dhe do t'i ndajnë të ligjtë nga mesi i të drejtëve,
50 Dhe do t'i hedhin në furrën e zjarrit; atje do të ketë vajtim dhe kërcëllim dhëmbësh.
51 Jezusi u tha atyre: " A i keni kuptuar të gjitha këto gjëra? Ata i thanë: "Po, Zot".
52 Atëherë ai u tha atyre: " Prandaj çdo skrib që mësohet për mbretërinë e qiejve është si një zot shtëpie, i cili nxjerr nga thesari i tij gjëra të reja dhe të vjetra.

53 Dhe ndodhi që, kur Jezusi i mbaroi këto shëmbëlltyra, u largua që andej.
54 Dhe kur erdhi në vendin e tij, i mësonte në sinagogën e tyre, aq sa ata u habitën dhe thoshin: "Nga e ka këtë dituri dhe këto vepra të fuqishme?".
55 A nuk është ky i biri i marangozit? a nuk quhet nëna e tij Mari? dhe vëllezërit e tij Jakobi, Jose, Simon dhe Juda?
56 Dhe motrat e tij, a nuk janë të gjitha me ne? Nga i ka, pra, ky të gjitha këto?
57 Dhe ata u ofenduan për të. Por Jezusi u tha atyre: " Asnjë profet nuk është i pandershëm, përveç në atdheun e tij dhe në shtëpinë e tij.
58 Dhe ai nuk bëri shumë vepra të fuqishme atje për shkak të mosbesimit të tyre.

KAPITULLI 14

1 Në atë kohë Herodi tetrarku dëgjoi për famën e Jezusit,
2 Dhe u tha shërbëtorëve të tij: "Ky është Gjon Pagëzori; ai u ringjall prej së vdekurish; dhe prandaj veprat e fuqishme shfaqen në të.
3 Sepse Herodi e kishte kapur Gjonin, e kishte lidhur dhe e kishte futur në burg për hir të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të tij.
4 Sepse Gjoni i tha: "Nuk të lejohet ta kesh atë".
5 Dhe, kur donte ta vriste, pati frikë nga turma, sepse e konsideronin si profet.
6 Por kur festohej ditëlindja e Herodit, e bija e Herodiadës kërceu para tyre dhe i pëlqeu Herodit.
7 Pas kësaj, ai i premtoi me betim se do t'i jepte asaj çfarëdo që ajo t'i kërkonte.
8 Dhe ajo, duke qenë e këshilluar më parë nga e ëma, tha: "Më jep këtu kokën e Gjon Pagëzorit në një karikues".
9 Mbretit i erdhi keq; megjithatë, për hir të betimit dhe atyre që ishin me të në tryezë, urdhëroi t'ia jepnin.
10 Dhe dërgoi t'ia prenë kokën Gjonit në burg.
11 Dhe kokën e tij e sollën në një pjatë dhe ia dhanë vajzës; dhe ajo ia çoi nënës së saj.
12 Dhe dishepujt e tij erdhën, e morën trupin, e varrosën dhe shkuan e ia treguan Jezusit.
13 Kur Jezusi e dëgjoi këtë, u nis që andej me anije në një vend të shkretë, veçmas;
14 Dhe Jezusi doli, pa një turmë të madhe, pati dhembshuri për ta dhe shëroi të sëmurët e tyre.
15 Dhe kur u bë mbrëmje, dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: "Ky është një vend i shkretë dhe koha ka kaluar; Lëre turmën që të shkojnë nëpër fshatra dhe të blejnë ushqime.
16 Por Jezusi u tha atyre: ' 'Nuk duhet të largohen; jepini të hanë.
17 Dhe ata i thanë: "Kemi këtu vetëm pesë bukë dhe dy peshq".
18 Ai tha: "Më sillni këtu".
19 Dhe ai e urdhëroi turmën të ulej në bar, mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, bekoi, theu dhe ua dha bukët dishepujve të tij dhe dishepujt turmës. .
20 Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; dhe mblodhën nga copat që kishin mbetur plot dymbëdhjetë shporta.
21 Ata që hëngrën ishin rreth pesë mijë burra, pa llogaritur gratë dhe fëmijët.
22 Menjëherë Jezusi i detyroi dishepujt e vet të hipnin në barkë dhe të shkonin përpara tij në bregun tjetër, ndërsa ai të largonte turmat.
23 Dhe, mbasi i nisi turmat, u ngjit në një mal veçmas për t'u lutur; dhe kur u ngrys, ai ishte atje vetëm.
24 Por anija ishte në mes të detit, e tundur nga dallgët, sepse era ishte e kundërt.
25 Dhe në rojën e katërt të natës Jezusi shkoi tek ata duke ecur mbi det.
26 Dhe dishepujt, kur e panë që po ecte mbi det, u shqetësuan dhe thanë: "Është një frymë; dhe ata bërtitën nga frika.
27 Por Jezusi u foli menjëherë atyre duke thënë: "Qëndroni; jam unë; mos kini frikë.
28 Dhe Pjetri iu përgjigj dhe tha:"Zot, nëse je ti, më urdhëro të vij te ti mbi ujë".
29 Dhe ai tha: " Eja!". Dhe, kur Pjetri zbriti nga anija, eci mbi ujë për të shkuar te Jezusi.
30 Por, kur pa erën të furishme, pati frikë; dhe duke filluar të fundosej, bërtiti duke thënë: "Zot, më shpëto".
31 Dhe Jezusi e zgjati menjëherë dorën, e kapi dhe i tha: " O besimpak, përse dyshoje?
32 Dhe kur hynë në anije, era pushoi.
33 Atëherë ata që ishin në barkë erdhën dhe e adhuruan duke thënë: "Me të vërtetë ti je Biri i Perëndisë".
34 Mbasi kaluan, arritën në vendin e Genesaretit.
35 Dhe, kur njerëzit e atij vendi e njohën, dërguan njerëz në gjithë krahinën përreth dhe i sollën të gjithë të sëmurët;
36 Dhe iu lutën që të preknin vetëm cepin e rrobës së tij; dhe të gjithë ata që e prekën u shëruan plotësisht.

KAPITULLI 15

1 Atëherë skribët dhe farisenjtë nga Jeruzalemi erdhën te Jezusi dhe i thanë:
2 Pse dishepujt e tu shkelin traditën e pleqve? sepse nuk i lajnë duart kur hanë bukë.
3 Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Përse edhe ju e shkelni urdhërimin e Perëndisë me anë të traditës suaj?
4 Sepse Perëndia ka urdhëruar duke thënë: "Ndero atin dhe nënën tënde dhe kush mallkon babanë ose nënën, le të vdesë".
5 Por ju thoni: "Kushdo që i thotë të atit ose nënës së tij: "Është një dhuratë, nga të gjitha ato që mund të përfitosh nga unë".
6 Dhe mos nderoni atin ose nënën e tij, ai do të jetë i lirë. Kështu ju e keni bërë të pavlefshme urdhërimin e Perëndisë me anë të traditës suaj.
7 O hipokritë, mirë profetizoi Isaia për ju, duke thënë:
8 Ky popull më afrohet me gojën e tij dhe më nderon me buzët e tij; por zemra e tyre është larg meje.
9 Por më kot më adhurojnë, duke mësuar si doktrina urdhërimet e njerëzve.
10 Dhe thirri turmën dhe u tha atyre: " Dëgjoni dhe kuptoni:
11 Ajo që hyn në gojë nuk e ndot njeriun; por ajo që del nga goja e ndot njeriun.
12 Atëherë dishepujt e tij erdhën dhe i thanë: "A e di ti se farisenjtë u skandalizuan kur dëgjuan këto fjalë?".
13 Por ai u përgjigj dhe tha: " Çdo bimë që nuk e ka mbjellë Ati im qiellor, do të shkulet me rrënjë".
14 Lërini të qetë: janë prijës të verbër të të verbërve. Dhe nëse i verbëri udhëheq të verbrin, të dy do të bien në gropë.

15 Atëherë Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Na trego këtë shëmbëlltyrë".
16 Dhe Jezusi tha: " A mos keni kuptuar akoma?
17 A nuk e kuptoni ende se çdo gjë që hyn në gojë, hyn në bark dhe hidhet jashtë në bark?
18 Por gjërat që dalin nga goja dalin nga zemra; dhe e ndotin njeriun.
19 Sepse nga zemra dalin mendime të liga, vrasje, kurorëshkelje, kurvëri, vjedhje, dëshmi të rreme, blasfemi;
20 Këto janë gjërat që e ndotin njeriun; por të hash me duar të palara nuk e ndot njeriun.
21 Atëherë Jezusi shkoi që andej dhe shkoi në brigjet e Tiros dhe të Sidonit.
22 Dhe ja, një grua nga Kanaani doli nga ato brigje dhe i thirri duke thënë: "Ki mëshirë për mua, o Zot, Biri i Davidit; vajza ime është tmerrësisht e shqetësuar nga një djall.
23 Por ai nuk iu përgjigj asaj asnjë fjalë. Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe iu lutën duke thënë: "Lëre të shkojë; sepse ajo bërtet pas nesh.
24 Por ai u përgjigj dhe tha: " Unë nuk jam dërguar veç te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit".
25 Atëherë ajo erdhi dhe e adhuroi duke thënë: "Zot, më ndihmo".
26 Por ai u përgjigj dhe tha: " Nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua hedhësh qenve".
27 Dhe ajo tha: "E vërteta, Zot, por qentë hanë thërrimet që bien nga tryeza e zotërinjve të tyre".
28 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe i tha: " O grua, i madh është besimi yt; qoftë për ty si të duash". Dhe vajza e saj u shërua që në atë orë.
29 Dhe Jezusi u largua që andej dhe iu afrua detit të Galilesë; dhe u ngjit në një mal dhe u ul atje.
30 Dhe turma të mëdha iu afruan, duke pasur me vete të çalë, të verbër, memec, sakat dhe shumë të tjerë, dhe i ulën te këmbët e Jezusit; dhe ai i shëroi ata:
31 Aq sa turma u mrekullua kur pa memecët të flisnin, sakatët të shëndoshin, të çalë të ecnin dhe të verbërit të shihnin; dhe përlëvdonin Perëndinë e Izraelit.
32 Atëherë Jezusi i thirri dishepujt e vet dhe tha: " Kam dhembshuri për turmën, sepse ata qëndrojnë me mua tash tri ditë dhe nuk kanë asgjë për të ngrënë; dhe unë nuk do t'i largoj të agjërojnë, që të mos ligështohen rrugës".
33 Dhe dishepujt e tij i thanë: "Nga duhet të kemi kaq bukë në shkretëtirë sa të ngopim një turmë kaq të madhe?".
34 Dhe Jezusi u tha atyre: " Sa bukë keni? Dhe ata thanë: "Shtatë dhe pak peshq të vegjël".
35 Dhe ai e urdhëroi turmën të ulet për tokë.
36 Pastaj mori të shtatë bukët dhe peshqit, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të tij dhe dishepujt turmës.
37 Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; dhe mblodhën nga mishi i thyer që kishte mbetur shtatë kosha plot.
38 Dhe ata që hëngrën ishin katër mijë burra, pa llogaritur gratë dhe fëmijët.
39 Pastaj e nisi turmën, hipi në barkë dhe shkoi në krahinën e Magdalës.

KAPITULLI 16

1 Erdhën edhe farisenjtë me saducenjtë dhe, për ta tunduar, i kërkuan që t'u bënte një shenjë nga qielli.
2 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Kur të bëhet mbrëmje, ju thoni: Do të jetë mot i mirë, sepse qielli është i kuq.
3 Dhe në mëngjes, sot do të jetë mot i keq, sepse qielli është i kuq dhe i ulët. O ju hipokritë, ju mund të dalloni fytyrën e qiellit; por nuk mund t'i dalloni shenjat e kohërave?
4 Një brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë; dhe nuk do t'i jepet asnjë shenjë, përveç shenjës së profetit Jonas. Dhe ai i la ata dhe u largua.
5 Kur dishepujt e tij arritën në bregun tjetër, kishin harruar të marrin bukë.
6 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Kini kujdes dhe ruhuni nga majaja e farisenjve dhe e saducenjve.
7 Dhe ata arsyetonin midis tyre duke thënë: "Nuk kemi marrë bukë".
8 Dhe Jezusi, kur e kuptoi, u tha atyre: "O besimpakë, pse diskutoni me njëri-tjetrin që nuk keni sjellë bukë?
9 A nuk e kuptoni akoma dhe nuk i mbani mend pesë bukët e pesë mijëve dhe sa kosha keni mbledhur?
10 As shtatë bukët e katër mijëve dhe sa kosha keni mbledhur?
11 Si nuk e kuptoni që nuk ju thashë për bukë, që të ruheni nga majaja e farisenjve dhe e saducenjve?
12 Atëherë ata kuptuan se ai i urdhëroi të mos ruheshin nga majaja e bukës, por nga doktrina e farisenjve dhe e saducenjve.
13 Kur Jezusi hyri në brigjet e Cezaresë së Filipit, i pyeti dishepujt e vet duke thënë: ' 'Kush thonë njerëzit se jam unë, Biri i njeriut?".
14 Dhe ata thanë: "Disa thonë se ti je Gjon Pagëzori, të tjerë Elia; dhe të tjerët, Jeremia, ose një nga profetët.
15 Ai u tha atyre: ' 'Po ju kush thoni se jam unë?".
16 Dhe Simon Pjetri u përgjigj dhe tha: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë".
17 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: " I bekuar je, Simon Barjona, sepse nuk të ka zbuluar mishi dhe gjaku, por Ati im që është në qiej.
18 Dhe unë të them gjithashtu se ti je Pjetri dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time; dhe dyert e xhehenemit nuk do ta mundin atë.
19 Dhe unë do të të jap çelësat e mbretërisë së qiejve; dhe çfarëdo që të lidhësh mbi tokë, do të jetë e lidhur në qiell; dhe çfarëdo që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë e zgjidhur në qiell.
20 Atëherë ai i urdhëroi dishepujt e vet që të mos i thonë askujt se ai ishte Jezu Krishti.
21 Që nga ajo kohë Jezusi filloi t'u tregojë dishepujve të vet se si duhej të shkonte në Jeruzalem, të vuante shumë nga pleqtë, nga krerët e priftërinjve dhe nga skribët, të vritej dhe të ringjallej të tretën ditë.
22 Atëherë Pjetri e mori dhe filloi ta qortojë duke thënë: "Qoftë larg teje, Zot!
23 Por ai u kthye dhe i tha Pjetrit: " Largohu pas meje, Satana, ti je një fyerje për mua, sepse nuk shijon gjërat e Perëndisë, por ato të njerëzve".
24 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: " Nëse dikush do të vijë pas meje, ta mohojë vetveten, të marrë kryqin e tij dhe të më ndjekë".
25 Sepse kushdo që do të shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; dhe kushdo që do të humbasë jetën e tij për hirin tim, do ta gjejë.

26 Sepse ç'dobi ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe humbet shpirtin e vet? ose çfarë do të japë njeriu në këmbim të shpirtit të tij?
27 Sepse Biri i njeriut do të vijë në lavdinë e Atit të tij me engjëjt e tij; dhe pastaj ai do të shpërblejë secilin sipas veprave të tij.
28 Në të vërtetë po ju them se këtu ka disa që nuk do ta shijojnë vdekjen, derisa të shohin Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e tij.

KAPITULLI 17

1 Dhe pas gjashtë ditësh Jezusi mori Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij dhe i çoi në një mal të lartë veçmas,
2 Dhe u shpërfytyrua përpara tyre; dhe fytyra e tij shkëlqeu si dielli dhe veshja e tij ishte e bardhë si drita.
3 Dhe vini re, atyre iu shfaqën Moisiu dhe Elia duke folur me të.
4 Atëherë Pjetri, duke u përgjigjur, i tha Jezusit:"Zot, është mirë për ne që jemi këtu; po të duash, le të bëjmë këtu tre çadra; një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian.
5 Ndërsa ai ende po fliste, ja, një re e ndritshme i mbuloi; dhe ja një zë nga reja që thoshte:"Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur; dëgjojeni atë.
6 Dhe dishepujt, kur e dëgjuan, ranë me fytyrë për tokë dhe patën një frikë të madhe.
7 Dhe Jezusi erdhi, i preku dhe tha: " Çohuni dhe mos kini frikë!".
8 Dhe, mbasi i ngritën sytë, nuk panë njeri, përveç Jezusit.
9 Dhe kur po zbrisnin nga mali, Jezusi i urdhëroi duke thënë: " Mos ia tregoni askujt vegimin, derisa Biri i njeriut të ringjallet prej së vdekuri.
10 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Atëherë pse skribët thonë se më parë duhet të vijë Elia?".
11 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Me të vërtetë Elia do të vijë më parë dhe do të rivendosë çdo gjë.
12 Por unë po ju them se Elia ka ardhur tashmë dhe ata nuk e njihnin, por i bënë ç'të vunë re. Po kështu edhe Biri i njeriut do të vuajë prej tyre.
13 Atëherë dishepujt e kuptuan se ai u kishte folur për Gjon Pagëzorin.
14 Dhe kur arritën te turma, iu afrua një njeri, i ulur në gjunjë para tij dhe i tha:
15 Zot, ki mëshirë për birin tim, sepse është i çmendur dhe i hidhëruar, sepse shpesh bie në zjarr dhe shpesh në ujë.
16 Dhe unë e solla te dishepujt e tu dhe ata nuk mundën ta shëronin.
17 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe tha: " O brez i pabesë dhe i çoroditur, deri kur do të jem me ju? deri kur do të të vuaj? ma sillni këtu.
18 Dhe Jezusi e qortoi djallin; dhe ai u largua prej tij dhe fëmija u shërua që në atë orë.
19 Atëherë dishepujt iu afruan Jezusit veçmas dhe i thanë: "Pse nuk mundëm ta dëbonim?".
20 Dhe Jezusi u tha atyre: " Për shkak të mosbesimit tuaj, sepse në të vërtetë po ju them se nëse keni besim sa një kokërr sinapi, do t'i thoni këtij mali: "Largohu që këtej atje"; dhe do të hiqet; dhe asgjë nuk do të jetë e pamundur për ju.
21 Por ky lloj nuk del veçse me lutje dhe agjërim.
22 Dhe ndërsa ata qëndronin në Galile, Jezusi u tha atyre: " Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e njerëzve;
23 Dhe do ta vrasin dhe të tretën ditë ai do të ringjallet. Dhe ata u penduan shumë.
24 Kur arritën në Kapernaum, ata që merrnin haraçin erdhën te Pjetri dhe i thanë: "Zoti yt a nuk paguan haraç?".
25 Ai tha: "Po". Dhe kur ai hyri në shtëpi, Jezusi e pengoi duke thënë: " Ç'mendon ti, Simon? nga kush marrin doganë apo haraç mbretërit e dheut? të fëmijëve të tyre apo të të huajve?
26 Pjetri i tha: "Për të huajt". Jezusi i tha: ' 'Atëherë fëmijët janë të lirë".
27 Megjithatë, që të mos i skandalizojmë, shko në det, hidh një grep dhe merr peshkun që del i pari; dhe kur t'ia hapësh gojën, do të gjesh një copë para; merre dhe jepu atyre për mua dhe ty.

KAPITULLI 18

1 Në të njëjtën kohë dishepujt iu afruan Jezusit dhe i thanë: "Kush është më i madhi në mbretërinë e qiejve?".
2 Dhe Jezusi thirri pranë vetes një fëmijë të vogël dhe e vuri në mes të tyre,
3 Dhe tha: " Në të vërtetë po ju them se nëse nuk ktheheni dhe nuk bëheni si fëmijë të vegjël, nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve".
4 Kushdo, pra, që përul veten si ky fëmijë i vogël, është më i madhi në mbretërinë e qiejve.
5 Dhe kushdo që do të marrë një fëmijë të tillë të vogël në emrin tim, më pranon mua.
6 Por kushdo që fyen një nga këta të vegjël që besojnë në mua, do të ishte më mirë për të që t'i varnin në qafë një gur mulliri dhe të mbytej në thellësi të detit.
7 Mjerë bota për skandale! sepse duhet të ndodhë që fyerjet të vijnë; por mjerë ai njeri nga i cili vjen skandali!
8 Prandaj, në qoftë se dora jote ose këmba jote të fyen, preje dhe flake larg vetes; është më mirë për ty të hysh në jetë i ndalur ose i gjymtuar, sesa të kesh dy duar ose dy këmbë për t'u hedhur në zjarrin e përjetshëm.
9 Dhe nëse syri yt të fyen, nxirre dhe flake prej teje; është më mirë për ty të hysh në jetë me një sy, sesa të kesh dy sy për t'u hedhur në zjarr.
10 Kini kujdes që të mos përbuzni asnjë nga këta të vegjël; sepse unë po ju them se engjëjt e tyre në qiej shohin gjithmonë fytyrën e Atit tim që është në qiej.
11 Sepse Biri i njeriut erdhi për të shpëtuar atë që kishte humbur.
12 Si mendoni ju? në qoftë se një njeri ka njëqind dele dhe njëra prej tyre ka humbur rrugën, a nuk i lë të nëntëdhjetë e nëntat dhe shkon në male dhe kërkon atë që ka humbur rrugën?
13 Dhe në qoftë se ai e gjen atë, në të vërtetë unë ju them, ai gëzohet më shumë për atë dele, se sa për të nëntëdhjetë e nëntat që nuk devijuan.
14 Po kështu nuk është vullneti i Atit tuaj që është në qiej që një nga këta të vegjël të humbasë.
15 Përveç kësaj, në qoftë se vëllai yt mëkaton kundër teje, shko dhe tregoji fajin e tij vetëm midis teje dhe atij; nëse ai të dëgjon, ke fituar vëllanë tënd.
16 Por nëse nuk të dëgjon, merr me vete një ose dy të tjerë, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre dëshmitarëve.

17 Dhe në qoftë se ai nuk do t'i dëgjojë ata, tregojani kishës; por nëse ai neglizhon të dëgjojë kishën, le të jetë për ju si një pagan dhe një tagrambledhës.
18 Në të vërtetë po ju them se çfarëdo që të lidhni mbi tokë, do të jetë lidhur edhe në qiell; dhe çfarëdo që të zgjidhni mbi tokë, do të jetë e zgjidhur edhe në qiell.
19 Përsëri po ju them se, nëse dy prej jush bien dakord mbi tokë për çfarëdo gjëje që të kërkojnë, do t'u bëhet atyre nga Ati im që është në qiej.
20 Sepse aty ku dy a tre janë mbledhur në emrin tim, atje jam unë në mes tyre.
21 Atëherë Pjetri iu afrua dhe i tha:"Zot, sa herë do të mëkatojë vëllai im kundër meje dhe unë ta fal?". deri në shtatë herë?
22 Jezusi i tha: " Nuk të them deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë".
23 Prandaj mbretëria e qiejve i krahasohet me një mbret, i cili do të merrte llogari për shërbëtorët e tij.
24 Dhe, kur ai filloi të bënte llogari, i sollën një që i detyrohej dhjetë mijë talenta.
25 Por, meqenëse nuk duhej të paguante, zotëria e tij urdhëroi që të shitej, gruaja e tij, fëmijët dhe gjithçka kishte, dhe të paguhej.
26 Atëherë shërbëtori ra përmbys dhe e adhuroi duke thënë: "Zot, ki durim me mua dhe unë do t'i paguaj të gjitha".
27 Atëherë zotëria e atij shërbëtori pati dhembshuri, e zgjidhi dhe ia fali borxhin.
28 Por i njëjti shërbëtor doli dhe gjeti një nga shërbëtorët e tij që i detyrohej njëqind denarë; dhe e vuri duart mbi të, e zuri për fyt duke thënë: "Më paguaj atë që ke".
29 Dhe shoku i tij i ra ndër këmbë dhe iu lut duke thënë: "Ki durim me mua dhe unë do t'i paguaj të gjitha".
30 Por ai nuk deshi, por shkoi dhe e futi në burg deri sa të shlyente borxhin.
31 Kështu, kur bashkëshërbëtorët e tij panë atë që ndodhi, u penduan shumë dhe erdhën dhe i treguan zotërisë së tyre gjithçka që kishte ndodhur.
32 Atëherë zotëria e tij, pasi e thirri, i tha: "O shërbëtor i lig, të kam falur gjithë atë borxh, sepse më ke kërkuar mua.
33 A nuk duhej të kishe mëshirë edhe ti për shokun tënd, ashtu siç pata dhembshuri për ty?
34 Dhe zotëria e tij u zemërua dhe ua dorëzoi torturuesve, derisa të paguante gjithçka që i duhej.
35 Kështu do të veprojë me ju edhe Ati im qiellor, nëse ju nuk ia falni secili nga zemra fajet vëllait të vet.

KAPITULLI 19

1 Dhe ndodhi që, kur Jezusi i mbaroi këto fjalë, u nis nga Galilea dhe arriti në brigjet e Judesë përtej Jordanit;
2 Dhe turma të mëdha e ndiqnin; dhe ai i shëroi atje.
3 Edhe farisenjtë iu afruan, e tunduan dhe i thanë: "A është e lejueshme që burri ta lërë gruan për çdo arsye?".
4 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " A nuk keni lexuar se ai që i bëri në fillim i bëri mashkull dhe femër?
5 Dhe tha: "Për këtë arsye njeriu do të lërë babanë dhe nënën dhe do të lidhet me gruan e tij; dhe të dy do të jenë një mish i vetëm?".
6 Prandaj nuk janë më dy, por një mish i vetëm. Prandaj, atë që Perëndia ka bashkuar, njeriu të mos e ndajë.
7 Ata i thanë: "Atëherë përse Moisiu urdhëroi që të jepet një shkresë divorci dhe të largohet?".
8 Ai u tha atyre: ' 'Moisiu ju lejoi të largoni gratë tuaja për shkak të ngurtësisë së zemrës suaj; por që në fillim nuk ishte kështu.
9 Dhe unë po ju them se kushdo që lë gruan e tij, përveçse për shkak të kurvërisë, dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën;
10 Dishepujt e tij i thanë: "Nëse burri është kështu me gruan e tij, nuk është mirë të martohesh".
11 Por ai u tha atyre: " Të gjithë nuk mund ta pranojnë këtë fjalë, përveç atyre të cilëve u është dhënë.
12 Sepse ka disa eunukë që kanë lindur të tillë që nga barku i nënës së tyre, ka disa eunukë që janë bërë eunukë nga njerëzit, dhe ka eunukë që janë bërë eunukë për mbretërinë e qiejve. Ai që mund ta marrë, le ta marrë.
13 Atëherë i sollën fëmijë të vegjël që të vinte duart mbi ta dhe të lutej; dhe dishepujt i qortuan.
14 Por Jezusi tha: " I lini fëmijët e vegjël dhe mos i pengoni të vijnë tek unë, sepse atyre u përket mbretëria e qiejve".
15 Dhe ai vuri duart mbi ta dhe u largua që andej.
16 Dhe vini re, një erdhi dhe i tha: "Mësues i mirë, çfarë të mirë duhet të bëj që të kem jetën e përjetshme?"
17 Dhe ai i tha: " Pse më quan i mirë?" nuk ka asnjë të mirë përveç një, që është Perëndia; por nëse do të hysh në jetë, zbato urdhërimet.
18 Ai i tha: "Cila? Jezusi tha: Mos bëni vrasje, mos shkel kurorën, mos vidhni, mos bëni dëshmi të rreme,
19 Ndero atin tënd dhe nënën tënde dhe duaje të afërmin tënd si veten tënde.
20 I riu i tha: "Të gjitha këto gjëra i kam ruajtur që në rini; çfarë më mungon akoma?".
21 Jezusi i tha: " Nëse do të jesh i përsosur, shko, shit çfarë ke dhe jepua të varfërve dhe do të kesh një thesar në qiell; dhe eja e më ndiq.
22 Por i riu, kur i dëgjoi këto fjalë, u largua i trishtuar, sepse kishte pasuri të mëdha.
23 Atëherë Jezusi u tha dishepujve të vet: " Në të vërtetë po ju them se një i pasur me zor do të hyjë në mbretërinë e qiejve".
24 Dhe përsëri po ju them: Është më e lehtë për një deve të kalojë në vrimën e gjilpërës se sa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.
25 Dishepujt e tij, kur e dëgjuan, u mahnitën shumë dhe thanë: "Atëherë kush mund të shpëtohet?".
26 Por Jezusi i pa dhe u tha atyre: " Për njerëzit kjo është e pamundur; por me Perëndinë çdo gjë është e mundur.
27 Atëherë Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Ja, ne i kemi braktisur të gjitha dhe të kemi ndjekur; çfarë do të kemi pra?
28 Dhe Jezusi u tha atyre: Në të vërtetë po ju them se ju që më keni ndjekur, në rilindjen, kur Biri i njeriut do të ulet në fronin e lavdisë së tij, edhe ju do të uleni mbi dymbëdhjetë frone për të gjykuar dymbëdhjetë fiset e Izraelit.
29 Dhe kushdo që ka braktisur shtëpitë, vëllezërit, motrat, babanë, nënën, gruan, fëmijët ose tokat për hir të emrit tim, do të marrë njëqindfish dhe do të trashëgojë jetën e përjetshme.
30 Por shumë të parë do të jenë të fundit; dhe të fundit do të jenë të parët.

KAPITULLI 20

1 Sepse mbretëria e qiejve i ngjan një zot shtëpie, i cili doli herët në mëngjes për të pajtuar punëtorë në vreshtin e tij.
2 Dhe, mbasi ra dakord me punëtorët për një qindarkë në ditë, i dërgoi në vreshtin e tij.
3 Dhe ai doli rreth orës së tretë dhe pa të tjerë që rrinin përtace në shesh,
4 Dhe u tha atyre; Shkoni edhe ju në vresht dhe unë do t'ju jap atë që është e drejtë. Dhe ata shkuan në rrugën e tyre.
5 Ai doli përsëri rreth orës së gjashtë dhe të nëntë dhe bëri të njëjtën gjë.
6 Dhe rreth orës së njëmbëdhjetë, ai doli dhe gjeti të tjerë që rrinin përtace dhe u tha atyre: "Përse qëndroni këtu gjithë ditën papunë?".
7 Ata i thanë: "Sepse askush nuk na ka marrë me qira". Ai u tha atyre: "Shkoni edhe ju në vresht; dhe çfarëdo që është e drejtë, do të merrni.
8 Kur u ngrys, i zoti i vreshtit i tha kujdestarit të tij: "Thirri punëtorët dhe jepu pagën e tyre, duke filluar nga i fundit te i pari".
9 Dhe kur erdhën të punësuarit rreth orës së njëmbëdhjetë, morën secili nga një denar.
10 Por, kur erdhën të parët, menduan se duhej të kishin marrë më shumë; dhe ata gjithashtu morën secilin nga një qindarkë.
11 Dhe, pasi e morën, murmuritën kundër të zotit të shtëpisë,
12 duke thënë: "Këta të fundit kanë punuar vetëm një orë dhe ti i ke barazuar me ne, që kemi mbajtur barrën dhe vapën e ditës".
13 Por ai, duke iu përgjigjur njërit prej tyre, tha: "Mik, nuk të bëj asnjë të keqe; a nuk je dakord me mua për një qindarkë?".
14 Merre atë që është jotja dhe shko; unë do t'i jap kësaj të fundit, ashtu si ty.
15 A nuk është e ligjshme për mua të bëj atë që dua me të miat? A është syri yt i keq, sepse unë jam i mirë?
16 Kështu të fundit do të jenë të parët dhe të parët të fundit, sepse shumë janë të thirrur, por pak të zgjedhur.
17 Dhe Jezusi, duke u ngjitur në Jeruzalem, i mori të dymbëdhjetë dishepujt gjatë rrugës dhe u tha atyre:
18 Ja, ne ngjitemi në Jeruzalem; dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet krerëve të priftërinjve dhe skribëve, dhe ata do ta dënojnë me vdekje,
19 Dhe do t'ua dorëzojë johebrenjve për ta tallur, për ta fshikulluar dhe për ta kryqëzuar; dhe të tretën ditë ai do të ringjallet.
20 Atëherë nëna e bijve të Zebedeut me bijtë e saj iu afrua, duke e adhuruar dhe duke kërkuar diçka prej tij.
21 Dhe ai i tha: "Çfarë do?". Ajo i tha: "Lëri që këta dy bijtë e mi të ulen, njëri në të djathtën tënde dhe tjetri në të majtën tënde në mbretërinë tënde".
22 Por Jezusi u përgjigj dhe tha: " Ju nuk dini çfarë kërkoni. A jeni në gjendje të pini nga kupa nga e cila do të pi unë dhe të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë jam pagëzuar? Ata i thanë: "Ne jemi në gjendje".
23 Dhe ai u tha atyre: " Ju do të pini me të vërtetë nga kupa ime dhe do të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin jam pagëzuar; por të uleni në të djathtën time dhe në të majtën time nuk është e imja të jap, por do të jetë u është dhënë atyre për të cilët është përgatitur nga Ati im.
24 Dhe të dhjetët, kur e dëgjuan, u indinjuan kundër të dy vëllezërve.
25 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe tha: " Ju e dini se princat e johebrenjve ushtrojnë sundim mbi ta dhe ata që janë të mëdhenj ushtrojnë autoritet mbi ta.
26 Por mes jush nuk do të jetë kështu;
27 Dhe kushdo nga ju që do të jetë i pari, le të jetë shërbëtori juaj.
28 Ashtu si Biri i njeriut nuk erdhi për t'i shërbyer, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si shpërblesë për shumë veta.
29 Dhe ndërsa ata po largoheshin nga Jeriko, një turmë e madhe e ndoqi.
30 Dhe ja, dy të verbër që ishin ulur buzë rrugës, kur dëgjuan se Jezusi po kalonte, bërtitën duke thënë: "Ki mëshirë për ne, o Zot, Biri i Davidit".
31 Turma i qortoi, sepse do të heshtnin; por ata bërtisnin edhe më shumë, duke thënë: "Ki mëshirë për ne, o Zot, Biri i Davidit".
32 Dhe Jezusi u ndal, i thirri dhe tha: " Çfarë doni t'ju bëj?
33 Ata i thanë: "Zot, të na hapen sytë".
34 Kështu Jezusi pati dhembshuri për ta dhe ua preku sytë; dhe menjëherë atyre iu kthyen shikimi dhe e ndoqën.

KAPITULLI 21

1 Dhe kur iu afruan Jeruzalemit dhe arritën në Betfage, në malin e Ullinjve, atëherë Jezusi dërgoi dy dishepuj,
2 duke u thënë atyre: " Shkoni në fshatin përballë jush dhe do të gjeni menjëherë një gomar të lidhur dhe një kërriç me të; zgjidhni dhe sillni tek unë".
3 Dhe nëse dikush ju thotë diçka, do të thoni: Zoti ka nevojë për to; dhe ai do t'i dërgojë menjëherë.
4 E gjithë kjo u bë që të përmbushej ajo që ishte thënë nga profeti, duke thënë:
5 Thuaji bijës së Sionit: "Ja, mbreti yt po vjen te ti, zemërbutë, i ulur mbi një gomar dhe një kërriç mbi një gomar".
6Dhe dishepujt shkuan dhe vepruan si i kishte urdheruar Jezusi,
7 Pastaj sollën gomarin dhe kërriçin, veshin rrobat e tyre dhe e vunë mbi to.
8 Dhe një turmë shumë e madhe shtriu rrobat e saj rrugës; të tjerë prisnin degë nga pemët dhe i hidhnin në rrugë.
9 Turmat që vinin përpara dhe ato që ndiqnin bërtisnin, duke thënë: "Hosana Birit të Davidit! Lum ai që vjen në emër të Zotit; Hosana në më të lartat.
10 Kur arriti në Jeruzalem, gjithë qyteti u trondit duke thënë: "Kush është ky?".
11 Turma thosh: "Ky është Jezusi, profeti i Nazaretit të Galilesë.
12 Dhe Jezusi hyri në tempullin e Perëndisë, i dëboi të gjithë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përmbysi tryezat e këmbyesve të parave dhe ndenjëset e shitësve të pëllumbave,
13 Dhe u tha atyre: " Është shkruar: Shtëpia ime do të quhet shtëpi e lutjes; por ju e keni bërë një shpellë kusarësh.
14 Dhe të verbër dhe të çalë iu afruan në tempull; dhe ai i shëroi.
15 Kur krerët e priftërinjve dhe skribët panë mrekullitë që ai bëri, dhe fëmijët që bërtisnin në tempull dhe thoshnin: "Hosana Birit të Davidit; ata ishin shumë të pakënaqur,

16 Dhe i tha: "A po dëgjon çfarë thonë këta?". Dhe Jezusi u
tha atyre: Po; A nuk ke lexuar kurrë: "Ti ke përsosur
lavdinë nga goja e foshnjave dhe foshnjave të gjirit?".
17 Dhe ai i la ata dhe doli nga qyteti në Betani; dhe ai
qëndroi atje.
18 Tani në mëngjes, kur ai u kthye në qytet, pati uri.
19 Kur pa një fik rrugës, iu afrua dhe nuk gjeti asgjë,
përveç gjetheve, dhe i tha: " Mos të ketë më frut mbi ty
përjetë". Dhe tani fiku u tha.
20 Dhe dishepujt, kur e panë këtë, u mrekulluan dhe thanë:
"Sa shpejt u tha fiku!".
21 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Në të vërtetë po ju
them se nëse keni besim dhe nuk dyshoni, nuk do të bëni
vetëm atë që i bëhet fikut, por edhe po t'i thoni këtij mali:
"Largohuni". , dhe hidhu në det; do të bëhet.
22 Dhe të gjitha gjërat, çfarëdo që të kërkoni në lutje, duke
besuar, do t'i merrni.
23 Dhe kur ai hyri në tempull, krerët e priftërinjve dhe
pleqtë e popullit iu afruan ndërsa ai mësonte dhe i thanë:
"Me ç'pushtet i bën ti këto gjëra?". dhe kush ta dha këtë
autoritet?
24 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Edhe unë do
t'ju pyes një gjë, të cilën nëse më thoni, do t'ju them me
ç'pushtet i bëj këto gjëra.
25 Nga erdhi pagëzimi i Gjonit? nga qielli apo nga njerëzit?
Dhe ata arsyetonin me vete duke thënë: "Po të themi nga
qielli; ai do të na thotë: Pse atëherë nuk i besuat?
26 Por nëse themi: "Për njerëzit; kemi frikë nga njerëzit;
sepse të gjithë e mbajnë Gjonin si profet.
27 Ata iu përgjigjën Jezusit dhe i thanë: "Nuk mund ta
dimë". Dhe ai u tha atyre: " As unë nuk ju them me çfarë
autoriteti i bëj këto gjëra".
28 Po ju si mendoni? Një burrë kishte dy djem; dhe ai
shkoi te i pari dhe i tha: "Bir, shko të punosh sot në
vreshtin tim".
29 Ai u përgjigj dhe tha: "Nuk dua", por më pas u pendua
dhe shkoi.
30 Dhe ai shkoi te i dyti dhe tha po ashtu. Dhe ai u përgjigj
dhe tha: "Unë po shkoj, zotëri", por nuk shkoi.
31 Cili prej tyre e bëri vullnetin e të atit? Ata i thanë: "I
pari". Jezusi u tha atyre: Në të vërtetë po ju them se
tagrambledhësit dhe prostitutat shkojnë në mbretërinë e
Perëndisë para jush.
32 Sepse Gjoni erdhi tek ju në rrugën e drejtësisë dhe ju
nuk i besuat; por tagrambledhësit dhe prostitutat i besuan;
dhe ju, kur e patë, nuk u penduat më vonë që t'i besoni.
33 Dëgjoni një shëmbëlltyrë tjetër: Ishte një zot shtëpie, i
cili mbolli një vresht, e rrethoi, gërmoi në të një shtypëse
vere, ndërtoi një kullë, ua la bujqve dhe shkoi në një vend
të largët.
34 Dhe kur u afrua koha e prodhimit, ai dërgoi shërbëtorët
e tij te vreshtarët që të merrnin frytet e tij.
35 Dhe vreshtarët morën shërbëtorët e tij, njërin e rrahën,
një tjetër e vranë dhe një tjetër e vranë me gurë.
36 Përsëri dërgoi shërbëtorë të tjerë më shumë se të parët;
dhe ata vepruan me ta po ashtu.
37 Por së fundi, ai u dërgoi atyre birin e tij duke thënë: "Do
të kenë respekt për djalin tim".
38 Por vreshtarët, kur panë të birin, i thanë njëri-tjetrit: "Ky
është trashëgimtari; ejani, ta vrasim dhe t'i kapim
trashëgiminë e tij.
39 Dhe e kapën, e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë.
40 Kur të vijë, pra, i zoti i vreshtit, çfarë do t'u bëjë atyre
vreshtarëve?
41 Ata i thanë: "Ai do t'i shkatërrojë keqas ata njerëz të ligj
dhe do t'ua lëshojë vreshtin e tij vreshtarëve të tjerë, të cilët
do t'i japin frytet në stinët e tyre".
42 Jezusi u tha atyre: " A nuk keni lexuar kurrë në
Shkrimet: "Guri që ndërtuesit e hodhën poshtë, u bë guri i
qoshes; kjo është vepër e Zotit dhe është e mrekullueshme
në sytë tanë?".
43 Prandaj unë po ju them se juve do t'ju hiqet mbretëria e
Perëndisë dhe do t'i jepet një kombi që do të japë frytet e
saj.
44 Dhe kushdo që do të bjerë mbi këtë gur do të thyhet; por
mbi atë që do të bjerë, do ta bluajë në pluhur.
45 Dhe krerët e priftërinjve dhe farisenjtë, kur dëgjuan
shëmbëlltyrat e tij, e kuptuan se ai fliste për to.
46 Por, kur kërkonin të vinin duart mbi të, patën frikë nga
turma, sepse e kishin marrë për profet.

KAPITULLI 22

1 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u foli përsëri me shëmbëlltyra
dhe tha:
2Mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti që lidhi një martesë
për djalin e tij,
3 Dhe dërgoi shërbëtorët e tij për të thirrur të ftuarit në
dasmë, por ata nuk deshën të vinin.
4 Dërgoi përsëri shërbëtorë të tjerë për t'u thënë: "Thuajuni
të ftuarve: Ja, unë kam përgatitur darkën time; qetë dhe të
majmurit e mi janë therur dhe gjithçka është gati; ejani në
dasmë".
5 Por ata e hodhën poshtë këtë dhe shkuan, njëri në fermën
e tij dhe tjetri në mallrat e tij.
6 Dhe pjesa që mbeti mori shërbëtorët e tij, iu lut me
keqardhje dhe i vrau.
7 Por mbreti, kur e mësoi këtë, u zemërua dhe dërgoi
ushtritë e tij, i shkatërroi ata vrasës dhe dogji qytetin e tyre.
8 Atëherë ai u tha shërbëtorëve të tij: "Dasma është gati,
por ata që ishin të ftuar nuk ishin të denjë".
9 Shkoni, pra, nëpër rrugë dhe sa të gjeni, bëni thirrje për
martesë.
10 Kështu ata shërbëtorët dolën nëpër rrugë dhe mblodhën
të gjithë ata që gjetën, të këqij dhe të mirë; dhe dasma ishte
e mbushur me të ftuar.
11 Mbreti, kur hyri për të parë të ftuarit, pa një njeri që nuk
kishte veshur rrobë dasme:
12 Dhe ai i tha: "Mik, si hyre këtu pa rrobë dasme?". Dhe
ai mbeti pa fjalë.
13 Atëherë mbreti u tha shërbëtorëve: "Lidheni duart dhe
këmbët, merreni me vete dhe hidheni në errësirën e jashtme;
aty do të ketë të qara dhe kërcëllim dhëmbësh.
14 Sepse shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur.
15 Atëherë farisenjtë shkuan dhe u këshilluan se si ta
ngatërronin në fjalimin e tij.
16 Dhe ata i dërguan dishepujt e tyre me herodianët për t'i
thënë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe mëson
rrugën e Perëndisë me të vërtetën dhe nuk kujdesesh për
askënd, sepse ti nuk shikon personalitetin e njerëzve".
17 Na thuaj, pra, çfarë mendon? A është e ligjshme t'i jepet
taksa Cezarit apo jo?
18 Por Jezusi e kuptoi ligësinë e tyre dhe tha: " Pse më
tundoni, o hipokritë?

19 Më trego paratë e haraçit. Dhe i sollën një denar.
20 Dhe ai u tha atyre: ' 'E kujt është kjo shëmbëlltyrë dhe mbishkrim?
21 Ata i thanë: "I Cezarit". Atëherë ai u tha atyre: " I jepni, pra, Cezarit gjërat që janë të Cezarit; dhe Perëndisë gjërat që janë të Perëndisë.
22 Kur i dëgjuan këto fjalë, u mrekulluan, e lanë dhe shkuan.
23 Po atë ditë iu afruan saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën:
24 Duke thënë: "Mësues", Moisiu tha: "Në rast se një njeri vdes pa fëmijë, vëllai i tij do të martohet me gruan e tij dhe do t'i lindë pasardhës vëllait të tij".
25 Ishin me ne shtatë vëllezër; dhe i pari, mbasi u martua me një grua, vdiq dhe, duke mos pasur asnjë lidhje, ia la gruan vëllait të tij.
26 Po kështu edhe i dyti dhe i treti deri tek i shtati.
27 Dhe e fundit nga të gjitha vdiq edhe gruaja.
28 Pra, në ringjallje, gruaja e kujt do të jetë ajo nga të shtatë? sepse të gjithë e kishin atë.
29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Ju gaboheni, duke mos ditur as shkrimet, as fuqinë e Perëndisë.
30 Sepse në ringjallje ata nuk martohen dhe nuk martohen, por janë si engjëjt e Perëndisë në qiell.
31 Por sa i përket ringjalljes së të vdekurve, a nuk keni lexuar atë që ju është thënë nga Perëndia, duke thënë:
32 Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit? Perëndia nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve.
33 Dhe turma, kur i dëgjoi këto, mbeti e habitur nga doktrina e tij.
34 Por farisenjtë, kur dëgjuan se ai i kishte mbyllur saducenjtë, u mblodhën bashkë.
35 Atëherë njëri prej tyre, që ishte avokat, i bëri një pyetje, duke e tunduar dhe duke thënë:
36 Mësues, cili është urdhërimi i madh në ligj?
37 Jezusi i tha: " Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde.
38 Ky është urdhërimi i parë dhe i madh.
39 Dhe i dyti është i ngjashëm me të: "Duaje të afërmin tënd si veten tënde".
40 Mbi këto dy urdhërime varet i gjithë ligji dhe profetët.
41 Ndërsa farisenjtë ishin mbledhur bashkë, Jezusi i pyeti:
42 duke thënë: ' 'Ç'mendoni për Krishtin? djali i kujt eshte ai Ata i thanë: "Biri i Davidit".
43 Ai u tha atyre: “ Si, pra, Davidi në frymë e quan Zot, duke thënë:
44 Zoti i tha Zotit tim: "Ulu në të djathtën time, derisa t'i vë armiqtë e tu stol të këmbëve të tua?".
45 Në qoftë se Davidi e quan Zot, si është biri i tij?
46 Dhe askush nuk mundi t'i përgjigjej as një fjalë, as nuk guxoi që nga ajo ditë t'i bënte më pyetje.

KAPITULLI 23

1 Atëherë Jezusi i foli turmës dhe dishepujve të tij,
2 duke thënë: "Skribët dhe farisenjtë ulen në fronin e Moisiut;
3 Prandaj, të gjitha ato që ju thonë të respektoni, respektoni dhe bëni; por mos bëni sipas veprave të tyre, sepse ata thonë dhe nuk e bëjnë.
4 Sepse lidhin barra të rënda dhe të rënda për t'u mbajtur dhe i vendosin mbi supet e njerëzve; por ata vetë nuk do t'i lëvizin me një gisht.
5 Por të gjitha veprat e tyre i bëjnë për t'u parë nga njerëzit: i zgjerojnë filateritë e tyre dhe i zgjerojnë kufijtë e rrobave të tyre,
6Dhe duaj dhomat më të larta në gosti dhe vendet e para në sinagoga,
7 Përshëndetje nëpër tregje dhe për t'u thirrur nga njerëzit: Rabbi, Rabbi.
8 Por ju mos u quani Rabbi, sepse një është Mësuesi juaj, Krishti; dhe të gjithë ju jeni vëllezër.
9 Dhe mbi tokë mos thirrni askënd atë tuaj, sepse një është Ati juaj, që është në qiej.
10 As ju mos quheni zot, sepse një është Mjeshtri juaj, Krishti.
11 Por ai që është më i madhi ndër ju do të jetë shërbëtori juaj.
12 Dhe kushdo që do të lartësojë veten, do të poshtërohet; dhe ai që do të përulë veten do të lartësohet.
13 Por mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju mbyllni mbretërinë e qiejve kundër njerëzve, sepse as nuk hyni në vetvete dhe nuk i lini të hyjnë ata që do të hyjnë.
14 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju gllabëroni shtëpitë e të vejave dhe për gjoja bëni lutje të gjata; prandaj do të merrni dënimin më të madh.
15 Mjerë ju, o skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju rrethoni detin dhe tokën për të bërë një prozelit, dhe kur ai bëhet, ju e bëni atë fëmijë të ferrit dy herë më shumë se ju.
16 Mjerë ju, udhëheqës të verbër, që thoni: "Kushdo që betohet për tempullin, nuk është asgjë; por kushdo që betohet për arin e tempullit, është borxhli!
17 Të marrë dhe të verbër, kush është më i madh: ari apo tempulli që shenjtëron arin?
18 Dhe kushdo që betohet për altarin, nuk është asgjë; por kushdo që betohet për dhuratën që është mbi të, është fajtor.
19 Të marrë dhe të verbër, a është më e madhe dhurata apo altari që shenjtëron dhuratën?
20 Prandaj, kushdo që betohet për altarin, betohet për të dhe për gjithçka që ndodhet mbi të.
21 Dhe kushdo që do të betohet për tempullin, betohet për të dhe për atë që banon në të.
22 Dhe ai që do të betohet për qiellin, betohet për fronin e Perëndisë dhe për atë që ulet mbi të.
23 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju paguani të dhjetën e nenexhikut, anise dhe qimnonit, dhe keni hequr çështjet më të rëndësishme të ligjit, gjykimin, mëshirën dhe besimin; këto duhet t'i bënit dhe të mos lini tjetrën pa bërë.
24 Ju prijës të verbër, që tendosni mushkonjën dhe gëlltisni një deve.
25 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju pastroni pjesën e jashtme të kupës dhe të pjatës, por brenda janë plot grabitje dhe tepricë.
26 O farise i verbër, pastro më parë atë që është brenda kupës dhe pjatës, që edhe pjesa e jashtme e tyre të jetë e pastër.
27 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju jeni si varre të zbardhura, që me të vërtetë duken të bukura nga jashtë, por brenda janë plot me eshtra të vdekurish dhe me çdo papastërti.
28 Kështu edhe ju nga jashtë dukeni të drejtë para njerëzve, por përbrenda jeni plot hipokrizi dhe paudhësi.

29 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ndërtoni
varret e profetëve dhe zbukuroni varret e të drejtëve,
30 Dhe thuaj: "Po të kishim qenë në kohën e etërve tanë,
nuk do të kishim qenë pjesëmarrës me ta në gjakun e
profetëve".
31 Prandaj, ju jeni dëshmitarë për veten tuaj, se jeni fëmijët
e atyre që vranë profetët.
32 Plotësoni, pra, masën e etërve tuaj.
33 O gjarpërinj, o brez nepërkash, si mund t'i shpëtoni
dënimit të ferrit?
34 Prandaj, vini re, unë ju dërgoj profetë, njerëz të ditur
dhe skribë; dhe disa prej tyre ju do t'i vrisni dhe kryqëzoni;
dhe disa prej tyre do t'i fshikulloni në sinagogat tuaja dhe
do t'i përndiqni nga qyteti në qytet.
35 që të bjerë mbi ju gjithë gjaku i drejtë i derdhur mbi
tokë, nga gjaku i të drejtit Abel deri te gjaku i Zakarias,
birit të Barakias, që ju e vratë midis tempullit dhe altarit.
36 Në të vërtetë po ju them se të gjitha këto gjëra do të
ndodhin mbi këtë brez.
37 O Jeruzalem, Jeruzalem, ti që vret profetët dhe i vret me
gurë ata që të janë dërguar, sa herë do t'i kisha mbledhur
fëmijët e tu, ashtu si i mbledh një pulë pulat e saj nën krahë,
por ju nuk deshët!
38 Ja, shtëpia juaj është lënë për ju e shkretë.
39 Sepse unë po ju them, nuk do të më shihni më tani,
derisa të thoni: I bekuar është ai që vjen në emër të Zotit.

KAPITULLI 24

1 Dhe Jezusi doli dhe doli nga tempulli dhe dishepujt e tij
erdhën tek ai për t'i treguar ndërtesat e tempullit.
2 Dhe Jezusi u tha atyre: " A nuk i shihni të gjitha këto? në
të vërtetë po ju them se këtu nuk do të mbetet gur mbi gur
që nuk do të rrëzohet.
3 Dhe ndërsa ai u ul në malin e Ullinjve, dishepujt iu
afruan veçmas dhe i thanë: "Na thuaj, kur do të ndodhin
këto gjëra?". dhe cila do të jetë shenja e ardhjes sate dhe e
mbarimit të botës?
4 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Ruhuni se mos ju
mashtrojë njeri.
5 Sepse shumë do të vijnë në emrin tim duke thënë: "Unë
jam Krishti". dhe do të mashtrojë shumë.
6 Dhe do të dëgjoni të flitet për luftëra dhe për ushtima
luftërash; kini kujdes që të mos shqetësoheni, sepse të
gjitha këto gjëra duhet të ndodhin, por fundi nuk ka ardhur
ende.
7 Sepse do të ngrihet komb kundër kombi dhe mbretëri
kundër mbretërie; dhe do të ketë zi buke, murtaja dhe
tërmete në vende të ndryshme.
8 Të gjitha këto janë fillimi i dhembjeve.
9 Atëherë do t'ju dorëzojnë në pikëllim dhe do t'ju vrasin;
dhe të gjitha kombet do t'ju urrejnë për hir të emrit tim.
10 Dhe atëherë shumë do të skandalizohen dhe do ta
tradhtojnë njëri-tjetrin dhe do të urrejnë njëri-tjetrin.
11 Dhe do të dalin shumë profetë të rremë dhe do të
mashtrojnë shumë.
12 Dhe duke qenë se paudhësia do të shumohet, shumëkujt
do të ftohet dashuria.
13 Por ai që do të durojë deri në fund, ai do të shpëtohet.
14 Dhe ky ungjill i mbretërisë do të predikohet në mbarë
botën si dëshmi për të gjitha kombet; dhe atëherë do të vijë
fundi.
15 Kur të shihni, pra, neverinë e shkretimit, për të cilën foli
profeti Daniel, qëndroni në vendin e shenjtë (kushdo që
lexon le të kuptojë)
16 Atëherë ata që janë në Jude le të ikin në male;
17 Ai që është mbi tarracë të mos zbresë për të marrë asgjë
nga shtëpia e tij;
18 As ai që është në arë të mos kthehet për të marrë rrobat
e tij.
19 Mjerë ato që janë me barrë dhe ato që mëndin në ato
ditë!
20 Por lutuni që ikja juaj të mos jetë në dimër, as ditën e
shtunë.
21 Sepse atëherë do të jetë një shtrëngim i madh, siç nuk
ka qenë që nga fillimi i botës e deri më sot, as nuk do të
ketë kurrë.
22 Dhe nëse ato ditë nuk do të shkurtohen, asnjë mish nuk
do të shpëtohet; por për hir të të zgjedhurve ato ditë do të
shkurtohen.
23 Atëherë, nëse dikush do t'ju thotë: "Ja, Krishti është
këtu ose atje"; mos e besoni.
24 Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë
dhe do të bëjnë shenja dhe mrekulli të mëdha; aq sa, po të
ishte e mundur, do të mashtrojnë vetë të zgjedhurit.
25 Ja, ju kam thënë më parë.
26 Prandaj, nëse ata do t'ju thonë: Vini re, ai është në
shkretëtirë; mos dilni jashtë; ja, ai është në dhomat e
fshehta; mos e besoni.
27 Sepse ashtu si rrufeja del nga lindja dhe shkëlqen deri
në perëndim; kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të njeriut.
28 Sepse kudo që të jetë kufoma, atje do të mblidhen
shqiponjat.
29Menjëherë pas mundimit të atyre ditëve dielli do të
errësohet dhe hëna nuk do të japë dritën e saj, yjet do të
bien nga qielli dhe fuqitë e qiejve do të tronditen.
30 Dhe atëherë do të shfaqet shenja e Birit të njeriut në
qiell; dhe atëherë të gjitha fiset e dheut do të mbajnë zi dhe
do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në retë e qiellit me
fuqi dhe lavdi të madhe.
31 Dhe ai do t'i dërgojë engjëjt e tij me një zhurmë të
madhe borie dhe ata do t'i mbledhin të zgjedhurit e tij nga
të katër erërat, nga një skaj i qiellit në tjetrin.
32 Tani mësoni një shëmbëlltyrë të fikut; Kur dega e tij
është ende e njomë dhe nxjerr gjethe, ju e dini se vera është
afër.
33 Kështu edhe ju, kur të shihni të gjitha këto gjëra, dijeni
se është afër, madje te dera.
34 Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë,
derisa të gjitha këto gjëra të përmbushen.
35 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të
kalojnë.
36 Por askush nuk e di për atë ditë dhe orë, as engjëjt e
qiellit, por vetëm Ati im.
37 Por, siç ishin ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe ardhja
e Birit të njeriut.
38 Sepse si në ditët para përmbytjes, ata hanin e pinin,
martoheshin dhe martoheshin, deri në ditën që Noe hyri në
arkë,
39 Dhe nuk e kuptoi derisa erdhi përmbytja dhe i mori të
gjithë; kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të njeriut.
40 Atëherë dy do të jenë në fushë; njëri do të merret dhe
tjetri do të lihet.

41 Dy gra do të bluajnë në mulli; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.
42 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini në cilën orë do të vijë Zoti juaj.
43 Por dijeni këtë, se po ta dinte i zoti i shtëpisë se në cilën orë do të vinte hajduti, do të rrinte zgjuar dhe nuk do të linte t'i shpërthenin shtëpinë.
44 Prandaj jini edhe ju gati, sepse Biri i njeriut do të vijë në atë orë që nuk e mendoni.
45 Kush është, pra, një shërbëtor besnik dhe i urtë, të cilin zotëria e tij e ka vënë në krye të shtëpisë së tij për t'u dhënë atyre ushqimin në kohën e duhur?
46 Lum ai shërbëtor, të cilin zotëria e tij, kur të vijë, do ta gjejë duke bërë kështu.
47 Në të vërtetë po ju them se ai do ta vërë mbi të gjitha pasuritë e tij.
48 Por në qoftë se ai shërbëtor i keq thotë në zemër të tij: "Zoti im e vonon ardhjen e tij;
49 Dhe do të fillojë të godasë shokët e tij dhe të hajë e të pijë me të dehurit;
50 I zoti i atij shërbëtori do të vijë në një ditë që nuk e pret dhe në një orë që ai nuk e di,
51 Do ta presin dhe do t'i caktojnë pjesën e tij me hipokritët; aty do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh.

KAPITULLI 25

1 Atëherë mbretëria e qiejve do t'u krahasohet me dhjetë virgjëreshat, të cilat morën llambat e tyre dhe dolën të takojnë dhëndrin.
2 Pesë prej tyre ishin të urtë dhe pesë budallenj.
3 Budallenjtë morën llambat e tyre dhe nuk morën vaj me vete.
4 Por të urtët morën vaj në enët e tyre bashkë me llambat e tyre.
5 Ndërsa dhëndri po vononte, të gjithë dremitën dhe flinin.
6 Dhe në mesnatë u dëgjua një britmë: "Ja, po vjen dhëndri; dilni ta takoni.
7 Atëherë të gjitha ato virgjëresha u ngritën dhe i rregulluan llambat e tyre.
8 Dhe budallenjtë u thanë të urtëve: "Na jepni nga vaji juaj; sepse llambat tona janë fikur.
9 Por të urtët u përgjigjën duke thënë: "Jo kështu; që të mos na mjaftojë ne dhe ju; por shkoni më mirë te ata që shesin dhe blini për veten tuaj.
10 Dhe ndërsa ata shkuan për të blerë, erdhi dhëndri; dhe ata që ishin gati hynë me të në dasmë dhe dera u mbyll.
11 Më pas erdhën edhe virgjëreshat e tjera duke thënë: "Zot, Zot, na hap!".
12 Por ai u përgjigj dhe tha: "Në të vërtetë po ju them se nuk ju njoh".
13 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini as ditën as orën në të cilën do të vijë Biri i njeriut.
14 Sepse mbretëria e qiejve është si një njeri që udhëton në një vend të largët, i cili thirri shërbëtorët e vet dhe u dorëzoi pasurinë e tij.
15 Njërit i dha pesë talenta, një tjetri dy dhe një tjetri një; për çdo njeri sipas aftësive të tij të shumta; dhe menjëherë nisi udhëtimin e tij.
16 Atëherë ai që kishte marrë të pesë talentat shkoi, tregtoi me të dhe u bëri pesë talenta të tjerë.
17 Po ashtu ai që kishte marrë dy, fitoi edhe dy të tjerë.
18 Por ai që kishte marrë një shkoi, gërmoi në dhe dhe fshehu paratë e zotërisë së tij.
19 Mbas një kohe të gjatë erdhi zoti i atyre shërbëtorëve dhe bën llogari me ta.
20 Dhe ai që kishte marrë pesë talenta erdhi dhe solli pesë talenta të tjera, duke thënë: "Zot, ti më dorëzove pesë talenta; ja, unë fitova përveç tyre pesë talenta të tjerë".
21 I zoti i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; u tregove besnik në gjëra të vogla, unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tënd".
22 Edhe ai që kishte marrë dy talenta erdhi dhe tha: "Zot, ti më dorëzove dy talenta; ja, unë fitova dy talenta të tjerë veç tyre".
23 Zoti i tha: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik; ti ke qenë besnik për disa gjëra, unë do të të vë mbi shumë gjëra; hyr në gëzimin e zotit tënd.
24 Atëherë erdhi ai që kishte marrë një talent të vetëm dhe tha: "Zot, unë të dija se je njeri i ashpër, që korr atje ku nuk ke mbjellë dhe mbledh atje ku nuk ke hedhur;
25 Dhe unë pata frikë dhe shkova e fsheha talentin tënd në tokë; ja ku e ke atë që është jotja.
26 Zoti i tij u përgjigj dhe i tha: "Shërbëtor i keq dhe përtac, ti e di që unë korr atje ku nuk kam mbjellë dhe mbledh atje ku nuk kam hedhur;
27 Prandaj ti duhet t'u jepje paratë e mia këmbyesve dhe, kur të vija, do të kisha marrë të miat me kamatë.
28 Merre, pra, talentin prej tij dhe jepja atij që ka dhjetë talenta.
29 Sepse kujtdo që ka do t'i jepet dhe do të ketë bollëk, por atij që nuk ka do t'i merret edhe ajo që ka.
30 Dhe hidheni shërbëtorin e padobishëm në errësirën e jashtme; atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh.
31 Kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij dhe të gjithë engjëjt e shenjtë me të, atëherë do të ulet mbi fronin e lavdisë së tij.
32 Dhe përpara tij do të mblidhen të gjitha kombet dhe ai do t'i ndajë njëri nga tjetri, ashtu si i ndan një bari delet e tij nga cjeptë.
33 Dhe delet do t'i vendosë në të djathtën e tij dhe cjeptë në të majtë.
34 Atëherë mbreti do t'u thotë atyre në të djathtën e tij: Ejani, të bekuar nga Ati im, trashëgoni mbretërinë e përgatitur për ju që nga krijimi i botës.
35 Sepse isha i uritur dhe më dhatë ushqim; pata etje dhe më dhatë të pi; isha i huaj dhe më pranuat;
36 Lakuriq dhe më veshët; isha i sëmurë dhe më vizituat; isha në burg dhe erdhët tek unë.
37 Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur dhe të dhamë ushqim?". apo të etur dhe të dha të pish?
38 Kur të pamë të huaj dhe të morëm? apo lakuriq dhe të veshë?
39 Apo kur të pamë të sëmurë ose në burg dhe erdhëm te ti?
40 Dhe Mbreti do të përgjigjet dhe do t'u thotë atyre: Në të vërtetë po ju them, përderisa ia keni bërë këtë njërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, ma keni bërë mua.
41 Pastaj do t'u thotë edhe atyre në të majtë: Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarrin e përjetshëm, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij.
42 Sepse isha i uritur dhe nuk më dhatë ushqim, pata etje dhe nuk më dhatë të pi.

43 Unë isha i huaj dhe nuk më futët; lakuriq dhe nuk më veshët; i sëmurë dhe në burg, por nuk më vizituat.
44 Atëherë do t'i përgjigjen edhe ata duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur, ose të etur, ose të huaj, ose të zhveshur, ose të sëmurë ose në burg dhe nuk të shërbyem?".
45 Atëherë ai do t'u përgjigjet atyre duke thënë: "Në të vërtetë po ju them se përderisa nuk ia keni bërë njërit prej këtyre më të vegjëlve, nuk ia keni bërë mua".
46 Dhe këta do të shkojnë në dënimin e përjetshëm, por të drejtët në jetën e përjetshme.

KAPITULLI 26

1 Dhe ndodhi që, kur Jezusi i mbaroi të gjitha këto fjalë, u tha dishepujve të vet:
2 Ju e dini se pas dy ditësh është festa e Pashkës dhe Biri i njeriut tradhtohet për t'u kryqëzuar.
3 Pastaj u mblodhën krerët e priftërinjve, skribët dhe pleqtë e popullit, në pallatin e kryepriftit, që quhej Kajafa,
4 Dhe u këshilluan që ta kapnin Jezusin me dredhi dhe ta vrisnin.
5 Por ata thanë: "Jo ditën e festës, që të mos ketë trazira në popull".
6 Kur Jezusi ishte në Betani, në shtëpinë e Lebrozit Simon,
7 Dhe iu afrua një grua që kishte një kuti alabastri me vaj të parfumuar shumë të çmuar dhe ia derdhi mbi kokën e tij, ndërsa ishte në tryezë.
8 Por dishepujt e tij, kur e panë këtë, u indinjuan dhe thanë: "Përse është kjo shpërdorim?
9 Sepse ky vaj mund të ishte shitur shumë dhe t'u jepej të varfërve.
10 Jezusi, kur e kuptoi, u tha atyre: " Pse e shqetësoni gruan? sepse ajo ka bërë një vepër të mirë mbi mua.
11 Sepse të varfërit i keni gjithmonë me ju; por mua nuk më keni gjithmonë.
12 Sepse, duke derdhur këtë vaj mbi trupin tim, ajo e bëri për varrimin tim.
13 Në të vërtetë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill në mbarë botën, do t'i thuhet edhe ajo që bëri kjo grua, në përkujtim të saj.
14 Atëherë një nga të dymbëdhjetët, i quajtur Judë Iskarioti, shkoi te krerët e priftërinjve,
15 Dhe u tha atyre: "Çfarë do të më jepni dhe unë do t'jua dorëzoj?". Dhe ata lidhën besëlidhje me të për tridhjetë monedha argjendi.
16 Dhe që nga ajo kohë ai kërkoi rastin ta tradhtonte.
17 Tani, ditën e parë të festës së të Ndormëve, dishepujt iu afruan Jezusit dhe i thanë: "Ku do që të përgatisim për të ngrënë Pashkën?".
18 Dhe ai tha: " Shkoni në qytet te një njeri i tillë dhe i thoni: "Mësuesi thotë: "Koha ime është afër; Unë do ta kremtoj Pashkën në shtëpinë tënde me dishepujt e mi.
19 Dhe dishepujt vepruan ashtu si i kishte caktuar Jezusi; dhe përgatitën Pashkën.
20 Kur u ngrys, ai u ul në tryezë me të dymbëdhjetët.
21 Dhe ndërsa ata hanin, ai tha: " Në të vërtetë po ju them se një nga ju do të më tradhtojë".
22 Dhe ata u pikëlluan shumë dhe secili prej tyre filluan t'i thonë: "Zot, mos jam unë?".
23 Ai u përgjigj dhe tha: " Ai që do të zhysë dorën me mua në enë, do të më tradhtojë".
24 Biri i njeriut shkon siç është shkruar për të; por mjerë ai njeri me anë të të cilit Biri i njeriut tradhtohet! do të kishte qenë mirë për atë njeri nëse nuk do të kishte lindur.
25 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, u përgjigj dhe tha:"Mësues, mos jam unë?". Ai i tha: " Ti ke thënë".
26 Dhe ndërsa po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu dhe ua dha dishepujve dhe tha: " Merrni, hani; ky është trupi im.
27 Pastaj mori kupën, falënderoi, ua dha atyre duke thënë: " Pini të gjithë prej saj;
28 Sepse ky është gjaku im i besëlidhjes së re, që derdhet për shumë për faljen e mëkateve.
29 Por unë po ju them se këtej e tutje nuk do të pi nga ky fryt i hardhisë deri në atë ditë kur do ta pi të ri bashkë me ju në mbretërinë e Atit tim.
30 Dhe, mbasi kënduan një himn, dolën në malin e Ullinjve.
31 Atëherë Jezusi u tha atyre:" Të gjithë ju do të skandalizoheni për shkakun tim këtë natë, sepse është shkruar: "Unë do ta godas bariun dhe delet e kopesë do të shpërndahen".
32 Por, pasi të ringjallem, do të shkoj para jush në Galile.
33 Pjetri u përgjigj dhe i tha: "Edhe sikur të gjithë të skandalizohen për shkakun tënd, unë nuk do të skandalizohem kurrë".
34 Jezusi i tha: " Në të vërtetë po të them se këtë natë, para se të këndojë gjeli, ti do të më mohosh tri herë".
35 Pjetri i tha: "Edhe sikur të vdisja me ty, nuk do të të mohoj". Kështu thanë edhe të gjithë dishepujt.
36 Atëherë Jezusi erdhi me ta në një vend të quajtur Gjetsemani dhe u tha dishepujve: ' 'Uluni këtu, ndërsa unë të shkoj dhe të lutem atje".
37 Dhe mori me vete Pjetrin dhe dy djemtë e Zebedeut dhe filloi të trishtohej dhe të rëndohej shumë.
38 Atëherë ai u tha atyre: " Shpirti im është jashtëzakonisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar me mua".
39 Dhe ai shkoi pak më tej, ra me fytyrë për tokë dhe lutej duke thënë: "Ati im, nëse është e mundur, largoje prej meje këtë kupë; por jo si dua unë, por si do ti".
40 Dhe ai erdhi te dishepujt, i gjeti në gjumë dhe i tha Pjetrit: ' 'Po a nuk munde të rrije zgjuar me mua për një orë?".
41 Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim; fryma është e gatshme, por mishi është i dobët.
42 Ai u largua përsëri për herë të dytë dhe u lut duke thënë: ' 'O Ati im, në qoftë se kjo kupë nuk do të largohet prej meje, po të mos e pi unë, u bëftë vullneti yt".
43 Dhe ai erdhi dhe i gjeti përsëri në gjumë, sepse sytë e tyre ishin rënduar.
44 Dhe ai i la ata, u largua përsëri dhe u lut për të tretën herë duke thënë të njëjtat fjalë.
45 Atëherë ai erdhi te dishepujt e vet dhe u tha atyre: " Flini tani dhe pushoni; ja, ora është afër dhe Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e mëkatarëve.
46 Çohuni, le të shkojmë; ja, është afër ai që më tradhton.
47 Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja, erdhi Juda, një nga të dymbëdhjetët, dhe bashkë me të një turmë e madhe me shpata dhe shkopinj, nga krerët e priftërinjve dhe nga pleqtë e popullit.
48 Dhe ai që e tradhtoi u dha atyre një shenjë duke thënë: "Këdo që të puth, është ai; mbajeni fort".

49 Dhe menjëherë iu afrua Jezusit dhe i tha: "Tungjatjeta, mësues; dhe e puthi.
50 Dhe Jezusi i tha: " Mik, përse ke ardhur? Atëherë ata erdhën, vunë duart mbi Jezusin dhe e kapën.
51 Dhe ja, një nga ata që ishin me Jezusin shtriu dorën, nxori shpatën, goditi një shërbëtor të kryepriftit dhe ia preu veshin.
52 Atëherë Jezusi i tha: " Ktheje përsëri shpatën tënde në vendin e tij, sepse të gjithë ata që kapin shpatën do të vdesin nga shpata".
53 A mendon se tani nuk mund t'i lutem Atit tim dhe ai do të më japë tani më shumë se dymbëdhjetë legjione engjëjsh?
54 Por si do të përmbushen, pra, Shkrimet se kështu duhet të ndodhë?
55 Në atë orë Jezusi u tha turmave: " A keni dalë të më kapni si kundër një vjedhësi me shpata dhe shkopinj? Unë rrija çdo ditë me ju duke mësuar në tempull dhe ju nuk më kapët.
56 Por e gjithë kjo u bë që të përmbushen shkrimet e profetëve. Atëherë të gjithë dishepujt e braktisën dhe ikën.
57 Dhe ata që e kishin kapur Jezusin e çuan te kryeprifti Kajafa, ku ishin mbledhur skribët dhe pleqtë.
58 Por Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriftit, hyri dhe u ul me shërbëtorët për të parë fundin.
59 Tani krerët e priftërinjve, pleqtë dhe gjithë sinedri kërkonin dëshmi të rreme kundër Jezusit për ta vrarë;
60 Por nuk gjetën asnjë; po, megjithëse erdhën shumë dëshmitarë të rremë, nuk gjetën asnjë. Më në fund erdhën dy dëshmitarë të rremë,
61 Dhe tha: "Ky tha: "Unë jam në gjendje ta shkatërroj tempullin e Perëndisë dhe ta ndërtoj për tri ditë".
62 Atëherë kryeprifti u ngrit dhe i tha: "Nuk po përgjigjesh asgjë?". çfarë është ajo që këta dëshmojnë kundër teje?
63 Por Jezusi heshti. Dhe kryeprifti u përgjigj dhe i tha: "Të përbetoj për Perëndinë e gjallë që të na thuash nëse je Krishti, Biri i Perëndisë".
64 Jezusi i tha: " Ti thatë; megjithatë unë po të them se e tutje do ta shihni Birin e njeriut të ulur në të djathtën e pushtetit dhe duke ardhur në retë e qiellit".
65 Atëherë kryeprifti i grisi rrobat e tij duke thënë: "Ai ka blasfemuar; çfarë nevoje kemi më për dëshmitarë? vini re, tani ju keni dëgjuar blasfeminë e tij.
66 Çfarë mendoni ju? Ata u përgjigjën dhe thanë: "Ai është fajtor për vdekje".
67 Atëherë e pështynë në fytyrë dhe e goditën me shuplakë; dhe të tjerët e goditën me pëllëmbët e duarve të tyre,
68 duke thënë: "Na profetizo, o Krisht, kush është ai që të goditi?".
69 Tani Pjetri rrinte jashtë në pallat dhe një vajzë iu afrua duke thënë: "Edhe ti ishe me Jezusin Galileas".
70 Por ai e mohoi përpara të gjithëve, duke thënë: "Nuk di çfarë thua".
71 Dhe kur doli në hajat, e pa një shërbëtore tjetër dhe u tha atyre që ishin atje: "Edhe ky ishte me Jezusin Nazareas".
72 Dhe përsëri ai e mohoi me betim: "Unë nuk e njoh atë njeri".
73 Mbas pak ata që ishin aty iu afruan dhe i thanë Pjetrit: "Me siguri edhe ti je një prej tyre; sepse fjala jote të mashtron.
74 Atëherë ai filloi të mallkojë dhe të betohet, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri". Dhe menjëherë ekuipazhi i gjelit.
75 Dhe Pjetrit iu kujtua fjala e Jezusit që i kishte thënë: "Para se të këndojë gjeli, ti do të më mohosh tri herë". Dhe ai doli dhe qau me hidhërim.

KAPITULLI 27

1 Kur erdhi mëngjesi, të gjithë krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit u këshilluan kundër Jezusit për ta vrarë.
2 Dhe, mbasi e lidhën, e çuan dhe ia dorëzuan guvernatorit Ponc Pilatit.
3 Atëherë Juda, që e kishte tradhtuar, kur pa se ishte dënuar, u pendua dhe ua ktheu krerëve të priftërinjve dhe pleqve të tridhjetë monedhat e argjendit,
4 duke thënë: "Kam mëkatuar duke tradhtuar gjakun e pafajshëm". Dhe ata thanë: "Ç'është për ne?". shihemi për këtë.
5 Dhe ai i hodhi siklat e argjendit në tempull, u largua dhe shkoi e u var.
6 Atëherë krerët e priftërinjve morën monedhat e argjendit dhe thanë: "Nuk lejohet t'i vësh në thesar, sepse është çmimi i gjakut".
7 Ata u këshilluan dhe blenë me ta arën e poçarit për të varrosur të huajt.
8 Prandaj ajo arë u quajt "Ara e gjakut" deri në ditën e sotme.
9 Atëherë u përmbush ç'ishte thënë nga profeti Jeremy, duke thënë: "Dhe morën tridhjetë monedhat e argjendit, çmimin e atij që u vlerësua dhe që ata nga bijtë e Izraelit vlerësuan;
10 Dhe i dha për arën e poçarit, ashtu si më kishte caktuar Zoti.
11 Dhe Jezusi qëndroi përpara guvernatorit dhe guvernatori e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe Jezusi i tha: " Ti thua".
12 Dhe kur e akuzuan krerët e priftërinjve dhe pleqtë, ai nuk u përgjigj asgjë.
13 Atëherë Pilati i tha: "A nuk po dëgjon sa gjëra dëshmojnë kundër teje?".
14 Dhe ai iu përgjigj pa asnjë fjalë; aq sa guvernatori u mrekullua shumë.
15 Tani në atë festë guvernatori kishte zakon t'i lironte popullit një të burgosur, të cilin ata do të donin.
16 Atëherë ata kishin një të burgosur të famshëm, të quajtur Baraba.
17 Prandaj, kur u mblodhën, Pilati u tha atyre: "Kë doni t'ju liroj?". Baraba, apo Jezusi që quhet Krisht?
18 Sepse ai e dinte se e kishin dorëzuar nga zilia.
19 Kur ai u ul në gjykatë, gruaja e tij i dërgoi fjalë: "Mos u takoni me atë të drejtë, sepse sot kam vuajtur shumë në ëndërr për shkak të tij".
20 Por krerët e priftërinjve dhe pleqtë e bindën turmën që të kërkonte Barabën dhe ta vrisnin Jezusin.
21 Guvernatori u përgjigj dhe u tha atyre: "Në të dy doni t'ju liroj?". Ata thanë: Baraba.
22 Pilati u tha atyre: "Ç'të bëj, pra, me Jezusin që quhet Krisht? Të gjithë i thanë: Le të kryqëzohet.
23 Guvernatori tha: "Ç'të keqe ka bërë?". Por ata bërtisnin edhe më shumë duke thënë: "U kryqëzoftë".
24 Pilati, duke parë se nuk mund të mbizotëronte asgjë, por se ishte bërë më tepër trazirë, mori ujë dhe lau duart përpara turmës, duke thënë: "Unë jam i pafajshëm për gjakun e këtij të drejti; kini kujdes.

25 Atëherë tërë populli u përgjigj dhe tha: "Gjaku i tij qoftë mbi ne dhe mbi fëmijët tanë".
26 Pastaj u liroi atyre Barabën dhe, mbasi e fshikulloi Jezusin, ia dorëzoi që ta kryqëzonin.
27 Atëherë ushtarët e guvernatorit e çuan Jezusin në sallën e përbashkët dhe mblodhën pranë tij gjithë grupin e ushtarëve.
28 E zhveshën dhe i veshën një mantel të kuq.
29 Mbasi i vendosën një kurorë me gjemba, ia vunë mbi kokë dhe një kallam në dorën e djathtë; u gjunjëzuan para tij dhe e tallnin duke thënë: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjve!".
30 E pështynë, morën kallamin dhe e goditën në kokë.
31 Dhe, mbasi e tallën, ia hoqën mantelin, e veshën me petkun e tij dhe e çuan për ta kryqëzuar.
32 Dhe kur dolën, gjetën një burrë nga Kirena, me emër Simon; e detyruan ta mbante kryqin e tij.
33 Dhe kur arritën në një vend të quajtur Golgota, domethënë në një vend të kafkës,
34 I dhanë për të pirë uthull të përzier me vrer, dhe ai, mbasi e shijoi, nuk deshi të pinte.
35 Dhe e kryqëzuan, i ndanë rrobat e tij duke hedhur short, që të përmbushej ç'ishte thënë nga profeti: "I ndanë midis tyre rrobat e mia dhe hodhën short mbi rrobën time".
36 Dhe të ulur, ata e vëzhguan atje;
37 Dhe mbi kokë i vuri të shkruar akuzën e tij: "KY ËSHTË JEZUSI, MBRETI I JUDENJVE".
38 Atëherë bashkë me të u kryqëzuan dy hajdutë, njëri në të djathtën dhe tjetri në të majtë.
39 Dhe ata që kalonin e shanin duke tundur kokën,
40 dhe duke thënë: "Ti që e shkatërron tempullin dhe e ndërton për tri ditë, shpëto vetveten". Nëse je Biri i Perëndisë, zbrit nga kryqi.
41 Po kështu edhe krerët e priftërinjve, bashkë me skribët dhe me pleqtë, duke e tallur, thanë:
42 Ai i shpëtoi të tjerët; Ai nuk mund ta shpëtojë veten. Nëse është mbreti i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi dhe ne do t'i besojmë.
43 Ai kishte besim te Perëndia; le ta çlirojë tani, nëse do, sepse tha: "Unë jam Biri i Perëndisë".
44 Edhe hajdutët, që u kryqëzuan me të, ia hodhën në dhëmbë.
45 Nga ora e gjashtë ra në errësirë gjithë vendin deri në orën e nëntë.
46 Dhe rreth orës nëntë Jezusi bërtiti me zë të lartë duke thënë: ' 'Eli, Eli, lama sabakthani?". do të thotë: "Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur?".
47 Disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan këtë, thanë: "Ky thërret Elian".
48 Dhe menjëherë njëri prej tyre vrapoi, mori një sfungjer, e mbushi me uthull, e vuri mbi një kallam dhe i dha të pijë.
49 Të tjerët thanë: "Le të shohim nëse Elia do të vijë ta shpëtojë".
50 Jezusi, mbasi thirri përsëri me zë të lartë, dha shpirt.
51 Dhe vini re, veli i tempullit u gris në dysh nga maja në fund; dhe toka u drodh dhe shkëmbinjtë u çanë;
52 Dhe varret u hapën; dhe shumë trupa të shenjtorëve që flinin u ngritën,
53 Dhe doli nga varret pas ringjalljes së tij, shkoi në qytetin e shenjtë dhe iu shfaq shumë njerëzve.
54 Kur centurioni dhe ata që ishin me të, duke parë Jezusin, panë tërmetin dhe ato që ndodhën, u trembën shumë dhe thanë: "Me të vërtetë ky ishte Biri i Perëndisë".
55 Dhe shumë gra ishin atje, duke parë nga larg, që ndiqnin Jezusin nga Galilea duke i shërbyer:
56 Midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit dhe e Joses dhe nëna e bijve të Zebedeut.
57 Kur u ngrys, erdhi një njeri i pasur nga Arimatea, i quajtur Jozef, i cili ishte edhe vetë dishepull i Jezusit.
58 Ai shkoi te Pilati dhe iu lut trupin e Jezusit. Atëherë Pilati urdhëroi ta dorëzonin trupin.
59 Dhe Jozefi e mori trupin, e mbështolli me një pëlhurë të pastër liri,
60 Dhe e vuri në varrin e tij të ri, që kishte hapur në shkëmb; dhe rrokullisi një gur të madh te dera e varrit dhe u largua.
61 Dhe aty ishte Maria Magdalena dhe Maria tjetër, ulur përballë varrit.
62 Të nesërmen, që pasoi ditën e përgatitjes, krerët e priftërinjve dhe farisenjtë u mblodhën te Pilati,
63 duke thënë: "Zotëri, na kujtohet që ai mashtrues, sa ishte gjallë, tha: "Pas tri ditësh do të ringjallem".
64 Prandaj urdhëro që varri të sigurohet deri në ditën e tretë, që të mos vijnë dishepujt e tij natën, ta vjedhin dhe t'i thonë popullit: "U ringjall prej së vdekuri"; kështu gabimi i fundit do të jetë më i keq se i pari.
65 Pilati u tha atyre: "Ju keni një rojë; shkoni, sigurohuni sa të mundeni".
66 Kështu ata shkuan dhe siguruan varrin, vulosën gurin dhe vunë roje.

KAPITULLI 28

1 Në fund të së shtunës, kur po zbardhi dita e parë e javës, Maria Magdalena dhe Maria tjetër erdhën për të parë varrin.
2 Dhe ja, ra një tërmet i madh, sepse engjëlli i Zotit zbriti nga qielli, erdhi, e rrokullisi gurin nga dera dhe u ul mbi të.
3 Fytyra e tij ishte si rrufeja dhe veshja e tij ishte e bardhë si bora.
4 Dhe nga frika e tij rojet u drodhën dhe u bënë si të vdekur.
5 Dhe engjëlli, duke u përgjigjur, u tha grave:"Mos kini frikë, sepse unë e di se ju kërkoni Jezusin që u kryqëzua.
6 Ai nuk është këtu, sepse u ringjall, siç tha. Ejani, shikoni vendin ku shtrihej Zoti.
7 Shkoni shpejt dhe u thoni dishepujve të tij se ai u ringjall së vdekuri; dhe ja, ai po shkon përpara jush në Galile; atje do ta shihni; ja, ju thashë.
8 Dhe ata u larguan shpejt nga varri me frikë dhe gëzim të madh; dhe vrapoi për t'u njoftuar dishepujt e tij.
9 Dhe, ndërsa ata shkuan t'u tregojnë dishepujve të tij, ja, Jezusi i doli përpara duke thënë:" Tungjatjeta!". Dhe ata erdhën, e kapën nga këmbët dhe e adhuruan.
10 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Mos kini frikë; shkoni u thoni vëllezërve të mi që të shkojnë në Galile dhe atje do të më shohin".
11 Tani kur ata po shkonin, ja, disa nga rojet hynë në qytet dhe u treguan krerëve të priftërinjve të gjitha gjërat që kishin ndodhur.
12 Dhe, pasi u mblodhën me pleqtë dhe u këshilluan, u dhanë ushtarëve para të mëdha,
13 duke thënë: "Thuaj, dishepujt e tij erdhën natën dhe e vodhën, ndërsa ne po flinim".

14 Dhe nëse guvernatori i vjen në vesh kjo gjë, ne do ta
bindim dhe do t'ju sigurojmë.
15 Ata, pra, i morën paratë dhe vepruan siç u mësuan; dhe
kjo fjalë është përhapur midis Judenjve deri në ditët e
sotme.
16 Atëherë të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në
malin ku i kishte caktuar Jezusi.
17 Dhe, kur e panë, e adhuruan, por disa dyshuan.
18 Dhe Jezusi erdhi dhe u foli atyre duke thënë: " Më është
dhënë çdo pushtet në qiell dhe në tokë.
19 Shkoni, pra, dhe mësoni të gjitha kombet, duke i
pagëzuar në emër të Atit dhe të Birit dhe të Frymës së
Shenjtë.
20 duke i mësuar të zbatojnë të gjitha ato që ju kam
urdhëruar; dhe ja, unë jam me ju gjithmonë, deri në fund të
botës. Amen.

Mark

KAPITULLI 1

1 Fillimi i ungjillit të Jezu Krishtit, Birit të Perëndisë;
2 Siç është shkruar te profetët: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim përpara fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde përpara teje".
3 Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij".
4 Gjoni pagëzoi në shkretëtirë dhe predikoi pagëzimin e pendimit për faljen e mëkateve.
5 Dhe gjithë vendi i Judesë dhe Jeruzalemi dolën drejt tij dhe të gjithë pagëzoheshin prej tij në lumin Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre.
6 Dhe Gjoni ishte i veshur me lesh deveje dhe me një brez lëkure rreth ijëve; dhe ai hëngri karkaleca dhe mjaltë të egër;
7 Dhe predikoi duke thënë: "Mbas meje vjen një më i fuqishëm se unë, të cilit nuk jam i denjë të ulem dhe t'i zgjidh lidhëset e këpucëve".
8 Unë ju pagëzova me ujë, por ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë.
9 Dhe ndodhi që në ato ditë Jezusi erdhi nga Nazareti i Galilesë dhe u pagëzua nga Gjoni në Jordan.
10 Dhe menjëherë, duke dalë nga uji, pa qiejt të hapur dhe Fryma si një pëllumb që zbriste mbi të.
11 Dhe erdhi një zë nga qielli duke thënë: "Ti je Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur".
12 Dhe menjëherë Fryma e çoi në shkretëtirë.
13 Dhe ai qëndroi atje në shkretëtirë dyzet ditë, i tunduar nga Satanai; dhe ishte me kafshët e egra; dhe engjëjt i shërbenin.
14 Tani, mbasi Gjonin e futën në burg, Jezusi erdhi në Galile duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë,
15 dhe duke thënë: " U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë është afër; pendohuni dhe besoni ungjillit".
16 Ndërsa po ecte pranë detit të Galilesë, pa Simonin dhe Andrean, vëllanë e tij, që po hidhnin rrjetën në det, sepse ishin peshkatarë.
17 Dhe Jezusi u tha atyre: " Ejani pas meje dhe unë do t'ju bëj të bëheni peshkatarë njerëzish.
18 Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën.
19 Dhe, mbasi shkoi pak më tutje, pa Jakobin, birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllanë e tij, të cilët ishin gjithashtu në anije duke ndrequr rrjetat e tyre.
20 Dhe ai i thirri menjëherë; dhe ata lanë atin e tyre Zebedeun në barkë me mëditësit dhe e ndoqën.
21 Dhe ata shkuan në Kapernaum; dhe menjëherë ditën e shtunë, ai hyri në sinagogë dhe mësonte.
22 Dhe ata habiteshin nga doktrina e tij, sepse ai i mësonte si një që kishte autoritet dhe jo si skribët.
23 Dhe në sinagogën e tyre ishte një njeri me frymë të ndyrë; dhe ai bërtiti,
24 duke thënë: "Na lëmë të qetë; ç'punë kemi ne me ty, o Jezus Nazareas? ke ardhur të na shkatërrosh? Unë të njoh kush je, i Shenjti i Perëndisë.
25 Dhe Jezusi e qortoi duke thënë: ' 'Hesht dhe dil prej tij".
26 Kur fryma e ndyrë e grisi dhe bërtiti me zë të lartë, ai doli prej tij.
27 Dhe të gjithë u habitën aq sa pyesnin njëri-tjetrin duke thënë: "Ç'është kjo? cfare doktrine te re eshte kjo? sepse ai urdhëron me autoritet edhe shpirtrat e ndyrë, dhe ata i binden atij.
28 Dhe menjëherë fama e tij u përhap në mbarë krahinën rreth Galilesë.
29 Dhe menjëherë, kur dolën nga sinagoga, hynë në shtëpinë e Simonit dhe të Andreas me Jakobin dhe Gjonin.
30 Por nëna e gruas së Simonit ishte shtrirë e sëmurë nga ethet dhe menjëherë i treguan për të.
31 Dhe ai erdhi, e kapi për dore dhe e ngriti; dhe menjëherë ethet e lanë dhe ajo u shërbeu.
32 Dhe në mbrëmje, kur dielli perëndoi, ata i sollën të gjithë të sëmurët dhe të demonizuarit.
33 Dhe gjithë qyteti u mblodh te dera.
34 Dhe shëroi shumë të sëmurë nga sëmundje të ndryshme dhe dëboi shumë demonë; dhe nuk i lanë të flasin djajtë, sepse e njihnin.
35 Dhe në mëngjes, duke u ngritur shumë para ditës, ai doli dhe shkoi në një vend të vetmuar dhe atje u lut.
36 Dhe Simoni dhe ata që ishin me të e ndiqnin.
37 Dhe, kur e gjetën, i thanë: "Të kërkojnë të gjithë".
38 Dhe ai u tha atyre: " Le të shkojmë në qytetet fqinje që të predikoj edhe atje, sepse për këtë dola".
39 Dhe ai predikonte në sinagogat e tyre në mbarë Galilenë dhe i dëbonte demonët.
40 Dhe iu afrua një lebroz, që iu lut, u gjunjëzua para tij dhe i tha: "Po të duash, mund të më pastrosh".
41 Dhe Jezusi, duke u dhembshur, shtriu dorën, e preku dhe i tha: " Unë dua; qofsh i pastër.
42 Dhe, sapo foli, lebra iu largua menjëherë dhe ai u pastrua.
43 Dhe ai e urdhëroi rreptësisht dhe e nisi menjëherë;
44 Dhe i tha: " Ruhu se nuk i thua asgjë askujt; por shko, paraqitu te prifti dhe ofro për pastrimin tënd ato që ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi për ta".
45 Por ai doli, filloi ta botojë shumë dhe ta përhapë këtë çështje, aq sa Jezusi nuk mund të hynte më haptas në qytet, por ishte jashtë në vende të shkreta; dhe vinin tek ai nga çdo anë.

KAPITULLI 2

1 Pas disa ditësh ai hyri përsëri në Kapernaum; dhe u dëgjua se ai ishte në shtëpi.
2 Dhe shumë njerëz u mblodhën menjëherë, aq sa nuk kishte vend për t'i pritur, jo aq shumë sa te dera; dhe ai u predikoi atyre fjalën.
3 Dhe ata erdhën tek ai dhe sollën një të paralizuar, që lindte nga katër.
4 Dhe, duke qenë se nuk mundën t'i afroheshin për shtyp, zbuluan çatinë ku ndodhej dhe, mbasi e thyen, ulën shtratin në të cilin shtrihej i sëmuri i paralizuar.
5 Jezusi, kur pa besimin e tyre, i tha të paralizuarit: ' 'Bir, mëkatet e tua të falen".
6 Por aty ishin ulur disa skribë dhe arsyetonin në zemrat e tyre,
7 Pse ky njeri thotë kështu blasfemi? kush mund t'i falë mëkatet përveç Zotit?
8 Dhe Jezusi menjëherë, kur e kuptoi në frymën e tij se ata po mendonin kështu në vetvete, u tha atyre: " Pse i arsyetoni këto gjëra në zemrat tuaja?

9 A është më e lehtë t'i thuash të sëmurit: "Mëkatet e tua të falen!". apo të thuash: "Çohu, merr shtratin tënd dhe ec?".
10 Por që të dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë mëkatet (i thotë të paralizuarit)
11 Unë të them: Çohu, merr shtratin tënd dhe shko në shtëpinë tënde.
12 Dhe ai u ngrit menjëherë, mori shtratin dhe doli përpara të gjithëve; aq sa të gjithë u mahnitën dhe përlëvdonin Perëndinë, duke thënë: "Nuk e pamë kurrë në këtë mënyrë".
13 Dhe ai doli përsëri në breg të detit; dhe gjithë turma iu afrua dhe ai i mësonte.
14 Dhe ndërsa po kalonte, pa Levin, birin e Alfeut, të ulur në doganë dhe i tha: " Ndiqmë". Dhe ai u ngrit dhe e ndoqi.
15 Dhe ndodhi që, ndërsa Jezusi ishte ulur në tryezë në shtëpinë e tij, shumë tagrambledhës dhe mëkatarë u ulën bashkë me Jezusin dhe me dishepujt e tij, sepse ishin shumë dhe ata e ndiqnin.
16 Dhe skribët dhe farisenjtë, kur e panë atë duke ngrënë me tagrambledhës dhe me mëkatarë, u thanë dishepujve të tij: "Po si ha dhe pi me tagrambledhës dhe mëkatarë?".
17 Jezusi, kur e dëgjoi, u tha atyre: ' 'Nuk kanë nevojë për mjekun të shëndoshët, por të sëmurët; unë nuk erdha për të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët.
18 Dhe dishepujt e Gjonit dhe të farisenjve agjëronin; dhe erdhën dhe i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit dhe të farisenjve agjërojnë, kurse dishepujt e tu nuk agjërojnë?".
19 Dhe Jezusi u tha atyre: " A mund të agjërojnë dasmorët, ndërsa dhëndri është me ta? përderisa kanë dhëndrin me vete, nuk mund të agjërojnë.
20 Por do të vijnë ditët kur do t'u hiqet dhëndri dhe do të agjërojnë në ato ditë.
21 Askush nuk qep një copë pëlhure të re mbi një rrobë të vjetër; përndryshe copa e re që e mbushte e heq nga e vjetra dhe grisja përkeqësohet.
22 Askush nuk vendos verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe vera e re i çajë kacekët dhe vera derdhet dhe kacekët do të prishen; por vera e re duhet të futet në kacekë të rinj.
23 Dhe ndodhi që ai kaloi nëpër arat e grurit ditën e shtunë; dhe dishepujt e tij, duke shkuar, filluan të këpusin kallinj.
24 Dhe farisenjtë i thanë: "Ja, pse bëjnë të shtunën atë që nuk është e ligjshme?".
25 Dhe ai u tha atyre: " A nuk keni lexuar kurrë çfarë bëri Davidi, kur kishte nevojë dhe ishte i uritur, ai dhe ata që ishin me të?".
26 Si hyri në shtëpinë e Perëndisë në kohën e kryepriftit Abiathar dhe hëngri bukën e paraqitjes, që nuk lejohet të hahet veç priftërinjve, dhe ua dha edhe atyre që ishin me të?
27 Dhe ai u tha atyre: " E shtuna u bë për njeriun dhe jo njeriu për të shtunën.
28 Prandaj Biri i njeriut është Zot edhe i së shtunës.

KAPITULLI 3

1 Dhe ai hyri përsëri në sinagogë; dhe aty ishte një burrë që kishte një dorë të tharë.
2 Dhe ata e vëzhguan nëse do ta shëronte ditën e shtunë; që të mund ta akuzonin.
3 Dhe ai i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: " Çohu përpara".
4 Dhe ai u tha atyre: " A është e lejueshme të bësh mirë ditën e shtunës apo të keqen? për të shpëtuar jetën apo për të vrarë? Por ata heshtën.
5 Dhe, mbasi i shikoi rreth e qark me zemërim, i hidhëruar për ngurtësinë e zemrës së tyre, i tha atij njeriu: " Shtrije dorën tënde". Dhe ai e shtriu dhe dora e tij u shërua si tjetra.
6 Dhe farisenjtë dolën dhe menjëherë u këshilluan me herodianët kundër tij se si ta shkatërronin.
7 Por Jezusi me dishepujt e vet u tërhoq në det; dhe një turmë e madhe nga Galilea e ndoqi dhe nga Judeja,
8 Dhe nga Jeruzalemi, nga Idumea dhe nga përtej Jordanit; Dhe ata rreth Tiros dhe Sidonit, një turmë e madhe, kur dëgjuan gjërat e mëdha që kishte bërë, shkoi tek ai.
9 Dhe u foli dishepujve të vet që për shkak të turmës ta priste një anije e vogël, që të mos e shtynin.
10 Sepse ai kishte shëruar shumë; aq sa e kërkuan që ta prekte, të gjithë ata që kishin plagë.
11 Dhe frymërat e ndyra, kur e panë, binin përmbys para tij dhe bërtitën duke thënë: "Ti je Biri i Perëndisë".
12 Dhe ai i urdhëroi rreptësisht që të mos e bënin të njohur.
13 Dhe ai u ngjit në një mal dhe thirri atë që do; dhe ata erdhën tek ai.
14 Dhe ai caktoi dymbëdhjetë që të ishin me të dhe që ai t'i dërgonte të predikonin,
15 Dhe për të pasur fuqi për të shëruar sëmundje dhe për të dëbuar demonët;
16 Dhe Simon, të mbiquajtur Pjetër;
17 Jakobi i Zebedeut dhe Gjoni, vëllai i Jakobit; dhe i vuri mbiemrin Boanerges, që do të thotë: "Bijtë e bubullimës".
18 Dhe Andrea, dhe Filipi, dhe Bartolomeu, dhe Mateu, dhe Thomai, dhe Jakobi, i biri i Alfeut, dhe Tadeu dhe Simon Kananeu,
19 Dhe Juda Iskarioti, i cili gjithashtu e tradhtoi; dhe ata hynë në një shtëpi.
20 Dhe turma u mblodh përsëri, saqë nuk mundën të hanin as bukë.
21 Dhe miqtë e tij, kur e dëgjuan këtë, dolën ta kapin, sepse thoshin: "Ai është pa veten".
22 Dhe skribët që kishin zbritur nga Jeruzalemi thanë: "Ai ka Beelzebubin dhe me princin e demonëve i dëbon demonët".
23 Dhe ai i thirri pranë vetes dhe u tha atyre me shëmbëlltyra: " Si mundet Satanai ta dëbojë Satanain?".
24 Dhe nëse një mbretëri ndahet kundër vetvetes, ajo mbretëri nuk mund të qëndrojë.
25 Dhe nëse një shtëpi ndahet kundër vetvetes, ajo shtëpi nuk mund të qëndrojë.
26 Dhe nëse Satani ngrihet kundër vetvetes dhe përçahet, ai nuk mund të qëndrojë, por ka një fund.
27 Askush nuk mund të hyjë në shtëpinë e një të forti dhe t'i plaçkit pasuritë e tij, nëse nuk e lidh më parë të fortin; dhe pastaj ai do të prishë shtëpinë e tij.
28 Në të vërtetë po ju them se bijve të njerëzve do t'u falen të gjitha mëkatet dhe blasfemitë me të cilat do të blasfemojnë;
29 Por ai që do të blasfemojë kundër Frymës së Shenjtë nuk ka kurrë falje, por është në rrezik të dënimit të përjetshëm.
30 Sepse ata thanë: "Ai ka një frymë të ndyrë".
31 Atëherë erdhën vëllezërit e tij dhe nëna e tij dhe, duke qëndruar jashtë, i dërguan për ta thirrur.

32 Dhe turma u ul rreth tij dhe i thanë: "Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu nuk të kërkojnë".
33 Dhe ai u përgjigj atyre duke thënë: ' 'Kush është nëna ime apo vëllezërit e mi?".
34 Dhe ai shikoi rreth e rrotull ata që ishin ulur rreth tij dhe tha: " Ja nëna ime dhe vëllezërit e mi!".
35 Sepse kushdo që bën vullnetin e Perëndisë, është vëllai im, motra ime dhe nëna ime.

KAPITULLI 4

1 Dhe ai filloi përsëri të mësojë buzë detit; dhe rreth tij u mblodh një turmë e madhe, saqë ai hipi në një anije dhe u ul në det; dhe gjithë turma ishte në breg të detit mbi tokë.
2 Dhe ai u mësoi atyre shumë gjëra me anë të shëmbëlltyrave dhe u tha atyre në doktrinën e tij:
3 Dëgjo; Ja, doli një mbjellës për të mbjellë:
4 Dhe ndodhi që, ndërsa ai mbillte, disa ranë buzë rrugës dhe zogjtë e qiellit erdhën dhe e hëngrën.
5 Dhe disa ra në gurishte, ku nuk kishte shumë dhe; dhe doli menjëherë, sepse nuk kishte thellësi dheu.
6 Por, kur perëndoi dielli, u dogj; dhe ngaqë nuk kishte rrënjë, u tha.
7 Dhe disa ra midis ferrave, ferrat u rritën dhe e mbytën dhe nuk dha fryt.
8 Dhe një tjetër ra në tokë të mirë dhe dha fryt që mbiu dhe u rrit; dhe lindi tridhjetë, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind.
9 Dhe ai u tha atyre: ' 'Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë".
10 Dhe, kur ai mbeti vetëm, ata që ishin rreth tij me të dymbëdhjetët i kërkuan shëmbëlltyrën.
11 Dhe ai u tha atyre: Juve ju është dhënë të njihni misterin e mbretërisë së Perëndisë; por për ata që janë jashtë, të gjitha këto gjëra u bëhen në shëmbëlltyra.
12 që, duke parë, të shohin dhe të mos shohin; dhe duke dëgjuar ata mund të dëgjojnë dhe të mos kuptojnë; që në asnjë moment ata të kthehen në besim dhe t'u falen mëkatet.
13 Dhe ai u tha atyre: " A nuk e dini këtë shëmbëlltyrë? dhe si do t'i njihni, pra, të gjitha shëmbëlltyrat?
14 Mbjellësi mbjell fjalën.
15 Këta janë gjatë rrugës ku mbillet fjala; por kur e kanë dëgjuar, Satani vjen menjëherë dhe ua heq fjalën që ishte mbjellë në zemrat e tyre.
16 Dhe këta janë po ashtu ata që mbillen në tokë gurore; të cilët, kur e kanë dëgjuar fjalën, e pranojnë menjëherë me gëzim;
17 Dhe nuk kanë rrënjë në vetvete dhe kështu qëndrojnë vetëm për një kohë; më pas, kur të vijë mundimi ose përndjekja për hir të fjalës, ata skandalizohen menjëherë.
18 Dhe këta janë ata që mbillen midis ferrave; të tilla si të dëgjosh fjalën,
19 Dhe shqetësimet e kësaj bote, dhe mashtrimi i pasurisë, dhe epshet e gjërave të tjera që hyjnë brenda, e mbytin fjalën dhe ajo bëhet e pafrytshme.
20 Dhe këta janë ata që mbillen në tokë të mirë; të tillët që e dëgjojnë fjalën, e marrin dhe japin fryt, tjetri tridhjetëfish, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind.
21 Dhe ai u tha atyre: " A është sjellë një qiri për ta vënë nën një pus apo nën një shtrat?". dhe të mos vendoset në një shandan?
22 Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që të mos shfaqet; as nuk u mbajt sekret, por të dilte jashtë.
23 Nëse dikush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
24 Dhe ai u tha atyre:" Kini kujdes çfarë dëgjoni; me masën që matni, do t'ju matet dhe juve që dëgjoni do t'ju jepet më shumë.
25 Sepse atij që ka, do t'i jepet, dhe atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ka.
26 Dhe ai tha: " Kështu është mbretëria e Perëndisë, sikur njeriu të hedhë farën në tokë;
27 Dhe nëse fle, ngrihet natë e ditë, dhe fara do të mbijë e do të rritet, ai nuk e di se si.
28 Sepse toka jep fryt nga vetja e saj; fillimisht tehun, pastaj kalliun, pastaj misrin e plotë në kalli.
29 Por kur të jepet fryti, ai vendos menjëherë drapërin, sepse ka ardhur korrja.
30 Dhe ai tha: " Me çfarë ta krahasojmë mbretërinë e Perëndisë?". apo me çfarë krahasimi ta krahasojmë?
31 Është si një kokërr sinapi, e cila kur mbillet në tokë është më e vogël se të gjitha farat që janë në tokë.
32 Por kur mbillet, rritet dhe bëhet më i madh se të gjitha barishtet dhe nxjerr degë të mëdha; kështu që shpendët e qiellit mund të banojnë nën hijen e tij.
33 Dhe me shumë shëmbëlltyra të tilla ai u tha atyre fjalën, pasi ata mund ta dëgjonin.
34 Por ai nuk u foli atyre pa shëmbëlltyrë;
35 Dhe po atë ditë, kur u ngrys, ai u tha atyre: " Të kalojmë në bregun tjetër".
36 Dhe, mbasi e nisën turmën, e kapën ashtu siç ishte në anije. Dhe me të kishte edhe anije të tjera të vogla.
37 Dhe u ngrit një stuhi e madhe dhe dallgët u përplasën mbi anijen, aq sa ajo tashmë ishte plot.
38 Dhe ai ishte në pjesën e prapme të anijes, duke fjetur mbi një jastëk;
39 Dhe ai u ngrit, qortoi erën dhe i tha detit: " Paqe, hesht!". Dhe era pushoi dhe pati një qetësi të madhe.
40 Dhe ai u tha atyre: " Pse jeni kaq të frikësuar? si mund të mos keni besim?
41 Ata u trembën shumë dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Çfarë njeriu është ky që i binden edhe era dhe deti?".

KAPITULLI 5

1 Pastaj kaluan në bregun tjetër të detit, në krahinën e Gadareasve.
2 Dhe kur doli nga anija, e doli menjëherë nga varret një njeri me frymë të ndyrë,
3 që banonte midis varreve; dhe askush nuk mund ta lidhte, jo, jo me zinxhirë:
4 Sepse e kishin lidhur shpesh me pranga dhe zinxhirë, dhe ai i kishte shkëputur zinxhirët dhe i kishte copëtuar prangat, dhe askush nuk mund ta zbuste.
5 Dhe gjithmonë, natën dhe ditën, ai ishte në male dhe në varre, duke qarë dhe duke u prerë me gurë.
6 Por, kur e pa Jezusin nga larg, vrapoi dhe e adhuroi,
7 Dhe bërtiti me zë të lartë dhe tha: "Ç'punë kam unë me ty, Jezus, Biri i Perëndisë Shumë të Lartit?". Të betohem për Zotin që të mos më mundosh.
8 Sepse ai i tha: " Dil nga ai njeri, o shpirt i ndyrë!".
9 Dhe ai e pyeti: " Cili është emri yt?". Ai u përgjigj duke thënë: "Emri im është Legjion, sepse jemi shumë".
10 Dhe ai iu lut shumë që të mos i dëbonte jashtë vendit.

11 Aty pranë maleve ishte një tufë e madhe derrash që kullotnin.
12 Dhe të gjithë demonët iu lutën duke thënë: "Na dërgo te derrat që të hyjmë në ta".
13 Dhe Jezusi u dha atyre leje menjëherë. Pastaj frymërat e ndyra dolën dhe hynë te derrat; dhe kopeja vrapoi me forcë nga një pjerrësi në det (ato ishin rreth dy mijë) dhe u mbyt në det.
14 Dhe ata që kullotnin derrat ikën dhe e treguan në qytet dhe në fshat. Dhe ata dolën për të parë se çfarë ishte ajo që ishte bërë.
15 Dhe erdhën te Jezusi, e panë të demonizuarin dhe legjionin të ulur, të veshur dhe me mendje të shëndoshë; dhe patën frikë.
16 Dhe ata që e panë u treguan atyre se si i ndodhi të djallosurit, si dhe për derrat.
17 Dhe ata filluan t'i luten që të largohej nga brigjet e tyre.
18 Dhe kur hyri në barkë, i djalli iu lut që të ishte me të.
19 Por Jezusi nuk e lejoi, por i tha: " Shko në shtëpi te miqtë e tu dhe tregoju atyre sa gjëra të mëdha ka bërë Zoti për ty dhe ka dhembshuri për ty".
20 Dhe ai u largua dhe filloi të shpallë në Dekapolis gjërat e mëdha që Jezusi kishte bërë për të; dhe të gjithë u mrekulluan.
21 Dhe kur Jezusi e kaloi përsëri me anije në bregun tjetër, një turmë e madhe u mblodh pranë tij, dhe ai ishte afër detit.
22 Dhe ja, erdhi një nga krerët e sinagogës, me emër Jair; dhe kur e pa, i ra në këmbë,
23 Dhe iu lut shumë duke thënë: "Vajza ime e vogël është në prag të vdekjes; të lutem, eja dhe vër duart mbi të që të shërohet; dhe ajo do të jetojë.
24 Dhe Jezusi shkoi me të; dhe shumë njerëz e ndiqnin dhe e turpëruan.
25 Dhe një grua, e cila kishte një fluks gjaku dymbëdhjetë vjet,
26 Dhe kishte vuajtur shumë nga shumë mjekë dhe kishte shpenzuar gjithçka që kishte dhe nuk ishte përmirësuar asgjë, por përkundrazi u bë më keq,
27 Kur ajo dëgjoi për Jezusin, u kthye në shtyp dhe preku rrobën e tij.
28 Sepse ajo tha: "Po të mund të prek vetëm rrobat e tij, do të shërohem".
29 Dhe menjëherë burimi i gjakut të saj u tha; dhe ajo ndjeu në trupin e saj se ishte shëruar nga ajo murtajë.
30 Dhe Jezusi, duke ditur menjëherë në vetvete se prej tij kishte dalë një virtyt, u kthye nga shtypi dhe tha: " Kush m'i preku rrobat?
31 Dhe dishepujt e tij i thanë: "Ti e sheh turmën që të shtyn dhe thua: "Kush më preku?".
32 Dhe ai hodhi sytë përreth për të parë atë që kishte bërë këtë gjë.
33 Por gruaja, e frikësuar dhe duke u dridhur, duke ditur se çfarë kishte ndodhur me të, erdhi, i ra përmbys dhe i tregoi gjithë të vërtetën.
34 Dhe ai i tha: ' 'Bijë, besimi yt të shëroi; shko në paqe dhe shërohu nga murtaja jote.
35 Ndërsa ai ende po fliste, erdhën disa nga shtëpia e kryetarit të sinagogës dhe thanë: "Vajza jote vdiq; pse e shqetëson akoma Mësuesin?".
36 Jezusi, sapo dëgjoi fjalën që u tha, i tha kryetarit të sinagogës: " Mos ki frikë, vetëm beso.
37 Dhe nuk lejoi që askush ta ndiqte, përveç Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit, vëllait të Jakobit.
38 Dhe ai erdhi në shtëpinë e kryetarit të sinagogës dhe pa rrëmujën dhe ata që qanin dhe vajtonin shumë.
39 Dhe kur hyri, u tha atyre: " Pse bëni këtë zhurmë dhe qani?". vajza nuk ka vdekur, por fle.
40 Dhe ata e përqeshin me të. Por, mbasi i nxori të gjitha, mori babanë dhe nënën e vajzës dhe ata që ishin me të dhe hyri atje ku ishte e shtrirë vajza.
41 Dhe ai e kapi vajzën për dore dhe i tha: Talitha kumi; që do të thotë: "Zojë, po të them, çohu".
42 Dhe vajza u ngrit menjëherë dhe eci; sepse ajo ishte dymbëdhjetë vjeçe. Dhe ata u habitën me një habi të madhe.
43 Dhe ai i urdhëroi rreptësisht që askush të mos e dinte; dhe urdhëroi që t'i jepej diçka për të ngrënë.

KAPITULLI 6

1 Dhe ai doli që andej dhe erdhi në vendin e tij; dhe dishepujt e tij e ndjekin.
2 Dhe kur erdhi dita e së shtunës, ai filloi të mësojë në sinagogë; dhe shumë veta, duke e dëgjuar, habiteshin dhe thoshin: "Nga i vijnë këtij këto gjëra?". dhe çfarë urtësie është kjo që i është dhënë, që edhe vepra të tilla të fuqishme kryhen nga duart e tij?
3 A nuk është ky marangozi, i biri i Marisë, vëllai i Jakobit, i Joses, i Judës dhe i Simonit? dhe motrat e tij nuk janë këtu me ne? Dhe ata u ofenduan me të.
4 Por Jezusi u tha atyre: " Profeti nuk është i pandershëm, por në vendlindjen e tij, në të afërmit e tij dhe në shtëpinë e tij.
5 Dhe atje ai nuk mundi të bënte asnjë vepër të fuqishme, përveçse vuri duart mbi disa të sëmurë dhe i shëroi.
6 Dhe ai u mrekullua për mosbesimin e tyre. Dhe ai sillej nëpër fshatra duke mësuar.
7 Dhe ai i thirri pranë vetes të dymbëdhjetët dhe filloi t'i dërgojë dy nga dy; dhe u dha atyre pushtet mbi frymërat e ndyra;
8 Dhe i urdhëroi që të mos merrnin asgjë për udhëtimin e tyre, përveç një shkopi; pa traskë, pa bukë, pa para në çantën e tyre:
9 Por jini të veshur me sandale; dhe të mos vishni dy shtresa.
10 Dhe ai u tha atyre: " Kudo që të hyni në një shtëpi, qëndroni atje derisa të largoheni nga ai vend".
11 Dhe kushdo që nuk ju pranon dhe nuk ju dëgjon, kur të largoheni prej andej, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja si dëshmi kundër tyre. Në të vërtetë po ju them se ditën e gjyqit Sodoma dhe Gomora do të jetë më e tolerueshme se ai qytet.
12 Dhe ata dolën dhe predikuan që njerëzit të pendoheshin.
13 Dhe dëbuan shumë demonë, vajosën me vaj shumë të sëmurë dhe i shëruan.
14 Mbreti Herod dëgjoi për të; (sepse emri i tij ishte përhapur) dhe tha: "Gjon Pagëzori u ringjall prej së vdekurish, dhe për këtë arsye në të shfaqen vepra të fuqishme".
15 Të tjerë thoshin: "Është Elia". Dhe të tjerë thoshin: "Është një profet ose si një nga profetët".
16 Por Herodi, kur e dëgjoi këtë, tha: "Është Gjoni, të cilit ia preva kokën; ai u ringjall së vdekuri".

17 Sepse vetë Herodi kishte dërguar, e kishte kapur Gjonin dhe e kishte lidhur në burg për hir të Herodiadës, gruas së vëllait të tij, Filipit, sepse ishte martuar me të.
18 Sepse Gjoni i kishte thënë Herodit: "Nuk të lejohet të kesh gruan e vëllait tënd".
19 Prandaj Herodiada u grind kundër tij dhe do ta vriste; por ajo nuk mundi:
20 Herodi, në fakt, i frikësohej Gjonit, duke e ditur se ai ishte njeri i drejtë dhe i shenjtë, dhe e respektonte; dhe kur e dëgjoi, bëri shumë gjëra dhe e dëgjoi me gëzim.
21 Dhe kur erdhi një ditë e përshtatshme, Herodi, në ditëlindjen e tij, shtroi një darkë për zotërit e tij, krerët e tij dhe krerët e krahinave të Galilesë;
22 Kur e bija e kësaj Herodiade hyri, kërceu dhe i pëlqeu Herodit dhe atyre që ishin me të, mbreti i tha vajzës: "Më kërko çfarë të duash dhe unë do të të jap".
23 Dhe ai iu betua asaj: "Çfarëdo që të më kërkosh, unë do të ta jap deri në gjysmën e mbretërisë sime".
24 Dhe ajo doli dhe i tha nënës së saj: "Çfarë të kërkoj?". Dhe ajo tha: "Kokën e Gjon Pagëzorit".
25 Dhe ajo erdhi menjëherë te mbreti me nxitim dhe i kërkoi duke thënë: "Dëshiroj që ti të më japësh kokën e Gjon Pagëzorit herë pas here në një karikator".
26 Mbreti u pendua shumë; por për hir të betimit të tij dhe për hir të atyre që ishin me të, ai nuk deshi ta refuzonte.
27 Menjëherë mbreti dërgoi një xhelat dhe urdhëroi t'i sillnin kokën; dhe ai shkoi dhe ia preu kokën në burg.
28 Pastaj e futi kokën në një pjatë dhe ia dha vajzës; dhe vajza ia dha nënës së saj.
29 Dhe dishepujt e tij, kur e dëgjuan këtë, erdhën, e morën trupin e tij dhe e vunë në varr.
30 Dhe apostujt u mblodhën te Jezusi dhe i treguan të gjitha gjërat, ato që kishin bërë dhe ato që i kishin mësuar.
31 Dhe ai u tha atyre: " Ejani veçmas në një vend të shkretë dhe pushoni pak, sepse shumë veta vinin e shkonin dhe nuk kishin aq kohë sa të hanin".
32 Dhe u nisën në një vend të shkretë me anije veçmas.
33 Dhe populli i pa që po largoheshin, dhe shumë e njohën dhe vrapuan me këmbë atje nga të gjitha qytetet, dolën jashtë tyre dhe u mblodhën tek ai.
34 Dhe Jezusi, kur doli, pa shumë njerëz dhe pati dhembshuri për ta, sepse ishin si delet pa bari; dhe filloi t'u mësojë shumë gjëra.
35 Dhe kur dita kishte kaluar, dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: "Ky është një vend i shkretë dhe tani koha ka kaluar shumë".
36 Lërini të ikin që të shkojnë në fshatrat përreth dhe në fshatra dhe të blejnë bukë, sepse nuk kanë asgjë për të ngrënë.
37 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: ' 'U jepni të hanë". Dhe ata i thanë: "A duhet të shkojmë të blejmë dyqind denar bukë dhe t'u japim të hanë?".
38 Ai u tha atyre: " Sa bukë keni? shkoni dhe shikoni. Dhe kur e morën vesh, thanë: Pesë dhe dy peshq.
39 Dhe i urdhëroi që të uleshin të gjithë grupe grupesh mbi barin e gjelbër.
40 Dhe u ulën në radhë, nga njëqind e nga pesëdhjetë.
41 Dhe, mbasi mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoi, i theu bukët dhe ua dha dishepujve të vet që t'ua shpërndajnë; dhe të dy peshqit i ndau të gjithë.
42 Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën.
43 Dhe mblodhën dymbëdhjetë shporta plot me copa dhe me peshq.
44 Ata që hëngrën nga bukët ishin rreth pesë mijë burra.
45 Dhe menjëherë i detyroi dishepujt e vet të hipnin në barkë dhe të shkonin përpara në bregun tjetër në Betsaida, ndërsa ai ta lironte popullin.
46 Dhe, mbasi i nisi, u nis në mal për t'u lutur.
47 Kur u ngrys, anija ishte në mes të detit dhe ai ishte vetëm në tokë.
48 Dhe i pa duke u munduar duke vozitur; sepse era ishte kundër tyre; dhe rreth orës së katërt të natës, ai erdhi tek ata duke ecur mbi det dhe do të kishte kaluar pranë tyre.
49 Por, kur e panë duke ecur mbi det, menduan se ishte një frymë dhe bërtitën:
50 Sepse të gjithë e panë dhe u shqetësuan. Dhe menjëherë ai foli me ta dhe u tha atyre: " Qëndroni; jam unë; mos kini frikë.
51 Dhe ai u ngjit tek ata në barkë; dhe era pushoi dhe ata mbetën të habitur pa masë në vetvete dhe të mrekulluar.
52 Sepse nuk e kuptuan mrekullinë e bukëve, sepse zemra e tyre ishte ngurtësuar.
53 Mbasi kaluan, erdhën në vendin e Genesaretit dhe u nisën drejt bregut.
54 Dhe kur dolën nga anija, e njohën menjëherë,
55 Dhe vrapoi nëpër gjithë krahinën përreth dhe filloi t'i mbartë në shtretër të sëmurët, ku dëgjuan se ishte.
56 Dhe kudo që ai hynte, në fshatra, në qytete ose në fshatra, i vendosnin të sëmurët në rrugë dhe i luteshin që të mund t'i preknin, po të ishte, vetëm skajin e rrobës së tij; dhe të gjithë ata që e preknin shëroheshin.

KAPITULLI 7

1 Atëherë iu mblodhën farisenjtë dhe disa skribë, të ardhur nga Jeruzalemi.
2 Dhe, kur panë disa nga dishepujt e tij të hanin bukë me duar të ndotura, domethënë të palara, gjetën faj.
3 Sepse farisenjtë dhe të gjithë Judenjtë, nëse nuk i lajnë duart shpesh, nuk hanë, duke ndjekur traditën e pleqve.
4 Dhe kur vijnë nga tregu, përveçse nuk lahen, nuk hanë. Ka edhe shumë gjëra të tjera që kanë marrë për t'i mbajtur, si larja e kupave, e poçeve, e enëve prej bronzi dhe e tryezave.
5 Atëherë farisenjtë dhe skribët e pyetën: "Përse dishepujt e tu nuk ecin sipas traditës së pleqve, por hanë bukë me duar të palara?".
6 Ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Mirë ka profetizuar Isaia për ju hipokritë, siç është shkruar: "Ky popull më nderon me buzët e tij, por zemra e tij është larg meje".
7 Por më kot më adhurojnë, duke mësuar si doktrina urdhërimet e njerëzve.
8 Duke lënë mënjanë urdhërimin e Perëndisë, ju mbani traditën e njerëzve, si larja e tenxhereve dhe e kupave, dhe shumë gjëra të tjera të ngjashme ju bëni.
9 Dhe ai u tha atyre: " Me të vërtetë ju e refuzoni urdhërimin e Perëndisë, që të mbani traditën tuaj".
10 Sepse Moisiu tha: "Ndero atin tënd dhe nënën tënde; dhe kush e mallkon babanë ose nënën, le të vdesë me vdekje.
11 Por ju thoni: "Në qoftë se dikush i thotë babait ose nënës së tij: "Është Corban, domethënë një dhuratë, nga çdo gjë që të përfitosh nga unë". ai do të jetë i lirë.

12 Dhe ju nuk e lejoni atë të bëjë më asgjë për të atin ose për nënën e tij;
13 Zhdukni fjalën e Perëndisë me anë të traditës suaj që keni zbatuar; dhe bëni shumë gjëra të ngjashme.
14 Dhe, mbasi thirri të gjithë njerëzit pranë vetes, u tha atyre: " Më dëgjoni secili prej jush dhe kuptoni:
15 Asgjë nga jashtë nuk mund ta ndotë njeriun, duke hyrë në të, por ato që dalin prej tij janë ato që e ndotin njeriun.
16 Nëse dikush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.
17 Dhe kur ai hyri në shtëpi nga turma, dishepujt e tij e pyetën për shëmbëlltyrën.
18 Dhe ai u tha atyre: " A jeni edhe ju të tillë të pamend? A nuk e kuptoni se çdo gjë nga jashtë hyn te njeriu, nuk mund ta ndotë atë;
19 Sepse nuk i hyn në zemrën e tij, por në bark, dhe del jashtë në ujëra, duke pastruar të gjitha ushqimet?
20 Dhe ai tha: " Ajo që del nga njeriu, e ndot njeriun".
21 Sepse nga brenda, nga zemra e njerëzve dalin mendime të liga, kurorëshkelje, kurvëri, vrasje,
22 Vjedhjet, lakmia, ligësia, mashtrimi, lakmia, syri i keq, blasfemia, krenaria, marrëzia;
23 Të gjitha këto gjëra të liga dalin nga brenda dhe e ndotin njeriun.
24 Dhe që andej ai u ngrit, shkoi në kufijtë e Tiros dhe të Sidonit, hyri në një shtëpi dhe askush nuk donte ta dinte; por nuk mund të fshihej.
25 Sepse një grua, e bija e së cilës kishte një frymë të ndyrë, dëgjoi për të, erdhi dhe i ra ndër këmbë;
26 Gruaja ishte greke, nga kombi sirofenik; dhe ajo iu lut që ai të dëbonte djallin nga vajza e saj.
27 Por Jezusi i tha: " Lëri më parë fëmijët të ngopen, sepse nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua hedhësh qenve".
28 Dhe ajo u përgjigj dhe i tha: "Po, Zot; megjithatë qentë nën tryezë hanë thërrimet e fëmijëve".
29 Dhe ai i tha: " Për këtë fjalë shko; djalli ka ikur nga vajza jote.
30 Dhe, kur ajo u kthye në shtëpinë e saj, gjeti djallin që kishte dalë dhe vajza e saj ishte shtrirë në shtrat.
31 Dhe përsëri, duke u nisur nga brigjet e Tiros dhe të Sidonit, arriti në detin e Galilesë, në mes të brigjeve të Dekapolit.
32 Dhe i sollën një që ishte i shurdhër dhe që kishte një pengesë në të folur; dhe ata iu lutën që të vërë dorën mbi të.
33 Dhe ai e mori mënjanë nga turma, i vuri gishtat në vesh, pështyu dhe ia preku gjuhën;
34 Dhe ngriti sytë nga qielli, psherëtiu dhe i tha: "Effatha, domethënë hapu!".
35 Dhe menjëherë iu hapën veshët, iu zgjidh vargu i gjuhës dhe foli qartë.
36 Dhe ai i urdhëroi që të mos i tregonin askujt; por sa më shumë që i urdhëronte, aq më shumë ata e publikonin;
37 Dhe u habitën pa masë, duke thënë: "Ai i ka bërë të gjitha mirë; i bën të shurdhërit të dëgjojnë dhe memecit të flasin".

KAPITULLI 8

1 Në ato ditë turma, duke qenë shumë e madhe dhe duke mos pasur asgjë për të ngrënë, Jezusi i thirri dishepujt e vet dhe u tha atyre:
2 Kam dhembshuri për turmën, sepse tani janë tre ditë me mua dhe nuk kanë asgjë për të ngrënë.
3 Dhe po t'i dërgoj të agjërojnë në shtëpitë e tyre, do t'i bien të fikët rrugës, sepse disa prej tyre kanë ardhur nga larg.
4 Dhe dishepujt e tij iu përgjigjën: "Nga mund t'i ngop me bukë këta njerëz këtu në shkretëtirë?".
5 Dhe ai i pyeti: ' 'Sa bukë keni?". Dhe ata thanë: "Shtatë".
6 Dhe urdhëroi turmën të ulen për tokë; dhe mori të shtatë bukët, falënderoi, theu dhe ua dha dishepujve të vet që t'ua shpërndajnë; dhe i vunë përpara popullit.
7 Ata kishin edhe disa peshq të vegjël; dhe ai i bekoi dhe urdhëroi t'i viheshin edhe ata para tyre.
8 Kështu ata hëngrën dhe u ngopën; dhe mblodhën nga mishi i thyer që kishte mbetur shtatë kosha.
9 Ata që hëngrën ishin rreth katër mijë; dhe ai i nisi.
10 Dhe menjëherë ai hipi në një barkë me dishepujt e vet dhe arriti në krahinën e Dalmanutës.
11 Dhe farisenjtë dolën jashtë dhe filluan të pyesin me të, duke i kërkuar një shenjë nga qielli për ta tunduar.
12 Dhe ai psherëtiu thellë në frymë dhe tha: " Pse ky brez kërkon një shenjë?". në të vërtetë unë ju them se këtij brezi nuk do t'i jepet asnjë shenjë.
13 Dhe ai i la ata dhe, si hyri përsëri në barkë, u nis në bregun tjetër.
14 Por dishepujt kishin harruar të marrin bukë dhe nuk kishin me vete në anije më shumë se një bukë.
15 Dhe ai i urdhëroi duke thënë:" Kini kujdes, ruhuni nga majaja e farisenjve dhe nga majaja e Herodit.
16 Dhe ata arsyetonin midis tyre duke thënë: "Nuk kemi bukë".
17 Dhe Jezusi, kur e kuptoi këtë, u tha atyre: " Përse arsyetoni që nuk keni bukë? nuk e kuptoni akoma dhe as nuk kuptoni? a jeni ngurtësuar akoma zemra juaj?
18 Keni sy, nuk shihni? dhe keni veshë, nuk dëgjoni? dhe nuk ju kujtohet?
19 Kur ndava të pesë bukët midis pesë mijëve, sa kosha plot me copa mblodhët? Ata i thanë: "Dymbëdhjetë".
20 Dhe kur të shtatë ishin katër mijë, sa kosha plot me copa mblodhët? Dhe ata thanë: "Shtatë".
21 Dhe ai u tha atyre: " Si nuk kuptoni?
22 Pastaj arriti në Betsaida; dhe i sollën një të verbër dhe iu lutën ta prekte.
23 E kapi për dore të verbrin dhe e nxori jashtë qytetit; dhe mbasi pështyu në sy, vuri duart mbi të, e pyeti nëse shihte diçka.
24 Dhe ai ngriti sytë dhe tha: "Unë i shoh njerëzit si pemë që ecin".
25 Pas kësaj, ai vuri përsëri duart mbi sytë e tij dhe e bëri të shikonte lart;
26 Pastaj e nisi në shtëpinë e tij duke i thënë: " Mos hyr në qytet dhe mos ia trego askujt në qytet".
27 Dhe Jezusi doli me dishepujt e tij në qytetet e Cezaresë së Filipit dhe gjatë rrugës i pyeti dishepujt e vet duke u thënë atyre: ' 'Kush thonë njerëzit se jam unë?".
28 Ata u përgjigjën: "Gjon Pagëzori", por disa thonë: Elia; dhe të tjerët, një nga profetët.
29 Dhe ai u tha atyre: ' 'Po ju, kush thoni se jam unë?". Dhe Pjetri, duke u përgjigjur, i tha: "Ti je Krishti".
30 Dhe ai i urdhëroi që të mos i tregonin askujt për të.
31 Dhe filloi t'u mësojë atyre se Birit të njeriut i duhet të vuajë shumë, të përbuzet nga pleqtë, nga krerët e

priftërinjve dhe nga skribët, të vritet dhe pas tri ditësh të ringjallet.
32 Dhe ai e tha këtë fjalë hapur. Dhe Pjetri e mori dhe filloi ta qortojë.
33 Por, mbasi u kthye dhe shikoi dishepujt e vet, e qortoi Pjetrin duke i thënë: ' 'Largohu pas meje, Satana, sepse ti nuk shijon gjërat e Perëndisë, por ato të njerëzve".
34 Dhe, mbasi thirri turmën bashkë me dishepujt e vet, u tha atyre: ' 'Kushdo që do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, të marrë kryqin e tij dhe të më ndjekë".
35 Sepse kushdo që do të shpëtojë jetën e tij, do ta humbasë; por kushdo që do të humbasë jetën e tij për hirin tim dhe ungjillin, do ta shpëtojë atë.
36 Sepse çfarë dobie ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe humbet shpirtin e tij?
37 Ose çfarë do të japë njeriu në këmbim të shpirtit të tij?
38 Prandaj, kushdo që do të ketë turp për mua dhe për fjalët e mia në këtë brez kurorëshkelës dhe mëkatar; prej tij do të turpërohet edhe Biri i njeriut, kur të vijë në lavdinë e Atit të tij me engjëjt e shenjtë.

KAPITULLI 9

1 Dhe ai u tha atyre: " Në të vërtetë po ju them se ka disa nga ata që janë këtu, të cilët nuk do ta shijojnë vdekjen derisa të shohin mbretërinë e Perëndisë të vijë me fuqi".
2 Mbas gjashtë ditësh Jezusi mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin dhe i çoi veçmas në një mal të lartë; dhe u shpërfytyrua përpara tyre.
3 Dhe veshja e tij u bë e shkëlqyer, e bardhë si bora; kështu që asnjë më i plotë në tokë nuk mund t'i zbardhë.
4 Dhe atyre iu shfaq Elia me Moisiun, dhe ata po bisedonin me Jezusin.
5 Dhe Pjetri, duke u përgjigjur, i tha Jezusit: "Mësues, është mirë për ne që jemi këtu; një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian.
6 Sepse ai nuk dinte çfarë të thoshte; sepse kishin shumë frikë.
7 Dhe një re i mbuloi; dhe nga reja doli një zë që thoshte: "Ky është Biri im i dashur; dëgjojeni".
8 Dhe befas, kur shikuan rreth e qark, nuk panë më njeri, përveç Jezusit vetëm me veten e tyre.
9 Dhe kur ata zbritën nga mali, ai i urdhëroi që të mos i tregojnë askujt ato që kishin parë, derisa Biri i njeriut të ringjallej prej së vdekuri.
10 Dhe ata e mbajtën këtë fjalë me vete, duke pyetur njëri-tjetrin se çfarë do të thotë ringjallja nga të vdekurit.
11 Ata e pyetën duke thënë: "Pse thonë skribët se Elia duhet të vijë më parë?".
12 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Elia me të vërtetë vjen i pari dhe rivendos gjithçka; dhe si është shkruar për Birin e njeriut se duhet të vuajë shumë dhe të hiqet asgjë.
13 Por unë po ju them se Elia ka ardhur me të vërtetë dhe ata i kanë bërë të gjitha ato që kanë renditur, siç është shkruar për të.
14 Dhe kur erdhi te dishepujt e vet, pa një turmë të madhe rreth tyre dhe skribët që po diskutonin me ta.
15 Dhe menjëherë gjithë populli, kur e pa, mbeti i habitur dhe, duke vrapuar drejt tij, e përshëndeti.
16 Dhe ai i pyeti skribët: ' 'Çfarë pyesni me ta?".
17 Dhe një nga turma u përgjigj dhe tha: "Mësues, të solla birin tim, që ka një frymë memece;
18 Dhe kudo që e merr, e shqyen; dhe ai shkumon, kërcëllon dhëmbët dhe gërryen; dhe nuk mundën.
19 Ai iu përgjigj dhe tha: " O brez jobesimtar, deri kur do të jem me ju?". deri kur do të të vuaj? sillni atë tek unë.
20 Dhe e çuan tek ai; dhe ai ra përtokë dhe u përkul duke shkumëzuar.
21 Dhe ai e pyeti të atin: " Sa kohë ka që i ka ndodhur kjo?". Dhe ai tha: "Për një fëmijë".
22 Dhe shpesh e ka hedhur në zjarr dhe në ujëra për ta shkatërruar; por nëse mund të bësh diçka, ki mëshirë për ne dhe na ndihmo.
23 Jezusi i tha: " Nëse ti mund të besosh, çdo gjë është e mundur për atë që beson.
24 Dhe menjëherë babai i fëmijës bërtiti dhe tha me lot:"O Zot, unë besoj; ndihmoje mosbesimin tim.
25 Jezusi, duke parë që turmat ishin mbledhur me vrap, e qortoi frymën e ndyrë, duke i thënë: ' 'Frymë memece dhe e shurdhër, të urdhëroj, dil prej tij dhe mos hyr më në të".
26 Dhe fryma bërtiti, e grisi rëndë dhe doli prej tij; dhe ai ishte si një i vdekur; aq sa shumë thanë: "Ai ka vdekur".
27 Por Jezusi e kapi për dore dhe e ngriti; dhe ai u ngrit.
28 Dhe kur ai hyri në shtëpi, dishepujt e tij e pyetën veçmas: "Pse nuk mundëm ta dëbonim?".
29 Dhe ai u tha atyre: " Ky lloj nuk mund të dalë me asgjë, veçse me lutje dhe agjërim.
30 U nisën që andej dhe kaluan nëpër Galile; dhe nuk donte që askush ta dinte.
31 Sepse ai i mësonte dishepujt e vet dhe u thoshte atyre: " Biri i njeriut është dorëzuar në duart e njerëzve dhe ata do ta vrasin; dhe pasi të jetë vrarë, do të ringjallet ditën e tretë.
32 Por ata nuk e kuptuan këtë fjalë dhe kishin frikë ta pyesnin.
33 Pastaj arriti në Kapernaum dhe, kur u kthye në shtëpi, i pyeti ata: " Çfarë diskutuat midis jush rrugës?".
34 Por ata heshtën, sepse rrugës kishin diskutuar me njëri-tjetrin se kush do të ishte më i madhi.
35 Dhe ai u ul, i thirri të dymbëdhjetët dhe u tha atyre: " Nëse ndokush dëshiron të jetë i pari, do të jetë i fundit i të gjithëve dhe shërbëtor i të gjithëve".
36 Dhe ai mori një fëmijë dhe e vuri në mes të tyre dhe, pasi e mori në krahë, u tha atyre:
37 Kushdo që pranon një nga këta fëmijë në emrin tim, më pranon mua; dhe kushdo që më pranon mua, nuk më pranon mua, por atë që më ka dërguar.
38 Dhe Gjoni iu përgjigj duke thënë:"Mësues, ne pamë një që dëbonte demonët në emrin tënd dhe ai nuk na ndjek; dhe e ndaluam, sepse nuk na ndjek.
39 Por Jezusi tha: ' 'Mos ia ndaloni, sepse nuk ka njeri që mund të bëjë një mrekulli në emrin tim, që mund të flasë lehtë për mua".
40 Sepse ai që nuk është kundër nesh është nga ana jonë.
41 Sepse kushdo që do t'ju japë të pini një gotë ujë në emrin tim, sepse jeni të Krishtit, në të vërtetë po ju them se nuk do ta humbasë shpërblimin e tij.
42 Dhe kushdo që fyen një nga këta të vegjël që besojnë në mua, është më mirë për të që t'i varen në qafë një gur mulliri dhe ta hedhin në det.
43 Dhe në qoftë se dora jote të fyen, preje; është më mirë për ty të hysh në jetë i gjymtuar se sa të kesh dy duar për të shkuar në ferr, në zjarrin që nuk do të shuhet kurrë.
44 Aty ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet.

45 Dhe nëse këmba jote të fyen, preje; është më mirë për ty të hysh në jetë, se sa të kesh dy këmbë për t'u hedhur në ferr, në zjarrin që nuk do të shuhet kurrë.
46 Aty ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet.
47 Dhe nëse syri yt të fyen, nxirre; është më mirë për ty të hysh në mbretërinë e Perëndisë me një sy se sa të kesh dy sy për t'u hedhur në zjarrin e ferrit.
48 Aty ku krimbi i tyre nuk u shuhet dhe zjarri nuk shuhet.
49 Sepse secili do të kripet me zjarr dhe çdo fli do të kripet me kripë.
50 Kripa është e mirë; por në qoftë se kripa humbet kripën, me çfarë do ta shijoni? Kini kripë në veten tuaj dhe kini paqe njëri me tjetrin.

KAPITULLI 10

1 Dhe ai u ngrit që andej dhe shkoi në brigjet e Judesë nga ana tjetër e Jordanit; dhe populli iu drejtua përsëri; dhe, siç e kishte zakon, i mësoi përsëri.
2 Dhe farisenjtë iu afruan dhe e pyetën: "A është e lejueshme që burri ta lë gruan?". duke e tunduar atë.
3 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Çfarë ju urdhëroi Moisiu?".
4 Ata thanë: "Moisiu lejoi të shkruante një fletë divorci dhe ta linte".
5 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Për ngurtësinë e zemrës suaj ai ju shkroi këtë urdhër.
6 Por që nga fillimi i krijimit Perëndia i bëri mashkull dhe femër.
7 Për këtë arsye njeriu do të lërë babanë dhe nënën e tij dhe do të lidhet me gruan e tij;
8 Dhe të dy do të jenë një mish i vetëm; kështu nuk janë më dy, por një mish i vetëm.
9 Prandaj njeriu të mos e ndajë atë që Perëndia ka bashkuar.
10 Dhe në shtëpi dishepujt e tij e pyetën përsëri për të njëjtën çështje.
11 Dhe ai u tha atyre: ' 'Kushdo që lë gruan e tij dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën me të.
12 Dhe në qoftë se një grua e lë burrin e saj dhe martohet me një tjetër, ajo shkel kurorën.
13 Dhe i sollën fëmijë të vegjël që t'i prekte; dhe dishepujt e tij qortuan ata që i sillnin.
14 Por Jezusi, kur e pa këtë, u zemërua shumë dhe u tha atyre: ' 'I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë".
15 Në të vërtetë po ju them se kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do të hyjë në të.
16 Dhe ai i mori në krahë, vuri duart mbi ta dhe i bekoi.
17 Dhe kur ai doli në rrugë, një njeri erdhi me vrap, u gjunjëzua para tij dhe e pyeti: "Mësues i mirë, çfarë të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?".
18 Dhe Jezusi i tha: " Pse më quan i mirë? nuk ka asnjë të mirë përveç një, që është Zoti.
19 Ti i njeh urdhërimet: Mos shkel kurorën, mos vrit, mos vidh, mos bëj dëshmi të rreme, mos mashtro, ndero atin dhe nënën tënde.
20 Dhe ai u përgjigj dhe i tha: "Mësues, të gjitha këto i kam zbatuar që në rininë time".
21 Atëherë Jezusi, duke e parë atë, e donte dhe i tha: " Një gjë të mungon: shko, shit gjithçka që ke dhe jepua të varfërve dhe do të kesh një thesar në qiell; dhe eja, merr kryqin dhe më ndiqni.
22 Dhe ai u trishtua për këto fjalë dhe u largua i pikëlluar, sepse kishte pasuri të mëdha.
23 Dhe Jezusi, duke vështruar rreth e qark, u tha dishepujve të vet: " Sa vështirë është që ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!
24 Dhe dishepujt u habitën nga fjalët e tij. Por Jezusi u përgjigj përsëri dhe u tha atyre: " O bij, sa e vështirë është për ata që kanë besim te pasuria të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë!
25 Është më e lehtë për një deve të kalojë në vrimën e gjilpërës, se sa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.
26 Dhe ata habiteshin pa masë dhe thoshin në mes tyre: "Atëherë kush mund të shpëtohet?".
27 Dhe Jezusi, duke i parë ata, tha: " Për njerëzit është e pamundur, por jo për Perëndinë, sepse për Perëndinë çdo gjë është e mundur".
28 Atëherë Pjetri filloi t'i thotë: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe të kemi ndjekur".
29 Dhe Jezusi u përgjigj dhe tha: " Në të vërtetë po ju them se nuk ka njeri që të ketë lënë shtëpinë, ose vëllezërit, ose motrat, ose babanë, ose nënë, ose gruan, ose fëmijët ose tokat për hirin tim dhe ungjillin. ,
30 Por ai do të marrë njëqindfish tani në këtë kohë, shtëpi, vëllezër, motra, nëna, fëmijë dhe toka, me përndjekje; dhe në botën e ardhshme jetë të përjetshme.
31 Por shumë të parë do të jenë të fundit; dhe i fundit i pari.
32 Dhe ata ishin rrugës për t'u ngjitur në Jeruzalem; dhe Jezusi shkoi para tyre dhe ata u mahnitën; dhe ndërsa e ndiqnin, patën frikë. Dhe ai i mori përsëri të dymbëdhjetët dhe filloi t'u tregonte se çfarë do t'i ndodhte,
33 duke thënë: " Ja, ne po ngjitemi në Jeruzalem; dhe Biri i njeriut do t'u dorëzohet krerëve të priftërinjve dhe skribëve; dhe do ta dënojnë me vdekje dhe do ta dorëzojnë te johebrenjtë:
34 Dhe do ta tallen, do ta fshikullojnë, do ta pështyjnë dhe do ta vrasin; dhe ditën e tretë ai do të ringjallet.
35 Dhe Jakobi dhe Gjoni, bijtë e Zebedeut, iu afruan dhe i thanë:"Mësues, ne dëshirojmë që ti të bësh për ne çfarë të duam".
36 Dhe ai u tha atyre: Çfarë doni të bëj për ju?
37 Ata i thanë: "Na lejo që të ulemi njëri në të djathtën tënde dhe tjetri në të majtën tënde në lavdinë tënde".
38 Por Jezusi u tha atyre: " Ju nuk dini çfarë kërkoni; a mund të pini nga kupa që unë pi? dhe të pagëzohemi me pagëzimin me të cilin jam pagëzuar unë?
39 Dhe ata i thanë: "Ne mundemi". Dhe Jezusi u tha atyre: " Ju me të vërtetë do të pini nga kupa që unë pi; dhe me pagëzimin me të cilin unë jam pagëzuar, ju do të pagëzoheni:
40 Por nuk më takon të ulem në të djathtën time dhe në të majtën time; por do t'u jepet atyre për të cilët është përgatitur.
41 Dhe të dhjetët, kur e dëgjuan, filluan të zemërohen shumë me Jakobin dhe Gjonin.
42 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe u tha atyre: " Ju e dini se ata që konsiderohen si sundimtarë të johebrenjve ushtrojnë sundim mbi ta; dhe të mëdhenjtë e tyre ushtrojnë autoritet mbi ta.

43 Por midis jush nuk do të jetë kështu; por kushdo që do të jetë i madh nga ju, do të jetë shërbëtori juaj.
44 Dhe kushdo nga ju që do të jetë më i pari, do të jetë shërbëtori i të gjithëve.
45 Sepse edhe Biri i njeriut nuk erdhi që t'i shërbejnë, por për të shërbyer dhe për të dhënë jetën e tij si shpërblesë për shumë veta.
46 Dhe erdhën në Jeriko; dhe ndërsa ai po dilte nga Jeriko me dishepujt e tij dhe një numër të madh njerëzish, Bartimeu i verbër, bir i Timaeut, u ul në anë të rrugës duke lypur.
47 Kur dëgjoi se ishte Jezusi nga Nazareti, filloi të bërtasë dhe të thotë: "Jezus, Biri i Davidit, ki mëshirë për mua!".
48 Dhe shumë e urdhëronin që të heshtte, por ai bërtiste edhe më shumë: "Bir i Davidit, ki mëshirë për mua!".
49 Dhe Jezusi u ndal dhe urdhëroi që ta thërrisnin. Dhe thirrën të verbrin duke i thënë: "Ngushëllohu, çohu!". ai të thërret.
50 Dhe ai, duke hedhur tutje rrobat e tij, u ngrit dhe erdhi te Jezusi.
51 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: ' 'Çfarë do që të të bëj?". I verbëri i tha: "Zot, që të më fitoj shikimin".
52 Dhe Jezusi i tha: "Shko; besimi yt të shëroi. Dhe menjëherë ai fitoi dritën e syve dhe e ndoqi Jezusin gjatë rrugës.

KAPITULLI 11

1 Dhe kur iu afruan Jeruzalemit, në Betfagë dhe në Betani, në malin e Ullinjve, ai dërgoi dy nga dishepujt e vet,
2 Dhe u tha atyre: " Shkoni në fshatin përballë jush; dhe sapo të hyni në të, do të gjeni një kërriç të lidhur, mbi të cilin nuk u ul kurrë njeri; zgjidhe dhe sille.
3 Dhe nëse dikush ju thotë: Pse e bëni këtë? thuani se Zoti ka nevojë për të; dhe menjëherë do ta dërgojë këtu.
4 U nisën dhe e gjetën kërriçin të lidhur te dera jashtë, në një vend ku takoheshin dy rrugë; dhe e humbasin.
5 Dhe disa nga të pranishmit u thanë atyre: "Çfarë bëni, po e zgjidhni kërriçin?".
6 Dhe ata u thanë ashtu siç i kishte urdhëruar Jezusi dhe i lanë të shkojnë.
7 Pastaj e çuan kërriçin te Jezusi dhe i hodhën rrobat e tyre; dhe ai u ul mbi të.
8 Shumë shtronin rrobat e tyre rrugës, të tjerë prisnin degë nga pemët dhe i hidhnin rrugës.
9 Dhe ata që ecnin përpara dhe ata që e ndiqnin bërtisnin duke thënë: "Hosana; I bekuar është ai që vjen në emër të Zotit:
10 E bekuar qoftë mbretëria e Davidit, atit tonë, që vjen në emër të Zotit; Hosana në vendet më të larta.
11 Dhe Jezusi hyri në Jeruzalem dhe në tempull; dhe, mbasi i shikoi të gjitha gjërat rreth e qark dhe tashmë ishte mbrëmja, doli në Betani bashkë me të dymbëdhjetët.
12 Të nesërmen, kur erdhën nga Betania, ai ishte i uritur.
13 Dhe, kur pa nga larg një fik me gjethe, erdhi, nëse mund të gjente ndonjë gjë në të; sepse koha e fiqve nuk ishte ende.
14 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: " Askush të mos hajë kurrë fryt prej teje përgjithmonë". Dhe dishepujt e tij e dëgjuan.
15 Dhe erdhën në Jeruzalem; dhe Jezusi hyri në tempull, filloi të dëbojë ata që shisnin dhe blinin në tempull dhe përmbysi tavolinat e këmbyesve të parave dhe ndenjëset e shitësve të pëllumbave;
16 Dhe nuk do të lejojë që dikush të mbartë ndonjë enë nëpër tempull.
17 Dhe ai i mësonte, duke u thënë atyre: " A nuk është shkruar: "Shtëpia ime do të quhet shtëpi e lutjes e të gjitha kombeve?". por ju e keni bërë një shpellë kusarësh.
18 Dhe skribët dhe krerët e priftërinjve e dëgjuan dhe kërkonin se si ta vrisnin, sepse kishin frikë prej tij, sepse gjithë populli ishte i habitur nga doktrina e tij.
19 Dhe kur u ngrys, ai doli nga qyteti.
20 Në mëngjes, ndërsa po kalonin, panë fikun të tharë nga rrënjët.
21 Dhe Pjetri, duke u kujtuar, i tha: "Mësues, ja, fiku që ti mallkoje është tharë".
22 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre:" Kini besim te Perëndia.
23 Sepse në të vërtetë po ju them se kushdo që do t'i thotë këtij mali: "Hiqu dhe hidhu në det". dhe nuk do të dyshojë në zemrën e tij, por do të besojë se gjërat që ai thotë do të ndodhin; ai do të ketë çfarëdo që të thotë.
24 Prandaj unë ju them: Çfarëdo që dëshironi, kur luteni, besoni se do t'i merrni dhe do t'i keni.
25 Dhe kur të qëndroni duke u lutur, falni nëse keni diçka kundër dikujt, që edhe Ati juaj që është në qiej t'jua falë mëkatet tuaja.
26 Por nëse ju nuk falni, as Ati juaj që është në qiej nuk do t'jua falë mëkatet tuaja.
27 Dhe erdhën përsëri në Jeruzalem; dhe ndërsa ai po ecte në tempull, iu afruan krerët e priftërinjve, skribët dhe pleqtë,
28 Dhe i thuaj: Me ç'pushtet i bën ti këto gjëra? dhe kush të dha këtë autoritet për të bërë këto gjëra?
29 Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Edhe unë do t'ju bëj një pyetje dhe do më përgjigjeni dhe do t'ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra.
30 Pagëzimi i Gjonit ishte nga qielli apo nga njerëzit? me pergjigj.
31 Dhe ata arsyetonin me vete duke thënë: "Po të themi nga qielli; ai do të thotë: "Atëherë pse nuk i besuat?".
32 Por nëse themi: "Për njerëzit; ata kishin frikë nga populli, sepse të gjithë e konsideronin Gjonin se ai ishte me të vërtetë një profet.
33 Dhe ata u përgjigjën dhe i thanë Jezusit: "Nuk mund ta dimë". Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " As unë nuk ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra.

KAPITULLI 12

1 Dhe ai filloi t'u flasë atyre me shëmbëlltyra. Një njeri mbolli një vresht, rrethoi një gardh, gërmoi një vend për vreshtin, ndërtoi një kullë, ua dha vreshtarëve dhe shkoi në një vend të largët.
2 Dhe në kohën e duhur dërgoi te vreshtarët një shërbëtor që të merrte nga vreshtarët frytin e vreshtit.
3 Dhe e kapën, e rrahën dhe e nisën bosh.
4 Dhe përsëri ai u dërgoi atyre një shërbëtor tjetër; e hodhën me gurë, e plagosën në kokë dhe e nisën të trajtuar me turp.
5 Dhe përsëri dërgoi një tjetër; dhe atë e vranë dhe shumë të tjerë; duke rrahur disa dhe duke vrarë disa.

6 Prandaj, duke pasur edhe një djalë, të dashurën e tij, ai e dërgoi edhe atë të fundit tek ata duke thënë: "Do të kenë respekt për djalin tim".
7 Por ata vreshtarë thanë midis tyre:"Ky është trashëgimtari; ejani ta vrasim dhe trashëgimia do të jetë e jona.
8 E kapën, e vranë dhe e nxorën jashtë vreshtit.
9 Çfarë do të bëjë, pra, i zoti i vreshtit? ai do të vijë të shkatërrojë vreshtarët dhe vreshtin do t'ua japë të tjerëve.
10 Dhe nuk e keni lexuar këtë shkrim; Guri që ndërtuesit e hodhën poshtë u bë koka e qoshes.
11 Kjo ishte vepër e Zotit dhe është e mrekullueshme në sytë tanë?
12 Ata kërkuan ta kapnin, por kishin frikë nga populli, sepse e dinin që ai kishte thënë këtë shëmbëlltyrë kundër tyre; dhe e lanë dhe shkuan.
13 Dhe i dërguan disa farisenj dhe herodianë për ta zënë në fjalë.
14 Dhe kur erdhën, i thanë: "Mësues, ne e dimë se ti je i vërtetë dhe nuk kujdesesh për askënd, sepse ti nuk e shikon personin e njerëzve, por mëson rrugën e Perëndisë me të vërtetën; a është e ligjshme të japësh haraç për Cezarin, apo jo?
15 Do të japim apo nuk do të japim? Por ai, duke ditur hipokrizinë e tyre, u tha atyre: " Përse më tundoni? më sill një qindarkë që ta shoh.
16 Dhe e sollën. Dhe ai u tha atyre: ' 'E kujt është kjo shëmbëlltyrë dhe mbishkrim? Dhe ata i thanë: "I Cezarit".
17 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " I jepni Cezarit atë që është e Cezarit dhe Perëndisë atë që është e Perëndisë. Dhe ata u mrekulluan me të.
18 Atëherë erdhën tek ai saducenjtë, të cilët thonë se nuk ka ringjallje; dhe ata e pyetën duke thënë:
19 Mësues, Moisiu na shkroi: "Nëse dikujt i vdes vëllai dhe lë gruan e tij dhe nuk lë fëmijë, vëllai i tij të marrë gruan e tij dhe t'i lindë pasardhës vëllait të tij".
20 Ishin shtatë vëllezër; i pari mori një grua dhe vdiq pa lënë pasardhës.
21 Dhe i dyti e mori dhe vdiq pa lënë pasardhës; dhe i treti po ashtu.
22 Dhe të shtatë e patën dhe nuk lanë pasardhës; e fundit vdiq edhe gruaja.
23 Në ringjallje, pra, kur të ringjallen, gruaja e kujt do të jetë ajo? sepse të shtatë e kishin për grua.
24 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: ' 'A nuk gaboni, pra, sepse nuk i njihni as shkrimet, as fuqinë e Perëndisë?
25 Sepse kur të ringjallen prej së vdekurish, nuk martohen as martohen; por janë si engjëjt që janë në qiell.
26 Dhe për sa i përket të vdekurve, që ata të ringjallen: a nuk keni lexuar në librin e Moisiut se si Perëndia i foli në ferrishte, duke thënë: "Unë jam Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit. ?
27 Ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por Perëndia i të gjallëve; prandaj ju gaboni shumë.
28 Dhe një nga skribët erdhi dhe, si i dëgjoi të diskutonin bashkë dhe, duke kuptuar se ai u ishte përgjigjur mirë, e pyeti: "Cili është urdhërimi i parë i të gjithëve?".
29 Dhe Jezusi iu përgjigj: " I pari i të gjitha urdhërimeve është: Dëgjo, o Izrael; Zoti, Perëndia ynë, është një Zot:
30 Dhe do ta duash Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd, me gjithë mendjen tënde dhe me gjithë forcën tënde; ky është urdhërimi i parë.
31 Dhe e dyta është si kjo: Duaje të afërmin tënd si veten tënde. Nuk ka urdhërim tjetër më të madh se këta.
32 Dhe sekretari i tha: "Mirë, Mësues, ti the të vërtetën, sepse një Perëndi është; dhe nuk ka tjetër veç atij:
33 Dhe ta duash me gjithë zemër, me gjithë mendje, me gjithë shpirt dhe me gjithë forcë, dhe ta duash të afërmin e tij si veten e tij, është më shumë se të gjitha olokaustet dhe flijimet.
34 Dhe Jezusi, kur pa se ai u përgjigj me maturi, i tha: " Ti nuk je larg nga mbretëria e Perëndisë". Dhe asnjë njeri pas kësaj nuk guxonte t'i bënte ndonjë pyetje.
35 Dhe Jezusi duke u përgjigjur, ndërsa mësonte në tempull, tha: " Si thonë skribët se Krishti është Biri i Davidit?
36 Sepse vetë Davidi ka thënë me anë të Frymës së Shenjtë: "Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djathtën time, derisa t'i vë armiqtë e tu stol të këmbëve të tua".
37 Prandaj vetë Davidi e quan Zot; dhe nga është djali i tij? Dhe njerëzit e thjeshtë e dëgjuan me kënaqësi.
38 Dhe ai u tha atyre në doktrinën e tij: " Ruhuni nga skribët, të cilëve u pëlqen të shkojnë me rroba të gjata dhe të duan përshëndetjet nëpër sheshe,
39 Dhe krerët në sinagoga dhe dhomat e larta për gosti;
40 Të cilët gllabërojnë shtëpitë e të vejave dhe për shtirje bëjnë lutje të gjata; këto do të marrin një dënim më të madh.
41 Dhe Jezusi u ul përballë thesarit dhe pa se si njerëzit hidhnin para në thesar; dhe shumë të pasur hodhën shumë.
42 Erdhi një e ve e varfër dhe hodhi dy marimanga, që bëjnë një farth.
43 Dhe ai i thirri dishepujt e vet dhe u tha atyre: Në të vërtetë po ju them se kjo e ve e varfër ka hedhur më shumë se të gjithë ata që kanë hedhur në thesar.
44 Sepse të gjithë ata hodhën nga bollëku i tyre; por ajo për shkak të mungesës së saj hodhi gjithçka që kishte, madje gjithë të gjallët e saj.

KAPITULLI 13

1 Dhe ndërsa ai po dilte nga tempulli, një nga dishepujt e tij i tha: "Mësues, shiko çfarë gurësh dhe çfarë ndërtesash ka këtu!".
2 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: " A i sheh këto ndërtesa të mëdha? nuk do të lihet asnjë gur mbi gur, që nuk do të rrëzohet.
3 Dhe ndërsa ai u ul në malin e Ullinjve përballë tempullit, Pjetri, Jakobi, Gjoni dhe Andrea e pyetën veçmas:
4 Na thuaj, kur do të ndodhin këto gjëra? dhe cila do të jetë shenja kur të përmbushen të gjitha këto gjëra?
5 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur atyre, filloi t'u thotë: " Kini kujdes që të mos ju mashtrojë ndokush;
6 Sepse shumë do të vijnë në emrin tim duke thënë: Unë jam Krishti; dhe do të mashtrojë shumë.
7 Dhe kur të dëgjoni për luftëra dhe për ushtima luftërash, mos u shqetësoni, sepse gjëra të tilla duhet të ndodhin; por fundi nuk do të jetë akoma.
8 Sepse do të ngrihet komb kundër kombi dhe mbretëri kundër mbretërie; do të ketë tërmete në vende të ndryshme, zi buke dhe fatkeqësi; këto janë fillimet e dhembjeve.
9 Por kini kujdes, sepse do t'ju dorëzojnë në këshilla; dhe në sinagoga do t'ju rrahin dhe do të silleni përpara krerëve dhe mbretërve për hirin tim, si dëshmi kundër tyre.

10 Dhe më parë duhet të shpallet ungjilli midis të gjitha kombeve.
11 Por kur do t'ju udhëheqin dhe do t'ju dorëzojnë, mos mendoni më parë se çfarë do të flisni, as mos bëni paramendim; por thoni gjithçka që do t'ju jepet në atë orë; Fryma e Shenjtë.
12 Tani vëllai do ta tradhtojë vëllanë në vdekje dhe ati birin; dhe fëmijët do të ngrihen kundër prindërve të tyre dhe do t'i vrasin.
13 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për hir të emrit tim; por ai që do të qëndrojë deri në fund, do të shpëtohet.
14 Por kur të shihni neverinë e shkretimit, të folur nga profeti Daniel, të qëndruar aty ku nuk duhet, (ai që lexon le të kuptojë), atëherë ata që janë në Jude le të ikin në male.
15 Dhe ai që është mbi tarracë të mos zbresë në shtëpi dhe të mos hyjë në të për të marrë ndonjë gjë nga shtëpia e tij.
16 Dhe ai që është në arë, të mos kthehet prapa për të marrë rrobën e tij.
17 Por mjerë ato që janë me barrë dhe ato që mëndin në ato ditë!
18 Dhe lutuni që ikja juaj të mos jetë në dimër.
19 Sepse në ato ditë do të ketë vuajtje, siç nuk ka qenë që nga fillimi i krijimit që Perëndia krijoi e deri më tani, dhe nuk do të ketë.
20 Dhe në qoftë se Zoti nuk do t'i kishte shkurtuar ato ditë, asnjë mish nuk do të shpëtohej; por për hir të të zgjedhurve që ai ka zgjedhur, ai i shkurtoi ditët.
21 Dhe atëherë, nëse dikush do t'ju thotë: "Ja, këtu është Krishti; ose ja, ai është atje; mos e besoni:
22 Sepse do të dalin krishtër të rremë dhe profetë të rremë dhe do të bëjnë shenja dhe mrekulli për të joshur, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit.
23 Por kini kujdes; ja, unë ju kam parathënë të gjitha gjërat.
24 Por në ato ditë, pas atij shtrëngimi, dielli do të errësohet dhe hëna nuk do të japë dritën e saj,
25 Dhe yjet e qiellit do të bien dhe fuqitë që janë në qiell do të tronditen.
26 Dhe atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë me fuqi dhe lavdi të madhe.
27 Dhe atëherë ai do të dërgojë engjëjt e tij dhe do t'i mbledhë të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga skaji i tokës deri në skajin e qiellit.
28 Tani mësoni një shëmbëlltyrë të fikut; Kur dega e saj është ende e njomë dhe nxjerr gjethe, ju e dini se vera është afër:
29 Kështu edhe ju, kur të shihni se po ndodhin këto gjëra, dijeni se është afër, madje te dera.
30 Në të vërtetë unë ju them se ky brez nuk do të kalojë, derisa të gjitha këto gjëra të bëhen.
31 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë.
32 Por askush nuk di për atë ditë dhe për atë orë, as engjëjt që janë në qiej, as Biri, por Ati.
33 Kini kujdes, rrini zgjuar dhe lutuni, sepse nuk e dini kur është koha.
34 Sepse Biri i njeriut është si një njeri që bën një udhëtim të largët, i cili la shtëpinë e tij dhe u dha autoritet shërbëtorëve të tij dhe secilit punën e tij, dhe e urdhëroi portierin të rrijë zgjuar.
35 Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini kur vjen i zoti i shtëpisë, në mbrëmje a në mesnatë, në këndimin e gjelit a në mëngjes;
36 Që të mos ju gjejë duke fjetur, duke ardhur papritmas.
37 Dhe atë që ju them juve, ju them të gjithëve, Rrini zgjuar.

KAPITULLI 14

1 Mbas dy ditësh ishte Pashka dhe festa e të Ndormëve; dhe krerët e priftërinjve dhe skribët kërkonin se si ta kapnin me hile dhe ta vrisnin.
2 Por ata thanë: "Jo në ditën e festës, që të mos bëhet zhurmë e popullit".
3 Dhe, duke qenë në Betani, në shtëpinë e Simonit lebroz, ndërsa ai rrinte në tryezë, erdhi një grua që kishte një kuti alabastri me vaj të parfumuar me nardo aromatike, shumë të çmuar; dhe ajo frenoi kutinë dhe ia derdhi mbi kokë.
4 Dhe kishte disa që u indinjuan me vete dhe thoshin: "Pse u bë ky shpërdorim i vajit?".
5 Sepse mund të ishte shitur për më shumë se treqind denarë dhe t'u jepej të varfërve. Dhe ata murmuritën kundër saj.
6 Dhe Jezusi tha: ' 'Lëreni të qetë; pse e shqetësoni atë? ajo ka bërë një vepër të mirë mbi mua.
7 Sepse të varfërit i keni gjithmonë me ju dhe mund t'u bëni mirë kur të doni; por mua nuk më keni gjithmonë.
8 Ajo bëri atë që mundi: erdhi që më parë për të vajosur trupin tim në varrim.
9 Në të vërtetë po ju them se kudo që do të predikohet ky ungjill në mbarë botën, do të flitet edhe për atë që ajo bëri në përkujtim të saj.
10 Dhe Juda Iskarioti, një nga të dymbëdhjetët, shkoi te krerët e priftërinjve për t'ua tradhtuar.
11 Dhe ata, kur e dëgjuan, u gëzuan dhe i premtuan se do t'i jepnin para. Dhe ai kërkoi se si mund ta tradhtonte me lehtësi.
12 Ditën e parë të të Ndormëve, kur bënë Pashkën, dishepujt e tij i thanë: "Ku do që të shkojmë dhe të përgatisim që të mund të hash Pashkën?".
13 Pastaj dërgoi dy nga dishepujt e vet dhe u tha atyre: " Shkoni në qytet dhe atje do t'ju takojë një njeri që mban një shtambë me ujë; ndiqni atë.
14 Dhe kudo që të hyjë, i thoni të zotit të shtëpisë: Mësuesi thotë: Ku është dhoma e miqve, ku do të ha Pashkën me dishepujt e mi?
15 Dhe ai do t'ju tregojë një dhomë sipërme të madhe të mobiluar dhe të përgatitur; aty përgatiteni për ne.
16 Atëherë dishepujt e tij dolën, erdhën në qytet dhe gjetën ashtu siç u kishte thënë ai; dhe përgatitën Pashkën.
17 Dhe në mbrëmje ai erdhi me të dymbëdhjetët.
18 Dhe ndërsa ata ishin ulur dhe po hanin, Jezusi tha: " Në të vërtetë po ju them se një nga ju që ha me mua, do të më tradhtojë".
19 Dhe ata filluan të trishtohen dhe t'i thonë një nga një: "Mos jam unë?". dhe një tjetër tha: "Jam unë?".
20 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Është një nga të dymbëdhjetët që zhytet me mua në pjatë".
21 Me të vërtetë Biri i njeriut shkon, siç është shkruar për të; por mjerë ai njeri me anë të të cilit Biri i njeriut tradhtohet! të ishte mirë për atë njeri sikur të mos kishte lindur kurrë.
22 Dhe ndërsa ata po hanin, Jezusi mori bukën, e bekoi, e theu, ua dha atyre dhe tha: " Merrni, hani; ky është trupi im".

23 Pastaj mori kupën, falënderoi, ua dha atyre; dhe të gjithë pinë prej saj.
24 Dhe ai u tha atyre: ' 'Ky është gjaku im i Besëlidhjes së Re, që derdhet për shumë veta.
25 Në të vërtetë po ju them se nuk do të pi më nga fryti i hardhisë deri në atë ditë që do ta pi të ri në mbretërinë e Perëndisë.
26 Dhe, mbasi kënduan një himn, dolën në malin e Ullinjve.
27 Dhe Jezusi u tha atyre:" Të gjithë ju do të skandalizoheni për shkakun tim këtë natë, sepse është shkruar: "Unë do ta godas bariun dhe delet do të shpërndahen".
28 Por, pasi të ringjallem, do të shkoj para jush në Galile.
29 Por Pjetri i tha: "Edhe pse të gjithë do të skandalizohen, unë nuk dua.
30 Dhe Jezusi i tha: " Në të vërtetë po të them se sot, në këtë natë, para se të këndojë gjeli dy herë, ti do të më mohosh tri herë".
31 Por ai tha edhe më ashpër: "Nëse unë do të vdes me ty, nuk do të të mohoj në asnjë mënyrë". Po kështu thanë edhe të gjithë.
32 Dhe arritën në një vend që quhej Gjetsemani; dhe ai u tha dishepujve të vet: ' 'Uluni këtu, ndërsa unë do të lutem".
33 Dhe ai mori me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, dhe filloi të habitej shumë dhe të rëndohej shumë;
34 Dhe u tha atyre: " Shpirti im është thellësisht i trishtuar deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar".
35 Dhe ai shkoi pak përpara, ra përtokë dhe u lut që, po të ishte e mundur, të largohej prej tij ajo orë.
36 Dhe ai tha: " Abba, Atë, çdo gjë është e mundur për ty; hiqe këtë kupë nga unë, por jo atë që dua unë, por atë që do ti.
37 Dhe ai erdhi, i gjeti duke fjetur dhe i tha Pjetrit: " Simon, po fle? a nuk mund të shikoje një orë?
38 Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim. Fryma është vërtet gati, por mishi është i dobët.
39 Dhe ai u largua përsëri, u lut dhe tha të njëjtat fjalë.
40 Dhe kur u kthye, i gjeti përsëri në gjumë (sepse sytë e tyre ishin rënduar) dhe ata nuk dinin se çfarë t'i përgjigjeshin.
41 Dhe ai erdhi për të tretën herë dhe u tha atyre: " Flini tani dhe pushoni; mjaft, erdhi ora; ja, Biri i njeriut po dorëzohet në duart e mëkatarëve.
42 Çohu, le të shkojmë; ja, ai që më tradhton është afër.
43 Dhe menjëherë, ndërsa ai ende fliste, erdhi Juda, një nga të dymbëdhjetët, dhe bashkë me të një turmë e madhe me shpata dhe shkopinj, nga krerët e priftërinjve, nga skribët dhe nga pleqtë.
44 Dhe ai që e tradhtonte u kishte dhënë atyre një shenjë duke thënë: "Këdo që të puth, ai është; merre dhe çoje të sigurt.
45 Dhe sapo erdhi, shkoi menjëherë tek ai dhe i tha: "Mësues, mjeshtër; dhe e puthi.
46 Dhe vunë duart mbi të dhe e kapën.
47 Dhe një nga të pranishmit nxori shpatën, goditi një shërbëtor të kryepriftit dhe ia preu veshin.
48 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " A keni dalë të më kapni me shpata dhe me shkopinj si kundër një vjedhësi?
49 Unë isha çdo ditë me ju në tempull duke mësuar dhe ju nuk më morët; por duhet të përmbushen Shkrimet.
50 Dhe të gjithë e braktisën dhe ikën.
51 Dhe e ndiqte një djalosh, i cili kishte veshur një pëlhurë liri rreth trupit të zhveshur; dhe të rinjtë e kapën:
52 Pastaj la pëlhurën prej liri dhe iku lakuriq prej tyre.
53 Dhe e çuan Jezusin te kryeprifti dhe me të u mblodhën të gjithë krerët e priftërinjve, pleqtë dhe skribët.
54 Dhe Pjetri e ndoqi nga larg deri në pallatin e kryepriftit; dhe ai u ul me shërbëtorët dhe u ngroh pranë zjarrit.
55 Dhe krerët e priftërinjve dhe gjithë sinedri kërkonin dëshmi kundër Jezusit për ta vrarë; dhe nuk gjeti asnjë.
56 Sepse shumë veta dhanë dëshmi të rreme kundër tij, por dëshmia e tyre nuk u pajtua.
57 Dhe disa u ngritën dhe dhanë dëshmi të rreme kundër tij, duke thënë:
58 E dëgjuam duke thënë: "Unë do ta shkatërroj këtë tempull të bërë me duar dhe brenda tri ditëve do të ndërtoj një tjetër pa duar".
59 Por as dëshmitari i tyre nuk u pajtua.
60 Dhe kryeprifti u ngrit në mes dhe e pyeti Jezusin, duke thënë: "Nuk po përgjigjesh asgjë?". çfarë është ajo që këta dëshmojnë kundër teje?
61 Por ai heshti dhe nuk u përgjigj asgjë. Përsëri kryeprifti e pyeti dhe i tha: "A je ti Krishti, Biri i të Bekuarit?".
62 Dhe Jezusi tha: ' 'Unë jam; dhe ju do ta shihni Birin e njeriut të ulur në të djathtën e pushtetit dhe duke ardhur në retë e qiellit".
63 Atëherë kryeprifti grisi rrobat e tij dhe tha: "Ç'na duhen më dëshmitarë?".
64 Ju e keni dëgjuar blasfeminë; si mendoni? Dhe të gjithë e dënuan si fajtor për vdekje.
65 Dhe disa filluan ta pështyjnë, t'i mbulojnë fytyrën, ta godasin me shuplakë dhe t'i thonë: Profetizo; dhe shërbëtorët e goditën me pëllëmbët e duarve.
66 Dhe ndërsa Pjetri ishte poshtë në pallat, erdhi një nga shërbëtoret e kryepriftit;
67 Dhe, kur pa Pjetrin duke u ngrohur, e shikoi dhe tha: "Edhe ti ishe me Jezusin Nazareas".
68 Por ai e mohoi duke thënë: "Nuk e di dhe nuk kuptoj çfarë thua". Dhe ai doli në hajat; dhe ekuipazhi i gjelit.
69 Dhe një shërbëtore e pa përsëri dhe filloi t'u thotë të pranishmëve:"Ky është njëri prej tyre".
70 Dhe ai e mohoi përsëri. Dhe pak më vonë, ata që ishin aty pranë i thanë përsëri Pjetrit: "Me siguri ti je një prej tyre, sepse ti je Galileas dhe fjala jote përputhet me të.
71 Por ai filloi të mallkojë dhe të betohet, duke thënë: "Unë nuk e njoh atë njeri për të cilin po flisni".
72 Dhe herën e dytë këndoi gjeli. Dhe Pjetrit iu kujtua fjala që i tha Jezusi: " Para se të këndojë gjeli dy herë, do të më mohosh tri herë". Dhe kur mendoi për këtë, ai qau.

KAPITULLI 15

1 Dhe menjëherë në mëngjes krerët e priftërinjve u këshilluan me pleqtë, skribët dhe gjithë sinedrin, e lidhën Jezusin, e çuan dhe ia dorëzuan Pilatit.
2 Dhe Pilati e pyeti: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha: ' 'Ti e thua".
3 Dhe krerët e priftërinjve e akuzuan për shumë gjëra, por ai nuk u përgjigj asgjë.
4 Dhe Pilati e pyeti përsëri duke thënë: "Nuk po përgjigjesh asgjë?". ja sa gjëra dëshmojnë kundër teje.
5 Por Jezusi ende nuk u përgjigj asgjë; kështu që Pilati u mrekullua.

6 Tani në atë festë, ai u liroi atyre një të burgosur, këdo që dëshironin.
7 Dhe ishte një i quajtur Baraba, i lidhur me ata që kishin bërë kryengritje kundër tij dhe që kishin kryer një vrasje në kryengritje.
8 Dhe turma duke bërtitur me zë të lartë filloi të dëshironte që ai të bënte ashtu siç kishte bërë ndonjëherë me ta.
9 Por Pilati u përgjigj atyre duke thënë: "A doni t'ju liroj mbretin e Judenjve?".
10 Sepse ai e dinte që krerët e priftërinjve e kishin dorëzuar për zili.
11 Por krerët e priftërinjve e nxitën turmën që të lironte më mirë Barabën.
12 Dhe Pilati u përgjigj dhe u tha atyre përsëri: "Çfarë doni, pra, që t'i bëj atij që ju e quani mbret të Judenjve?".
13 Dhe ata bërtitën përsëri: "Kryqëzoje!".
14 Atëherë Pilati u tha atyre: "Ç'të keqe ka bërë? Dhe ata bërtitën edhe më fort: "Kryqëzoje!".
15 Dhe Pilati, duke dashur ta kënaqë turmën, ua lëshoi Barabën dhe ua dorëzoi Jezusin, pasi e fshikulloi, që ta kryqëzonin.
16 Dhe ushtarët e çuan në sallën që quhej pretorium; dhe ata thërrasin të gjithë grupin.
17 E veshën me të purpurt, i vunë një kurorë me gjemba dhe ia vunë mbi kokë,
18 Dhe filluan ta përshëndesin: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjve!".
19 Dhe e goditën me kallam në kokë, e pështynë dhe, duke u gjunjëzuar, e adhuruan.
20 Dhe, mbasi e tallën, ia hoqën të purpurt, e veshën me rrobat e tij dhe e nxorrën jashtë për ta kryqëzuar.
21 Dhe e detyruan një Simon Kirenas, i cili po kalonte nga vendi, babai i Aleksandrit dhe i Rufit, që të mbante kryqin e tij.
22 Dhe e çuan në vendin Golgota, që do të thotë: "Vendi i kafkës".
23 Dhe i dhanë të pijë verë të përzier me mirrë, por ai nuk e mori.
24 Dhe, mbasi e kryqëzuan, ia ndanë rrobat, duke hedhur short mbi to atë që duhej të merrte secili.
25 Dhe ishte ora e tretë dhe e kryqëzuan.
26 Dhe mbishkrimi i akuzës së tij ishte shkruar: MBRETI I JUDENJVE.
27 Dhe bashkë me të kryqëzuan dy hajdutë; njëri në të djathtën e tij dhe tjetri në të majtë.
28 Dhe u përmbush Shkrimi që thotë: "Dhe ai u regjistrua në mesin e shkelësve".
29 Dhe ata që kalonin e fyen, duke tundur kokën, duke thënë: "Ah, ti që e shkatërron tempullin dhe e ndërton për tri ditë,
30 Shpëto veten dhe zbrit nga kryqi.
31 Po ashtu krerët e priftërinjve, duke u tallur, thoshin me skribët midis tyre: "Ai i shpëtoi të tjerët; Ai nuk mund ta shpëtojë veten.
32 Krishti, Mbreti i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi, që ne të shohim dhe të besojmë. Dhe ata që u kryqëzuan me të e shanë.
33 Dhe kur erdhi ora e gjashtë, errësira e mbuloi gjithë vendin deri në orën e nëntë.
34 Dhe në orën e nëntë Jezusi bërtiti me zë të lartë duke thënë: ' 'Eloi, Eloi, lama sabakthani? që do të thotë: "Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur?".
35 Dhe disa nga të pranishmit, kur e dëgjuan, thanë: "Ja, ai thërret Elian".
36 Dhe njëri vrapoi, mbushi një sfungjer plot me uthull, e vuri mbi një kallam dhe i dha të pijë, duke thënë: "Lëre më; le të shohim nëse Elias do të vijë ta rrëzojë.
37 Dhe Jezusi bërtiti me zë të lartë dhe dha shpirt.
38 Dhe veli i tempullit u gris më dysh nga maja deri në fund.
39 Dhe centurioni, që ishte përballë tij, pa që ai bërtiti dhe dha frymë, tha: "Me të vërtetë ky njeri ishte Biri i Perëndisë".
40 Kishte edhe gra që shikonin nga larg; midis tyre ishte Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit të Vogël dhe të Joses, dhe Salomeja;
41 (i cili gjithashtu, kur ishte në Galile, e ndoqi dhe i shërbente;) dhe shumë gra të tjera që erdhën me të në Jeruzalem.
42 Dhe tani kur erdhi mbrëmja, sepse ishte përgatitja, domethënë një ditë para së shtunës,
43 Jozefi nga Arimatea, një këshilltar i nderuar, që priste gjithashtu mbretërinë e Perëndisë, erdhi dhe hyri me guxim te Pilati dhe dëshiroi trupin e Jezusit.
44 Dhe Pilati u mrekullua nëse ai tashmë kishte vdekur; dhe thirri pranë vetes centurionin dhe e pyeti nëse kishte vdekur prej kohësh.
45 Dhe, kur e mori vesh nga centurion, ia dha trupin Jozefit.
46 Dhe bleu lirin e hollë, e zbriti, e mbështolli me li dhe e vendosi në një varr të gdhendur në një shkëmb dhe rrokullisi një gur te dera e varrit.
47 Dhe Maria Magdalena dhe Maria, nëna e Joses, panë se ku ishte shtrirë.

KAPITULLI 16

1 Kur kaloi e shtuna, Maria Magdalena, Maria, nëna e Jakobit, dhe Salomeja blenë aroma të këndshme që të vinin dhe ta vajosnin.
2 Dhe shumë herët në mëngjes, ditën e parë të javës, ata erdhën te varri në lindjen e diellit.
3 Dhe ata i thanë njëri-tjetrit: "Kush do të na rrokullisë gurin nga porta e varrit?".
4 Dhe, kur shikuan, panë se guri ishte rrokullisur, sepse ishte shumë i madh.
5 Dhe, kur hynë në varr, panë një të ri të ulur në të djathtë, të veshur me një rrobë të bardhë të gjatë; dhe ata u trembën.
6 Dhe ai u tha atyre:"Mos u trembni; ju kërkoni Jezusin Nazareas që u kryqëzua; ai u ringjall; ai nuk është këtu; ja ku e kishin vënë.
7 Por shkoni dhe u thoni dishepujve të tij dhe Pjetrit se ai po shkon përpara jush në Galile; atje do ta shihni, siç ju tha.
8 Dhe ata dolën shpejt dhe ikën nga varri; sepse ata dridheshin dhe habiteshin; sepse kishin frikë.
9 Tani, kur Jezusi u ringjall herët, ditën e parë të javës, iu shfaq së pari Maria Magdalenës, nga e cila kishte dëbuar shtatë demonë.
10 Dhe ajo shkoi dhe u tregoi atyre që kishin qenë me të, ndërsa ata mbanin zi dhe qanin.
11 Dhe ata, kur dëgjuan se ai ishte gjallë dhe se ajo ishte parë prej saj, nuk besuan.
12 Pas kësaj ai iu shfaq në një formë tjetër dy prej tyre, ndërsa ata po ecnin, dhe shkuan në fshat.

13 Dhe ata shkuan dhe ia treguan të tjerëve; ata nuk u besuan atyre.
14 Më pas iu shfaq të njëmbëdhjetëve ndërsa ishin ulur në tryezë dhe i qortoi për mosbesimin dhe ngurtësinë e zemrës së tyre, sepse ata nuk u besuan atyre që e kishin parë pasi u ringjall.
15 Dhe ai u tha atyre: " Shkoni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijese.
16 Ai që beson dhe pagëzohet do të shpëtohet; por ai që nuk beson do të dënohet.
17 Dhe këto shenja do t'i ndjekin ata që besojnë; Në emrin tim do të dëbojnë demonët; do të flasin me gjuhë të reja;
18 Do të kapin gjarpërinjtë; dhe nëse pinë ndonjë gjë vdekjeprurëse, nuk do t'u bëjë asnjë dëm; do të vënë duart mbi të sëmurët dhe ata do të shërohen.
19 Kështu, pasi Zoti u foli atyre, ai u ngrit në qiell dhe u ul në të djathtën e Perëndisë.
20 Dhe ata dolën dhe predikuan kudo, duke bashkëpunuar me ta dhe duke e vërtetuar fjalën me shenjat që pasonin. Amen.

Luka

KAPITULLI 1

1 Meqenëse shumë veta kanë marrë përsipër të
parashtrojnë me radhë një deklaratë të atyre gjërave që me
siguri besohen mes nesh,
2 Ashtu siç na i dhanë neve, që në fillim ishim dëshmitarë
okularë dhe shërbëtorë të fjalës;
3 M'u duk gjithashtu mirë, duke pasur njohuri të përsosur
të të gjitha gjërave që në fillim, të të shkruaja me radhë,
Teofil i shkëlqyer,
4 që ti të dish sigurinë e atyre gjërave për të cilat je mësuar.
5 Në kohën e Herodit, mbretit të Judesë, ishte një prift me
emër Zakaria, nga rrjedha e Abias; gruaja e tij ishte nga
bijat e Aaronit dhe quhej Elizabetë.
6 Dhe që të dy ishin të drejtë përpara Perëndisë, duke ecur
pa të metë në të gjitha urdhërimet dhe dekretet e Zotit.
7 Dhe ata nuk patën fëmijë, sepse Elizabeta ishte shterpë
dhe që të dy ishin tashmë të moshuar.
8 Dhe ndodhi që ndërsa ai kryente detyrën e priftit përpara
Perëndisë sipas rendit të kursit të tij,
9 Sipas zakonit të priftit, shorti i tij ishte të digjte temjan
kur hynte në tempullin e Zotit.
10 Dhe gjithë turma e popullit lutej jashtë në kohën e
temjanit.
11 Dhe iu shfaq një engjëll i Zotit që qëndronte në këmbë
në të djathtën e altarit të temjanit.
12 Dhe Zakaria, kur e pa, u trondit dhe e zuri frika.
13 Por engjëlli i tha: "Mos ki frikë, Zakaria, sepse lutja jote
u plotësua; dhe gruaja jote Elizabeta do të të lindë një djalë,
të cilit do t'ia vësh emrin Gjon.
14 Dhe do të kesh gëzim dhe hare; dhe shumë do të
gëzohen për lindjen e tij.
15 Sepse ai do të jetë i madh në sytë e Zotit dhe nuk do të
pijë as verë as pije dehëse; dhe ai do të mbushet me
Frymën e Shenjtë, që nga barku i nënës së tij.
16 Dhe shumë nga bijtë e Izraelit ai do të kthehet te Zoti,
Perëndia i tyre.
17 Dhe ai do të shkojë para tij në frymën dhe fuqinë e Elias,
për t'i kthyer zemrat e etërve te fëmijët dhe të pabindurit te
dituria e të drejtëve; për të bërë gati një popull të përgatitur
për Zotin.
18 Dhe Zakaria i tha engjëllit: "Nga çfarë ta di unë këtë?".
sepse unë jam një burrë i moshuar dhe gruaja ime është e
plagosur.
19 Dhe engjëlli, duke u përgjigjur, i tha: "Unë jam Gabrieli,
që qëndroj në prani të Perëndisë; dhe jam dërguar të flas
me ty dhe të të njoftoj këto lajme të gëzuara.
20 Dhe vini re, ti do të jesh memec dhe nuk do të mund të
flasësh deri në ditën që do të kryhen këto gjëra, sepse nuk u
beson fjalëve të mia, të cilat do të përmbushen në kohën e
tyre.
21 Dhe populli priste Zakarian dhe u mrekullua që ai
qëndroi kaq gjatë në tempull.
22 Dhe kur doli, nuk mundi t'u fliste atyre; dhe ata kuptuan
se ai kishte parë një vegim në tempull, sepse ai u bëri
shenjë dhe mbeti pa fjalë.
23 Dhe ndodhi që, sapo u plotësuan ditët e shërbimit të tij,
ai u nis në shtëpinë e tij.
24 Pas atyre ditëve, gruaja e tij Elizabeta u ngjiz dhe u
fsheh pesë muaj, duke thënë:
25 Kështu ka vepruar me mua Zoti në ditët kur më shikoi,
për të hequr turpin tim midis njerëzve.
26 Dhe në muajin e gjashtë engjëlli Gabriel u dërgua nga
Perëndia në një qytet të Galilesë, që quhej Nazaret,
27 te një virgjëreshë e fejuar me një burrë që quhej Jozef,
nga shtëpia e Davidit; dhe emri i virgjëreshës ishte Mari.
28 Dhe engjëlli hyri tek ajo dhe i tha: "Tungjatjeta, o e
lavdëruar, Zoti është me ty; e bekuar je midis grave".
29 Dhe, kur e pa, u shqetësua nga fjalët e tij dhe mendoi se
çfarë përshëndetjeje do të ishte kjo.
30 Dhe engjëlli i tha: "Mos ki frikë, Mari, sepse ke gjetur
hir te Perëndia".
31 Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë në barkun tënd dhe do
të lindësh një djalë dhe do t'ia vësh emrin JEZUS.
32 Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të
Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të
tij.
33 Dhe ai do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përjetë;
dhe mbretëria e tij nuk do të ketë fund.
34 Atëherë Maria i tha engjëllit: "Si do të ndodhë kjo, kur
nuk njoh burrë?".
35 Dhe engjëlli u përgjigj dhe i tha: "Fryma e Shenjtë do të
vijë mbi ty dhe fuqia e Shumë të Lartit do të të mbulojë;
prandaj edhe ajo gjë e shenjtë që do të lindë prej teje do të
quhet Biri i Perëndisë".
36 Dhe ja, Elizabeta, kushërira jote, edhe ajo u ngjiz me një
djalë në pleqërinë e saj; dhe ky është muaji i gjashtë me të,
që quhej shterpë.
37 Sepse me Perëndinë asgjë nuk do të jetë e pamundur.
38 Dhe Maria tha: "Ja shërbëtorja e Zotit; qoftë për mua
sipas fjalës sate. Dhe engjëlli u largua prej saj.
39 Në ato ditë Maria u ngrit dhe shkoi me nxitim në
krahinën malore, në një qytet të Judës;
40 Dhe hyri në shtëpinë e Zakarias dhe përshëndeti
Elizabetën.
41 Dhe ndodhi që, kur Elizabeta dëgjoi përshëndetjen e
Marisë, foshnja kërceu në barkun e saj; dhe Elizabeta u
mbush me Frymën e Shenjtë:
42 Dhe ajo foli me zë të lartë dhe tha: "Ti je e bekuar ndër
gratë dhe i bekuar është fryti i barkut tënd".
43 Dhe nga është kjo për mua që nëna e Zotit tim të vijë
tek unë?
44 Sepse, ja, sapo zëri i përshëndetjes sate dëgjoi në veshët
e mi, foshnja kërceu në barkun tim nga gëzimi.
45 Dhe e bekuar është ajo që besoi, sepse gjërat që i janë
thënë nga Zoti do të përmbushen.
46 Dhe Maria tha: "Shpirti im madhëron Zotin,
47 Dhe shpirti im u gëzua në Perëndinë, Shpëtimtarin tim.
48 Sepse ai ka parë gjendjen e ulët të shërbëtores së tij,
sepse, ja, tani e tutje të gjithë brezat do të më quajnë të
bekuar.
49 Sepse ai që është i fuqishëm më ka bërë gjëra të mëdha;
dhe i shenjtë është emri i tij.
50 Dhe mëshira e tij është brez pas brezi mbi ata që kanë
frikë prej tij.
51 Ai ka treguar forcë me krahun e tij; ai i ka shpërndarë
krenarët në imagjinatën e zemrave të tyre.
52 Ai i rrëzoi të fuqishmit nga fronet e tyre dhe i lartësoi
ata të shkallës së ulët.
53 Ai i ka mbushur me të mira të urituril; dhe të pasurit i ka
dërguar bosh.

54 Ai ka ndihmuar shërbëtorin e tij, Izraelin, në kujtim të mëshirës së tij;
55 Ashtu si u foli etërve tanë, Abrahamit dhe pasardhësve të tij përjetë.
56 Dhe Maria qëndroi me të rreth tre muaj dhe u kthye në shtëpinë e saj.
57 Tani Elizabetës erdhi koha e plotë që ajo të lindte; dhe ajo lindi një djalë.
58 Fqinjët dhe kushërinjtë e saj dëgjuan se si Zoti kishte treguar mëshirë të madhe ndaj saj; dhe ata u gëzuan me të.
59 Dhe ndodhi që ditën e tetë erdhën për të rrethprerë fëmijën; dhe e quajtën Zakaria, me emrin e atit të tij.
60 Dhe nëna e tij u përgjigj dhe tha: "Jo kështu; por ai do të quhet Gjon.
61 Dhe ata i thanë asaj: "Nuk ka asnjë nga fisi yt që të quhet me këtë emër".
62 Dhe i bënë shenja të atit se si do ta thërriste.
63 Dhe ai kërkoi një tabelë shkrimi dhe shkroi duke thënë: "Emri i tij është Gjon". Dhe të gjithë u mrekulluan.
64 Dhe goja e tij u hap menjëherë dhe gjuha e tij u zgjidh, dhe ai foli dhe lavdëroi Perëndinë.
65 Dhe tmerri i zuri të gjithë ata që banonin rreth tyre; dhe të gjitha këto fjalë u përhapën në mbarë krahinën malore të Judesë.
66 Dhe të gjithë ata që i dëgjuan i vunë në zemrat e tyre, duke thënë: "Çfarë fëmije do të jetë ky?". Dhe dora e Zotit ishte me të.
67 Dhe i ati Zakaria u mbush me Frymën e Shenjtë dhe profetizoi duke thënë:
68 I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Izraelit; sepse ai e ka vizituar dhe shpenguar popullin e tij,
69 Ai ka ngritur për ne një bri shpëtimi në shtëpinë e shërbëtorit të tij David;
70 Ndërsa ai foli me gojën e profetëve të tij të shenjtë, që kanë qenë që nga fillimi i botës:
71 që të shpëtohemi nga armiqtë tanë dhe nga dora e të gjithë atyre që na urrejnë;
72 Për të kryer mëshirën e premtuar ndaj etërve tanë dhe për të kujtuar besëlidhjen e tij të shenjtë;
73 Betimi që i bëri atit tonë Abrahamit,
74 Që ai të na jepte, që ne, të çliruar nga dora e armiqve tanë, t'i shërbenim pa frikë,
75 Në shenjtëri dhe drejtësi përpara tij, në të gjitha ditët e jetës sonë.
76 Dhe ti, fëmijë, do të quhesh profeti i Shumë të Lartit, sepse do të shkosh përpara Zotit për të përgatitur rrugët e tij;
77 Për t'i dhënë njohuri për shpëtimin popullit të tij me faljen e mëkateve të tyre,
78 Përmes dhembshurisë së Perëndisë tonë; me anë të së cilës agimi nga lart na ka vizituar,
79 Për t'u dhënë dritë atyre që ulen në errësirë dhe në hijen e vdekjes, për të udhëhequr këmbët tona në rrugën e paqes.
80 Dhe fëmija u rrit dhe u forcua në frymë dhe qëndroi në shkretëtirë deri në ditën kur iu shfaq Izraelit.

KAPITULLI 2

1 Dhe ndodhi që në ato ditë doli një dekret nga Cezar Augusti që mbarë bota të taksohej.
2 (Dhe ky tatim u bë për herë të parë kur Kireni ishte guvernator i Sirisë.)
3 Dhe të gjithë shkuan për t'u taksuar, secili në qytetin e vet.
4 Edhe Jozefi u ngjit nga Galilea, nga qyteti i Nazaretit, në Jude, në qytetin e Davidit, që quhet Betlehem; (sepse ai ishte nga shtëpia dhe prejardhja e Davidit:)
5 Për t'u taksuar me Marinë, gruan e tij të fejuar, me barrë.
6 Dhe kështu ndodhi që, ndërsa ata ishin atje, u plotësuan ditët që ajo të lindte.
7 Ajo lindi djalin e saj të parëlindur, e mbështolli me pelena dhe e vuri në një grazhd; sepse nuk kishte vend për ta në han.
8 Dhe në të njëjtin vend kishte barinj që rrinin në fushë dhe ruanin kopenë e tyre natën.
9 Dhe ja, engjëlli i Zotit zbriti mbi ta dhe lavdia e Zotit shkëlqeu rreth tyre; dhe ata patën një frikë të madhe.
10 Dhe engjëlli u tha atyre: "Mos kini frikë, sepse ja, unë po ju lajmëroj një gëzim të madh, që do t'i ketë të gjithë njerëzit.
11 Sepse sot në qytetin e Davidit lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti.
12 Dhe kjo do të jetë një shenjë për ju; Do ta gjeni foshnjën të mbështjellë me pelena, të shtrirë në një grazhd.
13 Dhe befas ishte me engjëllin një numër i madh ushtrie qiellore që lavdëronte Perëndinë dhe thoshte:
14 Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqe mbi tokë, mirësi me njerëzit.
15 Dhe ndodhi që, ndërsa engjëjt u larguan prej tyre në qiell, barinjtë i thanë njëri-tjetrit: Le të shkojmë tani deri në Betlehem dhe të shohim këtë gjë që ka ndodhur dhe që Zoti ia ka bërë të njohur ne.
16 Dhe erdhën me nxitim dhe gjetën Marinë, Jozefin dhe foshnjën të shtrirë në një grazhd.
17 Dhe, kur e panë, bënë të ditur fjalën që u ishte thënë për këtë fëmijë.
18 Dhe të gjithë ata që e dëgjuan u mrekulluan për gjërat që u thanë barinjtë.
19 Por Maria i ruajti të gjitha këto gjëra dhe i meditoi në zemrën e saj.
20 Dhe barinjtë u kthyen, duke përlëvduar dhe lavdëruar Perëndinë për të gjitha gjërat që kishin dëgjuar dhe parë, siç u ishte thënë.
21 Dhe kur u plotësuan tetë ditët e rrethprerjes së fëmijës, emri i tij u quajt JEZUS, që u quajt kështu nga engjëlli para se të ngjizej në bark.
22 Kur u plotësuan ditët e pastrimit të saj, sipas ligjit të Moisiut, e çuan në Jeruzalem për t'ia paraqitur Zotit;
23 (Siç është shkruar në ligjin e Zotit: Çdo mashkull që hap barkun do të quhet i shenjtë për Zotin.)
24 Dhe për të ofruar një flijim, sipas asaj që thuhet në ligjin e Zotit, një palë turtuj ose dy pëllumba të rinj.
25 Dhe ja, ishte një njeri në Jeruzalem, që quhej Simeon; dhe i njëjti njeri ishte i drejtë dhe i devotshëm, duke pritur ngushëllimin e Izraelit; dhe Fryma e Shenjtë ishte mbi të.
26 Dhe iu zbulua atij nga Fryma e Shenjtë se ai nuk duhet të shihte vdekjen, para se të kishte parë Krishtin e Zotit.
27 Dhe ai hyri në tempull me anë të Frymës dhe, kur prindërit sollën fëmijën Jezus, për të bërë për të sipas zakonit të ligjit,
28 Pastaj e mori në krahë, bekoi Perëndinë dhe tha:
29 O Zot, lëre tani shërbëtorin tënd të shkojë në paqe, sipas fjalës sate.
30 Sepse sytë e mi panë shpëtimin tënd,
31 që ti e ke përgatitur përpara gjithë njerëzve;

32 Një dritë për të ndriçuar johebrenjtë dhe për lavdinë e
popullit tënd të Izraelit.
33 Dhe Jozefi dhe nëna e tij u mrekulluan nga gjërat që
thuheshin për të.
34 Dhe Simeoni i bekoi dhe i tha Marisë, nënës së tij: "Ja,
ky fëmijë është caktuar për rënien dhe ringjalljen e shumë
njerëzve në Izrael; dhe për një shenjë që do të flitet kundër;
35 (Po, një shpatë do të depërtojë edhe në shpirtin tënd), që
të zbulohen mendimet e shumë zemrave.
36 Ishte një profeteshë Ana, e bija e Fanuelit, nga fisi i
Aserit; ishte në moshë madhore dhe kishte jetuar me një
burrë shtatë vjet pas virgjërisë së saj;
37 Ajo ishte një e ve rreth tetëdhjetë e katër vjeçe, e cila
nuk u largua nga tempulli, por i shërbente Perëndisë me
agjërime dhe lutje natë e ditë.
38 Dhe ajo erdhi në atë çast falënderoi gjithashtu Zotin dhe
u foli për të gjithë atyre që prisnin shpengimin në
Jeruzalem.
39 Dhe, mbasi i kryen të gjitha gjërat sipas ligjit të Zotit, u
kthyen në Galile, në qytetin e tyre Nazaret.
40 Dhe fëmija rritej dhe forcohej në frymë, plot dituri; dhe
hiri i Perëndisë ishte mbi të.
41 Tani prindërit e tij shkonin në Jeruzalem çdo vit në
festën e Pashkës.
42 Kur ai ishte dymbëdhjetë vjeç, ata u ngjitën në
Jeruzalem sipas zakonit të festës.
43 Kur i plotësuan ditët, kur u kthyen, fëmija Jezus mbeti
në Jeruzalem; Jozefi dhe nëna e tij nuk e dinin.
44 Por ata, duke menduar se ai ishte në shoqëri, shkuan një
ditë rrugë; dhe e kërkuan mes të afërmve dhe të njohurve të
tyre.
45 Dhe, mbasi nuk e gjetën, u kthyen në Jeruzalem për ta
kërkuar.
46 Dhe ndodhi që pas tri ditësh e gjetën në tempull, të ulur
në mes të mjekëve, duke i dëgjuar dhe duke u bërë pyetje.
47 Dhe të gjithë ata që e dëgjuan u habitën nga zgjuarsia
dhe nga përgjigjet e tij.
48 Dhe ata, kur e panë, mbetën të habitur dhe e ëma i tha:
"Bir, pse na bëre kështu?". ja, unë dhe ati yt të kemi
kërkuar të pikëlluar.
49 Dhe ai u tha atyre: " Si më kërkuat? a nuk e dini se unë
duhet të merrem me punët e Atit tim?
50 Dhe ata nuk e kuptuan fjalën që ai u tha atyre.
51 Dhe ai zbriti bashkë me ta, erdhi në Nazaret dhe iu
nënshtrua; por nëna e tij i mbajti në zemër të gjitha këto
fjalë.
52 Dhe Jezusi rritej në dituri, në shtat dhe në hir para
Perëndisë dhe njerëzve.

KAPITULLI 3

1 Tani në vitin e pesëmbëdhjetë të mbretërimit të Tiberius
Cezarit, Ponc Pilati ishte guvernator i Judesë, Herodi
tetrark i Galilesë, dhe vëllai i tij Filipi tetrark i Ituraesë dhe
i rajonit të Trakonitit, dhe Lisania tetrark i Abilenesë,
2 Ana dhe Kajafa, duke qenë kryepriftërinjtë, fjala e
Perëndisë iu drejtua Gjonit, birit të Zakarias, në shkretëtirë.
3 Dhe ai erdhi në gjithë krahinën rreth Jordanit, duke
predikuar pagëzimin e pendimit për faljen e mëkateve;
4 Siç është shkruar në librin e fjalëve të profetit Isaia, duke
thënë: "Zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: Përgatitni udhën
e Zotit, drejtoni shtigjet e tij".
5 Çdo luginë do të mbushet dhe çdo mal dhe kodër do të
ulet; shtrembërimi do të drejtohet dhe rrugët e ashpra do të
bëhen të sheshta;
6 Dhe çdo mish do të shohë shpëtimin e Perëndisë.
7 Atëherë ai i tha turmës që doli për t'u pagëzuar prej tij: O
brez nepërkash, kush ju ka paralajmëruar t'i ikni zemërimit
që do të vinte?
8 Sillni, pra, fryte të denja pendimi dhe mos filloni të thoni
me vete: Ne kemi Abrahamin për atin tonë; sepse unë ju
them se Perëndia është në gjendje t'i nxjerrë Abrahamit
fëmijë nga këta gurë.
9 Dhe tani sëpata është vënë në rrënjën e pemëve; prandaj
çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr.
10 Dhe populli e pyeti duke thënë: "Çfarë të bëjmë, pra?".
11 Ai u përgjigj dhe u tha atyre:"Ai që ka dy tunika, le t'ia
japë atij që nuk ka; dhe ai që ha ushqim, le të bëjë të
njëjtën gjë.
12 Atëherë erdhën edhe tagrambledhës për t'u pagëzuar dhe
i thanë:"Mësues, çfarë të bëjmë?".
13 Dhe ai u tha atyre:"Mos kërkoni më shumë nga ajo që ju
është caktuar.
14 Edhe ushtarët e pyetën duke thënë: "Dhe ne çfarë të
bëjmë?". Dhe ai u tha atyre: "Mos u bëni dhunë askujt dhe
mos e akuzoni askënd në mënyrë të rreme; dhe jini të
kënaqur me pagat tuaja.
15 Dhe ndërsa njerëzit ishin në pritje, dhe të gjithë
mendonin në zemrat e tyre për Gjonin, nëse ai ishte Krishti
apo jo;
16 Gjoni u përgjigj duke u thënë të gjithëve: "Unë ju
pagëzoj me ujë; por vjen një më i fuqishëm se unë, të cilit
nuk jam i denjë t'i zgjidh lidhëset e këpucëve; ai do t'ju
pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.
17 Të cilit e ka ventilatorin në dorë, ai do të pastrojë
plotësisht dyshemenë e tij dhe do të mbledhë grurin në
koshin e tij; por bykun do ta djegë me zjarr të pashuar.
18 Dhe shumë gjëra të tjera në nxitjen e tij ai i predikoi
popullit.
19 Por Herodi tetrarku, i qortuar prej tij për Herodianë,
gruan e vëllait të tij, Filipit, dhe për të gjitha të këqijat që
Herodi kishte bërë,
20 E shtoi edhe këtë mbi të gjitha, që e mbylli Gjonin në
burg.
21 Dhe kur i gjithë populli u pagëzua, ndodhi që edhe
Jezusi, duke u pagëzuar dhe duke u lutur, u hap qielli,
22 Dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi të në një formë trupore
si një pëllumb, dhe një zë erdhi nga qielli që tha: "Ti je Biri
im i dashur; në ty jam shumë i kënaqur.
23 Dhe vetë Jezusi filloi të ishte rreth tridhjetë vjeç, duke
qenë (siç supozohej) i biri i Jozefit, që ishte biri i Helit,
24 I cili ishte i biri i Mathatit, i cili ishte i biri i Levit, i cili
ishte i biri i Melkit, i cili ishte i biri i Janës, i cili ishte i biri
i Jozefit,
25 I cili ishte i biri i Matathias, i cili ishte i biri i Amosit, i
cili ishte i biri i Naumit, i cili ishte i biri i Eslit, i cili ishte i
biri i Nagges,
26 I cili ishte i biri i Maathit, i cili ishte i biri i Matatias, i
cili ishte i biri i Semeit, i cili ishte i biri i Jozefit, i cili ishte
bir i Judës,
27 I cili ishte i biri i Joanës, që ishte i biri i Rhesës, i cili
ishte i biri i Zorobabelit, i cili ishte i biri i Salathielit, i cili
ishte i biri i Nerit,

28 I cili ishte i biri i Melkiut, i cili ishte i biri i Adit, i cili ishte i biri i Kosamit, i cili ishte i biri i Elmodamit, i cili ishte i biri i Erit,
29 I cili ishte i biri i Jozes, i cili ishte i biri i Eliezerit, i cili ishte bir i Jorimit, i cili ishte bir i Mathatit, i cili ishte bir i Levit,
30 Cili ishte i biri i Simeonit, i cili ishte i biri i Judës, i cili ishte i biri i Jozefit, i cili ishte i biri i Jonanit, i cili ishte bir i Eliakimit,
31 I cili ishte i biri i Meleas, i cili ishte i biri i Menanit, i cili ishte i biri i Mattathës, i cili ishte i biri i Nathanit, i cili ishte bir i Davidit,
32 I cili ishte i biri i Isait, i cili ishte i biri i Obedit, i cili ishte i biri i Boozit, i cili ishte i biri i Salmonit, i cili ishte bir i Naassonit,
33 Cili ishte i biri i Aminadabit, i cili ishte i biri i Aramit, i cili ishte i biri i Esromit, i cili ishte bir i Faresit, që ishte bir i Judës,
34 Cili ishte i biri i Jakobit, i cili ishte i biri i Isakut, i cili ishte i biri i Abrahamit, i cili ishte i biri i Thara, i cili ishte i biri i Nakorit,
35 I cili ishte i biri i Sarukut, i cili ishte i biri i Ragaut, i cili ishte i biri i Phalekut, i cili ishte i biri i Heberit, i cili ishte bir i Sala,
36 I cili ishte i biri i Kainanit, i cili ishte i biri i Arpaksadit, i cili ishte i biri i Semit, i cili ishte i biri i Noeut, i cili ishte bir i Lamekut,
37 I cili ishte i biri i Mathusalës, i cili ishte i biri i Enokut, i cili ishte i biri i Jaredit, i cili ishte bir i Maleleelit, që ishte bir i Kainanit,
38 I cili ishte i biri i Enosit, i cili ishte i biri i Sethit, i cili ishte i biri i Adamit, i cili ishte biri i Perëndisë.

KAPITULLI 4

1 Dhe Jezusi, plot me Frymën e Shenjtë, u kthye nga Jordani dhe Fryma e çoi në shkretëtirë,
2 Duke qenë dyzet ditë i tunduar nga djalli. Dhe në ato ditë ai nuk hëngri asgjë dhe, kur ato mbaruan, ai më vonë pati uri.
3 Dhe djalli i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, urdhëro që ky gur të bëhet bukë".
4 Dhe Jezusi iu përgjigj duke thënë: " Éshtë shkruar:"Ai nuk do të jetojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë të Perëndisë".
5 Dhe djalli, duke e ngjitur në një mal të lartë, i tregoi të gjitha mbretëritë e botës në një çast.
6 Dhe djalli i tha: "Unë do të të jap gjithë këtë pushtet dhe lavdinë e tyre, sepse kjo më është dhënë; dhe kujt të dua ia jap.
7 Pra, nëse do të më adhurosh, gjithçka do të jetë e jotja.
8 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Largohu pas meje, Satana, sepse është shkruar: "Adhuro Zotin, Perëndinë tënd, dhe shërbeji vetëm atij".
9 Dhe e çoi në Jeruzalem, e vuri në një majë të tempullit dhe i tha: "Nëse je Biri i Perëndisë, hidhu poshtë që këtej.
10 Sepse është shkruar: "Ai do t'i urdhërojë engjëjt e tij që të të ruajnë;
11 Dhe do të të mbajnë në duart e tyre, që të mos godasësh kurrë këmbën tënde kundër një guri.
12 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: ' 'Thuhet: "Mos e tundo Zotin, Perëndinë tënd".
13 Dhe, kur djalli i dha fund të gjitha tundimeve, u largua prej tij për një farë kohe.
14 Dhe Jezusi u kthye me fuqinë e Frymës në Galile; dhe fama e tij u përhap në mbarë krahinën përreth.
15 Dhe ai mësonte në sinagogat e tyre, duke u lavdëruar nga të gjithë.
16 Pastaj erdhi në Nazaret, ku ishte rritur; dhe, sipas zakonit të tij, hyri në sinagogë ditën e shtunë dhe u ngrit për të lexuar.
17 Dhe iu dorëzua libri i profetit Isaia. Dhe kur e hapi librin, gjeti vendin ku ishte shkruar:
18 Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi për t'u predikuar ungjillin të varfërve; ai më dërgoi për të shëruar ata që e kanë zemrën të thyer, për të predikuar çlirimin e robërve dhe kthimin e të parit të verbërve, për të liruar ata që janë të shtypur,
19 për të predikuar vitin e pranueshëm të Zotit.
20 Dhe ai e mbylli librin, ia dha përsëri ministrit dhe u ul. Dhe sytë e të gjithë atyre që ishin në sinagogë ishin fiksuar mbi të.
21 Dhe ai filloi t'u thotë atyre: " Sot u përmbush në veshët tuaj ky Shkrim".
22 Dhe të gjithë i jepnin dëshmi dhe mrekulloheshin për fjalët e hirshme që dilnin nga goja e tij. Ata thanë: "A nuk është ky i biri i Jozefit?".
23 Dhe ai u tha atyre: " Do të më thoni me siguri këtë fjalë të urtë: "Mjek, shëro veten tënde; çfarëdo që kemi dëgjuar të bëhet në Kapernaum, bëje edhe këtu në vendin tënd".
24 Dhe ai tha: " Në të vërtetë po ju them se asnjë profet nuk pranohet në vendin e tij".
25 Por në të vërtetë po ju them se shumë gra të veja ishin në Izrael në kohën e Elias, kur qielli u mbyll për tre vjet e gjashtë muaj, kur një zi e madhe ishte në mbarë vendin;
26 Por te asnjëri prej tyre Elias nuk u dërgua, përveç në Sarepta, qytet i Sidonit, te një grua e ve.
27 Dhe shumë lebrozë ishin në Izrael në kohën e profetit Elise; dhe asnjëri prej tyre nuk u pastrua, përveç Naamanit, Sirianit.
28 Dhe të gjithë ata që ishin në sinagogë, kur dëgjuan këto gjëra, u mbushën me zemërim,
29 Dhe u ngritën, e nxorën jashtë qytetit dhe e çuan në ballë të kodrës mbi të cilën ishte ndërtuar qyteti i tyre, që ta rrëzonin me kokë poshtë.
30 Por ai, duke kaluar në mes të tyre, shkoi,
31 Dhe zbriti në Kapernaum, qytet i Galilesë, dhe i mësonte ata të shtunave.
32 Dhe ata habiteshin nga doktrina e tij, sepse fjala e tij ishte me fuqi.
33 Dhe në sinagogë ishte një njeri që kishte frymën e një djalli të ndyrë dhe bërtiti me zë të lartë,
34 duke thënë: "Na lëmë të qetë; ç'punë kemi ne me ty, o Jezus Nazareas? ke ardhur të na shkatërrosh? Unë të njoh kush je; i Shenjti i Perëndisë.
35 Dhe Jezusi e qortoi duke thënë: ' 'Hesht dhe dil prej tij". Dhe kur djalli e hodhi në mes, doli prej tij dhe nuk e lëndoi.
36 Dhe të gjithë u habitën dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Ç'fjalë është kjo!". sepse me autoritet dhe fuqi ai urdhëron frymërat e ndyra dhe ata dalin.
37 Dhe fama e tij u përhap në çdo vend të krahinës përreth.
38 Dhe ai doli nga sinagoga dhe hyri në shtëpinë e Simonit. E ëma e gruas së Simonit e kishte zënë ethe të forta; dhe ata iu lutën për të.

39 Dhe ai u ndal mbi të dhe qortoi ethet; dhe ajo e la; dhe ajo u ngrit menjëherë dhe u shërbeu.
40 Kur perëndoi dielli, të gjithë ata që kishin ndonjë të sëmurë me sëmundje të ndryshme i prunë tek ai; dhe vuri duart mbi secilin prej tyre dhe i shëroi.
41 Dhe nga shumë veta dolën edhe demonë, duke bërtitur dhe duke thënë: "Ti je Krishti, Biri i Perëndisë". Dhe ai, duke i qortuar, i la të mos flisnin, sepse e dinin se ai ishte Krishti.
42 Kur zbardhi dita, ai u largua dhe shkoi në një vend të shkretë; dhe populli e kërkonte, erdhën tek ai dhe e ndaluan që të mos largohej prej tyre.
43 Dhe ai u tha atyre: " Më duhet të predikoj mbretërinë e Perëndisë edhe në qytete të tjera, sepse për këtë jam dërguar".
44 Dhe predikonte në sinagogat e Galilesë.

KAPITULLI 5

1 Dhe ndodhi që, ndërsa populli e shtynte për të dëgjuar fjalën e Perëndisë, ai qëndroi pranë liqenit të Genesaretit,
2 Dhe panë dy anije që qëndronin pranë liqenit; por peshkatarët kishin dalë prej tyre dhe po lanin rrjetat.
3 Dhe ai hyri në një nga anijet, që ishte e Simonit, dhe iu lut që të dëbohej pak nga bregu. Dhe ai u ul dhe i mësoi njerëzit nga anija.
4 Tani, kur mbaroi së foluri, i tha Simonit: " Hilni në thellësi dhe hidhni rrjetat tuaja për një rrymë".
5 Dhe Simoni, duke u përgjigjur, i tha: "Mësues, ne u munduam gjithë natën dhe nuk morëm asgjë; megjithatë për fjalën tënde unë do ta hedh rrjetën".
6 Mbasi e bënë këtë, zunë një numër të madh peshqish dhe rrjeta e tyre këputi.
7 Dhe u bënë shenjë ortakëve të tyre që ishin në anijen tjetër që të vinin t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i mbushën të dyja anijet, saqë filluan të fundosen.
8 Simon Pjetri, kur e pa, i ra në gjunjë Jezusit duke thënë: "Largohu prej meje; sepse unë jam një njeri mëkatar, o Zot.
9 Sepse ai dhe të gjithë ata që ishin me të ishin të habitur nga rrëmbimi i peshqve që kishin zënë.
10 Kështu ishte edhe Jakobi dhe Gjoni, bijtë e Zebedeut, që ishin ortakë të Simonit. Dhe Jezusi i tha Simonit: ' 'Mos ki frikë; që tani e tutje do të kapësh njerëzit.
11 Dhe, mbasi i sollën në tokë anijet e tyre, i lanë të gjitha dhe e ndoqën.
12 Dhe ndodhi që, kur ai ishte në një qytet, ja një burrë plot lebër; i cili, duke parë Jezusin, ra me fytyrë për tokë dhe iu lut duke thënë:"Zot, po të duash, mund të më pastrosh".
13 Dhe ai zgjati dorën, e preku duke thënë: " Dëshiroj; ji i pastër". Dhe menjëherë lebra u largua prej tij.
14 Dhe ai e urdhëroi të mos i tregojë askujt; por shko, paraqitu te prifti dhe ofro për pastrimin tënd, ashtu siç e ka urdhëruar Moisiu, si dëshmi për ta.
15 Por fama e tij përhapej gjithnjë e më shumë; dhe turma të mëdha mblidheshin për ta dëgjuar dhe për t'u shëruar prej tij nga dobësitë e tyre.
16 Dhe ai u tërhoq në shkretëtirë dhe u lut.
17 Dhe ndodhi që një ditë, ndërsa ai mësonte, aty ishin ulur farisenjtë dhe mjekët e ligjit, të cilët kishin ardhur nga çdo qytet i Galilesë, i Judesë dhe i Jeruzalemit; dhe fuqia e Zotit. ishte i pranishëm për t'i shëruar.
18 Dhe ja, njerëzit sollën në shtrat një burrë të paralizuar; dhe kërkuan mjete për ta futur brenda dhe për ta shtrirë para tij.
19 Dhe, duke qenë se për shkak të turmës nuk mundën të gjenin se si ta fusnin brenda, hipën mbi çatinë e shtëpisë dhe e zbritën nga tjegulla me shtratin e tij në mes, përpara Jezusit.
20 Dhe, kur pa besimin e tyre, i tha: " O njeri, mëkatet e tua të janë falur".
21 Dhe skribët dhe farisenjtë filluan të arsyetojnë duke thënë: "Kush është ky që flet blasfemi?". Kush mund t'i falë mëkatet, përveç Zotit?
22 Por Jezusi, kur i kuptoi mendimet e tyre, duke u përgjigjur u tha atyre: " Çfarë mendoni në zemrat tuaja?
23 Është më e lehtë të thuash: "Mëkatet e tua të janë falur!". apo të thuash: "Çohu dhe ec?".
24 Por që ta dini se Biri i njeriut ka pushtet mbi tokë të falë mëkatet (i tha të paralizuarit) unë po të them: Çohu, merr divanin tënd dhe shko në shtëpinë tënde.
25 Dhe menjëherë ai u ngrit para tyre, mori atë ku ishte shtrirë dhe shkoi në shtëpinë e tij, duke përlëvduar Perëndinë.
26 Dhe të gjithë u mrekulluan dhe përlëvdonin Perëndinë dhe, plot frikë, thoshin: "Kemi parë sot gjëra të çuditshme".
27 Mbas këtyre gjërave, ai doli dhe pa një tagrambledhës, që quhej Levi, i ulur në doganë; dhe i tha: " Ndiqmë".
28 Dhe ai i la të gjitha, u ngrit dhe e ndoqi.
29 Dhe Levi i shtroi një gosti të madhe në shtëpinë e tij; dhe një turmë e madhe tagrambledhësish dhe të tjerëve u ulën me ta.
30 Por skribët dhe farisenjtë e tyre murmurisnin kundër dishepujve të tij, duke thënë: "Përse hani e pini me tagrambledhësit dhe me mëkatarët?".
31 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: ' 'Ata që janë të shëndoshë nuk kanë nevojë për mjek; por ata që janë të sëmurë.
32 Unë nuk erdha për të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët.
33 Dhe ata i thanë: "Përse dishepujt e Gjonit agjërojnë shpesh dhe luten, si dhe dishepujt e farisenjve; por e jotja ha dhe pi?
34 Dhe ai u tha atyre: " A mund t'i bëni dasmorët të agjërojnë, ndërsa dhëndri është me ta?".
35 Por do të vijnë ditët kur do t'u hiqet dhëndri dhe do të agjërojnë në ato ditë.
36 Dhe ai u tha atyre gjithashtu një shëmbëlltyrë; Askush nuk vesh një copë rrobe të re mbi një të vjetër; nëse është ndryshe, atëherë edhe e reja bën qira dhe pjesa që është nxjerrë nga e reja nuk përputhet me të vjetrën.
37 Dhe askush nuk hedh verë të re në kacekë të vjetër; përndryshe vera e re do t'i çajë kacekët dhe do të derdhet dhe kacekët do të zhduken.
38 Por vera e re duhet të hidhet në kacekë të rinj; dhe të dyja janë të ruajtura.
39 Askush që ka pirë verë të vjetër nuk dëshiron menjëherë të renë, sepse thotë: "E vjetra është më e mirë".

KAPITULLI 6

1 Të shtunën e dytë pas së parit, ai kaloi nëpër arat me grurë; dhe dishepujt e tij këputën kallinj dhe hëngrën duke i fërkuar në duar.

2 Dhe disa farisenj u thanë atyre: "Pse bëni atë që nuk është e lejueshme të bëhet të shtunave?".
3 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur atyre, tha: "A nuk keni lexuar aq shumë se çfarë bëri Davidi, kur ai ishte i uritur dhe ata që ishin me të?
4 Si hyri në shtëpinë e Perëndisë, mori dhe hëngri bukët e paraqitjes dhe ua dha edhe atyre që ishin me të; të cilat nuk lejohet të hahet veç priftërinjve?
5 Dhe ai u tha atyre: ' 'Se Biri i njeriut është Zot edhe i së shtunës".
6 Dhe ndodhi që një të shtunë tjetër, ai hyri në sinagogë dhe mësonte; dhe aty ishte një njeri, dora e djathtë e të cilit ishte tharë.
7 Dhe skribët dhe farisenjtë e ruanin nëse do të shëronte ditën e shtunë; që të mund të gjenin një akuzë kundër tij.
8 Por ai i dinte mendimet e tyre dhe i tha njeriut që e kishte dorën e tharë: " Çohu dhe dil në mes". Dhe ai u ngrit dhe doli përpara.
9 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Unë do t'ju pyes një gjë; A është e lejuar të bësh të mirën apo të keqen në ditët e shtunës? për të shpëtuar jetën apo për ta shkatërruar atë?
10 Dhe i shikoi të gjithë rreth e qark, i tha atij njeriu: " Shtrije dorën". Dhe ai veproi kështu: dhe dora e tij u shërua si tjetra.
11 Dhe ata u mbushën me marrëzi; dhe biseduan me njëri-tjetrin se çfarë mund t'i bënin Jezusit.
12 Dhe ndodhi që në ato ditë ai doli në mal për t'u lutur dhe e kaloi natën duke iu lutur Perëndisë.
13 Dhe kur zbardhi ditë, ai i thirri dishepujt e vet dhe zgjodhi prej tyre dymbëdhjetë, të cilët i quajti edhe apostuj;
14 Simoni (të cilin e quajti edhe Pjetër) dhe Andrea, vëllai i tij, Jakobi dhe Gjoni, Filipi dhe Bartolomeu,
15 Mateu dhe Thomai, Jakobi i Alfeut dhe Simoni i quajtur Zelotes,
16 Dhe Juda, vëllai i Jakobit, dhe Judë Iskarioti, që ishte gjithashtu tradhtari.
17Dhe ai zbriti bashkë me ta dhe u ndal në fushë me turmën e dishepujve të tij dhe me një turmë të madhe populli nga mbarë Judeja dhe Jeruzalemi dhe nga bregu i detit të Tiros dhe të Sidonit, të cilët erdhën për ta dëgjuar. dhe për t'u shëruar nga sëmundjet e tyre;
18 Dhe ata që ishin të shqetësuar nga frymërat e ndyra dhe u shëruan.
19 Dhe gjithë turma kërkonte ta prekte, sepse prej tij dilte një virtyt dhe i shëronte të gjithë.
20 Dhe ai ngriti sytë nga dishepujt e vet dhe tha: " Lum ju të varfër, sepse e juaja është mbretëria e Perëndisë".
21 Lum ju që keni uri tani, sepse do të ngopeni. Lum ju që tani qani, sepse do të qeshni.
22 Lum ju, kur njerëzit do t'ju urrejnë, do t'ju ndajnë nga shoqëria e tyre, do t'ju shajnë dhe do ta nxjerrin emrin tuaj si të keq, për hir të Birit të njeriut.
23 Gëzohuni atë ditë dhe kërceni nga gëzimi, sepse ja, shpërblimi juaj është i madh në qiej, sepse etërit e tyre vepruan në të njëjtën mënyrë me profetët.
24 Por mjerë ju që jeni të pasur! sepse e keni marrë ngushëllimin tuaj.
25 Mjerë ju që jeni të ngopur! sepse do të keni uri. Mjerë ju që qeshni tani! sepse ju do të mbani zi dhe do të qani.
26 Mjerë ju, kur të gjithë do të flasin mirë për ju! sepse kështu vepruan etërit e tyre me profetët e rremë.
27 Por unë ju them juve që dëgjoni: Duani armiqtë tuaj, bëni mirë atyre që ju urrejnë,
28 Bekoni ata që ju mallkojnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë.
29 Dhe atij që të godet në njërën faqe, ofroji edhe tjetrën; dhe atij që të heq mantelin, mos e ndalo të të marrë edhe rrobën tënde.
30 Jepi kujtdo që të kërkon; dhe atij që të merr pasurinë tënde mos i kërko më.
31 Dhe ashtu siç dëshironi që njerëzit t'ju bëjnë juve, ashtu bëni edhe ju me ta.
32 Sepse, nëse i doni ata që ju duan, çfarë falënderimi keni? sepse mëkatarët duan edhe ata që i duan.
33 Dhe nëse u bëni mirë atyre që ju bëjnë mirë, çfarë falënderimi keni? edhe mëkatarët bëjnë të njëjtën gjë.
34 Dhe nëse u jepni hua atyre prej të cilëve shpresoni të merrni, çfarë falënderimi keni? sepse edhe mëkatarët u japin hua mëkatarëve, për të marrë përsëri po aq.
35 Por doni armiqtë tuaj, bëni mirë dhe jepni hua, duke mos shpresuar më asgjë; dhe shpërblimi juaj do të jetë i madh dhe ju do të jeni bijtë e Shumë të Lartit, sepse ai është i sjellshëm me mosmirënjohësit dhe me të këqijtë.
36 Jini, pra, të mëshirshëm, sikurse është i mëshirshëm edhe Ati juaj.
37 Mos gjykoni dhe nuk do të gjykoheni; mos dënoni dhe nuk do të dënoheni; falni dhe do të faleni.
38 Jepni dhe do t'ju jepet; masën e mirë, të shtypur, të tundur dhe të vrapuar, do t'ju japin në gjirin tuaj. Sepse me të njëjtën masë që matni, do t'ju matet përsëri.
39 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë: " A mundet i verbëri të udhëheqë të verbrin?". a nuk do të bien të dy në gropë?
40 Dishepulli nuk është mbi mësuesin e tij, por kushdo që është i përsosur do të jetë si mësuesi i tij.
41 Pse shikon lëmishten në syrin e vëllait tënd, por nuk e sheh traun në syrin tënd?
42 Ose si mund t'i thuash vëllait tënd: "Vëlla, më lër të të heq lëmishten në syrin tënd, kur ti nuk e sheh traun në syrin tënd?". O hipokrit, nxirre më parë traun nga syri yt dhe pastaj do të shohësh qartë për të nxjerrë lëmishten që është në syrin e vëllait tënd.
43 Sepse një pemë e mirë nuk jep fryt të prishur; as një pemë e prishur nuk jep fryt të mirë.
44 Sepse çdo pemë njihet nga fryti i vet. Sepse njerëzit nuk mbledhin fiq nga ferra dhe nuk mbledhin rrush nga ferra.
45 Njeriu i mirë nga thesari i mirë i zemrës së tij nxjerr atë që është e mirë; dhe njeriu i keq nga thesari i keq i zemrës së tij nxjerr atë që është e keqe, sepse goja e tij flet për bollëkun e zemrës.
46 Dhe pse më quani Zot, Zot dhe nuk bëni ato që them?
47 Kushdo që vjen tek unë dhe i dëgjon fjalët e mia dhe i zbaton ato, unë do t'ju tregoj se kujt i ngjan;
48 Ai i ngjan një njeriu që ndërtoi një shtëpi, gërmoi thellë dhe hodhi themelet mbi një shkëmb; dhe kur u ngrit përmbytja, përroi goditi me forcë atë shtëpi dhe nuk mund ta tundte, sepse ishte themeluar mbi një shkëmb. .
49 Por ai që dëgjon dhe nuk e bën, i ngjan një njeriu që pa themel ndërtoi një shtëpi mbi tokë; kundër të cilit përroi u përplas fort dhe menjëherë ra; dhe rrënimi i asaj shtëpie ishte i madh.

KAPITULLI 7

1 Mbasi mbaroi të gjitha fjalët e tij në praninë e popullit, hyri në Kapernaum.
2 Dhe shërbëtori i një centurioni, i dashur për të, ishte i sëmurë dhe gati për të vdekur.
3 Dhe, kur dëgjoi për Jezusin, dërgoi tek ai pleqtë e Judenjve për t'iu lutur që të vinte e të shëronte shërbëtorin e tij.
4 Dhe kur erdhën te Jezusi, iu lutën menjëherë duke thënë: "Ai ishte i denjë për kë të bënte këtë:
5 Sepse ai e do kombin tonë dhe na ka ndërtuar një sinagogë.
6 Atëherë Jezusi shkoi me ta. Dhe kur ai ishte jo shumë larg shtëpisë, centurioni i dërgoi miq për t'i thënë: "Zot, mos u shqetëso, sepse nuk jam i denjë të hysh nën çatinë time".
7 Prandaj nuk e konsideroja veten të denjë të vij te ti; por thuaj me një fjalë dhe shërbëtori im do të shërohet.
8 Sepse edhe unë jam një njeri i vënë nën autoritet, kam nën vete ushtarë dhe i them njërit: Shko dhe ai shkon; dhe tjetrit: "Eja" dhe ai vjen; dhe shërbëtorit tim: "Bëje këtë dhe ai do ta bëjë".
9 Jezusi, kur i dëgjoi këto, u mrekullua prej tij, u kthye dhe u tha njerëzve që e ndiqnin: " Unë po ju them se nuk kam gjetur besim kaq të madh, jo, as në Izrael".
10 Dhe ata që u dërguan, kur u kthyen në shtëpi, e gjetën shërbëtorin që kishte qenë i sëmurë.
11 Një ditë më pas ndodhi që ai shkoi në një qytet të quajtur Nain; dhe shumë nga dishepujt e tij shkuan me të dhe shumë njerëz.
12 Kur iu afrua portës së qytetit, ja, po çonin një të vdekur, djalin e vetëm të nënës së tij, i cili ishte e ve; dhe shumë njerëz nga qyteti ishin me të.
13 Dhe Zoti, kur e pa, pati dhembshuri për të dhe i tha: " Mos qaj".
14 Dhe ai erdhi dhe preku arkën, dhe ata që e mbanin u ndalën. Ai tha: " Djalosh, unë të them: Çohu".
15 Dhe i vdekuri u ul dhe filloi të flasë. Dhe ai ia dorëzoi nënës së tij.
16 Dhe të gjithë i zuri një frikë dhe përlëvdonin Perëndinë, duke thënë: "Një profet i madh doli ndër ne; dhe se Perëndia e ka vizituar popullin e tij.
17 Dhe kjo fjalë për të u përhap në mbarë Judenë dhe në mbarë krahinën përreth.
18 Dhe dishepujt e Gjonit ia treguan të gjitha këto gjëra.
19 Dhe Gjoni thirri pranë vetes dy nga dishepujt e tij, ia dërgoi Jezusit dhe i tha: "A je ti ai që duhet të vish?". apo të kërkojmë një tjetër?
20 Kur ata njerëz erdhën tek ai, i thanë: "Gjon Pagëzori na dërgoi te ti për të thënë:"A je ti ai që duhet të vijë?". apo të kërkojmë një tjetër?
21 Dhe në atë orë ai shëroi shumë nga dobësitë dhe plagët e tyre dhe nga shpirtrat e këqij; dhe shumë të verbërve u dha të parit.
22 Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Shkoni dhe i tregoni Gjonit ato që keni parë dhe dëgjuar; si të verbërit shohin, të çalët ecin, lebrozët pastrohen, të shurdhët dëgjojnë, të vdekurit ringjallen, të varfërve u predikohet ungjilli.
23 Dhe lum ai që nuk do të skandalizohet nga unë.
24 Dhe kur lajmëtarët e Gjonit u larguan, ai filloi t'i flasë popullit për Gjonin: ' 'Çfarë keni dalë të shihni në shkretëtirë?". Një kallam i tundur nga era?
25 Por çfarë dolët të shihni? Një burrë i veshur me rroba të buta? Ja, ata që janë veshur me rroba të mrekullueshme dhe jetojnë me delikatesë janë në oborret e mbretërve.
26 Por çfarë dolët të shihni? Një profet? Po, unë ju them juve, dhe shumë më tepër se një profet.
27 Ky është ai për të cilin është shkruar: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim përpara fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde përpara teje".
28 Sepse unë po ju them se midis atyre që kanë lindur nga gratë nuk ka profet më të madh se Gjon Pagëzori; por më i vogli në mbretërinë e Perëndisë është më i madh se ai.
29 Dhe gjithë populli që e dëgjoi dhe tagrambledhësit e shfajësuan Perëndinë, duke u pagëzuar me pagëzimin e Gjonit.
30 Por farisenjtë dhe avokatët e hodhën poshtë këshillën e Perëndisë kundër tyre, duke mos u pagëzuar prej tij.
31 Dhe Zoti tha: " Me çfarë t'i krahasoj, pra, njerëzit e këtij brezi?". dhe si janë ata?
32 Ata u ngjajnë fëmijëve që ulen në shesh dhe thërrasin njëri-tjetrin dhe thonë: "Ne ju kemi rënë fyellit dhe ju nuk keni kërcyer; ne kemi vajtuar për ju dhe ju nuk keni qarë.
33 Sepse erdhi Gjon Pagëzori, duke mos ngrënë bukë dhe as duke pirë verë; dhe ju thoni: "Ai ka një djall".
34 Erdhi Biri i njeriut që ha dhe pi; dhe ju thoni: "Ja një grykës dhe një pijanec, mik i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve!".
35 Por dituria është e justifikuar nga të gjithë bijtë e saj.
36 Dhe një nga farisenjtë i kërkoi që të hante me të. Dhe ai hyri në shtëpinë e fariseut dhe u ul në tryezë.
37 Dhe ja, një grua në qytet, e cila ishte mëkatare, kur mori vesh se Jezusi ishte ulur në tryezë në shtëpinë e fariseut, solli një kuti alabastri me vaj,
38 Dhe qëndroi te këmbët e tij pas tij duke qarë, dhe filloi t'i lajë këmbët me lot dhe ia fshiu me qimet e kokës së saj, ia puthi këmbët dhe i vajosi me vaj.
39 Kur e pa këtë fariseu që e kishte urdhëruar, foli me vete, duke thënë:"Ky njeri, po të ishte profet, do ta dinte se kush dhe çfarë gruaje është kjo që e prek, sepse është mëkatare.
40 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha: ' 'Simon, kam diçka për të të thënë". Dhe ai tha: "Mësues, thuaj".
41 Ishte një kreditor që kishte dy debitorë: njëri i detyrohej pesëqind denarë dhe tjetri pesëdhjetë.
42 Dhe, kur nuk kishin asgjë për të paguar, ai ua fali sinqerisht të dyve. Më thuaj, pra, cili prej tyre do ta dojë më shumë?
43 Simoni u përgjigj dhe tha: "Mendoj se ai, të cilit i fali më shumë". Dhe ai i tha: " Ti gjykove drejt".
44 Dhe ai u kthye nga gruaja dhe i tha Simonit: " A e sheh këtë grua?". Hyra në shtëpinë tënde, ti nuk më dhe ujë për këmbët e mia, por ajo m'i lau këmbët me lot dhe i fshiu me qimet e kokës.
45 Ti nuk më puthje, por kjo grua nuk pushoi së puthuri këmbët e mia që nga koha kur hyra.
46 Ti nuk ma ke vajosur kokën me vaj, por kjo grua më ka vajosur këmbët me vaj.
47 Prandaj unë të them ty, mëkatet e saj, të cilat janë të shumta, janë falur; sepse ajo deshi shumë, por kujt i falet pak, ai do pak.
48 Dhe ai i tha: " Mëkatet e tua të janë falur".

49 Dhe ata që ishin në tryezë me të filluan të thoshin me vete: "Kush është ky që fal edhe mëkatet?".
50 Dhe ai i tha gruas: " Besimi yt të shpëtoi; shkoni në paqe.

KAPITULLI 8

1 Dhe më pas ndodhi që ai shkoi nëpër çdo qytet dhe fshat, duke predikuar dhe shpallur lajmin e gëzuar të mbretërisë së Perëndisë; dhe të dymbëdhjetët ishin me të,
2 Dhe disa gra, që ishin shëruar nga shpirtrat e këqij dhe nga sëmundjet, Maria e quajti Magdalene, prej së cilës dolën shtatë demonë,
3 Dhe Joana, gruaja e Khuzas, kujdestarit të Herodit, dhe Suzana dhe shumë të tjerë, që i shërbenin nga pasuria e tyre.
4 Dhe kur u mblodh një turmë e madhe dhe erdhi tek ai nga çdo qytet, ai foli me një shëmbëlltyrë:
5 Një mbjellës doli për të mbjellë farën e tij; dhe u shkel dhe shpendët e qiellit e hëngrën.
6 Dhe disa ra mbi një shkëmb; dhe sapo mbiu, u tha, sepse i mungonte lagështia.
7 Dhe disa ra në ferra; dhe me të dolën ferrat dhe e mbytën.
8 Një tjetër ra në tokë të mirë, mbiu dhe dha fryt njëqindfish. Dhe si tha këto gjëra, thirri:" Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë!".
9 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Çfarë mund të jetë kjo shëmbëlltyrë?".
10 Dhe ai tha: ' 'Juve ju është dhënë të njihni misteret e mbretërisë së Perëndisë, por të tjerëve me shëmbëlltyra; që duke parë të mos shohin dhe duke dëgjuar të mos kuptojnë.
11 Tani shëmbëlltyra është kjo: Fara është fjala e Perëndisë.
12 Ata gjatë rrugës janë ata që dëgjojnë; pastaj vjen djalli dhe ua heq fjalën nga zemra, që të mos besojnë dhe të shpëtohen.
13 Janë ata mbi shkëmb që, kur e dëgjojnë, e pranojnë fjalën me gëzim; dhe këto nuk kanë rrënjë, që besojnë për një kohë dhe në kohë tundimi bien.
14 Dhe ato që ranë midis ferrave janë ata që, kur e kanë dëgjuar, dalin dhe mbyten nga shqetësimet, pasuritë dhe kënaqësitë e kësaj jete dhe nuk sjellin asnjë fryt në përsosmëri.
15 Por ata në tokë të mirë janë ata që me zemër të ndershme dhe të mirë, pasi e dëgjuan fjalën, e zbatojnë dhe japin fryt me durim.
16 Askush, kur ka ndezur një qiri, nuk e mbulon me një enë ose nuk e vë nën shtrat; por e vendos mbi një shandan, që ata që hyjnë të shohin dritën.
17 Sepse asgjë nuk është e fshehtë që nuk do të shfaqet; as ndonjë gjë të fshehtë që nuk do të njihet dhe nuk do të dalë jashtë.
18 Kini kujdes, pra, se si dëgjoni, sepse atij që ka, do t'i jepet; dhe atij që nuk ka, do t'i merret edhe ajo që ai duket se ka.
19 Atëherë nëna e tij dhe vëllezërit e tij erdhën tek ai dhe nuk mundën të vinin tek ai për të shtypur.
20 Dhe disa i thanë: "Nëna jote dhe vëllezërit e tu janë jashtë dhe duan të të shohin".
21 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: Nëna ime dhe vëllezërit e mi janë ata që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e bëjnë.
22 Dhe ndodhi që një ditë ai hyri në një barkë me dishepujt e vet dhe u tha atyre: " Le të kalojmë në bregun tjetër të liqenit". Dhe ata u nisën.
23 Por ndërsa po lundronin, e zuri gjumi; dhe një furtunë ra mbi liqen; dhe u mbushën me ujë dhe ishin në rrezik.
24 Dhe ata iu afruan dhe e zgjuan duke thënë: "Mësues, Mësues, ne po mbarojmë". Atëherë ai u ngrit dhe qortoi erën dhe tërbimin e ujit; dhe ato pushuan dhe u bë qetësi.
25 Dhe ai u tha atyre: " Ku është besimi juaj? Dhe ata, të trembur, u mrekulluan dhe i thanë njëri-tjetrit: "Çfarë njeriu është ky!". sepse ai urdhëron edhe erërat dhe ujin dhe ata i binden.
26 Dhe arritën në vendin e Gadareasve, që ndodhet përballë Galilesë.
27 Dhe, kur doli në tokë, e doli nga qyteti një njeri, i cili prej kohësh kishte demonët dhe nuk mbante rroba dhe nuk banonte në ndonjë shtëpi, por në varre.
28 Kur e pa Jezusin, bërtiti, ra përmbys para tij dhe tha me zë të lartë: "Ç'punë kam unë me ty, Jezus, Biri i Perëndisë Shumë të Lartit?". Të lutem, mos më mundo.
29 (Sepse ai e kishte urdhëruar frymën e ndyrë të dilte nga njeriu, sepse shpesh herë e kishte zënë dhe e mbanin të lidhur me zinxhirë dhe me pranga, i këputi brezat dhe djalli e dëboi në shkretëtirë.)
30 Dhe Jezusi e pyeti duke thënë: " Si e ke emrin?". Dhe ai tha: "Legjion", sepse shumë demonë kishin hyrë në të.
31 Dhe ata iu lutën që të mos i urdhëronte të dilnin në humnerë.
32 Dhe aty ishte një tufë me shumë derra që kullotnin në mal; dhe ata iu lutën që t'i lejonte të hynin në to. Dhe ai i vuajti ato.
33 Atëherë demonët dolën nga njeriu dhe hynë te derrat; dhe kopeja vrapoi me forcë nga një rrëpirë në liqen dhe u mbyt.
34 Ata që i ushqenin, kur panë ç'ndodhi, ikën dhe shkuan dhe e treguan në qytet dhe në fshat.
35 Atëherë ata dolën për të parë çfarë kishte ndodhur; dhe shkuan te Jezusi dhe e gjetën njeriun nga i cili kishin dalë demonët, ulur te këmbët e Jezusit, të veshur dhe me mendje të shëndoshë; dhe patën frikë.
36 Edhe ata që e panë, u thanë atyre se si u shërua i demonizuari.
37 Atëherë gjithë turma e vendit të Gadareasve rreth e qark iu lut që të largohej prej tyre; dhe ai hipi në barkë dhe u kthye përsëri.
38 Dhe njeriu nga i cili dolën demonët iu lut që të ishte me të; por Jezusi e nisi duke thënë:
39 Kthehu në shtëpinë tënde dhe trego sa gjëra të mëdha të ka bërë Perëndia. Dhe ai shkoi dhe tregoi anembanë qytetit gjërat e mëdha që i kishte bërë Jezusi.
40 Dhe ndodhi që, kur Jezusi u kthye, turmat e pritën me gëzim, sepse të gjithë e prisnin.
41 Dhe ja, erdhi një njeri me emër Jairus, i cili ishte kryetar i sinagogës; i ra ndër këmbë Jezusit dhe iu lut që të hynte në shtëpinë e tij.
42 Sepse ai kishte një vajzë të vetme, rreth dymbëdhjetë vjeç, dhe ajo ishte në shtrat duke vdekur. Por ndërsa ai po shkonte, njerëzit e grumbulluan.
43 Dhe një grua që kishte një fluks gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh, e cila kishte shpenzuar gjithë jetën e saj për mjekët, dhe nuk mund të shërohej nga asnjë,

44 U afrua pas tij dhe preku buzën e rrobës së tij dhe menjëherë fluksi i saj u shua.
45 Dhe Jezusi tha: ' 'Kush më preku? Kur të gjithë e mohuan, Pjetri dhe ata që ishin me të thanë: "Mësues, turma të grumbullohet dhe të shtyp, dhe ti thua: " Kush më preku?".
46 Dhe Jezusi tha: ' 'Dikush më preku, sepse e kuptoj që virtyti doli prej meje".
47 Gruaja, duke parë që nuk ishte e fshehur, erdhi duke u dridhur, ra përmbys para tij dhe i tregoi para gjithë popullit pse e kishte prekur dhe se si u shërua menjëherë.
48 Dhe ai i tha: ' 'Bijë, ngushëllohu; besimi yt të shëroi; shkoni në paqe.
49 Ndërsa ai ende po fliste, erdhi një nga shtëpia e kryetarit të sinagogës dhe i tha: "Vajza jote vdiq; mos e shqetësoni Mjeshtrin.
50 Por Jezusi, kur e dëgjoi, iu përgjigj duke thënë: " Mos ki frikë, vetëm beso dhe ajo do të shërohet".
51 Dhe kur hyri në shtëpi, nuk la asnjë të hyjë, përveç Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit, dhe babait dhe nënës së vajzës.
52 Të gjithë qanë dhe e vajtuan, por ai tha:' 'Mos qaj; ajo nuk ka vdekur, por fle.
53 Dhe ata e përqeshin me të, duke ditur se ajo kishte vdekur.
54 Dhe ai i nxori të gjitha, e kapi për dore dhe thirri duke thënë: ' 'Shërbëtore, çohu!".
55 Dhe fryma e saj u kthye dhe ajo u ngrit menjëherë; dhe ai urdhëroi t'i jepnin ushqim.
56 Dhe prindërit e saj mbetën të habitur, por ai i urdhëroi që të mos i tregonin askujt çfarë kishte ndodhur.

KAPITULLI 9

1 Atëherë ai i thirri të dymbëdhjetë dishepujt e vet dhe u dha atyre pushtet dhe autoritet mbi të gjithë demonët dhe për të shëruar sëmundjet.
2 Dhe i dërgoi për të predikuar mbretërinë e Perëndisë dhe për të shëruar të sëmurët.
3 Dhe ai u tha atyre: " Mos merrni asgjë për udhëtimin tuaj, as shufra, as trastë, as bukë, as para; as nuk kanë dy shtresa secila.
4 Dhe në cilëndo shtëpi ku të hyni, qëndroni aty dhe dilni.
5 Dhe kushdo që nuk ju pranon, kur të dilni nga ai qytet, shkundni pluhurin nga këmbët tuaja si dëshmi kundër tyre.
6 Dhe ata u nisën dhe kalonin nëpër qytete, duke predikuar ungjillin dhe duke shëruar kudo.
7 Herodi tetrarku dëgjoi të gjitha ato që ndodhi prej tij dhe mbeti i hutuar, sepse për disa thuhej se Gjoni ishte ringjallur prej së vdekuri;
8 Dhe nga disa që ishte shfaqur Elia; dhe të tjerëve, se një nga profetët e vjetër u ringjall.
9 Dhe Herodi tha: "Gjonit ia kam prerë kokën; po kush është ky për të cilin dëgjoj gjëra të tilla?". Dhe ai dëshironte ta shihte.
10 Dhe apostujt, kur u kthyen, i treguan të gjitha ato që kishin bërë. Pastaj i mori dhe shkoi mënjanë në një vend të shkretë të qytetit të quajtur Betsaida.
11 Dhe populli, kur e kuptoi, e ndoqi; dhe ai i priti dhe u foli për mbretërinë e Perëndisë dhe shëroi ata që kishin nevojë për shërim.
12 Dhe kur dita filloi të mbarojë, atëherë erdhën të dymbëdhjetët dhe i thanë: "Lëre turmën që të shkojnë në qytetet dhe fshatrat përreth, të kalojnë natën dhe të marrin ushqime, sepse ne jemi këtu në një vend i shkretë.
13 Por ai u tha atyre: ' 'U jepni të hanë". Ata thanë: "Ne nuk kemi tjetër veçse pesë bukë dhe dy peshq; veçse të shkojmë të blejmë mish për gjithë këtë popull.
14 Sepse ishin rreth pesë mijë burra. Dhe ai u tha dishepujve të vet: ' 'Vëreni të ulen nga pesëdhjetë në grup.
15 Dhe ata vepruan kështu dhe i ulën të gjithë.
16 Pastaj mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoi, i theu dhe ua dha dishepujve që t'ia paraqesin turmës.
17 Dhe ata hëngrën dhe të gjithë u ngopën; dhe copat që mbetën u mblodhën dymbëdhjetë shporta.
18 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po lutej vetëm, dishepujt e tij ishin me të dhe ai i pyeti duke thënë: ' 'Kush thotë populli se jam unë?".
19 Ata u përgjigjën dhe thanë: "Gjon Pagëzori; por disa thonë: Elia; dhe të tjerë thonë se një nga profetët e vjetër është ringjallur.
20 Ai u tha atyre: ' 'Po ju kush thoni se jam unë?". Pjetri duke u përgjigjur tha: "Krishti i Perëndisë".
21 Dhe ai i urdhëroi rreptësisht dhe i urdhëroi që të mos i tregojnë askujt këtë gjë;
22 duke thënë: " Birit të njeriut i duhet të vuajë shumë, të përbuzet nga pleqtë, nga krerët e priftërinjve dhe nga skribët, të vritet dhe të ringjallet të tretën ditë.
23 Dhe ai u tha të gjithëve: " Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, ta marrë çdo ditë kryqin e tij dhe të më ndjekë".
24 Sepse kushdo që do të shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por kushdo që do të humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta shpëtojë.
25 Sepse ç'dobi ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe humbet veten ose hidhet larg?
26 Sepse kushdo që do të ketë turp për mua dhe për fjalët e mia, Birit të njeriut do t'i vijë turp për të, kur të vijë në lavdinë e vet, të Atit të tij dhe të engjëjve të shenjtë.
27 Por në të vërtetë po ju them se këtu ka disa që nuk do ta shijojnë vdekjen, derisa të shohin mbretërinë e Perëndisë.
28 Dhe ndodhi që rreth tetë ditë pas këtyre fjalëve, ai mori Pjetrin, Gjonin dhe Jakobin dhe u ngjit në mal për t'u lutur.
29 Dhe ndërsa lutej, forma e fytyrës së tij u ndryshua dhe veshja e tij ishte e bardhë dhe vezulluese.
30 Dhe ja, dy burra folën me të, që ishin Moisiu dhe Elia;
31 I cili u shfaq në lavdi dhe foli për vdekjen e tij që do të kryente në Jeruzalem.
32 Por Pjetri dhe ata që ishin me të ishin të rënduar nga gjumi; dhe kur u zgjuan, panë lavdinë e tij dhe dy burrat që ishin me të.
33 Dhe ndodhi që, ndërsa ata u larguan prej tij, Pjetri i tha Jezusit:"Mësues, për ne është mirë të jemi këtu; dhe le të bëjmë tri çadra; një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian, pa ditur se çfarë tha.
34 Ndërsa ai fliste kështu, erdhi një re dhe i mbuloi; dhe ata u trembën kur hynë në re.
35 Dhe nga reja erdhi një zë duke thënë: "Ky është Biri im i dashur; dëgjojeni".
36 Dhe, kur zëri mbaroi, Jezusi u gjet vetëm. Dhe ata e mbajtën afër dhe nuk i thanë askujt në ato ditë asgjë nga ato që kishin parë.
37 Dhe ndodhi që të nesërmen, kur ata zbritën nga mali, i doli përpara një turmë e madhe.

38 Dhe ja, një burrë nga shoqëria bërtiti duke thënë: "Mësues, të lutem, shiko djalin tim, sepse ai është fëmija im i vetëm".
39 Dhe ja, një frymë e merr dhe ai befas bërtet; dhe kjo e shqyen atë që ai shkumon përsëri dhe plagosja mezi largohet prej tij.
40 Dhe unë iu luta dishepujve të tu që ta dëbonin; dhe nuk mundën.
41 Dhe Jezusi duke u përgjigjur tha: " O brez i pabesë dhe i çoroditur, deri kur do të jem me ju dhe do t'ju duroj? Sillni djalin tuaj këtu.
42 Dhe, ndërsa ai ishte ende duke ardhur, djalli e hodhi poshtë dhe e grisi. Dhe Jezusi e qortoi frymën e ndyrë, e shëroi fëmijën dhe ia dorëzoi të atit.
43 Dhe të gjithë u mahnitën nga fuqia e madhe e Perëndisë. Por, ndërsa të gjithë habiteshin për të gjitha gjërat që bëri Jezusi, ai u tha dishepujve të vet:
44 Lërini në vesh këto fjalë, sepse Biri i njeriut do të dorëzohet në duart e njerëzve.
45 Por ata nuk e kuptuan këtë fjalë dhe u fshehën që nuk e kuptuan; dhe kishin frikë ta pyesnin për këtë fjalë.
46 Pastaj midis tyre u ngrit një arsyetim se cili prej tyre do të ishte më i madhi.
47 Dhe Jezusi, duke kuptuar mendimin e zemrës së tyre, mori një fëmijë dhe e vuri pranë tij,
48 Dhe u tha atyre:" Kushdo që e pranon këtë fëmijë në emrin tim, më pranon mua; dhe kushdo që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar, sepse më i vogli nga ju të gjithë do të jetë i madh.
49 Dhe Gjoni u përgjigj dhe tha:"Mësues, ne pamë një që dëbonte demonët në emrin tënd; dhe ne e ndaluam, sepse ai nuk na ndjek.
50 Dhe Jezusi i tha:' 'Mos ia ndalo, sepse ai që nuk është kundër nesh është me ne.
51 Dhe ndodhi që kur erdhi koha që ai të ngrihej, ai vendosi me këmbëngulje të shkonte në Jeruzalem,
52 Dhe dërgoi lajmëtarë përpara tij; dhe ata shkuan dhe hynë në një fshat të samaritanëve për t'i përgatitur.
53 Dhe nuk e pritën, sepse fytyra e tij ishte sikur do të shkonte në Jeruzalem.
54 Dhe dishepujt e tij Jakobi dhe Gjoni, kur e panë këtë, thanë: "Zot, a dëshiron që ne të urdhërojmë që zjarri të zbresë nga qielli dhe t'i përpijë, ashtu si bëri Elia?".
55 Por ai u kthye, i qortoi duke thënë: " Ju nuk e dini nga ç'frymë jeni".
56 Sepse Biri i njeriut nuk erdhi për të shkatërruar jetën e njerëzve, por për t'i shpëtuar. Dhe shkuan në një fshat tjetër.
57 Dhe ndodhi që, ndërsa po shkonin rrugës, një njeri i tha: "Zot, unë do të të ndjek kudo që të shkosh".
58 Dhe Jezusi i tha: " Dhelprat kanë gropa dhe zogjtë e qiellit fole; por Biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën.
59 Dhe ai i tha një tjetri: "Ndiqmë". Por ai tha: "Zot, më lejo më parë të shkoj të varros atin tim".
60 Jezusi i tha: " Lëri të vdekurit të varrosin të vdekurit e tyre, por ti shko dhe predikoje mbretërinë e Perëndisë".
61 Dhe një tjetër tha: "Zot, unë do të të ndjek; por më lejoni të shkoj së pari t'u jap lamtumirën, që janë në shtëpinë time në shtëpinë time.
62 Dhe Jezusi i tha: ' 'Askush, duke vënë dorën në parmendë dhe të shikojë prapa, nuk është i përshtatshëm për mbretërinë e Perëndisë.

KAPITULLI 10

1 Pas këtyre gjërave, Zoti caktoi edhe shtatëdhjetë të tjerë dhe i dërgoi dy nga dy para tij në çdo qytet dhe vend, ku do të vinte ai vetë.
2 Prandaj ai u tha atyre: " E korra është me të vërtetë e madhe, por punëtorët janë pak; lutuni, pra, Zotit të të korrave që të dërgojë punëtorë në të korrat e tij".
3 Shkoni; ja, unë ju dërgoj si qengja midis ujqërve.
4 Mos merrni me vete as çantë, as trastë, as këpucë dhe mos përshëndetni askënd rrugës.
5 Dhe në cilëndo shtëpi ku të hyni, më parë thoni: "Paqja qoftë në këtë shtëpi".
6 Dhe nëse biri i paqes është atje, paqja juaj do të bjerë mbi të; nëse jo, do të kthehet përsëri tek ju.
7 Dhe qëndroni në të njëjtën shtëpi, duke ngrënë dhe duke pirë gjërat që japin, sepse punëtori është i denjë për pagën e tij. Mos shkoni nga shtëpia në shtëpi.
8 Dhe në cilindo qytet që të hyni dhe t'ju pranojnë, hani gjërat që ju janë vënë përpara:
9 Dhe shëroni të sëmurët që janë aty dhe u thuaj: "Mbretëria e Perëndisë ju është afruar".
10 Por në cilindo qytet që të hyni dhe nuk ju pranojnë, dilni nëpër rrugët e po atij qyteti dhe thoni:
11 Ne po fshijmë kundër jush edhe pluhurin e qytetit tuaj që na është ngjitur;
12 Por unë po ju them se atë ditë do të jetë më e tolerueshme për Sodomën sesa për atë qytet.
13 Mjerë ti, Korazin! mjerë ti, Betsaida! sepse, po të ishin bërë veprat e fuqishme që janë bërë në Tiro dhe në Sidon, që janë bërë në ju, ata ishin penduar shumë kohë më parë, të ulur në thes dhe me hi.
14 Por në gjyq do të jetë më e tolerueshme për Tirin dhe Sidonin se sa për ju.
15 Dhe ti, Kapernaum, që je ngritur deri në parajsë, do të rrëzohesh deri në ferr.
16 Ai që ju dëgjon, më dëgjon mua; dhe ai që ju përbuz, më përbuz mua; dhe ai që më përbuz mua, përçmon atë që më ka dërguar.
17 Dhe të shtatëdhjetët u kthyen përsëri me gëzim, duke thënë: "Zot, edhe demonët na nënshtrohen në emrin tënd".
18 Dhe ai u tha atyre: Unë pashë Satanain si rrufe që binte nga qielli.
19 Vini re, unë ju jap fuqi të shkelni mbi gjarpërinjtë dhe akrepat dhe mbi gjithë fuqinë e armikut; dhe asgjë nuk do t'ju dëmtojë në asnjë mënyrë.
20 Megjithatë, mos u gëzoni, që shpirtrat ju nënshtrohen; por më tepër gëzohuni, sepse emrat tuaj janë shkruar në qiell.
21 Në atë orë Jezusi u gëzua në frymë dhe tha: " Të falënderoj, o Atë, Zot i qiellit dhe i tokës, që ua fshehe këto të urtit dhe të maturve dhe ua zbulove foshnjave; po kështu, Atë; sepse kështu u duk mirë në sytë e tu.
22 Çdo gjë më është dorëzuar nga Ati im; dhe askush nuk e di kush është Biri, përveç Atit; dhe kush është Ati, veçse Biri dhe ai të cilit Biri do t'ia zbulojë.
23 Dhe ai u kthye nga dishepujt e vet dhe u tha veçmas: " Lum sytë që shohin gjërat që ju shihni!
24 Sepse unë po ju them se shumë profetë dhe mbretër kanë dashur të shohin gjërat që ju shihni, por nuk i kanë parë; dhe të dëgjoni ato që dëgjoni dhe nuk i keni dëgjuar.

25 Dhe ja, një avokat u ngrit dhe e tundoi duke thënë:"Mësues, çfarë duhet të bëj për të trashëguar jetën e përjetshme?".
26 Ai i tha: ' 'Çfarë është shkruar në ligj?". si po lexon
27 Ai u përgjigj: "Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd, me gjithë forcën tënde dhe me gjithë mendjen tënde; dhe fqinji yt si vetvetja.
28 Dhe ai i tha: " Ti je përgjigjur drejtë; bëje këtë dhe do të rrosh".
29 Por ai, duke dashur të shfajësohej, i tha Jezusit: "Po kush është i afërmi im?".
30 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: " Një njeri zbriti nga Jeruzalemi në Jeriko dhe ra në mes të hajdutëve, të cilët ia hoqën rrobat, e plagosën dhe u larguan duke e lënë gjysmë të vdekur.
31 Rastësisht një prift zbriti andej dhe, kur e pa, kaloi në anën tjetër.
32 Po kështu një Levit, kur ishte në atë vend, erdhi, e shikoi dhe kaloi nga ana tjetër.
33 Por një Samaritan, ndërsa po udhëtonte, erdhi atje ku ishte dhe, kur e pa, pati dhembshuri për të.
34 Dhe shkoi tek ai, ia lidhi plagët, duke i derdhur vaj dhe verë, e hipi mbi kafshën e tij, e çoi në një han dhe u kujdes për të.
35 Të nesërmen, kur u nis, nxori dy denarë, ia dha ushtrisë dhe i tha: "Kujdes për të; dhe çfarëdo që të shpenzosh më shumë, kur të kthehem, do të të shpërblej.
36 Cili nga këta të tre mendon se ishte i afërmi i atij që ra në mes të hajdutëve?
37 Ai tha: "Ai që tregoi mëshirë për të". Atëherë Jezusi i tha: ' 'Shko dhe bëj edhe ti".
38 Dhe ndodhi që, ndërsa ata po shkonin, ai hyri në një fshat dhe një grua me emrin Marta e priti në shtëpinë e saj.
39 Dhe ajo kishte një motër të quajtur Mari, e cila gjithashtu u ul te këmbët e Jezusit dhe e dëgjoi fjalën e tij.
40 Por Marta, e rënduar nga shumë shërbime, iu afrua dhe i tha: "Zot, a nuk të intereson që motra ime më la të shërbej vetëm?". ftojini, pra, që të më ndihmojë.
41 Dhe Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Martë, Martë, ti je e kujdesshme dhe e shqetësuar për shumë gjëra.
42 Por një gjë është e nevojshme: dhe Maria zgjodhi atë pjesë të mirë, që nuk do t'i hiqet.

KAPITULLI 11

1 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po lutej në një vend, kur pushoi, një nga dishepujt e tij i tha: "Zot, na mëso të lutemi, ashtu siç i mësoi edhe Gjoni dishepujt e tij".
2 Dhe ai u tha atyre: " Kur të luteni, thoni: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt". Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt, si në qiell, ashtu edhe në tokë.
3 Na jep çdo ditë bukën tonë të përditshme.
4 Dhe na i fal mëkatet tona; sepse edhe ne falim çdo njeri që na është borxhli. Dhe mos na çoni në tundim; por na çliro nga e keqja.
5 Dhe ai u tha atyre: " Kush nga ju do të ketë një mik dhe do të shkojë tek ai në mesnatë dhe do t'i thotë: "Mik, më jep hua tri bukë;
6 Sepse erdhi tek unë një miku im gjatë udhëtimit të tij dhe nuk kam asgjë për t'i vënë përpara?
7 Dhe ai nga brenda do të përgjigjet dhe do të thotë: "Mos më shqetëso; tani dera është e mbyllur dhe fëmijët e mi janë me mua në shtrat; Unë nuk mund të ngrihem dhe të të jap.
8 Unë ju them, edhe pse ai nuk do të ngrihet dhe do t'i japë, sepse është miku i tij, megjithatë, për shkak të rëndësisë së tij, ai do të ngrihet dhe do t'i japë aq sa i duhet.
9 Dhe unë ju them: Kërkoni dhe do t'ju jepet; kërkoni dhe do të gjeni; trokitni dhe do t'ju hapet.
10 Sepse kushdo që kërkon merr; dhe ai që kërkon gjen; dhe atij që troket do t'i hapet.
11 Nëse një bir i kërkon bukë ndonjërit prej jush që është baba, a do t'i japë një gur? apo nëse kërkon një peshk, a do t'i japë për një peshk një gjarpër?
12 Apo nëse kërkon një vezë, a do t'i ofrojë një akrep?
13 Në qoftë se ju, pra, që jeni të këqij, dini t'u jepni dhurata të mira fëmijëve tuaj, aq më tepër Ati juaj qiellor do t'u japë Frymën e Shenjtë atyre që ia kërkojnë?
14 Dhe ai po dëbonte një djall dhe ai ishte memec. Dhe ndodhi që kur djalli doli, memeci foli; dhe njerëzit u çuditën.
15 Por disa prej tyre thanë:"Ai i dëbon demonët me anë të Beelzebubit, kreut të demonëve".
16 Dhe të tjerë, duke e tunduar, i kërkonin një shenjë nga qielli.
17 Por ai, duke njohur mendimet e tyre, u tha atyre: " Çdo mbretëri e përçarë në vetvete shkretohet; dhe një shtëpi e ndarë kundër një shtëpie bie.
18 Nëse edhe Satanai është i përçarë kundër vetvetes, si do të qëndrojë mbretëria e tij? sepse ju thoni se unë i dëboj demonët me anë të Beelzebubit.
19 Dhe nëse unë i dëboj demonët nëpërmjet Beelzebubit, me anë të kujt i dëbojnë bijtë tuaj? prandaj ata do të jenë gjykatësit tuaj.
20 Por nëse unë i dëboj demonët me gishtin e Perëndisë, pa dyshim mbretëria e Perëndisë ka ardhur mbi ju.
21 Kur një burrë i fortë i armatosur ruan pallatin e tij, pasuria e tij është në paqe;
22 Por, kur një më i fortë se ai do të vijë kundër tij dhe do ta mundë, ai i merr të gjitha armatimet e tij në të cilat kishte besim dhe e ndan plaçkën e tij.
23 Kush nuk është me mua është kundër meje dhe ai që nuk mbledh me mua shpërndan.
24 Kur fryma e ndyrë del nga një njeri, ai ecën nëpër vende të thata, duke kërkuar pushim; dhe duke mos gjetur asnjë, tha: "Do të kthehem në shtëpinë time nga dola".
25 Dhe kur vjen, e gjen të fshirë dhe të zbukuruar.
26 Atëherë ai shkon dhe merr me vete shtatë frymëra të tjera më të liga se ai; dhe ata hyjnë dhe banojnë atje; dhe gjendja e fundit e atij njeriu është më e keqe se e para.
27 Dhe ndodhi që, ndërsa ai thoshte këto gjëra, një grua nga shoqëria ngriti zërin dhe i tha: "Lum barku që të lindi dhe gjinjtë që thithe".
28 Por ai tha: ' 'Po, më tepër, lum ata që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe e zbatojnë".
29 Kur populli u mblodh, ai filloi të thotë: " Ky është një brez i keq; ata kërkojnë një shenjë; dhe nuk do t'i jepet asnjë shenjë, përveç shenjës së profetit Jonas.
30 Sepse ashtu si Jona ishte një shenjë për ninevitët, kështu do të jetë edhe Biri i njeriut për këtë brez.
31 Mbretëresha e jugut do të ngrihet në gjyq bashkë me njerëzit e këtij brezi dhe do t'i dënojë, sepse ajo erdhi nga skajet e tokës për të dëgjuar diturinë e Salomonit; dhe ja, këtu është një më i madh se Salomoni.

32 Burrat e Nineve do të ngrihen në gjyq me këtë brez dhe
do ta dënojnë, sepse u penduan për predikimin e Jonas; dhe
ja, këtu është një më i madh se Jona.
33 Askush, kur ka ndezur një qiri, nuk e vë në një vend të
fshehtë, as nën një pus, por mbi një shandan, që ata që
hyjnë të shohin dritën.
34 Drita e trupit është syri; prandaj kur syri yt është i pastër,
edhe gjithë trupi yt është plot dritë; por kur syri yt është i
lig, edhe trupi yt është plot errësirë.
35 Ki kujdes, pra, që drita që është në ty të mos jetë
errësirë.
36 Në qoftë se i gjithë trupi yt është i mbushur me dritë, pa
asnjë pjesë të errët, i gjithë do të jetë plot dritë, ashtu si të
ndriçon shkëlqimi i ndezur i një qiri.
37 Dhe ndërsa ai fliste, një farise iu lut të hante me të; dhe
ai hyri dhe u ul në tryezë.
38 Dhe fariseu, kur e pa këtë, u mrekullua që nuk ishte larë
më parë para darkës.
39 Dhe Zoti i tha: " Tani ju farisenjtë pastroni pjesën e
jashtme të kupës dhe të pjatës; por brendësia jote është plot
grabitje dhe ligësi.
40 Të marrë, ai që bëri të jashtmen a nuk bëri edhe atë që
është brenda?
41 Por më mirë jepni lëmoshë nga ato që keni; dhe, vini re,
të gjitha gjërat janë të pastra për ju.
42 Por mjerë ju, farisenj! sepse ju jepni të dhjetën e
nenexhikut, të drekës dhe të çdo lloji barishte, dhe e kaloni
gjykimin dhe dashurinë e Perëndisë; këto duhet t'i bënit
dhe të mos lini tjetrën pa bërë.
43 Mjerë ju, o farisenj! sepse ju i doni vendet më të larta në
sinagoga dhe përshëndetjet në tregje.
44 Mjerë ju, skribë dhe farisenj hipokritë! sepse ju jeni si
varret që nuk duken dhe njerëzit që ecin mbi to nuk i dinë.
45 Atëherë një nga avokatët u përgjigj dhe i tha: "Mësues,
duke thënë kështu, ti na shan edhe ne".
46 Dhe ai tha: " Mjerë edhe ju, o ligjvënës!". sepse i
ngarkoni njerëzit me barra të rënda për t'u mbajtur dhe ju
vetë nuk i prekni barrët me asnjë gisht.
47 Mjerë ju! sepse ju ndërtoni varret e profetëve dhe etërit
tuaj i vranë.
48 Me të vërtetë ju dëshmoni se i lejoni veprat e etërve tuaj,
sepse ata me të vërtetë i vranë dhe ju ndërtoni varret e tyre.
49 Prandaj edhe dituria e Perëndisë tha: "Unë do t'u dërgoj
profetë dhe apostuj dhe disa prej tyre do t'i vrasin dhe do t'i
përndjekin".
50 Që gjaku i të gjithë profetëve, që u derdh që nga
themelimi i botës, t'i kërkohet këtij brezi;
51 Nga gjaku i Abelit deri te gjaku i Zakarias, që u
shkatërrua midis altarit dhe tempullit; në të vërtetë po ju
them se këtij brezi do t'i kërkohet.
52 Mjerë ju, avokatë! sepse e hoqët çelësin e diturisë; nuk
hytë në veten tuaj dhe i penguat ata që hynin.
53 Dhe ndërsa ai u tha atyre këto gjëra, skribët dhe
farisenjtë filluan ta nxisnin me forcë dhe ta provokonin të
fliste për shumë gjëra.
54 I vunë pritë dhe kërkonin t'i nxirrnin nga goja diçka që
ta paditnin.

KAPITULLI 12

1 Ndërkohë, kur u mblodh një turmë e panumërt njerëzish,
aq sa shkelnin njëri mbi tjetrin, ai filloi t'u thotë para së
gjithash dishepujve të tij: Kini kujdes nga majaja e
farisenjve, që është hipokrizi.
2 Sepse nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet; as
të fshehura, kjo nuk do të njihet.
3 Prandaj çdo gjë që keni thënë në errësirë do të dëgjohet
në dritë; dhe ajo që keni thënë në vesh në dollapë do të
shpallet mbi çatitë.
4 Dhe unë ju them juve, miqtë e mi, mos kini frikë nga ata
që vrasin trupin dhe pas kësaj nuk mund të bëjnë më.
5 Por unë do t'ju paralajmëroj nga kush do të keni frikë:
Kini frikë nga ai që pasi të ketë vrarë ka fuqi të hedhë në
ferr; po, unë ju them, kini frikë prej tij.
6 A nuk shiten vallë pesë harabela për dy dera dhe asnjë
prej tyre nuk harrohet përpara Perëndisë?
7 Por edhe flokët e kokës suaj janë të gjitha të numëruara.
Mos kini frikë, pra: ju keni më shumë vlerë se shumë
harabela.
8 Edhe unë po ju them se kushdo që do të më rrëfejë
përpara njerëzve, do ta rrëfejë edhe Biri i njeriut përpara
engjëjve të Perëndisë.
9 Por ai që më mohon përpara njerëzve, do të mohohet
përpara engjëjve të Perëndisë.
10 Dhe kushdo që do të thotë një fjalë kundër Birit të
njeriut, do t'i falet, por atij që blasfemon kundër Frymës së
Shenjtë nuk do t'i falet.
11 Dhe kur t'ju sjellin në sinagoga, te gjyqtarët dhe te
pushtetarët, mos mendoni se si ose çfarë do të përgjigjeni
ose çfarë do të thoni:
12 Sepse Fryma e Shenjtë do t'ju mësojë në të njëjtën orë
atë që duhet të thoni.
13 Dhe një nga shoqëria i tha: "Mësues, fol me vëllain tim
që ta ndajë trashëgiminë me mua".
14 Dhe ai i tha: " O njeri, kush më vuri mua gjykatës ose
ndarës mbi ty?
15 Dhe ai u tha atyre: " Kini kujdes dhe ruhuni nga lakmia,
sepse jeta e njeriut nuk qëndron në bollëkun e gjërave që
zotëron".
16 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë, duke thënë: Toka e
një pasaniku pjell me bollëk;
17 Dhe ai mendoi me vete duke thënë: "Çfarë të bëj, sepse
nuk kam vend ku t'i jap frytet e mia?".
18 Ai tha: "Kështu do të bëj: do të shemb hambarët e mi
dhe do të ndërtoj më të mëdhenj; dhe atje do të jap të gjitha
frytet dhe të mirat e mia.
19 Dhe unë do t'i them shpirtit tim: Shpirt, ti ke shumë
pasuri të grumbulluara për shumë vite; qetësohu, ha, pi dhe
gëzohu.
20 Por Perëndia i tha: "O budalla, këtë natë do të kërkohet
shpirti yt; atëherë e kujt do të jenë gjërat që ke siguruar?".
21 Kështu është ai që grumbullon thesare për vete dhe nuk
është i pasur para Perëndisë.
22 Dhe ai u tha dishepujve të vet: " Prandaj po ju them:
Mos u shqetësoni për jetën tuaj se çfarë do të hani; as për
trupin, çfarë do të vishni.
23 Jeta është më shumë se mishi dhe trupi është më shumë
se veshja.
24 Kini parasysh korbat, sepse ata nuk mbjellin dhe nuk
korrin; të cilat nuk kanë as depo, as hambar; dhe Perëndia i
ushqen. sa më shumë jeni ju më të mirë se shpendët?
25 Dhe cili nga ju, duke menduar, mund t'i shtojë shtatit të
tij një kubit?

26 Pra, nëse nuk jeni në gjendje të bëni atë gjë më të vogël,
pse mendoni për të tjerat?
27 Shikoni se si rriten zambakët: nuk mundohen, nuk
tjerrin; dhe megjithatë unë po ju them se Salomoni me
gjithë lavdinë e tij nuk ishte veshur si një prej tyre.
28 Në qoftë se Perëndia e vesh kështu barin që sot është në
fushë dhe nesër hidhet në furrë; sa më shumë do t'ju veshë,
o besimpakë?
29 Dhe mos kërkoni çfarë do të hani ose çfarë do të pini,
dhe mos jini në dyshim.
30 Sepse të gjitha këto gjëra i kërkojnë kombet e botës; dhe
Ati juaj e di se ju keni nevojë për këto gjëra.
31 Por më tepër kërkoni mbretërinë e Perëndisë; dhe të
gjitha këto gjëra do t'ju shtohen.
32 Mos ki frikë, kope e vogël; sepse Ati juaj i pëlqen t'ju
japë mbretërinë.
33 Shitni atë që keni dhe jepni lëmoshë; siguroni vetes
thasë që nuk janë të vjetra, një thesar në qiej që nuk shuhet,
ku nuk afrohet asnjë hajdut, as tenja nuk prish.
34 Sepse ku është thesari juaj, aty do të jetë edhe zemra
juaj.
35 Ijët tuaja le të jenë të ngjeshura dhe dritat tuaja të
ndezura;
36 Dhe ju jeni si burrat që presin zotërinë e tyre kur të
kthehet nga dasma; që kur të vijë dhe të trokasë, t'ia hapin
menjëherë.
37 Lum ata shërbëtorë që, kur të vijë, zotëria do t'i gjejë
zgjuar; në të vërtetë po ju them se do të ngjesh dhe do t'i
bëjë të ulen në tryezë dhe do të dalë t'u shërbejë.
38 Dhe në qoftë se ai do të vijë në rojën e dytë ose në të
tretën dhe do t'i gjejë kështu, lum ata shërbëtorë.
39 Dhe dijeni këtë, se po ta dinte i zoti i shtëpisë në cilën
orë do të vinte hajduti, do të ishte zgjuar dhe nuk do të linte
t'i thyhej shtëpia.
40 Jini, pra, edhe ju gati, sepse Biri i njeriut vjen në një orë
që ju nuk e mendoni.
41 Atëherë Pjetri i tha: "Zot, a po na e thua këtë
shëmbëlltyrë neve apo edhe të gjithëve?".
42 Dhe Zoti tha: " Kush është, pra, ai kujdestar besnik dhe i
urtë, të cilin zotëria e tij do ta vendosë mbi shtëpinë e tij,
për t'u dhënë atyre pjesën e tyre të mishit në kohën e
duhur?".
43 Lum ai shërbëtor, të cilin zotëria e tij, kur të vijë, do ta
gjejë duke bërë kështu.
44 Me të vërtetë po ju them se ai do ta bëjë sundues mbi
gjithçka që ka.
45 Por nëse ai shërbëtor thotë në zemër të tij: "Zoti im e
vonon ardhjen e tij". dhe do të fillojë të rrahë shërbëtorët
dhe vajzat, të hajë, të pijë dhe të dehet;
46 I zoti i atij shërbëtori do të vijë në një ditë që nuk e pret
dhe në një orë që nuk e di, do ta ndajë dhe do t'i caktojë
pjesën e tij me jobesimtarët.
47 Dhe ai shërbëtor që e dinte vullnetin e zotërisë së tij dhe
nuk u përgatit dhe nuk bëri sipas vullnetit të tij, do të rrihet
me shumë rrahje.
48 Por ai që nuk dinte dhe bëri gjëra që meritojnë goditje,
do të rrihet me pak goditje. Sepse atij që i jepet shumë, do
t'i kërkohet shumë; dhe atij që njerëzit i kanë kushtuar
shumë, do të kërkojnë më shumë prej tij.
49 Unë kam ardhur të dërgoj zjarr mbi tokë; dhe çfarë do të
bëj nëse tashmë është ndezur?
50 Por unë kam një pagëzim me të cilin duhet të
pagëzohem; dhe si jam i ngushtuar derisa të realizohet!
51 A mendoni se unë erdha të jap paqen në tokë? Unë po ju
them, jo; por më tepër ndarje:
52 Sepse tani e tutje pesë në një shtëpi do të jenë të ndarë,
tre kundër dyve dhe dy kundër treve.
53 Babai do të ndahet kundër të birit dhe i biri kundër atit;
nëna kundër së bijës dhe e bija kundër nënës; vjehrra
kundër nuses dhe nusja kundër vjehrrës.
54 Dhe ai i tha gjithashtu popullit: " Kur të shihni një re që
ngrihet nga perëndimi, ju thoni menjëherë: "Po vjen një shi;
dhe kështu është.
55 Dhe kur shihni erën e jugut që fryn, ju thoni: "Do të ketë
vapë; dhe do të ndodhë.
56 O hipokritë, ju mund të dalloni fytyrën e qiellit dhe të
tokës; por si nuk e dalloni këtë herë?
57 Po, dhe pse nuk e gjykoni vetë atë që është e drejtë?
58 Kur të shkosh me kundërshtarin tënd te gjyqtari, ndërsa
je rrugës, trego kujdes që të çlirohesh prej tij; që të mos të
çojë te gjykatësi dhe gjykatësi të të dorëzojë te oficeri dhe
oficeri të të futë në burg.
59 Unë të them se nuk do të largohesh që andej, deri sa të
kesh paguar edhe mitën e fundit.

KAPITULLI 13

1 Në atë kohë ishin të pranishëm disa që i treguan për
Galileasit, gjakun e të cilëve Pilati ua kishte përzier me
flijimet e tyre.
2 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: A mendoni ju
se këta Galileas ishin mëkatarë mbi të gjithë Galileasit,
sepse vuajtën gjëra të tilla?
3 Unë po ju them: Jo, por nëse nuk pendoheni, të gjithë do
të vdisni po ashtu.
4 Apo ata të tetëmbëdhjetë, mbi të cilët ra kulla në Siloam
dhe i vrau, mendoni se ishin mëkatarë mbi të gjithë njerëzit
që banonin në Jeruzalem?
5 Unë po ju them: Jo, por nëse nuk pendoheni, të gjithë do
të vdisni po ashtu.
6 Ai tha edhe këtë shëmbëlltyrë; Një njeri kishte një fik të
mbjellë në vreshtin e tij; dhe ai erdhi dhe kërkoi fruta mbi
të, por nuk gjeti.
7 Atëherë ai i tha vreshtarit të vreshtit të tij: "Ja, këto tre
vjet po vij të kërkoj frytin e këtij fiku dhe nuk e gjej; pse e
shtrëngon tokën?
8 Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha: "Zot, lëre të qetë edhe
këtë vit, derisa unë të gërmoj rreth tij dhe t'i bëj pleh.
9 Dhe nëse jep fryt, mirë; nëse jo, atëherë do ta presësh.
10 Dhe të shtunën mësonte në një nga sinagogat.
11 Dhe ja, ishte një grua që kishte një frymë dobësie për
tetëmbëdhjetë vjet dhe ishte e përkulur së bashku dhe nuk
mund të ngrihej në asnjë mënyrë.
12 Dhe Jezusi, kur e pa, e thirri pranë vetes dhe i tha: " O
grua, ti je e çliruar nga dobësia jote".
13 Dhe ai vuri duart mbi të dhe ajo u drejtua menjëherë dhe
përlëvdonte Perëndinë.
14 Dhe kryetari i sinagogës, duke u përgjigjur i indinjuar,
sepse Jezusi kishte shëruar ditën e shtunë, i tha popullit:
"Janë gjashtë ditë në të cilat njerëzit duhet të punojnë; në to,
pra, ejani dhe shërohuni dhe jo ditën ditë e shtunë.

15 Atëherë Zoti iu përgjigj dhe i tha: " Hipokrit, a nuk e zgjidh secili nga ju kaun ose gomarin nga stalla ditën e shtunë, dhe nuk e çon për të ujitur?".
16 Dhe kjo grua, që është bijë e Abrahamit, të cilën Satani e ka lidhur, ja, këto tetëmbëdhjetë vjet, a nuk duhet të zgjidhet nga kjo lidhje ditën e shtunë?
17 Mbasi tha këto gjëra, të gjithë kundërshtarët e tij u turpëruan dhe gjithë populli u gëzua për të gjitha gjërat e lavdishme që kishte bërë.
18 Atëherë ai tha: " Me çfarë i ngjan mbretëria e Perëndisë?". dhe ku t'i ngjaj?
19 Është si një kokërr sinapi, që një njeri e mori dhe e hodhi në kopshtin e tij; dhe u rrit dhe u bë një pemë e madhe; dhe shpendët e qiellit u strehuan në degët e tij.
20 Dhe përsëri ai tha: " Me çfarë ta krahasoj mbretërinë e Perëndisë?".
21 Është si majaja, të cilën një grua e mori dhe e fshehu në tri masa mielli, deri sa të mbrohej i gjithë.
22 Dhe ai kalonte nëpër qytete dhe fshatra, duke mësuar dhe duke u nisur drejt Jeruzalemit.
23 Atëherë dikush i tha:"Zot, a janë pak ata që shpëtohen?". Dhe ai u tha atyre:
24 Përpiquni të hyni nga porta e ngushtë, sepse unë po ju them se shumë do të kërkojnë të hyjnë dhe nuk do të munden.
25 Kur i zoti i shtëpisë është ngritur dhe ka mbyllur derën, dhe ju filloni të qëndroni jashtë dhe të trokitni në derë, duke thënë: "Zot, Zot, na hap; dhe ai do të përgjigjet dhe do t'ju thotë: Unë nuk ju njoh nga jeni:
26 Atëherë do të filloni të thoni: "Ne hëngrëm dhe pimë në praninë tënde dhe ti mësove në rrugët tona".
27 Por ai do të thotë: "Unë po ju them se nuk ju njoh nga jeni; largohuni nga unë, të gjithë ju që bëni paudhësi.
28 Atje do të jetë e qara dhe kërcëllim dhëmbësh, kur do të shihni Abrahamin, Isakun, Jakobin dhe gjithë profetët në mbretërinë e Perëndisë dhe ju vetë të dëbuar.
29 Dhe ata do të vijnë nga lindja, nga perëndimi, nga veriu dhe nga jugu dhe do të ulen në mbretërinë e Perëndisë.
30 Dhe vini re, ka të fundit që do të jenë të parët dhe ka të parë që do të jenë të fundit.
31 Po atë ditë erdhën disa farisenj dhe i thanë: "Dil dhe ik që këtej, sepse Herodi do të të vrasë".
32 Dhe ai u tha atyre: " Shkoni dhe i thoni asaj dhelprës: "Ja, unë dëboj demonët dhe bëj shërime sot dhe nesër, dhe ditën e tretë do të jem i përsosur".
33 Megjithatë më duhet të eci sot, nesër dhe pasnesër, sepse nuk mund të ndodhë që një profet të humbasë nga Jeruzalemi.
34 O Jeruzalem, Jeruzalem, që vret profetët dhe vret me gurë ata që të janë dërguar; sa herë do t'i kisha mbledhur fëmijët e tu, ashtu si një pulë mbledh pjelljet e saj nën krahë, por ju nuk deshët!
35 Vini re, shtëpia juaj është lënë për ju e shkretuar dhe në të vërtetë unë ju them se nuk do të më shihni deri sa të vijë koha kur do të thoni: I bekuar qoftë ai që vjen në emër të Zotit.

KAPITULLI 14

1 Dhe ndodhi që, ndërsa ai hyri në shtëpinë e njërit prej krerëve të farisenjve për të ngrënë bukë ditën e shtunë, ata e vëzhguan.
2 Dhe ja, përpara tij ishte një burrë që vuante nga droga.
3 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u foli avokatëve dhe farisenjve duke thënë: " A është e lejueshme të shërosh ditën e shtunë?
4 Dhe ata heshtën. Dhe ai e mori, e shëroi dhe e la të shkojë;
5 Dhe u përgjigj atyre duke thënë: " Kush nga ju do t'i bjerë një gomar ose një ka në një gropë dhe nuk do ta nxjerrë menjëherë ditën e shtunë?".
6 Dhe ata nuk mund t'i përgjigjeshin më për këto gjëra.
7 Dhe u tregoi një shëmbëlltyrë atyre që ishin të ftuar, kur tregoi se si ata zgjodhën dhomat kryesore; duke u thënë atyre,
8 Kur të ftojnë një njeri në një dasmë, mos u ul në dhomën më të lartë; që të mos kërkohet prej tij një njeri më i nderuar se ti;
9 Dhe ai që të këshilloi ty dhe atë, erdhi dhe të thotë: Lëre vendin këtij njeriu; dhe ti fillon me turp të marrësh dhomën më të ulët.
10 Por kur të të thonë, shko dhe ulu në dhomën më të ulët; që kur të vijë ai që të urdhëroi, të të thotë: "Mik, ngjitu më lart; atëherë do të adhurosh para atyre që ulen në tryezë me ty".
11 Sepse kushdo që lartëson veten do të poshtërohet; dhe ai që përul veten do të lartësohet.
12 Atëherë ai i tha edhe atij që e urdhëroi: " Kur të bësh darkë ose darkë, mos thirr miqtë, as vëllezërit e tu, as të afërmit e tu, as fqinjët e tu të pasur; që edhe ata të mos të urdhërojnë përsëri dhe të të bëhet një shpërblim.
13 Por kur të bësh një gosti, thirri të varfërit, sakatët, të çalët, të verbërit;
14 Dhe do të jesh i bekuar; sepse ata nuk mund të të shpërblejnë, sepse ti do të shpërblehesh në ringjalljen e të drejtëve.
15 Dhe një nga ata që ishin në tryezë me të i dëgjoi këto gjëra, i tha: "Lum ai që do të hajë bukë në mbretërinë e Perëndisë".
16Atëherë ai i tha: " Një njeri përgatiti një darkë të madhe dhe urdhëroi shumë njerëz;
17 Dhe në kohën e darkës dërgoi shërbëtorin e tij për t'u thënë të ftuarve: "Ejani!". sepse të gjitha gjërat tani janë gati.
18 Dhe të gjithë me një pëlqim filluan të shfajësohen. I pari i tha: "Kam blerë një copë tokë dhe duhet të shkoj ta shoh; të lutem që të më falësh".
19 Një tjetër tha: "Bleva pesë pendë qe dhe po shkoj t'i provoj; të lutem, më fal".
20 Dhe një tjetër tha: "U martova me një grua, prandaj nuk mund të vij".
21 Kështu ai shërbëtor erdhi dhe ia tregoi këto gjëra zotërisë së tij. Atëherë i zoti i shtëpisë, i zemëruar, i tha shërbëtorit të tij: "Dil shpejt nëpër rrugët dhe rrugët e qytetit dhe sill këtu të varfërit, sakatët, të varfrit dhe të verbërit".
22 Dhe shërbëtori tha: "Zot, u bë ashtu siç e ke urdhëruar, por ka ende vend".
23 Dhe Zoti i tha shërbëtorit: "Dil nëpër rrugë dhe gardhe dhe detyroi të hyjnë, që shtëpia ime të mbushet".
24 Sepse unë po ju them se asnjë nga ata njerëz të ftuar nuk do të shijojë darkën time.
25 Dhe turma të mëdha shkuan me të; dhe ai u kthye dhe u tha atyre:

26 Në qoftë se dikush vjen tek unë dhe nuk urren babanë, nënën, gruan, fëmijët, vëllezërit dhe motrat, po dhe jetën e tij, ai nuk mund të jetë dishepulli im.
27 Dhe kushdo që nuk e mbart kryqin e tij dhe nuk vjen pas meje, nuk mund të jetë dishepulli im.
28 Sepse cili prej jush, duke dashur të ndërtojë një kullë, nuk ulet i pari dhe nuk llogarit koston, nëse ka mjaftueshëm për ta mbaruar?
29 Se mos, pasi të ketë hedhur themelet dhe të mos jetë në gjendje ta mbarojë, të gjithë ata që e shohin të mos fillojnë të tallen me të,
30 duke thënë: "Ky filloi të ndërtojë dhe nuk mundi ta mbaronte".
31 Ose cili mbret, që shkon të luftojë kundër një mbreti tjetër, nuk ulet më parë për të pyetur nëse do të mundet me dhjetë mijë të përballet me atë që do të vijë kundër tij me njëzet mijë?
32 Përndryshe, ndërsa tjetri është ende larg, ai dërgon një ambasad dhe dëshiron kushte paqeje.
33 Po kështu, kushdo prej jush që nuk braktis gjithçka ka, nuk mund të jetë dishepulli im.
34 Kripa është e mirë, por nëse kripa humbet shijen e saj, me çfarë do të aromatizohet?
35 Nuk është ende i përshtatshëm për tokë, as për pleh; por burrat e nxjerrin jashtë. Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë.

KAPITULLI 15

1 Atëherë të gjithë tagrambledhësit dhe mëkatarët iu afruan për ta dëgjuar.
2 Dhe farisenjtë dhe skribët murmuritën duke thënë: "Ky pranon mëkatarët dhe ha me ta".
3 Dhe ai u tha atyre këtë shëmbëlltyrë, duke thënë:
4 Cili njeri prej jush, që ka njëqind dele, nëse humbet njërën prej tyre, nuk i lë të nëntëdhjetë e nëntat në shkretëtirë dhe nuk shkon pas asaj që ka humbur derisa ta gjejë?
5 Dhe, kur e gjeti, e vuri mbi supet e tij duke u gëzuar.
6 Dhe kur kthehet në shtëpi, thërret miqtë dhe fqinjët e tij, duke u thënë atyre: Gëzohuni me mua; sepse gjeta delen time të humbur.
7 Unë ju them se po ashtu gëzim do të jetë në qiell për një mëkatar që pendohet, më shumë se për nëntëdhjetë e nëntë njerëz të drejtë, të cilët nuk kanë nevojë për pendim.
8 Ose cila grua që ka dhjetë monedha argjendi, nëse i humbet një copë argjendi, nuk ndez një qiri, nuk e fshin shtëpinë dhe nuk e kërkon me zell derisa ta gjejë?
9 Dhe kur e gjeti, thirri miqtë e saj dhe fqinjët e saj, duke thënë: "Gëzohuni me mua; sepse e gjeta copën që kisha humbur.
10 Po kështu, unë ju them, ka gëzim në praninë e engjëjve të Perëndisë për një mëkatar që pendohet.
11 Dhe ai tha: "Një njeri kishte dy djem:
12 Më i vogli prej tyre i tha të atit: "O Atë, më jep pjesën e pasurisë që më bie". Dhe ai u ndau atyre jetesën e tij.
13 Dhe jo shumë ditë pasi djali më i vogël u mblodh të gjithë dhe u nis për në një vend të largët dhe atje e harxhoi pasurinë e tij me një jetë të trazuar.
14 Dhe mbasi i shpenzoi të gjitha, në atë vend filloi një zi e madhe buke; dhe ai filloi të ishte në nevojë.
15 Dhe ai shkoi dhe u bashkua me një qytetar të atij vendi; dhe e dërgoi në arat e tij për të ushqyer derrat.
16 Dhe ai donte ta mbushte barkun e tij me lëvozhgat që hëngrën derrat, dhe askush nuk ia dha.
17 Dhe, kur erdhi në vete, tha: "Sa mëditës të atit tim kanë bukë të mjaftueshme dhe të kursejnë, dhe unë po vdes nga uria!".
18 Unë do të ngrihem, do të shkoj te ati im dhe do t'i them: Atë, kam mëkatuar kundër qiellit dhe para teje,
19 Dhe nuk jam më i denjë të quhem biri yt; më bëj një nga mëditësit e tu.
20 Dhe ai u ngrit dhe shkoi te i ati. Por kur ai ishte ende shumë larg, i ati e pa dhe i erdhi keq, vrapoi, i ra në qafë dhe e puthi.
21 Dhe i biri i tha: "O Atë, kam mëkatuar kundër qiellit dhe para teje dhe nuk jam më i denjë të quhem biri yt".
22 Por i ati u tha shërbëtorëve të tij: "Nxirreni rrobën më të mirë dhe vishni; dhe i vuri një unazë në dorë dhe këpucë në këmbë:
23 Sillni këtu viçin e majmur dhe thejeni; le të hamë dhe të gëzohemi:
24 Sepse ky djali im kishte vdekur dhe u ngjall përsëri; ai humbi dhe u gjet. Dhe ata filluan të jenë të gëzuar.
25 Tani djali i tij i madh ishte në ara; dhe, ndërsa ai erdhi dhe iu afrua shtëpisë, dëgjoi muzikë dhe valle.
26 Pastaj thirri një nga shërbëtorët dhe e pyeti se çfarë kuptimi kishin këto gjëra.
27 Dhe ai i tha: "Vëllai yt erdhi; dhe ati yt theri viçin e majmur, sepse e priti shëndoshë e mirë.
28 Dhe ai u zemërua dhe nuk deshi të hyjë; prandaj i ati doli dhe iu lut.
29 Dhe ai, duke u përgjigjur, i tha të atit: "Ja, unë po të shërbej për shumë vite dhe nuk kam shkelur kurrë urdhërimin tënd; por ti nuk më ke dhënë kurrë një kec që të gëzohem me miqtë e mi.
30 Por, sapo erdhi ky biri yt, që ka ngrënë jetën tënde me prostitutat, ti therë për të viçin e majmur.
31 Dhe ai i tha: "Bir, ti je gjithnjë me mua dhe të gjitha ato që kam janë të tuat".
32 Ishte me vend që të gëzoheshim dhe të gëzoheshim, sepse ky vëllai yt kishte vdekur dhe u ngjall; dhe humbi dhe u gjet.

KAPITULLI 16

1 Dhe u tha edhe dishepujve të vet: " Ishte një njeri i pasur që kishte një kujdestar; dhe i njëjti iu akuzua se kishte shpërdoruar pasurinë e tij.
2 Dhe ai e thirri dhe i tha: "Si vallë e dëgjoj këtë nga ti?". jep llogari për kujdestarinë tënde; sepse ti nuk mund të jesh më administrator.
3 Atëherë kujdestari tha me vete: "Çfarë të bëj?". sepse zotëria im më heq kujdestarinë. Nuk mund të gërmoj; të lutem më vjen turp.
4 Jam i vendosur çfarë të bëj, që, kur të më përjashtojnë nga kujdestaria, të më pranojnë në shtëpitë e tyre.
5 Kështu ai thirri pranë vetes secilin nga debitorët e zotërisë së tij dhe i tha të parit: "Sa i detyrohesh zotërisë tim?".
6 Ai tha: "Njëqind masa vaj". Dhe ai i tha: "Merre faturën tënde, ulu shpejt dhe shkruaj pesëdhjetë".

7 Atëherë ai i tha një tjetri: "Sa i detyrohesh?". Ai tha: "Njëqind masa grurë". Dhe ai i tha: "Merre faturën tënde dhe shkruaj tetëdhjetë".
8 Dhe Zoti e lavdëroi kujdestarin e padrejtë, sepse kishte vepruar me mençuri, sepse bijtë e kësaj bote janë në brezin e tyre më të mençur se bijtë e dritës.
9 Dhe unë ju them: Bëjini vetes miq të mamonit të padrejtësisë; që, kur të dështoni, t'ju marrin në banesat e përjetshme.
10 Ai që është besnik në të voglan është besnik edhe në të shumtat; dhe ai që është i padrejtë në të vogla është i padrejtë edhe në shumë.
11 Prandaj, nëse nuk keni qenë besnikë në mamonin e padrejtë, kush do t'ju besojë pasuritë e vërteta?
12 Dhe nëse nuk keni qenë besnikë në atë që është e dikujt tjetër, kush do t'ju japë atë që është juaja?
13 Asnjë shërbëtor nuk mund t'u shërbejë dy zotërinjve, sepse ose do të urrejë njërin dhe do ta dojë tjetrin; përndryshe ai do të mbahet pas njërit dhe do të përçmojë tjetrin. Ju nuk mund t'i shërbeni Perëndisë dhe mamonit.
14 Edhe farisenjtë, lakmitarë, i dëgjuan të gjitha këto dhe e tallnin.
15 Dhe ai u tha atyre: Ju jeni ata që e justifikoni veten përpara njerëzve; por Perëndia i njeh zemrat tuaja, sepse ajo që vlerësohet shumë nga njerëzit është e neveritshme në sytë e Perëndisë.
16 Ligji dhe profetët ishin deri në Gjonin; që nga ajo kohë predikohet mbretëria e Perëndisë dhe çdo njeri hyn në të.
17 Dhe është më e lehtë të kalojnë qielli dhe toka, se sa të bjerë një pikë e ligjit.
18 Kushdo që lë gruan e vet dhe martohet me një tjetër, shkel kurorën; dhe kushdo që martohet me të braktisurin, shkel kurorën.
19 Ishte një njeri i pasur, i veshur me të purpurta dhe me li të hollë dhe ushqehej me bollëk çdo ditë.
20 Dhe ishte një lypës me emër Llazar, i cili ishte shtrirë te porta e tij plot plagë,
21 Dhe duke dashur të ushqeheshin me thërrimet që binin nga tryeza e të pasurit; edhe qentë erdhën dhe lëpinë plagët e tij.
22 Dhe ndodhi që lypësi vdiq dhe engjëjt e çuan në gjirin e Abrahamit; vdiq edhe pasaniku dhe u varros;
23 Dhe në ferr, duke qenë në mundime, ngriti sytë dhe pa Abrahamin nga larg dhe Llazarin në gji të tij.
24 Dhe ai bërtiti dhe tha: "O Abraham, ki mëshirë për mua dhe dërgoje Llazarin që të zhytë majën e gishtit të tij në ujë dhe të ma ftosë gjuhën; sepse jam torturuar në këtë flakë.
25 Por Abrahami tha: "Bir, kujto se ti, gjatë jetës sate, mori të mirat e tua dhe po ashtu Llazari të këqijat; por tani ai është ngushëlluar dhe ti po mundohesh".
26 Dhe përveç gjithë kësaj, midis nesh dhe jush ka një hendek të madh; as ata nuk mund të kalojnë tek ne, kjo do të vinte prej andej.
27 Atëherë ai tha: "Të lutem, o baba, ta dërgosh në shtëpinë e atit tim.
28 Sepse unë kam pesë vëllezër; që ai të mund t'u dëshmojë atyre, që të mos vijnë edhe ata në këtë vend mundimi.
29 Abrahami i tha: "Ata kanë Moisiun dhe profetët; le t'i dëgjojnë.
30 Dhe ai tha: "Jo, ati Abraham; por nëse dikush shkon tek ata prej së vdekurish, ata do të pendohen".
31 Dhe ai i tha: "Nëse nuk e dëgjojnë Moisiun dhe profetët, nuk do të binden, edhe sikur dikush të ringjallet prej së vdekuri".

KAPITULLI 17

1 Atëherë ai u tha dishepujve: " Është e pamundur të mos ndodhin skandale; por mjerë ai nëpërmjet të cilit vijnë!
2 Për të ishte më mirë t'i varnin në qafë një gur mulliri dhe ta hidhnin në det, se sa të fyente një nga këta të vegjël.
3 Kini kujdes: nëse vëllai yt mëkaton kundër teje, qortoje; dhe nëse pendohet, fale atë.
4 Dhe nëse mëkaton kundër teje shtatë herë në ditë dhe shtatë herë në ditë kthehet te ti duke thënë: "Pendohem; do ta falësh.
5 Dhe apostujt i thanë Zotit: Na e shto besimin.
6 Dhe Zoti tha: Nëse do të kishit besim si një kokërr sinapi, mund t'i thoni këtij fiku: Të shkulet nga rrënja dhe të mbillet në det; dhe duhet t'ju bindet.
7 Por cili nga ju, që ka një shërbëtor që lëron ose kullot bagëtinë, do t'i thotë herë pas here, kur të vijë nga fusha: "Shko dhe ulu në tryezë?".
8 Dhe nuk do t'i thotë më mirë: "Përgatit atë që të mund të ha darkë, ngjesh dhe më shërbe deri sa të ha dhe të pi; dhe më pas do të hash e do të pish?
9 A e falënderon ai atë shërbëtor sepse bëri gjërat që i ishin urdhëruar? Unë nuk hedh.
10 Kështu edhe ju, kur të keni bërë të gjitha gjërat që ju janë urdhëruar, thoni: "Ne jemi shërbëtorë të padobishëm; kemi bërë atë që kishim për detyrë".
11 Dhe ndodhi që, ndërsa ai po shkonte në Jeruzalem, kaloi në mes të Samarisë dhe të Galilesë.
12 Dhe kur hyri në një fshat, i takuan dhjetë lebrozë, të cilët qëndronin larg;
13 Dhe ata ngritën zërin dhe thanë:"Jezus, Mësues, ki mëshirë për ne".
14 Dhe, si i pa, u tha atyre: " Shkoni, paraqituni te priftërinjtë". Dhe ndodhi që, ndërsa ata shkuan, u pastruan.
15 Dhe njëri prej tyre, kur pa se u shërua, u kthye dhe përlëvdonte Perëndinë me zë të lartë,
16 Dhe ra me fytyrë përtokë te këmbët e tij, duke e falënderuar; dhe ai ishte samaritan.
17 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, tha: ' 'A nuk u pastruan dhjetë? por ku janë nëntë?
18 Nuk u gjetën që të kthehen për t'i dhënë lavdi Perëndisë, përveç këtij të huaji.
19 Dhe ai i tha: " Çohu, shko; besimi yt të shëroi".
20 Dhe kur iu kërkua farisenjve se kur do të vinte mbretëria e Perëndisë, ai u përgjigj atyre dhe tha: " Mbretëria e Perëndisë nuk vjen me vëmendje;
21 As nuk do të thonë: "Ja këtu!". ose, ja atje! sepse, vini re, mbretëria e Perëndisë është brenda jush.
22 Dhe u tha dishepujve: " Do të vijnë ditët kur ju do të dëshironi të shihni një nga ditët e Birit të njeriut dhe nuk do ta shihni.
23 Dhe ata do t'ju thonë: "Shiko këtu; ose, shikoni atje: mos shkoni pas tyre, as mos i ndiqni.
24 Sepse ashtu si rrufeja që ndriçon nga njëra anë nën qiell, shkëlqen në tjetrën nën qiell; kështu do të jetë edhe Biri i njeriut në kohën e tij.
25 Por më parë ai duhet të vuajë shumë dhe të hidhet poshtë nga ky brez.

26 Dhe siç ishte në ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe në
ditët e Birit të njeriut.
27 Ata hëngrën, pinë, martuan, u martuan deri në ditën që
Noe hyri në arkë dhe erdhi përmbytja dhe i shkatërroi të
gjithë.
28 Po ashtu si në ditët e Lotit; ata hëngrën, pinin, blinin,
shitën, mbollën, ndërtuan;
29 Por në atë ditë që Loti doli nga Sodoma, ra shi zjarri dhe
squfuri nga qielli dhe i shkatërroi të gjithë.
30 Kështu do të jetë në ditën kur Biri i njeriut do të shfaqet.
31 Atë ditë ai që do të jetë mbi çatinë e shtëpisë dhe sendet
e tij në shtëpi, të mos zbresë për t'i marrë; dhe ai që është
në arë, të mos kthehet më.
32 Kujto gruan e Lotit.
33 Kushdo që do të kërkojë të shpëtojë jetën e tij, do ta
humbasë; dhe kushdo që do të humbasë jetën e tij, do ta
ruajë atë.
34 Unë po ju them se atë natë do të jenë dy burra në një
shtrat; njëri do të merret dhe tjetri do të lihet.
35 Dy gra do të bluajnë bashkë; njëri do të merret dhe tjetri
do të lihet.
36 Dy burra do të jenë në fushë; njëri do të merret dhe tjetri
do të lihet.
37 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ku, Zot? Dhe ai u tha
atyre: " Kudo që të jetë trupi, atje do të mblidhen
shqiponjat".

KAPITULLI 18

1 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë për këtë qëllim, që
njerëzit duhet të luten gjithmonë dhe të mos ligështohen;
2 duke thënë: " Në një qytet ishte një gjykatës që nuk
kishte frikë nga Perëndia dhe nuk i kushtonte vëmendje
njeriut.
3 Dhe në atë qytet ishte një e ve; dhe ajo iu afrua duke i
thënë: "Më hakmerre nga kundërshtari im".
4 Dhe ai nuk deshi për një kohë, por më pas tha me vete:
"Edhe pse nuk kam frikë nga Perëndia dhe as njeriu;
5 Megjithatë, duke qenë se kjo e ve më shqetëson, unë do
të hakmerrem për të, që të mos më lodhë me ardhjen e saj
të vazhdueshme.
6 Dhe Zoti tha: " Dëgjoni çfarë thotë gjykatësi i padrejtë".
7 Dhe a nuk do të marrë hak Perëndia për të zgjedhurit e tij,
të cilët i thërrasin atij ditë e natë, edhe pse ai duroi gjatë me
ta?
8 Unë ju them se ai do të hakmerret për ta shpejt.
Megjithatë, kur të vijë Biri i njeriut, a do të gjejë besim mbi
tokë?
9 Dhe ai ua tha këtë shëmbëlltyrë disave që kishin besim
në vetvete se ishin të drejtë dhe përçmonin të tjerët:
10 Dy burra u ngjitën në tempull për t'u lutur; njëri farise
dhe tjetri tagrambledhës.
11 Fariseu u çua në këmbë dhe lutej me veten e tij: "O Zot,
të falënderoj që nuk jam si njerëzit e tjerë, grabitës, i
padrejtë, kurorëshkelës, as si ky tagrambledhës.
12 Unë agjëroj dy herë në javë, jap të dhjetat nga gjithçka
që kam.
13 Dhe tagrambledhësi, duke qëndruar larg, nuk deshi t'i
çojë sytë drejt qiellit, por goditi gjoksin e tij, duke thënë:
"Perëndia ki mëshirë për mua, mëkatarin".
14 Unë po ju them se ky zbriti në shtëpinë e tij i shfajësuar
dhe jo tjetri, sepse kushdo që lartësohet do të poshtërohet;
dhe ai që përul veten do të lartësohet.
15 Dhe i sollën edhe foshnja që t'i prekte; por dishepujt e tij,
kur e panë, i qortuan.
16 Por Jezusi i thirri pranë vetes dhe tha: " I lini fëmijët e
vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre
është mbretëria e Perëndisë".
17 Në të vërtetë po ju them se kushdo që nuk e pranon
mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do të hyjë
në të.
18 Dhe një kryetar e pyeti duke thënë: "Mësues i mirë,
çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?".
19 Dhe Jezusi i tha: " Pse më quan i mirë? askush nuk është
i mirë, përveç njërit, që është Zoti.
20 Ti i njeh urdhërimet: Mos shkel kurorën, mos vrit, mos
vidh, mos bëj dëshmi të rreme, ndero atin tënd dhe nënën
tënde.
21 Ai tha: "Të gjitha këto i kam ruajtur që në rini".
22 Kur Jezusi i dëgjoi këto gjëra, i tha: " Megjithatë një gjë
të mungon: shit gjithçka që ke dhe jepua të varfërve dhe do
të kesh një thesar në qiell; dhe eja, më ndiq".
23 Kur i dëgjoi këto, u pikëllua shumë, sepse ishte shumë i
pasur.
24 Dhe Jezusi, duke parë se ishte shumë i trishtuar, tha: "
Sa vështirë është ata që kanë pasuri të hyjnë në mbretërinë
e Perëndisë!
25 Sepse është më e lehtë për një deve të kalojë në vrimën
e gjilpërës se sa për një të pasur të hyjë në mbretërinë e
Perëndisë.
26 Dhe ata që e dëgjuan thanë: "Atëherë kush mund të
shpëtohet?".
27 Dhe ai tha: " Gjërat që janë të pamundura për njerëzit
janë të mundshme për Perëndinë".
28 Atëherë Pjetri tha: "Ja, ne i lamë të gjitha dhe të
ndoqëm".
29 Dhe ai u tha atyre: " Në të vërtetë po ju them se nuk ka
njeri që të ketë lënë shtëpinë, ose prindërit, ose vëllezërit,
ose gruan ose fëmijët, për hir të mbretërisë së Perëndisë,
30 Kush nuk do të marrë shumëfish më shumë në këtë
kohë dhe në botën e ardhshme jetë të përjetshme.
31 Atëherë ai mori pranë vetes të dymbëdhjetët dhe u tha
atyre: " Ja, ne po ngjitemi në Jeruzalem dhe të gjitha gjërat
që janë shkruar nga profetët për Birin e njeriut do të
kryhen".
32 Sepse ai do t'u dorëzohet johebrenjve, do të tallen, do ta
përgjërojnë dhe do ta pështyjnë;
33 Dhe do ta fshikullojnë dhe do ta vrasin; dhe të tretën
ditë ai do të ringjallet.
34 Dhe ata nuk kuptuan asgjë nga këto;
35 Dhe ndodhi që, ndërsa po i afrohej Jerikosë, një i verbër
ishte ulur buzë rrugës dhe lypte:
36 Dhe, duke dëgjuar turmën që kalonte, pyeti se çfarë do
të thoshte.
37 Dhe ata i thanë se po kalonte Jezusi nga Nazareti.
38 Dhe ai bërtiti duke thënë:"Jezus, Biri i Davidit, ki
mëshirë për mua".
39 Dhe ata që ecnin përpara e qortuan që të heshtte; por ai
bërtiste edhe më shumë: "Bir i Davidit, ki mëshirë për
mua!".
40 Dhe Jezusi u ndal dhe urdhëroi që t'ia sillnin; dhe, kur ai
u afrua, e pyeti:

41 duke thënë: "Çfarë do që të të bëj?". Dhe ai tha: "Zot, që të rifitoj shikimin".
42 Dhe Jezusi i tha: ' 'Rih dritën; besimi yt të shpëtoi".
43 Dhe menjëherë ai fitoi dritën e syve dhe e ndoqi duke përlëvduar Perëndinë; dhe gjithë populli, kur e pa, lëvdoi Perëndinë.

KAPITULLI 19

1 Dhe Jezusi hyri dhe kaloi nëpër Jeriko.
2 Dhe ja, ishte një njeri me emrin Zake, i cili ishte kryetari i tagrambledhësve dhe ishte i pasur.
3 Dhe ai kërkoi të shihte Jezusin se kush ishte; dhe nuk mundi për shtypin, sepse ishte i vogël në shtat.
4 Ai vrapoi përpara dhe u ngjit në një fiku për ta parë, sepse ai duhej të kalonte andej.
5 Kur Jezusi arriti në atë vend, ngriti sytë, e pa dhe i tha: ' 'Zake, nxito dhe zbrit; sepse sot më duhet të qëndroj në shtëpinë tënde.
6 Dhe ai shpejtoi, zbriti dhe e priti me gëzim.
7 Dhe, kur e panë, të gjithë murmuritën duke thënë: "Ai kishte shkuar për të ftuar një njeri mëkatar".
8 Dhe Zakeu u ndal dhe i tha Zotit; Ja, o Zot, gjysmën e pasurisë sime po ua jap të varfërve; dhe nëse i kam marrë ndonjë gjë dikujt me akuzë të rreme, do ta kthej katërfish.
9 Dhe Jezusi i tha: " Sot erdhi shpëtimi në këtë shtëpi, sepse edhe ai është bir i Abrahamit.
10 Sepse Biri i njeriut erdhi për të kërkuar dhe për të shpëtuar atë që kishte humbur.
11 Kur ata i dëgjuan këto gjëra, ai shtoi dhe tregoi një shëmbëlltyrë, sepse ishte afër Jeruzalemit dhe sepse ata mendonin se mbretëria e Perëndisë do të shfaqej menjëherë.
12 Atëherë ai tha: ' 'Një fisnik shkoi në një vend të largët për të marrë një mbretëri dhe për t'u kthyer.
13 Pastaj thirri dhjetë shërbëtorët e tij, u dha atyre dhjetë mina dhe u tha atyre: "Pranoni derisa të vij unë".
14 Por qytetarët e tij e urrenin dhe i dërguan një mesazh duke thënë: "Nuk do të kemi që ky të mbretërojë mbi ne".
15 Dhe ndodhi që kur ai u kthye, pasi kishte marrë mbretërinë, atëherë ai urdhëroi që të thirreshin tek ai këta shërbëtorë, të cilëve u kishte dhënë paratë, që të mund të dinte se sa kishte fituar secili duke tregtuar.
16 Pastaj erdhi i pari duke thënë: "Zot, mina jote fitoi dhjetë mina".
17 Dhe ai i tha: "Mirë, shërbëtor i mirë; sepse ke qenë besnik në pak gjëra, ke pushtet mbi dhjetë qytete".
18 Erdhi i dyti dhe tha: "Zot, mina jote fitoi pesë mina".
19 Dhe ai i tha gjithashtu: "Bëhu edhe ti mbi pesë qytete".
20 Dhe një tjetër erdhi duke thënë: "Zot, ja ku është mina jote që e kam ruajtur në një pecetë".
21 Sepse unë kisha frikë nga ti, sepse je njeri i ashpër; ti merr atë që nuk ke vënë dhe korr atë që nuk ke mbjellë.
22 Dhe ai i tha: "Me gojën tënde do të të gjykoj, o shërbëtor i lig". Ti e dije që unë isha një njeri i ashpër, që merrja atë që nuk e shtroja dhe korra që nuk mbolla.
23 Pse, pra, nuk i ke dhënë paratë e mia në bankë, që në momentin e ardhjes sime t'i kërkoja të miat me kamatë?
24 Dhe u tha të pranishmëve: "Merrni minën dhe jepjani atij që ka dhjetë mina".
25 (Dhe ata i thanë: "Zot, ai ka dhjetë mina".
26 Sepse unë ju them se kujtdo që ka do t'i jepet; dhe atij që nuk ka, do t'i hiqet edhe ajo që ka.
27 Por ata armiqtë e mi që nuk donin të mbretëroja mbi ta, sillni këtu dhe vritini para meje.
28 Mbasi tha këto, ai shkoi përpara dhe u ngjit në Jeruzalem.
29 Dhe ndodhi që, kur iu afrua Betfagës dhe Betanisë, në malin e quajtur mali i Ullinjve, dërgoi dy nga dishepujt e vet,
30 duke thënë: " Shkoni në fshatin përballë jush". në të cilën, kur të hyni, do të gjeni një kërriç të lidhur, mbi të cilin nuk u ul kurrë njeri; zgjidheni dhe silleni këtu.
31 Dhe nëse dikush ju pyet: "Pse e zgjidhni?". kështu do t'i thoni: Sepse Zoti ka nevojë për të.
32 Dhe ata që u dërguan shkuan dhe gjetën ashtu siç u kishte thënë ai.
33 Dhe ndërsa ata po zgjidhnin kërriçin, të zotët e tij u thanë atyre: "Pse e zgjidhni kërriçin?".
34 Dhe ata thanë: "Zoti ka nevojë për të".
35 Dhe e çuan te Jezusi, i hodhën rrobat e tyre mbi kërriçin dhe e vunë Jezusin mbi të.
36 Dhe ndërsa ai po shkonte, ata shtrinë rrobat e tyre në rrugë.
37 Dhe kur ai u afrua, pikërisht tani në tatëpjetën e malit të Ullinjve, e gjithë turma e dishepujve filloi të gëzohej dhe të lavdëronte Perëndinë me zë të lartë për të gjitha veprat e fuqishme që kishin parë;
38 duke thënë: "I bekuar qoftë mbreti që vjen në emër të Zotit; paqe në qiej dhe lavdi në vendet më të larta".
39 Dhe disa farisenj nga turma i thanë: "Mësues, qorto dishepujt e tu!".
40 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: Unë ju them se, nëse këta do të heshtnin, gurët do të bërtisnin menjëherë.
41 Dhe kur u afrua, pa qytetin dhe qau mbi të,
42 duke thënë: " Po të kishe ditur, edhe ti, të paktën në ditën tënde gjërat që i përkasin paqes sate!". por tani ata janë të fshehur nga sytë e tu.
43 Sepse do të vijnë ditët kur armiqtë e tu do të hedhin një gropë rreth teje, do të të rrethojnë dhe do të të mbajnë brenda nga çdo anë,
44 Dhe do të të shtrijë ty dhe bijtë e tu brenda teje; dhe nuk do të lënë te ti gur mbi gur; sepse ti nuk e dije kohën e vizitës sate.
45 Dhe ai hyri në tempull dhe filloi të dëbojë ata që shisnin dhe ata që blinin;
46 duke u thënë atyre: " Është shkruar: Shtëpia ime është shtëpia e lutjes, por ju e keni bërë shpellë kusarësh".
47 Dhe ai mësonte çdo ditë në tempull. Por krerët e priftërinjve, skribët dhe krerët e popullit kërkonin ta vrisnin,
48 Dhe nuk mund të gjenin çfarë të bënin, sepse gjithë populli e dëgjonte me vëmendje.

KAPITULLI 20

1 Dhe ndodhi që në një nga ato ditë, ndërsa ai i mësonte njerëzit në tempull dhe predikonte ungjillin, krerët e priftërinjve dhe skribët iu afruan me pleqtë,
2 Dhe i foli duke i thënë: "Na thuaj, me ç'pushtet i bën ti këto gjëra?". ose kush është ai që të ka dhënë këtë autoritet?
3 Dhe ai u përgjigj dhe u tha atyre: " Edhe unë do t'ju pyes një gjë; dhe me pergjigj:
4 Pagëzimi i Gjonit ishte nga qielli apo nga njerëzit?
5 Dhe ata arsyetonin me vete, duke thënë: "Po të themi nga qielli!". ai do të thotë: "Atëherë pse nuk i besuat?".

6 Por nëse themi: "Për njerëzit"; i gjithë populli do të na vrasë me gurë, sepse është i bindur se Gjoni ishte një profet.
7 Dhe ata u përgjigjën se nuk dinin se nga ishte.
8 Dhe Jezusi u tha atyre: " As unë nuk ju them me ç'pushtet i bëj këto gjëra.
9 Atëherë ai filloi t'i thotë popullit këtë shëmbëlltyrë; Një njeri mbolli një vresht dhe ua dha vreshtarëve dhe shkoi në një vend të largët për një kohë të gjatë.
10 Në kohën e duhur dërgoi një shërbëtor te vreshtarët që t'i jepnin nga fryti i vreshtit; por vreshtarët e rrahën dhe e nisën bosh.
11 Pastaj dërgoi përsëri një shërbëtor tjetër; dhe ata e rrahën edhe atë, e turpëruan dhe e nisën bosh.
12 Dhe dërgoi përsëri një të tretë; ata e plagosën edhe atë dhe e përzunë jashtë.
13 Atëherë i zoti i vreshtit tha: "Çfarë duhet të bëj?". Unë do të dërgoj djalin tim të dashur: ndoshta ata do ta nderojnë kur ta shohin.
14 Por vreshtarët, kur e panë, diskutuan midis tyre duke thënë: "Ky është trashëgimtari; ejani ta vrasim që trashëgimia të na mbetet".
15 Kështu e nxorën jashtë vreshtit dhe e vranë. Çfarë do t'u bëjë, pra, i zoti i vreshtit?
16 Ai do të vijë, do t'i shkatërrojë këta vreshtarë dhe do t'ua japë vreshtin të tjerëve. Dhe kur e dëgjuan, thanë: Zoti na ruajt.
17 Dhe ai i pa dhe tha: " Ç'është, pra, kjo që është shkruar: "Guri që ndërtuesit hodhën poshtë, u bë guri i qoshes?".
18 Kushdo që do të bjerë mbi atë gur do të thyhet; por mbi këdo që do të bjerë, do ta bluajë në pluhur.
19 Në atë orë krerët e priftërinjve dhe skribët kërkuan të vinin duart mbi të; dhe patën frikë nga populli, sepse e kuptuan se ai kishte thënë këtë shëmbëlltyrë kundër tyre.
20 Dhe ata e vëzhguan dhe dërguan spiunë, të cilët do të hiqeshin si njerëz të drejtë, që të mund të kapnin fjalët e tij, që ta dorëzonin në pushtet dhe autoritet të guvernatorit.
21 Dhe ata e pyetën duke thënë: "Mësues, ne e dimë se ti thua dhe mëson drejt, nuk pranon askënd, por mëson rrugën e Perëndisë me të vërtetë.
22 A është e ligjshme që ne t'i japim taksa Cezarit apo jo?
23 Por ai e kuptoi dredhinë e tyre dhe u tha atyre: " Pse më tundoni?".
24 Më trego një qindarkë. Imazhi dhe mbishkrimi i kujt ka? Ata u përgjigjën dhe thanë: "I Cezarit".
25 Dhe ai u tha atyre: " I jepni, pra, Cezarit gjërat që janë të Cezarit dhe Perëndisë ato që janë të Perëndisë.
26 Dhe ata nuk mundën t'i mbanin fjalët e tij përpara popullit; dhe u mrekulluan nga përgjigja e tij dhe heshtën.
27 Atëherë iu afruan disa nga saducenjtë, të cilët mohojnë se ka ndonjë ringjallje; dhe e pyetën,
28 Duke thënë: "Mësues, Moisiu na shkroi: "Në qoftë se dikush vdes vëllai i gruas dhe ai vdes pa fëmijë, vëllai i tij të marrë gruan e tij dhe t'i lindë pasardhës vëllait të tij".
29 Ishin, pra, shtatë vëllezër; i pari mori një grua dhe vdiq pa fëmijë.
30 Dhe i dyti e mori për grua dhe ai vdiq pa fëmijë.
31 E mori i treti; po kështu edhe të shtatë; dhe ata nuk lanë fëmijë dhe vdiqën.
32 E fundit nga të gjitha vdiq edhe gruaja.
33 Pra, në ringjallje, gruaja e kujt është ajo? sepse shtatë e kishin për grua.
34 Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: " Bijtë e kësaj bote martohen dhe martohen;
35 Por ata që do të vlerësohen të denjë për të fituar atë botë dhe ringjalljen nga të vdekurit, as nuk martohen dhe as martohen;
36 Ata nuk mund të vdesin më, sepse janë të barabartë me engjëjt; dhe janë bijtë e Perëndisë, duke qenë bijtë e ringjalljes.
37 Tani që të vdekurit janë ringjallur, edhe Moisiu e tregoi te ferrishtja, kur e quan Zotin, Perëndinë e Abrahamit, Perëndinë e Isakut dhe Perëndinë e Jakobit.
38 Sepse ai nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve, sepse të gjithë jetojnë për të.
39 Atëherë disa skribë u përgjigjën dhe thanë: "Mësues, mirë fole".
40 Dhe pas kësaj ata nuk guxuan t'i bënin asnjë pyetje.
41 Dhe ai u tha atyre: " Si thonë se Krishti është bir i Davidit?
42 Dhe vetë Davidi thotë në librin e Psalmeve: "Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djathtën time,
43 Derisa t'i vë armiqtë e tu stol të këmbëve të tua.
44 Davidi, pra, e quan Zot; si është, pra, biri i tij?
45 Atëherë ai u tha dishepujve të vet në praninë e gjithë popullit:
46 Ruhuni nga skribët, të cilët dëshirojnë të ecin me rroba të gjata dhe të duan përshëndetjet në tregje, në vendet më të larta në sinagoga dhe në dhomat e para në gosti;
47 Të cilët gllabërojnë shtëpitë e të vejave dhe për shfaqje bëjnë lutje të gjata; ata do të marrin një dënim më të madh.

KAPITULLI 21

1 Dhe ai ngriti sytë dhe pa të pasurit që hidhnin dhuratat e tyre në thesar.
2 Dhe pa edhe një grua të ve të varfër që hidhte dy marimanga.
3 Dhe ai tha: Me të vërtetë po ju them se kjo e ve e varfër ka hedhur më shumë se të gjithë.
4 Sepse të gjithë këta hodhën nga bollëku i tyre për flijimet e Perëndisë, por ajo nga skamja e saj hodhi gjithë të gjallët që kishte.
5 Dhe ndërsa disa flisnin për tempullin se si ishte stolisur me gurë dhe dhurata të bukura, ai tha:
6 Sa për këto gjëra që ju shikoni, do të vijnë ditë, në të cilat nuk do të mbetet gur mbi gur, që nuk do të shembet.
7 Dhe ata e pyetën duke thënë:"Mësues, po kur do të ndodhin këto gjëra?". dhe çfarë shenje do të ketë kur të ndodhin këto gjëra?
8 Dhe ai tha:" Ruhuni që të mos gënjeni, sepse shumë do të vijnë në emrin tim duke thënë: "Unë jam Krishti". dhe koha po afron; mos shkoni, pra, pas tyre.
9 Por, kur të dëgjoni për luftëra dhe trazira, mos u trembni, sepse këto gjëra duhet të ndodhin më parë; por fundi nuk vjen nga e para.
10 Atëherë ai u tha atyre: ' 'Do të ngrihet komb kundër kombi dhe mbretëri kundër mbretërie;
11 Do të ketë tërmete të mëdha në vende të ndryshme, zi buke dhe murtaja; dhe nga qielli do të ketë pamje të tmerrshme dhe shenja të mëdha.
12 Por para gjithë këtyre do të vënë duart mbi ju dhe do t'ju përndjekin, do t'ju dorëzojnë në sinagoga dhe në burgje,

dhe do t'ju çojnë përpara mbretërve dhe princave për hir të emrit tim.
13 Dhe do t'ju drejtohet për dëshmi.
14 Vendoseni, pra, në zemrat tuaja, të mos meditoni para asaj që do të përgjigjeni:
15 Sepse unë do t'ju jap një gojë dhe një dituri, të cilës të gjithë kundërshtarët tuaj nuk do të mund t'i kundërshtojnë dhe as t'i rezistojnë.
16 Dhe ju do të tradhtoheni edhe nga prindërit, edhe nga vëllezërit, edhe nga të afërmit dhe miqtë; dhe disa prej jush do të dënojnë me vdekje.
17 Dhe të gjithë do t'ju urrejnë për hir të emrit tim.
18 Por asnjë fije floku e kokës suaj nuk do të humbasë.
19 Me durimin tuaj zotëroni shpirtrat tuaj.
20 Dhe kur të shihni Jeruzalemin të rrethuar nga ushtritë, dijeni se shkretimi i tij është afër.
21 Atëherë ata që janë në Jude le të ikin në male; dhe ata që janë në mes të tij le të largohen; dhe ata që janë në vendet të mos hyjnë në to.
22 Sepse këto janë ditët e hakmarrjes, që të përmbushen të gjitha gjërat që janë shkruar.
23 Por mjerë ato që janë me barrë dhe ato që mëndin në ato ditë! sepse do të ketë ankth të madh në vend dhe zemërim mbi këtë popull.
24 Dhe ata do të bien nga tehu i shpatës dhe do t'i çojnë robër në të gjitha kombet; dhe Jeruzalemi do të shkelet nga johebrenjtë, derisa të plotësohen kohët e johebrenjve.
25 Dhe do të ketë shenja në diell, në hënë dhe në yje; dhe mbi tokë fatkeqësia e kombeve me hutim; deti dhe dallgët gjëmojnë;
26 Zemrat e njerëzve po ligështohen nga frika dhe nga kujdesi për gjërat që do të vijnë mbi tokë, sepse fuqitë e qiellit do të tronditen.
27 Dhe atëherë do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në një re me fuqi dhe lavdi të madhe.
28 Dhe kur këto gjëra të fillojnë të ndodhin, atëherë shikoni lart dhe ngrini kokat tuaja; sepse shpengimi juaj është afër.
29 Dhe ai u tha atyre një shëmbëlltyrë; Ja fiku dhe të gjitha pemët;
30 Kur ata qëllojnë tani, ju e shihni dhe e dini vetë se vera tani është afër.
31 Kështu edhe ju, kur të shihni se po ndodhin këto gjëra, dijeni se mbretëria e Perëndisë është afër.
32 Në të vërtetë po ju them se ky brez nuk do të kalojë, derisa të gjitha të përmbushen.
33 Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë.
34 Dhe kini kujdes, që zemrat tuaja të mos stërngarkohen në ndonjë moment me tërbim, dehje dhe shqetësime të kësaj jete, dhe kështu ajo ditë t'ju bjerë të pavetëdijshëm.
35 Sepse si një lak do të bjerë mbi të gjithë ata që banojnë mbi faqen e tërë dheut.
36 Rrini zgjuar, pra dhe lutuni vazhdimisht, që të çmoheni të denjë të shpëtoni nga të gjitha këto që do të ndodhin dhe të qëndroni përpara Birit të njeriut.
37 Dhe ditën ai mësonte në tempull; dhe natën ai doli dhe qëndroi në malin që quhet mali i Ullinjve.
38 Dhe gjithë populli shkoi herët në mëngjes tek ai në tempull për ta dëgjuar.

KAPITULLI 22

1 Tani po afrohej festa e të Ndormëve, që quhet Pashka.
2 Dhe krerët e priftërinjve dhe skribët kërkonin se si ta vrisnin; sepse kishin frikë nga njerëzit.
3 Atëherë Satanai hyri te Juda, i mbiquajtur Iskariot, që ishte një nga të dymbëdhjetët.
4 Dhe ai shkoi dhe u foli krerëve të priftërinjve dhe kapitenëve se si mund t'ua tradhtonte.
5 Dhe ata u gëzuan dhe bënë besëlidhje t'i japin para.
6 Dhe ai premtoi dhe kërkoi rastin t'ua tradhtonte në mungesë të turmës.
7 Pastaj erdhi dita e të Ndormëve, kur duhet vrarë Pashka.
8 Dhe dërgoi Pjetrin dhe Gjonin për t'u thënë: " Shkoni të na përgatitni Pashkën që të hamë".
9 Dhe ata i thanë: "Ku dëshiron të përgatisim?".
10 Dhe ai u tha atyre: " Ja, kur të hyni në qytet, do t'ju takojë një njeri që mban një shtambë me ujë; ndiqeni atë në shtëpinë ku ai hyn.
11 Dhe do t'i thuash të zotit të shtëpisë: "Mësuesi të thotë: Ku është dhoma e miqve, ku do të ha Pashkën me dishepujt e mi?".
12 Dhe do t'ju tregojë një sallë të madhe të mobiluar; aty përgatiteni.
13 Ata shkuan dhe gjetën ashtu siç u kishte thënë ai; dhe përgatitën Pashkën.
14 Dhe kur erdhi ora, ai u ul me të dymbëdhjetë apostujt.
15 Dhe ai u tha atyre: " Me dëshirë kam dashur të ha këtë Pashkë me ju para se të vuaj.
16 Sepse unë po ju them se nuk do të ha më prej tij, derisa të përmbushet në mbretërinë e Perëndisë.
17 Dhe ai mori kupën, falënderoi dhe tha: " Merrni këtë dhe ndani midis jush".
18 Sepse unë po ju them se nuk do të pi nga fryti i hardhisë derisa të vijë mbretëria e Perëndisë.
19 Pastaj mori bukën, falënderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: " Ky është trupi im që është dhënë për ju; bëni këtë në përkujtimin tim".
20 Po kështu edhe kupën pas darkës, duke thënë: " Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim, që është derdhur për ju".
21 Por ja, dora e atij që më tradhton është me mua në tryezë.
22 Dhe me të vërtetë Biri i njeriut shkon, siç ishte caktuar; por mjerë ai njeri nga i cili do të tradhtohet!
23 Dhe ata filluan të pyesin njëri-tjetrin se cili prej tyre do ta bënte këtë gjë.
24 Dhe midis tyre pati edhe një grindje se cili prej tyre duhet të konsiderohet më i madhi.
25 Dhe ai u tha atyre: " Mbretërit e johebrenjve ushtronin sundim mbi ta; dhe ata që ushtrojnë autoritet mbi ta quhen bamirës.
26 Por ju nuk do të jeni kështu; por më i madhi ndër ju le të jetë si më i vogli; dhe ai që është i pari, si ai që shërben.
27 Sepse cili është më i madh, ai që ulet në tryezë apo ai që shërben? A nuk është ai që ulet në tryezë? por unë jam midis jush si ai që shërben.
28 Ju jeni ata që keni qëndruar me mua në tundimet e mia.
29 Dhe unë ju caktoj një mbretëri, ashtu siç më ka caktuar Ati im;

30 që të hani e të pini në tryezën time në mbretërinë time dhe të uleni mbi frone për të gjykuar dymbëdhjetë fiset e Izraelit.
31 Dhe Zoti tha: " Simon, Simon, ja, Satanai donte të të kishte, që të të shoshiste si gruri.
32 Por unë jam lutur për ty që besimi yt të mos ligështohet; dhe kur të kthehesh në besim, forco vëllezërit e tu.
33 Dhe ai i tha: "Zot, jam gati të shkoj me ty, në burg dhe në vdekje".
34 Dhe ai tha: "Pjetër po të them se sot gjeli nuk do të këndojë, para se ti të kesh mohuar tri herë se më njeh".
35 Dhe ai u tha atyre: " Kur ju dërgova pa trastë, pa trasta dhe pa këpucë, a ju mungoi gjë? Dhe ata thanë: "Asgjë".
36 Atëherë ai u tha atyre: " Por tani, ai që ka një trastë, le ta marrë dhe po ashtu trastën e tij; dhe ai që nuk ka shpatë, le të shesë rrobën e tij dhe të blejë një".
37 Sepse unë po ju them se kjo që është shkruar duhet të kryhet akoma në mua: Dhe ai u numërua ndër keqbërësit, sepse gjërat për mua kanë një fund.
38 Dhe ata thanë: "Zot, ja, këtu janë dy shpata". Dhe ai u tha atyre: Mjaft!
39 Dhe ai doli dhe shkoi, si e kishte zakon, në malin e Ullinjve; dhe dishepujt e tij gjithashtu e ndiqnin.
40 Dhe, kur ishte në atë vend, u tha atyre: " Lutuni që të mos bini në tundim.
41 Dhe ai u tërhoq prej tyre për një hedhje guri, u gjunjëzua dhe u lut,
42 duke thënë: " O Atë, po të duash, hiqe nga unë këtë kupë; por mos u bëftë vullneti im, por yti".
43 Dhe iu shfaq një engjëll nga qielli që e forconte.
44 Dhe, duke qenë në ankth, lutej më fort, dhe djersa e tij ishte si pika të mëdha gjaku që bien për tokë.
45 Dhe, si u ngrit nga lutja dhe erdhi te dishepujt e vet, i gjeti duke fjetur nga trishtimi,
46 Dhe u tha atyre: " Pse flini? ngrihuni dhe lutuni, që të mos bini në tundim.
47 Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja një turmë dhe ai që quhej Judë, një nga të dymbëdhjetët, shkoi para tyre dhe iu afrua Jezusit për ta puthur.
48 Por Jezusi i tha: " Judë, a e tradhton ti Birin e njeriut me një puthje?
49 Ata që ishin rreth tij, kur panë se çfarë do të ndodhte, i thanë: "Zot, a duhet të godasim me shpatë?".
50 Dhe njëri prej tyre goditi shërbëtorin e kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë.
51 Dhe Jezusi u përgjigj dhe tha: ' 'Lëreni kaq shumë!". Dhe ai ia preku veshin dhe e shëroi.
52 Atëherë Jezusi u tha krerëve të priftërinjve, krerëve të tempullit dhe pleqve që kishin ardhur tek ai: " A dilni me shpata dhe me shkopinj si kundër një vjedhësi?
53 Kur isha çdo ditë me ju në tempull, ju nuk i zgjatët duart kundër meje; por kjo është ora juaj dhe fuqia e errësirës.
54 Atëherë e kapën, e çuan dhe e çuan në shtëpinë e kryepriftit. Dhe Pjetri e ndoqi nga larg.
55 Mbasi ndezën një zjarr në mes të sallës dhe u ulën bashkë, Pjetri u ul midis tyre.
56 Por një shërbëtore e pa teksa ishte ulur pranë zjarrit, e shikoi me ngulm dhe tha: "Edhe ky ishte me të".
57 Dhe ai e mohoi duke thënë: "O grua, unë nuk e njoh".
58 Mbas pak e pa një tjetër dhe tha: "Edhe ti je prej tyre". Dhe Pjetri tha: "O njeri, nuk jam".
59 Dhe rreth një orë pas tjetrës pohoi me siguri, duke thënë: "Me të vërtetë edhe ky ishte me të, sepse është Galileas".
60 Dhe Pjetri tha: "O njeri, nuk di çfarë thua". Dhe menjëherë, ndërsa ai ende fliste, këndoi gjeli.
61 Dhe Zoti u kthye dhe shikoi Pjetrin. Dhe Pjetrit iu kujtua fjala e Zotit që i kishte thënë: " Para se të këndojë gjeli, do të më mohosh tri herë".
62 Dhe Pjetri doli dhe qau me hidhërim.
63 Dhe njerëzit që e mbanin Jezusin e tallën dhe e goditën.
64 Dhe, mbasi ia lidhën sytë, e goditën në fytyrë dhe e pyetën duke thënë: "Profetizo, kush është ai që të ra?".
65 Dhe shumë gjëra të tjera thoshin blasfemi kundër tij.
66 Dhe sapo zbardhi dita, pleqtë e popullit, krerët e priftërinjve dhe skribët u mblodhën dhe e çuan në sinedrin e tyre, duke thënë:
67 A je ti Krishti? na tregoni. Dhe ai u tha atyre: Po t'ju them, nuk do të besoni.
68 Dhe po të të pyes edhe unë, nuk do të më përgjigjesh as nuk do të më lësh të shkoj.
69 Tashmë Biri i njeriut do të ulet në të djathtën e fuqisë së Perëndisë.
70 Atëherë të gjithë thanë: "A je ti, pra, Biri i Perëndisë?". Dhe ai u tha atyre: Ju thoni se jam.
71 Dhe ata thanë: "Çfarë na nevojitet më dëshmi?". sepse ne vetë kemi dëgjuar për gojën e tij.

KAPITULLI 23

1 Dhe gjithë turma e tyre u ngrit dhe e çoi te Pilati.
2 Dhe filluan ta padisin duke thënë: "Këtë e gjetëm duke shtrembëruar kombin dhe duke ndaluar t'i jepeshin taksa Cezarit, duke thënë se ai vetë është Krishti, Mbret.
3 Dhe Pilati e pyeti duke thënë: "A je ti mbreti i Judenjve?". Dhe ai iu përgjigj dhe tha: " Ti e thua".
4 Atëherë Pilati u tha krerëve të priftërinjve dhe popullit: "Unë nuk gjej asnjë faj te ky njeri".
5 Dhe ata ishin edhe më të egër, duke thënë:"Ai e nxit popullin, duke mësuar në mbarë Judenjtë, duke filluar nga Galilea e deri këtu".
6 Kur Pilati dëgjoi për Galilenë, pyeti nëse ai njeri ishte Galileas.
7 Dhe, sapo mori vesh se i përkiste juridiksionit të Herodit, e dërgoi te Herodi, i cili edhe ai ishte në atë kohë në Jeruzalem.
8 Dhe Herodi, kur pa Jezusin, u gëzua shumë, sepse prej kohësh donte ta shihte, sepse kishte dëgjuar shumë për të; dhe ai shpresonte të kishte parë ndonjë mrekulli të bërë prej tij.
9 Atëherë ai e pyeti me shumë fjalë; por ai nuk iu përgjigj asgjë.
10 Dhe krerët e priftërinjve dhe skribët u ngritën dhe e akuzuan ashpër.
11 Dhe Herodi me luftëtarët e tij e hodhën në hiç, e tallën, e veshi me një rrobë të mrekullueshme dhe e dërgoi përsëri te Pilati.
12 Po atë ditë Pilati dhe Herodi u bënë miq, sepse më parë ishin në armiqësi mes tyre.
13 Dhe Pilati, mbasi mblodhi krerët e priftërinjve, krerët dhe popullin,
14 U tha atyre: "Ju e keni sjellë këtë njeri tek unë, si një që shtrembëron popullin; dhe ja, unë, pasi e kam ekzaminuar

para jush, nuk kam gjetur asnjë faj që ky njeri ka prekur ato gjëra për të cilat ju e akuzoni.
15 Jo, as Herodi, sepse unë ju dërgova tek ai; dhe ja, atij nuk i bëhet asgjë që meriton vdekjen.
16 Unë, pra, do ta ndëshkoj dhe do ta liroj.
17 (Sepse ai duhet t'u lirojë atyre një në festë.)
18 Dhe ata bërtitën menjëherë duke thënë: "Largojeni këtë dhe na lironi Barabën".
19 (I cili për një rebelim të caktuar në qytet dhe për vrasje, u fut në burg).
20 Atëherë Pilati, duke dashur ta lirojë Jezusin, u foli përsëri atyre.
21 Por ata bërtitën duke thënë: "Kryqëzoje, kryqëzoje".
22 Dhe ai u tha atyre për të tretën herë: "Ç'të keqe ka bërë?". Unë nuk kam gjetur asnjë shkak vdekjeje tek ai; prandaj do ta ndëshkoj dhe do ta lë të shkojë.
23 Dhe ata nxituan me zë të lartë, duke kërkuar që ai të kryqëzohej. Dhe zëri i tyre dhe i krerëve të priftërinjve mbizotëronte.
24 Dhe Pilati vendosi që të bëhej ashtu siç kërkuan.
25 Dhe ai u liroi atyre atë që për kryengritje dhe vrasje ishte futur në burg, të cilin ata kishin kërkuar; por ai ia dorëzoi Jezusin vullnetit të tyre.
26 Dhe, ndërsa po e çonin, zunë një Simon, nga Kirena, që po dilte nga krahina dhe vunë kryqin mbi të që ta mbante pas Jezusit.
27 Dhe e ndoqi një turmë e madhe njerëzish dhe grash, të cilat gjithashtu vajtuan dhe vajtonin për të.
28 Por Jezusi, duke u kthyer nga ata, tha: " O bija të Jeruzalemit, mos qani për mua, por qani për veten tuaj dhe për fëmijët tuaj.
29 Sepse, vini re, po vijnë ditët në të cilat ata do të thonë: "Lum barqet shterpe dhe lum barqet që nuk kanë lindur kurrë dhe lum fëmijët që nuk kanë mënd".
30 Atëherë do të fillojnë t'u thonë maleve: Bini mbi ne; dhe deri në kodra, Na mbuloni.
31 Sepse, nëse i bëjnë këto gjëra në një pemë të gjelbër, çfarë do të bëhet në të thatë?
32 Me të ishin edhe dy keqbërës të tjerë që i çuan për t'u vrarë.
33 Dhe kur arritën në vendin që quhet Kalvar, aty e kryqëzuan atë dhe keqbërësit, njërin në të djathtë dhe tjetrin në të majtë.
34 Atëherë Jezusi tha: " O Atë, fali ata; sepse ata nuk dinë çfarë bëjnë. Pastaj i ndanë rrobat dhe hodhën short.
35 Dhe populli qëndronte duke parë. Edhe krerët bashkë me ta e tallnin, duke thënë: "Ai shpëtoi të tjerët; le të shpëtojë veten, nëse është Krishti, i zgjedhuri i Perëndisë.
36 Edhe ushtarët e tallnin, duke ardhur tek ai dhe duke i ofruar uthull,
37 dhe duke thënë: "Nëse je mbreti i Judenjve, shpëto veten".
38 Dhe mbi të u shkrua gjithashtu një mbishkrim me germa greke, latine dhe hebraike: KY ËSHTË MBRETI I JUDENJVE.
39 Dhe një nga keqbërësit që ishin varur e shau duke thënë: "Nëse je Krishti, shpëto veten dhe ne".
40 Por tjetri, duke u përgjigjur, e qortoi duke thënë: "A nuk ke frikë nga Perëndia, duke qenë se je në të njëjtin dënim?".
41 Dhe ne me të vërtetë kemi të drejtë; sepse ne marrim shpërblimin e duhur për veprat tona, por ky nuk ka bërë asgjë të keqe.
42 Dhe ai i tha Jezusit: "Zot, kujtohu për mua kur të vish në mbretërinë tënde".
43 Dhe Jezusi i tha: " Në të vërtetë po të them se sot do të jesh me mua në parajsë".
44 Ishte rreth orës së gjashtë dhe errësira mbuloi gjithë tokën deri në orën e nëntë.
45 Dhe dielli u errësua dhe veli i tempullit u gris në mes.
46 Dhe Jezusi, mbasi thirri me zë të lartë, tha: " O Atë, në duart e tua po e dorëzoj frymën time" dhe, si tha kështu, dha shpirt.
47 Por centurioni, kur pa atë që ndodhi, përlëvdoi Perëndinë, duke thënë: "Me siguri ky ishte një njeri i drejtë".
48 Dhe i gjithë populli që u mblodh në atë pamje, duke parë gjërat që kishin ndodhur, goditi gjoksin dhe u kthye.
49 Dhe të gjithë të njohurit e tij dhe gratë që e ndiqnin nga Galilea, qëndronin larg dhe shikonin këto gjëra.
50 Dhe vini re, ishte një njeri me emrin Jozef, një këshilltar; dhe ai ishte një njeri i mirë dhe i drejtë:
51 (Ai nuk kishte pranuar këshillën dhe veprën e tyre;) ishte nga Arimatea, një qytet i Judenjve, i cili priste edhe vetë mbretërinë e Perëndisë.
52 Ky shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit.
53 Dhe e zbriti, e mbështolli me li dhe e vendosi në një varr të gdhendur në gur, ku nuk ishte vënë kurrë më parë njeri.
54 Dhe ajo ditë ishte përgatitja dhe e shtuna po shkonte.
55 Edhe gratë që erdhën me të nga Galilea, e ndoqën dhe panë varrin dhe mënyrën se si ishte vendosur trupi i tij.
56 Dhe ata u kthyen dhe përgatitën aroma dhe vajra; dhe pushoi ditën e shtunë sipas urdhërimit.

KAPITULLI 24

1 Tani në ditën e parë të javës, shumë herët në mëngjes, ata erdhën te varri, duke sjellë erërat që kishin përgatitur dhe disa të tjera me vete.
2 Dhe gjetën gurin të rrokullisur nga varri.
3 Dhe ata hynë, por nuk e gjetën trupin e Zotit Jezus.
4 Dhe ndodhi që, ndërsa ata ishin shumë të hutuar për këtë, ja, dy burra qëndruan pranë tyre me rroba të shndritshme:
5 Dhe, duke qenë se kishin frikë dhe u përkulën për tokë, u thanë atyre: "Pse e kërkoni të gjallin midis të vdekurve?".
6 Ai nuk është këtu, por u ringjall; mbani mend se si ju foli kur ishte ende në Galile,
7 duke thënë: "Biri i njeriut duhet të dorëzohet në duart e njerëzve mëkatarë, të kryqëzohet dhe të ringjallet ditën e tretë".
8 Dhe atyre iu kujtuan fjalët e tij,
9 Dhe u kthye nga varri dhe u tha të gjitha këto gjëra të njëmbëdhjetëve dhe gjithë të tjerëve.
10 Ishte Maria Magdalena, Joana dhe Maria, nëna e Jakobit, dhe gra të tjera që ishin me ta që u treguan këto gjëra apostujve.
11 Dhe fjalët e tyre u dukën si përralla të kota dhe nuk u besuan.
12 Atëherë Pjetri u ngrit dhe vrapoi te varri; dhe, duke u përkulur, pa rrobat prej liri të vendosura veçmas dhe u largua duke u habitur në vetvete për atë që kishte ndodhur.
13 Dhe ja, dy prej tyre shkuan po atë ditë në një fshat të quajtur Emaus, që ishte nga Jeruzalemi rreth gjashtëdhjetë stade.

14 Dhe ata folën bashkë për të gjitha këto që kishin ndodhur.
15 Dhe ndodhi që, ndërsa ata po flisnin bashkë dhe po diskutonin, vetë Jezusi u afrua dhe shkoi me ta.
16 Por sytë e tyre ishin të mbyllur që të mos e njihnin.
17 Dhe ai u tha atyre: " Çfarë lloj komunikimi janë këto që keni me njëri-tjetrin, ndërsa ecni dhe jeni të trishtuar?
18 Dhe njëri prej tyre, që quhej Kleopa, duke u përgjigjur i tha: "A je ti vetëm i huaj në Jeruzalem dhe nuk i di gjërat që do të ndodhin atje në këto ditë?".
19 Dhe ai u tha atyre:' 'Çfarë gjërash? Dhe ata i thanë: "Për Jezusin nga Nazareti, që ishte një profet i fuqishëm në vepra dhe në fjalë përpara Perëndisë dhe përpara gjithë popullit:
20 Dhe si krerët e priftërinjve dhe krerët tanë e dorëzuan për ta dënuar me vdekje dhe e kryqëzuan.
21 Por ne kishim besim se ishte ai që do të kishte çliruar Izraelin; dhe përveç gjithë kësaj, sot është dita e tretë që kur u bënë këto gjëra.
22 Po, dhe disa gra të shoqërisë sonë na habitën, që ishin herët në varr;
23 Dhe, mbasi nuk e gjetën trupin e tij, erdhën duke thënë se kishin parë edhe një vegim engjëjsh, të cilët thoshin se ai ishte gjallë.
24 Dhe disa nga ata që ishin me ne shkuan te varri dhe e gjetën ashtu siç kishin thënë gratë, por nuk e panë.
25 Atëherë ai u tha atyre: " O budallenj dhe zemërngathët për të besuar gjithçka që kanë thënë profetët:
26 A nuk duhej t'i vuante këto gjëra Krishti dhe të hynte në lavdinë e tij?
27 Dhe duke filluar nga Moisiu dhe nga të gjithë profetët, ai u shpjegoi atyre në të gjitha shkrimet e shenjta gjërat në lidhje me të.
28 Dhe ata iu afruan fshatit ku kishin shkuar; dhe ai bëri sikur do të kishte shkuar më tej.
29 Por ata e detyruan duke thënë: "Rri me ne, sepse është mbrëmja dhe dita ka kaluar". Dhe ai hyri për të qëndruar me ta.
30 Dhe ndodhi që, ndërsa u ul në tryezë me ta, mori bukën, e bekoi, e theu dhe ua dha atyre.
31 Dhe atyre iu hapën sytë dhe e njohën; dhe ai u zhduk nga sytë e tyre.
32 Dhe i thanë njëri-tjetrit: "A nuk na digjej zemra përbrenda, kur ai fliste me ne rrugës dhe ndërsa na hapte Shkrimet?".
33 Dhe ata u ngritën në atë orë, u kthyen në Jeruzalem dhe gjetën të njëmbëdhjetët të mbledhur bashkë dhe ata që ishin me ta,
34 duke thënë:"Zoti u ringjall me të vërtetë dhe iu shfaq Simonit".
35 Dhe ata treguan gjërat që ishin bërë gjatë rrugës dhe si u njoh nga ata në thyerjen e bukës.
36 Dhe ndërsa ata thoshin kështu, vetë Jezusi qëndroi në mes tyre dhe u tha atyre: " Paqja me ju!".
37 Por ata ishin të tmerruar dhe të trembur dhe mendonin se kishin parë një frymë.
38 Dhe ai u tha atyre: " Pse jeni të shqetësuar? dhe pse lindin mendime në zemrat tuaja?
39 Shikoni duart dhe këmbët e mia, se jam unë vetë; sepse një frymë nuk ka mish dhe kocka, siç e shihni unë.
40 Dhe, mbasi tha këto, u tregoi duart dhe këmbët e tij.
41 Dhe, ndërsa ata ende nuk besonin nga gëzimi dhe habiteshin, ai u tha atyre: " A keni këtu ndonjë ushqim?
42 Dhe i dhanë një copë peshk të pjekur dhe një huall mjalti.
43 Dhe ai e mori dhe hëngri para tyre.
44 Dhe ai u tha atyre: " Këto janë fjalët që ju thashë, kur isha ende me ju, se duhet të përmbushen të gjitha gjërat që janë shkruar në ligjin e Moisiut, në profetët dhe në psalmet, në lidhje me mua.
45 Atëherë ua hapi mendjen, që të kuptonin Shkrimet,
46 Dhe u tha atyre: Kështu është shkruar dhe kështu duhej që Krishti të vuante dhe të ringjallej prej së vdekurish ditën e tretë:
47 Dhe që në emër të tij të predikohet pendimi dhe heqja e mëkateve midis të gjitha kombeve, duke filluar nga Jeruzalemi.
48 Dhe ju jeni dëshmitarë të këtyre gjërave.
49 Dhe ja, unë po dërgoj mbi ju premtimin e Atit tim; por ju qëndroni në qytetin e Jeruzalemit, derisa të visheni me pushtet nga lart.
50 Pastaj i çoi jashtë deri në Betani, ngriti duart lart dhe i bekoi.
51 Dhe ndodhi që, ndërsa ai i bekonte, u nda prej tyre dhe u çua në qiell.
52 Dhe ata e adhuruan dhe u kthyen në Jeruzalem me gëzim të madh.
53 Dhe ishin vazhdimisht në tempull, duke lavdëruar dhe bekuar Perëndinë. Amen.

Gjoni

KAPITULLI 1

1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë dhe Fjala ishte Perëndi.
2 E njëjta gjë ishte në fillim me Perëndinë.
3 Të gjitha gjërat u bënë prej tij; dhe pa të nuk u bë asnjë nga ato që u bënë.
4 Në të ishte jeta; dhe jeta ishte drita e njerëzve.
5 Dhe drita shkëlqen në errësirë; dhe errësira nuk e kuptoi.
6 Ishte një njeri i dërguar nga Perëndia, që quhej Gjon.
7 Po ai erdhi si dëshmi, për të dëshmuar për dritën, që të gjithë njerëzit të besojnë nëpërmjet tij.
8 Ai nuk ishte ajo Dritë, por u dërgua për të dëshmuar për atë Dritë.
9 Ajo ishte drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri që vjen në botë.
10 Ai ishte në botë dhe bota u krijua prej tij dhe bota nuk e njohu.
11 Ai erdhi te të vetat dhe të tijtë nuk e pranuan.
12 Por të gjithë atyre që e pranuan, u dha pushtet të bëhen bij të Perëndisë, edhe atyre që besojnë në emrin e tij.
13 Të cilët nuk lindën nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i njeriut, por nga Perëndia.
14 Dhe Fjala u bë mish dhe banoi midis nesh (dhe ne pamë lavdinë e tij, lavdinë e të vetëmlindurit nga Ati), plot hir dhe të vërtetë.
15 Gjoni dëshmoi për të dhe thirri duke thënë: "Ky është ai për të cilin fola: "Ai që vjen pas meje është më i preferuari përpara meje, sepse ishte para meje".
16 Dhe ne të gjithë morëm nga plotësia e tij dhe hir për hir.
17 Sepse ligji u dha nga Moisiu, por hiri dhe e vërteta erdhën nga Jezu Krishti.
18 Askush nuk e ka parë kurrë Perëndinë; Biri i vetëmlindur, që është në gjirin e Atit, ai e ka shpallur.
19 Dhe ky është historia e Gjonit, kur Judenjtë dërguan priftërinj dhe Levitë nga Jeruzalemi për ta pyetur: "Kush je ti?".
20 Dhe ai e rrëfeu, por nuk e mohoi; por pranova se unë nuk jam Krishti.
21 Dhe ata e pyetën: "Po, pra?". Ti je Elias? Dhe ai tha: "Nuk jam". A je ti ai profet? Dhe ai u përgjigj: Jo.
22 Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". që t'u përgjigjemi atyre që na dërguan. Çfarë thua për veten tënde?
23 Ai tha: "Unë jam zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: Drejtoni rrugën e Zotit, siç tha profeti Isaia".
24 Dhe ata që u dërguan ishin nga farisenjtë.
25 Dhe ata e pyetën dhe i thanë: "Pse, pra, pagëzon, nëse nuk je as Krishti, as Elia, as ai profet?".
26 Gjoni iu përgjigj atyre duke thënë: "Unë pagëzoj me ujë; por midis jush qëndron një që ju nuk e njihni;
27 Është ai që vjen pas meje është më i preferuari para meje, të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh lidhëset e këpucëve.
28 Këto gjëra u bënë në Bethbara, përtej Jordanit, ku Gjoni po pagëzonte.
29 Të nesërmen Gjoni pa Jezusin që po vinte tek ai dhe tha: Ja Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës.
30 Ky është ai për të cilin thashë: "Mbas meje vjen një njeri më i preferuar para meje, sepse ishte para meje".
31 Dhe unë nuk e njihja, por që t'i zbulohej Izraelit, prandaj erdha të pagëzoj me ujë.
32 Dhe Gjoni dëshmoi duke thënë: "Unë pashë Frymën që zbriste nga qielli si një pëllumb dhe qëndroi mbi të".
33 Dhe unë nuk e njihja; por ai që më dërgoi të pagëzoj me ujë, më tha: "Mbi të cilin do të shohësh se Fryma zbret dhe qëndron mbi të, është ai që pagëzon me Frymën e Shenjtë".
34 Dhe unë pashë dhe dëshmova se ky është Biri i Perëndisë.
35 Të nesërmen Gjoni u ndal përsëri me dy nga dishepujt e tij;
36 Dhe duke e parë Jezusin që po ecte, tha: "Ja Qengji i Perëndisë!
37 Dhe të dy dishepujt e dëgjuan duke folur dhe e ndoqën Jezusin.
38 Atëherë Jezusi u kthye, i pa që po ndiqnin dhe u tha atyre: " Çfarë kërkoni? Ata i thanë: "Mësues, që do të thotë "Mësues", ku banon?".
39 Ai u tha atyre: ' 'Ejani dhe shikoni". Ata erdhën, panë se ku banonte dhe qëndruan me të atë ditë, sepse ishte rreth orës së dhjetë.
40 Një nga ata të dy që dëgjuan Gjonin të fliste dhe e ndoqën, ishte Andrea, vëllai i Simon Pjetrit.
41 Ai gjen fillimisht vëllanë e tij Simonin dhe i tha: "Kemi gjetur Mesian, që do të thotë Krishti".
42 Dhe ai e çoi te Jezusi. Dhe Jezusi, kur e pa, tha: " Ti je Simoni, biri i Jonas; do të quhesh Kefa, që do të thotë "gur".
43 Të nesërmen Jezusi donte të dilte në Galile, gjeti Filipin dhe i tha: " Ndiqmë!".
44 Filipi ishte nga Betsaida, nga qyteti i Andreas dhe i Pjetrit.
45 Filipi gjeti Natanaelin dhe i tha: "E gjetëm atë, për të cilin kanë shkruar Moisiu në ligj dhe profetët, Jezusin nga Nazareti, birin e Jozefit".
46 Dhe Natanaeli i tha: "A mund të dalë ndonjë gjë e mirë nga Nazareti?". Filipi i tha: "Eja dhe shiko".
47 Jezusi pa Natanaelin që po vinte drejt tij dhe tha për të: ' 'Ja një Izraelit i vërtetë, tek i cili nuk ka mashtrim".
48 Natanaeli i tha: "Nga më njeh mua?". Jezusi u përgjigj dhe i tha: Para se të të thërriste Filipi, kur ishe nën fikun, të pashë.
49 Natanaeli u përgjigj dhe i tha: "Mësues, ti je Biri i Perëndisë; ti je mbreti i Izraelit.
50 Jezusi u përgjigj dhe i tha: ' 'A beson se të thashë se të pashë nën fikun?". do të shohësh gjëra më të mëdha se këto.
51 Dhe ai i tha: "Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them se në të ardhmen ju do të shihni qiellin të hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur dhe duke zbritur mbi Birin e njeriut".

KAPITULLI 2

1 Ditën e tretë u bë një martesë në Kanë të Galilesë; dhe nëna e Jezusit ishte atje:
2 Dhe Jezusi dhe dishepujt e tij u thirrën në dasmë.
3 Dhe kur deshën verë, nëna e Jezusit i tha: "Nuk kanë verë".
4 Jezusi i tha: " O grua, ç'punë kam unë me ty? ora ime nuk ka ardhur ende.
5 Nëna e tij u tha shërbëtorëve: "Bëni gjithçka që ai t'ju thotë".

6 Dhe aty ishin vendosur gjashtë enë prej guri, sipas mënyrës së pastrimit të Judenjve, që përmbanin nga dy a tre sqepka secila.
7 Jezusi u tha atyre: Mbushni enët me ujë. Dhe i mbushën deri në buzë.
8 Dhe ai u tha atyre: ' 'Nxirrni tani dhe ia çojani guvernatorit të festës''. Dhe ata e zhveshën atë.
9 Kur i pari i festës provoi ujin e bërë verë dhe nuk dinte nga vinte;
10 Dhe i tha: "Çdo njeri në fillim nxjerr verë të mirë; dhe kur njerëzit kanë pirë mirë, atëherë ajo që është më e keqe; por ti e ke ruajtur verën e mirë deri më tani.
11 Jezusi bëri këtë fillim mrekullish në Kanë të Galilesë dhe shfaqi lavdinë e tij; dhe dishepujt e tij besuan në të.
12 Pas kësaj, ai zbriti në Kapernaum me nënën e tij, vëllezërit e tij dhe dishepujt e tij; dhe ata qëndruan atje jo shumë ditë.
13 Dhe Pashka e Judenjve ishte afër dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem,
14 Dhe gjetën në tempull ata që shisnin qe, dele dhe pëllumba dhe këmbyesit e parave të ulur;
15 Dhe, mbasi bëri një kamzhik me litarë të vegjël, i dëboi të gjithë nga tempulli, delet dhe qetë; derdhi paratë e këmbyesve dhe rrëzoi tryezat;
16 Dhe u tha shitësve të pëllumbave: " Merrni këto gjëra që këtej; mos e bëni shtëpinë e Atit tim një shtëpi tregtie.
17 Dhe dishepujve të tij u kujtua se ishte shkruar: "Zelli i shtëpisë sate më përpiu".
18 Atëherë Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "Çfarë shenje na tregon, kur i bën këto gjëra?".
19 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Shkatërroni këtë tempull dhe unë do ta ngre për tri ditë.
20 Atëherë Judenjtë thanë: "Ky tempull u ndërtua dyzet e gjashtë vjet dhe a do ta ndërtosh për tri ditë?".
21 Por ai foli për tempullin e trupit të tij.
22 Kur ai u ringjall prej së vdekurish, dishepujve të tij u kujtua se ai u kishte thënë këtë; dhe ata i besuan Shkrimit dhe fjalës që kishte thënë Jezusi.
23 Kur ai ishte në Jeruzalem në festën e Pashkës, shumë veta besuan në emrin e tij, kur panë mrekullitë që bënte.
24 Por Jezusi nuk iu besua atyre, sepse i njihte të gjithë njerëzit,
25 Dhe nuk kishte nevojë që dikush të dëshmonte për njeriun, sepse ai e dinte se çfarë ishte në njeriun.

KAPITULLI 3

1 Ishte një njeri nga farisenjtë, me emrin Nikodemi, një princ i Judenjve:
2 Ai shkoi natën te Jezusi dhe i tha: "Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk mund t'i bëjë këto mrekulli që bën ti, përveçse Perëndia të jetë me të.
3 Jezusi u përgjigj dhe i tha: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se nëse një njeri nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë''.
4 Nikodemi i tha: "Si mund të lindë një njeri kur është plak?". a mund të hyjë për herë të dytë në barkun e nënës së tij dhe të lindë?
5 Jezusi u përgjigj: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se një njeri nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë''.
6 Ajo që lind nga mishi është mish; dhe ajo që lind nga Fryma është frymë.
7 Mos u mrekulloni që të thashë: Duhet të lindni përsëri.
8 Era fryn ku të dojë, dhe ti dëgjon zërin e saj, por nuk mund të dallosh nga vjen dhe ku shkon; kështu është kushdo që ka lindur nga Fryma.
9 Nikodemi u përgjigj dhe i tha: "Si mund të ndodhin këto gjëra?
10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " A je ti mjeshtër i Izraelit dhe nuk i di këto gjëra?
11 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them ty, ne flasim që dimë dhe dëshmojmë se kemi parë; dhe ju nuk e pranoni dëshminë tonë.
12 Në qoftë se ju kam thënë gjëra tokësore dhe ju nuk besoni, si do të besoni nëse ju them për gjërat qiellore?
13 Dhe askush nuk u ngjit në qiell, përveç atij që zbriti nga qielli, domethënë Birit të njeriut që është në qiell.
14 Dhe ashtu si Moisiu e ngriti lart gjarprin në shkretëtirë, kështu duhet të ngrihet lart Biri i njeriut.
15 që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.
16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.
17 Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e tij në botë që ta dënojë botën; por që bota nëpërmjet tij të shpëtohet.
18 Ai që beson në të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë.
19 Dhe dënimi është ky: drita erdhi në botë dhe njerëzit deshën errësirën më tepër se dritën, sepse veprat e tyre ishin të liga.
20 Sepse kushdo që bën të keqen e urren dritën dhe nuk vjen te drita, që të mos qortohen veprat e tij.
21 Por ai që bën të vërtetën vjen te drita, që veprat e tij të shfaqen, se janë kryer në Perëndinë.
22 Pas këtyre gjërave, Jezusi dhe dishepujt e tij erdhën në vendin e Judesë; dhe aty qëndroi me ta dhe pagëzoi.
23 Edhe Gjoni pagëzonte në Enon afër Salimit, sepse kishte shumë ujë; dhe ata erdhën dhe u pagëzuan.
24 Sepse Gjoni nuk ishte futur ende në burg.
25 Atëherë lindi një pyetje midis disa dishepujve të Gjonit dhe Judenjve për pastrimin.
26 Dhe ata erdhën te Gjoni dhe i thanë: "Mësues, ai që ishte me ty përtej Jordanit, për të cilin ti ke dhënë dëshmi, ja, ai pagëzon dhe të gjithë vijnë tek ai".
27 Gjoni u përgjigj dhe tha: "Njeriu nuk mund të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qielli".
28 Ju vetë më dëshmoni se thashë: "Unë nuk jam Krishti, por jam dërguar para tij".
29 Ai që ka nusen është dhëndri, por miku i dhëndrit, që është në këmbë dhe e dëgjon, gëzohet shumë për zërin e dhëndrit; prandaj ky gëzimi im u plotësua.
30 Ai duhet të rritet, por unë duhet të pakësohem.
31 Ai që vjen nga lart është përmbi të gjithë; ai që është nga dheu është tokësor dhe flet për dheun; ai që vjen nga qielli është përmbi të gjithë.
32 Dhe atë që ai ka parë dhe dëgjuar, ai dëshmon; dhe askush nuk e pranon dëshminë e tij.
33 Ai që ka marrë dëshminë e tij ka vulosur se Perëndia është i vërtetë.

34 Sepse ai që Perëndia ka dërguar flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk i jep Frymën me masë.
35 Ati e do Birin dhe i ka dhënë të gjitha në dorë.
36 Kush beson në Birin ka jetë të përjetshme, dhe kush nuk beson në Birin nuk do të shohë jetë; por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi të.

KAPITULLI 4

1 Kur Zoti e kuptoi se si farisenjtë kishin dëgjuar që Jezusi bëri dhe pagëzoi më shumë dishepuj se Gjoni,
2 (Edhe pse nuk pagëzoi vetë Jezusi, por dishepujt e tij,)
3 Ai u largua nga Judeja dhe shkoi përsëri në Galile.
4 Dhe ai duhet të kalojë nëpër Samari.
5 Pastaj erdhi në një qytet të Samarisë, që quhet Sihar, afër tokës që Jakobi i kishte dhënë Jozefit, birit të tij.
6 Tani aty ishte pusi i Jakobit. Jezusi, pra, i lodhur nga udhëtimi i tij, u ul kështu mbi pus; dhe ishte rreth orës së gjashtë.
7 Një grua nga Samaria erdhi të nxjerrë ujë; Jezusi i tha: " Më jep të pi".
8 (Sepse dishepujt e tij shkuan në qytet për të blerë ushqim.)
9 Atëherë gruaja samariane i tha: "Si ndodh që ti, që je Jude, kërkon të pish nga unë, që jam një grua nga Samaria?". sepse Judenjtë nuk kanë marrëdhënie me samaritanët.
10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Po ta njihje dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që të thotë: Më jep të pi; ti do të kishe kërkuar prej tij dhe ai do të të jepte ujë të gjallë.
11 Gruaja i tha: "Zot, ti nuk ke asgjë për të nxjerrë dhe pusi është i thellë; nga e ke, pra, atë ujë të gjallë?".
12 A je më i madh se Jakobi, ati ynë, që na dha pusin dhe piu prej tij ai, fëmijët e tij dhe bagëtia e tij?
13 Jezusi u përgjigj dhe i tha: Kushdo që pi nga ky ujë do të ketë përsëri etje.
14 Por kushdo që pi nga uji që do t'i jap unë nuk do të ketë më kurrë etje; por uji që do t'i jap do të jetë në të një burim uji që buron në jetën e përjetshme.
15 Gruaja i tha: "Zotëri, më jep këtë ujë, që të mos kem etje dhe të mos vij këtu të nxjerr ujë".
16 Jezusi i tha: " Shko, thirr burrin tënd dhe eja këtu".
17 Gruaja u përgjigj dhe tha: "Nuk kam burrë". Jezusi i tha: " Mirë the: Unë nuk kam burrë.
18 Sepse ti ke pasur pesë burra; dhe ai që ke tani nuk është burri yt; në këtë e the me të vërtetë.
19 Gruaja i tha: "Zot, unë e kuptoj se ti je një profet".
20 Etërit tanë adhuruan në këtë mal; dhe ju thoni se në Jeruzalem është vendi ku njerëzit duhet të adhurojnë.
21 Jezusi i tha: " O grua, më beso, po vjen ora kur nuk do të adhuroni as në këtë mal as në Jeruzalem Atin".
22 Ju adhuroni, nuk dini çfarë; ne dimë atë që adhurojmë, sepse shpëtimi është nga Judenjtë.
23 Por vjen ora dhe tani ka ardhur, kur adhuruesit e vërtetë do ta adhurojnë Atin në frymë dhe në të vërtetë, sepse Ati kërkon të tillë që ta adhurojnë.
24 Perëndia është një Frymë dhe ata që e adhurojnë duhet ta adhurojnë në frymë dhe në të vërtetë.
25 Gruaja i tha: "Unë e di se do të vijë Mesia, që quhet Krisht; kur të vijë, do të na tregojë gjithçka".
26 Jezusi i tha: " Unë që të flas jam ai".
27 Dhe në këtë rast erdhën dishepujt e tij dhe u mrekulluan që ai fliste me gruan; por askush nuk tha: "Çfarë kërkon?". ose: Pse po flet me të?
28 Atëherë gruaja la tenxheren e saj, shkoi në qytet dhe u tha burrave:
29 Ejani, shikoni një njeri që më tha gjithçka që kam bërë: a nuk është ky Krishti?
30 Atëherë ata dolën nga qyteti dhe erdhën tek ai.
31 Ndërkaq dishepujt e tij i luteshin duke thënë: "Mësues, ha!".
32 Por ai u tha atyre: " Unë kam një ushqim për të ngrënë që ju nuk e dini.
33 Prandaj dishepujt i thanë njëri-tjetrit: "A i ka sjellë ndonjë për të ngrënë?".
34 Jezusi u tha atyre: " Ushqimi im është të bëj vullnetin e atij që më ka dërguar dhe të kryej veprën e tij".
35 A nuk thoni ju: Ka edhe katër muaj dhe vjen korrja? vini re, unë ju them: Ngrini sytë dhe shikoni fushat; sepse janë të bardha për t'u korrur.
36 Dhe ai që korr merr shpërblimin dhe mbledh frytin për jetën e përjetshme, që të gëzohen së bashku edhe ai që mbjell edhe ai që korr.
37 Dhe këtu është e vërtetë ajo thënie: "Një mbjell dhe tjetri korr".
38 Unë ju dërgova të korrni atë për të cilin ju nuk munduat; të tjerët u munduan dhe ju hyni në mundin e tyre.
39 Dhe shumë nga samaritanët e atij qyteti besuan në të për shkak të fjalës së gruas që dëshmoi: "Ai më tregoi gjithçka që bëra".
40 Kur samaritanët erdhën tek ai, iu lutën që të qëndronte me ta; dhe ai qëndroi atje dy ditë.
41 Dhe shumë të tjerë besuan për shkak të fjalës së tij;
42 Dhe i tha gruas: "Tani ne besojmë për shkak të fjalës sate, sepse ne vetë e dëgjuam dhe e dimë se ky është me të vërtetë Krishti, Shpëtimtari i botës".
43 Pas dy ditësh, ai u nis që andej dhe shkoi në Galile.
44 Sepse vetë Jezusi dëshmoi se një profet nuk ka asnjë nder në atdheun e tij.
45 Kur arriti në Galile, Galileasit e pritën, duke parë të gjitha ato që bëri në Jeruzalem gjatë festës, sepse edhe ata kishin shkuar në festë.
46 Atëherë Jezusi u kthye përsëri në Kanë të Galilesë, ku e bëri ujin verë. Dhe ishte një fisnik, djali i të cilit ishte i sëmurë në Kapernaum.
47 Kur dëgjoi se Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek ai dhe iu lut që të zbriste e ta shëronte të birin, sepse ishte në prag të vdekjes.
48 Atëherë Jezusi i tha: " Po të mos shihni shenja dhe mrekulli, nuk do të besoni".
49 Fisniku i tha: Zotëri, zbrit para se të vdes fëmija im.
50 Jezusi i tha: ' 'Shko; djali yt jeton. Dhe ai njeri i besoi fjalës që i kishte thënë Jezusi dhe ai shkoi.
51 Dhe ndërsa ai po zbriste, i dolën përpara shërbëtorët e tij dhe i thanë: "Djali yt jeton".
52 Atëherë ai i pyeti për orën kur filloi të përmirësohej. Dhe ata i thanë: "Dje në orën e shtatë e lanë ethet".
53 Kështu i ati e kuptoi se ishte në atë orë në të cilën Jezusi i tha: " Djali yt jeton"; dhe besoi ai dhe gjithë shtëpia e tij.
54 Kjo është përsëri mrekullia e dytë që bëri Jezusi, kur doli nga Judeja në Galile.

KAPITULLI 5

1 Pas kësaj ishte një festë e Judenjve; dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem.
2 Tani në Jeruzalem, pranë tregut të deleve, është një pellg, që në hebraisht quhet Bethesda, dhe ka pesë hajate.
3 Në to qëndronte një turmë e madhe njerëzish të pafuqishëm, të verbër, të ndalur, të tharë, që prisnin lëvizjen e ujit.
4 Sepse një engjëll zbriste në një stinë në pellg dhe e trazonte ujin; kushdo që hynte i pari, pas rrëmujës së ujit, shërohej nga çdo sëmundje që kishte.
5 Aty ishte një njeri i sëmurë tridhjetë e tetë vjet.
6 Jezusi, kur e pa atë të shtrirë dhe e kuptoi se kishte një kohë të gjatë në atë rast, i tha: " A do të shërohesh?".
7 Njeriu i pafuqishëm iu përgjigj: "Zot, nuk kam njeri që të më fusë në pellg kur uji është i trazuar; por ndërsa unë po vij, një tjetër zbret para meje".
8 Jezusi i tha: " Çohu, merr shtratin tënd dhe ec".
9 Dhe njeriu u shërua menjëherë, mori shtratin e tij dhe eci; dhe po atë ditë ishte e shtuna.
10 Judenjtë, pra, i thanë të shëruarit: "Është e shtunë; nuk lejohet të mbash shtratin tënd".
11 Ai u përgjigj atyre: "Ai që më shëroi, më tha: Merre shtratin tënd dhe ec.
12 Atëherë ata e pyetën: "Cili është ai që të tha: Merre shtratin tënd dhe ec?".
13 Dhe ai që u shërua nuk e dinte se kush ishte, sepse Jezusi ishte dërguar larg, me një turmë të madhe në atë vend.
14 Më pas Jezusi e gjeti në tempull dhe i tha: " Ja, ti u shërove; mos mëkato më, që të mos të ndodhë një gjë më e keqe".
15 Ai njeri u largua dhe u tha Judenjve se ishte Jezusi që e shëroi.
16 Prandaj Judenjtë e përndoqën Jezusin dhe kërkonin ta vrisnin, sepse ai i kishte bërë këto gjëra ditën e shtunë.
17 Por Jezusi u përgjigj atyre: ' 'Ati im vepron deri tani dhe unë punoj".
18 Prandaj Judenjtë kërkonin edhe më shumë ta vrisnin, sepse ai jo vetëm e shkelte të shtunën, por thoshte edhe se Perëndia ishte Ati i tij, duke e barazuar veten me Perëndinë.
19 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Biri s'mund të bëjë asgjë nga vetja, veçse atë që sheh se bën Ati; sepse atë që bën ai, ashtu i bën edhe Biri.
20 Sepse Ati e do Birin dhe i tregon të gjitha gjërat që bën vetë; dhe do t'i tregojë vepra më të mëdha se këto, që ju të mrekulloheni.
21 Sepse ashtu si Ati i ringjall të vdekurit dhe i ngjall; po kështu Biri ngjall kë të dojë.
22 Sepse Ati nuk gjykon askënd, por gjithë gjykimin ia ka dhënë Birit.
23 që të gjithë ta nderojnë Birin, ashtu siç nderojnë Atin. Ai që nuk nderon Birin nuk nderon Atin që e ka dërguar.
24 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them: Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më dërgoi, ka jetë të përjetshme dhe nuk do të vijë në gjyq; por kalohet nga vdekja në jetë.
25 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se po vjen ora dhe tani ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë dhe ata që dëgjojnë do të jetojnë.
26 Sepse ashtu si Ati ka jetë në vetvete; kështu i ka dhënë Birit që të ketë jetë në vetvete;
27 Dhe i ka dhënë autoritet edhe për të gjykuar, sepse është Biri i njeriut.
28 Mos u mrekulloni për këtë, sepse po vjen ora në të cilën të gjithë ata që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e tij,
29 Dhe do të dalë; ata që kanë bërë të mira, për ringjalljen e jetës; dhe ata që kanë bërë të liga, deri në ringjalljen e dënimit.
30 Unë nuk mund të bëj asgjë nga vetja ime; gjykoj siç dëgjoj; dhe gjykimi im është i drejtë; sepse nuk kërkoj vullnetin tim, por vullnetin e Atit që më ka dërguar.
31 Nëse unë dëshmoj për veten time, dëshmia ime nuk është e vërtetë.
32 Ka një tjetër që dëshmon për mua; dhe unë e di se dëshmia që ai dëshmon për mua është e vërtetë.
33 Ju dërguat te Gjoni dhe ai dëshmoi për të vërtetën.
34 Por unë nuk marr dëshmi nga njeriu, por i them këto që ju të shpëtoheni.
35 Ai ishte një dritë djegëse dhe ndriçuese; dhe ju deshët të gëzoheni për një kohë në dritën e tij.
36 Por unë kam dëshmi më të madhe se ajo e Gjonit, sepse veprat që Ati më ka dhënë të kryej, po ato vepra që bëj unë, dëshmojnë për mua se Ati më ka dërguar.
37 Dhe vetë Ati, që më ka dërguar, ka dëshmuar për mua. Ju as nuk e keni dëgjuar zërin e tij në asnjë moment, as nuk e keni parë formën e tij.
38 Dhe fjala e tij nuk qëndron në ju; sepse atë që ai ka dërguar, ju nuk i besoni atij.
39 Kërkoni shkrimet e shenjta; sepse në to ju mendoni se keni jetë të përjetshme; dhe ata janë ata që dëshmojnë për mua.
40 Dhe ju nuk do të vini tek unë që të keni jetë.
41 Unë nuk marr nder nga njerëzit.
42 Por unë ju njoh, se nuk keni dashurinë e Perëndisë në ju.
43 Unë kam ardhur në emër të Atit tim dhe ju nuk më pranoni; nëse një tjetër vjen në emrin e tij, ju do ta pranoni.
44 Si mund të besoni ju që nderoni njëri-tjetrin dhe nuk kërkoni nderin që vjen vetëm nga Perëndia?
45 Mos mendoni se unë do t'ju padis tek Ati; ka një që ju padit, Moisiu, tek i cili keni besim.
46 Sepse po t'i kishit besuar Moisiut, do të më kishit besuar mua, sepse ai shkroi për mua.
47 Por nëse nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të mia?

KAPITULLI 6

1 Pas këtyre gjërave, Jezusi kaloi përtej detit të Galilesë, që është deti i Tiberiadës.
2 Dhe një turmë e madhe e ndoqi, sepse pa mrekullitë që ai bënte mbi të sëmurët.
3 Dhe Jezusi u ngjit në një mal dhe atje u ul me dishepujt e vet.
4 Dhe Pashka, festa e Judenjve, ishte afër.
5 Atëherë Jezusi i ngriti sytë dhe pa një turmë të madhe që po vinte drejt tij, i tha Filipit: " Ku do të blejmë bukë që të hanë këta?".
6 Dhe këtë ai e tha për ta vënë në provë, sepse ai e dinte se çfarë do të bënte.
7 Filipi iu përgjigj: "Dyqind denar bukë nuk u mjaftojnë, që secili prej tyre të marrë pak.

8 Një nga dishepujt e tij, Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, i tha:
9 Këtu është një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël; por çfarë janë ata midis kaq shumë?
10 Dhe Jezusi tha: ' 'Lërini njerëzit të ulen". Tani kishte shumë bar në vend. Kështu njerëzit u ulën, në numër rreth pesë mijë.
11 Dhe Jezusi i mori bukët; Dhe, mbasi falënderoi, ua shpërndau dishepujve dhe dishepujt të ulur; dhe po ashtu nga peshqit aq sa do të bënin.
12 Kur ata u ngopën, ai u tha dishepujve të vet: " Mblidhni copat që kanë mbetur, që të mos humbasë asgjë.
13 Prandaj i mblodhën dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copat e pesë bukëve prej elbi, që u mbetën atyre që kishin ngrënë.
14 Atëherë ata njerëz, kur panë mrekullinë që bëri Jezusi, thanë: "Ky është me të vërtetë profeti që duhet të vijë në botë".
15 Jezusi, pra, e kuptoi se do të vinin dhe do ta merrnin me dhunë për ta bërë mbret, u nis përsëri në mal i vetëm.
16 Dhe kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën në det,
17 Pastaj hipën në një anije dhe kaluan përtej detit në drejtim të Kapernaumit. Dhe tani ishte errësirë dhe Jezusi nuk kishte ardhur tek ata.
18 Dhe deti u ngrit nga një erë e fortë që frynte.
19 Mbasi kishin vozitur rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecte mbi det dhe po i afrohej anijes; dhe patën frikë.
20 Por ai u tha atyre: " Jam unë; mos kini frikë.
21 Atëherë e morën me dëshirë në barkë;
22 Të nesërmen, kur populli që qëndronte në anën tjetër të detit pa se atje nuk kishte asnjë barkë tjetër, përveç asaj në të cilën kishin hyrë dishepujt e tij dhe se Jezusi nuk hyri me dishepujt e tij në barkë, por dishepujt u larguan vetëm;
23 (Megjithatë, mbasi Zoti e falënderoi, erdhën barka të tjera nga Tiberiada, afër vendit ku hanin bukë).
24 Atëherë turmat, kur panë që Jezusi nuk ishte atje, as dishepujt e tij, morën edhe anijet dhe erdhën në Kapernaum për të kërkuar Jezusin.
25 Dhe kur e gjetën në bregun tjetër të detit, i thanë: "Mësues, kur erdhe këtu?".
26 Jezusi u përgjigj atyre dhe tha: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ju më kërkoni jo sepse patë mrekulli, por sepse hëngët nga bukët dhe u ngopët.
27 Mos punoni për ushqimin që humbet, por për atë ushqim që zgjat në jetën e përjetshme, që do t'ju japë Biri i njeriut, sepse atë e ka vulosur Perëndia, Ati.
28 Atëherë ata i thanë: "Çfarë duhet të bëjmë që të bëjmë veprat e Perëndisë?".
29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Kjo është vepra e Perëndisë, që të besoni në atë që ai ka dërguar.
30 Ata, pra, i thanë: "Çfarë shenje tregon, pra, që ne të shohim dhe të besojmë?". cfare punoni
31 Etërit tanë hëngrën manën në shkretëtirë; siç është shkruar: Ai u dha bukë nga qielli për të ngrënë.
32 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Moisiu nuk jua dha atë bukë nga qielli; por Ati im ju jep bukën e vërtetë nga qielli.
33 Sepse buka e Perëndisë është ai që zbret nga qielli dhe i jep jetë botës.
34 Atëherë ata i thanë: "Zot, na jep gjithmonë këtë bukë".
35 Dhe Jezusi u tha atyre: " Unë jam buka e jetës; ai që vjen tek unë nuk do të ketë më kurrë uri; dhe ai që beson në mua nuk do të ketë më kurrë etje.
36 Por unë ju thashë se edhe ju më keni parë dhe nuk besoni.
37 Gjithçka që më jep Ati do të vijë tek unë; dhe atë që vjen tek unë nuk do ta dëboj fare.
38 Sepse unë kam zbritur nga qielli jo për të bërë vullnetin tim, por vullnetin e atij që më ka dërguar.
39 Dhe ky është vullneti i Atit që më ka dërguar: që unë të mos humbas asgjë nga të gjitha ato që ai më ka dhënë, por ta ringjall në ditën e fundit.
40 Dhe ky është vullneti i atij që më dërgoi, që kushdo që sheh Birin dhe beson në të, të ketë jetë të përjetshme; dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit.
41 Atëherë Judenjtë murmuritën kundër tij, sepse ai tha: "Unë jam buka që zbriti nga qielli".
42 Dhe ata thanë: "A nuk është ky Jezusi, i biri i Jozefit, të cilit ne i njohim babanë dhe nënën? si vallë ai thotë: "Unë zbrita nga qielli?".
43 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Mos murmurisni ndërmjet jush.
44 Askush nuk mund të vijë tek unë, përveçse Ati që më ka dërguar ta tërheqë dhe unë do ta ringjall në ditën e fundit.
45 Në profetët është shkruar: "Dhe të gjithë do të jenë të mësuar nga Perëndia". Çdo njeri, pra, që ka dëgjuar dhe mësuar nga Ati, vjen tek unë.
46 Jo se dikush e ka parë Atin, përveç atij që është nga Perëndia, ai e ka parë Atin.
47 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ai që beson në mua ka jetë të përjetshme.
48 Unë jam ajo bukë e jetës.
49 Etërit tuaj hëngrën manën në shkretëtirë dhe vdiqën.
50 Kjo është buka që zbret nga qielli, që njeriu të mund të hajë prej saj dhe të mos vdesë.
51 Unë jam buka e gjallë që zbriti nga qielli; nëse dikush ha nga kjo bukë, do të jetojë përjetë; dhe buka që do të jap është mishi im, që unë do ta jap për jetën e botës.
52 Judenjtë, pra, grindeshin midis tyre duke thënë: "Si mund të na japë ky për të ngrënë mishin e tij?".
53 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se po të mos hani mishin e Birit të njeriut dhe të mos pini gjakun e tij, nuk keni jetë në ju.
54 Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme; dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit.
55 Sepse mishi im është me të vërtetë ushqim dhe gjaku im është me të vërtetë pije.
56 Ai që ha mishin tim dhe pi gjakun tim, banon në mua dhe unë në të.
57 Ashtu si Ati i gjallë më ka dërguar dhe unë jetoj me anë të Atit, ashtu edhe ai që më ha mua, do të jetojë nëpërmjet meje.
58 Kjo është buka që zbriti nga qielli; jo siç hëngrën etërit tuaj dhe vdiqën; ai që ha nga kjo bukë do të jetojë përjetë.
59 Këto gjëra ai i tha në sinagogë, ndërsa mësonte në Kapernaum.
60 Shumë nga dishepujt e tij, kur i dëgjuan, thanë: "Kjo është një fjalë e vështirë; kush mund ta dëgjojë?
61 Kur Jezusi e kuptoi në vetvete se dishepujt e tij murmurisnin për këtë, u tha atyre: " A ju fyen kjo?
62 Çfarë dhe nëse do ta shihni Birin e njeriut duke u ngjitur atje ku ishte më parë?

63 Është fryma që ngjall; mishi nuk ka asnjë dobi; fjalët që po ju them janë frymë dhe jetë.
64 Por ka disa nga ju që nuk besojnë. Sepse Jezusi e dinte që në fillim kush ishin ata që nuk besuan dhe kush do ta tradhtonte.
65 Dhe ai tha: " Prandaj ju thashë se askush nuk mund të vijë tek unë, nëse nuk i është dhënë nga Ati im".
66 Që nga ai moment shumë nga dishepujt e tij u kthyen dhe nuk ecën më me të.
67 Atëherë Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: " A doni të largoheni edhe ju?".
68 Atëherë Simon Pjetri iu përgjigj: "Zot, te kush të shkojmë?". ti ke fjalët e jetës së përjetshme.
69 Dhe ne besojmë dhe jemi të sigurt se ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë.
70 Jezusi u përgjigj atyre: " A nuk ju zgjodha unë ju të dymbëdhjetët dhe njëri prej jush është djall?
71 Ai foli për Judë Iskariotin, birin e Simonit, sepse ishte ai që do ta tradhtonte, duke qenë një nga të dymbëdhjetët.

KAPITULLI 7

1 Pas këtyre gjërave, Jezusi eci në Galile, sepse nuk donte të ecte në Jude, sepse Judenjtë kërkonin ta vrisnin.
2 Dhe festa e Judenjve të Kasolleve ishte afër.
3 Vëllezërit e tij, pra, i thanë: "Largohu që këtej dhe shko në Jude, që edhe dishepujt e tu të shohin veprat që bën".
4 Sepse nuk ka njeri që bën diçka në fshehtësi dhe ai vetë kërkon të njihet haptas. Nëse i bën këto gjëra, tregoju veten tënde botës.
5 Sepse as vëllezërit e tij nuk besuan në të.
6 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Koha ime nuk ka ardhur ende, por koha juaj është gjithmonë gati.
7 Bota nuk mund të të urrejë; por mua më urren, sepse dëshmoj për të se veprat e tij janë të liga.
8 Ngjituni në këtë festë; unë nuk jam ngjitur ende në këtë festë; sepse koha ime nuk ka mbushur ende.
9 Mbasi u tha këto fjalë, qëndroi ende në Galile.
10 Por, kur vëllezërit e tij u ngjitën, atëherë u ngjit edhe ai në festë, jo haptas, por në fshehtësi.
11 Atëherë Judenjtë e kërkuan gjatë festës dhe thanë: "Ku është?".
12 Dhe midis turmave u bë shumë murmuritje për të, sepse disa thoshin: "Ai është njeri i mirë", të tjerë: "Jo; por ai e mashtron popullin.
13 Por askush nuk foli hapur për të nga frika e Judenjve.
14 Tani në mes të festës Jezusi u ngjit në tempull dhe mësonte.
15 Dhe Judenjtë u mrekulluan dhe thoshnin: "Si i di ky shkronjat, pa i mësuar kurrë?".
16 Jezusi u përgjigj atyre dhe tha: " Doktrina ime nuk është imja, por e atij që më ka dërguar".
17 Në qoftë se dikush do të bëjë vullnetin e tij, ai do të dijë për doktrinën, nëse është nga Perëndia ose nëse unë flas nga vetja ime.
18 Kush flet nga vetja, kërkon lavdinë e vet, por ai që kërkon lavdinë e tij që e ka dërguar, është i vërtetë dhe nuk ka asnjë padrejtësi në të.
19 A nuk ju ka dhënë Moisiu ligjin dhe asnjë nga ju nuk e zbaton ligjin? Pse do të më vrasësh?
20 Populli u përgjigj dhe tha: "Ti ke një djall; kush do të të vrasë?".
21 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Unë bëra një vepër dhe ju të gjithë mrekulloheni.
22 Prandaj Moisiu ju dha rrethprerjen; (jo sepse është e Moisiut, por e etërve;) dhe ju rrethpreni një burrë ditën e shtunë.
23 Në qoftë se një njeri rrethpret ditën e shtunë, që ligji i Moisiut të mos shkelet; a jeni zemëruar me mua, sepse shërova një burrë çdo të vogël ditën e shtunë?
24 Mos gjykoni sipas pamjes së jashtme, por gjykoni me drejtësi.
25 Atëherë disa nga Jeruzalemi thanë: "A nuk është ky ai që kërkojnë të vrasin?".
26 Por ja, ai flet me guxim dhe ata nuk i thonë asgjë. A e dinë vërtet sundimtarët se ky është vetë Krishti?
27 Por ne e dimë se nga është ky; por kur të vijë Krishti, askush nuk e di nga është.
28 Atëherë Jezusi bërtiti në tempull, ndërsa mësonte, duke thënë:" Ju të dy më njihni dhe e dini nga jam; dhe unë nuk kam ardhur nga vetja, por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe ju nuk e njihni.
29 Por unë e njoh, sepse jam prej tij dhe ai më ka dërguar.
30 Atëherë ata kërkuan ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi të, sepse ora e tij nuk kishte ardhur ende.
31 Dhe shumë nga turma besuan në të dhe thoshin:"Kur të vijë Krishti, a do të bëjë më shumë mrekulli se këto që ka bërë ky?".
32 Farisenjtë dëgjuan që populli murmuriste për të; dhe farisenjtë dhe krerët e priftërinjve dërguan roje për ta kapur.
33 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Unë jam edhe për pak kohë me ju dhe pastaj do të shkoj te ai që më dërgoi".
34 Do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni; dhe atje ku jam unë, nuk mund të vini.
35 Atëherë Judenjtë thanë midis tyre: "Ku do të shkojë që ne të mos e gjejmë?". a do të shkojë ai te ata që janë shpërndarë midis johebrenjve dhe t'u mësojë johebrenjtë?
36 Çfarë do të thotë kjo që tha: "Do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni; dhe atje ku jam unë, nuk mund të vini?".
37 Ditën e fundit, atë ditë të madhe të festës, Jezusi u çua në këmbë dhe thirri duke thënë: " Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë".
38 Ai që beson në mua, siç ka thënë Shkrimi, nga barku i tij do të rrjedhin lumenj uji të gjallë.
39 (Por këtë ai e tha për Frymën, që duhet ta marrin ata që do të besojnë në të, sepse Fryma e Shenjtë nuk ishte dhënë ende, sepse Jezusi nuk ishte akoma përlëvduar.)
40 Shumë nga turma, pra, kur i dëgjuan këto fjalë, thoshin: "Me të vërtetë ky është profeti".
41 Të tjerë thoshnin: "Ky është Krishti". Por disa thoshin: A do të dalë Krishti nga Galilea?
42 A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen nga pasardhja e Davidit dhe nga qyteti i Betlehemit, ku ishte Davidi?
43 Kështu pati një përçarje midis popullit për shkak të tij.
44 Dhe disa prej tyre do ta kishin marrë; por askush nuk vuri dorë mbi të.
45 Atëherë rojet erdhën te krerët e priftërinjve dhe te farisenjtë; dhe ata u thanë atyre: "Pse nuk e sollët?".
46 Oficerët u përgjigjën: "Asnjeri nuk ka folur kurrë si ky".
47 Atëherë farisenjtë iu përgjigjën atyre: "A jeni mashtruar edhe ju?".
48 A ka besuar në të ndonjë nga krerët ose nga farisenjtë?
49 Por ky popull që nuk e njeh ligjin është i mallkuar.

50 Nikodemi u tha atyre: (ai që erdhi te Jezusi natën, ishte
një prej tyre)
51 A e gjykon ligji ynë dikë, para se ta dëgjojë dhe të dijë
se çfarë bën?
52 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "A je edhe ti nga Galilea?".
Kërkoni dhe shikoni, sepse nga Galilea nuk del asnjë profet.
53 Dhe secili shkoi në shtëpinë e vet.

KAPITULLI 8

1 Jezusi shkoi në malin e Ullinjve.
2 Dhe herët në mëngjes ai hyri përsëri në tempull dhe
gjithë populli shkoi tek ai; dhe ai u ul dhe i mësoi.
3 Dhe skribët dhe farisenjtë i prunë një grua të kapur për
kurorëshkelje; dhe kur e vendosën në mes,
4 Ata i thanë: "Mësues, kjo grua u kap duke shkelur
kurorën, pikërisht në këtë veprim".
5 Tani Moisiu në ligj na ka urdhëruar që të tillët të vriten
me gurë; po ti çfarë thua?
6 Ata thanë këtë për ta tunduar, që të duhej ta paditnin. Por
Jezusi u përkul dhe shkroi me gisht në tokë, sikur të mos i
dëgjonte.
7 Kur ata vazhduan ta pyesnin, ai u ngrit dhe u tha atyre: '
'Kush nga ju është pa mëkat, le të hedhë më parë gurin
kundër saj".
8 Dhe përsëri u përkul dhe shkroi në tokë.
9 Dhe ata që e dëgjuan, të bindur nga ndërgjegjja e tyre,
dolën një nga një, duke filluar nga më i madhi deri te të
fundit; dhe Jezusi mbeti vetëm dhe gruaja qëndronte në
mes.
10 Jezusi u ngrit dhe nuk pa tjetër veç gruas, i tha: " O grua,
ku janë ata që të paditin?". nuk të ka dënuar njeri?
11 Ajo tha: "Askush, Zot". Dhe Jezusi i tha: " As unë nuk
të dënoj; shko dhe mos mëkato më".
12 Atëherë Jezusi u foli atyre përsëri duke thënë: " Unë jam
drita e botës; kush më ndjek nuk do të ecë në errësirë, por
do të ketë dritën e jetës".
13 Atëherë farisenjtë i thanë: "Ti dëshmon për veten tënde;
dëshmia juaj nuk është e vërtetë.
14 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: " Edhe pse dëshmoj
për veten time, dëshmia ime është e vërtetë, sepse e di nga
kam ardhur dhe ku po shkoj; por ju nuk mund të dini se
nga vij dhe ku po shkoj.
15 Ju gjykoni sipas mishit; Unë nuk gjykoj asnjë njeri.
16 E megjithatë, nëse gjykoj, gjykimi im është i vërtetë,
sepse nuk jam vetëm, por unë dhe Ati që më dërgoi.
17 Është shkruar gjithashtu në ligjin tuaj se dëshmia e dy
njerëzve është e vërtetë.
18 Unë jam ai që dëshmoj për veten time dhe Ati që më
dërgoi dëshmon për mua.
19 Atëherë ata i thanë: "Ku është Ati yt?". Jezusi u
përgjigj:" Ju nuk më njihni as mua, as Atin tim; po të më
kishit njohur mua, do të kishit njohur edhe Atin tim.
20 Këto fjalë i tha Jezusi në thesar, ndërsa mësonte në
tempull; dhe askush nuk vuri dorë mbi të; sepse ora e tij
nuk kishte ardhur ende.
21 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: " Unë po shkoj, ju do
të më kërkoni dhe do të vdisni në mëkatet tuaja; ku të shkoj
unë, ju nuk mund të vini".
22 Atëherë Judenjtë thanë: "A do të vrasë veten?". sepse ai
thotë: "Atje ku shkoj unë, ju nuk mund të vini".
23 Dhe ai u tha atyre: Ju jeni nga poshtë; Unë jam nga lart;
ju jeni nga kjo botë; Unë nuk jam i kësaj bote.
24 Prandaj ju thashë se do të vdisni në mëkatet tuaja, sepse
nëse nuk besoni se unë jam ai, do të vdisni në mëkatet tuaja.
25 Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". Dhe Jezusi u tha atyre:
" Po ashtu që ju thashë që në fillim.
26 Kam shumë gjëra për të thënë dhe për të gjykuar për ju,
por ai që më ka dërguar është i vërtetë; dhe unë i them
botës ato që kam dëgjuar prej tij.
27 Ata nuk e kuptuan se ai u fliste atyre për Atin.
28 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Kur ta keni ngritur lart
Birin e njeriut, atëherë do të pranoni se unë jam ai dhe se
nuk bëj asgjë nga vetja; por siç më ka mësuar Ati im, unë i
them këto gjëra.
29 Dhe ai që më dërgoi është me mua; Ati nuk më ka lënë
vetëm; sepse unë bëj gjithmonë ato gjëra që i pëlqejnë atij.
30 Ndërsa ai thoshte këto fjalë, shumë veta besuan në të.
31 Atëherë Jezusi u tha Judenjve që besuan në të: " Nëse
qëndroni në fjalën time, jeni me të vërtetë dishepujt e mi;
32 Dhe ju do të njihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë
të lirë.
33 Ata iu përgjigjën: "Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe
nuk kemi qenë kurrë skllevër të askujt; si thua ti: "Do të
lirohesh?".
34 Jezusi u përgjigj atyre: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po
ju them se kushdo që bën mëkat është skllav i mëkatit.
35 Dhe shërbëtori nuk qëndron përgjithmonë në shtëpi, por
Biri qëndron përgjithmonë.
36 Prandaj, nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të
vërtetë të lirë.
37 Unë e di se ju jeni pasardhësit e Abrahamit; por ju
kërkoni të më vrisni, sepse fjala ime nuk ka vend në ju.
38 Unë them atë që kam parë tek Ati im, dhe ju bëni atë që
keni parë tek Ati juaj.
39 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Abrahami është ati ynë".
Jezusi u tha atyre: Po të ishit bij të Abrahamit, do të bënit
veprat e Abrahamit.
40 Por tani ju kërkoni të më vrisni mua, njeri që ju thashë
të vërtetën që kam dëgjuar nga Perëndia; Abrahami nuk e
bëri këtë.
41 Ju bëni veprat e atit tuaj. Atëherë ata i thanë: "Ne nuk
kemi lindur nga kurvëria; ne kemi një Atë, madje
Perëndinë.
42 Jezusi u tha atyre: " Po të ishte Perëndia Ati juaj, ju do
të më donit, sepse unë dola dhe erdha nga Perëndia; as unë
nuk erdha nga vetja, por ai më dërgoi.
43 Pse nuk e kuptoni fjalën time? edhe sepse nuk mund ta
dëgjoni fjalën time.
44 Ju jeni nga djalli, ati juaj, dhe do të bëni dëshirat e atit
tuaj. Ai ishte një vrasës që në fillim dhe nuk qëndroi në të
vërtetën, sepse nuk ka të vërtetë në të. Kur thotë një
gënjeshtër, flet nga vetja e tij, sepse është gënjeshtar dhe
babai i saj.
45 Dhe, duke qenë se ju them të vërtetën, ju nuk më besoni.
46 Cili nga ju më bind për mëkatin? Dhe nëse them të
vërtetën, pse nuk më besoni?
47 Kush është nga Perëndia, i dëgjon fjalët e Perëndisë;
prandaj ju nuk i dëgjoni, sepse nuk jeni prej Perëndisë.
48 Atëherë Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "A nuk themi
mirë se ti je samaritan dhe ke një djall?".
49 Jezusi u përgjigj: " Unë nuk kam djall; por unë nderoj
Atin tim dhe ju më çnderoni mua.

50 Dhe unë nuk kërkoj lavdinë time; ka një që kërkon dhe gjykon.
51 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se nëse dikush e zbaton fjalën time, nuk do të shohë kurrë vdekje.
52 Atëherë Judenjtë i thanë: "Tani e dimë se ti ke një djall". Abrahami ka vdekur dhe profetët; dhe ti thua: "Nëse dikush e zbaton fjalën time, nuk do ta shijojë kurrë vdekjen".
53 A je më i madh se ati ynë Abrahami, i cili ka vdekur? dhe profetët kanë vdekur; kush e bën veten ti?
54 Jezusi u përgjigj: " Nëse nderoj veten time, nderimi im nuk është asgjë; është Ati im ai që më nderon; për të cilin ju thoni se është Perëndia juaj:
55 Megjithatë ju nuk e keni njohur; por unë e njoh dhe po të them se nuk e njoh, do të jem gënjeshtar si ju; por unë e njoh dhe e mbaj fjalën e tij.
56 Abrahami, ati juaj, u gëzua duke parë ditën time; e pa dhe u gëzua.
57 Atëherë Judenjtë i thanë: "Ti nuk je ende pesëdhjetë vjeç dhe e ke parë Abrahamin?".
58 Jezusi u tha atyre: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se para se të kishte lindur Abrahami, unë jam".
59 Atëherë ata morën gurë për ta hedhur kundër tij; por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli, duke kaluar në mes të tyre dhe kështu kaloi.

KAPITULLI 9

1 Dhe ndërsa Jezusi po kalonte, pa një njeri që ishte i verbër që nga lindja.
2 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Mësues, kush mëkatoi, ky apo prindërit e tij që lindi i verbër?".
3 Jezusi u përgjigj: " As ky, as prindërit e tij nuk kanë mëkatuar, por që veprat e Perëndisë të shfaqen në të.
4 Unë duhet të bëj veprat e atij që më dërgoi sa është ditë; vjen nata kur askush nuk mund të punojë.
5 Për sa kohë që jam në botë, unë jam drita e botës.
6 Mbasi tha këto fjalë, pështyu për tokë, bëri baltë nga pështymja dhe vajosi me baltë sytë e të verbërit,
7 Dhe i tha: " Shko, lahu në pellgun e Siloamit, që do të thotë: "Dërguar". Prandaj ai shkoi, u la dhe erdhi duke parë.
8 Fqinjët, pra, dhe ata që më parë e kishin parë se ishte i verbër, thanë: "A nuk është ky ai që rrinte ulur dhe lypte?".
9 Disa thoshin: "Ky është ai", të tjerë: "Ai është si ai", por ai thoshte: "Unë jam ai".
10 Prandaj i thanë: "Si u hapën sytë?".
11 Ai u përgjigj dhe tha: "Një njeri që quhet Jezus, bëri baltë, m'i vajosi sytë dhe më tha: Shko te pellgu i Siloamit dhe lahu;
12 Atëherë ata i thanë: "Ku është?". Ai tha, nuk e di.
13 Ata e sollën te farisenjtë atë që dikur ishte i verbër.
14 Dhe ishte ditë e shtunë kur Jezusi bëri baltën dhe hapi sytë.
15 Edhe farisenjtë e pyetën përsëri se si e kishte fituar shikimin. Ai u tha atyre: "Më vuri baltë mbi sytë e mi, u lava dhe shoh".
16 Prandaj disa farisenj thanë: "Ky nuk është nga Perëndia, sepse nuk e respekton ditën e shtunë". Të tjerë thoshnin: "Si mund të bëjë mrekulli të tilla një njeri mëkatar?". Dhe midis tyre pati një përçarje.
17 Ata i thanë përsëri të verbrit: "Çfarë thua për të që të ka hapur sytë?". Ai tha: Ai është një profet.
18 Por Judenjtë nuk i besuan se ai kishte qenë i verbër dhe se kishte marrë të parit, deri sa thirrën prindërit e atij që kishte marrë të parit.
19 Dhe ata i pyetën duke thënë: "A është ky djali juaj, për të cilin ju thoni se ka lindur i verbër?". atëherë si sheh ai tani?
20 Prindërit e tij u përgjigjën dhe thanë: “Ne e dimë se ky është djali ynë dhe se ka lindur i verbër.
21 Por ne nuk e dimë se si sheh ai tani; ose kush i ka hapur sytë, ne nuk e dimë; ai është në moshë; pyesni atë: ai do të flasë vetë.
22 Këto fjalë i thanë prindërit e tij, sepse kishin frikë nga Judenjtë, sepse Judenjtë kishin rënë dakord që, nëse dikush do të rrëfente se ai ishte Krishti, të përjashtohej nga sinagoga.
23 Prandaj prindërit e tij thanë: "Ai është në moshë; pyesni atë.
24 Pastaj thirrën përsëri njeriun që ishte i verbër dhe i thanë: "Lëvdo Perëndinë; ne e dimë se ky njeri është mëkatar".
25 Ai u përgjigj dhe tha: "Në është mëkatar apo jo, nuk e di; një gjë e di, se, ndërsa isha i verbër, tani shoh.
26 Atëherë ata i thanë përsëri: "Çfarë të bëri?". si i hapi sytë?
27 Ai u përgjigj atyre: "Unë jua kam thënë tashmë, por ju nuk dëgjuat; përse do ta dëgjoni përsëri?". a do të jeni edhe ju dishepuj të tij?
28 Atëherë ata e shanë dhe i thanë: "Ti je dishepull i tij; por ne jemi dishepujt e Moisiut.
29 Ne e dimë se Perëndia i foli Moisiut; sa për këtë, ne nuk e dimë se nga është.
30 Njeriu u përgjigj dhe u tha atyre: "Pse është kjo një gjë e mrekullueshme, që ju nuk e dini se nga është ai dhe megjithatë ai m'i hapi sytë".
31 Tani e dimë se Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët; por nëse dikush është adhurues i Perëndisë dhe bën vullnetin e tij, ai e dëgjon.
32 Që nga fillimi i botës, nuk u dëgjua që dikush t'ia hapte sytë një të verbëri të lindur.
33 Po të mos ishte ky njeri nga Perëndia, nuk mund të bënte asgjë.
34 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ti ke lindur i tëri në mëkate dhe na mëson? Dhe e nxorën jashtë.
35 Jezusi dëgjoi se e kishin dëbuar; dhe, kur e gjeti, i tha: " A beson ti në Birin e Perëndisë?".
36 Ai u përgjigj dhe tha: "Kush është ai, o Zot, që unë të besoj në të?".
37 Dhe Jezusi i tha: " Ti e ke parë dhe është ai që flet me ty".
38 Dhe ai tha: "Zot, unë besoj". Dhe ai e adhuroi atë.
39 Dhe Jezusi tha: " Unë kam ardhur në këtë botë për gjykim, që ata që nuk shohin të shohin; dhe që ata që shohin të verbërohen.
40 Dhe disa nga farisenjtë që ishin me të, i dëgjuan këto fjalë dhe i thanë: "A jemi edhe ne të verbër?".
41 Jezusi u tha atyre: " Po të ishit të verbër, nuk do të kishit asnjë mëkat; por tani thoni: Ne shohim; prandaj mëkati juaj mbetet.

KAPITULLI 10

1 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë ju them, ai që nuk hyn nga dera në vathën e deleve, por ngjitet nga një anë tjetër, ai është një hajdut dhe një grabitës.
2 Por ai që hyn nga dera është bariu i deleve.
3 Atij i hap portieri; dhe delet e dëgjojnë zërin e tij, dhe ai i thërret me emër delet e veta dhe i nxjerr jashtë.
4 Dhe kur i nxjerr delet e veta, shkon para tyre dhe delet e ndjekin, sepse e njohin zërin e tij.
5 Dhe një të huaj nuk do ta ndjekin, por do të ikin prej tij, sepse nuk e njohin zërin e të huajve.
6 Jezusi u tha atyre këtë shëmbëlltyrë, por ata nuk e kuptuan se çfarë ishin ato që ai u tha atyre.
7 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se unë jam dera e deleve.
8 Të gjithë ata që erdhën përpara meje janë hajdutë dhe kusarësh, por delet nuk i dëgjuan.
9 Unë jam dera; nëpërmjet meje, nëse dikush hyn, do të shpëtohet, do të hyjë e do të dalë dhe do të gjejë kullotë.
10 Vjedhësi nuk vjen veçse për të vjedhur, për të vrarë dhe për të shkatërruar; unë kam ardhur që të kenë jetë dhe ta kenë më me bollëk.
11 Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e tij për delet.
12 Por ai që është rrogëtar dhe jo bari, dhe delet nuk janë të vetat, sheh ujkun që po vjen, i lë delet dhe ikën; dhe ujku i zë dhe i shpërndan delet.
13 Rrogëtari ikën, sepse është rrogëtar dhe nuk kujdeset për delet.
14 Unë jam bariu i mirë dhe i njoh delet e mia dhe më njohin.
15 Sikurse Ati më njeh mua, ashtu edhe unë e njoh Atin dhe e jap jetën time për delet.
16 Kam edhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathe; duhet t'i sjell edhe ato dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim; dhe do të jetë një vath dhe një bari.
17 Prandaj Ati im më do, sepse unë e lë jetën time që ta marr përsëri.
18 Askush nuk ma merr, por unë e lë nga vetja. Unë kam fuqi ta lë dhe kam fuqi ta marr përsëri. Këtë urdhërim e kam marrë nga Ati im.
19 Për këto fjalë pati përsëri një përçarje midis Judenjve.
20 Dhe shumë prej tyre thoshnin: "Ai ka një demon dhe është i marrë; pse e dëgjoni?
21 Të tjerë thoshnin: "Këto nuk janë fjalë të atij që ka një demon". A mund të hapë një djall sytë e të verbërve?
22 Në Jeruzalem ishte festa e kushtimit dhe ishte dimër.
23 Dhe Jezusi ecte në tempull në portikun e Salomonit.
24 Atëherë Judenjtë iu afruan dhe i thanë: "Deri kur do të na bësh të dyshojmë?". Nëse je Krishti, na trego qartë.
25 Jezusi u përgjigj atyre: " Unë ju thashë, por ju nuk besuat; veprat që bëj në emër të Atit tim, ato dëshmojnë për mua".
26 Por ju nuk besoni, sepse nuk jeni nga delet e mia, siç ju thashë.
27 Delet e mia e dëgjojnë zërin tim, dhe unë i njoh dhe ato më ndjekin.
28 Dhe unë u jap atyre jetën e përjetshme; dhe ata nuk do të humbasin kurrë dhe askush nuk do t'i rrëmbejë nga dora ime.
29 Ati im, që m'i dha, është më i madh se të gjithë; dhe askush nuk mund t'i rrëmbejë nga dora e Atit tim.
30 Unë dhe Ati im jemi një.
31 Atëherë Judenjtë morën përsëri gurë për ta vrarë me gurë.
32 Jezusi u përgjigj atyre: " Ju bëra shumë vepra të mira nga Ati im; për cilën nga ato vepra më vrisni me gurë?
33 Judenjtë iu përgjigjën duke thënë: "Nuk të vrasim me gurë për një vepër të mirë; por për blasfemi; dhe sepse ti, duke qenë njeri, e bën veten Perëndi.
34 Jezusi u përgjigj atyre: " A nuk është shkruar në ligjin tuaj: Unë thashë: Ju jeni perëndi?
35 Nëse ai i quajti ata perëndi, të cilëve iu drejtua fjala e Perëndisë, dhe shkrimi nuk mund të thyhet;
36 Për atë që Ati e ka shenjtëruar dhe e ka dërguar në botë, thoni: blasfemon; sepse thashë: Unë jam Biri i Perëndisë?
37 Nëse nuk i bëj veprat e Atit tim, mos më besoni.
38 Por nëse bëj, megjithëse nuk më besoni mua, u besoni veprave, që të dini dhe të besoni se Ati është në mua dhe unë në të.
39 Prandaj ata kërkuan përsëri ta kapnin, por ai shpëtoi nga duart e tyre,
40 Dhe shkoi përsëri përtej Jordanit, në vendin ku Gjoni pagëzonte në fillim; dhe aty qëndroi.
41 Dhe shumë veta iu afruan dhe thoshin: "Gjoni nuk bëri asnjë mrekulli, por të gjitha gjërat që Gjoni tha për këtë ishin të vërteta.
42 Dhe atje shumë besuan në të.

KAPITULLI 11

1 Tani ishte i sëmurë një njeri, me emër Llazar, nga Betania, nga qyteti i Marisë dhe i motrës së saj Martës.
2 (Ishte ajo Maria që e vajosi Zotin me vaj dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj, vëllai i së cilës Llazari ishte i sëmurë).
3 Prandaj motrat e tij i dërguan t'i thonë: "Zot, ja, ai që ti do është i sëmurë".
4 Jezusi, kur i dëgjoi këto, tha: " Kjo sëmundje nuk është për vdekje, por për lavdi të Perëndisë, që me anë të saj të përlëvdohet Biri i Perëndisë.
5 Por Jezusi e donte Martën, motrën e saj dhe Llazarin.
6 Kur dëgjoi se ishte i sëmurë, qëndroi edhe dy ditë në të njëjtin vend ku ndodhej.
7 Pas kësaj, ai u tha dishepujve të vet: ' 'Le të shkojmë përsëri në Jude".
8 Dishepujt e tij i thanë: "Mësues, Judenjtë kohët e fundit kërkonin të të vrisnin me gurë; dhe do të shkosh përsëri atje?
9 Jezusi u përgjigj: " A nuk ka dymbëdhjetë orë në ditë? Nëse dikush ecën ditën, nuk pengohet, sepse sheh dritën e kësaj bote.
10 Por nëse dikush ecën natën, pengohet, sepse nuk ka dritë në të.
11 Ai tha këto gjëra dhe më pas u tha atyre: " Miku ynë Llazari po fle; por unë shkoj që ta zgjoj nga gjumi.
12 Atëherë dishepujt e tij thanë:"Zot, po të flejë, do të bëhet mirë".
13 Por Jezusi foli për vdekjen e tij, por ata menduan se ai kishte folur për pushim në gjumë.
14 Atëherë Jezusi u tha atyre haptas: Llazari ka vdekur.

15 Dhe unë gëzohem për ju që nuk isha atje, me qëllim që të besoni; megjithatë le të shkojmë tek ai.
16 Atëherë Thomai, i quajtur Didymus, u tha shokëve të tij: "Shkojmë edhe ne që të vdesim me të".
17 Pastaj Jezusi, kur erdhi, zbuloi se ai ishte shtrirë në varr tashmë katër ditë.
18 Tani Betania ishte afër Jeruzalemit, rreth pesëmbëdhjetë stade larg.
19 Dhe shumë nga Judenjtë erdhën te Marta dhe te Maria për t'i ngushëlluar për vëllanë e tyre.
20 Marta, sapo dëgjoi se Jezusi po vinte, shkoi dhe e takoi; por Maria rrinte në shtëpi.
21 Atëherë Marta i tha Jezusit: "Zot, po të kishe qenë këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur".
22 Por unë e di se edhe tani, çfarëdo që t'i kërkoni Perëndisë, Perëndia do t'jua japë.
23 Jezusi i tha: ' 'Yt vëlla do të ringjallet".
24 Marta i tha: "Unë e di se ai do të ringjallet në ringjalljen në ditën e fundit".
25 Jezusi i tha asaj: Unë jam ringjallja dhe jeta; ai që beson në mua, edhe sikur të kishte vdekur, do të jetojë.
26 Dhe kushdo që jeton dhe beson në mua, nuk do të vdesë kurrë. A e beson këtë?
27 Ajo i tha: "Po, Zot, unë besoj se ti je Krishti, Biri i Perëndisë, që duhet të vish në botë".
28 Mbasi tha kështu, shkoi dhe thirri fshehurazi Marinë, motrën e saj, duke thënë: "Mësuesi erdhi dhe të thërret".
29 Me të dëgjuar këtë, ajo u ngrit shpejt dhe erdhi tek ai.
30 Por Jezusi nuk kishte ardhur ende në qytet, por ishte në atë vend ku Marta e takoi.
31 Atëherë Judenjtë që ishin me të në shtëpi dhe e ngushëlluan, kur panë Marinë se ajo u ngrit me nxitim dhe doli, e ndoqën duke thënë: "Ajo shkon në varr për të qarë atje".
32 Kur Maria arriti atje ku ishte Jezusi dhe e pa, i ra ndër këmbë dhe i tha: "Zot, po të kishe qenë këtu, im vëlla nuk do të kishte vdekur".
33 Jezusi, pra, kur e pa atë duke qarë dhe Judenjtë që erdhën me të po qanin, rënkoi në frymë dhe u trondit,
34 dhe tha: " Ku e keni vënë?". Ata i thanë: "Zot, eja dhe shiko".
35 Jezusi qau.
36 Atëherë Judenjtë thanë: "Ja sa e donte!".
37 Dhe disa prej tyre thanë: "A nuk mund të kishte bërë që ky që ia hapi sytë të verbërve të mos vdiste?".
38 Jezusi, pra, duke rënkuar përsëri në vetvete, erdhi në varr. Ishte një shpellë dhe mbi të ishte një gur.
39 Jezusi tha: ' 'Hiqni gurin". Marta, motra e të vdekurit, i tha: "Zot, në këtë kohë ai ka erë të keqe, sepse ka vdekur prej katër ditësh".
40 Jezusi i tha: " A nuk të thashë se, po të besoje, do të shikoje lavdinë e Perëndisë?".
41 Pastaj e hoqën gurin nga vendi ku ishte vënë i vdekuri. Dhe Jezusi i ngriti sytë dhe tha: " O Atë, të falënderoj që më dëgjove".
42 Dhe unë e dija që ti më dëgjon gjithmonë, por për shkak të popullit që është pranë e thashë që të besojnë se ti më ke dërguar.
43 Dhe, si tha këto, bërtiti me zë të lartë: ' 'Llazar, dil jashtë!".
44 Dhe i vdekuri doli, i lidhur duar e këmbë me rrobe, dhe fytyrën e kishte të lidhur me një pecetë. Jezusi u tha atyre: ' 'Zgjidhni dhe lëreni të shkojë".
45 Atëherë shumë nga Judenjtë që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë gjërat që bëri Jezusi, besuan në të.
46 Por disa nga ata shkuan te farisenjtë dhe u treguan atyre gjërat që kishte bërë Jezusi.
47 Atëherë krerët e priftërinjve dhe farisenjtë mblodhën sinedrin dhe thanë: "Çfarë të bëjmë?". sepse ky njeri bën shumë mrekulli.
48 Po ta lëmë të qetë, të gjithë do të besojnë në të; dhe Romakët do të vijnë dhe do të marrin vendin dhe kombin tonë.
49 Dhe një prej tyre, i quajtur Kajafa, që ishte kryeprifti po atë vit, u tha atyre: "Ju nuk dini asgjë,
50 Mos mendoni se është e dobishme për ne që të vdesë një njeri për popullin dhe të mos humbasë i gjithë kombi.
51 Dhe këtë nuk e tha nga vetja; por, duke qenë kryeprift i atij viti, profetizoi që Jezusi të vdiste për atë komb;
52 Dhe jo vetëm për atë komb, por që edhe ai të mblidhte në një bijtë e Perëndisë që ishin shpërndarë.
53 Që nga ajo ditë u këshilluan bashkë për ta vrarë.
54 Prandaj Jezusi nuk ecte më haptas midis Judenjve; por shkoi që andej në një vend afër shkretëtirës, në një qytet që quhej Efraim, dhe aty vazhdoi me dishepujt e tij.
55 Dhe Pashka e Judenjve ishte afër; dhe shumë veta u ngjitën nga krahina përpara Pashkës në Jeruzalem për t'u pastruar.
56 Atëherë ata e kërkuan Jezusin dhe, duke qëndruar në tempull, i thanë njëri-tjetrit:"Ç'mendoni ju që ai nuk do të vijë në festë?
57 Dhe krerët e priftërinjve dhe farisenjtë kishin dhënë një urdhër që, nëse dikush e dinte se ku ishte, ta tregonte që ta kapnin.

KAPITULLI 12

1 Atëherë Jezusi, gjashtë ditë përpara Pashkës, erdhi në Betani, ku ishte Llazari që kishte vdekur, të cilin ai e kishte ringjallur prej së vdekurish.
2 Aty i shtruan një darkë; dhe Marta shërbente, por Llazari ishte një nga ata që rrinin në tryezë me të.
3 Atëherë Maria mori një libër vaj erëkëndshëm nardo të madhe, shumë të kushtueshme, vajosi këmbët e Jezusit dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj; dhe shtëpia u mbush me erën e vajit.
4 Atëherë një nga dishepujt e tij, Juda Iskarioti, i biri i Simonit, që do ta tradhtonte, tha,
5 Pse nuk u shit ky vaj për treqind denarë dhe nuk iu dha të varfërve?
6 Ai tha këtë, jo se kujdesej për të varfërit; por sepse ai ishte një hajdut dhe kishte çantën dhe mbante atë që ishte vënë në të.
7 Atëherë Jezusi tha: ' 'Lëreni të qetë; ajo e ka ruajtur këtë për ditën e varrimit tim".
8 Sepse të varfërit i keni gjithmonë me ju; por mua nuk më keni gjithmonë.
9 Shumë judenj, pra, e dinin se ai ishte atje; dhe nuk erdhën vetëm për hir të Jezusit, por që të shihnin edhe Llazarin, të cilin ai e kishte ringjallur prej së vdekurish.
10 Por krerët e priftërinjve u këshilluan që të vritnin edhe Llazarin;

11 Sepse për shkak të tij shumë nga Judenjtë u larguan dhe
besuan në Jezusin.
12 Të nesërmen, shumë njerëz që kishin ardhur në festë,
kur dëgjuan se Jezusi po vinte në Jeruzalem,
13 Mori degë palmash, doli për ta takuar dhe thirri:
"Hosana! Bekuar është mbreti i Izraelit që vjen në emër të
Zotit!".
14 Dhe Jezusi, mbasi gjeti një gomar, u ul mbi të; siç është
shkruar,
15 Mos ki frikë, bijë e Sionit; ja, mbreti yt po vjen, i ulur
mbi një kërriç gomari.
16 Dishepujt e tij në fillim nuk i kuptuan këto gjëra; por,
kur Jezusi u lavdërua, atëherë u kujtuan se këto gjëra ishin
shkruar për të dhe se i kishin bërë këto gjëra.
17 Populli, pra, që ishte me të kur ai e thirri Llazarin nga
varri dhe e ringjalli prej së vdekuri, dëshmoi.
18 Për këtë edhe njerëzit i doli përpara, sepse kishin
dëgjuar se ai kishte bërë këtë mrekulli.
19 Farisenjtë, pra, i thanë njëri-tjetrit: "A e kuptoni se nuk
ia dilni asgjë? ja, bota po shkon pas tij.
20 Midis tyre kishte edhe disa grekë që ishin ngjitur për të
adhuruar në festë:
21 Ai iu afrua, pra, Filipit, që ishte nga Betsaida e Galilesë,
dhe iu lut duke thënë: "Zot, ne do të shohim Jezusin".
22 Filipi erdhi dhe ia tha Andreas; dhe Andrea dhe Filipi i
thanë përsëri Jezusit.
23 Dhe Jezusi u përgjigj atyre duke thënë: Erdhi ora që Biri
i njeriut të përlëvdohet.
24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se, nëse një grurë
nuk bie në tokë dhe nuk vdes, mbetet i vetëm; por nëse
vdes, jep shumë fryt.
25 Kush e do jetën e tij do ta humbasë; dhe ai që urren
jetën e tij në këtë botë, do ta ruajë atë për jetën e
përjetshme.
26 Nëse dikush më shërben, le të më ndjekë; dhe ku jam
unë, atje do të jetë edhe shërbëtori im; nëse dikush më
shërben, Ati im do ta nderojë.
27 Tani shpirti im është i shqetësuar; dhe cfare te them?
Atë, më shpëto nga kjo orë, por për këtë erdha në këtë orë.
28 O Atë, përlëvdo emrin tënd. Pastaj erdhi një zë nga
qielli duke thënë: "E kam përlëvduar dhe do ta përlëvdoj
përsëri".
29 Populli, pra, që rrinte aty dhe e dëgjoi, thoshte se
gjëmonte; të tjerë thoshin: "Një engjëll i foli".
30 Jezusi u përgjigj dhe tha: " Ky zë nuk erdhi për shkakun
tim, por për ju.
31 Tani është gjykimi i kësaj bote; tani do të dëbohet princi
i kësaj bote.
32 Dhe unë, nëse ngrihem nga toka, do t'i tërheq të gjithë
njerëzit tek unë.
33 Ai tha këtë, duke treguar se me çfarë vdekje duhet të
vdiste.
34 Populli iu përgjigj: "Ne kemi dëgjuar nga ligji se Krishti
qëndron përjetë; dhe si thua ti: Biri i njeriut duhet të
ngrihet lart?". kush është ky Bir i njeriut?
35 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Drita është me ju edhe për
pak kohë. Ecni sa të keni dritën, që të mos ju zërë errësira,
sepse ai që ecën në errësirë nuk di se ku shkon.
36 Ndërsa keni dritë, besoni në dritë, që të jeni bijtë e dritës.
Këto gjëra tha Jezusi, u largua dhe u fsheh prej tyre.
37 Por, megjithëse ai kishte bërë kaq shumë mrekulli para
tyre, ata nuk besuan në të.
38 Që të përmbushej fjala e profetit Isaia që kishte thënë:
"Zot, kush i besoi predikimit tonë?". dhe kujt iu shfaq
krahu i Zotit?
39 Prandaj ata nuk mund të besonin, sepse Isaia tha përsëri:
40 Ai ua ka verbuar sytë dhe ua ka ngurtësuar zemrën; që
ata të mos shohin me sytë e tyre, të mos kuptojnë me zemër
dhe të kthehen në besim dhe unë t'i shëroj.
41 Këto gjëra tha Isaia, kur pa lavdinë e tij dhe foli për të.
42 Megjithatë, edhe midis krerëve, shumë besuan në të; por
për shkak të farisenjve nuk e rrëfenin, që të mos i nxirrnin
nga sinagoga.
43 Sepse ata e donin lavdinë e njerëzve më shumë se
lavdinë e Perëndisë.
44 Jezusi bërtiti dhe tha: ' 'Kush beson në mua, nuk beson
në mua, por në atë që më ka dërguar".
45 Dhe ai që më sheh mua, sheh atë që më ka dërguar.
46 Unë kam ardhur si dritë në botë, që kushdo që beson në
mua të mos qëndrojë në errësirë.
47 Dhe nëse dikush i dëgjon fjalët e mia dhe nuk beson,
unë nuk e gjykoj, sepse nuk erdha për të gjykuar botën, por
për ta shpëtuar botën.
48 Kush më hedh poshtë dhe nuk i pranon fjalët e mia, ka
një që e gjykon; fjala që kam thënë, ai do ta gjykojë në
ditën e fundit.
49 Sepse unë nuk kam folur nga vetja ime; por Ati që më
ka dërguar më ka urdhëruar çfarë të them dhe çfarë të them.
50 Dhe unë e di se urdhërimi i tij është jetë e përjetshme;
çfarëdo që të them, pra, ashtu siç më tha Ati, po them.

KAPITULLI 13

1 Tani përpara festës së Pashkës, kur Jezusi e kuptoi se
kishte ardhur ora e tij që të ikte nga kjo botë tek Ati, duke i
dashur të vetët që ishin në botë, i deshi deri në fund.
2 Mbasi mbaroi darka, djalli i kishte vënë në zemër Judë
Iskariotit, birit të Simonit, për ta tradhtuar;
3 Jezusi, duke ditur se Ati i kishte dhënë të gjitha në duart e
tij dhe se ai vinte nga Perëndia dhe shkoi te Perëndia;
4 Ai u ngrit nga darka dhe hodhi mënjanë rrobat e tij; mori
një peshqir dhe u ngjesh.
5 Pastaj derdhi ujë në një legen, filloi t'u lajë këmbët
dishepujve dhe t'ua fshijë me peshqirin me të cilin ishte
ngjeshur.
6 Atëherë ai shkoi te Simon Pjetri dhe Pjetri i tha:"Zot, a
m'i lan këmbët?".
7 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Atë që bëj unë, ti nuk e di
tani; por ju do ta dini më pas.
8 Pjetri i tha: "Nuk do të më lash kurrë këmbët". Jezusi iu
përgjigj: ' 'Nëse nuk të laj, ti nuk ke pjesë me mua".
9 Simon Pjetri i tha: "Zot, jo vetëm këmbët e mia, por edhe
duart dhe kokën.
10 Jezusi i tha: ' 'I larë nuk ka nevojë veçse të lajë këmbët,
por është i pastër çdo gjë; dhe ju jeni të pastër, por jo të
gjithë.
11 Sepse ai e dinte se kush do ta tradhtonte; prandaj tha:
"Nuk jeni të gjithë të pastër".
12 Dhe, mbasi ua lau këmbët, mori rrobat e tij dhe u ul
përsëri, u tha atyre: " A e dini se çfarë ju kam bërë?".
13 Ju më quani Mësues dhe Zot dhe mirë thoni; sepse
kështu jam.
14 Në qoftë se unë, Zoti dhe Mësuesi yt, të kam larë
këmbët; edhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit.

15 Sepse unë ju kam dhënë një shembull që ju të bëni ashtu siç ju bëra unë.
16 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Shërbëtori nuk është më i madh se zotëria e tij; as ai që është dërguar më i madh se ai që e ka dërguar.
17 Nëse i dini këto gjëra, të lumtur jeni ju nëse i bëni.
18 Unë nuk flas për ju të gjithë; unë njoh kë kam zgjedhur, por që të përmbushet Shkrimi: "Ai që ha bukë me mua, ka ngritur thembrën kundër meje".
19 Tani po ju them para se të ndodhë, që, kur të ndodhë, të besoni se unë jam ai.
20 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them: Ai që pranon këdo që unë dërgoj, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar.
21 Kur Jezusi tha kështu, u trondit në frymë dhe dëshmoi, duke thënë: ' 'Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se një nga ju do të më tradhtojë".
22 Atëherë dishepujt u shikuan nga njëri-tjetri, duke dyshuar se për kë po fliste.
23 Dhe një nga dishepujt e tij, të cilin Jezusi e donte, ishte mbështetur në gjirin e Jezusit.
24 Simon Pjetri, pra, i bëri shenjë që të pyeste se kush do të ishte për të cilin foli.
25 Dhe ai, i shtrirë në gjoksin e Jezusit, i tha: "Zot, kush është?".
26 Jezusi u përgjigj: "Është ai të cilit do t'i jap një sopë, pasi ta kem zhytur". Mbasi e zhyti sopën, ia dha Judë Iskariotit, birit të Simonit.
27 Dhe pas sopës Satani hyri në të. Atëherë Jezusi i tha: ' 'Atë që bën, bëje shpejt".
28 Tani askush në tryezë nuk e dinte se për çfarë qëllimi ia tha këtë.
29 Sepse disa prej tyre menduan, duke qenë se Juda e kishte qesen, Jezusi i kishte thënë: "Bli gjërat që na duhen për festë; ose t'u japë diçka të varfërve.
30 Dhe ai, mbasi e mori sopën, doli menjëherë dhe ishte natë.
31 Prandaj, kur doli, Jezusi tha: " Tani Biri i njeriut është përlëvduar dhe Perëndia është përlëvduar në të.
32 Në qoftë se Perëndia përlëvdohet në të, edhe Perëndia do ta përlëvdojë në vetvete dhe do ta përlëvdojë menjëherë.
33 Djema, edhe për pak kohë jam me ju. Ju do të më kërkoni dhe, siç u thashë Judenjve: "Atje ku shkoj unë, ju nuk mund të vini; prandaj tani po ju them.
34 Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; ashtu siç ju kam dashur unë, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin.
35 Nga kjo do të njohin të gjithë se jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin.
36 Simon Pjetri i tha: "Zot, ku po shkon?". Jezusi iu përgjigj: " Ku shkoj unë, ti nuk mund të më ndjekësh tani; por ti do të më ndjekësh më pas.
37 Pjetri i tha: "Zot, pse nuk mund të të ndjek tani?". Unë do të jap jetën time për hirin tënd.
38 Jezusi iu përgjigj: ' 'A do ta japësh jetën tënde për hirin tim? Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se gjeli nuk do të këndojë, derisa ti të më mohosh tri herë.

KAPITULLI 14

1 Zemra juaj mos u tronditë; besoni në Perëndinë, besoni edhe në mua.
2 Në shtëpinë e Atit tim ka shumë pallate; po të mos ishte kështu, do t'jua kisha thënë. Unë shkoj të përgatis një vend për ju.
3 Dhe nëse shkoj dhe përgatis një vend për ju, do të vij përsëri dhe do t'ju marr pranë vetes; që ku jam unë, atje të jeni edhe ju.
4 Dhe ku shkoj unë, ju e dini dhe e dini rrugën.
5 Thomai i tha: "Zot, ne nuk e dimë se ku po shkon; dhe si mund ta dimë rrugën?
6 Jezusi i tha: " Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje".
7 Po të më kishit njohur, do të kishit njohur edhe Atin tim; që tani e tutje e njihni dhe e keni parë.
8 Filipi i tha: "Zot, na trego Atin dhe na mjafton".
9 Jezusi i tha: " Ka kaq kohë që jam me ty dhe ti nuk më ke njohur akoma, Filip? ai që më ka parë mua, ka parë Atin; dhe si thua ti, pra: Na e trego Atin?
10 A nuk beson se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua? fjalët që po ju them nuk i them nga vetja ime, por Ati që banon në mua, i bën veprat.
11 Më besoni se unë jam në Atin dhe se Ati është në mua; përndryshe më besoni për hir të veprave.
12 Në të vërtetë, në të vërtetë unë ju them: Ai që beson në mua, do t'i bëjë edhe ai veprat që bëj unë; dhe do të bëjë vepra më të mëdha se këto; sepse unë shkoj tek Ati im.
13 Dhe çfarëdo që të kërkoni në emrin tim, do ta bëj, që Ati të përlëvdohet në Birin.
14 Nëse kërkoni ndonjë gjë në emrin tim, unë do ta bëj.
15 Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia.
16 Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Ngushëllues tjetër, që të qëndrojë me ju përgjithmonë;
17 Edhe Fryma e së vërtetës; të cilin bota nuk mund ta pranojë, sepse nuk e sheh dhe nuk e njeh; por ju e njihni; sepse ai banon me ju dhe do të jetë në ju.
18 Nuk do t'ju lë pa ngushëllim; do të vij tek ju.
19 Edhe pak kohë dhe bota nuk do të më shohë më; por ju më shihni; sepse unë rroj, do të jetoni edhe ju.
20 Atë ditë do të dini se unë jam në Atin tim, dhe ju në mua dhe unë në ju.
21 Ai që ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, është ai që më do; dhe kush më do mua, Ati im do ta dojë, dhe unë do ta dua dhe do t'i shfaqem atij.
22 Juda, jo Iskarioti, i tha: Zot, si do të na shfaqesh neve dhe jo botës?
23 Jezusi u përgjigj dhe i tha: " Nëse dikush më do, do t'i zbatojë fjalët e mia; dhe Ati im do ta dojë dhe ne do të vijmë tek ai dhe do të bëjmë banesën tek ai".
24 Kush nuk më do mua, nuk i zbaton fjalët e mia; dhe fjala që dëgjoni nuk është imja, por e Atit që më ka dërguar.
25 Këto gjëra jua kam thënë, duke qenë ende i pranishëm me ju.
26 Por Ngushëlluesi, që është Fryma e Shenjtë, të cilin Ati do ta dërgojë në emrin tim, ai do t'ju mësojë të gjitha gjërat dhe do t'ju kujtojë të gjitha gjërat që unë ju kam thënë.
27 Unë po ju lë paqen, po ju jap paqen time; unë po jua jap jo siç e jep bota. Zemra jote të mos shqetësohet dhe të mos ketë frikë.
28 Ju keni dëgjuar se si ju thashë: Unë po largohem dhe do të kthehem te ju. Po të më donit, do të gëzoheshit, sepse thashë: Unë po shkoj tek Ati, sepse Ati im është më i madh se unë.

29 Dhe tani jua kam thënë para se të ndodhë, që, kur të ndodhë, të besoni.
30 Tani e tutje nuk do të flas shumë me ju, sepse princi i kësaj bote po vjen dhe nuk ka asgjë në mua.
31 Por që bota ta dijë se unë e dua Atin; dhe ashtu siç më ka urdhëruar Ati, edhe unë bëj. Çohu, le të shkojmë që këtej.

KAPITULLI 15

1 Unë jam hardhia e vërtetë dhe Ati im është vreshtari.
2 Çdo shermend që nuk jep fryt tek unë, ai e heq; dhe çdo shermend që jep fryt, ai e pastron që të japë më shumë fryt.
3 Tani ju jeni të pastër nëpërmjet fjalës që ju kam thënë.
4 Qëndroni në mua dhe unë në ju. Ashtu si dega nuk mund të japë fryt nga vetja, nëse nuk qëndron në hardhi; nuk mundeni më, nëse nuk qëndroni në mua.
5 Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; ai që qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë.
6 Nëse një njeri nuk qëndron në mua, ai hidhet jashtë si shermendi dhe thahet; dhe njerëzit i mbledhin, i hedhin në zjarr dhe digjen.
7 Nëse qëndroni në mua dhe fjalët e mia qëndrojnë në ju, do të kërkoni çfarë të doni dhe do t'ju bëhet.
8 Këtu është përlëvduar Ati im, që të jepni shumë fryt; kështu do të jeni dishepujt e mi.
9 Ashtu si Ati më ka dashur mua, ashtu edhe unë ju kam dashur juve; qëndroni në dashurinë time.
10 Nëse i zbatoni urdhërimet e mia, do të qëndroni në dashurinë time; sikurse i kam zbatuar urdhërimet e Atit tim dhe qëndroj në dashurinë e tij.
11 Këto gjëra jua kam thënë, që gëzimi im të qëndrojë në ju dhe gëzimi juaj të jetë i plotë.
12 Ky është urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashtu si unë ju kam dashur juve.
13 Askush nuk ka dashuri më të madhe se kjo, që njeriu të japë jetën e tij për miqtë e tij.
14 Ju jeni miqtë e mi, nëse bëni gjithçka që ju urdhëroj.
15 Tani e tutje nuk ju quaj shërbëtorë; sepse shërbëtori nuk e di se çfarë bën zotëria e tij, por unë ju kam quajtur miq; sepse të gjitha gjërat që kam dëgjuar për Atin tim, jua kam bërë të ditura.
16 Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur juve dhe ju caktova që të shkoni e të jepni fryt dhe fryti juaj të mbetet, që çfarëdo që t'i kërkoni Atit në emrin tim, t'jua japë .
17 Këto gjëra ju urdhëroj, që ta doni njëri-tjetrin.
18 Nëse bota ju urren, ta dini se më ka urryer mua përpara se juve.
19 Po të ishit nga bota, bota do t'i donte të vetët; por duke qenë se nuk jeni nga bota, por unë ju zgjodha nga bota, prandaj bota ju urren.
20 Mbani mend fjalën që ju thashë: "Shërbëtori nuk është më i madh se zotëria e tij". Nëse më kanë përndjekur mua, do t'ju përndjekin edhe ju; nëse e kanë mbajtur fjalën time, do të respektojnë edhe tuajat.
21 Por të gjitha këto gjëra do t'ju bëjnë për hir të emrit tim, sepse nuk e njohin atë që më dërgoi.
22 Po të mos kisha ardhur dhe t'u flisja atyre, ata nuk do të kishin mëkat; por tani nuk kanë asnjë mbulesë për mëkatin e tyre.
23 Kush më urren mua, urren edhe Atin tim.
24 Po të mos kisha bërë midis tyre veprat që nuk bëri asnjë tjetër, ata nuk do të kishin mëkat; por tani të dy më kanë parë dhe kanë urryer mua dhe Atin tim.
25 Por kjo ndodhi që të përmbushet fjala që është shkruar në ligjin e tyre: "Më urrejnë pa shkak".
26 Por kur të vijë Ngushëlluesi, të cilin unë do t'ju dërgoj nga Ati, Fryma e së vërtetës, që buron nga Ati, ai do të dëshmojë për mua:
27 Dhe ju gjithashtu do të dëshmoni, sepse keni qenë me mua që nga fillimi.

KAPITULLI 16

1 Jua kam thënë këto gjëra që të mos skandalizoheni.
2 Do t'ju përjashtojnë nga sinagogat; po, po vjen koha që kushdo që t'ju vrasë do të mendojë se i bën shërbim Perëndisë.
3 Dhe këto gjëra do t'ju bëjnë, sepse nuk kanë njohur Atin, as mua.
4 Por unë jua kam thënë këto gjëra, që kur të vijë koha, të mbani mend se ju thashë për to. Dhe këto gjëra nuk jua thashë në fillim, sepse isha me ju.
5 Por tani po shkoj tek ai që më ka dërguar; dhe askush nga ju nuk më pyet: "Ku po shkon?".
6 Por ngaqë jua kam thënë këto gjëra, trishtimi ju ka mbushur zemrën.
7 Megjithatë unë ju them të vërtetën; Është e dobishme për ju që unë të iki, sepse nëse nuk shkoj, Ngushëlluesi nuk do të vijë te ju; por nëse iki, do ta dërgoj te ju.
8 Dhe kur të vijë, ai do ta qortojë botën për mëkatin, për drejtësinë dhe për gjykimin;
9 Për mëkat, sepse nuk besojnë në mua;
10 Për drejtësi, sepse unë shkoj tek Ati im dhe ju nuk më shihni më;
11 Për gjykim, sepse princi i kësaj bote është gjykuar.
12 Unë kam ende shumë gjëra për t'ju thënë, por ju nuk mund t'i duroni ato tani.
13 Por kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, do t'ju udhëheqë në çdo të vërtetë, sepse nuk do të flasë nga vetja; por do të thotë çfarëdo që të dëgjojë dhe do t'ju tregojë gjërat që do të vijnë.
14 Ai do të më përlëvdojë, sepse do të marrë nga unë dhe do t'jua tregojë.
15 Të gjitha gjërat që ka Ati janë të miat; prandaj thashë se ai do të marrë nga imja dhe do t'jua tregojë.
16 Edhe pak dhe nuk do të më shihni; edhe për pak kohë dhe do të më shihni, sepse unë po shkoj tek Ati.
17 Atëherë disa nga dishepujt e tij thanë midis tyre: "Ç'është kjo që na thotë: "Pas pak e nuk do të më shihni më; dhe përsëri, për pak kohë dhe do të më shihni; dhe "Sepse po shkoj në Babai?
18 Ata, pra, thanë: "Ç'është kjo që thotë: "Pas pak?". ne nuk mund të themi se çfarë thotë ai.
19 Tani Jezusi e kuptoi se ata dëshironin ta pyesnin dhe u tha atyre: " A pyesni njëri-tjetrin për atë që thashë: "Pak dhe nuk do të më shihni; dhe përsëri, pak kohë dhe do të më shihni". ?
20 Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them se ju do të qani dhe do të vajtoni, por bota do të gëzohet; dhe ju do të jeni të trishtuar, por trishtimi juaj do të kthehet në gëzim.

21 Gruaja, kur është në lindje, ka dhembje, sepse i ka ardhur ora; por, sapo të lindë fëmija, nuk i kujtohet më ankthi, nga gëzimi që ka lindur një burrë në botë.
22 Dhe ju, pra, tani keni dhembje; por unë do t'ju shoh përsëri dhe zemra juaj do të gëzohet dhe askush nuk do t'jua heqë gëzimin tuaj.
23 Dhe atë ditë nuk do të më kërkoni asgjë. Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se çfarëdo që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'jua japë.
24 Deri më tani nuk keni kërkuar asgjë në emrin tim; kërkoni dhe do të merrni, që gëzimi juaj të jetë i plotë.
25 Këto gjëra jua kam thënë me fjalë të urta, por vjen koha kur nuk do t'ju flas më me fjalë të urta, por do t'ju tregoj hapur për Atin.
26 Atë ditë ju do të kërkoni në emrin tim; dhe unë nuk ju them se do t'i lutem Atit për ju.
27 Sepse vetë Ati ju do, sepse ju më keni dashur mua dhe keni besuar se unë dola nga Perëndia.
28 Unë dola nga Ati dhe erdha në botë; përsëri e lë botën dhe shkoj tek Ati.
29 Dishepujt e tij i thanë: "Ja, ti tani po flet hapur dhe nuk thua asnjë proverb".
30 Tani jemi të sigurt se ti i di të gjitha gjërat dhe nuk ke nevojë që dikush të të pyesë; me këtë ne besojmë se ti dole nga Perëndia.
31 Jezusi u përgjigj atyre: ' 'A besoni tani?
32 Vini re, ora po vjen, po, tani ka ardhur, që ju do të shpërndaheni, secili për vete, dhe do të më lini vetëm; dhe megjithatë unë nuk jam vetëm, sepse Ati është me mua.
33 Këto gjëra jua kam thënë, që të keni paqe në mua. Në botë do të keni mundime, por jini të gëzuar; Unë e kam kapërcyer botën.

KAPITULLI 17

1 Këto fjalë tha Jezusi, i ngriti sytë drejt qiellit dhe tha: " O Atë, erdhi ora; përlëvdo Birin tënd, që edhe Biri yt të të përlëvdojë ty:
2 Ashtu siç i ke dhënë pushtet mbi çdo mish, që t'u japë jetë të përjetshme të gjithë atyre që i ke dhënë.
3 Dhe kjo është jeta e përjetshme, që të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin, që ti ke dërguar.
4 Unë të kam përlëvduar mbi tokë; kam përfunduar veprën që ti më ke dhënë të bëj.
5 Dhe tani, o Atë, më përlëvdo me veten tënde me lavdinë që kisha pranë teje përpara se të bëhej bota.
6 Unë ua kam shfaqur emrin tënd njerëzve që më ke dhënë nga bota; ishin të tutë dhe ti m'i dhe mua; dhe ata e mbajtën fjalën tënde.
7 Tani ata e dinë se të gjitha gjërat që më ke dhënë janë prej teje.
8 Sepse unë u kam dhënë atyre fjalët që ti më ke dhënë; dhe ata i kanë pranuar dhe e kanë ditur me siguri që kam dalë prej teje dhe kanë besuar se ti më ke dërguar.
9 Unë lutem për ta; nuk lutem për botën, por për ata që ti më ke dhënë; sepse janë të tutë.
10 Të gjitha të miat janë të tuat dhe të tuat janë të miat; dhe unë jam përlëvduar në to.
11 Dhe tani unë nuk jam më në botë, por këta janë në botë dhe unë vij te ti. Atë i Shenjtë, ruaj me emrin tënd ata që më ke dhënë, që të jenë një, ashtu si ne.
12 Ndërsa isha me ta në botë, i ruajta në emrin tënd; ato që ti më ke dhënë, i kam ruajtur dhe asnjë prej tyre nuk ka humbur, veçse biri i humbjes; që shkrimi të mund të përmbushet.
13 Dhe tani vij te ti; dhe këto gjëra i them në botë, që gëzimi im të përmbushet në vetvete.
14 Unë u kam dhënë atyre fjalën tënde; dhe bota i ka urryer, sepse ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota.
15 Unë nuk të lutem që ti t'i heqësh nga bota, por që ti t'i ruash nga i ligu.
16 Ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota.
17 Shenjtëroji me të vërtetën tënde; fjala jote është e vërteta.
18 Ashtu si ti më ke dërguar në botë, ashtu edhe unë i kam dërguar ata në botë.
19 Dhe për hir të tyre unë shenjtëroj veten time, që edhe ata të shenjtërohen me anë të së vërtetës.
20 Unë nuk lutem vetëm për këta, por edhe për ata që do të besojnë në mua me anë të fjalës së tyre;
21 që të gjithë të jenë një; sikurse ti, o Atë, je në mua dhe unë në ty, që edhe ata të jenë një në ne, që bota të besojë se ti më ke dërguar.
22 Dhe lavdinë që më ke dhënë, unë u kam dhënë atyre; që ata të jenë një, sikurse ne jemi një:
23 Unë në to dhe ti në mua, që të jenë të përsosur në një; dhe që bota ta dijë se ti më ke dërguar dhe i ke dashur ata, ashtu si më ke dashur mua.
24 O Atë, dua që edhe ata që më ke dhënë të jenë me mua atje ku jam; që të shohin lavdinë time që ti më ke dhënë, sepse më ke dashur përpara krijimit të botës.
25 O Atë i drejtë, bota nuk të ka njohur, por unë të kam njohur dhe këta e kanë ditur se ti më ke dërguar.
26 Dhe unë u kam shpallur atyre emrin tënd dhe do ta shpall, që dashuria me të cilën ti më ke dashur të jetë në ta dhe unë në ta.

KAPITULLI 18

1 Kur Jezusi tha këto fjalë, doli me dishepujt e vet përtej përroit Kedron, ku ishte një kopsht, në të cilin hyri ai dhe dishepujt e tij.
2 Edhe Juda, që e kishte tradhtuar, e njihte vendin, sepse Jezusi shpeshherë shkonte atje me dishepujt e tij.
3 Atëherë Juda, mbasi mori një grup burrash dhe oficerë nga krerët e priftërinjve dhe nga farisenjtë, erdhi atje me fenerë, pishtarë dhe armë.
4 Jezusi, pra, duke ditur gjithçka që do t'i ndodhte, doli dhe u tha atyre: ' 'Kë kërkoni?".
5 Ata iu përgjigjën: "Jezusi nga Nazareti". Jezusi u tha atyre: Unë jam ai. Edhe Juda, që e tradhtoi, qëndroi me ta.
6 Sapo ai u tha atyre: Unë jam ai, ata u kthyen prapa dhe ranë për tokë.
7 Pastaj i pyeti përsëri: ' 'Kë kërkoni?". Dhe ata thanë: "Jezusi nga Nazareti".
8 Jezusi u përgjigj: " Unë ju thashë se unë jam; prandaj nëse më kërkoni, lërini këta të shkojnë.
9 që të përmbushet fjala që tha: " Nuk kam humbur asnjë nga ato që më ke dhënë".
10 Atëherë Simon Pjetri, duke pasur një shpatë, e nxori, e goditi shërbëtorin e kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë. Emri i shërbëtorit ishte Malkus.

11 Atëherë Jezusi i tha Pjetrit: " Fute shpatën në mill; a nuk do ta pi kupën që më ka dhënë Ati im?".
12 Atëherë banda, kapiteni dhe oficerët e Judenjve e morën Jezusin dhe e lidhën,
13 Dhe e çuan më parë te Ana; sepse ai ishte vjehrri i Kajafës, i cili ishte kryeprifti po atë vit.
14 Kajafa ishte ai që i këshilloi Judenjtë që të vdiste një njeri për popullin.
15 Dhe Simon Pjetri dhe një dishepull tjetër ndoqën Jezusin; ai dishepull ishte i njohur nga kryeprifti dhe hyri me Jezusin në pallatin e kryepriftit.
16 Por Pjetri qëndronte jashtë te dera. Atëherë dishepulli tjetër, i njohur i kryepriftit, doli dhe i foli derës dhe solli Pjetrin.
17 Atëherë vajza që ruante derën i tha Pjetrit: "Mos je edhe ti nga dishepujt e këtij njeriu?". Ai thotë, nuk jam.
18 Aty qëndruan shërbëtorët dhe oficerët, të cilët kishin ndezur një zjarr me qymyr; sepse ishte ftohtë dhe ata u ngrohën; dhe Pjetri u ndal me ta dhe u ngroh.
19 Atëherë kryeprifti e pyeti Jezusin për dishepujt e tij dhe për doktrinën e tij.
20 Jezusi iu përgjigj: ' 'I fola hapur botës; Unë kam mësuar ndonjëherë në sinagogë dhe në tempull, ku Judenjtë strehohen gjithmonë; dhe në fshehtësi nuk kam thënë asgjë.
21 Pse më pyet mua? pyesni ata që më dëgjuan, çfarë u thashë atyre: vini re, ata e dinë atë që thashë.
22 Mbasi tha këto fjalë, një nga rojat që ishin aty e goditi Jezusin me pëllëmbën e dorës, duke i thënë: "Kështu i përgjigjesh kryepriftit?".
23 Jezusi iu përgjigj: " Nëse kam folur keq, dëshmoj për të keqen; por nëse mirë, pse më godet?".
24 Tani Ana e dërgoi të lidhur te kryeprifti Kajafa.
25 Dhe Simon Pjetri qëndronte në këmbë dhe ngrohej. Ata, pra, i thanë: "Mos je edhe ti një nga dishepujt e tij?". Ai e mohoi dhe tha: "Nuk jam".
26 Një nga shërbëtorët e kryepriftit, i afërmi i tij, të cilit Pjetri ia preu veshin, tha: "A nuk të pashë me të në kopsht?".
27 Atëherë Pjetri e mohoi përsëri; dhe menjëherë gjeli këndoi.
28 Atëherë e çuan Jezusin nga Kajafa në sallën e gjyqit. dhe ata vetë nuk hynë në sallën e gjyqit, që të mos ndoten; por që të mund të hanë Pashkën.
29 Atëherë Pilati doli drejt tyre dhe tha: "Çfarë akuze bëni kundër këtij?
30 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Po të mos ishte keqbërës, nuk do ta kishim dorëzuar".
31 Atëherë Pilati u tha atyre: "Merreni dhe gjykojeni sipas ligjit tuaj". Judenjtë, pra, i thanë: "Nuk është e lejuar për ne të vrasim njeri;
32 që të përmbushej fjala e Jezusit, që ai tha, duke treguar se me çfarë vdekje duhet të vdiste.
33 Atëherë Pilati hyri përsëri në sallën e gjyqit, thirri Jezusin dhe i tha: "A je ti mbreti i Judenjve?".
34 Jezusi iu përgjigj: " Ti e thua këtë nga vetja apo të tjerët ta thanë për mua?".
35 Pilati u përgjigj: "Mos jam jude? Kombi yt dhe krerët e priftërinjve të kanë dorëzuar tek unë; çfarë ke bërë?
36 Jezusi u përgjigj: " Mbretëria ime nuk është e kësaj bote; po të ishte mbretëria ime e kësaj bote, shërbëtorët e mi do të luftonin që të mos u dorëzohesha Judenjve; por mbretëria ime nuk është prej këtej.
37 Atëherë Pilati i tha: "A je ti, pra, mbret?". Jezusi u përgjigj: "Ti thua se unë jam mbret". Për këtë kam lindur dhe për këtë kam ardhur në botë, që të dëshmoj për të vërtetën. Kushdo që është i së vërtetës e dëgjon zërin tim.
38 Pilati i tha: "Ç'është e vërteta? Dhe si tha këtë, doli përsëri te Judenjtë dhe u tha atyre: "Unë nuk gjej asnjë faj tek ai".
39 Por ju e keni zakon që unë t'ju liroj një në Pashkë; a doni, pra, t'ju liroj mbretin e Judenjve?
40 Atëherë të gjithë bërtitën përsëri, duke thënë: "Jo ky, por Baraba". Tani Baraba ishte një grabitës.

KAPITULLI 19

1 Atëherë Pilati mori Jezusin dhe e fshikulloi.
2 Ushtarët mbërthyen një kurorë me gjemba, ia vunë në kokë dhe i veshën një mantel të purpurt,
3 dhe tha: "Tungjatjeta, o mbret i Judenjve!". dhe e goditën me duar.
4 Atëherë Pilati doli përsëri dhe u tha atyre: "Ja, po jua nxjerr jashtë, që të dini se nuk gjej asnjë faj tek ai".
5 Atëherë Jezusi doli, i veshur me kurorën prej gjembash dhe mantelin e purpurt. Dhe Pilati u tha atyre: Ja njeriu!
6 Kur e panë krerët e priftërinjve dhe oficerët, bërtitën duke thënë: "Kryqëzoje, kryqëzoje!". Pilati u tha atyre: Merreni dhe kryqëzoje, sepse unë nuk gjej asnjë faj tek ai.
7 Judenjtë iu përgjigjën: "Ne kemi një ligj dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse e bëri veten Bir të Perëndisë".
8 Pilati, pra, kur i dëgjoi këto fjalë, pati edhe më shumë frikë;
9 Dhe shkoi përsëri në sallën e gjyqit dhe i tha Jezusit: "Nga je?". Por Jezusi nuk i dha përgjigje.
10 Atëherë Pilati i tha: "A nuk më flet?". a nuk e di se unë kam pushtet të të kryqëzoj dhe kam pushtet të të liroj?
11 Jezusi u përgjigj: " Ti nuk do të kishe asnjë pushtet kundër meje, po të mos të ishte dhënë nga lart; prandaj ai që më dorëzoi në duart e tua ka mëkatin më të madh".
12 Që atëherë Pilati kërkoi ta lironte; por Judenjtë bërtisnin duke thënë: "Nëse e lë këtë të shkojë, nuk je miku i Cezarit; kushdo që e bën veten mbret, flet kundër Cezarit".
13 Pilati, pra, kur i dëgjoi këto fjalë, e nxori jashtë Jezusin dhe u ul në gjykatën, në vendin që quhet Kalldrëmi, por në hebraisht Gabatha.
14 Ishte përgatitja e Pashkës dhe rreth orës së gjashtë; dhe ai u tha Judenjve: "Ja mbreti juaj!".
15 Por ata bërtitën: "Largoje, largoje, kryqëzoje!". Pilati u tha atyre: A duhet ta kryqëzoj mbretin tuaj? Krerët e priftërinjve u përgjigjën: "Nuk kemi mbret përveç Cezarit".
16 Atëherë ai ua dorëzoi atyre që ta kryqëzonin. Dhe ata e morën Jezusin dhe e çuan.
17 Dhe ai, duke mbajtur kryqin e tij, doli në një vend që quhet vendi i kafkës, që në hebraisht quhet Golgota.
18 Ku e kryqëzuan dhe dy të tjerë bashkë me të, nga njëra anë, dhe Jezusi në mes.
19 Dhe Pilati shkroi një titull dhe e vuri në kryq. Dhe shkrimi ishte: JEZUSI NAZARETH MBRETI I JUDENJVE.
20 Ky titull, pra, lexuan shumë nga Judenjtë, sepse vendi ku u kryqëzua Jezusi ishte afër qytetit; dhe ishte shkruar në hebraisht, greqisht dhe latinisht.

21 Atëherë krerët e priftërinjve të Judenjve i thanë Pilatit: "Mos shkruaj, mbreti i Judenjve; por ai tha: "Unë jam mbreti i Judenjve".
22 Pilati u përgjigj: "Atë që kam shkruar, e kam shkruar".
23 Atëherë ushtarët, mbasi e kryqëzuan Jezusin, morën rrobat e tij dhe bënë katër pjesë, një pjesë për secilin ushtar; dhe palltoja e tij: tani palltoja ishte pa tegel, e thurur nga lart.
24 Ata, pra, i thanë njëri-tjetrit: "Të mos e grisim, por të hedhim short se kujt do t'i jetë, që të përmbushet Shkrimi që thotë: "I ndanë midis tyre rrobat e mia dhe hodhën short për rrobën time". Këto gjëra, pra, bënë ushtarët.
25 Tani pranë kryqit të Jezusit qëndronin nëna e tij dhe motra e nënës së tij, Maria, gruaja e Kleofas dhe Maria Magdalena.
26 Jezusi, pra, kur pa nënën e tij dhe dishepullin që i rrinte pranë, të cilin e donte, i tha nënës së tij: ' 'O grua, ja djali yt!".
27 Atëherë ai i tha dishepullit: ' 'Ja nëna jote!". Dhe që nga ajo orë ai dishepull e mori në shtëpinë e tij.
28 Pas kësaj, Jezusi, duke ditur se të gjitha gjërat tashmë ishin kryer, që të përmbushej Shkrimi, tha: " Kam etje".
29 Dhe aty ishte vënë një enë plot me uthull; e mbushën një sfungjer me uthull, e vunë mbi hisop dhe ia vunë në gojë.
30 Jezusi, pra, duke marrë uthullën, tha: " U krye!" , uli kokën dhe dha shpirt.
31 Judenjtë, pra, duke qenë se ishte përgatitja që trupat të mos qëndronin mbi kryq ditën e shtunë, (sepse ajo ditë e shtunë ishte ditë e lartë), iu lutën Pilatit që t'u thyheshin këmbët dhe të mund të i hequr.
32 Atëherë erdhën ushtarët dhe ia thyen këmbët të parit dhe tjetrit që ishte kryqëzuar me të.
33 Por, kur erdhën te Jezusi dhe panë se ai tashmë kishte vdekur, nuk ia thyen këmbët.
34 Por një nga ushtarët ia shpoi brinjën me një shtizë dhe aty doli gjak dhe ujë.
35 Dhe ai që e pa, dëshmoi dhe dëshmia e tij është e vërtetë; dhe ai e di se thotë të vërtetën, që ju të besoni.
36 Sepse këto gjëra u bënë, që të përmbushet Shkrimi: "Nuk do t'i thyhet asnjë kockë".
37 Dhe përsëri një shkrim tjetër thotë: "Do të shikojnë atë që e shpuan".
38 Pas kësaj, Jozefi nga Arimatea, duke qenë dishepull i Jezusit, por fshehurazi nga frika e Judenjve, iu lut Pilatit që ta merrte trupin e Jezusit; dhe Pilati i dha leje. Ai erdhi, pra, dhe mori trupin e Jezusit.
39 Dhe erdhi edhe Nikodemi, i cili në fillim erdhi te Jezusi natën dhe solli një përzierje mirre dhe aloe, rreth njëqind mina.
40 Pastaj e morën trupin e Jezusit dhe e mbështjellën me aroma me rroba liri, ashtu si e varrosnin judenjtë.
41 Tani në vendin ku ai u kryqëzua ishte një kopsht; dhe në kopsht një varr i ri, në të cilin nuk ishte vënë ende njeriu.
42 Aty, pra, e vunë Jezusin për shkak të ditës së përgatitjes së Judenjve; sepse varri ishte afër.

KAPITULLI 20

1 Ditën e parë të javës, Maria Magdalena, herët, kur ishte ende errësirë, erdhi te varri dhe pa gurin të hequr nga varri.
2 Atëherë ajo vrapoi dhe erdhi te Simon Pjetri dhe te dishepulli tjetër, të cilin Jezusi e donte, dhe u tha atyre: "E kanë hequr Zotin nga varri dhe ne nuk e dimë ku e kanë vënë".
3 Atëherë Pjetri dhe ai dishepull tjetër dolën dhe erdhën te varri.
4 Kështu ata vrapuan të dy bashkë; dhe dishepulli tjetër ia doli përpara Pjetrit dhe erdhi i pari te varri.
5 Dhe ai u përkul dhe shikoi brenda dhe pa rrobat prej liri të shtrira; megjithatë ai nuk hyri brenda.
6 Atëherë Simon Pjetri erdhi pas tij, hyri në varr dhe pa rrobat prej liri të shtrira,
7 Dhe peceta, që ishte rreth kokës, nuk ishte e shtrirë me rrobat e lirit, por e mbështjellë në një vend më vete.
8 Pastaj hyri edhe ai dishepull tjetër, që kishte ardhur i pari te varri, pa dhe besoi.
9 Sepse ata ende nuk e dinin shkrimin se ai duhet të ringjallet prej së vdekurish.
10 Atëherë dishepujt shkuan përsëri në shtëpinë e tyre.
11 Por Maria qëndronte jashtë te varri duke qarë; dhe ndërsa qante, u përkul dhe shikoi varrin,
12 Dhe pa dy engjëj të veshur me të bardha të ulur, njëri te koka dhe tjetri te këmbët, ku ishte shtrirë trupi i Jezusit.
13 Dhe ata i thanë: "O grua, pse po qan?". Ajo u tha atyre: "Sepse ata e morën Zotin tim dhe nuk e di ku e kanë vënë".
14 Dhe si tha këto, ajo u kthye dhe pa Jezusin që qëndronte në këmbë, por nuk e dinte se ishte Jezusi.
15 Jezusi i tha: " O grua, pse po qan? kë po kërkon? Ajo, duke menduar se ai ishte kopshtari, i tha: Zotëri, nëse e ke mbartur që këtu, më trego ku e ke vënë dhe unë do ta marr.
16 Jezusi i tha: ' 'Mari". Ajo u kthye dhe i tha: Rabboni; që do të thotë, Mjeshtër.
17 Jezusi i tha: ' 'Mos më prek; sepse unë nuk jam ngjitur ende tek Ati im; por shko te vëllezërit e mi dhe u thuaj atyre: Unë po ngjitem tek Ati im dhe Ati juaj; dhe Perëndisë tim dhe Perëndisë tuaj.
18 Maria Magdalena erdhi dhe u tha dishepujve se ajo kishte parë Zotin dhe se ai i kishte thënë këto gjëra.
19 Po atë ditë në mbrëmje, dita e parë e javës, kur dyert ku ishin mbledhur dishepujt ishin të mbyllura nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi, u ndal në mes dhe u tha atyre: Paqja me ju!
20 Dhe, si tha kështu, u tregoi atyre duart dhe brinjën e tij. Atëherë dishepujt u gëzuan kur panë Zotin.
21 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: " Paqja me ju; ashtu si më ka dërguar Ati im, ashtu edhe unë ju dërgoj juve".
22 Dhe si tha këtë, ai fryu mbi ta dhe u tha: " Merrni Frymën e Shenjtë;
23 Kujt ia falni mëkatet, do t'i falen; dhe kujt t'i mbani mëkatet, ato do të ruhen.
24 Por Thomai, një nga të dymbëdhjetët, i quajtur Didymus, nuk ishte me ta kur erdhi Jezusi.
25 Dishepujt e tjerë, pra, i thanë: "Ne pamë Zotin". Por ai u tha atyre: "Nëse nuk shoh në duart e tij gjurmën e thonjve dhe nuk e vë gishtin tim në gjurmën e thonjve dhe nuk e fus dorën time në brinjën e tij, nuk do të besoj.
26 Dhe pas tetë ditësh dishepujt e tij ishin përsëri brenda dhe Thomai me ta. Pastaj Jezusi erdhi, duke qenë se dyert ishin të mbyllura, dhe u ndal në mes dhe tha: " Paqja me ju!".

27 Atëherë ai i tha Thomait: " Mbaje gishtin këtu dhe shiko duart e mia; dhe shtrije dorën tënde këtu dhe fute në brinjën time; dhe mos ji pabesë, por besimtar.
28 Dhe Thomai u përgjigj dhe i tha: "Zoti im dhe Perëndia im".
29 Jezusi i tha: " Toma, sepse më pe, ti besove; lum ata që nuk kanë parë, por kanë besuar".
30 Dhe shumë shenja të tjera me të vërtetë bëri Jezusi në prani të dishepujve të tij, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër:
31 Por këto janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë; dhe që, duke besuar, të keni jetë në emrin e tij.

KAPITULLI 21

1 Pas këtyre gjërave, Jezusi iu shfaq përsëri dishepujve në detin e Tiberiadës; dhe për këtë u tregua ai vetë.
2 Ishin bashkë Simon Pjetri, Thomai i quajtur Didymus, Natanaeli nga Kana e Galilesë, bijtë e Zebedeut dhe dy nga dishepujt e tij të tjerë.
3 Simon Pjetri u tha atyre: "Po shkoj të peshkoj". Ata i thanë: "Edhe ne po shkojmë me ty". Ata dolën dhe hynë menjëherë në një anije; dhe atë natë nuk kapën asgjë.
4 Por kur erdhi mëngjesi, Jezusi u ndal në breg, por dishepujt nuk e dinin se ishte Jezusi.
5 Atëherë Jezusi u tha atyre: " Djema, a keni ndonjë ushqim? Ata iu përgjigjën: Jo.
6 Dhe ai u tha atyre: Hidheni rrjetën në anën e djathtë të anijes dhe do të gjeni. Ata hodhën, pra, dhe tani nuk mund ta tërheqin për shkak të numrit të madh të peshqve.
7 Prandaj ai dishepull, të cilin Jezusi e donte, i tha Pjetrit: "Është Zoti". Simon Pjetri, kur dëgjoi se ishte Zoti, i veshi rrobën e peshkimit (sepse ishte lakuriq) dhe u hodh në det.
8 Dhe dishepujt e tjerë erdhën me një barkë; (sepse nuk ishin larg tokës, por dyqind kubitë), duke tërhequr rrjetën me peshq.
9 Sapo arritën në tokë, panë aty një zjarr me thëngjij dhe mbi të peshk dhe bukë.
10 Jezusi u tha atyre: Sillni nga peshqit që keni zënë tani.
11 Simon Pjetri u ngjit dhe tërhoqi rrjetën në tokë plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre; dhe të gjithë ishin kaq shumë, por rrjeta nuk u këput.
12 Jezusi u tha atyre: " Ejani të darkoni. Dhe asnjë nga dishepujt nuk guxoi ta pyeste: "Kush je ti?". duke ditur se ishte Zoti.
13 Atëherë Jezusi erdhi, mori bukë, ua dha atyre dhe peshkun po ashtu.
14 Kjo është hera e tretë që Jezusi iu shfaq dishepujve të vet, pasi u ringjall së vdekuri.
15 Mbasi kishin ngrënë, Jezusi i tha Simon Pjetrit: ' 'Simon, bir i Jonas, a më do ti mua më shumë se këta?". Ai i tha: Po, Zot; ti e di që unë të dua. Ai i tha: " Kulloti qengjat e mi".
16 Ai i tha përsëri për herë të dytë: ' 'Simon, bir i Jonas, a më do ti mua?". Ai i tha: Po, Zot; ti e di që unë të dua. Ai i tha: " Kulloti delet e mia".
17 Ai i tha për të tretën herë: ' 'Simon, bir i Jonas, a më do ti mua?". Pjetri u pikëllua sepse i tha për të tretën herë: A më do ti mua? Dhe ai i tha: "Zot, ti i di të gjitha; ti e di që unë të dua. Jezusi i tha: " Kulloti delet e mia".
18 Në të vërtetë, në të vërtetë, unë të them, kur ishe i ri, ngjeshe veten dhe ecje ku të doje; por kur të plakesh, do të shtrish duart dhe një tjetër do të të rrethojë dhe do të të çojë atje ku doje. nuk do.
19 Kështu tha ai, duke treguar se me çfarë vdekje duhet të përlëvdonte Perëndinë. Dhe si i tha këto, i tha: ' 'Ndiqmë!".
20 Atëherë Pjetri u kthye dhe pa se po ndiqte dishepulli që Jezusi e donte; i cili gjatë darkës u mbështet në gjoksin e tij dhe tha: "Zot, cili është ai që të tradhton?".
21 Pjetri, kur e pa, i tha Jezusit: "Zot, dhe çfarë të bëjë ky?".
22 Jezusi i tha: " Nëse dua që ai të qëndrojë derisa të vij unë, çfarë të ke? më ndiq mua.
23 Atëherë u përhap midis vëllezërve kjo fjalë që ai dishepull të mos vdiste; por Jezusi nuk i tha: "Nuk ka për të vdekur". por, nëse dua që ai të qëndrojë derisa të vij unë, ç'të duhet?
24 Ky është dishepulli që dëshmon për këto gjëra dhe i shkroi këto gjëra; dhe ne e dimë se dëshmia e tij është e vërtetë.
25 Dhe ka edhe shumë gjëra të tjera që bëri Jezusi, të cilat, nëse do të shkruheshin secila, mendoj se as vetë bota nuk mund t'i përmbajë librat që do të shkruheshin. Amen.

Veprat e Apostujve

KAPITULLI 1

1 Traktatin e mëparshëm kam bërë, o Teofil, për gjithçka që Jezusi filloi të bënte dhe të mësonte,
2 Deri në ditën në të cilën ai u ngrit, pas kësaj ai me anë të Frymës së Shenjtë u kishte dhënë urdhërime apostujve që kishte zgjedhur:
3 Të cilit ai iu shfaq i gjallë pas pasionit të tij me shumë prova të pagabueshme, duke u parë prej tyre dyzet ditë dhe duke folur për gjërat që kishin të bënin me mbretërinë e Perëndisë:
4 Dhe, si u mblodh me ta, i urdhëroi që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit, të cilin, thotë ai, e keni dëgjuar për mua.
5 Sepse Gjoni me të vërtetë pagëzoi me ujë; por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë jo shumë ditë pas kësaj.
6 Kur u mblodhën, e pyetën duke thënë: "Zot, a do t'ia kthesh në këtë kohë Izraelit mbretërinë?".
7 Dhe ai u tha atyre: " Nuk ju takon juve të dini kohët ose stinët që Ati i ka vënë në pushtetin e tij.
8 Por ju do të merrni fuqi, pasi Fryma e Shenjtë të vijë mbi ju; dhe do të jeni dëshmitarë për mua në Jeruzalem, në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e tokës.
9 Dhe, pasi i tha këto gjëra, ndërsa ata panë, ai u ngrit lart; dhe një re e largoi nga sytë e tyre.
10 Dhe ndërsa ata shikonin me këmbëngulje drejt qiellit ndërsa ai po ngjitej, ja, dy burra të veshur me rroba të bardha qëndruan pranë tyre;
11 E cila tha gjithashtu: "O burra Galileas, pse qëndroni dhe shikoni drejt qiellit? po ky Jezus, që u ngrit prej jush në qiell, do të vijë në të njëjtën mënyrë siç e keni parë të shkojë në qiell.
12 Pastaj u kthyen në Jeruzalem nga mali i quajtur Ullinj, që është nga Jeruzalemi një udhëtim një të shtunë.
13 Dhe kur hynë, u ngjitën në një dhomë të sipërme, ku banuan Pjetri, Jakobi, Gjoni, Andrea, Filipi, Thomai, Bartolomeu dhe Mateu, Jakobi i Alfeut dhe Simon Zeloti, dhe Juda, vëllai i Jakobit.
14 Të gjithë këta vazhduan me një mendje të vetme në lutje dhe përgjërim, me gratë, me Marinë, nënën e Jezusit, dhe me vëllezërit e tij.
15 Dhe në ato ditë Pjetri u ngrit në mes të dishepujve dhe tha: (Numri i emrave së bashku ishte rreth njëqind e njëzet).
16 Vëllezër, ky shkrim duhet të ishte përmbushur, të cilin Fryma e Shenjtë me gojën e Davidit e foli përpara në lidhje me Judën, i cili ishte udhërrëfyes për ata që morën Jezusin.
17 Sepse ai ishte i numëruar me ne dhe kishte marrë një pjesë të kësaj shërbese.
18 Tani ky njeri bleu një arë me shpërblimin e paudhësisë; dhe, duke rënë me kokë, u ça në mes dhe të gjitha zorrët i derdhën jashtë.
19 Dhe kjo u bë e njohur për të gjithë banorët e Jeruzalemit; aq sa ajo fushë quhet në gjuhën e tyre, Aceldama, domethënë fushë e gjakut.
20 Sepse në librin e Psalmeve është shkruar: "Banesa e tij u bëftë e shkretë dhe askush mos banoftë në të; dhe peshkopi i tij le ta marrë një tjetër".
21 Prandaj nga këta njerëz që na kanë shoqëruar gjatë gjithë kohës që Zoti Jezus hyri e dilte mes nesh,
22 Duke filluar nga pagëzimi i Gjonit, deri në atë ditë që ai u mor nga ne, dikush duhet të shugurohet që të jetë dëshmitar me ne i ringjalljes së tij.
23 Dhe caktuan dy, Jozefin, të quajtur Barsaba, që quhej Just, dhe Matia.
24 Dhe ata u lutën dhe thanë: "Ti, o Zot, që njeh zemrat e të gjithë njerëzve, trego nëse ke zgjedhur nga këta të dy,
25 që të mund të marrë pjesë në këtë shërbim dhe apostullim, nga i cili ra Juda me shkelje, që të shkonte në vendin e tij.
26 Dhe ata hodhën shortin e tyre; dhe shorti i ra Matias; dhe ai u numërua me njëmbëdhjetë apostujt.

KAPITULLI 2

1 Dhe kur erdhi dita e Rrëshajëve, ata ishin të gjithë me një mendje në një vend të vetëm.
2 Dhe befas nga qielli erdhi një zhurmë si një erë e fortë që fryn dhe e mbushi gjithë shtëpinë ku ata ishin ulur.
3 Dhe atyre iu shfaqën gjuhë të ndara si prej zjarri, dhe u ul mbi secilin prej tyre.
4 Dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe filluan të flasin në gjuhë të tjera, ashtu si Fryma u jepte të flisnin.
5 Dhe në Jeruzalem banonin Judenj, njerëz të devotshëm, nga çdo komb nën qiell.
6 Kur kjo u bë zhurmë, turma u mblodh dhe u turpërua, sepse secili i dëgjonte të flisnin në gjuhën e vet.
7 Dhe të gjithë habiteshin dhe mrekulloheshin, duke i thënë njëri-tjetrit: "Ja, a nuk janë të gjithë Galileas këta që flasin?".
8 Dhe si dëgjojmë ne secili në gjuhën tonë, në të cilën kemi lindur?
9 Parthinët, Medët, dhe Elamitët, dhe banorët në Mesopotami, dhe në Jude, dhe në Kapadoki, në Pontus dhe në Azi,
10 Frigjia dhe Pamfilia në Egjipt dhe në krahinat e Libisë rreth Kirenës dhe të huajt e Romës, Judenjtë dhe prozelitët,
11 Kretës dhe arabëve, ne i dëgjojmë të flasin në gjuhët tona veprat e mrekullueshme të Perëndisë.
12 Dhe të gjithë mbetën të habitur dhe në dyshim, duke i thënë njëri-tjetrit: "Ç'do të thotë kjo?".
13 Të tjerë, duke tallur, thoshnin: "Këta janë plot me verë të re".
14 Por Pjetri, duke u ngritur bashkë me të njëmbëdhjetët, ngriti zërin dhe u tha atyre: "Burra të Judesë dhe të gjithë ju që banoni në Jeruzalem, dijeni këtë dhe dëgjoni fjalët e mia.
15 Sepse këta nuk janë të dehur, siç mendoni ju, sepse është vetëm ora e tretë e ditës.
16 Por kjo është ajo që u tha nga profeti Joel;
17 Dhe do të ndodhë në ditët e fundit, thotë Perëndia, unë do të derdh nga Shpirti im mbi çdo mish; dhe bijtë tuaj dhe bijat tuaja do të profetizojnë dhe të rinjtë tuaj do të shohin vegime dhe pleqtë tuaj do të ëndërrojnë ëndrra :
18 Dhe mbi shërbëtorët e mi dhe mbi shërbëtoret e mia do të derdh në ato ditë të Frymës sime; dhe ata do të profetizojnë:
19 Dhe unë do të bëj mrekulli lart në qiell dhe shenja poshtë në tokë; gjak, zjarr dhe avull tymi:
20 Dielli do të shndërrohet në errësirë dhe hëna në gjak, para se të vijë ajo ditë e madhe dhe e shquar e Zotit.
21 Dhe do të ndodhë që kushdo që do të thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet.

22 O burra të Izraelit, dëgjoni këto fjalë; Jezusi i Nazaretit, një njeri i miratuar nga Perëndia midis jush me mrekulli, mrekulli dhe shenja, që Perëndia bëri me anë të tij në mes jush, siç e dini edhe ju:
23 Ju e keni marrë atë, duke u çliruar nga këshilla e vendosur dhe paranjohja e Perëndisë, dhe me duar të liga e keni kryqëzuar dhe vrarë.
24 të cilin Perëndia e ka ringjallur, pasi i ka hequr dhembjet e vdekjes, sepse nuk ishte e mundur që ta kapnin.
25 Meqenëse Davidi flet për të, unë e parashikova Zotin gjithmonë përpara fytyrës sime, sepse ai është në të djathtën time, që të mos lëvizem.
26 Prandaj zemra ime u gëzua dhe gjuha ime u gëzua; për më tepër edhe mishi im do të pushojë në shpresë:
27 Sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në ferr, as nuk do të lejosh që i Shenjti yt të shohë prishje.
28 Ti më ke bërë të njohura rrugët e jetës; do të më gëzosh me fytyrën tënde.
29 Vëllezër, më lejoni t'ju them lirisht për patriarkun David, se ai ka vdekur dhe është varrosur dhe varri i tij është me ne deri më sot.
30 Prandaj, duke qenë një profet dhe duke ditur se Perëndia i ishte betuar me një betim se nga fryti i ijeve të tij, sipas mishit, ai do të ringjallte Krishtin për t'u ulur në fronin e tij;
31 Ai, duke parë këtë më parë, foli për ringjalljen e Krishtit, se shpirti i tij nuk mbeti në ferr, as mishi i tij nuk pa prishje.
32 Këtë Jezus Perëndia e ka ringjallur dhe për të cilin ne të gjithë jemi dëshmitarë.
33 Prandaj, duke qenë i lartësuar nga e djathta e Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ai ka derdhur këtë që ju tani shihni dhe dëgjoni.
34 Sepse Davidi nuk është ngjitur në qiej, por thotë vetë: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time,
35 Derisa t'i bëj armiqtë e tu stol të këmbëve të tua.
36 Le ta dijë, pra, me siguri gjithë shtëpia e Izraelit se po atë Jezus, të cilin ju e keni kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot dhe Krisht.
37 Tani, kur e dëgjuan këtë, u pikëlluan në zemër dhe i thanë Pjetrit dhe apostujve të tjerë: "Vëllezër, çfarë të bëjmë?".
38 Atëherë Pjetri u tha atyre: "Pendohuni dhe secili prej jush le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve dhe do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë.
39 Sepse premtimi është për ju, për fëmijët tuaj dhe për të gjithë ata që janë larg, madje për të gjithë ata që Zoti, Perëndia ynë, do të thërrasë.
40 Dhe me shumë fjalë të tjera ai dëshmoi dhe këshilloi, duke thënë: "Shpëtoni veten nga ky brez i keq".
41 Atëherë ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim u pagëzuan dhe po atë ditë u shtuan rreth tre mijë njerëz.
42 Dhe ata vazhduan të palëkundur në doktrinën e apostujve, në bashkësinë, në thyerjen e bukës dhe në lutje.
43 Dhe çdo njeri e zuri frika dhe apostujt bënë shumë mrekulli dhe shenja.
44 Dhe të gjithë ata që besuan ishin bashkë dhe kishin gjithçka të përbashkët;
45 Dhe shitën pasuritë dhe pasuritë e tyre dhe ua ndanë të gjithëve, sipas nevojës së secilit.
46 Dhe ata, duke qëndruar çdo ditë me një mendje të vetme në tempull dhe duke e thyer bukën shtëpi më shtëpi, hëngrën ushqimin e tyre me gëzim dhe me qetësi në zemër,
47 duke lavdëruar Perëndinë dhe duke pasur hir në gjithë popullin. Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që duhej të shpëtoheshin.

KAPITULLI 3

1 Tani Pjetri dhe Gjoni u ngjitën bashkë në tempull në orën e lutjes, që ishte ora e nëntë.
2 Mbahej një njeri i çalë që nga barku i nënës së tij, të cilin e vendosnin çdo ditë te porta e tempullit që quhet e Bukura, për t'u kërkuar lëmoshë atyre që hynin në tempull;
3 Ai, duke parë Pjetrin dhe Gjonin që po shkonin në tempull, kërkoi lëmoshë.
4 Dhe Pjetri, me Gjonin, i nguli sytë mbi të dhe tha: "Na shiko.
5 Dhe ai u kushtoi vëmendje atyre, duke pritur të merrte diçka prej tyre.
6 Atëherë Pjetri tha: "Nuk kam as argjend, as ar; por ato që kam unë po të jap: në emër të Jezu Krishtit të Nazaretit çohu dhe ec.
7 E kapi nga dora e djathtë dhe e ngriti; dhe menjëherë këmbët dhe kyçet e këmbës iu forcuan.
8 Dhe ai u hodh në këmbë, eci dhe hyri me ta në tempull, duke ecur, duke u kërcyer dhe duke lavdëruar Perëndinë.
9 Dhe gjithë populli e pa duke ecur dhe duke lavdëruar Perëndinë:
10 Dhe ata e dinin se ishte ai që u ul për lëmoshë në portën e Bukur të tempullit; dhe ata u mbushën me habi dhe habi për atë që i kishte ndodhur.
11 Dhe ndërsa i çali që u shërua mbante në dorë Pjetrin dhe Gjonin, i gjithë populli vrapoi drejt tyre në portikun që quhet i Salomonit, i habitur shumë.
12 Dhe Pjetri, kur e pa këtë, iu përgjigj popullit:"O burra të Izraelit, pse mrekulloheni për këtë? ose pse na shikoni me kaq zell, sikur me fuqinë ose shenjtërinë tonë ta kishim bërë këtë njeri të ecë?
13 Perëndia i Abrahamit, i Isakut dhe i Jakobit, Perëndia i etërve tanë, ka përlëvduar Birin e tij Jezusin; të cilin ju e dorëzuat dhe e mohuat përpara Pilatit, kur ai vendosi ta lironte.
14 Por ju mohuat të Shenjtin dhe të Drejtin dhe dëshironit që t'ju jepej një vrasës;
15 dhe vrau Princin e jetës, të cilin Perëndia e ka ringjallur prej së vdekurish; për të cilën ne jemi dëshmitarë.
16 Dhe emri i tij, nëpërmjet besimit në emrin e tij, e ka bërë të fortë këtë njeri, të cilin ju e shihni dhe e njihni;
17 Dhe tani, vëllezër, e di që ju e bëtë këtë nga padituria, ashtu si edhe krerët tuaj.
18 Por ato gjëra që Perëndia kishte treguar më parë me gojën e të gjithë profetëve të tij se Krishti do të vuante, ai i ka përmbushur kështu.
19 Pendohuni, pra, dhe kthehuni në besim, që mëkatet tuaja të mund të fshihen, kur kohët e freskimit të vijnë nga prania e Zotit;
20 Dhe ai do të dërgojë Jezu Krishtin, që ju ishte predikuar më parë:
21 Të cilin qielli duhet ta pranojë deri në kohën e rivendosjes së të gjitha gjërave, që Perëndia ka thënë me gojën e të gjithë profetëve të tij të shenjtë që nga fillimi i botës.

22 Sepse Moisiu në të vërtetë u tha etërve: "Zoti, Perëndia juaj, do të ngrejë për ju një profet nga vëllezërit tuaj, si unë; do ta dëgjoni në të gjitha gjërat që do t'ju thotë.
23 Dhe do të ndodhë që çdo njeri që nuk do ta dëgjojë atë profet, do të shfaroset nga mesi i popullit.
24 Po, dhe të gjithë profetët nga Samueli dhe ata që pasojnë, të gjithë ata që kanë folur, kanë parathënë gjithashtu për këto ditë.
25 Ju jeni bijtë e profetëve dhe të besëlidhjes që Perëndia bëri me etërit tanë, duke i thënë Abrahamit: "Dhe në pasardhësit e tu do të bekohen të gjitha fiset e tokës".
26 Së pari juve Perëndia, pasi ringjalli Birin e tij Jezusin, e dërgoi që t'ju bekojë, duke larguar secilin prej jush nga paudhësitë e tij.

KAPITULLI 4

1 Dhe ndërsa ata i folën popullit, priftërinjtë, kapiteni i tempullit dhe saducenjtë erdhën mbi ta,
2 Të pikëlluar që i mësonin njerëzit dhe predikonin ringjalljen prej së vdekurish nëpërmjet Jezusit.
3 Dhe vunë duart mbi ta dhe i vunë në pranga për të nesërmen, sepse tashmë ishte mbrëmje.
4 Por shumë nga ata që e dëgjuan fjalën besuan; dhe numri i burrave ishte rreth pesë mijë.
5 Dhe ndodhi që të nesërmen krerët e tyre, pleqtë dhe skribët,
6 Dhe kryeprifti Ana, Kajafa, Gjoni, Aleksandri dhe të gjithë ata që ishin nga fisi i kryepriftit u mblodhën në Jeruzalem.
7 Dhe, mbasi i vunë në mes, pyetën: "Me ç'pushtet ose me cilin emër e keni bërë këtë?".
8 Atëherë Pjetri, i mbushur me Frymën e Shenjtë, u tha atyre: "O krerët e popullit dhe pleqtë e Izraelit,
9 Nëse ne sot shqyrtohemi për veprën e mirë që i është bërë njeriut të pafuqishëm, me çfarë mjetesh ai shërohet;
10 Qofshin të njohur për ju të gjithë dhe gjithë popullin e Izraelit se në emrin e Jezu Krishtit të Nazaretit, të cilin ju e kryqëzuat, të cilin Perëndia e ngjalli prej së vdekurish, edhe me anë të tij ky njeri qëndron këtu përpara jush i shëruar.
11 Ky është guri që u hodhët poshtë nga ju ndërtues, që u bë guri i qoshes.
12 As në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell që u është dhënë njerëzve dhe me anë të të cilit duhet të shpëtohemi.
13 Tani, kur ata panë guximin e Pjetrit dhe të Gjonit, dhe kuptuan se ishin njerëz të paditur dhe të paditur, u mrekulluan; dhe ata morën vesh se kishin qenë me Jezusin.
14 Dhe, duke parë në këmbë me ta njeriun që u shërua, ata nuk mund të thoshin asgjë kundër.
15 Por, pasi i urdhëruan të largoheshin nga sinedri, biseduan mes tyre,
16 duke thënë: "Çfarë duhet t'u bëjmë këtyre njerëzve?". sepse me të vërtetë një mrekulli e dukshme është bërë prej tyre është e dukshme për të gjithë ata që banojnë në Jerusalem; dhe ne nuk mund ta mohojmë atë.
17 Por që të mos përhapet më mes popullit, le t'i kërcënojmë ashpër, që tash e tutje të mos i flasin askujt në këtë emër.
18 Dhe ata i thirrën dhe i urdhëruan të mos flisnin fare dhe të mos mësonin në emër të Jezusit.
19 Por Pjetri dhe Gjoni, duke u përgjigjur, u thanë atyre: "Gjykoni ju nëse është e drejtë në sytë e Perëndisë t'ju dëgjojmë më shumë ju sesa Perëndinë".
20 Sepse ne nuk mund të mos flasim për ato që kemi parë dhe dëgjuar.
21 Dhe, mbasi i kërcënuan më tej, i lanë të shkojnë, pa gjetur se si t'i ndëshkonin për shkak të popullit, sepse të gjithë përlëvdonin Perëndinë për atë që kishte ndodhur.
22 Sepse njeriu ishte mbi dyzet vjeç, mbi të cilin u shfaq kjo mrekulli e shërimit.
23 Dhe, pasi u liruan, shkuan në grupin e tyre dhe treguan gjithçka që u kishin thënë krerët e priftërinjve dhe pleqtë.
24 Dhe kur e dëgjuan këtë, ngritën zërin te Perëndia me një mendje të vetme dhe thanë: "Zot, ti je Perëndia që ke bërë qiejt, tokën, detin dhe gjithçka që ka në to.
25 Kush ka thënë me gojën e shërbëtorit tënd David: "Pse kombet u zemëruan dhe populli përfytyronte gjëra të kota?".
26 Mbretërit e dheut u ngritën dhe krerët u mblodhën kundër Zotit dhe kundër Krishtit të tij.
27 Në fakt, kundër birit tënd të shenjtë Jezus, që ti e ke vajosur, Herodi dhe Ponc Pilati, bashkë me johebrenjtë dhe popullin e Izraelit, u mblodhën bashkë,
28 Sepse të bësh gjithçka që dora jote dhe këshilla jote kanë vendosur të bëhen.
29 Dhe tani, Zot, shiko kërcënimet e tyre dhe jepu shërbëtorëve të tu që me gjithë guxim të thonë fjalën tënde,
30 Duke shtrirë dorën për të shëruar; dhe që shenjat dhe mrekullitë të bëhen me emrin e fëmijës tënd të shenjtë Jezus.
31 Mbasi u lutën, vendi ku ishin mbledhur u trondit; dhe të gjithë u mbushën me Frymën e Shenjtë dhe e shpallën fjalën e Perëndisë me guxim.
32 Dhe turma e atyre që besuan ishin me një zemër dhe një shpirt të vetëm; por i kishin të gjitha gjërat e përbashkëta.
33 Dhe apostujt me fuqi të madhe dhanë dëshmi për ringjalljen e Zotit Jezus dhe hir i madh ishte mbi të gjithë.
34 Asnjë nga ata nuk kishte asnjë mungesë; sepse të gjithë ata që kishin toka ose shtëpi i shisnin dhe sillnin çmimet e gjërave që shiteshin,
35 Dhe i shtrinë te këmbët e apostujve dhe secilit iu nda sipas nevojës.
36 Dhe Josi, i cili nga apostujt quhej Barnaba, (që do të thotë: "Biri i ngushëllimit", Levit, dhe nga vendi i Qipros,
37 Mbasi tokën, e shiti, solli paratë dhe ia vuri te këmbët e apostujve.

KAPITULLI 5

1 Por një njeri me emër Anania, me gruan e tij Safira, shitën një pronë,
2 Dhe mbajti një pjesë të çmimit, duke e ditur edhe gruaja e tij, dhe solli një pjesë dhe e vuri te këmbët e apostujve.
3 Por Pjetri tha: "Anania, pse Satani ta mbushi zemrën tënde për të gënjyer Frymën e Shenjtë dhe për të mbajtur një pjesë të çmimit të tokës?".
4 Ndërsa mbeti, a nuk ishte e jotja? dhe pasi u shit, a nuk ishte në fuqinë tënde? pse e ke ngjizur këtë gjë në zemrën tënde? ti nuk ke gënjyer njerëzit, por Perëndinë.
5 Kur Anania i dëgjoi këto fjalë, ra përmbys dhe dha shpirt; dhe një frikë e madhe i zuri të gjithë ata që i dëgjuan këto gjëra.

6 Të rinjtë u ngritën, e mbytën, e morën jashtë dhe e varrosën.
7 Dhe ndodhi rreth tre orë më vonë, kur gruaja e tij, duke mos ditur se çfarë kishte ndodhur, hyri brenda.
8 Dhe Pjetri iu përgjigj: "Më thuaj, a e ke shitur tokën për kaq shumë?". Dhe ajo tha: "Po, për kaq shumë".
9 Atëherë Pjetri i tha: "Si u morët vesh bashkë për të tunduar Frymën e Zotit?". ja, këmbët e atyre që kanë varrosur burrin tënd janë te dera dhe do të të nxjerrin jashtë.
10 Atëherë ajo ra menjëherë te këmbët e tij dhe dha frymën; dhe të rinjtë hynë, e gjetën të vdekur dhe, mbasi e çuan jashtë, e varrosën pranë burrit të saj.
11 Dhe një frikë e madhe pushtoi gjithë kishën dhe të gjithë ata që i dëgjuan këto gjëra.
12 Dhe nga duart e apostujve u kryen shumë shenja dhe mrekulli midis popullit; (dhe ishin të gjithë me një mendje të vetme në portikun e Salomonit.
13 Dhe nga të tjerët askush nuk guxoi të bashkohej me ta, por populli i madhëronte.
14 Dhe besimtarët i shtoheshin Zotit gjithnjë e më shumë, turma burrash dhe grash.)
15 Aq sa i nxirrnin të sëmurët në rrugë dhe i vendosnin në shtretër e divane, që të paktën hija e Pjetrit që kalonte t'i mbulonte disa prej tyre.
16 Nga qytetet përreth erdhën edhe një turmë në Jeruzalem, që sillte të sëmurë dhe të pikëlluar nga frymërat e ndyra; dhe të gjithë u shëruan.
17 Atëherë u ngrit kryeprifti dhe të gjithë ata që ishin me të (që është sekti i saducenjve) dhe u mbushën me indinjatë,
18 Dhe vunë duart mbi apostujt dhe i futën në burgun e përbashkët.
19 Por engjëlli i Zotit natën hapi dyert e burgut, i nxori jashtë dhe tha:
20 Shkoni, qëndroni dhe thuani popullit në tempull të gjitha fjalët e kësaj jete.
21 Dhe, kur i dëgjuan këto, hynë në tempull herët në mëngjes dhe mësonin. Por kryeprifti erdhi dhe ata që ishin me të, mblodhi sinedrin dhe gjithë senatin e bijve të Izraelit dhe dërgoi në burg që t'i sillnin.
22 Por, kur oficerët erdhën dhe nuk i gjetën në burg, u kthyen dhe i thanë:
23 duke thënë: "Ne e gjetëm burgun të mbyllur me siguri dhe rojet që rrinin jashtë para dyerve; por, kur hapëm, nuk gjetëm njeri brenda".
24 Tani kur kryeprifti, kapiteni i tempullit dhe krerët e priftërinjve i dëgjuan këto gjëra, dyshuan se për çfarë do të shkonte kjo.
25 Atëherë erdhi njëri dhe u tha atyre: "Ja, njerëzit që ju i futët në burg janë në tempull dhe po mësojnë popullin".
26 Atëherë kapiteni shkoi me oficerët dhe i solli pa dhunë, sepse kishin frikë nga populli se mos i vrisnin me gurë.
27 Mbasi i sollën, i paraqitën para sinedrit; dhe kryeprifti i pyeti:
28 duke thënë: "A nuk ju kemi urdhëruar rreptësisht që të mos mësoni në këtë emër?". dhe vini re, ju e keni mbushur Jeruzalemin me doktrinën tuaj dhe keni ndërmend të sillni gjakun e këtij njeriu mbi ne.
29 Atëherë Pjetri dhe apostujt e tjerë u përgjigjën dhe thanë: "Duhet t'i bindemi Perëndisë më tepër se njerëzve".
30 Perëndia i etërve tanë e ringjalli Jezusin, të cilin ju e vratë dhe e varët në një pemë.
31 Perëndia e lartësoi me të djathtën e tij për të qenë Princ dhe Shpëtimtar, për t'i dhënë Izraelit pendimin dhe faljen e mëkateve.
32 Dhe ne jemi dëshmitarët e tij për këto gjëra; dhe po ashtu është edhe Fryma e Shenjtë, që Perëndia ua dha atyre që i binden.
33 Kur e dëgjuan këtë, u goditën në zemër dhe u këshilluan t'i vrisnin.
34 Atëherë në sined u ngrit një farise, me emër Gamaliel, doktor i ligjit, i njohur në mbarë popullin dhe urdhëroi që apostujt t'i dilnin pak përpara;
35 Dhe u tha atyre: "O burra të Izraelit, kini kujdes se çfarë keni ndërmend të bëni kur prekni këta njerëz".
36 Sepse para këtyre ditëve u ngrit Teuda, duke u mburrur se ishte dikush; me të cilët u bashkuan një numër njerëzish, rreth katërqind, i cili u vra; dhe të gjithë ata që iu bindën, u shpërndanë dhe u asgjësuan.
37 Mbas këtij doli Juda Galileas në ditët e taksave dhe tërhoqi pas vetes shumë njerëz; edhe ai vdiq; dhe të gjithë, të gjithë ata që iu bindën, u shpërndanë.
38 Dhe tani unë po ju them: Hiqni dorë nga këta njerëz dhe lërini të qetë, sepse nëse kjo këshillë ose kjo vepër është prej njerëzve, do të dështojë:
39 Por nëse është nga Perëndia, ju nuk mund ta rrëzoni; që të mos gjendeni edhe për të luftuar kundër Perëndisë.
40 Dhe ata ranë dakord me të; dhe, mbasi i thirrën apostujt, i rrahën, urdhëruan që të mos flisnin në emër të Jezusit dhe i lanë të shkojnë.
41 Dhe ata u larguan nga prania e sinedrit, të gëzuar që u çmuan të denjë të turpërohen për emrin e tij.
42 Dhe çdo ditë në tempull dhe në çdo shtëpi, ata nuk pushonin së mësuari dhe predikimi i Jezu Krishtit.

KAPITULLI 6

1 Dhe në ato ditë, kur numri i dishepujve u shumua, filloi një murmuritje e grekëve kundër hebrenjve, sepse vejushat e tyre ishin lënë pas dore në shërbimin e përditshëm.
2 Atëherë të dymbëdhjetët thirrën turmën e dishepujve pranë tyre dhe thanë: "Nuk është arsye që ne të lëmë fjalën e Perëndisë dhe të shërbejmë tryeza.
3 Prandaj, vëllezër, shikoni midis jush shtatë burra të ndershëm, plot me Frymë të Shenjtë dhe urtësi, të cilët ne mund t'i caktojmë për këtë punë.
4 Por ne do t'i kushtohemi vazhdimisht lutjes dhe shërbimit të fjalës.
5 Dhe kjo fjalë i pëlqeu gjithë turmës; dhe ata zgjodhën Stefanin, një njeri plot besim dhe me Frymë të Shenjtë, dhe Filipin, Prohorin, dhe Nikanorin, dhe Timonin, dhe Parmenin dhe Nikolën, një prozelit nga Antiokia.
6 Ata i vunë përpara apostujve dhe, pasi u lutën, vunë duart mbi ta.
7 Dhe fjala e Perëndisë u rrit; dhe numri i dishepujve u shumua shumë në Jeruzalem; dhe një grup i madh priftërinjsh iu bindën besimit.
8 Dhe Stefani, plot besim dhe fuqi, bëri mrekulli dhe mrekulli të mëdha në popull.
9 Atëherë disa nga sinagoga, që quhet sinagoga e Libertinëve, e Kirenëve, e Aleksandrisë dhe e atyre të Kilikisë dhe të Azisë, u ngritën për të diskutuar me Stefanin.

10 Dhe ata nuk mund t'i rezistonin diturisë dhe frymës me të cilën ai fliste.
11 Atëherë ata përulën njerëz që thoshin: "E dëgjuam të fliste fjalë blasfemuese kundër Moisiut dhe kundër Perëndisë".
12 Dhe ata e nxitën popullin, pleqtë dhe skribët, iu afruan, e kapën dhe e çuan në sined,
13 Dhe ngritën dëshmitarë të rremë që të thoshin: "Ky njeri nuk pushon së foluri fjalë blasfemuese kundër këtij vendi të shenjtë dhe kundër ligjit".
14 Sepse ne e kemi dëgjuar të thotë se ky Jezus Nazareas do ta shkatërrojë këtë vend dhe do të ndryshojë zakonet që na ka dhënë Moisiu.
15 Dhe të gjithë ata që ishin në sined, duke e vështruar me këmbëngulje mbi të, panë fytyrën e tij si fytyra e një engjëlli.

KAPITULLI 7

1 Atëherë kryeprifti tha: "A janë këto gjëra?".
2 Dhe ai tha:"Vëllezër dhe etër, dëgjoni; Perëndia i lavdisë iu shfaq atit tonë Abrahamit, kur ishte në Mesopotami, para se të banonte në Charran,
3 Dhe i tha: "Largohu nga vendi yt dhe nga fisi yt dhe eja në vendin që do të të tregoj".
4 Pastaj doli nga vendi i Kaldeasve dhe banoi në Harran; që andej, kur i ati i vdiq, e çoi në këtë vend ku banoni tani.
5 Dhe ai nuk i dha asnjë trashëgimi në të, jo aq sa të vinte këmbën; megjithatë ai i premtoi se do t'ia jepte në pronësi atij dhe pasardhësve të tij pas tij, kur nuk kishte ende fëmijë .
6 Dhe Perëndia tha në këtë mënyrë: që pasardhësit e tij të banojnë në një vend të huaj; dhe që t'i çojnë në skllavëri dhe t'i përgjërohen katërqind vjet.
7 Dhe unë do ta gjykoj kombin të cilit do të jenë në skllavëri, tha Perëndia, dhe pas kësaj ata do të dalin dhe do të më shërbejnë në këtë vend.
8 Dhe ai i dha atij besëlidhjen e rrethprerjes. Kështu Abrahamit i lindi Isaku dhe e rrethpreu ditën e tetë; Isakut i lindi Jakobi; dhe Jakobit i lindi dymbëdhjetë patriarkët.
9 Dhe patriarkët, të prekur nga zilia, e shitën Jozefin në Egjipt, por Perëndia ishte me të,
10 dhe e çliroi nga të gjitha mundimet e tij dhe i dha hir dhe dituri në sytë e Faraonit, mbretit të Egjiptit; dhe e bëri guvernator të Egjiptit dhe të gjithë shtëpisë së tij.
11 Tani erdhi një mjerim në gjithë vendin e Egjiptit dhe të Kanaanit dhe një pikëllim i madh; dhe etërit tanë nuk gjetën ushqim.
12 Por Jakobi, kur dëgjoi që kishte grurë në Egjipt, dërgoi të parët etërit tanë.
13 Dhe për herë të dytë Jozefi iu bë i njohur vëllezërve të tij; Faraonit iu bë i njohur farefisi i Jozefit.
14 Pastaj dërgoi Jozefin dhe thirri të atin Jakobin dhe gjithë farefisin e tij, gjithsej gjashtëdhjetë e pesëmbëdhjetë veta.
15 Kështu Jakobi zbriti në Egjipt dhe vdiq, ai dhe etërit tanë,
16 Dhe u çuan në Sikem dhe u vendosën në varrin që Abrahami bleu për një shumë parash nga bijtë e Emorit, atit të Sikemit.
17 Por kur u afrua koha e premtimit, që Perëndia i ishte betuar Abrahamit, populli u rrit dhe u shumua në Egjipt,
18 Derisa doli një mbret tjetër që nuk e njihte Jozefin.
19 Po ata vepruan me dredhi me farefisin tonë dhe etërit tanë iu lutën keq, që t'i dëbonin fëmijët e tyre të vegjël që të mos jetonin më.
20 Në atë kohë lindi Moisiu dhe ishte jashtëzakonisht i bukur dhe u ushqye në shtëpinë e atit të tij tre muaj.
21 Kur e dëbuan, e mori e bija e Faraonit dhe e rriti për djalin e saj.
22 Dhe Moisiu ishte i ditur në gjithë diturinë e Egjiptasve dhe ishte i fuqishëm në fjalë dhe në vepra.
23 Kur ai mbushi dyzet vjeç, i erdhi në zemër të vizitojë vëllezërit e tij, bijtë e Izraelit.
24Dhe, duke parë se njëri prej tyre vuante keq, e mbrojti dhe u hakmor ndaj të shtypurit dhe e goditi Egjiptasin.
25 Sepse ai mendonte se vëllezërit e tij do të kishin kuptuar se si Perëndia do t'i çlironte me dorën e tij, por ata nuk e kuptuan.
26 Të nesërmen iu shfaq atyre ndërsa po grindeshin, dhe donte t'i bashkonte përsëri, duke thënë: "Zotërinj, ju jeni vëllezër; pse i bëni keq njëri-tjetrit?
27 Por ai që i bënte të padrejtë fqinjit të tij, e përzuri duke thënë: "Kush të vuri ty sundimtar dhe gjykatës mbi ne?".
28 A do të më vrasësh mua, siç bëre dje Egjiptasin?
29 Atëherë Moisiu iku me këto fjalë dhe mbeti i huaj në vendin e Madianit, ku i lindën dy djem.
30 Dhe kur kaluan dyzet vjet, iu shfaq në shkretëtirën e malit Sina një engjëll i Zotit në një flakë zjarri në një ferrishte.
31 Kur Moisiu e pa, u mrekullua nga ajo që po shikonte; dhe ndërsa po afrohej për ta parë, zëri i Zotit iu drejtua
32 duke thënë: "Unë jam Perëndia i etërve të tu, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit". Atëherë Moisiu u drodh dhe nuk guxoi ta shihte.
33 Atëherë Zoti i tha: "Hiq këpucët nga këmbët, sepse vendi ku ndodhesh është vend i shenjtë".
34 Pashë, pashë pikëllimin e popullit tim në Egjipt, dëgjova rënkimin e tij dhe zbrita për ta çliruar. Dhe tani eja, unë do të të dërgoj në Egjipt.
35 Ky ishte Moisiu, të cilin ata e refuzuan, duke thënë: "Kush të vuri ty kryetar dhe gjykatës?". të njëjtin e dërgoi Perëndia për të qenë sundimtar dhe çlirimtar me anë të engjëllit që iu shfaq në ferrishte.
36 Ai i nxori jashtë, pasi kishte bërë mrekulli dhe shenja në vendin e Egjiptit, në Detin e Kuq dhe në shkretëtirë për dyzet vjet.
37 Ky është ai Moisiu që u tha bijve të Izraelit: "Zoti, Perëndia juaj, do të ngrejë për ju një profet nga vëllezërit tuaj, si unë; do ta dëgjoni.
38 Ky është ai që ishte në kishën e shkretëtirës me engjëllin që i foli në malin Sina dhe me etërit tanë, i cili mori orakujt e gjallë për të na dhënë
39 të cilëve etërit tanë nuk iu bindën, por e dëbuan prej tyre dhe në zemrat e tyre u kthyen përsëri në Egjipt,
40 duke i thënë Aaronit: "Na bëj perëndi që të ecin para nesh, sepse nuk e dimë se çfarë i ndodhi atij Moisiut, që na nxori nga vendi i Egjiptit".
41 Në ato ditë ata bënë një viç, i ofruan flijim idhullit dhe u gëzuan për veprat e duarve të tyre.
42 Atëherë Perëndia u kthye dhe i dha për të adhuruar ushtrinë e qiellit; siç është shkruar në librin e profetëve: O shtëpi e Izraelit, a më keni ofruar kafshë të thera dhe flijime për dyzet vjet në shkretëtirë?

43 Ju morët tabernakullin e Molokut dhe yllin e perëndisë suaj Rempan, figura që keni bërë për t'i adhuruar; dhe unë do t'ju çoj përtej Babilonisë.
44 Etërit tanë kishin tabernakullin e dëshmisë në shkretëtirë, ashtu siç e kishte caktuar, duke i folur Moisiut, që ta bënte sipas mënyrës që kishte parë.
45 Të cilët edhe etërit tanë që erdhën e sollën bashkë me Jezusin në zotërimin e johebrenjve, të cilët Perëndia i dëboi përpara etërve tanë deri në ditët e Davidit;
46 që gjeti hir përpara Perëndisë dhe dëshironte të gjente një tabernakull për Perëndinë e Jakobit.
47 Por Salomoni i ndërtoi një shtëpi.
48 Megjithatë Shumë i Larti nuk banon në tempuj të bërë me dorë; siç thotë profeti,
49 Qielli është froni im dhe toka stoli i këmbëve të mia; çfarë shtëpie do të më ndërtoni? thotë Zoti: Ose cili është vendi i pushimit tim?
50 A nuk i ka bërë dora ime të gjitha këto gjëra?
51 O njerëz qafëfortë dhe të parrethprerë në zemër dhe veshë, ju i rezistoni gjithmonë Frymës së Shenjtë; ashtu si bënin etërit tuaj, bëni edhe ju.
52 Cilin nga profetët nuk e kanë përndjekur etërit tuaj? dhe ata i vranë ata që treguan më parë për ardhjen e të Drejtit; të cilëve ju keni qenë tani tradhtarët dhe vrasësit:
53 Të cilët e kanë pranuar ligjin me anë të engjëjve dhe nuk e kanë zbatuar.
54 Kur i dëgjuan këto gjëra, u shkatërruan në zemër dhe kërcëllin dhëmbët mbi të.
55 Por ai, duke qenë plot me Frymën e Shenjtë, ngriti sytë drejt qiellit dhe pa lavdinë e Perëndisë dhe Jezusin që qëndronte në të djathtën e Perëndisë,
56 Dhe tha: "Ja, unë shoh qiejt e hapur dhe Birin e njeriut që qëndron në të djathtën e Perëndisë".
57 Atëherë ata bërtitën me zë të lartë, mbyllën veshët dhe vrapuan kundër tij njëzëri,
58 Dhe e nxorën jashtë qytetit dhe e vranë me gurë; dhe dëshmitarët i vunë rrobat e tyre te këmbët e një të riu, që quhej Saul.
59 Dhe e vranë me gurë Stefanin, duke i lutur Perëndisë dhe duke thënë: "Zot Jezus, pranoje frymën time".
60 Dhe ai u gjunjëzua dhe thirri me zë të lartë: "Zot, mos ua ngarko këtë mëkat!". Dhe pasi tha këtë, e zuri gjumi.

KAPITULLI 8

1 Dhe Sauli pranoi vdekjen e tij. Dhe në atë kohë pati një përndjekje të madhe kundër kishës që ishte në Jeruzalem; dhe të gjithë u shpërndanë nëpër krahinat e Judesë dhe të Samarisë, me përjashtim të apostujve.
2 Dhe njerëz të devotshëm e çuan Stefanin në varrimin e tij dhe bënë një vajtim të madh për të.
3 Sauli bëri kërdinë në kishë, duke hyrë në çdo shtëpi dhe duke përqafuar burra e gra, i futi në burg.
4 Prandaj ata që ishin shpërndarë shkuan kudo duke predikuar fjalën.
5 Atëherë Filipi zbriti në qytetin e Samarisë dhe u predikoi atyre Krishtin.
6 Dhe njerëzit me një mendje u kushtuan vëmendje atyre gjërave që foli Filipi, duke dëgjuar dhe parë mrekullitë që ai bënte.
7 Sepse frymëra të ndyra, duke bërtitur me zë të lartë, dilnin nga shumë të pushtuar me ta; dhe shumë të paralizuar dhe të çalë shëroheshin.
8 Dhe në atë qytet pati një gëzim të madh.
9 Por ishte një njeri i quajtur Simon, i cili më parë në të njëjtin qytet përdorte magji dhe i magjepste njerëzit e Samarisë, duke thënë se ai ishte një njeri i madh.
10 Të gjithë, nga më i vogli te më i madhi, ia vunë veshin, duke thënë: "Ky është fuqia e madhe e Perëndisë".
11 Dhe ata e patën parasysh, sepse prej kohësh ai i kishte magjepsur me magji.
12 Por, kur i besuan Filipit që predikonte gjërat për mbretërinë e Perëndisë dhe për emrin e Jezu Krishtit, u pagëzuan, burra dhe gra.
13 Atëherë edhe vetë Simoni besoi; dhe, kur u pagëzua, vazhdoi me Filipin dhe mrekullohej, duke parë mrekullitë dhe shenjat që bëheshin.
14 Kur apostujt që ishin në Jeruzalem dëgjuan se Samaria kishte pranuar fjalën e Perëndisë, u dërguan atyre Pjetrin dhe Gjonin:
15 Të cilët, kur zbritën, u lutën për ta që të merrnin Frymën e Shenjtë;
16 (Sepse ende nuk kishte rënë mbi asnjë prej tyre; vetëm ata u pagëzuan në emër të Zotit Jezus).
17 Pastaj vunë duart mbi ta dhe ata morën Frymën e Shenjtë.
18 Dhe Simoni, kur pa se me anë të vënies së duarve të apostujve iu dha Fryma e Shenjtë, u ofroi atyre para,
19 duke thënë: "Më jep edhe mua këtë pushtet, që të marrë Frymën e Shenjtë mbi cilindo që të vë dorë".
20 Por Pjetri i tha: "Paratë e tua do të humbasin bashkë me ty, sepse mendove se dhurata e Perëndisë mund të blihej me para.
21 Ti nuk ke as pjesë, as short në këtë çështje, sepse zemra jote nuk është e drejtë në sytë e Perëndisë.
22 Pendohu, pra, për këtë ligësi tënde dhe lutju Perëndisë, nëse ndoshta mendimi i zemrës sate mund të të falet.
23 Sepse unë e kuptoj se je në vrerin e hidhësisë dhe në prangat e paudhësisë.
24 Atëherë Simoni u përgjigj dhe tha: "Lutjuni Zotit për mua, që të mos më bjerë asnjë nga këto që thatë".
25 Dhe ata, mbasi dëshmuan dhe predikuan fjalën e Zotit, u kthyen në Jeruzalem dhe predikuan ungjillin në shumë fshatra të samaritanëve.
26 Dhe engjëlli i Zotit i foli Filipit, duke i thënë: "Çohu dhe shko në drejtim të jugut, në rrugën që zbret nga Jeruzalemi në Gaza, e cila është e shkretë".
27 Dhe ai u ngrit dhe shkoi; dhe ja, një burrë nga Etiopia, një eunuk me autoritet të madh nën Kandakën, mbretëreshën e Etiopisë, që kishte në dorë të gjithë thesarin e saj dhe kishte ardhur në Jeruzalem për të adhuruar,
28 Kur po kthehej dhe ulur në karrocën e tij lexoi profetin Isaia.
29 Atëherë Fryma i tha Filipit: "Afrohu dhe bashkohu me këtë qerre".
30 Filipi vrapoi drejt tij dhe e dëgjoi duke lexuar profetin Isaia dhe tha: "A e kupton atë që lexon?".
31 Ai tha: "Si mund të mos më drejtojë ndonjë?". Dhe ai i kërkoi Filipit që të vinte dhe të ulej me të.
32 Vendi i Shkrimit që ai lexoi ishte ky: "Atë e çuan si dele në thertore; dhe si një qengj memec përpara qethësit të tij, kështu nuk e hapi gojën.

33 Me poshtërimin e tij iu hoq drejtësia; kush do të tregojë brezin e tij? sepse jeta e tij është hequr nga toka.
34 Dhe eunuku iu përgjigj Filipit dhe tha: "Të lutem, për kë e thotë profeti këtë?". të vetes, apo të ndonjë njeriu tjetër?
35 Atëherë Filipi hapi gojën, filloi me të njëjtin Shkrim dhe i predikoi Jezusin.
36 Ndërsa po vazhdonin rrugën, arritën te një ujë; dhe eunuku tha: "Ja, ja ku ka ujë; çfarë më pengon të pagëzohem?
37 Dhe Filipi tha: "Nëse beson me gjithë zemër, mundesh". Dhe ai u përgjigj dhe tha: Unë besoj se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë.
38 Dhe urdhëroi që qerrja të ndalej; dhe të dy zbritën në ujë, Filipi dhe eunuku; dhe ai e pagëzoi.
39 Dhe kur ata dolën nga uji, Fryma e Zotit e rrëmbeu Filipin, dhe eunuku nuk e pa më; dhe ai vazhdoi rrugën e tij i gëzuar.
40 Por Filipi u gjet në Azotus dhe, duke kaluar, predikoi në të gjitha qytetet, derisa arriti në Cezare.

KAPITULLI 9

1Dhe Sauli, duke folur akoma me kërcënime dhe masakër kundër dishepujve të Zotit, shkoi te kryeprifti,
2 Dhe kërkoi prej tij letra në Damask për sinagogat, që, po të gjente ndonjë nga këto rrugë, burra a gra, t'i sillte të lidhur në Jeruzalem.
3 Dhe ndërsa po udhëtonte, iu afrua Damaskut dhe befas rreth tij shkëlqeu një dritë nga qielli.
4 Ai ra përtokë dhe dëgjoi një zë që i thoshte: " Saul, Saul, pse më përndjek?".
5 Dhe ai tha: "Kush je ti, o Zot?". Dhe Zoti tha: " Unë jam Jezusi që ti e përndjek; është e vështirë për ty të godasësh me shkelm kundër gjembave".
6 Dhe ai, duke u dridhur dhe i habitur, tha: "Zot, çfarë do që unë të bëj?". Dhe Zoti i tha: " Çohu dhe shko në qytet dhe do të të thuhet se çfarë duhet të bësh".
7 Dhe njerëzit që udhëtonin me të qëndruan pa fjalë, duke dëgjuar një zë, por nuk shihnin njeri.
8 Dhe Sauli u ngrit nga toka; dhe kur iu hapën sytë, nuk pa njeri, por e kapën për dore dhe e çuan në Damask.
9 Ai mbeti tri ditë pa shikim dhe nuk hëngri as piu.
10 Dhe ishte një dishepull në Damask, me emër Anania; dhe Zoti i tha në vegim: Anania. Dhe ai tha: "Ja, unë jam këtu, Zot".
11 Dhe Zoti i tha: " Çohu dhe shko në rrugën që quhet "E drejtë" dhe kërko në shtëpinë e Judës për një që quhet Saul, nga Tarsi, sepse ja, ai po lutet,
12 Dhe pa në një vegim një burrë me emër Anania që hynte dhe e kishte vënë dorën mbi të, që të shihte.
13Atëherë Anania u përgjigj: "Zot, nga shumë prej këtij njeriu kam dëgjuar se sa të këqija u ka bërë shenjtorëve të tu në Jeruzalem.
14 Dhe këtu ai ka autoritet nga krerët e priftërinjve për të lidhur të gjithë ata që thërrasin emrin tënd.
15 Por Zoti i tha: " Shko, sepse ai është një enë e zgjedhur për mua, për të çuar emrin tim përpara johebrenjve, mbretërve dhe bijve të Izraelit.
16 Sepse unë do t'i tregoj sa gjëra të mëdha duhet të vuajë për hir të emrit tim.
17 Pastaj Anania shkoi dhe hyri në shtëpi; dhe, duke vënë duart mbi të, tha: "Vëlla Saul, Zoti, Jezusi, që të është shfaqur rrugës kur po je, më dërgoi që të kesh dritën e syve dhe të mbushesh me Frymën e Shenjtë".
18 Dhe menjëherë i ranë nga sytë si luspa; dhe ai fitoi menjëherë të parit, u ngrit dhe u pagëzua.
19 Dhe, mbasi mori ushqim, u forcua. Atëherë Sauli qëndroi disa ditë me dishepujt që ishin në Damask.
20 Dhe menjëherë në sinagoga predikoi Krishtin se ai është Biri i Perëndisë.
21 Por të gjithë ata që e dëgjuan u mahnitën dhe thanë; A nuk është ky ai që i shkatërroi ata që thërrisnin këtë emër në Jeruzalem dhe erdhën këtu për këtë qëllim, që t'i çonte të lidhur te krerët e priftërinjve?
22 Por Sauli forcohej gjithnjë e më shumë dhe i turpëroi Judenjtë që banonin në Damask, duke treguar se ky është pikërisht Krishti.
23 Dhe pasi u plotësuan shumë ditë, Judenjtë u këshilluan ta vrisnin.
24 Por pritja e tyre ishte e njohur nga Sauli. Dhe ata ruanin portat ditë e natë për ta vrarë.
25 Atëherë dishepujt e morën natën dhe e zbritën nga muri në një shportë.
26 Kur Sauli arriti në Jeruzalem, u përpoq të bashkohej me dishepujt; por të gjithë kishin frikë prej tij dhe nuk besonin se ai ishte dishepull.
27 Por Barnaba e mori, e çoi te apostujt dhe u tregoi se si e kishte parë Zotin gjatë rrugës dhe se i kishte folur dhe se si kishte predikuar me guxim në Damask në emër të Jezusit.
28 Dhe ai ishte me ta duke hyrë e dalë në Jeruzalem.
29 Dhe ai foli lirisht në emër të Zotit Jezus dhe u grind kundër grekëve, por ata deshën ta vrisnin.
30 Vëllezërit, kur e morën vesh, e zbritën në Cezare dhe e nisën në Tarsus.
31 Atëherë kishat pushuan në mbarë Judenë, Galilenë dhe Samarinë dhe u ndërtuan; dhe duke ecur në frikën e Zotit dhe në ngushëllimin e Frymës së Shenjtë, u shumuan.
32 Dhe ndodhi që, ndërsa Pjetri kalonte kudo, zbriti edhe te shenjtorët që banonin në Lida.
33 Dhe atje ai gjeti një njeri me emër Enea, i cili e kishte mbajtur shtratin e tij tetë vjet dhe ishte i sëmurë nga paraliza.
34 Dhe Pjetri i tha: "Enea, Jezu Krishti të shëron; çohu dhe ndreqe shtratin". Dhe ai u ngrit menjëherë.
35 Dhe të gjithë ata që banonin në Lida dhe në Saron e panë dhe u kthyen te Zoti.
36 Por në Jopë ishte një dishepull me emër Tabitha, që përkthyer quhet Dorkas; kjo grua ishte plot me vepra të mira dhe me lëmoshë që bënte.
37 Në ato ditë ndodhi që ajo u sëmur dhe vdiq; pasi e lanë, e vunë në një dhomë të sipërme.
38 Dhe, duke qenë se Lida ishte afër Jopës dhe dishepujt kishin dëgjuar se Pjetri ishte atje, i dërguan dy burra që të mos vononte të vinte tek ata.
39 Atëherë Pjetri u ngrit dhe shkoi me ta. Kur arriti, e çuan në dhomën e sipërme; dhe të gjitha të vejat i dolën pranë duke qarë dhe duke i treguar tunikat dhe rrobat që kishte bërë Dorka, ndërsa ajo ishte me ta.
40 Por Pjetri i nxori të gjithë jashtë, u ul në gjunjë dhe u lut; dhe, duke e kthyer nga trupi, tha: "Tabitha, çohu!". Dhe ajo hapi sytë dhe, kur pa Pjetrin, u ul.
41 Dhe ai i dha dorën, e ngriti dhe, mbasi thirri shenjtorët dhe të vejat, e paraqiti të gjallë.

42 Kjo u bë e njohur në mbarë Jopën; dhe shumë besuan në Zotin.
43 Dhe ndodhi që ai qëndroi shumë ditë në Jopë me një Simon regjës lëkurësh.

KAPITULLI 10

1 Ishte një njeri në Cezare, i quajtur Korneli, një centurion i bandës, i quajtur banda italiane,
2 Njeri i devotshëm dhe i frikësuar nga Perëndia me gjithë shtëpinë e tij, që i jepte shumë lëmoshë popullit dhe i lutej vazhdimisht Perëndisë.
3 Ai pa në një vegim me sa duket rreth orës së nëntë të ditës një engjëll të Perëndisë që hyri tek ai dhe i tha: "Kornel".
4 Dhe, kur e shikoi, pati frikë dhe tha: "Ç'është, o Zot?". Dhe ai i tha: "Lutjet e tua dhe lëmosha jote janë ngjitur në një kujtim përpara Perëndisë".
5 Dhe tani dërgoni njerëz në Jopë dhe thirrni një Simon, që quhet Pjetër.
6 Ai qëndron te një Simon, regjës lëkurësh, shtëpia e të cilit është buzë detit; ai do të të tregojë atë që duhet të bësh.
7 Dhe kur engjëlli që i foli Kornelit u largua, ai thirri dy nga shërbëtorët e shtëpisë së tij dhe një ushtar të devotshëm nga ata që e prisnin vazhdimisht;
8 Mbasi u tregoi të gjitha këto gjëra, i dërgoi në Jopë.
9 Të nesërmen, ndërsa po udhëtonin dhe po i afroheshin qytetit, Pjetri u ngjit në çatinë e shtëpisë për t'u lutur rreth orës së gjashtë.
10 Dhe ai pati shumë uri dhe do të kishte ngrënë; por ndërsa po përgatiteshin, ai ra në ekstazë,
11 Dhe pa se qielli u hap dhe një enë që po zbriste tek ai, si një çarçaf i madh, i thurur në të katër qoshet, dhe i zbritur në tokë.
12 Aty kishte çdo lloj kafshësh katërkëmbëshe të tokës, bisha të egra, rrëshqanorë dhe shpendë të qiellit.
13 Dhe i erdhi një zë: "Çohu, Pjetër; vrasin dhe hanë.
14 Por Pjetri tha: "Jo kështu, Zot; sepse nuk kam ngrënë kurrë asgjë të zakonshme ose të papastër.
15 Dhe zëri i foli përsëri për herë të dytë: "Atë që Perëndia ka pastruar, ti mos e quaj të zakonshme".
16 Kjo u bë tri herë dhe ena u ngrit përsëri në qiell.
17 Tani, ndërsa Pjetri dyshonte në vetvete se çfarë do të thoshte ky vegim që kishte parë, ja, njerëzit që ishin dërguar nga Korneli kishin kërkuar shtëpinë e Simonit dhe qëndruan para portës,
18 Dhe thirri dhe pyeti nëse Simoni, i mbiquajtur Pjetër, ishte aty strehuar.
19 Ndërsa Pjetri po mendonte për vegimin, Fryma i tha: "Ja, po të kërkojnë tre burra".
20 Çohu, pra, zbrit dhe shko me ta, pa pasur asnjë dyshim, sepse unë i kam dërguar.
21 Atëherë Pjetri zbriti te njerëzit që i ishin dërguar nga Korneli; dhe tha: "Ja, unë jam ai që ju kërkoni; cili është shkaku për të cilin keni ardhur?"
22 Dhe ata thanë: "Korneli, centurion, njeri i drejtë dhe që ka frikë nga Perëndia dhe i njohur në të gjithë kombin e judenjve, u paralajmërua nga Perëndia me anë të një engjëlli të shenjtë që të dërgonte të të thërriste në shtëpinë e tij dhe të dëgjonte fjalët e tua.
23 Pastaj i thirri brenda dhe i ftoi. Të nesërmen Pjetri u largua me ta dhe e shoqëruan disa vëllezër nga Jopa.
24 Të nesërmen hynë në Cezare. Dhe Korneli i priti dhe mblodhi të afërmit dhe miqtë e tij të afërt.
25 Dhe ndërsa Pjetri po hynte, Korneli i doli përpara, i ra ndër këmbë dhe e adhuroi.
26 Por Pjetri e ngriti duke thënë: "Çohu; Edhe unë vetë jam burrë.
27 Dhe ndërsa fliste me të, hyri dhe gjeti shumë që ishin mbledhur.
28 Dhe ai u tha atyre: "Ju e dini se është e paligjshme që një Jude të shoqërohet ose të vijë te një komb tjetër; por Perëndia më ka treguar se nuk duhet të quaj asnjë njeri të papastër ose të papastër.
29 Prandaj, sapo më dërguan, erdha te ju pa kundërshtuar;
30 Korneli tha: "Katër ditë më parë isha duke agjëruar deri në këtë orë; dhe në orën e nëntë u luta në shtëpinë time dhe ja, një burrë qëndronte para meje me rroba të ndritshme,
31 Dhe tha: "Kornel, lutja jote u dëgjua dhe lëmosha jote do të kujtohet përpara Perëndisë".
32 Dërgoni, pra, në Jopë dhe thirrni Simonin, që quhet Pjetër; ai është vendosur në shtëpinë e një Simon, një regjës lëkurësh buzë detit; i cili, kur të vijë, do të të flasë.
33 Prandaj dërgova menjëherë te ti; dhe mirë bëre që erdhe. Tani, pra, ne të gjithë jemi këtu të pranishëm përpara Perëndisë, për të dëgjuar të gjitha gjërat që të janë urdhëruar nga Perëndia.
34 Atëherë Pjetri hapi gojën dhe tha: "Në të vërtetë e kuptoj se Perëndia nuk i respekton njerëzit;
35 Por në çdo komb ai që ka frikë prej tij dhe bën drejtësi, është i pranuar me të.
36 Fjala që Perëndia u dërgoi bijve të Izraelit, duke predikuar paqen me anë të Jezu Krishtit: (ai është Zoti i të gjithëve)
37 Unë them, ju e dini atë fjalë, që u botua në mbarë Judenë dhe filloi nga Galilea, pas pagëzimit që Gjoni predikoi;
38 Si e vajosi Perëndia me Frymën e Shenjtë dhe me fuqi Jezusin Nazareas, i cili eci duke bërë mirë dhe duke shëruar të gjithë ata që ishin të shtypur nga djalli; sepse Perëndia ishte me të.
39 Dhe ne jemi dëshmitarë të të gjitha gjërave që ai bëri në tokën e Judenjve dhe në Jeruzalem; të cilin e vranë dhe e varën në një pemë:
40 Perëndia e ringjalli ditën e tretë dhe ia tregoi haptas;
41 Jo për të gjithë popullin, por për dëshmitarët e zgjedhur përpara Perëndisë, madje edhe për ne, që hëngrëm dhe pimë me të pasi ai u ringjall prej së vdekurish.
42 Dhe ai na urdhëroi t'i predikojmë popullit dhe të dëshmojmë se ishte ai që u shugurua nga Perëndia për të qenë Gjykatësi i të gjallëve dhe i të vdekurve.
43 Për të dëshmojnë të gjithë profetët, se me anë të emrit të tij, kushdo që beson në të, do të marrë faljen e mëkateve.
44 Ndërsa Pjetri i thoshte ende këto fjalë, Fryma e Shenjtë ra mbi të gjithë ata që e dëgjonin fjalën.
45 Dhe ata që ishin të rrethprerë, të gjithë ata që kishin ardhur me Pjetrin, u habitën, sepse dhurata e Frymës së Shenjtë ishte derdhur edhe mbi johebrenjtë.
46 Sepse i dëgjuan të flisnin gjuhëra dhe të madhëronin Perëndinë. Atëherë Pjetri u përgjigj:
47 A mund ta ndalojë ndokush ujin që të mos pagëzohen këta, që kanë marrë Frymën e Shenjtë si ne?
48 Dhe urdhëroi që të pagëzohen në emër të Zotit. Pastaj ata iu lutën që të qëndronte disa ditë.

KAPITULLI 11

1 Dhe apostujt dhe vëllezërit që ishin në Jude dëgjuan se edhe johebrenjtë kishin pranuar fjalën e Perëndisë.
2 Dhe kur Pjetri u ngjit në Jeruzalem, ata që ishin rrethprerë u grindën me të,
3 duke thënë: "Ti hyre te njerëzit e parrethprerë dhe hëngre me ta".
4 Por Pjetri e përsëriti këtë çështje që në fillim dhe ua shpjegoi me urdhër, duke thënë:
5 Isha në qytetin e Jopës duke u lutur dhe në ekstazë pashë një vegim: Një enë po zbriste, si një çarçaf i madh, i zbritur nga qielli në katër cepa; dhe madje më erdhi mua:
6 Mbasi i mblodha sytë, pashë dhe pashë kafshë katërkëmbëshe të tokës, bisha të egra, rrëshqanorë dhe shpendë të qiellit.
7 Dhe dëgjova një zë që më thoshte: "Çohu, Pjetër; mbytet dhe ha.
8 Por unë thashë: "Jo kështu, o Zot, sepse nuk më ka hyrë kurrë në gojë asgjë e papastër ose e papastër".
9 Por zëri m'u përgjigj përsëri nga qielli: "Atë që Perëndia ka pastruar, ti mos e quaj të zakonshme".
10 Dhe kjo u bë tri herë dhe të gjithë u tërhoqën përsëri në qiell.
11 Dhe vini re, menjëherë tre burra erdhën në shtëpinë ku isha unë, të dërguar nga Cezarea tek unë.
12 Dhe Fryma më urdhëroi të shkoja me ta, pa asnjë dyshim. Për më tepër këta gjashtë vëllezër më shoqëruan dhe ne hymë në shtëpinë e atij njeriu:
13 Dhe na tregoi se si kishte parë një engjëll në shtëpinë e tij, i cili qëndroi dhe i tha: "Dërgo njerëz në Jopë dhe thirre Simonin, që quhet Pjetër;
14 Kush do të të thotë fjalët me të cilat do të shpëtohesh ti dhe gjithë shtëpia jote.
15 Dhe ndërsa fillova të flas, Fryma e Shenjtë ra mbi ta, ashtu si mbi ne në fillim.
16 Atëherë m'u kujtua fjala e Zotit që kishte thënë: Gjoni pagëzoi me ujë; por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë.
17 Meqenëse Perëndia u dha atyre të njëjtën dhuratë si ne, që besuam në Zotin Jezu Krisht; çfarë isha unë që mund t'i rezistoja Perëndisë?
18 Kur i dëgjuan këto gjëra, heshtën dhe përlëvdonin Perëndinë, duke thënë: "Perëndia, pra, u dha edhe johebrenjve pendimin për jetë".
19 Tani ata që u shpërndanë për shkak të përndjekjes që u bë rreth Stefanit, shkuan deri në Feniki, në Qipro dhe në Antioki, duke ia predikuar fjalën askujt, por vetëm Judenjve.
20 Disa prej tyre ishin nga Qipro dhe nga Kirena, të cilët, kur arritën në Antioki, u folën grekëve duke predikuar Zotin Jezus.
21 Dhe dora e Zotit ishte me ta; dhe një numër i madh besuan dhe u kthyen te Zoti.
22 Atëherë lajmi për këto gjëra arriti në veshët e kishës që ishte në Jeruzalem; dhe ata dërguan Barnabën që të shkonte deri në Antioki.
23 I cili, kur erdhi dhe pa hirin e Perëndisë, u gëzua dhe i nxiti të gjithë që me qëllimin e zemrës të qëndronin pas Zotit.
24 Sepse ai ishte një njeri i mirë dhe plot me Frymën e Shenjtë dhe me besim; dhe shumë njerëz iu shtuan Zotit.
25 Pastaj Barnaba u nis për në Tarsus, për të kërkuar Saulin.
26 Dhe, si e gjeti, e çoi në Antioki. Dhe ndodhi që një vit të tërë ata u mblodhën me kishën dhe mësuan shumë njerëz. Dhe dishepujt u quajtën të krishterë së pari në Antioki.
27 Dhe në këto ditë profetë erdhën nga Jeruzalemi në Antioki.
28 Dhe një prej tyre, me emrin Agabus, u ngrit dhe nënshkroi me anë të Frymës se do të kishte një vuajtje të madhe në mbarë botën, gjë që ndodhi në kohën e Klaudi Cezarit.
29 Atëherë dishepujt, secili sipas mundësive të tij, vendosën t'u dërgojnë ndihmë vëllezërve që banonin në Jude.
30 Kështu bënë edhe ata dhe ua dërguan pleqve me anë të Barnabës dhe të Saulit.

KAPITULLI 12

1 Në atë kohë mbreti Herod i shtriu duart për të shqetësuar disa nga kisha.
2 Dhe vrau me shpatë Jakobin, vëllanë e Gjonit.
3 Dhe, duke qenë se e pa se kjo u pëlqente Judenjve, vazhdoi të merrte edhe Pjetrin. (Atëherë ishin ditët e bukës pa maja.)
4 Mbasi e kapi, e futi në burg dhe ua dorëzoi katër grupeve ushtarësh për ta ruajtur; duke synuar që pas Pashkëve ta nxjerrin atë para njerëzve.
5 Prandaj Pjetri u mbajt në burg, por kisha iu lut pa pushim Perëndisë për të.
6 Dhe kur Herodi deshi ta nxirrte jashtë, po atë natë Pjetri po flinte midis dy ushtarëve, i lidhur me dy zinxhirë; dhe rojet para derës ruanin burgun.
7 Dhe ja, engjëlli i Zotit erdhi mbi të dhe një dritë shkëlqeu në burg; dhe ai i ra Pjetrit në ijë dhe e ngriti duke thënë: "Çohu shpejt!". Dhe i ranë zinxhirët nga duart.
8 Dhe engjëlli i tha: "Ngjishu dhe lidhi sandalet". Dhe kështu bëri. Dhe ai i tha: "Hidh rrobën tënde rreth vetes dhe më ndiq".
9 Dhe ai doli dhe e ndoqi; dhe nuk e dinit se ishte e vërtetë ajo që u bë nga engjëlli; por mendoi se pa një vegim.
10 Kur kaluan lagjen e parë dhe të dytë, arritën te porta e hekurt që të çonte në qytet; dhe ata dolën dhe kaluan nëpër një rrugë; dhe menjëherë engjëlli u largua prej tij.
11 Dhe, kur Pjetri u afrua në vete, tha: "Tani e di me siguri se Zoti dërgoi engjëllin e tij dhe më çliroi nga duart e Herodit dhe nga gjithë shpresa e popullit të Judenjve".
12 Dhe, mbasi e shqyrtoi këtë, shkoi në shtëpinë e Marisë, nënës së Gjonit, që quhej Mark; ku shumë ishin mbledhur së bashku duke u lutur.
13 Dhe ndërsa Pjetri trokiti në derën e portës, erdhi për të dëgjuar një vajzë, e quajtur Roda.
14 Dhe, kur njohu zërin e Pjetrit, nuk e hapi portën nga gëzimi, por vrapoi brenda dhe tregoi se si Pjetri qëndronte para portës.
15 Dhe ata i thanë: "Ti je i çmendur". Por ajo vazhdimisht pohoi se ishte edhe kështu. Atëherë ata thanë: "Është engjëlli i tij".
16 Por Pjetri vazhdoi të trokiste; dhe, kur e hapën derën dhe e panë, mbetën të habitur.
17 Por ai, duke u bërë shenjë me dorë që të heshtnin, u tregoi se si Zoti e kishte nxjerrë nga burgu. Dhe ai tha:

"Shkoni t'ia tregoni këto Jakobit dhe vëllezërve". Dhe ai u largua dhe shkoi në një vend tjetër.

18 Sapo zbardhi dita, midis ushtarëve u bë një tronditje e vogël se çfarë i ndodhi Pjetrit.

19 Dhe Herodi, mbasi e kërkoi, por nuk e gjeti, i mori në pyetje rojet dhe urdhëroi që të vriteshin. Dhe ai zbriti nga Judeja në Cezare dhe qëndroi atje.

20 Dhe Herodi ishte shumë i pakënaqur me ata të Tiros dhe të Sidonit; por ata erdhën me një mendje të vetme tek ai dhe, pasi e bënë mik Blastin, eunuk e mbretit, kërkuan paqe; sepse vendi i tyre ushqehej nga vendi i mbretit.

21 Dhe në një ditë të caktuar Herodi, i veshur me rroba mbretërore, u ul në fronin e tij dhe u foli atyre.

22 Dhe populli bërtiti duke thënë: "Është zë i perëndisë dhe jo i njeriut".

23 Dhe menjëherë engjëlli i Zotit e goditi, sepse ai nuk i dha lavdi Perëndisë;

24 Por fjala e Perëndisë rritej dhe shumohej.

25 Dhe Barnaba dhe Sauli u kthyen nga Jeruzalemi, pasi kishin kryer shërbimin e tyre, dhe morën me vete Gjonin, që quhej Mark.

KAPITULLI 13

1 Në kishën që ishte në Antioki kishte disa profetë dhe mësues; si Barnaba, Simeoni që quhej Niger, Luci nga Kirena dhe Manaeni, që ishte rritur me Herodin tetrarkun dhe Saulin.

2 Ndërsa ata i shërbenin Zotit dhe agjëronin, Fryma e Shenjtë tha: "Më ndani Barnabën dhe Saulin për veprën për të cilën i kam thirrur".

3 Dhe, mbasi agjëruan dhe u lutën, vunë duart mbi ta dhe i nisën.

4 Ata, pra, të dërguar nga Fryma e Shenjtë, u nisën për në Seleuki; dhe prej andej lundruan për në Qipro.

5 Dhe kur ishin në Salaminë, ata predikuan fjalën e Perëndisë në sinagogat e Judenjve; dhe kishin për shërbëtor edhe Gjonin.

6 Dhe, mbasi kaluan ishullin në Pafo, gjetën një magjistar, një profet të rremë, një Jude, që quhej Barjesus.

7 I cili ishte me nëpunësin e vendit, Sergius Paulus, një njeri i matur; i cili thirri Barnabën dhe Saulin dhe dëshironte të dëgjonte fjalën e Perëndisë.

8 Por Elima, magjistari (sepse kështu është emri i tij sipas interpretimit) u rezistoi atyre, duke kërkuar të largonte zëvendësin nga besimi.

9 Atëherë Sauli, i quajtur edhe Pal, i mbushur me Frymën e Shenjtë, ia vuri sytë,

10 Dhe tha: "O i mbushur me çdo ligësi dhe çdo ligësi, ti bir i djallit, armik i çdo drejtësie, a nuk do të pushosh së shtrembëruari rrugët e drejta të Zotit?

11 Dhe tani, ja, dora e Zotit është mbi ty dhe do të jesh i verbër dhe nuk do ta shohësh diellin për asnjë stinë. Dhe menjëherë mbi të ra një mjegull dhe një errësirë; dhe ai shkonte vërdallë duke kërkuar që ta kapnin për dore.

12 Atëherë deputeti, kur pa atë që kishte ndodhur, besoi, i habitur nga doktrina e Zotit.

13 Kur Pali dhe grupi i tij u larguan nga Pafos, arritën në Pergë të Pamfilisë; dhe Gjoni u largua prej tyre dhe u kthye në Jeruzalem.

14 Por, kur u nisën nga Perga, arritën në Antioki të Pisidisë, dhe hynë në sinagogë ditën e shtunë dhe u ulën.

15 Mbas leximit të ligjit dhe të profetëve, krerët e sinagogës u dërguan atyre duke thënë: "Vëllezër dhe vëllezër, nëse keni ndonjë fjalë këshilluese për popullin, thoni.

16 Atëherë Pali u ngrit dhe, duke bërë shenjë me dorë, tha: "Burra të Izraelit dhe ju që keni frikë nga Perëndia, dëgjoni!".

17 Perëndia i këtij populli të Izraelit zgjodhi etërit tanë dhe e lartësoi popullin që banonte si të huaj në vendin e Egjiptit dhe i nxori prej tij me krahë të lartë.

18 Dhe rreth dyzet vjet ai vuajti sjelljet e tyre në shkretëtirë.

19 Mbasi shkatërroi shtatë kombe në vendin e Kanaanit, u ndau atyre me short vendin e tyre.

20 Pas kësaj, ai u dha gjyqtarë rreth katërqind e pesëdhjetë vjet, deri te profeti Samuel.

21 Pas kësaj ata kërkuan një mbret; dhe Perëndia u dha atyre Saulin, birin e Cisit, një burrë nga fisi i Beniaminit, për dyzet vjet.

22 Mbasi e hoqi, ua ngriti Davidin si mbretin e tyre; të cilit edhe ai i dha dëshmi, duke thënë: "Kam gjetur Davidin, birin e Isait, një njeri sipas zemrës sime, që do të përmbushë gjithë vullnetin tim".

23 Nga fara e këtij njeriu, Perëndia, sipas premtimit të tij, i ka ngritur Izraelit një Shpëtimtar, Jezusin:

24 Kur Gjoni predikoi për herë të parë para ardhjes së tij pagëzimin e pendimit për të gjithë popullin e Izraelit.

25 Dhe ndërsa Gjoni po mbaronte rrugën e tij, tha: "Kush mendoni se jam unë?". Unë nuk jam ai. Por ja, pas meje vjen një, të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh këpucët e këmbëve.

26 Vëllezër, bij të brezit të Abrahamit, dhe kushdo nga ju që ka frikë nga Perëndia, ju është dërguar fjala e këtij shpëtimi.

27 Sepse ata që banojnë në Jeruzalem dhe krerët e tyre, duke qenë se nuk e njihnin, as zërat e profetëve që lexohen çdo të shtunë, i përmbushën duke e dënuar.

28 Dhe, megjithëse nuk gjetën tek ai shkak vdekjeje, i kërkuan Pilatit që ai të vritej.

29 Dhe, mbasi u përmbushën të gjitha ato që ishin shkruar për të, e zbritën nga pema dhe e vunë në varr.

30 Por Perëndia e ringjalli prej së vdekurish:

31 Dhe ai u pa për shumë ditë nga ata që erdhën me të nga Galilea në Jeruzalem, të cilët janë dëshmitarët e tij para popullit.

32 Dhe ne ju shpallim lajmin e gëzueshëm se premtimi që iu bë etërve,

33 Perëndia na ka përmbushur të njëjtën gjë për ne, bijtë e tyre, duke e ringjallur Jezusin; siç është shkruar edhe në psalmin e dytë: "Ti je Biri im, sot të kam lindur".

34 Dhe përsa i përket faktit që ai e ringjalli prej së vdekurish, për të mos u kthyer më në prishje, ai tha në këtë mënyrë: "Unë do t'ju jap mëshirën e sigurt të Davidit".

35 Prandaj ai thotë edhe në një psalm tjetër: "Ti nuk do të lejosh që i Shenjti yt të shohë prishje".

36 Sepse Davidi, mbasi i shërbeu brezit të tij me vullnetin e Perëndisë, e zuri gjumi dhe u shtri pranë etërve të tij dhe pa prishje;

37 Por ai, që Perëndia e ringjalli, nuk pa prishje.

38 Dijeni, pra, o vëllezër, se nëpërmjet këtij njeriu ju predikohet falja e mëkateve.

39 Dhe me anë të tij të gjithë ata që besojnë shfajësohen nga të gjitha gjërat, nga të cilat ju nuk mund të shfajësoheshit me anë të ligjit të Moisiut.
40 Kini kujdes, pra, që të mos ju bjerë ajo që thuhet te profetët;
41 Vini re, ju të përbuzur, dhe habiteni dhe vdisni; sepse unë bëj një vepër në ditët tuaja, një vepër të cilën ju nuk do ta besoni aspak, edhe sikur t'jua deklarojë një njeri.
42 Dhe kur Judenjtë dolën nga sinagoga, johebrenjtë u lutën që të shtunën tjetër t'u predikoheshin këto fjalë.
43 Kur asambleja u shpërbë, shumë Judenj dhe prozelitë ndoqën Palin dhe Barnabën, të cilët, duke u folur atyre, i bindën të qëndronin në hirin e Perëndisë.
44 Të shtunën tjetër pothuajse gjithë qyteti u mblodh për të dëgjuar fjalën e Perëndisë.
45 Por Judenjtë, kur panë turmat, u mbushën me zili dhe kundërshtuan dhe blasfemuan ato që thoshte Pali.
46 Atëherë Pali dhe Barnaba u treguan të guximshëm dhe thanë: "Ishte e nevojshme që fjala e Perëndisë t'ju ishte thënë më parë; por, duke qenë se ju e nxirrni atë nga ju dhe e gjykoni veten të padenjë për jetën e përjetshme, ja, ne kthehemi te johebrenjtë. .
47 Sepse kështu na ka urdhëruar Zoti, duke thënë: "Unë të vura si dritë të johebrenjve, që të jesh për shpëtim deri në skajet e dheut".
48 Dhe johebrenjtë, kur e dëgjuan këtë, u gëzuan dhe lëvdonin fjalën e Zotit; dhe të gjithë ata që ishin caktuar për jetën e përjetshme besuan.
49 Dhe fjala e Zotit u shpall në mbarë krahinën.
50 Por Judenjtë i nxitën gratë e përshpirta dhe të nderuara dhe krerët e qytetit, filluan përndjekjen kundër Palit dhe Barnabës dhe i dëbuan nga krahina e tyre.
51 Por ata shkundën pluhurin e këmbëve të tyre kundër tyre dhe arritën në Ikon.
52 Dhe dishepujt u mbushën me gëzim dhe me Frymën e Shenjtë.

KAPITULLI 14

1 Dhe ndodhi që në Ikon, që të dy shkuan bashkë në sinagogën e Judenjve dhe folën kështu, saqë një turmë e madhe Judenjtë dhe Grekët besuan.
2 Por Judenjtë jobesimtarë i nxitën johebrenjtë dhe e keqtrajtuan mendjen e tyre kundër vëllezërve.
3 Prandaj ata qëndruan për një kohë të gjatë duke folur lirisht në Zotin, i cili dha dëshmi për fjalën e hirit të tij dhe lejoi që me duart e tyre të bëheshin shenja dhe mrekulli.
4 Por turma e qytetit u nda; një pjesë u mbajt me Judenjtë dhe një pjesë me apostujt.
5 Dhe kur u sulmua të dy johebrenjtë dhe judenjtë me krerët e tyre, për t'i keqtrajtuar dhe për t'i vrarë me gurë,
6 Ata e dinin dhe ikën në Lystra dhe Derbe, qytete të Likaonisë, dhe në krahinën përreth.
7 Dhe atje predikuan ungjillin.
8 Dhe në Listra ishte ulur një njeri, i pafuqishëm në këmbë, sakat që nga barku i nënës së tij, që nuk kishte ecur kurrë.
9 I njëjti dëgjoi të fliste Palin, i cili, duke e parë me këmbëngulje dhe duke e kuptuar se kishte besim për t'u shëruar,
10 Tha me zë të lartë: "Qëndro drejt në këmbë". Dhe ai kërceu dhe eci.
11 Dhe populli, kur pa atë që kishte bërë Pali, ngriti zërin duke thënë në fjalën e Likaonias: "Perënditë zbritën te ne në ngjashmëri me njerëzit".
12 Dhe e quajtën Barnabën, Jupiter; dhe Pali, Merkuri, sepse ai ishte kryefolësi.
13 Atëherë prifti i Jupiterit, që ndodhej përpara qytetit të tyre, solli qe dhe kurora te portat dhe do të bënte flijime me popullin.
14 Kur apostujt Barnaba dhe Pal e dëgjuan, grisën rrobat e tyre dhe hynë në mes të popullit duke thirrur:
15 dhe duke thënë:"Zotërinj, pse i bëni këto gjëra? Edhe ne jemi njerëz me të njëjtat pasione me ju, dhe ju predikojmë që ju të ktheheni nga këto kotësi te Perëndia i gjallë, që krijoi qiellin, tokën, detin dhe të gjitha gjërat që janë në to.
16 I cili në kohët e kaluara i lejoi të gjitha kombet të ecnin në rrugët e tyre.
17 Megjithatë ai nuk e la veten pa dëshmi, duke bërë mirë, dhe na dha shi nga qielli dhe stinë të frytshme, duke na mbushur zemrat me ushqim dhe gëzim.
18 Dhe me këto thënie fare pak e frenuan popullin që të mos i kishin bërë flijime.
19 Dhe atje erdhën disa Judenj nga Antiokia dhe nga Ikoni, të cilët e bindën popullin, e vranë me gurë Palin dhe e tërhoqën jashtë qytetit, duke menduar se kishte vdekur.
20 Por, ndërsa dishepujt qëndruan rreth tij, ai u ngrit dhe hyri në qytet; dhe të nesërmen u nis me Barnabën për në Derbë.
21 Dhe, mbasi predikuan ungjillin në atë qytet dhe u mësuan shumë njerëzve, u kthyen përsëri në Listra, në Ikoni dhe në Antioki,
22 Duke i vërtetuar shpirtrat e dishepujve dhe duke i nxitur ata të vazhdojnë në besim, dhe se ne duhet të hyjmë në mbretërinë e Perëndisë nëpërmjet shumë mundimesh.
23 Dhe, mbasi i caktuan pleq në çdo kishë dhe u lutën me agjërim, ia dorëzuan Zotit, në të cilin besuan.
24 Mbasi përshkuan Pisidinë, arritën në Pamfili.
25 Dhe, mbasi predikuan fjalën në Pergë, zbritën në Atali.
26 Dhe që andej lundruan për në Antioki, prej nga ishin rekomanduar në hirin e Perëndisë për veprën që kryen.
27 Dhe kur erdhën dhe mblodhën kishën bashkë, lexuan gjithçka që Perëndia kishte bërë me ta dhe se si ua kishte hapur derën e besimit johebrenjve.
28 Dhe aty qëndruan një kohë të gjatë me dishepujt.

KAPITULLI 15

1 Dhe disa njerëz që kishin zbritur nga Judeja mësonin vëllezërit dhe thoshnin: "Nëse nuk rrethpriteni sipas mënyrës së Moisiut, nuk mund të shpëtoheni".
2 Prandaj, kur Pali dhe Barnaba patën mosmarrëveshje dhe mosmarrëveshje të vogla me ta, vendosën që Pali dhe Barnaba, dhe disa të tjerë prej tyre, të ngjiteshin në Jeruzalem te apostujt dhe pleqtë për këtë çështje.
3 Dhe, si i sollën kisha, kaluan nëpër Feniki dhe Samari, duke shpallur kthimin e johebrenjve; dhe u bënë të gjithë vëllezërve një gëzim të madh.
4 Dhe kur arritën në Jeruzalem, u pritën nga kisha, nga apostujt dhe nga pleqtë, dhe ata treguan gjithçka që Perëndia kishte bërë me ta.
5 Por disa nga sekti i farisenjve që besuan u ngritën dhe thanë: "Ishte e nevojshme t'i rrethpreheshin dhe t'i urdhëronin të zbatonin ligjin e Moisiut".

6 Dhe apostujt dhe pleqtë u mblodhën për të shqyrtuar këtë çështje.
7 Dhe mbasi pati shumë mosmarrëveshje, Pjetri u ngrit dhe u tha atyre: "Vëllezër, ju e dini se shumë kohë më parë Perëndia zgjodhi midis nesh që johebrenjtë të dëgjonin fjalën e ungjillit nga goja ime, dhe besoni.
8 Dhe Perëndia, që i njeh zemrat, u dha dëshmi atyre, duke u dhënë atyre Frymën e Shenjtë, ashtu siç bëri me ne;
9 Dhe mos bëni asnjë dallim midis nesh dhe atyre, duke pastruar zemrat e tyre me anë të besimit.
10 Tani pse tundoni Perëndinë për t'u vënë në qafë dishepujve një zgjedhë, të cilën as etërit tanë dhe as ne nuk mundëm ta mbanin?
11 Por ne besojmë se me anë të hirit të Zotit Jezu Krisht do të shpëtojmë, ashtu si ata.
12 Atëherë e gjithë turma heshti dhe dëgjoi Barnabën dhe Palin, duke treguar se çfarë mrekullish dhe mrekullish kishte bërë Perëndia midis johebrenjve me anë të tyre.
13 Dhe, pasi ata heshtën, Jakobi u përgjigj duke thënë: "Vëllezër, më dëgjoni;
14 Simeoni ka treguar se si Perëndia në fillim vizitoi johebrenjtë, për të marrë prej tyre një popull për emrin e tij.
15 Dhe me këtë bien dakord fjalët e profetëve; siç është shkruar,
16 Pas kësaj do të kthehem dhe do të rindërtoj tabernakullin e Davidit, që është rrënuar; dhe do të rindërtoj rrënojat e saj dhe do ta ngre.
17 Që mbetja e njerëzve të mund të kërkojë Zotin dhe të gjithë johebrenjtë, mbi të cilët quhet emri im, thotë Zoti, që i bën të gjitha këto gjëra.
18 Të gjitha veprat e tij janë të njohura për Perëndinë që nga fillimi i botës.
19 Prandaj dënimi im është që të mos shqetësojmë ata që nga johebrenjtë janë kthyer te Perëndia.
20 Por ne t'u shkruajmë atyre që të përmbahen nga ndotjet e idhujve, nga kurvëria, nga gjërat e mbytura dhe nga gjaku.
21 Sepse Moisiu i lashtë ka në çdo qytet ata që e predikojnë, të cilët lexohen në sinagoga çdo të shtunë.
22 Atëherë apostujt dhe pleqtë, me gjithë kishën, u pëlqeu të dërgojnë në Antioki njerëz të zgjedhur nga grupi i tyre bashkë me Palin dhe Barnabën; domethënë, Juda i mbiquajtur Barsaba dhe Sila, krerët e vëllezërve:
23 Dhe ata i shkruan letra në këtë mënyrë; Apostujt, pleqtë dhe vëllezërit u dërgojnë përshëndetje vëllezërve që janë nga johebrenjtë në Antioki, Siri dhe Kiliki:
24 Duke qenë se dëgjuam, disa që dolën prej nesh ju shqetësuan me fjalë, duke përmbysur shpirtrat tuaj, duke thënë: "Duhet të rrethpriteni dhe të respektoni ligjin", të cilëve nuk u kemi dhënë një urdhër të tillë.
25 Neve na u duk mirë, që u mblodhëm me një mendje, të dërgonim te ju njerëz të zgjedhur me Barnabën dhe Palin tonë të dashur,
26 Burra që kanë vënë në rrezik jetën e tyre për emrin e Zotit tonë Jezu Krisht.
27 Ne dërguam, pra, Judën dhe Silën, të cilët do t'ju thonë të njëjtat me gojë.
28 Sepse Frymës së Shenjtë dhe neve iu duk mirë që të mos ju ngarkonim barrë më të madhe se këto gjëra të nevojshme;
29 Që të hiqni dorë nga ushqimet e flijuara për idhujt, nga gjaku, nga gjërat e mbytura dhe nga kurvëria; nga të cilat, nëse ruani veten, do të bëni mirë. Kaloni mirë.
30Kështu, pasi u pushuan nga puna, erdhën në Antioki dhe, mbasi mblodhën turmën, e dorëzuan letrën.
31 Të cilin, pasi e lexuan, u gëzuan për ngushëllimin.
32 Dhe Juda dhe Sila, duke qenë edhe vetë profetë, i nxitën vëllezërit me shumë fjalë dhe i konfirmuan.
33 Dhe, mbasi qëndruan atje, u lanë në paqe nga vëllezërit te apostujt.
34 Megjithatë Silës i pëlqeu të qëndronte ende atje.
35 Edhe Pali dhe Barnaba vazhduan në Antioki, duke mësuar dhe duke predikuar fjalën e Zotit bashkë me shumë të tjerë.
36 Dhe disa ditë pasi Pali i tha Barnabës: Le të shkojmë përsëri të vizitojmë vëllezërit tanë në çdo qytet ku kemi predikuar fjalën e Zotit dhe të shohim se si po bëjnë.
37 Dhe Barnaba vendosi të merrte me vete Gjonin, që quhej Mark.
38 Por Pali mendoi se nuk ishte mirë ta merrte me vete atë, i cili u largua prej tyre nga Pamfilia dhe nuk shkoi me ta në punë.
39 Dhe grindja ishte aq e ashpër midis tyre, saqë ata u ndanë njëri nga tjetri; dhe kështu Barnaba mori Markun dhe lundroi për në Qipro;
40 Dhe Pali zgjodhi Silën dhe u largua, i rekomanduar nga vëllezërit në hir të Perëndisë.
41 Dhe ai përshkoi Sirinë dhe Kilikinë, duke i vendosur kishat.

KAPITULLI 16

1 Pastaj shkoi në Derbë dhe në Listra; dhe ja, atje ishte një dishepull, i quajtur Timotheus, bir i një gruaje judeje dhe që besonte; por babai i tij ishte grek:
2 Për të cilën u raportua mirë nga vëllezërit që ishin në Listër dhe në Ikon.
3 Ai do të donte që Pali të dilte me të; dhe e mori dhe e rrethpreu për shkak të Judenjve që ishin në ato vende, sepse ata e dinin të gjithë se i ati ishte grek.
4 Dhe, ndërsa kalonin nëpër qytete, u dhanë atyre dekretet për të respektuar, që ishin caktuar nga apostujt dhe nga pleqtë që ishin në Jeruzalem.
5 Kështu kishat u vendosën në besim dhe shtoheshin në numër çdo ditë.
6 Tani, pasi kishin shkuar nëpër Frigji dhe në krahinën e Galatisë, dhe Fryma e Shenjtë i ndaloi të predikonin fjalën në Azi,
7 Pasi arritën në Mizi, kërkuan të shkojnë në Bitini, por Fryma nuk i lejoi.
8 Dhe ata, duke kaluar nga Misia, zbritën në Troadë.
9 Dhe natën Palit iu shfaq një vegim; Një burrë maqedonas qëndroi dhe iu lut duke thënë: "Kalo në Maqedoni dhe na ndihmo".
10 Dhe pasi ai pa vegimin, ne u përpoqëm menjëherë të shkonim në Maqedoni, duke mbledhur me siguri se Zoti na kishte thirrur për t'u predikuar atyre ungjillin.
11 Prandaj, duke u çliruar nga Troada, erdhëm në drejtim të drejtë në Samothraki dhe të nesërmen në Neapolis;
12 Dhe që andej në Filipi, që është qyteti kryesor i asaj ane të Maqedonisë dhe një koloni; dhe ne qëndruam në atë qytet për disa ditë.
13 Të shtunën dolëm nga qyteti buzë një lumi, ku bëhej zakon lutja; dhe ne u ulëm dhe u folëm grave që kishin ardhur atje.

14 Dhe një grua me emrin Lidia, shitëse të purpurtash, nga qyteti i Tiatirës, që adhuronte Perëndinë, na dëgjoi; zemra e së cilës Zoti ia hapi për t'u kujdesur për gjërat që i kishte thënë Pali.
15 Dhe kur ajo u pagëzua me familjen e saj, ajo na u lut duke thënë: "Nëse më keni gjykuar si besnikë ndaj Zotit, ejani në shtëpinë time dhe qëndroni atje". Dhe ajo na kufizoi.
16 Dhe ndodhi që, ndërsa shkuam për t'u lutur, na doli përpara një vajzë e pushtuar me një frymë hamendjeje, e cila u solli shumë fitime zotërinjve të saj duke thënë falle:
17 Ai ndoqi Palin dhe ne dhe thirri duke thënë: "Këta njerëz janë shërbëtorët e Perëndisë Shumë të Lartit, që na tregojnë rrugën e shpëtimit".
18 Dhe ajo e bëri këtë për shumë ditë. Por Pali, i pikëlluar, u kthye dhe i tha frymës: Unë të urdhëroj në emër të Jezu Krishtit të dalësh prej saj. Dhe ai doli në të njëjtën orë.
19 Dhe zotërinjtë e saj, kur panë se shpresa e fitimeve të tyre ishte zhdukur, kapën Palin dhe Silën dhe i tërhoqën në shesh te krerët,
20 Dhe i çuan te gjyqtarët, duke thënë: "Këta njerëz, që janë Judenj, e shqetësojnë shumë qytetin tonë,
21 Dhe mësoni zakone që nuk lejohet t'i marrim dhe as t'i zbatojmë, sepse jemi romakë.
22 Turma u ngrit bashkë kundër tyre; dhe gjyqtarët ua grisën rrobat dhe urdhëruan t'i rrihnin.
23 Dhe, mbasi i goditën shumë, i futën në burg, duke e urdhëruar rojtarin që t'i ruante;
24 Të cilët, mbasi morën një urdhër të tillë, i futën në burgun e brendshëm dhe ua shtrënguan këmbët në pranga.
25 Dhe në mesnatë Pali dhe Sila u lutën dhe i kënduan lavde Perëndisë; dhe të burgosurit i dëgjuan.
26 Dhe befas ra një tërmet i madh, aq sa themelet e burgut u tundën; dhe menjëherë u hapën të gjitha dyert dhe secilit u zgjidh zinxhirët.
27 Dhe rojtari i burgut, duke u zgjuar nga gjumi dhe duke parë dyert e burgut të hapura, nxori shpatën dhe do të kishte vrarë veten, duke menduar se të burgosurit kishin ikur.
28 Por Pali bërtiti me zë të lartë duke thënë: "Mos i bëj keq vetes, sepse të gjithë jemi këtu".
29Atëherë ai thirri një dritë, hyri brenda, erdhi duke u dridhur dhe ra përmbys para Palit dhe Silës,
30 Dhe i nxori jashtë dhe tha: "Zotërinj, çfarë duhet të bëj që të shpëtohem?".
31 Dhe ata thanë: "Beso në Zotin Jezu Krisht dhe do të shpëtohesh ti dhe shtëpia jote".
32 Dhe ata i folën fjalën e Zotit dhe të gjithë atyre që ishin në shtëpinë e tij.
33 Dhe i mori po atë orë të natës dhe ua lau vrimat; dhe u pagëzua, ai dhe të gjithë të tijtë, menjëherë.
34 Mbasi i futi në shtëpinë e tij, u vuri ushqim dhe u gëzua, duke besuar në Perëndinë me gjithë shtëpinë e tij.
35 Kur zbardhi dita, gjyqtarët dërguan shërbëtorët për t'u thënë: "Lërini ata njerëz të shkojnë".
36 Portieri i burgut i tha Palit këtë: "Pretorët kanë dërguar të të lënë të shkosh; tani, pra, shko dhe shko në paqe".
37 Por Pali u tha atyre: "Na kanë rrahur haptas, që jemi romakë dhe na kanë futur në burg; dhe tani a na dëbojnë fshehurazi? jo me të vërtetë; por le të vijnë vetë e të na nxjerrin jashtë.
38 Dhe shërbëtorët ua treguan këto fjalë gjyqtarëve; dhe ata u trembën kur dëgjuan se ishin romakë.
39 Dhe ata erdhën, iu lutën, i nxorën jashtë dhe kërkuan që të largoheshin nga qyteti.
40 Ata dolën nga burgu dhe hynë në shtëpinë e Lidias; dhe, kur panë vëllezërit, i ngushëlluan dhe u larguan.

KAPITULLI 17

1 Kur kaluan Amfipolisin dhe Apoloninë, arritën në Selanik, ku ishte një sinagogë e Judenjve;
2 Dhe Pali, sipas zakonit të tij, hyri tek ata dhe tri ditë të shtuna diskutoi me ta nga Shkrimet,
3 Duke hapur dhe duke pretenduar se Krishti duhet të ketë vuajtur dhe të ringjallur nga të vdekurit; dhe se ky Jezus, të cilin unë ju predikoj, është Krishti.
4 Dhe disa prej tyre besuan dhe u bashkuan me Palin dhe Silën; dhe një turmë e madhe grekësh të devotshëm dhe jo pak gra kryesore.
5 Por judenjtë që nuk besuan, nga zilia, morën me vete disa të shthurur të llojit të poshtër, mblodhën një turmë dhe bënë bujë gjithë qytetin, sulmuan shtëpinë e Jasonit dhe kërkuan t'i nxirrnin jashtë. ndaj popullit.
6 Dhe, mbasi nuk i gjetën, tërhoqën Jasonin dhe disa vëllezër te krerët e qytetit, duke thirrur: "Këta që kanë përmbysur botën kanë ardhur edhe këtu;
7 Të cilin Jasoni e pranoi; dhe të gjithë këta veprojnë në kundërshtim me dekretet e Cezarit, duke thënë se ka një mbret tjetër, një Jezus.
8 Dhe ata e shqetësonin popullin dhe krerët e qytetit, kur i dëgjuan këto gjëra.
9 Mbasi siguruan Jasonin dhe tjetrin, i lanë të shkojnë.
10 Vëllezërit menjëherë natën i nisën Palin dhe Silën në Berea, të cilët arritën atje, hynë në sinagogën e Judenjve.
11 Këta ishin më fisnikë se ata në Thesaloniki, sepse e pranonin fjalën me gjithë gatishmërinë e mendjes dhe kërkuan çdo ditë shkrimet nëse ishin kështu.
12 Prandaj shumë prej tyre besuan; edhe të grave të nderuara që ishin greke dhe të burrave, jo pak.
13 Por Judenjtë e Selanikut, kur morën vesh se fjala e Perëndisë ishte predikuar nga Pali në Berea, erdhën edhe atje dhe e nxitën turmën.
14 Dhe menjëherë vëllezërit e nisën Palin që të shkonte në det, por Sila dhe Timoteu qëndruan aty.
15 Dhe ata që e udhëhiqnin Palin e çuan në Athinë dhe, mbasi iu dha urdhër Silës dhe Timoteut që të vinin tek ai me shpejtësi, ata u nisën.
16 Dhe ndërsa Pali i priste në Athinë, fryma e tij u trazua në të, kur pa qytetin që i ishte dhënë tërësisht idhujtarisë.
17 Prandaj ai diskutonte në sinagogë me Judenjtë, me njerëzit e përshpirtshëm dhe çdo ditë në treg me ata që e takonin.
18 Atëherë e takuan disa filozofë të epikuriasve dhe të stoikëve. Dhe disa thanë: "Çfarë do të thotë ky llafazan?". disa të tjerë duket se është një vendas i perëndive të huaja, sepse u predikoi atyre Jezusin dhe ringjalljen.
19 Dhe e kapën dhe e çuan në Areopag, duke thënë: "A mund ta dimë ç'është kjo doktrinë e re për të cilën po flet?".
20 Sepse ti na sjell në vesh disa gjëra të çuditshme;
21 (Sepse të gjithë Athinasit dhe të huajt që ishin atje nuk e kalonin kohën e tyre në asgjë tjetër, veçse për të treguar ose për të dëgjuar diçka të re).

22 Atëherë Pali u ndal në mes të kodrës së Marsit dhe tha: "O burra të Athinës, e kuptoj se në çdo gjë jeni shumë supersticiozë.
23 Sepse, ndërsa kaloja dhe shikoja adhurimet tuaja, gjeta një altar me këtë mbishkrim: "PERËNDISË TË PANJOHUR". Të cilin, pra, ju e adhuroni nga padija, unë jua shpall.
24 Perëndia që krijoi botën dhe të gjitha gjërat në të, duke qenë se është Zot i qiellit dhe i tokës, nuk banon në tempuj të bërë me dorë;
25 As nuk adhurohet me duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë për ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, frymë dhe gjithçka;
26 Dhe ka bërë nga një gjak i vetëm të gjitha kombet e njerëzve për të banuar në gjithë faqen e dheut dhe ka përcaktuar kohët e caktuara më parë dhe kufijtë e banimit të tyre;
27 që të kërkojnë Zotin, nëse ndoshta do ta ndiejnë atë dhe ta gjejnë, edhe pse ai nuk është larg secilit prej nesh.
28 Sepse në të jetojmë, lëvizim dhe jemi; siç kanë thënë edhe disa nga poetët tuaj: "Sepse edhe ne jemi pasardhës të tij".
29 Meqenëse jemi pasardhës të Perëndisë, ne nuk duhet të mendojmë se Hyjnia i ngjan arit, argjendit, ose gurit, të gdhendur nga arti dhe idetë e njeriut.
30 Dhe kohët e kësaj injorance Perëndia i shkeli syrin; por tani i urdhëron të gjithë njerëzit të pendohen kudo:
31 Sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do ta gjykojë botën me drejtësi me anë të atij njeriu që ai ka caktuar; për të cilën ai u ka dhënë siguri të gjithë njerëzve, duke e ringjallur prej së vdekurish.
32 Dhe kur dëgjuan për ringjalljen e të vdekurve, disa talleshin, të tjerë thoshnin: "Do të të dëgjojmë përsëri për këtë çështje".
33 Kështu Pali u largua nga mesi i tyre.
34 Por disa njerëz u bashkuan me të dhe besuan; midis tyre ishte Dionisi Areopagiti, një grua me emrin Damaris dhe të tjerë me ta.

KAPITULLI 18

1 Pas këtyre gjërave Pali u nis nga Athina dhe erdhi në Korint;
2 Dhe gjeti një Jude, me emër Akuila, lindur në Pontus, i ardhur së fundmi nga Italia, me gruan e tij Priskilën; (sepse Klaudi i kishte urdhëruar të gjithë hebrenjtë të largoheshin nga Roma:) dhe erdhi tek ata.
3 Dhe, duke qenë se ishte i të njëjtit zanat, qëndroi me ta dhe punonte, sepse për shkak të profesionit të tyre ata ishin çadrabërës.
4 Dhe çdo të shtunë ai arsyetonte në sinagogë dhe bindte Judenjtë dhe Grekët.
5 Dhe kur Sila dhe Timoteu erdhën nga Maqedonia, Pali u shtyp në frymë dhe u dëshmoi Judenjve se Jezusi ishte Krishti.
6 Kur ata kundërshtuan veten dhe blasfemuan, ai tundi rrobat e tij dhe u tha atyre: "Gjaku juaj qoftë mbi kokën tuaj; Unë jam i pastër; që tani e tutje do të shkoj te johebrenjtë.
7 Pastaj u nis që andej dhe hyri në shtëpinë e një njeriu, me emër Just, që adhuronte Perëndinë, shtëpia e të cilit bashkohej fort me sinagogën.
8 Dhe Krispi, kreu i sinagogës, besoi në Zotin me gjithë shtëpinë e tij; dhe shumë korintas, duke dëgjuar, besuan dhe u pagëzuan.
9 Atëherë Zoti i foli Palit natën me një vegim: " Mos ki frikë, por fol dhe mos hesht".
10 Sepse unë jam me ty dhe askush nuk do të të vërë në punë që të të bëjë keq, sepse kam shumë njerëz në këtë qytet.
11 Dhe qëndroi atje një vit e gjashtë muaj, duke mësuar fjalën e Perëndisë midis tyre.
12 Dhe kur Galioni ishte zëvendës i Akaisë, Judenjtë ngritën një kryengritje kundër Palit dhe e çuan në gjykatë,
13 duke thënë: "Ky i bind njerëzit që të adhurojnë Perëndinë në kundërshtim me ligjin".
14 Dhe kur Pali ishte gati të hapte gojën, Galioni u tha Judenjve: "Nëse do të ishte një çështje e keqe ose e neveritshme e keqe, o judenj, arsyetoni që unë të duroj me ju.
15 Por nëse bëhet fjalë për fjalë, për emra dhe për ligjin tuaj, shikoni; sepse unë nuk do të jem gjykatës për çështje të tilla.
16 Dhe i përzuri nga gjykata.
17 Atëherë të gjithë Grekët morën Sostenin, kreun e sinagogës, dhe e rrahën përpara gjykatës. Dhe Galios nuk kujdesej për asnjë nga këto gjëra.
18 Mbas këtyre gjërave, Pali ndenji atje edhe një kohë të gjatë, u lejua nga vëllezërit dhe lundroi që andej në Siri, dhe bashkë me të Prishila dhe Akuila; duke prerë kokën në Kenkrea, sepse kishte një zotim.
19 Pastaj erdhi në Efes dhe i la atje; por vetë hyri në sinagogë dhe diskutoi me Judenjtë.
20 Kur ata kërkuan që të rrinte më gjatë me ta, ai nuk pranoi;
21 Por i la lamtumirën duke thënë: "Më duhet ta kremtoj gjithsesi këtë festë që vjen në Jeruzalem; por do të kthehem përsëri te ju, nëse do Perëndia". Dhe ai lundroi nga Efesi.
22 Mbasi zbriti në Cezare, u ngjit dhe përshëndeti kishën, zbriti në Antioki.
23 Dhe, mbasi kaloi pak kohë atje, u nis dhe përshkoi me radhë gjithë krahinën e Galatisë dhe të Frigjisë, duke i forcuar të gjithë dishepujt.
24 Dhe një Jude, me emër Apollo, lindur në Aleksandri, njeri gojëtar dhe i fuqishëm në Shkrimet, erdhi në Efes.
25 Ky njeri ishte i mësuar në rrugën e Zotit; dhe duke qenë i zjarrtë në frymë, fliste dhe mësonte me zell gjërat e Zotit, duke ditur vetëm pagëzimin e Gjonit.
26 Dhe ai filloi të flasë me guxim në sinagogë; Akuila dhe Prishila, kur e dëgjuan, e morën me vete dhe ia shpjeguan më mirë rrugën e Perëndisë.
27 Dhe, kur ai donte të kalonte në Akai, vëllezërit shkruan, duke i nxitur dishepujt ta prisnin; i cili, kur erdhi, i ndihmoi shumë ata që kishin besuar me anë të hirit.
28 Sepse ai i bindi me forcë Judenjtë dhe atë publikisht, duke treguar me anë të Shkrimeve se Jezusi ishte Krishti.

KAPITULLI 19

1 Dhe ndodhi që, ndërsa Apoli ishte në Korint, Pali, pasi kaloi brigjet e sipërme, erdhi në Efes dhe gjeti disa dishepuj,

2 Ai u tha atyre: A e keni marrë Frymën e Shenjtë që kur besuat? Dhe ata i thanë: "Nuk kemi dëgjuar nëse ka ndonjë Frymë të Shenjtë".
3 Dhe ai u tha atyre: "Me çfarë u pagëzuat, pra? Dhe ata thanë: "Për pagëzimin e Gjonit".
4 Atëherë Pali tha: "Gjoni me të vërtetë pagëzoi me pagëzimin e pendimit, duke i thënë popullit që të besonte në atë që do të vinte pas tij, domethënë në Krishtin Jezus.
5 Kur i dëgjuan këto, u pagëzuan në emër të Zotit Jezus.
6 Dhe kur Pali vuri duart mbi ta, Fryma e Shenjtë zbriti mbi ta; dhe ata folën në gjuhë të huaja dhe profetizuan.
7 Dhe të gjithë njerëzit ishin rreth dymbëdhjetë.
8 Dhe ai hyri në sinagogë dhe foli me guxim për tre muaj, duke diskutuar dhe duke bindur gjërat lidhur me mbretërinë e Perëndisë.
9 Por, kur zhytësit u ngurtësuan dhe nuk besuan, por folën keq për atë rrugë përpara turmës, ai u largua prej tyre dhe i ndau dishepujt, duke diskutuar çdo ditë në shkollën e një Tirani.
10 Dhe kjo vazhdoi për dy vjet; kështu që të gjithë ata që banonin në Azi e dëgjuan fjalën e Zotit Jezus, si Judenjtë ashtu edhe Grekët.
11 Dhe Perëndia bëri mrekulli të veçanta me duart e Palit:
12 Kështu që nga trupi i tij silleshin te të sëmurët shami ose përparëse, dhe sëmundjet largoheshin prej tyre dhe shpirtrat e këqij dilnin prej tyre.
13 Atëherë disa judenj endacakë, ekzorcistë, morën përsipër të thërrasin mbi ata që kishin frymërat e liga emrin e Zotit Jezus, duke thënë: "Ju betohemi për Jezusin që Pali predikon.
14 Dhe ishin shtatë bijtë e një Skeva, një Jude, dhe kreu i priftërinjve, të cilët vepruan kështu.
15 Dhe fryma e ligë u përgjigj dhe tha: "Unë e njoh Jezusin dhe e njoh Palin; por kush jeni ju?
16 Dhe njeriu në të cilin ishte fryma e keqe u hodh mbi ta, i mundi dhe i mundi, kështu që ata ikën nga ajo shtëpi lakuriq dhe të plagosur.
17 Dhe këtë e dinin të gjithë Judenjtë dhe Grekët që banonin në Efes; dhe të gjithë i zuri frika dhe emri i Zotit Jezus u madhërua.
18 Dhe shumë nga ata që besuan erdhën, rrëfyen dhe treguan veprat e tyre.
19 Edhe shumë nga ata që përdornin arte kureshtare i mblodhën librat e tyre dhe i dogjën përpara të gjithëve; dhe ata e llogaritën çmimin e tyre dhe gjetën pesëdhjetë mijë monedha argjendi.
20 Kështu fjala e Perëndisë u rrit fuqishëm dhe fitoi.
21 Mbas mbarimit të këtyre gjërave, Pali vendosi në frymë, duke kaluar nëpër Maqedoni dhe në Akai, të shkonte në Jeruzalem, duke thënë: "Mbasi të jem atje, duhet të shoh edhe Romën".
22 Kështu dërgoi në Maqedoni dy nga ata që i shërbenin, Timoteun dhe Erastin; por ai vetë qëndroi në Azi për një sezon.
23 Dhe në të njëjtën kohë pati një trazirë të vogël rreth asaj rruge.
24 Sepse një njeri me emër Dhimitër, argjendar, që bënte faltore prej argjendi për Dianën, u sillte zejtarëve jo pak fitim;
25 Ai i thirri bashkë me punëtorët e të njëjtit profesion dhe tha: "Zotërinj, ju e dini se ne kemi pasurinë tonë me këtë zanat".
26 Për më tepër, ju shihni dhe dëgjoni, se ky Pal jo vetëm në Efes, por pothuajse në të gjithë Azinë, ka bindur dhe larguar shumë njerëz, duke thënë se nuk janë perëndi të bëra me duar.
27 Me qëllim që jo vetëm kjo zanat të jetë në rrezik për t'u asgjësuar; por edhe që tempulli i perëndeshës së madhe Diana të përbuzet dhe të shkatërrohet madhështia e saj, të cilën e adhuron gjithë Azia dhe bota.
28 Kur i dëgjuan këto fjalë, u mbushën me zemërim dhe bërtitën duke thënë: "E madhe është Diana e Efesianëve".
29 Dhe gjithë qyteti u mbush me rrëmujë; dhe, mbasi zunë Gain dhe Aristarkun, maqedonas, shokë të Palit në udhëtim, u turrën me një mendje në teatër.
30 Dhe, kur Pali donte të hynte në popull, dishepujt nuk e lejuan.
31 Dhe disa nga krerët e Azisë, që ishin miqtë e tij, dërguan tek ai për të kërkuar që ai të mos hynte në aventurë në teatër.
32 Disa bërtisnin, pra, një gjë dhe të tjerë tjetër, sepse asambleja ishte e hutuar; dhe pjesa më e madhe nuk e dinin pse ishin mbledhur.
33 E nxorrën Aleksandrin nga turma dhe Judenjtë e nxorrën përpara. Dhe Aleksandri i bëri shenjë me dorë dhe do ta kishte mbrojtur popullin.
34 Por, kur e morën vesh se ai ishte Jude, të gjithë me një zë, rreth dy orë, bërtitën: "E madhe është Diana e Efesianëve".
35 Dhe nëpunësi i qytetit e qetësoi popullin, tha: "O burra të Efesit, cili është njeriu që nuk e di se qyteti i Efesianëve është adhurues i perëndeshës së madhe Diana dhe i figurës që ra nga Jupiteri? ?
36 Duke qenë, pra, se këto gjëra nuk mund të fliten kundër, ju duhet të heshtni dhe të mos bëni asgjë të nxituar.
37 Sepse ju i keni sjellë këtu këta njerëz, që nuk janë as grabitës kishash, as blasfemues të perëndeshës suaj.
38 Prandaj, nëse Dhimitri dhe mjeshtrit që janë me të kanë një çështje kundër dikujt, ligji është i hapur dhe ka deputetë;
39 Por nëse kërkoni ndonjë gjë në lidhje me çështje të tjera, ajo do të përcaktohet në një asamble të ligjshme.
40 Sepse ne jemi në rrezik për t'u vënë në dyshim për zhurmën e kësaj dite, sepse nuk ka asnjë arsye me të cilën mund të japim llogari për këtë grumbullim.
41 Mbasi foli kështu, e pushoi asamblenë.

KAPITULLI 20

1 Mbasi pushoi zhurma, Pali i thirri dishepujt, i përqafoi dhe u nis për të shkuar në Maqedoni.
2 Dhe, mbasi i kaloi ato anë dhe i këshilloi shumë, erdhi në Greqi,
3 Dhe aty qëndroi tre muaj. Dhe kur Judenjtë e zunë pritën, ndërsa ai do të lundronte për në Siri, ai vendosi të kthehej nëpër Maqedoni.
4 Dhe e shoqëroi në Azinë Sopatri nga Berea; dhe nga Thesalonikas, Aristarku dhe Sekundi; dhe Gai nga Derbe dhe Timoteu; dhe nga Azia, Tikiku dhe Trofimi.
5 Këta që ecnin përpara, qëndruan për ne në Troadë.
6 Dhe ne lundruam nga Filipi pas ditëve të të Ndormëve dhe erdhëm tek ata në Troadë për pesë ditë; ku qëndruam shtatë ditë.

7 Dhe ditën e parë të javës, kur dishepujt u mblodhën për të thyer bukën, Pali u predikoi atyre, gati për t'u nisur të nesërmen; dhe vazhdoi fjalimin e tij deri në mesnatë.
8 Dhe kishte shumë drita në dhomën e sipërme, ku ishin mbledhur bashkë.
9 Dhe një djalosh me emrin Eutik, që ishte ulur në dritare, ishte ulur në një gjumë të thellë; dhe Pali po predikonte gjatë, u zhyt në gjumë, ra nga papafingo e tretë dhe u ngrit i vdekur.
10 Atëherë Pali zbriti, ra mbi të dhe, duke e përqafuar, tha: "Mos u shqetësoni; sepse jeta e tij është në të.
11 Kur ai u ngjit përsëri, theu bukën, hëngri dhe foli gjatë, deri në agim, dhe u largua.
12 E sollën të riun të gjallë dhe nuk u ngushëlluan pak.
13 Dhe ne shkuam përpara për të anijes dhe lundruam për në Asos, me qëllim që të merrnim Palin, sepse kështu kishte caktuar, duke menduar të ecë.
14 Kur ai u takua me ne në Asos, ne e morëm brenda dhe arritëm në Mitilene.
15 Ne lundruam që andej dhe të nesërmen erdhëm përballë Kiosit; dhe të nesërmen arritëm në Samos dhe qëndruam në Trogyllium; dhe të nesërmen erdhëm në Milet.
16 Sepse Pali kishte vendosur të lundronte në Efes, sepse nuk donte të kalonte kohën në Azi, sepse nxitoi, po të ishte e mundur, të ishte në Jeruzalem ditën e Rrëshajëve.
17 Dhe nga Mileti dërgoi njerëz në Efes dhe thirri pleqtë e kishës.
18 Dhe kur ata erdhën tek ai, ai u tha atyre: "Ju e dini, që nga dita e parë që erdha në Azi, si kam qenë me ju në çdo kohë,
19Duke i shërbyer Zotit me gjithë përulësinë e mendjes, me lotë të shumtë dhe me tundime që më ranë nga prita e Judenjve;
20 Dhe si nuk mbajta asgjë që ishte e dobishme për ju, por nuk jua tregova dhe ju mësova publikisht dhe shtëpi më shtëpi,
21Duke u dëshmuar si Judenjve, ashtu edhe grekëve, pendim te Perëndia dhe besim në Zotin tonë Jezu Krisht.
22 Dhe tani, ja, unë shkoj i lidhur në frymë në Jeruzalem, duke mos ditur gjërat që do të më ndodhin atje:
23 Me përjashtim të faktit që Fryma e Shenjtë dëshmon në çdo qytet, duke thënë se më qëndrojnë prangat dhe mundimet.
24 Por asnjë nga këto nuk më lëviz, as nuk e konsideroj jetën time të shtrenjtë për veten time, që të mund ta përfundoj rrugën time me gëzim dhe shërbesën që kam marrë nga Zoti Jezus, për të dëshmuar ungjillin e hirit të Perëndisë. .
25 Dhe tani, vini re, unë e di se ju të gjithë, mes të cilëve kam shkuar duke predikuar mbretërinë e Perëndisë, nuk do ta shihni më fytyrën time.
26 Prandaj po ju marr për të shënuar këtë ditë, se unë jam i pastër nga gjaku i të gjithë njerëzve.
27 Sepse unë nuk jam shmangur t'jua shpall gjithë këshillën e Perëndisë.
28 Kini kujdes, pra, për veten tuaj dhe për gjithë tufën, mbi të cilën Fryma e Shenjtë ju ka bërë mbikëqyrës, për të ushqyer kishën e Perëndisë, të cilën ai e ka blerë me gjakun e tij.
29 Sepse unë e di këtë, se pas largimit tim, midis jush do të hyjnë ujqër të dhembshëm, pa kursyer kopenë.
30 Edhe nga vetja juaj do të dalin njerëz që do të thonë gjëra të çoroditura për të tërhequr pas vetes dishepujt.
31 Prandaj rrini zgjuar dhe mbani mend se për tre vjet nuk pushova së paralajmëruari çdo natë e ditë me lot.
32 Dhe tani, vëllezër, unë ju rekomandoj te Perëndia dhe te fjala e hirit të tij, që mund t'ju ndërtojë dhe t'ju japë një trashëgimi midis të gjithë atyre që janë shenjtëruar.
33 Nuk kam lakmuar as argjendin, as arin, as veshjen e askujt.
34 Po, ju vetë e dini se këto duar kanë shërbyer për nevojat e mia dhe atyre që ishin me mua.
35 Unë ju tregova të gjitha se si duke u munduar duhet t'i ndihmoni të dobëtit dhe të mbani mend fjalët e Zotit Jezus, se si tha: " Është më e bekuar të japësh sesa të marrësh".
36 Dhe, mbasi tha këto, u ul në gjunjë dhe u lut me të gjithë.
37 Dhe të gjithë qanë fort, i ranë në qafë Palit dhe e puthnin.
38 I pikëlluar mbi të gjitha për fjalët që ai tha, që të mos e shihnin më fytyrën e tij. Dhe e shoqëruan deri në anije.

KAPITULLI 21

1 Dhe ndodhi që pasi u larguam prej tyre dhe u nisëm, erdhëm me një rrugë të drejtë në Coos dhe të nesërmen në Rodos dhe që andej në Patara:
2 Dhe gjetëm një anije që po lundronte për në Feniki, hipëm dhe u nisëm.
3 Kur zbuluam Qipron, e lamë në të majtë, lundruam në Siri dhe zbritëm në Tiro, sepse atje anija duhej të shkarkonte barrën e saj.
4 Dhe, si gjetëm dishepuj, qëndruam atje shtatë ditë, i cili me anë të Frymës i tha Palit që të mos ngjitej në Jeruzalem.
5 Kur i mbaruam ato ditë, u nisëm dhe shkuam; dhe na sollën të gjithë në rrugën tonë, me gra e fëmijë, derisa dolëm jashtë qytetit; dhe u gjunjëzuam në breg dhe u lutëm.
6 Dhe, mbasi u lejuam njëri nga tjetri, hipëm në barkë; dhe u kthyen përsëri në shtëpi.
7 Kur mbaruam rrugën nga Tiro, erdhëm në Ptolemaid, përshëndesëm vëllezërit dhe qëndruam një ditë me ta.
8 Të nesërmen ne që ishim nga shoqëria e Palit u nisëm dhe erdhëm në Cezare dhe hymë në shtëpinë e Filip ungjilltarit, që ishte një nga të shtatët; dhe qëndroi me të.
9 Dhe i njëjti burrë kishte katër vajza, të virgjëra, të cilat profetizonin.
10 Dhe, ndërsa qëndruam atje shumë ditë, zbriti nga Judeja një profet, me emër Agabus.
11 Dhe kur erdhi te ne, mori brezin e Palit, lidhi duart dhe këmbët e tij dhe tha: Kështu thotë Fryma e Shenjtë: Kështu do ta lidhin Judenjtë në Jeruzalem njeriun që ka këtë brez dhe do ta dorëzojnë në duart e johebrenjve.
12 Dhe kur dëgjuam këto gjëra, ne dhe ata nga ai vend iu lutëm të mos ngjitej në Jeruzalem.
13 Atëherë Pali u përgjigj: "Ç'duhet të qash dhe të më thyesh zemrën? sepse unë jam gati të mos lidhem vetëm, por edhe të vdes në Jeruzalem për emrin e Zotit Jezus.
14 Dhe, mbasi ai nuk deshi ta bindin, ne pushuam duke thënë: "U bëftë vullneti i Zotit".
15 Pas atyre ditëve, ne morëm qerret tona dhe u ngjitëm në Jeruzalem.

16 Me ne erdhën edhe disa nga dishepujt e Cezaresë dhe sollën me vete një Mnason nga Qipro, një dishepull i vjetër, me të cilin do të kalonim natën.
17 Dhe kur arritëm në Jeruzalem, vëllezërit na pritën me gëzim.
18 Të nesërmen Pali hyri me ne te Jakobi; dhe të gjithë pleqtë ishin të pranishëm.
19 Dhe, mbasi i përshëndeti, tregoi veçanërisht gjërat që Perëndia kishte bërë midis johebrenjve me anë të shërbimit të tij.
20 Dhe, kur e dëgjuan, përlëvdonin Zotin dhe i thanë: "Vëlla, ti e sheh sa mijëra Judenj ka që besojnë; dhe të gjithë janë të zellshëm ndaj ligjit:
21 Dhe u njoftuan për ty se ti i mëson të gjithë Judenjtë që janë midis johebrenjve të braktisin Moisiun, duke thënë se nuk duhet t'i rrethprejnë fëmijët e tyre dhe nuk duhet të ndjekin zakonet.
22 Çfarë është, pra? turma duhet të mblidhet, sepse ata do të dëgjojnë që ti ke ardhur.
23 Bëj, pra, këtë që të themi: Kemi katër burra që kanë një zotim;
24 Merr ata, pastrohu bashkë me ta dhe mbaji nën kontroll, që të rruajnë kokën; por që edhe ti të ecësh në rregull dhe të respektosh ligjin.
25 Përsa u përket johebrenjve që besojnë, ne kemi shkruar dhe kemi arritur në përfundimin se ata nuk respektojnë një gjë të tillë, përveçse ruhen nga gjërat që u ofrohen idhujve, nga gjaku, nga mbytja dhe nga kurvëria.
26 Atëherë Pali i mori njerëzit dhe të nesërmen, duke u pastruar bashkë me ta, hyri në tempull, për të treguar përfundimin e ditëve të pastrimit, deri sa të ofrohej një ofertë për secilin prej tyre.
27 Dhe kur po mbaruan të shtatë ditët, Judenjtë nga Azia, kur e panë në tempull, e nxitën gjithë popullin dhe vunë duart mbi të,
28 Bërtitni, o burra të Izraelit, ndihmoni: Ky është njeriu që i mëson të gjithë njerëzit kudo kundër popullit, ligjit dhe kundër këtij vendi; pastaj futi edhe Grekët në tempull dhe e ndot këtë vend të shenjtë.
29 (Sepse ata kishin parë më parë me të në qytet Trofimin një Efesian, të cilin mendonin se Pali e kishte sjellë në tempull).
30 Dhe gjithë qyteti u trondit dhe turmat vrapuan bashkë; dhe e morën Palin, e nxorrën jashtë tempullit dhe menjëherë dyert u mbyllën.
31 Dhe, ndërsa ata po kërkonin ta vrisnin, kreut të bandës i erdhi lajmi se gjithë Jeruzalemi ishte në trazira.
32 Të cilët menjëherë morën ushtarë dhe centurionë dhe vrapuan drejt tyre; dhe, kur panë kryekomandantin dhe ushtarët, u larguan duke e rrahur Palin.
33 Atëherë kapiteni iu afrua, e mori dhe urdhëroi ta lidhnin me dy zinxhirë; dhe pyeti se kush ishte dhe çfarë kishte bërë.
34 Ndër turmën disa bërtisnin një gjë, të tjerë një tjetër; dhe, duke qenë se nuk e dinte sigurinë për rrëmujën, urdhëroi që ta çonin në kështjellë.
35 Dhe, kur ai arriti në shkallët, ndodhi që ai u ngarkua nga ushtarët për shkak të dhunës së popullit.
36 Sepse turma e popullit e ndiqte duke bërtitur: "Largoje!".
37 Dhe ndërsa Pali do të çohej në kështjellë, ai i tha kryekomandantit: "A mund të të flas?". Kush tha: "A mund të flasësh greqisht?"
38 A nuk je ti ai Egjiptasi, që para këtyre ditëve bëri bujë dhe nxori në shkretëtirë katër mijë njerëz vrasës?
39 Por Pali tha: "Unë jam një Jude i Tarsusit, një qytet i Kilikisë, qytetar i një qyteti të padobishëm; dhe të lutem, më lejo t'i flas popullit.
40 Dhe, mbasi i dha leje, Pali u ndal mbi shkallët dhe i bëri shenjë me dorë popullit. Dhe kur u bë një heshtje e madhe, ai u foli atyre në gjuhën hebraike, duke thënë:

KAPITULLI 22

1 Vëllezër dhe etër, dëgjoni mbrojtjen time që po ju bëj tani.
2 (Dhe kur dëgjuan se ai u foli atyre në gjuhën hebraike, ata heshtën edhe më shumë; dhe ai tha:)
3 Unë jam me të vërtetë një burrë jude, i lindur në Tarsus, një qytet në Kiliki, por i rritur në këtë qytet në këmbët e Gamalielit dhe i mësuar sipas mënyrës së përsosur të ligjit të etërve dhe ishte i zellshëm ndaj Zot, siç jeni ju të gjithë sot.
4 Dhe unë përndoqa në këtë mënyrë deri në vdekje, duke lidhur dhe duke i dorëzuar në burgje burra dhe gra.
5 Ashtu siç më dëshmon kryeprifti dhe gjithë pasuria e pleqve; nga të cilët mora edhe letra drejtuar vëllezërve dhe shkova në Damask për t'i çuar ata që ishin të lidhur në Jeruzalem për t'u ndëshkuar.
6 Dhe ndodhi që, ndërsa bëra udhëtimin tim dhe po i afrohesha Damaskut rreth mesditës, papritmas nga qielli shkëlqeu rreth meje një dritë e madhe.
7 Pastaj rashë përtokë dhe dëgjova një zë që më thoshte: " Saul, Saul, pse më përndjek?".
8 Dhe unë u përgjigja: "Kush je ti, o Zot?". Dhe ai më tha: " Unë jam Jezusi nga Nazareti, të cilin ti e persekuton".
9 Dhe ata që ishin me mua panë me të vërtetë dritën dhe patën frikë; por ata nuk e dëgjuan zërin e atij që më foli.
10 Dhe unë thashë: "Çfarë të bëj, o Zot?". Dhe Zoti më tha: " Çohu dhe shko në Damask; dhe atje do të të thuhet për të gjitha gjërat që janë caktuar për ty të bësh.
11 Dhe, duke qenë se nuk mund të shihja për lavdinë e asaj drite, duke u udhëhequr nga dora e atyre që ishin me mua, erdha në Damask.
12 Dhe një Anania, një njeri i devotshëm sipas ligjit, që kishte një raport të mirë për të gjithë Judenjtë që banonin atje,
13 Erdhi tek unë, u ndal dhe më tha: "Vëlla Saul, shiko". Dhe në të njëjtën orë e shikova lart.
14 Ai tha: "Perëndia i etërve tanë të ka zgjedhur, që ti të njohësh vullnetin e tij, të shikosh të Drejtin dhe të dëgjosh zërin e gojës së tij".
15 Sepse ti do të jesh dëshmitar i tij për të gjithë njerëzit për atë që ke parë dhe dëgjuar.
16 Dhe tani pse po vonon? çohu dhe pagëzohu dhe laji mëkatet e tua, duke thirrur emrin e Zotit.
17 Dhe ndodhi që kur u ktheva në Jeruzalem, edhe kur lutesha në tempull, isha në ekstazë;
18 Dhe e pashë që më thoshte: " Nxito dhe ik shpejt nga Jeruzalemi, sepse ata nuk do ta pranojnë dëshminë tënde për mua".
19 Dhe unë thashë: Zot, ata e dinë se i burgosa dhe i rrahja në çdo sinagogë ata që besuan në ty.

20 Dhe kur u derdh gjaku i dëshmorit tënd Stefan, edhe unë qëndrova pranë dhe pranova vdekjen e tij dhe ruaja petkun e atyre që e vranë.
21 Dhe ai më tha: " Ik, sepse unë do të të dërgoj që këtej te johebrenjtë".
22 Dhe ata e dëgjuan këtë fjalë, pastaj ngritën zërin dhe thanë: "Largoje nga toka një njeri të tillë, sepse nuk është e denjë të jetojë".
23 Dhe ndërsa ata bërtitën, hodhën rrobat e tyre dhe hodhën pluhur në ajër,
24 Kreu i kapitenit urdhëroi ta sillnin në keshtjellë dhe urdhëroi që ta kontrollonin duke e fshikulluar; që ai të mund të dinte se përse ata thirrën kështu kundër tij.
25 Dhe ndërsa e lidhnin me tanga, Pali i tha centurionit që ishte aty pranë: "A është e lejueshme për ju të fshikulloni një romak dhe të pa dënuar?
26 Centurioni, kur e dëgjoi këtë, shkoi dhe i tha kryekomandantit, duke i thënë: "Ki kujdes ç'bën, sepse ky është romak".
27 Atëherë kreu i kreut erdhi dhe i tha: "Më trego, a je romak?". Ai tha: Po.
28 Kapiteni u përgjigj: "Me një shumë të madhe e fitova këtë liri". Dhe Pali tha: "Por unë kam lindur i lirë".
29 Atëherë ata u larguan menjëherë nga ai që duhej ta merrte në pyetje; dhe kryekomandantit gjithashtu pati frikë, pasi mori vesh që ishte romak dhe e kishte lidhur.
30 Të nesërmen, duke qenë se do ta dinte të vërtetën përse e akuzonin Judenjtë, e zgjidhi nga brezat dhe urdhëroi të paraqiteshin krerët e priftërinjve dhe gjithë sinedrit të tyre; pastaj e zbriti Palin dhe e vuri përpara tyre.

KAPITULLI 23

1 Dhe Pali, duke e parë me zell sinedrin, tha: "Vëllezër, unë kam jetuar me ndërgjegje të plotë përpara Perëndisë deri më sot.
2 Dhe kryeprifti Anania urdhëroi ata që ishin pranë tij ta godisnin në gojë.
3 Atëherë Pali i tha: "Perëndia do të të godasë, o mur i zbardhur, sepse ulesh të më gjykosh sipas ligjit dhe urdhëron të më godasin në kundërshtim me ligjin?".
4 Të pranishmit thanë: "A shan ti kryepriftin e Perëndisë?".
5 Atëherë Pali tha: "Vëllezër, nuk e di se ai ishte kryeprifti, sepse është shkruar:"Mos fol keq për princin e popullit tënd".
6 Por Pali, kur e kuptoi se njëra pjesë ishin saducenjtë dhe tjetra farisenj, thirri në sined: "Vëllezër, unë jam farise, bir fariseu; jam thirrur për shpresën dhe ringjalljen e të vdekurve. në fjalë.
7 Dhe si tha këtë, lindi një grindje midis farisenjve dhe saducenjve; dhe turma u përça.
8 Sepse saducenjtë thonë se nuk ka ringjallje, as engjëll, as frymë; por farisenjtë i rrëfejnë të dyja.
9 Dhe u ngrit një britmë e madhe; dhe skribët nga farisenjtë u ngritën dhe u grindën duke thënë: "Nuk gjejmë asnjë të keqe te ky njeri; por nëse i ka folur një frymë ose një engjëll, të mos luftojmë kundër Zoti.
10 Dhe kur lindi një grindje e madhe, kryekapiteni, nga frika se mos Pali do të ishte bërë copë-copë prej tyre, i urdhëroi ushtarët të zbrisnin, ta merrnin me forcë nga mesi i tyre dhe ta çonin në kështjellë.
11 Dhe natën që pasoi Zoti iu afrua dhe i tha: " Gëzohu, Pal, sepse siç ke dëshmuar për mua në Jeruzalem, ashtu duhet të dëshmosh edhe në Romë".
12 Dhe kur zbardhi dita, disa Judenj u bashkuan dhe u lidhën me mallkim, duke thënë se nuk do të hanë as nuk do të pinin derisa të kishin vrarë Palin.
13 Ata që kishin bërë këtë komplot ishin më shumë se dyzet.
14 Dhe erdhën te krerët e priftërinjve dhe te pleqtë dhe u thanë: "Ne jemi lidhur me një mallkim të madh, se nuk do të hamë asgjë derisa të vrasim Palin".
15 Tani, pra, ju me sinedrin i tregoni kryekapitenit që t'jua zbresë nesër, sikur të dëshironit të pyesni diçka më të përsosur për të; dhe ne, ose kur t'i afrohet, jemi gati ta vrasim.
16 Dhe djali i motrës së Palit, kur dëgjoi të rrinin në pritë, shkoi, hyri në kështjellë dhe i tha Palit.
17 Atëherë Pali thirri pranë vetes një nga centurionët dhe i tha: "Silleni këtë të ri te kryekomandant, sepse ai ka diçka për t'i thënë".
18 Kështu ai e mori, e çoi te kryekomandant dhe i tha: "Pali, i burgosuri, më thirri pranë vetes dhe m'u lut që të të sjell këtë të ri, i cili ka diçka për të të thënë".
19 Atëherë kryekompani e kapi për dore, shkoi me të mënjanë dhe e pyeti: "Çfarë ke për të më thënë?".
20 Dhe ai tha: "Judenjtë ranë dakord të të dëshironin që ti ta sillje Palin nesër në sined, sikur do ta pyesnin disi më mirë.
21 Por ti mos u dorëzo para tyre, sepse në pritë e ka më shumë se dyzet burra, të cilët janë lidhur me një betim se nuk do të hanë as nuk do të pinë derisa ta vrasin; dhe tani janë gati, duke kërkuar një premtim prej teje.
22 Atëherë kryekapiteni e la të riun të ikte dhe e urdhëroi: "Mos i trego askujt që m'i tregove këto gjëra".
23 Pastaj thirri dy centurionë dhe i tha: "Përgatit dyqind ushtarë që të shkojnë në Cezare, gjashtëdhjetë e dhjetë kalorës dhe dyqind heshta, në orën e tretë të natës".
24 Dhe jepini atyre kafshë, që ta hipin Palin dhe ta çojnë të sigurt te guvernatori Feliks.
25 Dhe ai shkroi një letër në këtë mënyrë:
26 Klaudi Lisia i dërgon të fala guvernatorit më të shkëlqyer Feliks.
27 Ky njeri u kap nga Judenjtë dhe duhej të vritej prej tyre; pastaj erdha me një ushtri dhe e shpëtova, duke kuptuar se ishte romak.
28 Dhe kur do të kisha ditur shkakun për të cilin e akuzuan, e nxora në këshillin e tyre:
29 Unë e pashë të akuzuar për çështje të ligjit të tyre, por që nuk i ngarkohej asgjë që të meritonte vdekjen ose prangat.
30 Kur më treguan se Judenjtë vunë pritën për atë njeri, dërgova menjëherë te ti dhe urdhërova edhe paditësit e tij që të thonë para teje atë që kishin kundër tij. Lamtumirë.
31 Atëherë ushtarët, siç u ishte urdhëruar, morën Palin dhe e çuan natën në Antipatris.
32 Të nesërmen lanë kalorësit që të shkonin me të dhe u kthyen në kështjellë.
33 I cili, kur arritën në Cezare dhe ia dorëzuan letrën guvernatorit, ia paraqitën edhe Palin.
34 Mbasi guvernatori e lexoi letrën, pyeti se çfarë krahine ishte. Dhe kur e kuptoi se ishte nga Kilikia;

35 Unë do të të dëgjoj, tha ai, kur të vijnë edhe paditësit e tu. Dhe ai urdhëroi që ta mbanin në sallën e gjyqit të Herodit.

KAPITULLI 24

1 Mbas pesë ditësh zbriti kryeprifti Anania me pleqtë dhe me një orator me emër Tertull, i cili e njoftoi guvernatorin kundër Palit.
2 Dhe kur e thirrën, Tertuli filloi ta akuzonte, duke thënë: "Duke parë që ne gëzojmë një qetësi të madhe prej teje dhe që me parashikimin tënd i janë bërë vepra të denja këtij kombi,
3 Ne e pranojmë gjithmonë dhe kudo, më fisniku Feliks, me gjithë mirënjohje.
4 Megjithatë, që të mos jem më i lodhshëm për ty, të lutem që të na dëgjosh me mëshirën tënde disa fjalë.
5 Sepse ne e gjetëm këtë njeri murtajë dhe nxitës kryengritjeje midis gjithë Judenjve anembanë botës dhe kryetar i sektit të Nazarenasve.
6 i cili ka shkuar gjithashtu të përdhosë tempullin, të cilin ne e morëm dhe donim ta gjykonim sipas ligjit tonë.
7 Por kryekapiteni Lisia na doli dhe e mori me dhunë të madhe nga duart tona,
8 duke i urdhëruar paditësit e tij të vijnë te ti; duke ekzaminuar kë mund të marrësh njohuri për të gjitha këto gjëra për të cilat ne e akuzojmë.
9 Edhe Judenjtë pranuan, duke thënë se këto gjëra ishin kështu.
10 Atëherë Pali, pasi guvernatori i bëri shenjë të fliste, u përgjigj: "Meqenëse e di që ti ke qenë prej shumë vitesh gjykatës i këtij kombi, po përgjigjem edhe më me gëzim për veten time:
11 Sepse, që ti të kuptosh, se kanë mbetur edhe dymbëdhjetë ditë që kur u ngjita në Jeruzalem për të adhuruar.
12 Dhe nuk më gjetën në tempull duke u grindur me asnjë, as duke ngritur popullin, as në sinagoga as në qytet.
13 Ata nuk mund të provojnë as gjërat për të cilat më akuzojnë tani.
14 Por këtë po të rrëfej, se sipas mënyrës që ata e quajnë herezi, kështu adhuroj Perëndinë e etërve të mi, duke besuar gjithçka që është shkruar në ligj dhe në profetët:
15 Dhe kini shpresë te Perëndia, të cilën edhe ata vetë e lejojnë, se do të ketë një ringjallje të të vdekurve, të të drejtëve dhe të padrejtëve.
16 Dhe këtu e ushtroj veten time, që të kem gjithnjë një ndërgjegje pa fyese ndaj Perëndisë dhe ndaj njerëzve.
17 Mbas shumë vitesh erdha t'i çoj kombit tim lëmoshë dhe oferta.
18 Atëherë disa Judenj nga Azia më gjetën të pastruar në tempull, as me turmë, as me rrëmujë.
19 Kush duhej të ishte këtu para teje dhe të kundërshtonte, nëse do të kishin diçka kundër meje.
20 Ose këta këtu le të thonë, nëse kanë gjetur ndonjë të keqe që ka bërë tek unë, ndërsa unë qëndroja përpara sinedrit,
21 Me përjashtim të këtij zëri, që unë bërtita duke qëndruar në mes tyre, duke prekur ringjalljen e të vdekurve, unë jam vënë në dyshim nga ju sot.
22 Kur Feliksi i dëgjoi këto gjëra, duke e ditur më mirë atë rrugë, i shtyu dhe tha: "Kur të zbresë Lisia, kryekomandant, unë do ta di më thellë çështjen tuaj".
23 Dhe urdhëroi një centurion që ta ruante Palin, ta linte të linte dhe të mos ndalonte asnjë nga të njohurit e tij të shërbente ose të vinte tek ai.
24 Dhe pas disa ditësh, kur Feliksi erdhi me gruan e tij Drusilla, që ishte jude, dërgoi të thërrasin Palin dhe e dëgjoi për besimin në Krishtin.
25 Dhe ndërsa ai arsyetonte për drejtësinë, maturinë dhe drejtësinë që do të vinte, Feliksi u drodh dhe u përgjigj: "Shko këtë herë; kur të kem një stinë të përshtatshme, do të të thërras.
26 Ai shpresonte gjithashtu se Pali do t'i jepeshin para, që ta lironte; prandaj e thërriste shpesh herë dhe fliste me të.
27 Por pas dy vjetësh Porcius Festus hyri në dhomën e Feliksit dhe Feliksi, duke dashur t'u jepte kënaqësi Judenjve, e la Palin të lidhur.

KAPITULLI 25

1 Kur Festi arriti në krahinë, pas tri ditësh u ngjit nga Cezarea në Jeruzalem.
2 Atëherë kryeprifti dhe kreu i Judenjve e lajmëruan kundër Palit dhe iu lutën:
3 Dhe kërkoi favore ndaj tij, që të dërgonte ta kërkonin në Jeruzalem, duke ngritur pritë në rrugë për ta vrarë.
4 Por Festi u përgjigj se Pali do të mbahej në Cezare dhe se ai vetë do të nisej së shpejti atje.
5 Ata, pra, ata që nga ju janë në gjendje, tha ai, le të zbresin me mua dhe ta akuzojnë këtë njeri, nëse ka ndonjë ligësi tek ai.
6 Mbasi qëndroi mes tyre më tepër se dhjetë ditë, zbriti në Cezare; dhe të nesërmen, ulur në fronin e gjykimit, urdhëroi që të sillnin Palin.
7 Kur ai erdhi, Judenjtë që kishin zbritur nga Jeruzalemi u ndalën rreth e qark dhe ngritën kundër Palit ankesa të shumta e të rënda, të cilat nuk mund t'i vërtetonin.
8 Ndërsa ai përgjigjej për veten e tij: "Unë nuk kam skandalizuar asgjë as kundër ligjit të Judenjve, as kundër tempullit, as kundër Cezarit".
9 Por Festi, duke dashur t'u bëjë kënaqësi Judenjve, iu përgjigj Palit dhe i tha: "A do të ngjitesh në Jeruzalem dhe atje të gjykohesh para meje për këto gjëra?".
10 Atëherë Pali tha: "Unë jam në gjykatën e Cezarit, ku duhet të gjykohem; unë nuk u kam bërë asnjë të keqe Judenjve, siç e dini shumë mirë.
11 Sepse, nëse jam fajtor ose kam kryer ndonjë gjë që meriton vdekjen, nuk pranoj të vdes; por nëse nuk ka asnjë nga këto gjëra për të cilat këta më akuzojnë, askush nuk mund të më dorëzojë në duart e tyre. I bëj thirrje Cezarit.
12 Atëherë Festi, mbasi u këshillua me sinedrin, u përgjigj: "A je apeluar te Cezari?". do të shkosh te Cezari.
13 Mbas disa ditësh mbreti Agripa dhe Bernika erdhën në Cezare për të përshëndetur Festin.
14 Dhe mbasi kaluan shumë ditë atje, Festi i shpalli mbretit çështjen e Palit, duke thënë: "Feliksi ka lënë në robëri një farë njeriu.
15 Për të cilin, kur isha në Jeruzalem, krerët e priftërinjve dhe pleqtë e Judenjve më njoftuan, duke kërkuar që të gjykohej kundër tij.

16 Të cilëve u përgjigja: "Nuk është mënyra e Romakëve që të dorëzojnë një njeri të vdesë, para se ai që akuzohet t'i ketë paditësit ballë për ballë dhe të ketë leje të përgjigjet vetë për krimin e bërë kundër tij".
17 Prandaj, kur erdhën këtu, të nesërmen u ula pa asnjë vonesë në fronin e gjykimit dhe urdhërova ta nxirrnin njeriun.
18Kundër të cilit, kur u ngritën paditësit, nuk ngritën asnjë akuzë për gjëra të tilla, siç mendoja unë:
19 Por kishin disa pyetje kundër tij për besëtytninë e tyre dhe për një Jezus të vdekur, për të cilin Pali pohoi se ishte i gjallë.
20 Dhe, duke qenë se dyshova për një pyetje të tillë, e pyeta nëse do të shkonte në Jeruzalem dhe atje do të gjykohej për këto çështje.
21 Por, mbasi Pali bëri thirrje për t'u rezervuar për dëgjimin e Augustit, unë urdhërova që të mbahej deri sa ta dërgoja te Cezari.
22 Atëherë Agripa i tha Festit: "Edhe unë vetë do ta dëgjoja atë njeri". Nesër, tha ai, do ta dëgjosh.
23 Të nesërmen, kur erdhi Agripa dhe Bernika, me madhështi të madhe, hynë në vendin e dëgjimit bashkë me krerët e komandantëve dhe me krerët e qytetit, me urdhër të Festit, Pali u soll jashtë.
24 Dhe Festi tha: "Mbreti Agripa, dhe të gjithë njerëzit që janë këtu me ne, ju e shihni këtë njeri, për të cilin gjithë turma e Judenjve ka trajtuar me mua, si në Jeruzalem, ashtu edhe këtu, duke bërtitur se ai nuk duhet të jetoni më gjatë.
25 Por, kur kuptova se ai nuk kishte bërë asgjë që meritonte vdekjen dhe se ai vetë iu drejtua Augustit, vendosa ta dërgoj.
26 Për të cilët nuk kam asgjë të sigurt për t'i shkruar zotërisë tim. Prandaj e kam paraqitur para teje dhe veçanërisht para teje, o mbret Agripa, që, pas shqyrtimit, të kisha diçka për të shkruar.
27 Sepse më duket e paarsyeshme dërgimi i një të burgosuri dhe jo vetëm për të nënkuptuar krimet e bëra kundër tij.

KAPITULLI 26

1 Atëherë Agripa i tha Palit: "Të lejohet të flasësh për veten tënde". Atëherë Pali zgjati dorën dhe u përgjigj në vetvete:
2 Më duket i lumtur, o mbret Agripa, sepse sot do të përgjigjem para teje për të gjitha gjërat për të cilat më akuzojnë Judenjtë:
3 Sidomos sepse të njoh si ekspert në të gjitha zakonet dhe çështjet që janë midis Judenjve; prandaj të lutem të më dëgjosh me durim.
4 Të gjithë Judenjtë e njohin mënyrën time të jetesës që nga rinia ime, që ishte në fillim midis kombit tim në Jeruzalem;
5 Të cilët më njohën që në fillim, nëse do të dëshmonin, se pas sektit më të ngushtë të fesë sonë, unë jetoja farise.
6 Dhe tani unë qëndroj dhe gjykohem për shpresën e premtimit të bërë nga Perëndia ndaj etërve tanë:
7 Premtimi i të cilit dymbëdhjetë fiset tona, duke i shërbyer menjëherë Perëndisë ditë e natë, shpresojnë të vijnë. Për hir të kësaj shprese, mbret Agripa, më akuzojnë Judenjtë.
8 Pse duhet të konsiderohet diçka e pabesueshme për ju që Perëndia të ringjallë të vdekurit?
9 Me të vërtetë mendova me veten time se duhet të bëja shumë gjëra në kundërshtim me emrin e Jezusit të Nazaretit.
10 Këtë gjë bëra edhe në Jeruzalem; dhe shumë nga shenjtorët i mbylla në burg, pasi mora autoritet nga krerët e priftërinjve; dhe, kur u vranë, unë dhashë zërin tim kundër tyre.
11 Dhe unë i ndëshkova shpesh në çdo sinagogë dhe i detyrova të blasfemojnë; dhe duke qenë tepër i zemëruar kundër tyre, i përndoqa deri në qytete të huaja.
12 Kështu, ndërsa shkova në Damask me autoritet dhe porosi nga krerët e priftërinjve,
13 Në mesditë, o mbret, pashë në rrugë një dritë nga qielli, mbi shkëlqimin e diellit, që shkëlqente rreth meje dhe atyre që udhëtonin me mua.
14 Dhe kur të gjithë ne ramë për tokë, dëgjova një zë që më fliste dhe më thoshte në gjuhën hebraike: " Saul, Saul, pse më përndjek?". është e vështirë për ty të shkelmosh kundër gjembave.
15 Dhe unë thashë: "Kush je ti, o Zot?". Dhe ai tha: " Unë jam Jezusi që ti e përndjek".
16 Por çohu dhe qëndro në këmbët e tua, sepse të jam shfaqur për këtë qëllim, që të të bëj shërbëtor dhe dëshmitar të dy gjërave që ke parë dhe atyre në të cilat do të të shfaqem;
17 duke të çliruar nga populli dhe nga johebrenjtë, tek të cilët tani po të dërgoj,
18 Për të hapur sytë e tyre dhe për t'i kthyer ata nga errësira në dritë dhe nga fuqia e Satanit te Perëndia, që ata të mund të marrin faljen e mëkateve dhe trashëgiminë midis atyre që janë shenjtëruar me anë të besimit që është në mua.
19 Prandaj, o mbret Agripa, unë nuk i bindesha vegimit qiellor;
20 Por fillimisht u tregoi atyre nga Damasku dhe në Jeruzalem dhe në të gjitha brigjet e Judesë dhe më pas johebrenjve që të pendohen dhe të kthehen te Perëndia dhe të bëjnë vepra të përshtatshme për pendim.
21 Për këtë Judenjtë më kapën në tempull dhe dolën të më vrasin.
22 Prandaj, pasi kam marrë ndihmën e Perëndisë, vazhdoj edhe sot e kësaj dite, duke u dëshmuar të vegjëlve dhe të mëdhenjve, duke mos thënë asgjë tjetër veç atyre që profetët dhe Moisiu thanë se do të vinin:
23 që Krishti të vuajë dhe të jetë i pari që do të ringjallet prej së vdekurish dhe t'u tregojë dritë njerëzve dhe johebrenjve.
24 Dhe ndërsa ai fliste kështu për veten e tij, Festi tha me zë të lartë: "Pal, ti je jashtë vetes; shumë të mësuarit të çmend.
25 Por ai tha: "Unë nuk jam i çmendur, o fisniku Fest; por thuaj fjalët e së vërtetës dhe të maturisë.
26 Sepse mbreti i di këto gjëra, përpara të cilit edhe unë flas lirisht, sepse jam i bindur se asnjë nga këto nuk i është fshehur; sepse kjo gjë nuk u bë në një qoshe.
27 Mbret Agripa, a u beson profetëve? Unë e di që ti beson.
28 Atëherë Agripa i tha Palit: "Pothuajse ti më bind të bëhem i krishterë".
29 Dhe Pali tha: "Unë do t'i doja Perëndisë që jo vetëm ti, por edhe të gjithë ata që më dëgjojnë sot, të ishin pothuajse dhe krejtësisht të tillë si unë, përveç këtyre prangave.
30 Mbasi foli kështu, mbreti u ngrit, guvernatori, Bernica dhe ata që ishin ulur me ta.

31 Dhe, kur ata u larguan, biseduan midis tyre, duke thënë: "Ky njeri nuk bën asgjë që meriton vdekjen ose prangat".
32 Atëherë Agripa i tha Festit: "Ky njeri mund të ishte lënë i lirë, po të mos i ishte apeluar Cezarit".

KAPITULLI 27

1 Dhe kur u vendos që ne të lundronim për në Itali, ata ia dorëzuan Palin dhe disa të burgosur të tjerë te një që quhej Julius, një centurion i bandës së Augustit.
2 Dhe hipëm në një anije të Adramytit, që do të thotë të lundrojmë në brigjet e Azisë; një Aristarku, një maqedonas i Selanikut, është me ne.
3 Të nesërmen arritëm në Sidon. Dhe Julius iu lut me mirësjellje Palit dhe i dha lirinë të shkonte te miqtë e tij për t'u freskuar.
4 Kur u nisëm që andej, lundruam nën Qipro, sepse erërat ishin të kundërta.
5 Dhe, mbasi lundruam përtej detit të Kilikisë dhe të Pamfilisë, arritëm në Myra, qytet i Likisë.
6 Dhe aty centurioni gjeti një anije të Aleksandrisë që lundronte për në Itali; dhe na futi aty.
7 Dhe, mbasi lundruam ngadalë për shumë ditë dhe gjendeshim fare pak përballë Knidit, era nuk na pengonte, lundruam nën Kretë, përballë Salmonit;
8 Dhe, duke e kaluar me zor, arrita në një vend që quhet Parajsa e bukur; afër ku ishte qyteti i Laseas.
9 Tani, kur kaloi shumë kohë dhe lundrimi ishte tashmë i rrezikshëm, sepse agjërimi tashmë kishte kaluar, Pali i këshilloi ata:
10 Dhe u tha atyre: Zotërinj, e kuptoj se ky udhëtim do të jetë me dëmtime dhe shumë dëme, jo vetëm të ngarkesës dhe anijes, por edhe të jetës sonë.
11 Megjithatë centurioni i besoi kapitenit dhe pronarit të anijes, më shumë se ato që thoshte Pali.
12 Dhe meqenëse parajsa nuk ishte e përshtatshme për dimër, pjesa më e madhe këshilloi të largohej që andej, nëse mund të arrinin me ndonjë mënyrë në Feniki, dhe atje për në dimër; që është një parajsë e Kretës dhe shtrihet në jugperëndim dhe në veriperëndim.
13 Dhe kur fryu era jugore e lehtë, duke menduar se e kishin arritur qëllimin e tyre, duke u humbur prej andej, ata lundruan pranë Kretës.
14 Por jo shumë kohë më pas, kundër tij u ngrit një erë furtune, e quajtur Euroklidon.
15 Dhe kur anija u kap dhe nuk mund të duronte erën, ne e lamë të ngiste.
16 Dhe duke vrapuar nën një ishull që quhet Klauda, kishim shumë punë për të ardhur me barkë.
17 Ata, mbasi i morën, përdorën ndihma, duke e rrethuar anijen; dhe, nga frika se mos bien në rërat e gjalla, lundruan dhe kështu u përzunë.
18 Dhe ne, duke qenë se ne u tronditëm shumë nga një furtunë, të nesërmen ata e lehtësuan anijen;
19 Ditën e tretë hodhëm me duart tona detarët e anijes.
20 Dhe kur as dielli, as yjet nuk u shfaqën në shumë ditë dhe nuk ra mbi ne një stuhi e vogël, atëherë u hoq çdo shpresë se do të shpëtonim.
21 Por, pas një abstenimi të gjatë, Pali doli në mes tyre dhe tha: Zotërinj, ju duhej të më kishit dëgjuar dhe të mos ishit larguar nga Kreta dhe të kishit marrë këtë dëm dhe humbje.
22 Dhe tani unë ju bëj thirrje të jeni të gëzuar, sepse asnjë nga ju nuk do të humbasë jetën, përveç anijes.
23 Sepse këtë natë më qëndroi pranë meje engjëlli i Perëndisë, të cilit jam dhe të cilit i shërbej,
24 duke thënë: "Mos ki frikë, Pal; duhet të sillesh përpara Cezarit; dhe ja, Perëndia të ka dhënë të gjithë ata që lundrojnë me ty.
25 Prandaj, zotërinj, jini të gëzuar, sepse unë i besoj Perëndisë se do të jetë ashtu siç m'u tha.
26 Megjithatë ne duhet të hidhemi në një ishull të caktuar.
27 Por kur erdhi nata e katërmbëdhjetë, ndërsa na çonin lart e poshtë në Adria, rreth mesnatës, anijetarët menduan se po i afroheshin një vendi;
28 Bëri një tingull dhe e gjetën njëzet këmbë;
29 Atëherë, nga frika se mos kishim rënë mbi shkëmbinj, hodhën katër spiranca nga prapanica dhe uruan atë ditë.
30 Dhe ndërsa anijetarët ishin gati të iknin nga anija, kur e kishin zbritur varkën në det, nën ngjyrë sikur do të kishin hedhur spiranca nga paraanija,
31 Pali u tha centurionit dhe ushtarëve: "Po të mos qëndrojnë këta në barkë, ju nuk mund të shpëtoheni.
32 Atëherë ushtarët i prenë litarët e varkës dhe e lanë të rrëzohej.
33 Dhe ndërsa dita po vinte, Pali iu lut të gjithëve të hanin ushqim, duke thënë: "Sot është dita e katërmbëdhjetë që keni qëndruar dhe keni vazhduar të agjëroni pa ngrënë asgjë.
34 Prandaj ju lutem të hani ushqim, sepse kjo është për shëndetin tuaj, sepse askujt prej jush nuk do t'i bjerë asnjë fije floku nga koka.
35 Mbasi tha këto fjalë, mori bukën dhe falënderoi Perëndinë në prani të të gjithëve; dhe, pasi e theu, filloi të hajë.
36 Atëherë të gjithë u gëzuan dhe hëngrën edhe pak mish.
37 Dhe ne ishim gjithsej në anije dyqind e gjashtëdhjetë e gjashtëmbëdhjetë veta.
38 Dhe, pasi hëngrën mjaft, e lehtësuan anijen dhe e hodhën grurin në det.
39 Dhe kur zbardhi dita, ata nuk e njohën tokën; por zbuluan një përrua me një breg, në të cilin kishin ndërmend ta futnin, po të ishte e mundur, anijen.
40 Mbasi morën spiranca, u angazhuan në det, zgjidhën shiritat e timonit, ngritën velën kryesore në drejtim të erës dhe u nisën drejt bregut.
41 Dhe, duke rënë në një vend ku takoheshin dy dete, ata u rrëzuan në tokë; dhe pjesa e përparme ngeci shpejt dhe mbeti e palëvizshme, por pjesa e pasme u thye nga dhuna e dallgëve.
42 Ushtarët këshilluan të vrisnin të burgosurit, që të mos dilte ndonjë prej tyre dhe të shpëtonte.
43 Por centurioni, duke dashur të shpëtojë Palin, i ndaloi ata nga qëllimi i tyre; dhe urdhëroi që ata që dinin të notonin të hidheshin më parë në det dhe të shkonin në tokë:
44 Pjesa tjetër, disa në dërrasa dhe disa në copa të thyera të anijes. Dhe kështu ndodhi që ata ikën të gjithë të sigurt në tokë.

KAPITULLI 28

1 Dhe kur shpëtuan, e kuptuan se ishulli quhej Melita.

2 Dhe njerëzit barbarë treguan jo pak dashamirësi ndaj nesh, sepse ndezën një zjarr dhe na pritën të gjithëve për shkak të shiut të tanishëm dhe për shkak të të ftohtit.
3 Kur Pali mblodhi një tufë me shkopinj dhe i vuri mbi zjarr, nga zjarri doli një nepërkë dhe e fiksoi në dorë.
4 Dhe barbarët, kur panë bishën helmuese të varur në dorën e tij, i thanë njëri-tjetrit: "Pa dyshim, ky njeri është një vrasës, i cili, edhe pse ka shpëtuar nga deti, hakmarrja nuk lejon të jetojë".
5 Ai e shkundi bishën në zjarr dhe nuk u lëndua.
6 Por ata panë se kur ai duhej të ishte ënjtur ose të kishte rënë papritur i vdekur;
7 Në atë lagje ndodheshin pronat e kreut të ishullit, që quhej Publius; që na priti dhe na priti tri ditë me mirësjellje.
8 Dhe ndodhi që i ati i Publiut ishte shtrirë i sëmurë nga ethet dhe fluksi gjaku; Pali hyri tek ai, u lut, vuri duart mbi të dhe e shëroi.
9 Kur u bë kjo, erdhën edhe të tjerë që kishin sëmundje në ishull dhe u shëruan.
10 që na nderoi edhe me shumë nderime; dhe kur u nisëm, na ngarkuan me gjërat e nevojshme.
11 Dhe pas tre muajsh u nisëm me një anije të Aleksandrisë, e cila kishte dimëruar në ishull, shenja e së cilës ishte Castor dhe Pollux.
12 Mbasi zbritëm në Sirakuzë, qëndruam atje tri ditë.
13 Dhe që andej morëm një busull dhe erdhëm në Rhegium; dhe pas një dite fryu era jugore dhe të nesërmen arritëm në Puteoli.
14 Ku gjetëm vëllezër dhe na kërkuan të rrinim me ta shtatë ditë; dhe kështu shkuam në drejtim të Romës.
15 Dhe që andej vëllezërit, kur dëgjuan për ne, na takuan deri në forumin e Apiit dhe në tri tavernat; Pali, kur i pa, falënderoi Perëndinë dhe mori guxim.
16 Kur arritëm në Romë, centurioni ia dorëzoi të burgosurit komandantit të rojes, por Pali u lejua të banonte vetëm me një ushtar që e ruante.
17 Dhe ndodhi që pas tri ditësh Pali thirri kreun e Judenjve dhe, kur ata u mblodhën, u tha atyre: "Vëllezër, megjithëse nuk kam bërë asgjë kundër popullit dhe zakoneve të etërve tanë. , megjithatë u dorëzova rob nga Jeruzalemi në duart e romakëve.
18 Të cilët, kur të më kishin ekzaminuar, do të më linin të shkoja, sepse nuk kisha asnjë shkak vdekjeje.
19 Por, kur Judenjtë folën kundër tij, unë u detyrova t'i drejtohem Cezarit; jo se duhej ta akuzoja kombin tim.
20 Për këtë arsye ju kam thirrur, që t'ju shoh dhe të flas me ju, sepse për shpresën e Izraelit jam lidhur me këtë zinxhir.
21 Ata i thanë: "Ne nuk kemi marrë letra nga Judeja për ty dhe asnjë nga vëllezërit që erdhën nuk të tregoi ose foli ndonjë të keqe për ty".
22 Por ne duam të dëgjojmë për ty atë që mendon, sepse për këtë sekt, ne e dimë se kudo flitet kundër.
23 Dhe, kur i caktuan një ditë, shumë veta erdhën tek ai në banesën e tij; të cilëve ai u shpjegoi dhe u dëshmoi mbretërinë e Perëndisë, duke i bindur për Jezusin, si nga ligji i Moisiut, ashtu edhe nga profetët, nga mëngjesi deri në mbrëmje.
24 Dhe disa u besuan atyre që u thanë dhe disa nuk besuan.
25 Dhe, mbasi nuk ranë dakord mes tyre, u larguan, pasi Pali tha një fjalë: "Mirë u foli Fryma e Shenjtë me anë të profetit Isaia etërve tanë,
26 duke thënë: "Shkoni te ky popull dhe thuaj: "Duke dëgjuar, do të dëgjoni dhe nuk do të kuptoni; dhe duke parë do të shihni dhe nuk do të kuptoni:
27 Sepse zemra e këtij populli është e zymtë, veshët e tij janë të lodhur nga dëgjimi dhe sytë e tyre janë të mbyllur; që të mos shohin me sytë e tyre, të dëgjojnë me veshët e tyre, të mos kuptojnë me zemrën e tyre dhe të kthehen në besim, dhe unë t'i shëroj.
28 Dijeni, pra, se shpëtimi i Perëndisë u dërgua johebrenjve dhe se ata do ta dëgjojnë.
29 Dhe si tha këto fjalë, Judenjtë u larguan dhe patën një arsyetim të madh ndërmjet tyre.
30 Dhe Pali banoi dy vjet të tëra në shtëpinë e tij me qira dhe pranoi të gjithë ata që i hynin,
31 duke predikuar mbretërinë e Perëndisë dhe duke mësuar gjërat që kanë të bëjnë me Zotin Jezu Krisht, me besim të plotë, askush nuk ia ndalon.

Romakët

KAPITULLI 1

1 Pali, një shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur për të qenë apostull, i ndarë për ungjillin e Perëndisë,
2 (që ai e kishte premtuar më parë me anë të profetëve të tij në shkrimet e shenjta,)
3 Përsa i përket Birit të tij Jezu Krishtit, Zotit tonë, që u krijua nga fara e Davidit sipas mishit;
4 Dhe u shpall si Biri i Perëndisë me fuqi, sipas frymës së shenjtërisë, me anë të ringjalljes nga të vdekurit:
5 Me anë të të cilit kemi marrë hir dhe apostullim, për bindje ndaj besimit midis të gjitha kombeve, për emrin e tij;
6 Midis të cilëve jeni edhe ju të thirrurit e Jezu Krishtit:
7 Të gjithë atyre që janë në Romë, të dashur nga Perëndia, të thirrur për të qenë shenjtorë: hir për ju dhe paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
8 Së pari, falënderoj Perëndinë tim nëpërmjet Jezu Krishtit për të gjithë ju, që për besimin tuaj flitet në mbarë botën.
9 Sepse Perëndia është dëshmitari im, të cilit i shërbej me frymën time në ungjillin e Birit të tij, që të përmend vazhdimisht në lutjet e mia;
10 Duke bërë kërkesë, në qoftë se me çfarëdo mënyre tani gjatë mund të kem një udhëtim të begatë me vullnetin e Perëndisë për të ardhur tek ju.
11 Pasi kam dëshirë t'ju shoh, që t'ju jap një dhuratë shpirtërore, që të jeni të vendosur;
12 Kjo do të thotë, që të ngushëllohem bashkë me ju nga besimi i ndërsjellë, si ju ashtu edhe unë.
13 Tani, vëllezër, nuk dua që të jeni të paditur, se shpesh herë kisha vendosur të vij te ju, (por më lejohej deri më tani), që të kem ndonjë fryt edhe midis jush, ashtu si midis johebrenjve të tjerë.
14 Unë u jam borxhli grekëve dhe barbarëve; si për të mençurit, ashtu edhe për të pamendët.
15 Pra, aq sa është në mua, jam gati t'ju predikoj ungjillin edhe juve që jeni në Romë.
16 Sepse unë nuk kam turp për ungjillin e Krishtit, sepse ai është fuqia e Perëndisë për shpëtimin e kujtdo që beson; Judeut së pari, dhe gjithashtu grekut.
17 Sepse në të është zbuluar drejtësia e Perëndisë nga besimi në besim; siç është shkruar: "I drejti do të jetojë me anë të besimit".
18 Sepse zemërimi i Perëndisë zbulohet nga qielli kundër çdo pabesi dhe paudhësie të njerëzve, që e mbajnë të vërtetën në paudhësi;
19 Sepse ajo që mund të njihet nga Perëndia është e dukshme në ta; sepse Perëndia ua ka treguar atyre.
20 Sepse gjërat e padukshme të tij që nga krijimi i botës duken qartë, duke u kuptuar nga gjërat që janë krijuar, madje fuqia dhe hyjnia e tij e përjetshme; kështu që ata janë pa justifikim:
21 Sepse, kur njohën Perëndinë, nuk e përlëvduan si Perëndi dhe nuk e falënderuan; por u bënë të kota në përfytyrimet e tyre dhe zemra e tyre budallaqe u errësua.
22Duke deklaruar se janë të urtë, u bënë të marrë,
23 Dhe e shndërruan lavdinë e Perëndisë së pakorruptueshëm në një shëmbëlltyrë të ngjashme me njeriun që prishet, me zogjtë, me kafshët katërkëmbëshe dhe me rrëshqanorët.
24 Prandaj edhe Perëndia i dorëzoi ata në papastërti për lakminë e zemrës së tyre, për të çnderuar trupat e tyre midis tyre.
25 që e shndërroi të vërtetën e Perëndisë në një gënjeshtër, dhe adhuroi dhe i shërbeu krijesës më shumë se Krijuesit, i cili është i bekuar përjetë. Amen.
26 Për këtë arsye Perëndia i dorëzoi në dashuri të ndyra, sepse edhe gratë e tyre e ndryshuan përdorimin e natyrshëm në atë që është kundër natyrës.
27 Po ashtu edhe burrat, duke lënë përdorimin e natyrshëm të gruas, digjen në epshin e tyre njëri ndaj tjetrit; burra me burra duke punuar atë që është e pahijshme dhe duke marrë në vetvete atë shpërblim për gabimin e tyre që u plotësua.
28 Dhe, duke qenë se ata nuk donin ta mbanin Perëndinë në njohurinë e tyre, Perëndia i dorëzoi në një mendje të kundërshtuar për të bërë gjërat që nuk janë të përshtatshme;
29 duke qenë të mbushur me çdo paudhësi, kurvëri, ligësi, lakmi, ligësi; plot zili, vrasje, debate, mashtrime, keqdashje; pëshpëritës,
30 Përgojues, që urrejnë Perëndinë, kundërshtues, krenarë, mburravecë, shpikës të gjërave të liga, të pabindur ndaj prindërve,
31 Pa kuptueshmëri, shkelës të besëlidhjeve, pa përzemërsi të natyrshme, të paepur, të pamëshirshëm.
32 Të cilët, duke ditur gjykimin e Perëndisë, se ata që bëjnë gjëra të tilla meritojnë vdekjen, jo vetëm bëjnë të njëjtën gjë, por kënaqen me ata që i bëjnë.

KAPITULLI 2

1 Prandaj ti je i pafalshëm, o njeri, cilido qoftë ti që gjykon; sepse ti që gjykon bën të njëjtat gjëra.
2 Por ne jemi të sigurt se gjykimi i Perëndisë është sipas së vërtetës kundër atyre që bëjnë gjëra të tilla.
3 Dhe a mendon ti, o njeri, që i gjykon ata që bëjnë gjëra të tilla dhe bën të njëjtën gjë, se do t'i shpëtosh gjykimit të Perëndisë?
4 Ose përçmon pasuritë e mirësisë, të durimit dhe të durimit të tij; duke mos ditur se mirësia e Perëndisë të çon në pendim?
5 Por, pas ngurtësisë dhe zemrës sate të papenduar, grumbullo për vete zemërimin kundër ditës së zemërimit dhe zbulesës së gjykimit të drejtë të Perëndisë;
6 I cili do t'i japë secilit sipas veprave të tij:
7 Atyre që me durim të vazhdueshëm në veprat e mira kërkojnë lavdi, nder dhe pavdekësi, jetë të përjetshme:
8 Por atyre që grindeshin dhe nuk i binden së vërtetës, por i binden padrejtësisë, indinjatës dhe zemërimit,
9 Mundim dhe ankth mbi çdo shpirt njeriu që bën të keqen, më parë Judeut dhe gjithashtu johebrenjve;
10 Por lavdi, nder dhe paqe çdo njeriu që bën të mirën, më parë Judeut dhe johebrenjve;
11 Sepse te Perëndia nuk ka respekt për njerëzit.
12 Sepse të gjithë ata që kanë mëkatuar pa ligj do të humbasin edhe pa ligj; dhe të gjithë ata që kanë mëkatuar në ligj do të gjykohen me anë të ligjit;
13 (Sepse nuk janë të drejtë para Perëndisë dëgjuesit e ligjit, por ata që zbatojnë ligjin do të shfajësohen.
14 Sepse, kur johebrenjtë, që nuk kanë ligj, bëjnë nga natyra gjërat e parashikuara në ligj, këta, duke mos pasur ligj, janë ligj për veten e tyre.
15 të cilët tregojnë veprën e ligjit të shkruar në zemrat e tyre, duke dëshmuar edhe ndërgjegjen e tyre dhe mendimet

e tyre të këqija, ndërsa akuzojnë ose shfajësojnë njëri-tjetrin;)
16 Në ditën kur Perëndia do të gjykojë sekretet e njerëzve me anë të Jezu Krishtit sipas ungjillit tim.
17 Ja, ti quhesh Jude dhe prehesh në ligj dhe mburresh me Perëndinë,
18 dhe njeh vullnetin e tij dhe miraton gjërat më të shkëlqyera, duke qenë të mësuar nga ligji;
19 Dhe ji i sigurt se ti je një udhërrëfyes i të verbërve, një dritë e atyre që janë në errësirë,
20 Mësues i budallenjve, mësues foshnjash, që ka formën e diturisë dhe të së vërtetës në ligj.
21 Ti, pra, që mëson një tjetër, nuk mëson veten? ti që predikon një njeri nuk duhet të vjedhësh, a do të vjedhësh?
22 Ti që thua se një burrë nuk duhet të shkelë kurorën, shkel kurorën? ti që urren idhujt, a bën sakrilegj?
23 Ti që mburresh me ligjin, duke shkelur ligjin, e çnderon Perëndinë?
24 Sepse emri i Perëndisë blasfemohet ndër johebrenjtë nëpërmjet jush, siç është shkruar.
25 Sepse rrethprerja është me të vërtetë dobi nëse respekton ligjin, por nëse je shkelës i ligjit, rrethprerja yt bëhet parrethprerje.
26 Prandaj, në qoftë se i parrethprerja respekton drejtësinë e ligjit, a nuk do të konsiderohet parrethprerja e tij për rrethprerje?
27 Dhe a nuk do të të gjykojë ty një parrethprerje që është nga natyra, nëse përmbush ligjin, që shkel ligjin me anë të shkronjës dhe rrethprerjes?
28 Sepse ai nuk është Jude, por nga jashtë; as rrethprerja që është e jashtme në mish;
29 Por ai është Jude, që përbrenda është i tillë; dhe rrethprerja është ajo e zemrës, në frymë dhe jo në shkronjë; lavdërimi i të cilit nuk është nga njerëzit, por nga Perëndia.

KAPITULLI 3

1 Çfarë përfitimi ka, pra, Judeu? apo çfarë dobie ka rrethprerja?
2 Shumë në çdo mënyrë: kryesisht sepse atyre iu besuan orakujt e Perëndisë.
3 Po sikur disa të mos besonin? Mosbesimi i tyre a do ta bëjë të pavlefshëm besimin e Perëndisë?
4 Zoti na ruajt; po, le të jetë Perëndia i vërtetë, por çdo njeri gënjeshtar; siç është shkruar: "Që të shfajësohesh në fjalët e tua dhe të mundesh kur të gjykohesh".
5 Por nëse padrejtësia jonë lavdëron drejtësinë e Perëndisë, çfarë të themi? A është i padrejtë Perëndia që hakmerret? (Unë flas si burrë)
6 Mos e dhëntë Zoti, sepse atëherë si do ta gjykojë Perëndia botën?
7 Sepse, nëse e vërteta e Perëndisë është shtuar më shumë nëpërmjet gënjeshtrës sime për lavdinë e tij; pse gjykohem edhe unë si mëkatar?
8 Dhe jo përkundrazi, (siç shpifemi për ne dhe siç pohojnë disa se ne themi:) Të bëjmë të keqen që të vijë e mira? dënimi i të cilit është i drejtë.
9 Çfarë atëherë? a jemi ne më të mirë se ata? Jo, në asnjë mënyrë, sepse ne kemi provuar më parë si Judenjtë dhe johebrenjtë se janë të gjithë nën mëkat;
10 Siç është shkruar: Nuk ka asnjë të drejtë, as edhe një.
11 Nuk ka njeri që të kuptojë, nuk ka njeri që të kërkojë Perëndinë.
12 Të gjithë janë larguar, së bashku janë bërë të padobishëm; nuk ka asnjë që të bëjë të mirën, jo, asnjë.
13 Gryka e tyre është një varr i hapur; me gjuhët e tyre kanë përdorur mashtrim; helmi i gjarpërinjve është nën buzët e tyre:
14 Goja e të cilit është plot mallkim dhe hidhërim,
15 Këmbët e tyre janë të shpejta për të derdhur gjak;
16 Shkatërrimi dhe mjerimi janë në rrugët e tyre;
17 Dhe rrugën e paqes nuk e kanë njohur;
18 Nuk ka frikë nga Perëndia para syve të tyre.
19 Tani ne e dimë se çfarëdo që thotë ligji, ua thotë atyre që janë nën ligj, që çdo gojë të ndalet dhe gjithë bota të bëhet fajtore përpara Perëndisë.
20 Prandaj asnjë mish nuk do të shfajësohet para tij me veprat e ligjit, sepse me anë të ligjit është njohja e mëkatit.
21 Por tani drejtësia e Perëndisë pa ligj është shfaqur, e dëshmuar nga ligji dhe nga profetët;
22 Edhe drejtësia e Perëndisë që është me anë të besimit të Jezu Krishtit për të gjithë dhe për të gjithë ata që besojnë, sepse nuk ka asnjë ndryshim.
23 Sepse të gjithë kanë mëkatuar dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë;
24 duke u shfajësuar falas me anë të hirit të tij nëpërmjet shpengimit që është në Krishtin Jezus:
25 Të cilin Perëndia e ka caktuar si shlyerje me anë të besimit në gjakun e tij, për të shpallur drejtësinë e tij për faljen e mëkateve të kaluara, me anë të durimit të Perëndisë;
26 Unë them, për të shpallur në këtë kohë drejtësinë e tij, që të jetë i drejtë dhe shfajësuesi i atij që beson në Jezusin.
27 Ku është, pra, mburrja? Është i përjashtuar. Me cilin ligj? e punimeve? Jo, por me ligjin e besimit.
28 Prandaj ne nxjerrim përfundimin se njeriu shfajësohet me anë të besimit pa veprat e ligjit.
29 A është ai vetëm Perëndia i Judenjve? a nuk është edhe ai nga johebrenjtë? Po, edhe nga johebrenjtë:
30 Duke qenë se është një Perëndi, që do të shfajësojë rrethprerjen me anë të besimit dhe parrethprerjen me anë të besimit.
31 A e anulojmë ne, pra, ligjin me anë të besimit? Zoti na ruajt: po, ne vendosim ligjin.

KAPITULLI 4

1 Çfarë të themi, pra, që Abrahami, ati ynë, ka gjetur për sa i përket mishit?
2 Sepse, nëse Abrahami u shfajësua me anë të veprave, ai ka çfarë të lavdërohet; por jo para Zotit.
3 Sepse çfarë thotë Shkrimi? Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo iu numërua për drejtësi.
4 Tani atij që punon, shpërblimi nuk i llogaritet si hir, por si borxh.
5 Por atij që nuk vepron, por beson në atë që shfajëson të pabesin, besimi i tij i numërohet drejtësi.
6 Ashtu si Davidi përshkruan edhe bekimin e njeriut, të cilit Perëndia i numëron drejtësi pa vepra,
7 duke thënë: "Lum ata të cilëve u janë falur paudhësitë dhe të cilëve mëkatet u janë mbuluar!".
8 Lum ai njeri të cilit Zoti nuk do t'ia ngarkojë mëkatin.

9 Vallë, pra, kjo bekim vetëm mbi rrethprerjen apo edhe për parrethprerjen? sepse ne themi se besimi iu numërua Abrahamit për drejtësi.
10 Si u llogarit atëherë? kur ishte i rrethprerë apo i parrethprerë? Jo në rrethprerje, por në parrethprerje.
11 Dhe ai mori shenjën e rrethprerjes, një vulë të drejtësisë së besimit, të cilën ai e kishte ende të parrethprerë, që të mund të ishte ati i të gjithë atyre që besonin, edhe pse ata nuk ishin rrethprerë; që drejtësia t'u llogaritet gjithashtu atyre:
12 Dhe ati i rrethprerjes për ata që nuk janë vetëm nga rrethprerja, por që ecin edhe në hapat e besimit të atit tonë Abrahamit, që ai ishte ende i parrethprerë.
13 Sepse premtimi se ai do të ishte trashëgimtari i botës, nuk ishte për Abrahamin ose për pasardhësit e tij nëpërmjet ligjit, por nëpërmjet drejtësisë së besimit.
14 Sepse në qoftë se ata që janë të ligjit janë trashëgimtarë, besimi bëhet i pavlefshëm dhe premtimi bëhet i pavlefshëm.
15 Sepse ligji prodhon zemërimin, sepse aty ku nuk ka ligj, nuk ka shkelje.
16 Prandaj është nga besimi, që të jetë me anë të hirit; deri në fund premtimi mund të jetë i sigurt për të gjithë farën; jo vetëm për atë që është nga ligji, por edhe për atë që është nga besimi i Abrahamit; kush është babai i të gjithë neve,
17 (Siç është shkruar: "Unë të kam bërë baba të shumë kombeve) përpara atij që ai besoi, Perëndisë, që i jep jetë të vdekurit dhe i quan ato gjëra që nuk janë si të ishin.
18 Ai, kundër shpresës, besoi në shpresë, që të bëhej ati i shumë kombeve, sipas asaj që u tha: "Kështu do të jetë pasardhja jote".
19 Dhe duke qenë se nuk ishte i dobët në besim, ai nuk e konsideroi trupin e tij të vdekur tani, kur ishte rreth njëqind vjeç, as vdekjen e barkut të Sarës.
20 Ai nuk u lëkund nga premtimi i Perëndisë për shkak të mosbesimit; por ishte i fortë në besim, duke i dhënë lavdi Perëndisë;
21 Dhe, duke qenë i bindur plotësisht se atë që kishte premtuar, mund ta bënte edhe atë.
22 Dhe për këtë arsye iu numërua për drejtësi.
23 Tani nuk u shkrua vetëm për hir të tij që t'i numërohej;
24 Por edhe neve, të cilëve do t'u llogaritet, nëse besojmë në atë që ringjalli prej së vdekurish Jezusin, Zotin tonë;
25 që u çlirua për fajet tona dhe u ringjall për shfajësimin tonë.

KAPITULLI 5

1 Prandaj, të shfajësuar me anë të besimit, kemi paqe me Perëndinë nëpërmjet Zotit tonë Jezu Krisht:
2 Me anë të të cilit edhe ne kemi akses me anë të besimit në këtë hir në të cilin qëndrojmë dhe gëzohemi në shpresën e lavdisë së Perëndisë.
3 Dhe jo vetëm kaq, por ne mburremi edhe në shtrëngime, duke ditur se shtrëngimi prodhon durimin;
4 Dhe durim, përvojë; dhe përvoja, shpresa:
5 Dhe shpresa nuk të turpëron; sepse dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona nga Fryma e Shenjtë që na është dhënë.
6 Sepse, kur ne ishim akoma pa forcë, Krishti vdiq në kohën e duhur për të paudhët.
7 Vështirë se për një të drejtë do të vdesë një; por ndonëse për një njeri të mirë disa do të guxojnë të vdesin.
8 Por Perëndia e vlerëson dashurinë e tij ndaj nesh, në atë që, kur ishim akoma mëkatarë, Krishti vdiq për ne.
9 Shumë më tepër, pra, duke qenë tani të shfajësuar me gjakun e tij, do të shpëtojmë nga zemërimi nëpërmjet tij.
10 Sepse, nëse, kur ishim armiq, u pajtuam me Perëndinë me anë të vdekjes së Birit të tij, shumë më tepër, duke qenë të pajtuar, do të shpëtohemi me anë të jetës së tij.
11 Dhe jo vetëm kaq, por edhe ne gëzohemi në Perëndinë me anë të Zotit tonë Jezu Krisht, me anë të të cilit tani kemi marrë shlyerjen.
12 Prandaj, sikurse me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe vdekja nga mëkati; dhe kështu vdekja kaloi mbi të gjithë njerëzit, sepse të gjithë kanë mëkatuar:
13 (Sepse deri në ligj mëkati ishte në botë, por mëkati nuk llogaritet kur nuk ka ligj.
14 Megjithatë vdekja mbretëroi nga Adami te Moisiu, madje edhe mbi ata që nuk kishin mëkatuar sipas shëmbëlltyrës së shkeljes së Adamit, që është figura e atij që do të vinte.
15 Por jo si skandali, kështu është edhe dhurata. Sepse, në qoftë se për shkak të shkeljes së një njeriu të shumtë kanë vdekur, shumë më tepër hiri i Perëndisë dhe dhurata me anë të hirit, që është nga një njeri i vetëm, Jezu Krishti, ka tepruar për shumë njerëz.
16 Dhe dhurata nuk është si nga ai që mëkatoi, sepse gjykimi u dënua me anë të njërit, por dhurata falas është nga shumë shkelje për shfajësim.
17 Sepse, në qoftë se vdekja për shkak të shkeljes së një njeriu mbretëroi nga një; shumë më tepër ata që marrin bollëkun e hirit dhe të dhuratës së drejtësisë do të mbretërojnë në jetë me anë të një, Jezu Krishtit.)
18 Prandaj, si me shkeljen e një gjykimi të vetëm, të gjithë njerëzit u dënuan; po kështu me anë të drejtësisë së njërit dhurata falas erdhi mbi të gjithë njerëzit për shfajësimin e jetës.
19 Sepse, ashtu si nga mosbindja e një njeriu të vetëm, shumë u bënë mëkatarë, kështu me anë të bindjes së një të vetmi shumë do të bëhen të drejtë.
20 Për më tepër, ligji hyri, që shkeljet të tepronin. Por aty ku mëkati ishte i tepruar, hiri ishte shumë më tepër:
21 që ashtu si mëkati mbretëroi deri në vdekje, ashtu edhe hiri të mbretërojë me anë të drejtësisë në jetën e përjetshme me anë të Jezu Krishtit, Zotit tonë.

KAPITULLI 6

1 Çfarë të themi atëherë? A do të vazhdojmë në mëkat, që hiri të teprojë?
2 Zoti na ruajt. Si do të jetojmë më në të ne, të vdekur për mëkatin?
3 A nuk e dini se shumë prej nesh që u pagëzuam në Jezu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij?
4 Prandaj ne u varrosëm me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, ashtu edhe ne të ecim në risinë e jetës.
5 Sepse, nëse jemi mbjellë së bashku në ngjashmërinë e vdekjes së tij, do të jemi edhe në ngjashmërinë e ringjalljes së tij.
6 Duke e ditur këtë, se njeriu ynë i vjetër është kryqëzuar me të, që trupi i mëkatit të shkatërrohet, që tash e tutje të mos i shërbejmë mëkatit.
7 Sepse ai që ka vdekur është i çliruar nga mëkati.

8 Tani, nëse kemi vdekur me Krishtin, besojmë se edhe ne
do të jetojmë me të.
9 duke ditur se Krishti, duke u ringjallur prej së vdekurish,
nuk vdes më; vdekja nuk ka më sundim mbi të.
10 Sepse me atë që vdiq, vdiq një herë për mëkatin, por në
atë që rron, rron për Perëndinë.
11 Në të njëjtën mënyrë, konsideroni veten të vdekur për
mëkatin, por të gjallë për Perëndinë me anë të Jezu Krishtit,
Zotit tonë.
12 Le të mos mbretërojë, pra, mëkati në trupin tuaj të
vdekshëm, që t'i bindeni atij në epshet e tij.
13 As mos ia dorëzoni gjymtyrët tuaja si mjete paudhësie
para mëkatit, por dorëzojeni veten te Perëndia, si ata që
janë të gjallë prej së vdekurish, dhe gjymtyrët tuaja si
instrumente drejtësie për Perëndinë.
14 Sepse mëkati nuk do të sundojë mbi ju, sepse nuk jeni
nën ligj, por nën hir.
15 Çfarë atëherë? a do të mëkatojmë, sepse nuk jemi nën
ligj, por nën hir? Zoti na ruajt.
16 A nuk e dini se kujt t'i bindeni skllevër, jeni shërbëtorë
të tij të cilit i bindeni; qoftë për mëkatin për vdekje, apo për
bindjen për drejtësinë?
17 Por qoftë falënderuar Perëndinë që ishit shërbëtorë të
mëkatit, por i jeni bindur me zemër asaj forme doktrine që
ju është dhënë.
18 Atëherë, duke u çliruar nga mëkati, u bëtë shërbëtorë të
drejtësisë.
19 Unë flas sipas sjelljes së njerëzve, për shkak të dobësisë
së mishit tuaj; po kështu tani jepini anëtarët tuaj shërbëtorë
drejtësisë për shenjtëri.
20 Sepse, kur ishit shërbëtorë të mëkatit, ishit të lirë nga
drejtësia.
21 Çfarë fryt kishit atëherë nga ato gjëra për të cilat tani
jeni të turpëruar? sepse fundi i atyre gjërave është vdekja.
22 Por tani, duke u çliruar nga mëkati dhe duke u bërë
shërbëtorë të Perëndisë, ju keni frytin tuaj për shenjtërim
dhe në fund jetën e përjetshme.
23 Sepse paga e mëkatit është vdekja; por dhurata e
Perëndisë është jeta e përjetshme nëpërmjet Jezu Krishtit,
Zotit tonë.

KAPITULLI 7

1 A nuk e dini, o vëllezër, (sepse unë u flas atyre që njohin
ligjin) se ligji sundon mbi njeriun për aq kohë sa ai rron?
2 Sepse gruaja që ka burrë është e lidhur nga ligji me
burrin e saj për aq kohë sa ai rron; por nëse burri ka vdekur,
ajo është e çliruar nga ligji i burrit të saj.
3 Pra, nëse, ndërsa burri i saj rron, ajo është e martuar me
një burrë tjetër, do të quhet shkelëse e kurorës; kështu që
ajo nuk është shkelëse e kurorës, edhe pse është e martuar
me një burrë tjetër.
4 Prandaj, vëllezërit e mi, edhe ju jeni bërë të vdekur për
ligjin me anë të trupit të Krishtit; që ju të martoheni me një
tjetër, madje me atë që është ringjallur prej së vdekurish, që
ne t'i japim fryt Perëndisë.
5 Sepse kur ishim në mish, lëvizjet e mëkateve, të cilat
ishin me anë të ligjit, vepruan në gjymtyrët tona për të
sjellë fryt deri në vdekje.
6 Por tani jemi të çliruar nga ligji, duke qenë të vdekur, në
të cilin ishim mbajtur; që ne duhet të shërbejmë në risinë e
shpirtit dhe jo në vjetërsinë e shkronjës.
7 Çfarë të themi atëherë? A është ligji mëkat? Zoti na ruajt.
Jo, nuk e kisha njohur mëkatin, por me ligjin, sepse nuk e
kisha njohur lakminë, po të mos thoshte ligji: "Mos lakmo".
8 Por mëkati, duke marrë shkas nga urdhërimi, krijoi tek
unë çdo lloj lakmie. Sepse pa ligj mëkati ishte i vdekur.
9 Sepse dikur jetoja pa ligj; por kur erdhi urdhërimi, mëkati
u ringjall dhe unë vdiqa.
10 Dhe urdhërimi, i cili u shugurua për jetë, e gjeta të jetë
deri në vdekje.
11 Sepse mëkati, duke marrë shkas nga urdhërimi, më
mashtroi dhe më vrau.
12 Prandaj ligji është i shenjtë dhe urdhërimi i shenjtë, i
drejtë dhe i mirë.
13 Atëherë ajo që është e mirë më bëri vdekje? Zoti na
ruajt. Por mëkati, që të duket mëkat, duke shkaktuar
vdekjen në mua me atë që është e mirë; që mëkati me anë
të urdhërimit të bëhej jashtëzakonisht mëkatar.
14 Sepse ne e dimë se ligji është frymëror, por unë jam
mishor, i shitur nën mëkat.
15 Nuk e lejoj atë që bëj, nuk e bëj atë që dua; por atë që
urrej, atë bëj.
16 Në qoftë se bëj atë që nuk dua, pranoj që ligji është i
mirë.
17 Tani nuk jam më unë që e bëj, por mëkati që banon në
mua.
18 Sepse unë e di se në mua (domethënë në mishin tim)
nuk qëndron asgjë e mirë, sepse vullneti është pranë meje;
por si të kryej atë që është e mirë nuk e gjej.
19 Sepse të mirën që dua nuk e bëj, por të keqen që nuk
dua, bëj.
20 Tani, nëse bëj atë që nuk dua, nuk jam më unë që e bëj,
por mëkati që banon në mua.
21 Unë gjej, pra, një ligj që, kur dua të bëj të mirën, e keqja
është pranë meje.
22 Sepse unë kënaqem në ligjin e Perëndisë sipas njeriut të
brendshëm;
23 Por unë shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e mia, që lufton
kundër ligjit të mendjes sime dhe më çon në robëri të ligjit
të mëkatit që është në gjymtyrët e mia.
24 O njeri i mjerë që jam! kush do të më çlirojë nga trupi i
kësaj vdekjeje?
25 Falënderoj Perëndinë me anë të Jezu Krishtit, Zotit tonë.
Kështu, pra, unë vetë i shërbej ligjit të Perëndisë me
mendjen; por me mish ligji i mëkatit.

KAPITULLI 8

1 Tani, pra, nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin
Jezus, që nuk ecin sipas mishit, por sipas Frymës.
2 Sepse ligji i Frymës së jetës në Krishtin Jezus më ka
çliruar nga ligji i mëkatit dhe i vdekjes.
3 Sepse atë që ligji nuk mund ta bënte, sepse ishte i dobët
për shkak të mishit, Perëndia dërgoi Birin e tij në
ngjashmëri me mishin mëkatar, dhe për mëkatin, dënoi
mëkatin në mish.
4 Që drejtësia e ligjit të përmbushet në ne, që nuk ecim
sipas mishit, por sipas Frymës.
5 Sepse ata që janë sipas mishit mendojnë për gjërat e
mishit; por ata që janë sipas Frymës janë gjërat e Frymës.
6 Sepse të kesh mendje trupore është vdekje; por të jesh
shpirtërisht është jetë dhe paqe.

7 Sepse mendja trupore është armiqësi kundër Perëndisë, sepse nuk i nënshtrohet ligjit të Perëndisë dhe as nuk mund t'i nënshtrohet ligjit të Perëndisë.
8 Prandaj ata që janë në mish nuk mund t'i pëlqejnë Perëndisë.
9 Por ju nuk jeni në mish, por në Frymë, nëse është kështu që Fryma e Perëndisë banon në ju. Tani, nëse dikush nuk ka Frymën e Krishtit, ai nuk është i tij.
10 Dhe nëse Krishti është në ju, trupi ka vdekur për shkak të mëkatit; por Fryma është jetë për shkak të drejtësisë.
11 Por nëse Fryma e atij që ringjalli Jezusin prej së vdekurish banon në ju, ai që ringjalli Krishtin prej së vdekurish do të ringjallë edhe trupat tuaj të vdekshëm me anë të Frymës së tij që banon në ju.
12 Prandaj, vëllezër, ne jemi debitorë, jo ndaj mishit, për të jetuar sipas mishit.
13 Sepse, nëse jetoni sipas mishit, do të vdisni, por nëse me anë të Frymës i bëni të vdekur veprat e trupit, do të jetoni.
14 Sepse të gjithë ata që udhëhiqen nga Fryma e Perëndisë, janë bij të Perëndisë.
15 Sepse ju nuk keni marrë përsëri frymën e skllavërisë për t'u frikësuar; por ju keni marrë Frymën e birësimit, me anë të të cilit ne thërrasim: Abba, Atë.
16 Vetë Fryma dëshmon me frymën tonë se ne jemi bijtë e Perëndisë.
17 Dhe nëse janë fëmijë, atëherë edhe trashëgimtarë; trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë të Krishtit; po të vuajmë bashkë me të, që edhe ne të lavdërohemi bashkë.
18 Sepse unë mendoj se vuajtjet e kësaj kohe nuk janë të denja të krahasohen me lavdinë që do të zbulohet në ne.
19 Sepse pritja e zjarrtë e krijesës pret shfaqjen e bijve të Perëndisë.
20 Sepse krijesa iu nënshtrua kotësisë, jo vullnetarisht, por për shkak të atij që e ka nënshtruar atë me shpresë,
21 Sepse edhe vetë krijesa do të çlirohet nga skllavëria e prishjes në lirinë e lavdishme të fëmijëve të Perëndisë.
22 Sepse ne e dimë se i gjithë krijimi rënkon dhe vuan së bashku në dhimbje deri tani.
23 Dhe jo vetëm ata, por edhe ne vetë, që kemi frytet e para të Frymës, edhe ne vetë rënkojmë brenda vetes, duke pritur birësimin, për të kuptuar, shpengimin e trupit tonë.
24 Sepse ne shpëtohemi me anë të shpresës, por shpresa e dukshme nuk është shpresë; sepse çfarë sheh njeriu, përse shpreson akoma?
25 Por nëse shpresojmë për atë që nuk e shohim, atëherë e presim me durim.
26 Po kështu edhe Fryma i ndihmon dobësitë tona, sepse ne nuk dimë për çfarë të lutemi ashtu siç duhet; por vetë Fryma ndërmjetëson për ne me rënkime që nuk shqiptohen.
27 Dhe ai që heton zemrat e di se çfarë është mendja e Frymës, sepse ai ndërmjetëson për shenjtorët sipas vullnetit të Perëndisë.
28 Dhe ne e dimë se të gjitha gjërat bashkohen për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë thirrur sipas qëllimit të tij.
29 Sepse ata që i njihte që më parë, edhe i paracaktoi që të ishin të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Birit të tij, që të ishte i parëlinduri midis shumë vëllezërve.
30 Përveç kësaj, ata që i paracaktoi, i thirri edhe ata; dhe ata që i thirri, edhe i shfajësoi; dhe ata që i shfajësoi, i përlëvdoi edhe ata.
31 Çfarë të themi, pra, për këto gjëra? Nëse Zoti është me ne, kush mund të jetë kundër nesh?
32 Ai që nuk e kurseu Birin e vet, por e dorëzoi për të gjithë ne, si nuk do të na japë të gjitha bashkë me të?
33 Kush do t'i akuzojë të zgjedhurit e Perëndisë? Është Zoti që justifikon.
34 Kush është ai që dënon? Është Krishti që vdiq, po më tepër, që u ringjall, madje është në të djathtën e Perëndisë, i cili gjithashtu ndërmjetëson për ne.
35 Kush do të na ndajë nga dashuria e Krishtit? mundim, apo ankth, apo përndjekje, apo zi buke, apo lakuriqësi, apo rrezik apo shpatë?
36 Siç është shkruar: "Për ty po vritemi gjithë ditën; ne llogaritemi si dele për therje.
37 Jo, në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se fitimtarë nëpërmjet atij që na deshi.
38 Sepse jam i bindur se as vdekja, as jeta, as engjëjt, as principatat, as pushtetet, as gjërat e tanishme, as gjërat që do të vijnë,
39 As lartësia, as thellësia, as ndonjë krijesë tjetër nuk do të mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë, që është në Krishtin Jezus, Zotin tonë.

KAPITULLI 9

1 Unë them të vërtetën në Krishtin, nuk gënjej, edhe ndërgjegjja ime më jep dëshmi në Frymën e Shenjtë,
2 Se kam një vuajtje të madhe dhe trishtim të vazhdueshëm në zemrën time.
3 Sepse do të doja që unë të isha i mallkuar nga Krishti për vëllezërit e mi, të afërmit e mi sipas mishit:
4 Kush janë izraelitë; të cilit i përket birësimi, dhe lavdia, dhe besëlidhjet, dhe dhënia e ligjit, dhe shërbimi i Perëndisë dhe premtimet;
5 Të cilëve janë etërit dhe prej të cilëve erdhi Krishti, për nga mishi, i cili është mbi të gjithë, Perëndia i bekuar përjetë. Amen.
6 Jo sikur fjala e Perëndisë të mos ketë efekt. Sepse nuk janë të gjithë Izraelitë, që janë nga Izraeli;
7 As, sepse janë pasardhësit e Abrahamit, nuk janë të gjithë fëmijë; por në Isakun do të quhen pasardhësit e tu.
8 Domethënë, ata që janë bijtë e mishit, nuk janë bijtë e Perëndisë, por bijtë e premtimit numërohen si pasardhës.
9 Sepse kjo është fjala e premtimit: Në këtë kohë do të vij dhe Sara do të ketë një djalë.
10 Dhe jo vetëm kjo; por kur edhe Rebeka u ngjiz nga një, nga babai ynë Isaku;
11 (Sepse fëmijët nuk kanë lindur ende, as kanë bërë ndonjë të mirë a të keqe, që qëllimi i Perëndisë sipas zgjedhjes të qëndrojë jo nga veprat, por nga ai që thërret;)
12 Iu tha: "I madhi do t'i shërbejë më të voglit".
13 Siç është shkruar: "Unë e kam dashur Jakobin, por Esaun e kam urryer".
14 Çfarë të themi atëherë? A ka padrejtësi te Perëndia? Zoti na ruajt.
15 Sepse ai i thotë Moisiut: "Do të kem mëshirë për atë që do të kem mëshirë dhe do të kem mëshirë për atë që do të kem dhembshuri".
16 Pra, nuk është nga ai që do, as nga ai që vrapon, por nga Perëndia që tregon mëshirë.

17 Sepse Shkrimi i thotë Faraonit: "Për këtë qëllim të kam ngritur ty, që të tregoj fuqinë time te ti dhe që emri im të shpallet në mbarë dheun".
18 Prandaj ai ka mëshirë për kë të dojë dhe e ngurtëson kë të dojë.
19 Ti do të më thuash, pra: "Pse e gjen akoma fajin?". Sepse kush e ka kundërshtuar vullnetin e tij?
20 Por, o njeri, kush je ti që i përgjigjesh Perëndisë? A do t'i thotë gjëja e krijuar atij që e ka formuar: "Pse më bëre kështu?".
21 A nuk ka pushtet poçari mbi argjilën nga i njëjti brumë për të bërë një enë për nder dhe një tjetër për çnderim?
22 Po sikur Perëndia, që donte të shfaqte zemërimin e tij dhe të bënte të njohur fuqinë e tij, të duronte me shumë durim enët e zemërimit të pajisura për shkatërrim:
23 Dhe që ai të mund të bënte të njohur pasuritë e lavdisë së tij mbi enët e mëshirës, që ai kishte përgatitur më parë për lavdi,
24 Edhe ne, që ai i thirri, jo vetëm nga Judenjtë, por edhe nga Johebrenjtë?
25 Siç thotë edhe në Osee, unë do t'i quaj popullin tim, që nuk ishte populli im; dhe i dashuri i saj, i cili nuk ishte i dashur.
26 Dhe do të ndodhë që në vendin ku u tha atyre: "Ju nuk jeni populli im; atje do të quhen bij të Perëndisë së gjallë.
27 Edhe Isaia thërret për Izraelin: "Edhe sikur numri i bijve të Izraelit të ishte si rëra e detit, një mbetje do të shpëtohet.
28 Sepse ai do ta përfundojë veprën dhe do ta shkurtojë me drejtësi, sepse Zoti do të bëjë një vepër të shkurtër mbi tokë.
29 Dhe siç tha Isaia më parë: Në qoftë se Zoti i Sabaothit nuk do të na kishte lënë një farë, ne do të ishim si Sodoma dhe do të bëheshim si Gomorra.
30 Çfarë të themi atëherë? Se johebrenjtë, që nuk ndoqën drejtësinë, arritën drejtësinë, madje drejtësinë që vjen nga besimi.
31 Por Izraeli, që ndoqi ligjin e drejtësisë, nuk e arriti ligjin e drejtësisë.
32 Pse? Sepse ata nuk e kërkuan atë me anë të besimit, por me anë të veprave të ligjit. Sepse ata u penguan në atë gur pengese;
33 Siç është shkruar: "Ja, unë vë në Sion një gur pengese dhe një shkëmb skandali; dhe kushdo që beson në të nuk do të turpërohet".

KAPITULLI 10

1 Vëllezër, dëshira dhe lutja e zemrës sime drejtuar Perëndisë për Izraelin është që ata të shpëtohen.
2 Sepse unë dëshmoj për ta se kanë zell për Perëndinë, por jo sipas njohurive.
3 Sepse ata, duke qenë të paditur për drejtësinë e Perëndisë dhe që synojnë të vendosin drejtësinë e tyre, nuk i janë nënshtruar drejtësisë së Perëndisë.
4 Sepse fundi i ligjit është Krishti për drejtësi për këdo që beson.
5 Sepse Moisiu përshkruan drejtësinë që vjen nga ligji, që njeriu që i bën këto gjëra do të jetojë sipas tyre.
6 Por drejtësia që vjen nga besimi flet në këtë mënyrë: Mos thuaj në zemrën tënde: "Kush do të ngjitet në qiell?". (dmth për të zbritur Krishtin nga lart:)
7 Ose kush do të zbresë në humnerë? (domethënë për të ringjallur Krishtin nga të vdekurit.)
8 Por çfarë thotë? Fjala është afër teje, në gojën tënde dhe në zemrën tënde, domethënë fjala e besimit që ne predikojmë;
9 Se po të rrëfesh me gojën tënde Zotin Jezus dhe të besosh në zemrën tënde se Perëndia e ngjalli prej së vdekurish, do të shpëtohesh.
10 Sepse me zemër njeriu beson në drejtësi; dhe me gojë bëhet rrëfimi për shpëtim.
11 Sepse Shkrimi thotë:"Kushdo që beson në të nuk do të turpërohet".
12 Sepse nuk ka dallim midis Judeut dhe Grekut, sepse i njëjti Zot mbi të gjithë është i pasur për të gjithë ata që e thërrasin.
13 Sepse kushdo që do të thërrasë emrin e Zotit do të shpëtohet.
14 Si do ta thërrasin, pra, atë që nuk i besuan? dhe si do t'i besojnë atij për të cilin nuk kanë dëgjuar? dhe si do të dëgjojnë pa një predikues?
15 Dhe si do të predikojnë, po të mos dërgohen? siç është shkruar: "Sa të bukura janë këmbët e atyre që predikojnë ungjillin e paqes dhe që sjellin lajme të mira për të mirat!".
16 Por jo të gjithë i janë bindur ungjillit. Sepse Isaia thotë: "Zot, kush i besoi predikimit tonë?".
17 Kështu, pra, besimi vjen nga dëgjimi dhe dëgjimi nga fjala e Perëndisë.
18 Por unë them: A nuk kanë dëgjuar? Po, me të vërtetë, zëri i tyre shkoi në gjithë tokën dhe fjalët e tyre deri në skajet e botës.
19 Por unë them: A nuk e dinte Izraeli? Së pari Moisiu tha: "Unë do t'ju provokoj në xhelozi me anë të atyre që nuk janë popull dhe do t'ju zemëroj me një komb të marrë".
20 Por Isaia është shumë i guximshëm dhe thotë: "U gjeta nga ata që nuk më kërkonin; Unë iu shfaqa atyre që nuk kërkuan pas meje.
21 Por Izraelit ai i thotë: "Gjithë ditën i kam shtrirë duart e mia drejt një populli të pabindur dhe kundërshtar".

KAPITULLI 11

1 Unë them, pra, a e ka dëbuar Perëndia popullin e tij? Zoti na ruajt. Sepse edhe unë jam një Izraelit, nga pasardhja e Abrahamit, nga fisi i Beniaminit.
2 Perëndia nuk e hodhi poshtë popullin e tij që e njihte që më parë. A nuk e dini se çfarë thotë Shkrimi për Eliasin? si ndërmjetëson ai te Perëndia kundër Izraelit, duke thënë:
3 Zot, kanë vrarë profetët e tu dhe kanë rrënuar altarët e tu; dhe unë mbeta vetëm dhe ata kërkojnë jetën time.
4 Por çfarë i thotë atij përgjigjja e Perëndisë? Kam rezervuar për vete shtatë mijë burra, që nuk kanë rënë në gjunjë përpara figurës së Baalit.
5 Kështu edhe në këtë kohë të tanishme ka një mbetje sipas zgjedhjes së hirit.
6 Dhe nëse me anë të hirit, nuk është më prej veprave; përndryshe hiri nuk është më hir. Por nëse është prej veprave, atëherë nuk është më hir; përndryshe puna nuk është më punë.
7 Çfarë atëherë? Izraeli nuk ka marrë atë që kërkon; por të zgjedhurit e fituan dhe të tjerët u verbuan
8 (Siç është shkruar: Perëndia u ka dhënë atyre frymën e gjumit, sy që të mos shohin dhe veshë që të mos dëgjojnë).
9 Dhe Davidi tha: "Tëvolina e tyre le t'u bëhet një lak, një kurth, një pengesë dhe një shpërblim;

10 U errësofshin sytë e tyre që të mos shohin dhe u
përkulshin gjithnjë kurrizin.
11 Unë, pra, them: Mos u penguan që të bien? Zoti na ruajt,
por me anë të rënies së tyre u erdhi shpëtimi johebrenjve,
për t'i nxitur në xhelozi.
12 Tani nëse rënia e tyre është pasuri e botës dhe pakësimi
i tyre është pasuri e johebrenjve; sa më shumë plotësia e
tyre?
13 Sepse unë ju flas ju johebrenjve, duke qenë se jam
apostulli i johebrenjve, e lartësoj detyrën time:
14 Në qoftë se me çfarëdo mënyre mund të provokoj për të
imituar ata që janë mishi im dhe mund të shpëtoj disa prej
tyre.
15 Sepse, nëse dëbimi i tyre është pajtimi i botës, çfarë do
të jetë marrja e tyre, veçse jetë nga të vdekurit?
16 Sepse, nëse fryti i parë është i shenjtë, edhe pema është
e shenjtë; dhe nëse rrënja është e shenjtë, degët janë
gjithashtu të shenjta.
17 Dhe në qoftë se disa nga degët priten dhe ti, duke qenë
një pemë ulliri i egër, do të shartoheshe mes tyre dhe me to
do të marrësh pjesë në rrënjën dhe dhjamin e pemës së
ullirit;
18 Mos u mburr me degët. Por nëse mburresh, nuk e ke
rrënjën, por rrënjën tënde.
19 Do të thuash, pra: "Degët u prenë që të shartohem".
20 Epo; për shkak të mosbesimit ata u ndanë dhe ti
qëndron me besim. Mos jini mendjemadh, por kini frikë:
21 Sepse, nëse Perëndia nuk i kurseu degët natyrore, ki
kujdes që të mos të kursejë edhe ty.
22 Shiko, pra, mirësinë dhe ashpërsinë e Perëndisë;
ashpërsia mbi ata që ranë; por ndaj teje, mirësi, nëse
qëndron në mirësinë e tij, përndryshe edhe ti do të
shfarosesh.
23 Dhe ata gjithashtu, nëse nuk qëndrojnë në mosbesim, do
të shartohen, sepse Perëndia është në gjendje t'i shartojë
përsëri.
24 Sepse, në qoftë se je prerë nga ulliri që është i egër nga
natyra dhe je shartuar në kundërshtim me natyrën në një
ulli të mirë, aq më tepër këto, që janë degët natyrore, do të
shartohen në ullirin e tyre?
25 Sepse unë nuk doja, vëllezër, që ju të mos e njihni këtë
mister, që të mos ishit të mençur në mendjet tuaja; se
verbëria pjesërisht i ndodhi Izraelit, derisa të hyjë plotësia e
johebrenjve.
26 Dhe kështu i gjithë Izraeli do të shpëtohet: siç është
shkruar: "Nga Sioni do të dalë Shpëtimtari dhe do të
largojë pabesinë nga Jakobi".
27 Sepse kjo është besëlidhja ime me ta, kur do të heq
mëkatet e tyre.
28 Për sa i përket ungjillit, ata janë armiq për hirin tuaj, por
për sa i përket zgjedhjes, janë të dashur për hir të etërve.
29 Sepse dhuratat dhe thirrja e Perëndisë janë pa pendim.
30 Sepse, sikurse në kohët e shkuara nuk i keni besuar
Perëndisë, por tani keni fituar mëshirë nëpërmjet
mosbesimit të tyre.
31 Kështu edhe këta nuk kanë besuar tani, që me mëshirën
tuaj edhe ata të kenë mëshirë.
32 Sepse Perëndia i mbylli të gjithë në mosbesim, që të
ketë mëshirë për të gjithë.
33 O thellësi e pasurive të diturisë dhe të njohurisë së
Perëndisë! sa të pahetueshme janë gjykimet e tij dhe sa të
pazbulueshme janë rrugët e tij!
34 Sepse kush e njeh mendjen e Zotit? ose kush ka qenë
këshilltari i tij?
35 Ose kush i dha i pari atij dhe do t'i shpërblehet përsëri?
36 Sepse prej tij, me anë të tij dhe prej tij janë të gjitha
gjërat; atij i qoftë lavdi përjetë. Amen.

KAPITULLI 12

1 Ju lutem, pra, vëllezër, me mëshirën e Perëndisë, që të
paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtë, të pëlqyer
nga Perëndia, që është shërbimi juaj i arsyeshëm.
2 Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni
me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni se cili
është vullneti i Perëndisë i mirë, i pranueshëm dhe i
përsosur.
3 Sepse unë them, nëpërmjet hirit që më është dhënë, çdo
njeriu që është mes jush, të mos e konsiderojë veten më lart
se sa duhet të mendojë; por të mendosh me maturi, ashtu si
Perëndia i ka dhënë secilit masën e besimit.
4 Sepse siç kemi shumë gjymtyrë në një trup dhe të gjitha
gjymtyrët nuk kanë të njëjtën detyrë:
5 Ne, pra, që jemi shumë, jemi një trup në Krishtin dhe
secili gjymtyrë i njëri-tjetrit.
6 Duke pasur, pra, dhurata të ndryshme sipas hirit që na
është dhënë, qoftë profecisë, le të profetizojmë sipas masës
së besimit;
7 Ose shërbimi, le të presim shërbesën tonë, ose ai që
mëson, mësimin;
8 Ose ai që këshillon, me nxitje; ai që jep, le ta bëjë me
thjeshtësi; ai që sundon, me zell; ai që tregon mëshirë, me
gëzim.
9 Dashuria le të jetë pa sharje. Urrej atë që është e keqe;
kapuni pas asaj që është e mirë.
10 Tregohuni të përzemërt me njëri-tjetrin me dashuri
vëllazërore; për nder që preferojnë njëri-tjetrin;
11 Jo përtac në biznes; i zjarrtë në shpirt; duke i shërbyer
Zotit;
12 Të gëzuar në shpresë; durim në vuajtje; vazhdimi i çastit
në lutje;
13 Shpërndarja sipas nevojës së shenjtorëve; dhënë për
mikpritjen.
14 Bekoni ata që ju përndjekin; bekoni dhe mos mallkoni.
15 Gëzohuni me ata që gëzohen dhe qani me ata që qajnë.
16 Jini të një mendjeje njëri me tjetrin. Mos kini parasysh
gjërat e larta, por përbuzuni për njerëzit me pasuri të ulët.
Mos jini të mençur në mendjemadhësinë tuaj.
17 Mos i shpërbleni askujt të keqen me të keqe. Siguroni
gjëra të ndershme në sytë e të gjithë njerëzve.
18 Nëse është e mundur, aq sa është në ju, jetoni në paqe
me të gjithë.
19 Shumë të dashur, mos u hakmerrni për veten tuaj, por
jepini vend zemërimit, sepse është shkruar: "Hakmarrja
është e imja". Unë do ta shpërblej, thotë Zoti.
20 Prandaj, nëse armiku yt është i uritur, ushqeje; nëse ka
etje, jepi të pijë, sepse duke bërë kështu do të grumbullosh
thëngjij mbi kokën e tij.
21 Mos u mund nga e keqja, por munde të keqen me të
mirën.

KAPITULLI 13

1 Çdo shpirt le t'u nënshtrohet fuqive më të larta. Sepse nuk ka fuqi veçse nga Perëndia; fuqitë që janë janë urdhëruar nga Perëndia.
2 Prandaj, kushdo që i kundërshton pushtetit, i kundërshton urdhëresës së Perëndisë; dhe ata që i rezistojnë do të marrin dënimin e tyre.
3 Sepse sundimtarët nuk janë tmerr për veprat e mira, por për të keqen. A nuk do të kesh atëherë frikë nga pushteti? bëj atë që është e mirë dhe do të kesh lavdërim nga ajo:
4 Sepse ai është shërbëtor i Perëndisë për ty për të mirën. Por nëse bën atë që është e keqe, ki frikë; sepse ai nuk e mban kot shpatën, sepse ai është ministri i Perëndisë, një hakmarrës për të kryer zemërimin kundër atij që bën të keqen.
5 Prandaj ju duhet t'i nënshtroheni, jo vetëm për zemërim, por edhe për hir të ndërgjegjes.
6 Sepse për këtë paguani edhe haraç, sepse ata janë shërbëtorë të Perëndisë që kujdesen vazhdimisht për këtë gjë.
7 Jepini, pra, të gjitha detyrimet e tyre: haraçin atij që i takon; zakon të cilit zakon; frika kujt frikësohet; nder kujt nder.
8 Mos i keni borxh askujt veçse ta duam njëri-tjetrin, sepse ai që do tjetrin ka përmbushur ligjin.
9 Për këtë, mos kryeni kurorëshkelje, mos vrisni, mos vidhni, mos bëni dëshmi të rreme, mos lakmoni; dhe nëse ka ndonjë urdhërim tjetër, ai kuptohet shkurtimisht në këtë thënie, domethënë, Duaje të afërmin tënd si veten tënde.
10 Dashuria nuk i bën keq të afërmit; prandaj dashuria është përmbushja e ligjit.
11 Dhe se, duke ditur kohën, se tani është koha për t'u zgjuar nga gjumi, sepse tani shpëtimi ynë është më afër se kur besuam.
12 Nata ka kaluar, dita është afër; le të flakim, pra, veprat e errësirës dhe të veshim armaturën e dritës.
13 Le të ecim me ndershmëri si ditën; jo në trazira e në dehje, jo në odë e skandaloze, jo në grindje dhe zili.
14 Por vishuni me Zotin Jezu Krisht dhe mos bëni kujdes për mishin për të përmbushur dëshirat e tij.

KAPITULLI 14

1 Atë që është i dobët në besim pranoni, por jo për grindje të dyshimta.
2 Sepse dikush beson se mund të hajë çdo gjë, tjetri që është i dobët ha barishte.
3 Ai që ha të mos e përçmojë atë që nuk ha; dhe ai që nuk ha të mos e gjykojë atë që ha, sepse Perëndia e ka pranuar.
4 Kush je ti që gjykon shërbëtorin e tjetrit? tek zotëria e tij ai qëndron ose bie. Po, ai do të mbahet në këmbë, sepse Perëndia mund ta bëjë të qëndrojë.
5 Një njeri vlerëson një ditë mbi tjetrën; tjetri vlerëson çdo ditë njëlloj. Çdo njeri le të bindet plotësisht në mendjen e tij.
6 Ai që e çmon ditën, e çmon atë për Zotin; dhe ai që nuk e çmon ditën, për Zotin nuk e çmon. Ai që ha, ha për Zotin, sepse e falënderon Perëndinë; dhe ai që nuk ha, nuk ha për Zotin dhe e falënderon Perëndinë.
7 Sepse askush nga ne nuk jeton për veten e tij dhe askush nuk vdes për veten e tij.
8 Sepse nëse jetojmë, jetojmë për Zotin; dhe nëse vdesim, vdesim për Zotin; pra, nëse rrojmë ose vdesim, jemi të Zotit.
9 Sepse për këtë edhe Krishti vdiq, edhe u ringjall dhe u ringjall, që të jetë Zot i të vdekurve dhe i të gjallëve.
10 Po pse e gjykon vëllanë tënd? ose pse e përçmon vëllanë tënd? sepse ne të gjithë do të qëndrojmë përpara fronit të gjykimit të Krishtit.
11 Sepse është shkruar: "Ashtu siç është e vërtetë që unë rroj", thotë Zoti, "çdo gju do të ulet para meje dhe çdo gjuhë do t'i rrëfejë Perëndisë".
12 Kështu secili nga ne do t'i japë llogari Perëndisë për veten e tij.
13 Le të mos e gjykojmë më njëri-tjetrin, por më tepër të gjykojmë këtë, që të mos i vërë asnjë pengesë ose rast vëllait të tij.
14 Unë e di dhe jam i bindur nga Zoti Jezus se nuk ka asgjë të papastër në vetvete; por për atë që çmon ndonjë gjë si të papastër, për të është e papastër.
15 Por në qoftë se vëllai yt është i trishtuar për ushqimin tënd, tani ti nuk ec me dashuri. Mos e shkatërro me mishin tënd atë, për të cilin vdiq Krishti.
16 Të mos përbuzet, pra, për të mirën tuaj:
17 Sepse mbretëria e Perëndisë nuk është ushqimi dhe pijet; por drejtësi, paqe dhe gëzim në Frymën e Shenjtë.
18 Sepse ai që në këto gjëra i shërben Krishtit është i pëlqyer nga Perëndia dhe i miratuar nga njerëzit.
19 Le të ndjekim, pra, gjërat që sjellin paqen dhe gjërat me të cilat njëri mund të ndërtojë tjetrin.
20 Sepse mishi mos e shkatërro veprën e Perëndisë. Të gjitha gjërat janë vërtet të pastra; por është e keqe për atë njeri që ha me fyerje.
21 Është mirë të mos hash mish, as të mos pish verë, as ndonjë gjë nga e cila vëllai yt pengohet, skandalizohet ose dobësohet.
22 A ke besim? mbaje për vete para Perëndisë. Lum ai që nuk e dënon veten në atë që e lejon.
23 Dhe ai që dyshon, nëse ha, dënohet, sepse nuk ha nga besimi, sepse çdo gjë që nuk është me besim është mëkat.

KAPITULLI 15

1 Ne, pra, që jemi të fortë duhet të mbajmë dobësitë e të dobëtit dhe jo t'i pëlqejmë vetes.
2 Secili nga ne le t'i pëlqejë të afërmit të tij për të mirën e tij për ndërtim.
3 Sepse as Krishti nuk i pëlqeu vetes; por, siç është shkruar: "Furrat e atyre që të shanin ty ranë mbi mua".
4 Sepse të gjitha gjërat që janë shkruar më parë janë shkruar për mësimin tonë, që ne, me anë të durimit dhe ngushëllimit të Shkrimeve, të kemi shpresë.
5 Tani Perëndia i durimit dhe i ngushëllimit ju dhëntë të keni mendime të njëjta me njëri-tjetrin sipas Krishtit Jezus.
6 që me një mendje dhe një gojë të vetme të përlëvdoni Perëndinë, Atin e Zotit tonë Jezu Krisht.
7 Pra, pranoni njëri-tjetrin, sikurse edhe Krishti na pranoi për lavdinë e Perëndisë.
8 Tani unë them se Jezu Krishti ishte një shërbëtor i rrethprerjes për të vërtetën e Perëndisë, për të konfirmuar premtimet e bëra etërve:

9 Dhe që johebrenjtë ta përlëvdojnë Perëndinë për mëshirën e tij; siç është shkruar: "Për këtë do të të rrëfej ndër johebrenj dhe do t'i këndoj emrit tënd".
10 Dhe përsëri ai tha: "Gëzohuni, o johebrenj, me popullin e tij".
11 Dhe përsëri: Lëvdojeni Zotin, të gjithë johebrenjtë; dhe lëvdojeni, të gjithë ju.
12 Dhe përsëri, Isaia thotë: "Do të ketë një rrënjë të Isait dhe ai që do të ngrihet për të mbretëruar mbi johebrenjtë; tek ai do të kenë besim johebrenjtë.
13 Tani Perëndia i shpresës t'ju mbushë me çdo gëzim dhe paqe me anë të besimit, që të keni bollëk në shpresë, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë.
14 Edhe unë vetë jam i bindur për ju, vëllezër të mi, se edhe ju jeni plot mirësi, plot me çdo njohuri, të aftë të këshilloni njëri-tjetrin.
15 Megjithatë, vëllezër, ju shkrova edhe më me guxim në njëfarë mënyre, për t'ju mbajtur mend, për shkak të hirit që më është dhënë nga Perëndia,
16 që unë të jem shërbëtor i Jezu Krishtit për johebrenjtë, duke i shërbyer ungjillit të Perëndisë, që oferta e johebrenjve të jetë e pranueshme, duke u shenjtëruar nga Fryma e Shenjtë.
17 Unë kam, pra, për çfarë të mburrem me anë të Jezu Krishtit për gjërat që i përkasin Perëndisë.
18 Sepse unë nuk do të guxoj të flas për asnjë nga ato gjëra që Krishti nuk i ka bërë nga unë, për t'i bërë johebrenjtë të bindur, me fjalë dhe me vepra,
19 Nëpërmjet shenjave të fuqishme dhe mrekullive, me fuqinë e Frymës së Perëndisë; kështu që nga Jeruzalemi dhe rreth e qark deri në Ilirik kam predikuar plotësisht ungjillin e Krishtit.
20 Po, kështu jam përpjekur të predikoj ungjillin, jo aty ku u emërua Krishti, që të mos ndërtoj mbi themelin e një njeriu tjetër:
21 Por siç është shkruar: "Ata për të cilët nuk u fol, do të shohin; dhe ata që nuk kanë dëgjuar do të kuptojnë".
22 Për këtë edhe më penguan shumë të vij te ju.
23 Por tani duke mos pasur më vend në këto anë dhe duke pasur një dëshirë të madhe për këto shumë vite që të vij te ju;
24 Sa herë që të shkoj në Spanjë, do të vij te ju, sepse kam besim t'ju shoh në udhëtimin tim dhe të më çoni atje, nëse më parë do të mbushem disi me shoqërinë tuaj.
25 Por tani po shkoj në Jeruzalem për t'u shërbyer shenjtorëve.
26 Sepse atyre nga Maqedonia dhe Akaia u pëlqeu të japin një ndihmesë për shenjtorët e varfër që janë në Jeruzalem.
27 Me të vërtetë u pëlqeu atyre; dhe janë debitorët e tyre. Sepse, nëse johebrenjtë janë bërë pjesëmarrës në gjërat e tyre shpirtërore, detyra e tyre është gjithashtu t'u shërbejnë atyre në gjërat e mishit.
28 Kur ta kryej këtë dhe t'ua vulos këtë fryt, do të vij pranë jush në Spanjë.
29 Dhe unë jam i sigurt se, kur të vij te ju, do të vij në plotësinë e bekimit të ungjillit të Krishtit.
30 Tani unë ju bëj thirrje, vëllezër, për hir të Zotit Jezu Krisht dhe për dashurinë e Frymës, që të luftoni së bashku me mua në lutjet tuaja drejtuar Perëndisë për mua;
31 që të çlirohem nga ata që nuk besojnë në Jude; dhe që shërbimi im që kam për Jeruzalemin t'u pranohet shenjtorëve;
32 që të vij te ju me gëzim me vullnetin e Perëndisë dhe të freskohem me ju.
33 Tani Perëndia i paqes qoftë me ju të gjithë. Amen.

KAPITULLI 16

1 Unë ju rekomandoj Febin motrën tonë, e cila është shërbëtore e kishës që është në Kenkrea:
2 Që ta pranoni në Zotin, ashtu siç u bëjnë shenjtorëve, dhe ta ndihmoni në çdo punë që ajo ka nevojë për ju, sepse ajo ka qenë një ndihmëse e shumë njerëzve, por edhe e vetes sime.
3 Të fala Priscilës dhe Akuilës, ndihmësit e mi në Krishtin Jezus:
4 Të cilët vunë kokën për jetën time, të cilëve jo vetëm unë i falënderoj, por edhe të gjitha kishat e johebrenjve.
5 Përshëndetni gjithashtu kishën që është në shtëpinë e tyre. Përshëndetni Epenetin tim të dashur, që është fryti i parë i Akaisë për Krishtin.
6 Të fala Marinë, e cila na mundi shumë.
7 Përshëndetni Andronikun dhe Juninë, të afërmit e mi dhe shokët e mi të burgosur, të cilët janë të shquar ndër apostujt, të cilët ishin edhe para meje në Krishtin.
8 Të fala Amplias, të dashurit tim në Zotin.
9 Përshëndetni Urbanin, ndihmësin tonë në Krishtin, dhe Stakinë, të dashurit tim.
10 Të fala Apelit të miratuar në Krishtin. Përshëndetni ata që janë nga shtëpia e Aristobulit.
11 Të fala Herodionit, të afërmit tim. Përshëndetni ata që janë nga shtëpia e Narcisit, që janë në Zotin.
12 Të fala Trifenës dhe Trifozës, që mundohen në Zotin. Përshëndetni Persinë e dashur, e cila u mundua shumë në Zotin.
13 Të fala Rufit të zgjedhur në Zotin, nënës së tij dhe times.
14 Të fala Asinkritit, Flegonit, Hermës, Patrobës, Hermesit dhe vëllezërve që janë me ta.
15 Përshëndetni Filologun, Julian, Nereun dhe motrën e tij, Olimpin dhe gjithë shenjtorët që janë me ta.
16 Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë. Kishat e Krishtit ju përshëndesin.
17 Tani unë ju bëj thirrje, vëllezër, shënoni ata që shkaktojnë përçarje dhe ofendime në kundërshtim me doktrinën që keni mësuar; dhe shmangni ato.
18 Sepse ata që janë të tillë nuk i shërbejnë Zotit tonë Jezu Krisht, por barkut të tyre; dhe me fjalë të mira dhe të drejta mashtrojnë zemrat e të thjeshtëve.
19 Sepse bindja juaj u ka ardhur të gjithëve. Prandaj gëzohem për ju, por megjithatë dëshiroj që ju të jeni të urtë për të mirën dhe të thjeshtë për të keqen.
20 Dhe Perëndia i paqes do ta shtypë Satanain nën këmbët tuaja së shpejti. Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. Amen.
21 Timoteu, bashkëpunëtori im, Luci, Jasoni dhe Sosipatri, të afërmit e mi, ju përshëndesin.
22 Unë Terci, që shkrova këtë letër, ju përshëndes në Zotin.
23 Gai, mikpritësi im dhe i gjithë kishës, ju përshëndet. Erasti, eunuk i qytetit, dhe Kuarti, vëlla, ju përshëndesin.
24 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.
25 Tani atij që ka fuqi t'ju forcojë sipas ungjillit tim dhe predikimit të Jezu Krishtit, sipas zbulesës së misterit, i cili u mbajt i fshehtë që nga fillimi i botës,

26 Por tani është bërë e dukshme dhe me anë të shkrimeve
të profetëve, sipas urdhrit të Perëndisë së përjetshëm, u
bëhet e njohur të gjitha kombeve për bindjen e besimit:
27 Vetëm Perëndisë të urtë, i qoftë lavdi me anë të Jezu
Krishtit përjetë. Amen. (U shkrua romakëve nga Korinti
dhe u dërgua nga Febe, shërbëtori i kishës në Kenkrea.)

1 Korintasve

KAPITULLI 1

1 Pali, i thirrur për të qenë apostull i Jezu Krishtit me vullnetin e Perëndisë, dhe Sosteni, vëllai ynë,
2 Kishës së Perëndisë që është në Korint, atyre që janë shenjtëruar në Krishtin Jezus, të thirrur për të qenë shenjtorë, me të gjithë ata që kudo thërrasin emrin e Jezu Krishtit, Zotit tonë, si të tyre ashtu edhe tonën.
3 Hiri dhe paqe qoftë mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
4 E falënderoj Perëndinë tim përherë për ju, për hirin e Perëndisë që ju është dhënë nga Jezu Krishti;
5 Që në çdo gjë jeni pasuruar prej tij, në çdo shprehje dhe në çdo njohuri;
6 Ashtu siç u vërtetua në ju dëshmia e Krishtit:
7 Kështu që ju nuk jeni prapa pa dhuratë; duke pritur ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht:
8 Të cilët do t'ju mbështesin gjithashtu deri në fund, që të jeni të paqortueshëm në ditën e Zotit tonë Jezu Krisht.
9 Besnik është Perëndia, me anë të të cilit ju u thirrët në bashkësinë e Birit të tij Jezu Krishtit, Zotit tonë.
10 Tani unë ju bëj thirrje, vëllezër, në emrin e Zotit tonë Jezu Krisht, që të gjithë të flisni të njëjtën gjë dhe të mos ketë përçarje midis jush; por që të jeni të bashkuar së bashku në të njëjtën mendje dhe në të njëjtin gjykim.
11 Sepse më është deklaruar për ju, vëllezërit e mi, nga ata që janë nga shtëpia e Kloes, se mes jush ka grindje.
12 Tani po them këtë se secili nga ju thotë: "Unë jam i Palit". dhe unë i Apolit; dhe unë nga Kefa; dhe unë i Krishtit.
13 A është i ndarë Krishti? a u kryqëzua Pali për ju? apo u pagëzuat në emër të Palit?
14 Falënderoj Perëndinë që nuk pagëzova asnjë nga ju, përveç Krispit dhe Gait;
15 Që të mos thotë ndokush se pagëzova në emrin tim.
16 Pagëzova edhe shtëpinë e Stefanasit; përveç kësaj, nuk e di nëse kam pagëzuar ndonjë tjetër.
17 Sepse Krishti nuk më dërgoi për të pagëzuar, por për të predikuar ungjillin, jo me dituri fjalësh, që kryqi i Krishtit të mos hiqet.
18 Sepse predikimi i kryqit është marrëzi për ata që humbasin; por për ne që shpëtohemi është fuqia e Perëndisë.
19 Sepse është shkruar: "Unë do të shkatërroj diturinë e të urtëve dhe do të asgjësoj zgjuarsinë e të urtëve".
20 Ku është i urti? ku është shkruesi? ku është kundërshtuesi i kësaj bote? A nuk e ka bërë Perëndia marrëzi diturinë e kësaj bote?
21 Sepse, pasi me diturinë e Perëndisë, bota nuk e njohu Perëndinë me dituri, i pëlqeu Perëndisë me marrëzinë e predikimit të shpëtojë ata që besojnë.
22 Sepse Judenjtë kërkojnë një shenjë dhe Grekët kërkojnë dituri;
23 Por ne predikojmë Krishtin e kryqëzuar, për Judenjtë një pengesë dhe për Grekët marrëzi;
24 Por për ata që janë thirrur, Judenjtë dhe Grekët, Krishti është fuqia e Perëndisë dhe dituria e Perëndisë.
25 Sepse marrëzia e Perëndisë është më e urtë se njerëzit; dhe dobësia e Perëndisë është më e fortë se njerëzit.
26 Sepse ju e shihni thirrjen tuaj, vëllezër, se si jo shumë njerëz të ditur sipas mishit, jo shumë të fuqishëm, jo shumë fisnikë quhen;
27 Por Perëndia ka zgjedhur marrëzitë e botës për të turpëruar të urtët; dhe Perëndia ka zgjedhur gjërat e dobëta të botës për të ngatërruar gjërat që janë të fuqishme;
28 Dhe gjërat e ulëta të botës dhe gjërat që përçmohen, Perëndia ka zgjedhur, po, dhe gjërat që nuk janë, për të asgjësuar gjërat që janë:
29 që asnjë mish të mos mburret para tij.
30 Por prej tij jeni në Krishtin Jezus, që nga Perëndia u bë për ne dituri, drejtësi, shenjtërim dhe shpengim.
31 Që, siç është shkruar: "Ai që mburret, le të mburret në Zotin".

KAPITULLI 2

1 Dhe unë, vëllezër, kur erdha te ju, nuk erdha me shkëlqyeshmëri fjalësh ose urtësie për t'ju shpallur dëshminë e Perëndisë.
2 Sepse vendosa të mos di asgjë midis jush, përveç Jezu Krishtit dhe atë të kryqëzuar.
3 Dhe unë isha me ju në dobësi, në frikë dhe në dridhje të madhe.
4 Dhe fjala ime dhe predikimi im nuk ishin me fjalë joshëse të mençurisë njerëzore, por në shfaqje të Frymës dhe të fuqisë.
5 Që besimi juaj të mos qëndrojë në diturinë e njerëzve, por në fuqinë e Perëndisë.
6 Por ne flasim për dituri për ata që janë të përsosur, por jo për diturinë e kësaj bote, as për princat e kësaj bote, që humbasin;
7 Por ne e themi diturinë e Perëndisë në një mister, madje diturinë e fshehtë, të cilën Perëndia e caktoi përpara botës për lavdinë tonë:
8 Të cilën asnjë nga princat e kësaj bote nuk e dinte, sepse po ta dinin, nuk do të kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë.
9 Por siç është shkruar: "Syri nuk ka parë, veshi nuk ka dëgjuar dhe nuk ka hyrë në zemrën e njeriut, gjërat që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan".
10 Por Perëndia na i ka zbuluar ato me anë të Frymës së tij: sepse Fryma heton të gjitha gjërat, po, gjërat e thella të Perëndisë.
11 Sepse cili njeri i njeh gjërat e një njeriu, përveç frymës së njeriut që është në të? po kështu gjërat e Perëndisë nuk i di askush përveç Frymës së Perëndisë.
12 Tani ne nuk kemi marrë frymën e botës, por frymën që është nga Perëndia; që të mund të dimë gjërat që na janë dhënë falas nga Perëndia.
13 Të cilat ne i themi gjithashtu, jo me fjalë që mëson dituria e njeriut, por që mëson Fryma e Shenjtë; duke krahasuar gjërat shpirtërore me ato shpirtërore.
14 Por njeriu natyror nuk i pranon gjërat e Frymës së Perëndisë, sepse për të janë marrëzi dhe nuk mund t'i njohë, sepse dallohen frymësisht.
15 Por ai që është frymëror gjykon gjithçka, por ai vetë nuk gjykohet nga askush.
16 Sepse kush e njeh mendjen e Zotit që ta mësojë? Por ne kemi mendjen e Krishtit.

KAPITULLI 3

1 Dhe unë, vëllezër, nuk mund t'ju flisja si shpirtëror, por si mishor, madje si foshnja në Krisht.
2 Unë ju kam ushqyer me qumësht dhe jo me mish, sepse deri tani nuk keni mundur ta përballoni dhe as tani nuk mundeni.
3 Sepse ju jeni akoma të mishit; sepse midis jush ka smirë, grindje dhe përçarje, a nuk jeni ju të mishit dhe të ecni si njerëzit?
4 Sepse ndërsa dikush thotë: "Unë jam i Palit". dhe një tjetër: Unë jam nga Apoli; a nuk jeni të mishit?
5 Kush është, pra, Pali dhe kush është Apoli, veçse shërbëtorë me anë të të cilëve ju besuat, ashtu si Zoti i dha gjithsecilit?
6 Unë kam mbjellë, Apoli vaditur; por Zoti e dha rritjen.
7 Pra, as ai që mbjell asgjë, as ai që ujit; por Perëndia që rrit.
8 Tani ai që mbjell dhe ai që ujit janë një; dhe secili do të marrë shpërblimin e tij sipas mundit të tij.
9 Sepse ne jemi punëtorë bashkë me Perëndinë; ju jeni ferma e Perëndisë, ju jeni ndërtesa e Perëndisë.
10 Sipas hirit të Perëndisë që më është dhënë, si një mjeshtër i mençur, unë kam hedhur themelin dhe një tjetër ndërton mbi të. Por secili le të ketë kujdes se si ndërton mbi të.
11 Sepse askush nuk mund të hedhë themel tjetër përveç atij që është hedhur, që është Jezu Krishti.
12 Tani nëse dikush ndërton mbi këtë themel ar, argjend, gurë të çmuar, dru, sanë, kashtë;
13 Vepra e çdo njeriu do të shfaqet, sepse dita do ta shpallë, sepse do të zbulohet me anë të zjarrit; dhe zjarri do të provojë veprën e secilit çfarë lloji është.
14 Në qoftë se vepra e dikujt që ka ndërtuar mbi të mbetet e qëndrueshme, ai do të marrë një shpërblim.
15 Në qoftë se vepra e dikujt digjet, ai do të pësojë humbje, por ai vetë do të shpëtohet; por ashtu si me zjarr.
16 A nuk e dini se jeni tempulli i Perëndisë dhe se Fryma e Perëndisë banon në ju?
17 Në qoftë se dikush e ndot tempullin e Perëndisë, Perëndia do ta shkatërrojë; sepse tempulli i Perëndisë është i shenjtë, tempulli që jeni ju.
18 Askush të mos gënjejë veten. Nëse dikush prej jush duket se është i mençur në këtë botë, le të bëhet budalla, që të bëhet i urtë.
19 Sepse dituria e kësaj bote është marrëzi pranë Perëndisë. Sepse është shkruar: "Ai i merr të urtët në dinakërinë e tyre".
20 Dhe përsëri, Zoti i njeh mendimet e të urtëve, se ato janë të kota.
21 Prandaj askush të mos mburret te njerëzit. Sepse të gjitha gjërat janë tuajat;
22 Pali, Apoli, Kefa, bota, jeta, vdekja, gjërat e tanishme ose gjërat që do të vijnë; të gjitha janë tuajat;
23 Dhe ju jeni të Krishtit; dhe Krishti është i Perëndisë.

KAPITULLI 4

1 Kështu njeriu le të na konsiderojë si shërbëtorë të Krishtit dhe kujdestarë të mistereve të Perëndisë.
2 Për më tepër, nga kujdestarët kërkohet që një njeri të gjendet besnik.
3 Por për mua është shumë e vogël që të gjykohem nga ju ose nga gjykimi i njeriut; po, unë nuk gjykoj veten time.
4 Sepse nuk di asgjë nga vetja; megjithatë unë nuk shfajësohem me këtë; por ai që më gjykon është Zoti.
5 Prandaj mos gjykoni asgjë para kohe, derisa të vijë Zoti, i cili do të nxjerrë në dritë gjërat e fshehta të errësirës dhe do të shfaqë këshillat e zemrave; dhe atëherë secili do të ketë lëvdimin e Perëndisë.
6 Dhe këto gjëra, vëllezër, ia kam transferuar vetes dhe Apolit për hirin tuaj; që të mund të mësoni tek ne të mos mendojmë për njerëzit mbi atë që është shkruar, që askush nga ju të mos krekoset për njëri-tjetrin.
7 Sepse kush të bën të dallosh nga tjetri? dhe çfarë ke që nuk e ke marrë? tani nëse e ke marrë, pse mburresh sikur të mos e kishe marrë?
8 Tani jeni të ngopur, tani jeni të pasur, keni mbretëruar si mbretër pa ne;
9 Sepse unë mendoj se Perëndia na ka paraqitur ne apostujt të fundit, si të caktuar për vdekje, sepse ne jemi bërë një pamje për botën, për engjëjt dhe për njerëzit.
10 Ne jemi të marrë për hir të Krishtit, por ju jeni të urtë në Krishtin; ne jemi të dobët, por ju jeni të fortë; ju jeni të nderuar, por ne jemi të përbuzur.
11 Deri në këtë orë, ne kemi uri dhe etje, jemi të zhveshur, jemi të goditur me shuplaka dhe nuk kemi një banesë të caktuar;
12 Dhe mundohemi duke punuar me duart tona; duke qenë të sharë, ne bekojmë; duke qenë të persekutuar, ne e vuajmë atë:
13 Duke qenë të shpifur, ne përgjërohemi: jemi bërë si pisllëku i botës dhe deri në ditën e sotme jemi pjella e të gjitha gjërave.
14 Nuk i shkruaj këto gjëra për t'ju turpëruar, por ju paralajmëroj si bijtë e mi të dashur.
15 Sepse, edhe sikur të keni dhjetë mijë mësues në Krishtin, nuk keni shumë etër, sepse unë ju kam lindur në Krishtin Jezus me anë të ungjillit.
16 Prandaj ju lutem, jini pasuesit e mi.
17 Për këtë arsye ju kam dërguar Timoteun, që është biri im i dashur dhe besnik në Zotin, i cili do t'ju kujtojë rrugët e mia që janë në Krishtin, siç mësoj kudo në çdo kishë.
18 Tani disa janë fryrë, sikur nuk do të vija te ju.
19 Por unë do të vij te ju së shpejti, në qoftë se Zoti do dhe do të njohë jo fjalën e atyre që krekosen, por fuqinë.
20 Sepse mbretëria e Perëndisë nuk është në fjalë, por në fuqi.
21 Çfarë do? a do të vij te ju me një shufër apo me dashuri dhe me frymë butësie?

KAPITULLI 5

1 Flitet rëndom se mes jush ka kurvëri dhe një kurvëri të tillë që nuk është aq e përmendur midis johebrenjve, sa që dikush të ketë gruan e atit të tij.
2 Dhe ju jeni krehur dhe nuk keni vajtuar më mirë, që ai që ka bërë këtë vepër të hiqet nga mesi juaj.
3 Sepse unë me të vërtetë, si i munguar në trup, por i pranishëm në frymë, kam gjykuar tashmë, sikur të isha i pranishëm, për atë që e ka bërë këtë vepër,
4 Në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, kur të mblidheni bashkë dhe shpirti im, me fuqinë e Zotit tonë Jezu Krisht,

5 Për t'ia dorëzuar një të tillë Satanit për shkatërrimin e mishit, që shpirti të shpëtohet në ditën e Zotit Jezus.
6 Lavdia juaj nuk është e mirë. A nuk e dini se pak maja e mbrujt gjithë brumin?
7 Hiqni, pra, majanë e vjetër, që të jeni një brumë i ri, ashtu siç jeni pa maja. Sepse edhe Krishti Pashka jonë është flijuar për ne:
8 Prandaj le të kremtojmë festën jo me maja të vjetër, as me maja ligësie dhe ligësie; por me bukën pa maja të sinqeritetit dhe të vërtetës.
9 Unë ju shkrova në një letër që të mos shoqëroheni me kurvarët:
10 Por jo tërësisht me kurvarët e kësaj bote, ose me lakmuesit, ose me grabitësit ose me idhujtarët; sepse atëherë ju duhet të largoheni nga bota.
11 Por tani ju kam shkruar që të mos bëni shoqëri, nëse dikush që quhet vëlla është kurvërues, lakmues, ose idhujtar, ose fyes, ose pijanec ose grabitës; me një të tillë jo për të mos ngrënë.
12 Sepse çfarë duhet të bëj për të gjykuar edhe ata që janë jashtë? a nuk i gjykoni ata që janë brenda?
13 Por ata që janë jashtë Perëndisë i gjykon. Prandaj largojeni nga mesi juaj atë të ligun.

KAPITULLI 6

1 A guxon ndonjë nga ju, duke pasur një çështje kundër një tjetri, të gjykojë përpara të padrejtëve dhe jo përpara shenjtorëve?
2 A nuk e dini se shenjtorët do ta gjykojnë botën? dhe nëse bota do të gjykohet nga ju, a jeni të padenjë për të gjykuar çështjet më të vogla?
3 A nuk e dini se ne do të gjykojmë engjëjt? sa më shumë gjëra që i përkasin kësaj jete?
4 Pra, nëse keni gjykime për gjërat që kanë të bëjnë me këtë jetë, vendosni ata që të gjykojnë ata që janë më pak të vlerësuar në kishë.
5 Unë flas për turpin tuaj. A është kështu që midis jush nuk ka një njeri të urtë? Jo, nuk është ai që mund të gjykojë midis vëllezërve të tij?
6 Por vëllai shkon në gjyq me vëllanë dhe atë para jobesimtarëve.
7 Tani, pra, ka një faj midis jush, sepse ju shkoni në gjyq njëri me tjetrin. Pse nuk gaboni më mirë? Pse nuk e lejoni më mirë veten të mashtroheni?
8 Jo, ju bëni keq dhe mashtroni, dhe këtë bëni vëllezërit tuaj.
9 A nuk e dini se të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë? Mos u mashtroni: as kurvar, as idhujtarë, as shkelës të kurorës, as gra, as dhunues të vetvetes me njerëzit,
10 As vjedhësit, as lakmuesit, as pijanecët, as sharësit, as grabitësit nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.
11 Dhe të tillë ishit disa nga ju; por u latë, por u shenjtëruat, por u shfajësuat në emër të Zotit Jezus dhe me anë të Frymës së Perëndisë tonë.
12 Gjithçka më lejohet, por të gjitha gjërat nuk janë të dobishme; të gjitha gjërat janë të ligjshme për mua, por nuk do të biem nën pushtetin e askujt.
13 Ushqimi për barkun dhe barku për mishin, por Perëndia do t'i shkatërrojë edhe atë edhe ato. Tani trupi nuk është për kurvëri, por për Zotin; dhe Zoti për trupin.
14 Dhe Perëndia ka ringjallur Zotin dhe do të na ringjallë edhe ne me fuqinë e tij.
15 A nuk e dini se trupat tuaj janë gjymtyrë të Krishtit? A duhet të marr, pra, gjymtyrët e Krishtit dhe t'i bëj gjymtyrë të një prostitute? Zoti na ruajt.
16 Çfarë? A nuk e dini se ai që bashkohet me një prostitutë është një trup i vetëm? sepse dy, thotë ai, do të jenë një mish i vetëm.
17 Por ai që është bashkuar me Zotin është një frymë.
18 Ikni kurvërisë. Çdo mëkat që bën njeriu është pa trup; por ai që kryen kurvëri mëkaton kundër trupit të vet.
19 Çfarë? a nuk e dini se trupi juaj është tempulli i Frymës së Shenjtë që është në ju, të cilin e keni nga Perëndia dhe nuk jeni i juaji?
20 Sepse jeni blerë me një çmim; prandaj përlëvdojeni Perëndinë në trupin tuaj dhe në frymën tuaj, që janë të Perëndisë.

KAPITULLI 7

1 Tani në lidhje me gjërat për të cilat më keni shkruar: Është mirë që burri të mos prekë një grua.
2 Megjithatë, për të shmangur kurvërinë, secili të ketë gruan e vet dhe çdo grua burrin e vet.
3 Burri le t'i japë gruas dashamirësinë e duhur dhe po ashtu gruaja ndaj burrit.
4 Gruaja nuk ka pushtet mbi trupin e saj, por burri; po ashtu edhe burri nuk ka pushtet mbi trupin e vet, por gruaja.
5 Mos e mashtroni njëri-tjetrin, përveçse me pëlqimin për një kohë, që të mund t'i kushtoheni agjërimit dhe lutjes; dhe mblidhuni përsëri, që Satani të mos ju tundojë për mospërmbajtjen tuaj.
6 Por këtë e them me leje dhe jo me urdhër.
7 Sepse unë do të doja që të gjithë njerëzit të ishin si unë vetë. Por çdo njeri ka dhuratën e tij të duhur nga Perëndia, njëri në këtë mënyrë dhe tjetri në atë mënyrë.
8 Unë u them, pra, të pamartuarve dhe të vejave: Për ta është mirë të qëndrojnë ashtu si unë.
9 Por nëse nuk përmbahen, le të martohen, sepse është më mirë të martohesh sesa të digjesh.
10 Dhe të martuarve u urdhëroj, por jo unë, por Zoti, gruaja të mos ndahet nga burri i saj.
11 Por në qoftë se ajo ndahet, le të mbetet e pamartuar ose të pajtohet me burrin e saj; dhe burri të mos e lërë gruan e tij.
12 Por të tjerëve u flas unë, jo Zoti: nëse ndonjë vëlla ka një grua që nuk beson dhe ajo dëshiron të banojë me të, të mos e lërë.
13 Dhe gruaja që ka një burrë që nuk beson dhe nëse ai dëshiron të banojë me të, të mos e lërë.
14 Sepse burri jobesimtar shenjtërohet nga gruaja dhe gruaja jobesimtare është shenjtëruar nga burri; përndryshe fëmijët tuaj do të ishin të papastër; por tani janë të shenjtë.
15 Por nëse jobesimtari largohet, le të ikë. Një vëlla ose një motër nuk është nën robëri në raste të tilla, por Perëndia na ka thirrur në paqe.
16 Sepse çfarë di ti, o grua, nëse do ta shpëtosh burrin tënd? ose si e di ti, o burrë, nëse do ta shpëtosh gruan tënde?
17 Por ashtu si Perëndia ia ka shpërndarë secilit, ashtu si Zoti e ka thirrur secilin, kështu le të ecë. Dhe kështu urdhëroj në të gjitha kishat.

18 A quhet dikush i rrethprerë? le të mos bëhet i parrethprerë. A thirret ndonjë në parrethprerje? le të mos bëhet synet.
19 Rrethprerja nuk është asgjë dhe parrethprerja nuk është asgjë, por zbatimi i urdhërimeve të Perëndisë.
20 Secili le të qëndrojë në të njëjtën thirrje në të cilën u thirr.
21 A quhesh si shërbëtor? mos u kujdes për të; por nëse mund të lirohesh, përdore më mirë.
22 Sepse ai që thirret në Zotin, duke qenë shërbëtor, është i lirë i Zotit; po ashtu ai që thirret, duke qenë i lirë, është shërbëtor i Krishtit.
23 Ju jeni blerë me një çmim; mos u bëni shërbëtorë të njerëzve.
24 Vëllezër, çdo njeri ku është thirrur, le të qëndrojë pranë Perëndisë atje.
25 Përsa i përket virgjëreshave, unë nuk kam asnjë urdhër nga Zoti, por unë jap gjykimin tim, si një që ka marrë mëshirën e Zotit për të qenë besnik.
26 Unë mendoj, pra, se kjo është e mirë për vuajtjen e tanishme, them se është mirë që njeriu të jetë i tillë.
27 A je i lidhur me një grua? kërkoni të mos humbisni. Je i liruar nga gruaja? mos kërkoni një grua.
28 Por edhe nëse martohesh, nuk ke mëkatuar; dhe nëse një virgjëreshë martohet, ajo nuk ka mëkatuar. Megjithatë këta do të kenë telashe në mish, por unë ju kursej.
29 Por këtë po ju them, o vëllezër, koha është e shkurtër;
30 Dhe ata që qajnë, sikur të mos qanin; dhe ata që gëzohen, sikur të mos gëzoheshin; dhe ata që blejnë, sikur të mos zotëronin;
31 Dhe ata që e përdorin këtë botë si të mos e keqpërdorin, sepse moda e kësaj bote po kalon.
32 Por unë do të të dëshiroja pa kujdes. Ai që është i pamartuar kujdeset për gjërat që i përkasin Zotit, si mund t'i pëlqejë Zotit:
33 Por i martuari kujdeset për gjërat e botës, si t'i pëlqejë gruas së tij.
34 Ka dallim edhe midis gruas dhe virgjëreshës. Gruaja e pamartuar kujdeset për gjërat e Zotit, që të jetë e shenjtë në trup dhe në frymë; por e martuara kujdeset për gjërat e botës, si t'i pëlqejë burrit të saj.
35 Dhe këtë e them për përfitimin tuaj; jo që t'ju hedh një lak, por për atë që është e bukur dhe që të mund t'i kushtoni vëmendje Zotit pa u shpërqendruar.
36 Por në qoftë se dikush mendon se sillet në mënyrë të pahijshme ndaj virgjëreshës së tij, nëse ajo kalon lulen e moshës së saj dhe e kërkon këtë, le të bëjë çfarë të dojë, ai nuk mëkaton; le të martohen.
37 Megjithatë ai që qëndron i palëkundur në zemrën e tij, pa pasur nevojë, por ka pushtet mbi vullnetin e tij dhe ka vendosur në zemër të tij që të ruajë virgjëreshën e tij, bën mirë.
38 Prandaj ai që e marton bën mirë; por ai që nuk e marton bën më mirë.
39 Gruaja është e lidhur nga ligji për sa kohë rron burri i saj; por nëse burri i saj ka vdekur, ajo është e lirë të martohet me kë të dojë; vetëm në Zotin.
40 Por ajo është më e lumtur nëse qëndron kështu, pas gjykimit tim; dhe mendoj gjithashtu se kam Frymën e Perëndisë.

KAPITULLI 8

1 Tani sa u përket gjërave të ofruara për idhujt, ne e dimë se të gjithë kemi njohuri. Dija fryn, por bamirësia ndërton.
2 Dhe nëse dikush mendon se di ndonjë gjë, ai nuk di ende asgjë siç duhet të dijë.
3 Por nëse ndokush e do Perëndinë, ai njihet prej tij.
4 Për sa i përket ngrënies së atyre gjërave që u ofrohen idhujve, ne e dimë se idhulli nuk është asgjë në botë dhe se nuk ka Perëndi tjetër veç një.
5 Sepse edhe sikur të kishte që quhen perëndi, qoftë në qiell qoftë në tokë, (siç ka shumë perëndi dhe shumë zotëra),
6 Por për ne nuk është veçse një Perëndi, Ati, prej të cilit janë të gjitha gjërat dhe ne në të; dhe një Zot Jezu Krisht, me anë të të cilit janë të gjitha gjërat, dhe ne me anë të tij.
7 Megjithatë nuk e ka të gjithë këtë njohuri; sepse disa me ndërgjegjen e idhullit e hanë deri në këtë orë si një flijim idhulli; dhe ndërgjegjja e tyre, duke qenë e dobët, është e ndotur.
8 Por ushqimi nuk na çon te Perëndia; as, nëse nuk hamë, a jemi më keq.
9 Por kini kujdes që kjo liri juaj të mos bëhet në asnjë mënyrë një pengesë për ata që janë të dobët.
10 Sepse, në qoftë se dikush të sheh ty që ke njohuri të ulur në tryezë në tempullin e idhullit, nuk do të marrë guxim ndërgjegjja e atij që është e dobët për të ngrënë gjërat që u ofrohen idhujve;
11 Dhe nëpërmjet njohjes sate a do të humbasë vëllai i dobët, për të cilin vdiq Krishti?
12 Por kur mëkatoni kështu kundër vëllezërve dhe plagosni ndërgjegjen e tyre të dobët, ju mëkatoni kundër Krishtit.
13 Prandaj, në qoftë se mishi skandalizon vëllanë tim, unë nuk do të ha mish derisa bota të jetë në këmbë, që të mos e skandalizoj vëllanë tim.

KAPITULLI 9

1 A nuk jam unë apostull? nuk jam i lire? a nuk e pashë Jezu Krishtin, Zotin tonë? a nuk jeni ju vepra ime në Zotin?
2 Nëse nuk jam apostull për të tjerët, pa dyshim që jam për ju, sepse vula e apostullimit tim jeni ju në Zotin.
3 Përgjigja ime ndaj atyre që më shqyrtojnë është kjo:
4 A nuk kemi ne fuqi të hamë e të pimë?
5 A nuk kemi ne pushtet të udhëheqim për një motër, një grua, si dhe apostuj të tjerë, si vëllezërit e Zotit dhe Kefa?
6 Apo vetëm unë dhe Barnaba, a nuk kemi fuqi të refuzojmë punën?
7 Kush shkon ndonjëherë në një luftë me akuzat e tij? kush mbjell një vresht dhe nuk ha nga frutat e tij? apo kush kullotë një kope dhe nuk ha nga qumështi i kopesë?
8 Unë i them këto gjëra si njeri? apo nuk thotë të njëjtën gjë edhe ligji?
9 Sepse në ligjin e Moisiut është shkruar: "Mos i mbyll gojën kaut që shkel grurin". A kujdeset Perëndia për qetë?
10 Apo e thotë fare për ne? Për ne, pa dyshim, është shkruar: se kush lëron duhet të lërojë me shpresë; dhe që ai që shinë me shpresë të jetë pjestar i shpresës së tij.
11 Nëse kemi mbjellë për ju gjëra frymërore, a është gjë e madhe nëse korrim gjërat tuaja trupore?
12 Nëse të tjerët janë pjesëmarrës të kësaj pushteti mbi ju, a nuk jemi ne më tepër? Megjithatë ne nuk e kemi përdorur

këtë fuqi; por vuajmë të gjitha, që të mos e pengojmë
ungjillin e Krishtit.
13 A nuk e dini se ata që shërbejnë për gjërat e shenjta
jetojnë nga gjërat e tempullit? dhe ata që presin në altar
janë pjesëmarrës të altarit?
14 Kështu edhe Zoti ka caktuar që ata që predikojnë
ungjillin të jetojnë nga ungjilli.
15 Por unë nuk kam përdorur asnjë nga këto gjëra dhe nuk
i kam shkruar këto gjëra që të më bëhet kështu, sepse ishte
më mirë për mua të vdisja se sa dikush të më anulonte
lavdinë time.
16 Sepse, edhe sikur të predikoj ungjillin, nuk kam asgjë
për t'u lavdëruar; po, mjerë unë, nëse nuk predikoj ungjillin!
17 Sepse, nëse e bëj këtë gjë me dëshirë, kam një
shpërblim, por nëse kundër vullnetit tim, më është dhënë
ungjilli.
18 Cili është, pra, shpërblimi im? Me të vërtetë që, kur
predikoj ungjillin, mund ta bëj ungjillin e Krishtit pa
pagesë, që të mos abuzoj me fuqinë time në ungjill.
19 Sepse, megjithëse jam i lirë nga të gjithë njerëzit, e kam
bërë veten time shërbëtor të të gjithëve, që të fitoj më
shumë.
20 Dhe për Judenjtë u bëra si Jude, që të fitoja Judenjtë;
atyre që janë nën ligj, si nën ligj, që të fitoj ata që janë nën
ligj;
21 për ata që janë pa ligj, si pa ligj, (duke qenë jo pa ligj të
Perëndisë, por nën ligjin e Krishtit), që të fitoj ata që janë
pa ligj.
22 Me të dobëtit u bëra si i dobët, që të fitoj të dobëtit; jam
bërë gjithçka për të gjithë, që të shpëtoj me çdo kusht disa.
23 Dhe këtë e bëj për hir të ungjillit, që të jem pjesëtar i tij
me ju.
24 A nuk e dini se ata që vrapojnë në një garë vrapojnë të
gjithë, por një e merr çmimin? Pra, vraponi që të fitoni.
25 Dhe çdo njeri që përpiqet për zotërim është i përmbajtur
në të gjitha gjërat. Tani ata e bëjnë këtë për të marrë një
kurorë të korruptueshme; por ne një të pakorruptueshëm.
26 Prandaj vrapoj kështu, jo si i pasigurt; prandaj luftoj unë,
jo si ai që rrah ajrin:
27 Por unë e mbaj nën trupin tim dhe e nënshtroj, që të mos
jem në asnjë mënyrë, kur u kam predikuar të tjerëve, një i
humbur.

KAPITULLI 10

1 Për më tepër, vëllezër, nuk dua që ju të mos dini se si të
gjithë etërit tanë ishin nën re dhe të gjithë kaluan nëpër det;
2 Dhe të gjithë u pagëzuan te Moisiu në re dhe në det;
3 Dhe të gjithë hëngrën të njëjtin ushqim frymor;
4 Dhe të gjithë pinë të njëjtën pije frymërore, sepse pinin
nga ai Shkëmb frymëror që i ndiqte; dhe ai Shkëmb ishte
Krishti.
5 Por Perëndia nuk pëlqeu shumë prej tyre, sepse u
përmbysën në shkretëtirë.
6 Tani këto gjëra ishin shembulli ynë, me qëllim që ne të
mos dëshirojmë gjëra të liga, siç dëshiruan edhe ata.
7 Mos jini idhujtarë, siç ishin disa prej tyre; siç është
shkruar: "Populli u ul për të ngrënë e për të pirë dhe u ngrit
për të luajtur".
8 As të mos kurvërojmë, siç bënë disa prej tyre dhe ranë
njëzet e tre mijë në një ditë.
9 As të mos e tundojmë Krishtin, siç e tunduan edhe disa
prej tyre dhe u shkatërruan nga gjarpërinjtë.
10 Mos murmurisni as ju, sikurse murmuritën edhe disa
prej tyre dhe u shkatërruan nga shkatërruesi.
11 Tani të gjitha këto gjëra u ndodhën atyre si shëmbëlltyra
dhe janë shkruar për paralajmërimin tonë, mbi të cilët kanë
ardhur fundi i botës.
12 Prandaj, ai që mendon se qëndron në këmbë, le të ketë
kujdes që të mos bjerë.
13 Asnjë tundim nuk ju ka zënë, përveç tundimit të
njerëzve; por me tundimin do të gjejë edhe një rrugë
shpëtimi, që të mund ta përballoni.
14 Prandaj, i dashuri im, largohuni nga idhujtaria.
15 Unë flas si me të ditur; gjykoni atë që them.
16 Kupa e bekimit që ne bekojmë, a nuk është vallë
bashkësia e gjakut të Krishtit? Buka që thyejmë, a nuk
është bashkësia e trupit të Krishtit?
17 Sepse ne që jemi të shumtë jemi një bukë dhe një trup i
vetëm, sepse të gjithë jemi pjesëmarrës në të njëjtën bukë.
18 Shikoni Izraelin sipas mishit; ata që hanë nga flijimet a
nuk janë pjesëmarrës të altarit?
19 Çfarë të them, pra? se idhulli është ndonjë gjë, apo ajo
që u ofrohet idhujve është ndonjë gjë?
20 Por unë them se gjërat që flijojnë johebrenjtë, ua flijojnë
demonëve dhe jo Perëndisë; dhe unë nuk dua që ju të kishit
bashkësi me demonët.
21 Ju nuk mund të pini kupën e Zotit dhe kupën e
demonëve; nuk mund të jeni pjesëmarrës në tryezën e Zotit
dhe në tryezën e demonëve.
22 A e provokojmë ne xhelozinë e Zotit? a jemi ne më të
fortë se ai?
23 Gjithçka më lejohet, por gjithçka nuk është e dobishme;
çdo gjë më lejohet, por të gjitha nuk ndërtojnë.
24 Askush të mos kërkojë pasurinë e vet, por gjithsecilin
pasurinë e tjetrit.
25 Çdo gjë që shitet në kasolle, hani pa pyetur për hir të
ndërgjegjes.
26 Sepse toka i përket Zotit dhe plotësia e saj.
27 Në qoftë se ndonjë nga ata që nuk besojnë ju fton për
një gosti dhe ju jeni të gatshëm të shkoni; hani çdo gjë që
ju është vënë përpara, pa bërë pyetje për hir të ndërgjegjes.
28 Por në qoftë se dikush ju thotë: "Kjo flijim u ofrohet
idhujve, mos hani për hir të atij që e ka treguar dhe për hir
të ndërgjegjes, sepse toka i përket Zotit dhe plotësia e saj".
29 Unë them, ndërgjegjen jo tuajën, por të tjetrit; pse liria
ime gjykohet nga ndërgjegjja e tjetrit?
30 Sepse, nëse unë jam pjesëmarrës me anë të hirit, përse
më keqtrajtojnë për atë që falënderoj?
31 Pra, nëse hani, nëse pini ose çfarëdo që bëni, bëni
gjithçka për lavdinë e Perëndisë.
32 Mos i skandalizoni as Judenjtë, as Johebrenjtë, as
kishën e Perëndisë;
33 Ashtu si unë u pëlqej të gjithëve në çdo gjë, duke mos
kërkuar përfitimin tim, por përfitimin e shumë njerëzve, që
të shpëtohen.

KAPITULLI 11

1 Bëhuni ndjekës të mi, sikurse edhe unë jam i Krishtit.
2 Tani unë ju lavdëroj, vëllezër, që më mbani mend në çdo
gjë dhe i zbatoni dekretet, ashtu siç jua kam dhënë.

3 Por dua që ju ta dini se kreu i çdo njeriu është Krishti; dhe koka e gruas është burri; dhe kreu i Krishtit është Perëndia.
4 Çdo njeri që lutet ose profetizon me kokën e mbuluar, çnderon kokën.
5 Por çdo grua që lutet ose profetizon kokëzbuluar, çnderon kokën e saj, sepse e gjitha është një si të ishte e rruar.
6 Sepse, nëse gruaja nuk është e mbuluar, le të qethet edhe ajo;
7 Sepse burri nuk duhet të mbulojë kokën, sepse ai është shëmbëlltyra dhe lavdia e Perëndisë, por gruaja është lavdia e burrit.
8 Sepse burri nuk është nga gruaja; por gruaja e burrit.
9 As burri nuk u krijua për gruan; por gruaja për burrin.
10 Për këtë gruaja duhet të ketë pushtet mbi kokën e saj për shkak të engjëjve.
11 Megjithatë as burri pa gruan, as gruaja pa burrin, në Zotin.
12 Sepse ashtu si gruaja është nga burri, ashtu është edhe burri nga gruaja; por të gjitha gjërat e Perëndisë.
13 Gjykoni vetë: a është e bukur që një grua t'i lutet Perëndisë e zbuluar?
14 A nuk ju mëson vetë natyra se, nëse një njeri ka flokë të gjatë, është turp për të?
15 Por nëse një grua ka flokë të gjatë, kjo është një lavdi për të, sepse flokët i janë dhënë si mbulesë.
16 Por nëse dikush duket se është i grindur, ne nuk kemi një zakon të tillë, as kishat e Perëndisë.
17 Tani në këtë që po ju shpall, nuk ju lavdëroj, që nuk mblidheni për të mirën, por për të keqen.
18 Sepse para së gjithash, kur mblidheni në kishë, dëgjoj se mes jush ka përçarje; dhe pjesërisht e besoj.
19 Sepse midis jush duhet të ketë edhe herezi, që ata që janë të miratuar të shfaqen midis jush.
20 Kur mblidheni, pra, në një vend, kjo nuk është për të ngrënë darkën e Zotit.
21 Sepse duke ngrënë, secili merr darkën e vet para tjetrit; dhe njëri është i uritur dhe tjetri është i dehur.
22 Çfarë? a nuk keni shtëpi për të ngrënë dhe për të pirë? apo përbuzni kishën e Perëndisë dhe turpëroni ata që nuk kanë? Çfarë të them unë për ju? do të të lavdëroj në këtë? Unë nuk ju lavdëroj.
23 Sepse unë kam marrë nga Zoti atë që ju kam transmetuar, se Zoti Jezus, po atë natë që u tradhtua, mori bukën.
24 Mbasi falënderoi, e theu dhe tha: " Merrni, hani; ky është trupi im që është thyer për ju; bëni këtë në përkujtimin tim".
25 Në të njëjtën mënyrë, pasi kishte darkuar, mori kupën dhe tha: " Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim; bëni këtë, sa herë që e pini, në përkujtimin tim".
26 Sepse sa herë që hani nga kjo bukë dhe pini këtë kupë, ju tregoni vdekjen e Zotit derisa ai të vijë.
27 Prandaj, kushdo që ha këtë bukë dhe pi këtë kupë të Zotit, padenjësisht, do të jetë fajtor për trupin dhe gjakun e Zotit.
28 Por njeriu le të shqyrtojë veten dhe le të hajë nga ajo bukë dhe të pijë nga ajo kupë.
29 Sepse ai që ha dhe pi padenjësisht, ha dhe pi dënimin e vetvetes, duke mos dalluar trupin e Zotit.
30 Për këtë arsye mes jush shumë janë të dobët dhe të sëmurë dhe shumë flenë.
31 Sepse, nëse do të gjykonim veten, nuk do të gjykoheshim.
32 Por kur gjykohemi, ndëshkohemi nga Zoti, që të mos dënohemi bashkë me botën.
33 Prandaj, vëllezërit e mi, kur mblidheni për të ngrënë, prisni njëri-tjetrin.
34 Dhe nëse dikush ka uri, le të hajë në shtëpi; që të mos mblidheni për të dënuar. Dhe pjesën tjetër do ta rregulloj kur të vij.

KAPITULLI 12

1 Sa për dhuntitë frymërore, vëllezër, nuk dua që të jeni të paditur.
2 Ju e dini se ishit johebrenj, të çuar te këta idhuj memecë, ashtu siç ju drejtuan.
3 Prandaj po ju jap të kuptoni se asnjë njeri që flet me anë të Frymës së Perëndisë nuk e quan Jezusin të mallkuar dhe se askush nuk mund të thotë se Jezusi është Zoti, përveçse me anë të Frymës së Shenjtë.
4 Tani ka shumëllojshmëri dhuratash, por i njëjti Frymë.
5 Dhe ka dallime në administrime, por i njëjti Zot.
6 Dhe ka larmi veprimesh, por është i njëjti Perëndi që vepron të gjitha në të gjitha.
7 Por shfaqja e Frymës i jepet çdo njeriu që të përfitojë.
8 Sepse dikujt i jepet nga Fryma fjala e diturisë; tjetrit fjalën e diturisë nga i njëjti Frymë;
9 Tjetrit besim me të njëjtin Frymë; tjetrit dhuratat e shërimit nga i njëjti Frymë;
10 Tjetrit veprat e mrekullive; në një profeci tjetër; tek një tjetër dallues i shpirtrave; një tjetri zhytës lloje gjuhësh; një tjetri interpretimi i gjuhëve:
11 Por të gjitha këto i bën i njëjti dhe i njëjti Frymë, duke ia ndarë secilit veçmas si të dojë.
12 Sepse, sikurse trupi është një dhe ka shumë gjymtyrë, dhe të gjitha gjymtyrët e të njëjtit trup, duke qenë të shumta, janë një trup i vetëm, kështu është edhe Krishti.
13 Sepse ne të gjithë pagëzohemi me një Frymë të vetëm në një trup të vetëm, qofshin judenj apo johebrenj, qofshim skllevër apo të lirë; dhe të gjithë janë bërë për të pirë në një Frymë të vetëm.
14 Sepse trupi nuk është një gjymtyrë e vetme, por shumë.
15 Në qoftë se këmba thotë: "Meqenëse nuk jam dora, nuk jam pjesë e trupit". a nuk është, pra, nga trupi?
16 Dhe në qoftë se veshi thotë: "Meqenëse nuk jam syri, nuk jam nga trupi". a nuk është, pra, nga trupi?
17 Nëse i gjithë trupi ishte sy, ku do të ishte dëgjimi? Nëse e gjithë do të dëgjonte, ku ishin nuhatja?
18 Por tani Perëndia i ka vendosur gjymtyrët secila prej tyre në trup, ashtu siç i pëlqeu.
19 Dhe nëse ishin të gjitha një gjymtyrë e vetme, ku do të ishte trupi?
20 Por tani janë shumë gjymtyrë, por një trup i vetëm.
21 Dhe syri nuk mund t'i thotë dorës: "Nuk kam nevojë për ty", as koka te këmbët: "Nuk kam nevojë për ty".
22 Jo, shumë më tepër janë të nevojshme ato gjymtyrë të trupit që duken më të dobëta:
23 Dhe ato gjymtyrë të trupit, që ne mendojmë se janë më pak të nderuara, ne u japim atyre një nder më të bollshëm; dhe pjesët tona të pakëndshme kanë bukuri më të bollshme.

24 Sepse gjymtyrët tona të bukura nuk kanë nevojë, por Perëndia e ka forcuar trupin, duke e nderuar edhe më shumë atë pjesë që mungon.
25 që të mos ketë përçarje në trup; por që anëtarët duhet të kenë të njëjtin kujdes njëri për tjetrin.
26 Dhe nëse vuan një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët vuajnë bashkë me të; ose të nderohet një gjymtyrë, të gjitha gjymtyrët gëzohen me të.
27 Tani ju jeni trupi i Krishtit dhe gjymtyrët në veçanti.
28 Dhe Perëndia caktoi disa në kishë, së pari apostuj, së dyti profetë, së treti mësues, pas kësaj mrekulli, pastaj dhurata shërimesh, ndihmash, qeverish, gjuhë të ndryshme.
29 A janë të gjithë apostuj? janë të gjithë profetë? janë të gjithë mësues? a janë të gjithë mrekullibërës?
30 A i keni të gjitha dhuntitë e shërimit? a flasin të gjithë me gjuhë? interpretojnë të gjithë?
31 Por lakmoni me zell dhuratat më të mira, por unë do t'ju tregoj një rrugë më të shkëlqyer.

KAPITULLI 13

1 Edhe sikur të flisja gjuhët e njerëzve dhe të engjëjve dhe të mos kisha dashuri hyjnore, do të bëhesha si bronzi që kumbon ose si cimbali që kumbon.
2 Dhe megjithëse unë kam dhuratën e profecisë dhe kuptoj të gjitha misteret dhe gjithë njohurinë; dhe megjithëse kam gjithë besimin, që të mund të largoj malet dhe të mos kem lëmoshë, nuk jam asgjë.
3 Edhe sikur të jepja të gjitha pasuritë e mia për të ushqyer të varfërit, edhe sikur ta jepja trupin tim për t'u djegur dhe të mos kisha lëmoshë, nuk do të më bënte asgjë.
4 Dashuria vuan gjatë dhe është e mirë; bamirësia nuk ka zili; bamirësia nuk lavdërohet, nuk krekoset,
5 Nuk sillet në mënyrë të pahijshme, nuk kërkon të sajat, nuk ngacmohet lehtë, nuk mendon për të keqen;
6 Nuk gëzohet për paudhësinë, por gëzohet për të vërtetën;
7 Duron të gjitha, beson të gjitha gjërat, shpreson të gjitha gjërat, duron të gjitha gjërat.
8 Dashuria nuk shuhet kurrë; por nëse ka profeci, ato do të dështojnë; nëse ka gjuhë, ato do të pushojnë; nëse ka njohuri, ajo do të zhduket.
9 Sepse dimë pjesërisht dhe pjesërisht profetizojmë.
10 Por kur të vijë ajo që është e përsosur, atëherë ajo që është pjesërisht do të hiqet.
11 Kur isha fëmijë, flisja si fëmijë, kuptova si fëmijë, mendoja si fëmijë, por kur u bëra burrë, i lashë gjërat fëminore.
12 Tani për tani ne shohim nga një xhami, në errësirë; por pastaj ballë për ballë: tani e di pjesërisht; por atëherë do të njoh ashtu siç jam njohur.
13 Dhe tani mbetet besimi, shpresa, dashuria, këto të tria; por më e madhja prej tyre është sadakaja.

KAPITULLI 14

1 Ndiqni dashurinë hyjnore dhe dëshironi dhurata shpirtërore, por më tepër që të mund të profetizoni.
2 Sepse ai që flet një gjuhë të panjohur nuk u flet njerëzve, por Perëndisë, sepse askush nuk e kupton; por në frymë ai flet mistere.
3 Por ai që profetizon, u flet njerëzve për ndërtim, nxitje dhe ngushëllim.
4 Ai që flet një gjuhë të panjohur, ndërton veten e tij; por ai që profetizon, ndërton kishën.
5 Unë do të doja që të gjithë të flisnit gjuhëra, por më tepër të profetizonit, sepse ai që profetizon është më i madh se ai që flet gjuhëra, veçse ai që interpreton, që kisha të marrë ndërtim.
6 Tani, vëllezër, nëse vij te ju duke folur gjuhëra, çfarë do t'ju sjellë, nëse nuk do t'ju flas ose me anë të zbulesës, ose me njohuri, ose duke profetizuar ose me doktrinë?
7 Edhe gjërat që nuk japin tingull, qoftë fyell apo qeste, po të mos dallojnë tingujt, si do të njihet ajo që bie fyell ose harpë?
8 Sepse, nëse boria jep një tingull të pasigurt, kush do të përgatitet për betejë?
9 Kështu edhe ju, nëse nuk shqiptoni me gjuhë fjalë të lehta për t'u kuptuar, si do të dihet ajo që thuhet? sepse ju do të flisni në ajër.
10 Mund të ketë kaq shumë lloje zërash në botë dhe asnjëri prej tyre nuk është pa kuptim.
11 Prandaj, nëse nuk e di kuptimin e zërit, do të jem për atë që flet një barbar dhe ai që flet do të jetë një barbar për mua.
12 Kështu edhe ju, meqenëse jeni të zellshëm për dhuratat shpirtërore, kërkoni që të mund të shkëlqeni për ndërtimin e kishës.
13 Prandaj ai që flet në një gjuhë të panjohur le të lutet që të mund të interpretojë.
14 Sepse, nëse lutem në një gjuhë të panjohur, fryma ime lutet, por zgjuarsia ime është e pafrytshme.
15 Çfarë është atëherë? Unë do të lutem me frymën, do të lutem edhe me zgjuarsinë; do të këndoj me frymën dhe do të këndoj gjithashtu me mendjen.
16 Përndryshe, kur do të bekosh me frymën, si do të thotë "amen" në falënderimin tënd ai që zë dhomën e të pamësuarve, duke qenë se nuk kupton çfarë thua?
17 Sepse ti falënderon mirë, por tjetri nuk ndërtohet.
18 Falënderoj Perëndinë tim, flas gjuhë më shumë se ju të gjithë.
19 Por në kishë doja të flisja më mirë pesë fjalë me zgjuarsinë time, që me zërin tim të mësoja edhe të tjerët, se sa dhjetë mijë fjalë në një gjuhë të panjohur.
20 Vëllezër, mos jini fëmijë në mendje; por bëhuni fëmijë nga keqdashja, por burra në mendje.
21 Në ligj është shkruar: "Unë do t'i flas këtij populli me gjuhë të tjera dhe me buzë të tjera; dhe megjithatë për të gjitha ato që nuk do të më dëgjojnë, thotë Zoti.
22 Prandaj gjuhët janë një shenjë jo për ata që besojnë, por për ata që nuk besojnë; por profecia nuk u shërben atyre që nuk besojnë, por atyre që besojnë.
23 Pra, në qoftë se e gjithë kisha mblidhet në një vend të vetëm dhe të gjithë flasin gjuhëra dhe vijnë të paditur ose jobesimtarë, a nuk do të thonë se jeni të çmendur?
24 Por në qoftë se të gjithë profetizojnë dhe hyn një që nuk beson ose një i pamësuar, ai është i bindur për të gjitha, ai gjykohet nga të gjithë.
25 Dhe kështu zbulohen sekretet e zemrës së tij; dhe kështu, duke rënë me fytyrë për tokë, ai do të adhurojë Perëndinë dhe do të tregojë se Perëndia është në ju me të vërtetë.
26 Si është, pra, o vëllezër? kur mblidheni, secili prej jush ka një psalm, ka një doktrinë, ka një gjuhë, ka një zbulesë, ka një interpretim. Të gjitha gjërat le të bëhen për ndërtim.

27 Në qoftë se dikush flet në një gjuhë të panjohur, le të jetë nga dy ose maksimumi nga tre, dhe kjo sigurisht; dhe le të interpretojë.
28 Por nëse nuk ka përkthyes, le të heshtë në kishë; dhe le t'i flasë vetes dhe Perëndisë.
29 Profetët le të flasin dy a tre dhe tjetri le të gjykojë.
30 Nëse ndonjë gjë i zbulohet një tjetri që është ulur pranë, i pari le të heshtë.
31 Sepse të gjithë mund të profetizoni një nga një, që të gjithë të mësojnë dhe të gjithë të ngushëllohen.
32 Dhe shpirtrat e profetëve u nënshtrohen profetëve.
33 Sepse Perëndia nuk është autori i hutimit, por i paqes, si në të gjitha kishat e shenjtorëve.
34 Gratë tuaja le të heshtin nëpër kisha, sepse nuk u lejohet të flasin; por ata janë urdhëruar të jenë nën bindje, siç thotë edhe ligji.
35 Dhe nëse duan të mësojnë diçka, le t'i pyesin burrat e tyre në shtëpi, sepse është turp për gratë të flasin në kishë.
36 Çfarë? doli nga ju fjala e Perëndisë? apo te erdhi vetem ty?
37 Nëse dikush mendon se është një profet ose shpirtëror, le të pranojë se gjërat që unë ju shkruaj janë urdhërimet e Zotit.
38 Por nëse dikush është injorant, le të jetë i paditur.
39 Prandaj, vëllezër, lakmoni të profetizoni dhe mos ndaloni të flisni në gjuhë.
40 Të gjitha gjërat le të bëhen me dinjitet dhe rregull.

KAPITULLI 15

1 Për më tepër, vëllezër, unë ju shpall ungjillin që ju predikova, të cilin edhe ju e keni marrë dhe në të cilin qëndroni;
2 Me anë të të cilit do të shpëtoheni, nëse mbani mend atë që ju predikova, nëse nuk keni besuar më kot.
3 Sepse unë ju dhashë para së gjithash atë që mora edhe unë, se si Krishti vdiq për mëkatet tona sipas Shkrimeve;
4 Dhe se ai u varros dhe u ringjall të tretën ditë, sipas Shkrimeve:
5 Dhe se ai u pa nga Kefa, pastaj nga të dymbëdhjetët:
6 Pas kësaj, ai u pa menjëherë mbi pesëqind vëllezër; nga të cilët pjesa më e madhe ka mbetur deri më sot, por disa i ka zënë gjumi.
7 Pas kësaj, ai u pa nga Jakobi; pastaj nga të gjithë apostujt.
8 Dhe së fundi, ai u pa edhe nga unë, si i lindur jashtë kohe.
9 Sepse unë jam më i vogli i apostujve, që nuk jam i denjë të quhem apostull, sepse kam përndjekur kishën e Perëndisë.
10 Por me hirin e Perëndisë jam ai që jam; dhe hiri i tij që më dha nuk ishte i kotë; por unë u mundova më tepër se të gjithë, por jo unë, por hiri i Perëndisë që ishte me mua.
11 Prandaj, qoftë unë apo ata, kështu predikojmë dhe ju ashtu besuat.
12 Tani nëse predikohet se Krishti u ringjall prej së vdekurish, si thonë disa prej jush se nuk ka ringjallje të të vdekurve?
13 Por nëse nuk ka ringjallje të të vdekurve, atëherë Krishti nuk është ringjallur;
14 Dhe nëse Krishti nuk është ringjallur, predikimi ynë është i kotë dhe i kotë është edhe besimi juaj.
15 Po, dhe ne jemi gjetur dëshmitarë të rremë të Perëndisë; sepse ne kemi dëshmuar për Perëndinë se ai ringjalli Krishtin, të cilin ai nuk e ringjalli, nëse është kështu që të vdekurit nuk ringjallen.
16 Sepse, nëse të vdekurit nuk ringjallen, atëherë Krishti nuk është ringjallur;
17 Dhe nëse Krishti nuk është ringjallur, besimi juaj është i kotë; ju jeni ende në mëkatet tuaja.
18 Atëherë edhe ata që kanë fjetur në Krishtin janë të humbur.
19 Nëse vetëm në këtë jetë kemi shpresë në Krishtin, ne jemi më të mjerë nga të gjithë njerëzit.
20 Por tani Krishti u ringjall prej së vdekurish dhe u bë fryti i parë i atyre që fjetën.
21 Sepse, duke qenë se me anë të njeriut erdhi vdekja, me anë të njeriut erdhi edhe ringjallja e të vdekurve.
22 Sepse, ashtu si në Adamin të gjithë vdesin, ashtu në Krishtin të gjithë do të ringjallen.
23 Por secili sipas rendit të vet: Krishti është fryti i parë; më pas ata që janë të Krishtit në ardhjen e tij.
24 Pastaj vjen fundi, kur ai do t'ia dorëzojë mbretërinë Perëndisë, Atit; kur ai të ketë rrëzuar çdo sundim, çdo autoritet dhe pushtet.
25 Sepse ai duhet të mbretërojë derisa t'i vërë të gjithë armiqtë nën këmbët e tij.
26 Armiku i fundit që do të shkatërrohet është vdekja.
27 Sepse ai i ka vënë të gjitha nën këmbët e tij. Por kur ai thotë se të gjitha gjërat i janë nënshtruar, është e qartë se ai është përjashtuar, i cili i vuri të gjitha gjërat nën të.
28 Dhe kur të gjitha gjërat t'i nënshtrohen atij, atëherë edhe vetë Biri do t'i nënshtrohet atij që ia nënshtron të gjitha, që Perëndia të jetë gjithçka në të gjithë.
29 Përndryshe, çfarë do të bëjnë ata që pagëzohen për të vdekurit, nëse të vdekurit nuk ringjallen? pse pastaj pagëzohen për të vdekurit?
30 Dhe pse jemi në rrezik çdo orë?
31 Unë protestoj për gëzimin tuaj që kam në Krishtin Jezus, Zotin tonë, unë vdes çdo ditë.
32 Në qoftë se kam luftuar kundër bishave në Efes si njerëzit, çfarë dobie kam nëse të vdekurit nuk ringjallen? le të hamë e të pimë; sepse nesër do të vdesim.
33 Mos u gënjeni: fjalët e këqija prishin sjelljet e mira.
34 Zgjohuni për drejtësinë dhe mos mëkatoni; sepse disa nuk e njohin Perëndinë; këtë e them për turpin tuaj.
35 Por dikush do të thotë: "Si ringjallen të vdekurit?". dhe me çfarë trupi vijnë?
36 O budalla, ajo që mbjell nuk ngjallet, veçse nuk vdes.
37 Dhe atë që mbjell, nuk mbjell atë trup që do të jetë, por grurë të zhveshur, mund të jetë rasti i grurit ose i ndonjë drithi tjetër.
38 Por Perëndia i jep trupin sipas dëshirës së tij dhe çdo farë trupin e vet.
39 Çdo mish nuk është i njëjti mish; por tjetër është mishi i njerëzve, tjetër mishi i kafshëve, tjetër i peshqve dhe tjetër i shpendëve.
40 Ka edhe trupa qiellorë dhe trupa tokësorë; por tjetër është lavdia e qiellorit dhe tjetër është lavdia e atyre që janë tokësorë.
41 Tjetër është lavdia e diellit dhe tjetër lavdia e hënës dhe tjetër lavdia e yjeve, sepse një yll ndryshon nga një yll tjetër për nga lavdia.
42 Kështu është edhe ringjallja e të vdekurve. Është mbjellë në korruptim; është ngritur në moskorruptim:

43 Mbillet në çnderim; ringjallet në lavdi; mbillet në dobësi; është ngritur në pushtet:
44 Mbillet një trup natyral; është ngritur një trup shpirtëror. Ekziston një trup natyror dhe ka një trup shpirtëror.
45 Dhe kështu është shkruar: Njeriu i parë Adami u bë një shpirt i gjallë; Adami i fundit u bë një frymë gjallëruese.
46 Por kjo nuk ishte e para që është shpirtërore, por ajo që është e natyrshme; dhe më pas atë që është shpirtërore.
47 Njeriu i parë është nga dheu, prej dheu; njeriu i dytë është Zoti nga qielli.
48 Ashtu siç është dheu, të tillë janë edhe dheutë; dhe siç është qiellori, të tillë janë edhe qiellorët.
49 Dhe ashtu siç kemi mbartur shëmbëlltyrën e tokësorit, do të mbartim edhe shëmbëlltyrën e qiellorit.
50 Tani këtë po them, o vëllezër, se mishi dhe gjaku nuk mund të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë; as korrupsioni nuk trashëgon paprishjen.
51 Vini re, unë ju tregoj një mister; Nuk do të flemë të gjithë, por të gjithë do të ndryshojmë,
52 Në një çast, sa hap e mbyll sytë, në borinë e fundit, sepse do të bjerë boria dhe të vdekurit do të ringjallen të pakorruptueshëm dhe ne do të ndryshojmë.
53 Sepse ky i korruptueshëm duhet të veshë mosprishjen dhe ky i vdekshëm duhet të veshë pavdekësinë.
54 Kështu, kur ky i prishshëm do të veshë mosprishjen dhe ky i vdekshëm do të veshë pavdekësinë, atëherë do të realizohet fjala që është shkruar: "Vdekja u përpi në fitore".
55 O vdekje, ku është thumbi jot? O varr, ku është fitorja jote?
56 Thimbja e vdekjes është mëkati; dhe forca e mëkatit është ligji.
57 Por falënderimi i qoftë Perëndisë, që na jep fitoren me anë të Zotit tonë Jezu Krisht.
58 Prandaj, vëllezërit e mi të dashur, jini të palëkundur, të palëkundur, duke tepruar gjithmonë në veprën e Zotit, meqenëse e dini se mundi juaj nuk është i kotë në Zotin.

KAPITULLI 16

1 Për sa i përket mbledhjes për shenjtorët, ashtu siç i kam urdhëruar kishave të Galatisë, bëni edhe ju.
2 Ditën e parë të javës, secili prej jush le të shtrihet pranë tij, ashtu si Perëndia e bëri të mbarë, që të mos ketë mbledhje kur të vij unë.
3 Dhe kur të vij unë, ata që do të miratoni me letrat tuaja, do t'i dërgoj për të sjellë bujarinë tuaj në Jeruzalem.
4 Dhe në qoftë se është e nevojshme që të shkoj edhe unë, ata do të vijnë me mua.
5 Tani do të vij te ju kur të kaloj nëpër Maqedoni, sepse po kaloj nëpër Maqedoni.
6 Dhe ndoshta do të qëndroj, po, dhe do të dimëroj me ju, që ju të më çoni në udhëtimin tim kudo që të shkoj.
7 Sepse nuk do të të shoh tani rrugës; por shpresoj të qëndroj pak me ju, nëse Zoti e lejon.
8 Por unë do të qëndroj në Efes deri në Rrëshajë.
9 Sepse më është hapur një derë e madhe dhe e efektshme dhe ka shumë kundërshtarë.
10 Tani, nëse vjen Timoteu, kini kujdes që të jetë me ju pa frikë, sepse ai kryen veprën e Zotit, ashtu si bëj edhe unë.
11 Askush, pra, të mos e përçmojë, por nxirreni në paqe që të vijë tek unë, sepse e pres bashkë me vëllezërit.
12 Sa për vëllanë tonë Apolin, i kërkova shumë që të vinte te ju bashkë me vëllezërit; por ai do të vijë kur të ketë kohë të përshtatshme.
13 Rrini zgjuar, qëndroni të patundur në besim, hiqni dorë si burrat, jini të fortë.
14 Të gjitha gjërat tuaja le të bëhen me dashuri.
15 Ju lutem, o vëllezër, (ju e dini se shtëpia e Stefanasit është fryti i parë i Akaisë dhe se ata janë të varur nga shërbimi i shenjtorëve,)
16 Që t'i nënshtroheni të tillëve dhe kujtdo që ndihmon me ne dhe punon.
17 Më gëzon ardhja e Stefanës, e Fortunatit dhe e Akaikut, sepse ata kanë dhënë atë që ju ka munguar.
18 Sepse ata kanë freskuar frymën time dhe tuajën; prandaj pranoni ata që janë të tillë.
19 Kishat e Azisë ju përshëndesin. Akuila dhe Prishila ju përshëndesin shumë në Zotin, me kishën që është në shtëpinë e tyre.
20 Të gjithë vëllezërit ju përshëndesin. Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë.
21 Përshëndetja për mua Pali me dorën time.
22 Nëse dikush nuk e do Zotin Jezu Krisht, le të jetë Anathema Maranatha.
23 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju.
24 Dashuria ime qoftë me ju të gjithë në Krishtin Jezus. Amen. (Letra e parë drejtuar Korintasve u shkrua nga Filipi nga Stephanas dhe Fortunatus dhe Akaicus dhe Timotheus.)

2 Korintasve

KAPITULLI 1

1 Pali, apostulli i Jezu Krishtit me vullnetin e Perëndisë, dhe Timoteu, vëllai ynë, në kishën e Perëndisë që është në Korint, me të gjithë shenjtorët që janë në gjithë Akainë:
2 Hiri dhe paqe qoftë mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
3 I bekuar qoftë Perëndia, Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i mëshirës dhe Perëndia i çdo ngushëllimi;
4 që na ngushëllon në gjithë shtrëngimin tonë, që të mund të ngushëllojmë ata që janë në çdo telash, me ngushëllimin me të cilin ne vetë ngushëllohemi nga Perëndia.
5 Sepse, ashtu si vuajtjet e Krishtit teprojnë në ne, po ashtu tepron ngushëllimi ynë me anë të Krishtit.
6 Dhe nëse jemi të pikëlluar, kjo është për ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj, që është e efektshme në durimin e të njëjtave vuajtje që vuajnë edhe ne; ose nëse ngushëllohemi, është për ngushëllimin dhe shpëtimin tuaj.
7 Dhe shpresa jonë për ju është e patundur, duke ditur se, sikurse jeni pjesëmarrës në vuajtjet, ashtu do të jeni edhe ju në ngushëllim.
8Sepse ne, vëllezër, nuk do të donim të mos e njihnit hallin tonë që na erdhi në Azi, që ishim të stërngarkuar nga masa, mbi fuqinë, aq sa të dëshpëruam edhe nga jeta;
9 Por ne e kishim dënimin me vdekje në vetvete, që të mos kishim besim te vetja, por te Perëndia që ringjall të vdekurit.
10 që na çliroi nga një vdekje kaq e madhe dhe na çliron; në të cilin kemi besim se do të na çlirojë akoma;
11 Ju gjithashtu ndihmoni së bashku me lutje për ne, që për dhuratën që na është dhënë me anë të shumë njerëzve, të falënderohen shumë për ne.
12 Sepse gëzimi ynë është ky, dëshmia e ndërgjegjes sonë, që me thjeshtësi dhe sinqeritet hyjnor, jo me dituri mishore, por me hirin e Perëndisë, e kemi bërë bisedën tonë në botë dhe më tepër me ju.
13 Sepse ne nuk ju shkruajmë asgjë tjetër përveç asaj që lexoni ose pranoni; dhe besoj se do ta pranoni deri në fund;
14 Sikurse edhe ju na keni pranuar pjesërisht, se ne jemi gëzimi juaj, sikurse edhe ju jeni yni në ditën e Zotit Jezus.
15 Dhe me këtë siguri kisha ndërmend të vij te ju më parë, që të mund të kishit një përfitim të dytë;
16 Dhe të kaloj pranë jush në Maqedoni dhe të kthehem përsëri nga Maqedonia te ju dhe të më çojnë në rrugën time drejt Judesë.
17 Pra, kur isha në këtë mënyrë, a përdora butësinë? apo gjërat që unë synoj, a i vendos sipas mishit, që me mua të ketë po po dhe jo jo?
18 Por meqë Perëndia është i vërtetë, fjala jonë ndaj jush nuk ishte po dhe jo.
19 Sepse Biri i Perëndisë, Jezu Krishti, që u predikua midis jush nga ne, edhe nga unë, nga Silvani dhe nga Timoteu, nuk ishte po dhe jo, por në të ishte po.
20 Pasi të gjitha premtimet e Perëndisë në të janë po, dhe në të Amen, për lavdinë e Perëndisë nëpërmjet nesh.
21 Tani ai që na forcon me ju në Krishtin dhe na vajosi është Perëndia;
22 i cili gjithashtu na vulosi dhe na dha urdhrin e Frymës në zemrat tona.
23 Për më tepër, unë thërras Perëndinë për një dëshmi mbi shpirtin tim, se për t'ju kursyer nuk kam ardhur ende në Korint.
24 Jo sepse ne sundojmë mbi besimin tuaj, por jemi ndihmës të gëzimit tuaj, sepse ju qëndroni me anë të besimit.

KAPITULLI 2

1 Por unë e vendosa këtë me veten time, që të mos vij përsëri te ju me hidhërim.
2 Sepse, në qoftë se unë të pendoj, kush është ai që më gëzon, veçse ai që është penduar nga unë?
3 Dhe këtë ju shkrova, që, kur të vija, të mos kem dhembje nga ata për të cilët duhet të gëzohem; duke pasur besim te ju të gjithë, se gëzimi im është gëzimi i ju të gjithëve.
4 Sepse nga shumë mundim dhe ankth zemre ju shkrova me shumë lot; jo që të hidhëroheni, por që të njihni dashurinë që kam më tepër për ju.
5 Por nëse ndokush ka shkaktuar pikëllim, nuk më ka hidhëruar mua, por pjesërisht, që të mos ju skandalizoj të gjithëve.
6 I mjafton një njeriu të tillë ky ndëshkim, që iu bë shumë njerëzve.
7 Përkundrazi, ju duhet më mirë ta falni dhe ta ngushëlloni, se mos ndoshta një i tillë do të gëlltitet nga pikëllimi i madh.
8 Prandaj ju lutem që të konfirmoni dashurinë tuaj ndaj tij.
9 Sepse edhe për këtë shkrova, që të njoh provën tuaj nëse jeni të bindur në çdo gjë.
10 Kujt ju falni ndonjë gjë, edhe unë ia fal;
11 që Satanai të mos përfitojë nga ne, sepse ne nuk jemi të paditur ndaj planeve të tij.
12 Për më tepër, kur erdha në Troadë për të predikuar ungjillin e Krishtit dhe m'u hap një derë e Zotit,
13 Nuk pata prehje në frymën time, sepse nuk gjeta Titin, vëllanë tim; por, duke u larguar prej tyre, shkova që andej në Maqedoni.
14 Tani, falënderimi i qoftë Perëndisë, i cili na bën gjithmonë të triumfojmë në Krishtin dhe e bën të qartë erën e njohurisë së tij nga ne kudo.
15 Sepse ne jemi për Perëndinë një erë e këndshme e Krishtit, në ata që janë të shpëtuar dhe në ata që humbasin.
16 Për atë ne jemi era e vdekjes deri në vdekje; dhe tjetrit aroma e jetës në jetë. Dhe kush është i mjaftueshëm për këto gjëra?
17 Sepse ne nuk jemi si shumë që e prishim fjalën e Perëndisë, por flasim për sinqeritet, por si nga Perëndia, në sytë e Perëndisë, në Krishtin.

KAPITULLI 3

1 A fillojmë përsëri të lavdërojmë veten? apo na duhen ne, si disa të tjerë, letra lavdërimi për ju, apo letra lavdërimi nga ju?
2 Ju jeni letra jonë e shkruar në zemrat tona, e njohur dhe e lexuar nga të gjithë njerëzit:
3 Meqenëse ju jeni shpallur haptazi se jeni letra e Krishtit e shërbyer nga ne, e shkruar jo me bojë, por me Frymën e Perëndisë së gjallë; jo në tavolina prej guri, por në tryeza mishi të zemrës.
4 Dhe një besim të tillë kemi nëpërmjet Krishtit te Zoti:

5 Jo se ne jemi të mjaftueshëm nga vetja për të menduar diçka si për veten tonë; por mjaftueshmëria jonë është nga Perëndia;
6 i cili gjithashtu na bëri shërbëtorë të aftë të Besëlidhjes së Re; jo nga shkronja, por nga fryma, sepse shkronja vret, por fryma jep jetë.
7 Por nëse shërbimi i vdekjes, i shkruar dhe i gdhendur në gurë, ishte i lavdishëm, kështu që bijtë e Izraelit nuk mund të shihnin me këmbëngulje fytyrën e Moisiut për lavdinë e fytyrës së tij; cila lavdi do të hiqej:
8 Si nuk do të jetë shumë e lavdishme shërbimi i frymës?
9 Sepse, në qoftë se shërbimi i dënimit është lavdi, shumë më tepër është lavdia shërbimi i drejtësisë.
10 Sepse edhe ajo që u bë e lavdishme nuk kishte lavdi në këtë aspekt, për shkak të lavdisë së shkëlqyer.
11 Sepse, nëse ajo që është hequr ishte e lavdishme, aq më tepër ajo që mbetet është e lavdishme.
12 Duke parë, pra, se kemi një shpresë të tillë, ne përdorim shumë qartësi:
13 Dhe jo si Moisiu, i cili i vuri një vel mbi fytyrën e tij, që bijtë e Izraelit të mos mund të shikonin me vendosmëri deri në fund të asaj që është shfuqizuar.
14 Por mendjet e tyre u verbuan, sepse deri sot e njëjta perde mbetet e pa hequr në leximin e Besëlidhjes së Vjetër; e cila vel është hequr në Krishtin.
15 Por edhe sot e kësaj dite, kur lexohet Moisiu, veli është mbi zemrën e tyre.
16 Megjithatë, kur të kthehet te Zoti, veli do të hiqet.
17 Tani ai Frymë është Zoti; dhe aty ku është Fryma e Zotit, atje është liria.
18 Por ne të gjithë, me fytyrë hapur duke parë si në një gotë lavdinë e Zotit, shndërrohemi në të njëjtën shëmbëlltyrë nga lavdia në lavdi, madje si nga Fryma e Zotit.

KAPITULLI 4

1 Prandaj, duke qenë se kemi këtë shërbesë, ashtu siç kemi marrë mëshirën, nuk na ligështohet;
2 Por hoqën dorë nga gjërat e fshehta të pandershmërisë, duke mos ecur me dredhi dhe duke mos e përdorur fjalën e Perëndisë me mashtrim; por duke shfaqur të vërtetën, duke ia dorëzuar veten ndërgjegjes së çdo njeriu përpara Perëndisë.
3 Por nëse ungjilli ynë është i fshehur, ai u mbetet i fshehur atyre që kanë humbur;
4 Në të cilët perëndia e kësaj bote ua ka verbuar mendjet atyre që nuk besojnë, që të mos ndriçojë tek ata drita e ungjillit të lavdishëm të Krishtit, që është shëmbëlltyra e Perëndisë.
5 Sepse ne nuk predikojmë veten tonë, por Krishtin Jezus, Zotin; dhe ne jemi shërbëtorët tuaj për hir të Jezusit.
6 Sepse Perëndia, që urdhëroi dritën të shkëlqejë nga errësira, ka ndriçuar në zemrat tona, për të dhënë dritën e njohjes së lavdisë së Perëndisë në fytyrën e Jezu Krishtit.
7 Por ne e kemi këtë thesar në enë balte, që madhështia e fuqisë të jetë nga Perëndia dhe jo nga ne.
8 Jemi të shqetësuar nga çdo anë, por jo të pikëlluar; jemi të hutuar, por jo të dëshpëruar;
9 Të përndjekur, por jo të braktisur; i rrëzuar, por jo i shkatërruar;
10 Duke mbajtur gjithmonë në trup vdekjen e Zotit Jezus, që edhe jeta e Jezusit të shfaqet në trupin tonë.
11 Sepse ne që jetojmë dorëzohemi gjithmonë në vdekje për hir të Jezusit, që edhe jeta e Jezusit të shfaqet në mishin tonë të vdekshëm.
12 Kështu, pra, vdekja vepron në ne, por jeta në ju.
13 Ne, duke pasur të njëjtin frymë besimi, siç është shkruar: Unë besova dhe prandaj fola; ne gjithashtu besojmë dhe prandaj flasim;
14 Duke ditur se ai që ringjalli Zotin Jezus do të na ringjallë edhe ne me anë të Jezusit dhe do të na paraqesë me ju.
15 Sepse të gjitha gjërat janë për ju, që hiri i bollshëm, nëpërmjet falënderimit të shumë njerëzve, të teprojë në lavdinë e Perëndisë.
16 Për këtë arsye ne nuk lodhemi; por edhe pse njeriu ynë i jashtëm humbet, njeriu i brendshëm përtërihet ditë pas dite.
17 Sepse vuajtja jonë e lehtë, që është veçse për një çast, sjell për ne një peshë lavdie shumë më të madhe dhe të përjetshme;
18 Ndërsa ne nuk shohim gjërat që shihen, por gjërat që nuk shihen, sepse gjërat që shihen janë të përkohshme; por gjërat që nuk shihen janë të përjetshme.

KAPITULLI 5

1 Sepse ne e dimë se, nëse shtëpia jonë tokësore e kësaj tabernakulli do të shpërbëhej, ne kemi një ndërtesë të Perëndisë, një shtëpi të përjetshme në qiej, një shtëpi të pabërë nga dora.
2 Sepse për këtë ne rënkojmë, duke dashur me zell të vishemi me shtëpinë tonë që është nga qielli:
3 Po të jetë kështu që të veshur nuk do të gjendemi lakuriq.
4 Sepse ne që jemi në këtë tabernakull rënkojmë duke qenë të rënduar; jo për këtë do të na zhveshin, por na veshin, që vdekshmëria të përpihet nga jeta.
5 Tani ai që na ka bërë për të njëjtën gjë është Perëndia, i cili gjithashtu na ka dhënë vulën e Frymës.
6 Prandaj ne jemi gjithmonë të sigurt, duke ditur se, ndërsa jemi në shtëpi në trup, jemi larg Zotit:
7 (Sepse ne ecim me anë të besimit, jo me anë të shikimit.)
8 Ne jemi të sigurt, them unë, dhe dëshirojmë më tepër të largohemi nga trupi dhe të jemi të pranishëm me Zotin.
9 Prandaj, ne mundohemi që, qofshim të pranishëm ose të munguar, të jemi të pranuar prej tij.
10 Sepse ne të gjithë duhet të dalim përpara gjykatës së Krishtit; që secili të marrë gjërat që ka bërë në trupin e tij, sipas asaj që ka bërë, qofshin ato të mira apo të këqija.
11 Duke njohur, pra, tmerrin e Zotit, ne i bindim njerëzit; por ne i jemi shfaqur Perëndisë; dhe besoj se edhe në ndërgjegjet tuaja janë shfaqur.
12 Sepse ne nuk e rekomandojmë veten përsëri te ju, por ju japim rastin të lavdëroheni për ne, që të keni disi t'u përgjigjeni atyre që mburren në dukje dhe jo në zemër.
13 Sepse nëse jemi të vetmuar, kjo është për Perëndinë, ose nëse jemi të matur, kjo është për çështjen tuaj.
14 Sepse dashuria e Krishtit na shtrëngon; sepse kështu gjykojmë se nëse një ka vdekur për të gjithë, atëherë të gjithë kanë vdekur:
15 Dhe që ai vdiq për të gjithë, që ata që jetojnë të mos jetojnë tani e tutje për veten e tyre, por për atë që vdiq për ta dhe u ringjall.

16 Prandaj tash e tutje ne nuk e njohim më njeri sipas mishit; po, megjithëse e kemi njohur Krishtin sipas mishit, tani e tutje nuk e njohim më.
17 Prandaj, nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë e re; gjërat e vjetra kanë kaluar; ja, të gjitha gjërat janë bërë të reja.
18 Dhe të gjitha gjërat janë nga Perëndia, i cili na pajtoi me veten me anë të Jezu Krishtit dhe na dha shërbimin e pajtimit;
19 Veç kësaj, se Perëndia ishte në Krishtin, duke e pajtuar botën me veten e tij, duke mos ua ngarkuar atyre fajet e tyre; dhe na ka besuar fjalën e pajtimit.
20 Tani, pra, ne jemi ambasadorë për Krishtin, sikur Perëndia të ishte lutur nëpërmjet nesh; ju lutemi në vend të Krishtit, paqtohuni me Perëndinë.
21 Sepse ai e bëri mëkat për ne, që nuk njihte mëkat; që ne të bëhemi drejtësia e Perëndisë në të.

KAPITULLI 6

1 Ne, pra, si punëtorë bashkë me të, ju lutemi edhe ju që të mos e merrni më kot hirin e Perëndisë.
2 (Sepse ai thotë: Unë të kam dëgjuar në një kohë të pranuar dhe në ditën e shpëtimit të kam ndihmuar; ja, tani është koha e pranuar; ja, tani është dita e shpëtimit.)
3Duke mos fyer në asnjë gjë, që të mos fajësohet shërbimi:
4 Por në çdo gjë, duke e miratuar veten si shërbëtorë të Perëndisë, me shumë durim, në mundime, në nevoja, në ankthe,
5 Në vija, në burgje, në trazira, në mundime, në roje, në agjërime;
6 Me anë të pastërtisë, me njohurinë, me durimin, me mirësinë, me Frymën e Shenjtë, me dashurinë e pa shtirur,
7 Me fjalën e së vërtetës, me fuqinë e Perëndisë, me armaturën e drejtësisë në të djathtë dhe në të majtë,
8 Me nderim dhe me çnderim, me lajmërim të keq dhe me predikim të mirë, si mashtrues, por të vërtetë;
9 Si i panjohur, por i njohur; si duke vdekur dhe, ja, ne jetojmë; si i ndëshkuar dhe jo i vrarë;
10 I trishtuar, por gjithnjë i gëzuar; si të varfër, por duke bërë shumë të pasur; sikur të mos kesh asgjë, por të zotërosh të gjitha gjërat.
11 O korintas, goja jonë është e hapur për ju, zemra jonë është zgjeruar.
12 Ju nuk jeni të ngushtë në ne, por jeni të ngushtë në zorrët tuaja.
13 Tani për një shpërblim në të njëjtën gjë (unë flas si fëmijëve të mi) bëhuni të zgjeruar edhe ju.
14 Mos u lidhni në një zgjedhë të pabarabartë me jobesimtarët, sepse çfarë shoqërie ka drejtësia me padrejtësinë? dhe çfarë bashkimi ka drita me errësirën?
15 Dhe çfarë harmonie ka Krishti me Belialin? apo çfarë pjese ka ai që beson me një jobesimtar?
16 Dhe çfarë marrëveshje ka tempulli i Perëndisë me idhujt? sepse ju jeni tempulli i Perëndisë së gjallë; siç ka thënë Perëndia: Unë do të banoj në to dhe do të eci në to; dhe unë do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli im.
17 Prandaj dilni nga mesi i tyre dhe ndahuni, thotë Zoti, dhe mos prekni gjënë e papastër; dhe unë do t'ju pranoj,
18 Dhe do të jem një Atë për ju dhe ju do të jeni bijtë dhe bijat e mia, thotë Zoti i Plotfuqishëm.

KAPITULLI 7

1 Duke pasur, pra, këto premtime, shumë të dashur, le të pastrohemi nga çdo ndyrësi e mishit dhe e shpirtit, duke e përsosur shenjtërinë në frikën e Perëndisë.
2 Na pranoni; nuk kemi bërë asnjë të padrejtë, nuk kemi korruptuar askënd, nuk kemi mashtruar askënd.
3 Këtë nuk e them që t'ju dënoj, sepse kam thënë më parë se ju jeni në zemrat tona për të vdekur dhe për të jetuar me ju.
4 I madh është guximi i të folurit tim ndaj teje, i madh është lavdia ime për ty; jam plot me ngushëllim, jam jashtëzakonisht i gëzuar në të gjitha shtrëngimet tona.
5 Sepse, kur erdhëm në Maqedoni, mishi ynë nuk pati prehje, por ishim të shqetësuar nga çdo anë; pa ishin luftimet, brenda ishin frika.
6 Megjithatë Perëndia, që ngushëllon të rrëzuarit, na ngushëlloi me ardhjen e Titit;
7 Dhe jo vetëm nga ardhja e tij, por nga ngushëllimi me të cilin u ngushëllua në ju, kur na tregoi dëshirën tuaj të zjarrtë, zinë tuaj, mendjen tuaj të zjarrtë ndaj meje; kështu që u gëzova më shumë.
8 Sepse, edhe sikur të të pendova me një letër, nuk pendohem, megjithëse u pendova, sepse e kuptoj se e njëjta letër të ka ardhur keq, edhe pse për një stinë.
9 Tani unë gëzohem, jo se u penduat, por që u pikëlluat për pendim, sepse u penduat sipas mënyrës hyjnore, që të mos dëmtoni asgjë nga ne.
10 Sepse trishtimi sipas Perëndisë sjell pendim për shpëtimin për të cilin nuk duhet penduar, por trishtimi i botës sjell vdekjen.
11 Pasi vini re e njëjta gjë, që ju u trishtuat sipas një lloji të perëndishëm, çfarë kujdesi shkaktoi tek ju, po, çfarë pastrimi të vetvetes, po, çfarë indinjate, po, çfarë frike, po, çfarë dëshire e zjarrtë, po, çfarë zell, po, çfarë hakmarrjeje! Në të gjitha gjërat ju e keni miratuar veten që të jeni të qartë në këtë çështje.
12 Prandaj, edhe pse ju shkrova, nuk e bëra për shkakun e tij që kishte bërë gabim, as për kauzën e tij që vuajti keq, por që kujdesi ynë për ju në sytë e Perëndisë t'ju shfaqej.
13 Prandaj ne u ngushëlluam në ngushëllimin tuaj; po, dhe aq më tepër u gëzuam për gëzimin e Titit, sepse fryma e tij u freskua nga ju të gjithë.
14 Sepse, nëse jam mburrur me të për ju, nuk kam turp; por siç ju thamë të gjitha gjërat me të vërtetën, edhe mburrja jonë që bëra përpara Titit është e vërtetë.
15 Dhe dashuria e tij e brendshme është më e madhe ndaj jush, ndërkohë që ai kujton bindjen e të gjithë juve, se si e keni pritur me frikë dhe dridhje.
16 Prandaj gëzohem që kam besim te ti në çdo gjë.

KAPITULLI 8

1 Për më tepër, vëllezër, ne ju pranojmë hirin e Perëndisë që u është dhënë kishave të Maqedonisë;
2 Sa që në një sprovë të madhe mundimi, bollëku i gëzimit të tyre dhe varfëria e tyre e thellë u shtuan në pasuritë e bujarisë së tyre.
3 Pasi për fuqinë e tyre, unë dëshmoj, po, dhe përtej fuqisë së tyre ata ishin të gatshëm për veten e tyre;

4 Duke na lutur me shumë përgjërime që të marrim dhuratën dhe të marrim mbi vete bashkësinë e shërbimit ndaj shenjtorëve.
5 Dhe këtë ata e bënë, jo siç shpresonim ne, por së pari ia dhanë veten e tyre Zotit dhe neve me vullnetin e Perëndisë.
6 Aq sa ne dëshiruam Titin, që, ashtu siç e kishte filluar, edhe ai të përfundojë në ju të njëjtin hir.
7 Prandaj, sikurse keni tepricë në çdo gjë, në besim, në fjalë, dhe në njohuri, dhe në çdo zell dhe në dashurinë tuaj ndaj nesh, kini kujdes që të keni tepricë edhe në këtë hir.
8 Unë nuk flas me urdhër, por me rastin e prirjes së të tjerëve dhe për të provuar sinqeritetin e dashurisë sate.
9 Sepse ju e njihni hirin e Zotit tonë Jezu Krisht, që, megjithëse ishte i pasur, u bë i varfër për ju, që ju të pasuroheni me anë të varfërisë së tij.
10 Dhe këtu unë jap këshillën time: sepse kjo është e leverdishme për ju, që keni filluar që më parë, jo vetëm ta bëni, por edhe ta bëni përpara një vit më parë.
11 Tani, pra, bëje këtë; që ashtu siç kishte një gatishmëri për të vullnetin, ashtu mund të ketë një performancë edhe nga ajo që keni.
12 Sepse nëse ka më parë një mendje vullnetare, ajo pranohet sipas asaj që ka njeriu dhe jo sipas asaj që nuk ka.
13 Sepse nuk dua të them që të tjerët të lehtësohen dhe të rëndohen ju.
14 Por me një barazi, që tani në këtë kohë bollëku juaj të jetë një furnizim për mungesën e tyre, që bollëku i tyre të jetë gjithashtu një furnizim për nevojën tuaj; që të ketë barazi.
15 Siç është shkruar: "Ai që kishte mbledhur shumë nuk kishte asgjë të tepërt; dhe ai që kishte mbledhur pak nuk kishte mungesë.
16 Por falënderimi i qoftë Perëndisë, që tregoi të njëjtin kujdes të madh në zemrën e Titit për ju.
17 Sepse ai e pranoi këshillën; por duke qenë më përpara, me dëshirën e tij ai shkoi te ju.
18 Dhe bashkë me të dërguam vëllanë, lavdia e të cilit është në ungjill në të gjitha kishat;
19 Dhe jo vetëm kaq, por edhe ai që u zgjodh nga kishat për të udhëtuar me ne me këtë hir, që administrohet prej nesh për lavdi të të njëjtit Zot dhe për shpalljen e mendjes suaj të gatshme:
20 Duke shmangur këtë, që askush të mos na fajësojë në këtë bollëk që administrohet nga ne:
21 Kujdesuni për gjëra të ndershme jo vetëm në sytë e Zotit, por edhe në sytë e njerëzve.
22 Dhe ne dërguam me ta vëllanë tonë, të cilin e kemi treguar shumë herë të zellshëm në shumë gjëra, por tani shumë më të zellshëm, me besimin e madh që kam tek ju.
23 Nëse dikush pyet Titin, ai është shoku im dhe ndihmësi im për ju; ose vëllezërit tanë pyeteni, ata janë lajmëtarët e kishave dhe lavdia e Krishtit.
24 Prandaj tregojuni atyre dhe para kishave provën e dashurisë suaj dhe të mburrjes sonë për ju.

KAPITULLI 9

1 Sepse sa i përket shërbimit ndaj shenjtorëve, është e tepërt që t'ju shkruaj:
2 Sepse unë e njoh mendjemadhësinë tënde, për të cilën mburrem me ty para atyre të Maqedonisë, se Akaia ishte gati një vit më parë; dhe zelli juaj ka provokuar shumë.
3 Megjithatë unë i kam dërguar vëllezërit, që mburrja jonë me ju të mos jetë e kotë për këtë; që, siç thashë, të jeni gati:
4 Që të mos vijnë me mua ata nga Maqedonia dhe t'ju gjejnë të papërgatitur, ne (që të mos themi ju) të turpërohemi në po këtë mburrje të sigurt.
5 Prandaj mendova se ishte e nevojshme t'i nxisja vëllezërit që ata të shkonin përpara te ju dhe të plotësonin paraprakisht bujarinë tuaj, të cilën e kishit vënë re më parë, që ajo të mund të ishte gati, si një çështje bujarie dhe jo si lakmi .
6 Por unë them këtë: Ai që mbjell me kursim, do të korrë edhe me kursim; dhe ai që mbjell me bujari, do të korrë edhe me bujari.
7 Secili le të japë ashtu siç ka vendosur në zemrën e tij; jo me pahir ose me nevojë, sepse Perëndia do një dhurues të gëzuar.
8 Dhe Perëndia është në gjendje të bëjë të tepërt ndaj jush çdo hir; që ju, duke pasur gjithmonë të gjitha mjaftueshmërinë në të gjitha gjërat, të jeni me bollëk për çdo vepër të mirë:
9 (Siç është shkruar: "Ai ka shpërndarë, u ka dhënë të varfërve; drejtësia e tij mbetet përjetë".
10 Tani, ai që i jep farës mbjellësit, jep bukë për ushqimin tënd, shumëzon farën tënde të mbjellë dhe rrit frytet e drejtësisë sate;)
11 Të pasuruar në çdo gjë me çdo bujari, që nëpërmjet nesh sjell falënderim ndaj Perëndisë.
12 Sepse administrimi i këtij shërbimi jo vetëm që plotëson mungesën e shenjtorëve, por është i bollshëm edhe me shumë falënderime drejtuar Perëndisë;
13 Ndërsa me anë të eksperimentit të kësaj shërbese ata lavdërojnë Perëndinë për nënshtrimin tuaj të deklaruar ndaj ungjillit të Krishtit dhe për shpërndarjen tuaj të lirë ndaj tyre dhe ndaj të gjithë njerëzve;
14 Dhe me lutjen e tyre për ju, të cilët dëshirojnë ju për hirin e jashtëzakonshëm të Perëndisë në ju.
15 Faleminderit Perëndisë për dhuratën e tij të papërshkrueshme.

KAPITULLI 10

1 Tani unë vetë Pali ju lutem me butësinë dhe butësinë e Krishtit, i cili në praninë tuaj jam i poshtër midis jush, por duke qenë se mungoj, jam i guximshëm ndaj jush:
2 Por ju lutem, që të mos jem i guximshëm kur jam i pranishëm me atë siguri, me të cilën mendoj të jem i guximshëm kundër disave që mendojnë për ne sikur të kemi ecur sipas mishit.
3 Sepse, megjithëse ecim sipas mishit, nuk luftojmë sipas mishit;
4 (Sepse armët e luftës sonë nuk janë trupore, por të fuqishme nëpërmjet Perëndisë deri në rrëzimin e fortesave;)
5 Duke rrëzuar imagjinatën dhe çdo gjë të lartë që lartësohet kundër njohjes së Perëndisë dhe duke çuar në robëri çdo mendim për bindjen e Krishtit;
6 Dhe duke qenë gati për t'u hakmarrë për çdo mosbindje, kur të plotësohet bindja juaj.
7 A i shikoni gjërat sipas pamjes së jashtme? Nëse dikush i beson vetes se është i Krishtit, le ta mendojë përsëri këtë për veten e tij, se, sikurse është ai i Krishtit, ashtu jemi edhe ne të Krishtit.

8 Sepse, edhe sikur të mburrem disi më shumë për autoritetin tonë, që Zoti na ka dhënë për ndërtim dhe jo për shkatërrimin tuaj, nuk do të turpërohem.
9 Që të mos më duket sikur do t'ju tmerroja me letra.
10 Sepse letrat e tij, thonë ata, janë me peshë dhe të fuqishme; por prania e tij trupore është e dobët dhe e folura e tij e përbuzur.
11 Një i tillë le të mendojë kështu, se, siç jemi me fjalë me shkronja kur mungojmë, të tillë do të jemi edhe me vepra kur jemi të pranishëm.
12 Sepse ne nuk guxojmë të numërojmë veten dhe të krahasohemi me disa që lavdërojnë veten e tyre;
13 Por ne nuk do të mburremi me gjëra pa masën tonë, por sipas masës së rregullit që Perëndia na ka dhënë, një masë që të arrijë deri te ju.
14 Sepse ne nuk shtrihemi përtej masës sonë, sikur të mos kemi arritur te ju, sepse kemi arritur edhe deri tek ju duke predikuar ungjillin e Krishtit.
15 Të mos mburremi me gjëra pa masën tonë, domethënë me mundin e të tjerëve; por duke pasur shpresë, kur besimi juaj të shtohet, do të zgjohemi me bollëk nga ju sipas rregullit tonë,
16 Për të predikuar ungjillin në krahinat përtej jush dhe jo për t'u mburrur në vargun e gjërave të bëra për duart tona të një njeriu tjetër.
17 Por ai që mburret, le të mburret në Zotin.
18 Sepse nuk miratohet ai që e lavdëron veten, por ai që e rekomandon Zoti.

KAPITULLI 11

1 Sikur të më duroni pak në marrëzinë time, dhe me të vërtetë të më duroni.
2 Sepse unë jam xheloz për ty me xhelozi hyjnore, sepse të kam fejuar me një burrë të vetëm, që të të paraqes te Krishti si një virgjëreshë të dëlirë.
3 Por kam frikë se mos, ashtu si gjarpri e mashtroi Evën me dinakërinë e tij, kështu edhe mendjet tuaja të mos prishen nga thjeshtësia që është në Krishtin.
4 Sepse, nëse ai që vjen predikon një Jezus tjetër, të cilin ne nuk e kemi predikuar, ose nëse merrni një frymë tjetër që nuk e keni marrë, ose një ungjill tjetër që nuk e keni pranuar, mund ta duroni mirë.
5 Sepse mendoj se nuk isha as një grimë prapa apostujve më të mëdhenj.
6 Por, megjithëse jam i vrazhdë në të folur, jo në njohuri; por ne jemi shfaqur plotësisht mes jush në të gjitha gjërat.
7 A kam bërë një fyerje duke e poshtëruar veten time që ju të lartësoheni, sepse ju kam predikuar falas ungjillin e Perëndisë?
8 Unë grabita kisha të tjera, duke i marrë rrogë për t'ju shërbyer.
9 Dhe kur isha i pranishëm me ju dhe në nevojë, nuk isha i ngarkuar me askënd; për atë që më mungonte më jepnin vëllezërit që erdhën nga Maqedonia; a do ta mbaj veten.
10 Meqenëse e vërteta e Krishtit është në mua, askush nuk do të më ndalojë nga kjo mburrje në krahinat e Akaisë.
11 Pse? sepse nuk te dua? Zoti e di.
12 Por atë që bëj, do ta bëj, që t'u heq rastin atyre që duan rastin; që aty ku ata mburren, të gjenden si ne.
13 Sepse të tillë janë apostuj të rremë, punëtorë hileqarë, që shndërrohen në apostuj të Krishtit.
14 Dhe nuk është çudi; sepse vetë Satani është shndërruar në një engjëll drite.
15 Prandaj nuk është gjë e madhe nëse edhe shërbëtorët e tij shndërrohen si shërbëtorë të drejtësisë; fundi i të cilëve do të jetë sipas veprave të tyre.
16 E them përsëri: Askush të mos më duket budalla; nëse ndryshe, më pranoni si budalla, që të mburrem pak.
17 Atë që them, nuk e them sipas Zotit, por si marrëzi, në sigurinë e mburrjes.
18 Duke qenë se shumë mburren sipas mishit, do të mburrem edhe unë.
19 Sepse ju i duroni budallenjtë me kënaqësi, duke qenë se ju jeni të urtë.
20 Sepse ju vuani, nëse dikush ju çon në skllavëri, nëse dikush ju gllabëron, nëse dikush ju merr, nëse dikush lartësohet, nëse dikush ju godet në fytyrë.
21 Unë flas për sharje, sikur të ishim të dobët. Megjithatë, kudo që dikush është guximtar, (unë flas marrëzisht), edhe unë jam i guximshëm.
22 A janë ata hebrenj? edhe unë. A janë ata izraelitë? kështu jam edhe unë. A janë ata pasardhësit e Abrahamit? po ashtu edhe une.
23 A janë ata shërbëtorë të Krishtit? (Flas si budalla) Jam më shumë; në mundime më të shumta, në vija mbi masë, në burgje më të shpeshta, në vdekje shpesh.
24 Nga Judenjtë mora pesë herë dyzet goditje përveç një.
25 Tri herë më rrahën me shkopinj, një herë më vranë me gurë, tri herë u mbytem anija, një natë e një ditë kam qenë në humnerë;
26 Në udhëtime shpesh, në rreziqet e ujërave, në rreziqet e hajdutëve, në rreziqet e bashkatdhetarëve të mi, në rreziqet e kombeve, në rreziqet në qytet, në rreziqet në shkretëtirë, në rreziqet në det, në rreziqet midis të rremëve vëllezër;
27 Në lodhje dhe dhimbje, në vigjilje shpesh, në uri dhe etje, në agjërime shpesh, në të ftohtë dhe në lakuriqësi.
28 Përveç atyre që janë jashtë, asaj që më vjen çdo ditë, kujdesi i të gjitha kishave.
29 Kush është i dobët dhe unë nuk jam i dobët? kush ofendohet dhe unë nuk digjem?
30 Nëse kam nevojë për lavdi, do të mburrem për gjërat që kanë të bëjnë me dobësitë e mia.
31 Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, i bekuar përjetë, e di se unë nuk gënjej.
32 Në Damask guvernatori i mbretit Aretas ruante qytetin e Damaskenëve me një garnizon, duke dashur të më kapte;
33 Dhe nga një dritare në një shportë më zbritën nga muri dhe u shpëtova nga duart e tij.

KAPITULLI 12

1 Pa dyshim që nuk është e përshtatshme për mua të lavdërohem. Unë do të vij te vegimet dhe zbulesat e Zotit.
2 Unë njoha një burrë në Krishtin mbi katërmbëdhjetë vjet më parë, (a ishte në trup, nuk mund ta di; nëse është jashtë trupit, nuk mund ta them: Perëndia e di;) një i tillë arriti deri në qiellin e tretë.
3 Dhe unë e njoha një njeri të tillë, (qoftë në trup ose jashtë trupit, nuk mund ta them: Perëndia e di;)
4 Si u rrëmbye në parajsë dhe dëgjoi fjalë të patregueshme, që nuk lejohet t'i thotë njeriu.
5 Do të krenohem për një të tillë, por nuk do të krenohem për veten time, por për dobësitë e mia.

6 Sepse, edhe sikur të doja të mburrem, nuk do të jem
budalla; sepse unë do të them të vërtetën, por tani heq dorë,
që dikush të mos mendojë për mua më shumë se sa më
sheh se jam ose që dëgjon për mua.
7 Dhe që të mos ngrihesha mbi masë për shkak të bollëkut
të zbulesave, m'u dha një gjemb në mish, lajmëtari i Satanit
që të më godiste me shuplaka, që të mos ngrihesha më lart.
8 Për këtë gjë iu luta tri herë Zotit që të largohej prej meje.
9 Dhe ai më tha: Hiri im të mjafton, sepse forca ime
përsoset në dobësi. Prandaj, me shumë kënaqësi do të
krenohem më tepër në dobësitë e mia, që fuqia e Krishtit të
qëndrojë mbi mua.
10 Prandaj kënaqem në dobësi, në qortime, në nevoja, në
përndjekje, në ankth për hir të Krishtit; sepse, kur jam i
dobët, atëherë jam i fortë.
11 Jam bërë budalla në lavdi; ju më keni detyruar, sepse
duhej të isha lavdëruar nga ju, sepse unë nuk jam aspak
prapa apostujve më të mëdhenj, megjithëse nuk jam asgjë.
12 Vërtet, shenjat e një apostulli u bënë midis jush me
gjithë durim, me shenja, mrekulli dhe vepra të fuqishme.
13 Sepse për çfarë ju ishit më të ulët se kishat e tjera,
përveçse unë vetë nuk u bëra barrë për ju? me fal kete
gabim.
14 Ja, për të tretën herë jam gati të vij te ju; dhe unë nuk do
të jem barrë për ju, sepse nuk kërkoj tuajat, por juve, sepse
fëmijët nuk duhet të paguajnë për prindërit, por prindërit
për fëmijët.
15 Dhe unë me shumë kënaqësi do të shpenzoj dhe do të
shpenzohem për ju; edhe pse sa më shumë të dua, aq më
pak do të jem i dashuruar.
16 Por nëse është kështu, nuk të kam ngarkuar; megjithatë,
duke qenë dinak, të kam kapur me hile.
17 A fitova nga ju ndonjë nga ata që ju dërgova?
18 Unë kërkova Titin dhe me të dërgova një vëlla. A fitoi
Titi nga ju? nuk kemi ecur me të njëjtin frymë? nuk kemi
ecur në të njëjtat hapa?
19 Përsëri, a mendoni se ne e justifikojmë veten para jush?
ne flasim përpara Perëndisë në Krishtin, por të gjithë i
bëjmë, shumë të dashur, për ndërtimin tuaj.
20 Sepse kam frikë se mos, kur të vij, nuk do t'ju gjej të
tillë si do t'ju gjej dhe do të gjendem tek ju si nuk do të
kishit; ënjtje, trazira:
21 Dhe që, kur të kthehem përsëri, Perëndia im do të më
përulë mes jush dhe që unë të qaj shumë që kanë mëkatuar
tashmë dhe nuk janë penduar për papastërtinë, kurvërinë
dhe shthurjen që kanë kryer.

KAPITULLI 13

1 Kjo është hera e tretë që vij te ju. Çdo fjalë do të
vërtetohet me gojën e dy ose tre dëshmitarëve.
2 Të thashë më parë dhe të parathoqa, sikur të isha i
pranishëm, herën e dytë; dhe, duke qenë se jam në
mungesë, u shkruaj atyre që kanë mëkatuar deri më tani
dhe gjithë të tjerëve se, po të kthehem, nuk do të kursej:
3 Meqenëse ju kërkoni një provë që Krishti flet në mua, e
cila për ju nuk është e dobët, por e fuqishme në ju.
4 Sepse, megjithëse u kryqëzua nga dobësia, ai jeton me
fuqinë e Perëndisë. Sepse edhe ne jemi të dobët në të, por
do të jetojmë me të me anë të fuqisë së Perëndisë ndaj jush.
5 Shqyrtoni veten nëse jeni në besim; provoni veten tuaj. A
nuk e njihni veten tuaj, se si Jezu Krishti është në ju, po të
mos jeni të sprovuar?
6 Por unë besoj se ju do të dini se ne nuk jemi të dënuar.
7 Tani i lutem Perëndisë që të mos bëni asnjë të keqe; jo që
ne të dukemi të miratuar, por që ju të bëni atë që është e
ndershme, edhe pse ne jemi si të dënuar.
8 Sepse ne nuk mund të bëjmë asgjë kundër së vërtetës,
veçse për të vërtetën.
9 Sepse ne gëzohemi kur jemi të dobët dhe ju të fortë; edhe
këtë dëshirojmë, përsosmërinë tuaj.
10 Prandaj i shkruaj këto gjëra në mungesë, që duke qenë i
pranishëm të mos përdor mprehtësinë, sipas fuqisë që Zoti
më ka dhënë për ndërtim dhe jo për shkatërrim.
11 Më në fund, vëllezër, lamtumirë. Jini të përsosur, jini të
qetë, jini të një mendjeje, jetoni në paqe; dhe Perëndia i
dashurisë dhe i paqes do të jetë me ju.
12 Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë.
13 Të gjithë shenjtorët të përshëndesin.
14 Hiri i Zotit Jezu Krisht dhe dashuria e Perëndisë dhe
bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë.
Amen. (Letra e dytë drejtuar Korintasve u shkrua nga Filipi,
një qytet i Maqedonisë, nga Titi dhe Lucas.)

Galatasve

KAPITULLI 1

1 Pali, një apostull, (jo nga njerëzit, as nga njeriu, por nga Jezu Krishti dhe nga Perëndia Atë, që e ringjalli prej së vdekurish;)
2 Dhe të gjithë vëllezërit që janë me mua, në kishat e Galatisë:
3 Hiri dhe paqe qoftë mbi ju nga Perëndia Atë dhe nga Zoti ynë Jezu Krisht,
4 I cili e dha veten për mëkatet tona, që të na çlirojë nga kjo botë e ligë e tanishme, sipas vullnetit të Perëndisë dhe të Atit tonë.
5 Të cilit i qoftë lavdia në shekuj të shekujve. Amen.
6 Çuditem që jeni larguar kaq shpejt nga ai që ju thirri në hirin e Krishtit në një ungjill tjetër:
7 Që nuk është një tjetër; por ka disa që ju shqetësojnë dhe që duan të shtrembërojnë ungjillin e Krishtit.
8 Por edhe sikur ne ose një engjëll nga qielli t'ju predikonte një ungjill tjetër nga ai që ju kemi predikuar, qoftë i mallkuar.
9 Siç e thamë më parë, po e them përsëri tani: Nëse ndokush ju predikon një ungjill tjetër nga ai që keni marrë, qoftë i mallkuar.
10 A i bind unë tani njerëzit apo Perëndinë? apo kërkoj të kënaq burrat? sepse, nëse do t'u pëlqeja njerëzve, nuk do të isha shërbëtori i Krishtit.
11 Por unë ju vërtetoj, o vëllezër, se ungjilli që u predikua për mua nuk është sipas njeriut.
12 Sepse unë as nuk e mora nga njeriu, as nuk më mësova, por me anë të zbulesës së Jezu Krishtit.
13Sepse keni dëgjuar për bisedën time në të kaluarën në fenë e Judenjve, se si e kam përndjekur pa masë kishën e Perëndisë dhe e kam shkatërruar atë.
14 Dhe përfitova në fenë e Judenjve mbi shumë të barabartët e mi në kombin tim, duke qenë më tepër i zellshëm për traditat e etërve të mi.
15 Por kur i pëlqeu Perëndisë, që më ndau nga barku i nënës sime dhe më thirri me hirin e tij,
16 për të zbuluar Birin e tij në mua, që unë ta predikoj midis kombeve; Menjëherë nuk u këshillova me mish e gjak:
17 As nuk u ngjita në Jeruzalem tek ata që ishin apostuj para meje; por unë shkova në Arabi dhe u ktheva përsëri në Damask.
18 Pastaj, pas tre vjetësh, u ngjita në Jeruzalem për të parë Pjetrin dhe qëndrova me të pesëmbëdhjetë ditë.
19 Por unë nuk pashë asnjë nga apostujt e tjerë, përveç Jakobit, vëllait të Zotit.
20 Tani gjërat që ju shkruaj, vini re, përpara Perëndisë, nuk gënjej.
21 Pas kësaj erdha në krahinat e Sirisë dhe të Kilikisë;
22 Dhe ishte i panjohur me fytyrë nga kishat e Judesë që ishin në Krishtin:
23 Por ata kishin dëgjuar vetëm se ai që na përndiqte në të kaluarën, tani predikon besimin që dikur e kishte shkatërruar.
24 Dhe ata përlëvduan Perëndinë në mua.

KAPITULLI 2

1 Pas katërmbëdhjetë vjetësh, u ngjita përsëri në Jeruzalem bashkë me Barnabën dhe mora me vete edhe Titin.
2 Dhe unë u ngjita me anë të zbulesës dhe u komunikova atyre ungjillin që unë predikoj midis johebrenjve, por privatisht atyre që kishin famë, që të mos vrapoja ose të kisha vrapuar më kot.
3 Por as Titi, që ishte me mua, duke qenë grek, nuk u detyrua të rrethprehej.
4 Dhe për shkak të vëllezërve të rremë të pavetëdijshëm, të cilët erdhën fshehurazi për të vëzhguar lirinë tonë që kemi në Krishtin Jezus, që të na çojnë në skllavëri.
5 Të cilit ia kemi dhënë vendin me anë të nënshtrimit, jo, jo për një orë; që e vërteta e ungjillit të vazhdojë me ju.
6 Por nga ata që dukej se ishin disi, (çfarëdo që të ishin, për mua nuk ka rëndësi: Perëndia nuk pranon personin e askujt).
7 Por, përkundrazi, kur panë se ungjilli i parrethprerjes m'u besua mua, ashtu si ungjilli i rrethprerjes ishte për Pjetrin;
8 (Sepse ai që bëri në mënyrë të efektshme te Pjetri për apostullimin e rrethprerjes, ishte i fuqishëm në mua ndaj johebrenjve.)
9 Dhe kur Jakobi, Kefa dhe Gjoni, të cilët dukeshin se ishin shtylla, e kuptuan hirin që m'u dha, ata më dhanë mua dhe Barnabës duart e djathta të shoqërimit; që ne të shkojmë te kombet dhe ata te rrethprerja.
10 Vetëm ata dëshirojnë që ne të kujtojmë të varfërit; të njëjtën gjë që edhe unë kisha dëshirë të bëja.
11 Por, kur Pjetri erdhi në Antioki, unë e kundërshtova fytyrën, sepse ai duhej fajësuar.
12 Sepse para se të vinin disa nga Jakobi, ai hante me johebrenjtë; por kur erdhën ata, u tërhoq dhe u nda, duke pasur frikë nga ata që ishin rrethprerë.
13 Edhe Judenjtë e tjerë u shtirën me të; aq sa edhe Barnaba u gëzua nga sharjet e tyre.
14 Por, kur pashë se ata nuk ecnin me drejtësi sipas së vërtetës së ungjillit, i thashë Pjetrit përpara të gjithëve: "Nëse ti, që je hebre, jeton sipas mënyrës së johebrenjve dhe jo si judenjtë, pse e detyron johebrenjtë të jetojnë si judenjtë?
15 Ne që jemi Judenj nga natyra dhe jo mëkatarë të johebrenjve,
16 Duke ditur se njeriu nuk shfajësohet nga veprat e ligjit, por nga besimi i Jezu Krishtit, edhe ne kemi besuar në Jezu Krishtin, që të shfajësohemi me anë të besimit të Krishtit dhe jo me anë të veprave të ligjit. : sepse asnjë mish nuk do të shfajësohet nga veprat e ligjit.
17 Por nëse, ndërsa kërkojmë të shfajësohemi nga Krishti, edhe ne gjendemi mëkatarë, a është, pra, Krishti shërbëtori i mëkatit? Zoti na ruajt.
18 Sepse, po të rindërtoj gjërat që kam shkatërruar, do ta bëj veten shkelës.
19 Sepse unë me anë të ligjit kam vdekur për ligjin, që të jetoj për Perëndinë.
20 Unë jam kryqëzuar me Krishtin, por jetoj; por jo unë, por Krishti rron në mua; dhe jetën që jetoj tani në mish, e jetoj me besimin e Birit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten për mua.
21 Unë nuk e prish hirin e Perëndisë, sepse, nëse drejtësia vjen nga ligji, Krishti ka vdekur më kot.

KAPITULLI 3

1 O Galatas të marrë, kush ju ka magjepsur, që të mos i bindeni së vërtetës, para syve të të cilëve Jezu Krishti është paraqitur me sa duket, i kryqëzuar mes jush?
2 Vetëm këtë do të mësoja nga ju: E morët Frymën me anë të veprave të ligjit apo me dëgjimin e besimit?
3 A jeni kaq budallenj? Pasi keni filluar në Frymë, a jeni bërë tani të përsosur nga mishi?
4 A keni vuajtur kaq shumë gjëra kot? nëse është akoma e kotë.
5 Ai, pra, që ju shërben Frymën dhe bën mrekulli midis jush, e bën këtë me veprat e ligjit apo me dëgjimin e besimit?
6 Ashtu si Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo iu numërua për drejtësi.
7 Dijeni, pra, se ata që janë nga besimi janë bij të Abrahamit.
8 Dhe Shkrimi, duke parashikuar që Perëndia do t'i shfajësonte kombet me anë të besimit, i predikoi ungjillin Abrahamit përpara, duke thënë: "Të gjitha kombet do të bekohen në ty".
9 Kështu, pra, ata që kanë besim janë të bekuar me Abrahamin besnik.
10 Sepse të gjithë ata që janë nga veprat e ligjit janë nën mallkim, sepse është shkruar: "I mallkuar qoftë kushdo që nuk qëndron në të gjitha gjërat që janë shkruar në librin e ligjit për t'i bërë ato".
11 Por është e qartë se askush nuk shfajësohet me anë të ligjit në sytë e Perëndisë, sepse i drejti do të jetojë me anë të besimit.
12 Dhe ligji nuk është nga besimi, por: "Njeriu që i zbaton do të jetojë në to".
13 Krishti na shpengoi nga mallkimi i ligjit, duke u bërë mallkim për ne, sepse është shkruar: "I mallkuar qoftë kushdo që varet në një pemë".
14 që bekimi i Abrahamit të vijë mbi johebrenjtë nëpërmjet Jezu Krishtit; që ne të mund të marrim premtimin e Shpirtit nëpërmjet besimit.
15 Vëllezër, unë flas sipas mënyrës së njerëzve; Edhe sikur të jetë vetëm një besëlidhje e një njeriu, por nëse vërtetohet, askush nuk e anulon ose e shton atë.
16 Tani premtimet iu bënë Abrahamit dhe farës së tij. Ai nuk thotë: "Dhe pasardhësve, si shumë; por si një, dhe pasardhësit tënd, që është Krishti.
17 Dhe unë them këtë, se besëlidhja, e cila u vërtetua më parë nga Perëndia në Krishtin, ligji, që ishte katërqind e tridhjetë vjet më vonë, nuk mund ta anulojë, që premtimi të mos zbatohet.
18 Sepse, nëse trashëgimia është nga ligji, nuk është më nga premtimi, por Perëndia ia dha Abrahamit me premtim.
19 Pse, pra, i shërben ligjit? Ai u shtua për shkak të shkeljeve, derisa të vinte fara të cilit iu bë premtimi; dhe u shugurua nga engjëjt në dorën e një ndërmjetësi.
20 Tani një ndërmjetës nuk është ndërmjetës i një, por Perëndia është një.
21 A është, pra, ligji kundër premtimeve të Perëndisë? Zoti na ruajtë, sepse nëse do të ishte dhënë një ligj që mund të jepte jetë, me të vërtetë drejtësia do të ishte nga ligji.
22 Por Shkrimi i ka mbyllur të gjitha nën mëkat, që premtimi me anë të besimit të Jezu Krishtit t'u jepet atyre që besojnë.
23 Por përpara se të vinte besimi, ne u mbajtëm nën ligj, të mbyllur ndaj besimit që do të zbulohej më pas.
24 Prandaj ligji ishte mësuesi ynë për të na sjellë te Krishti, që ne të shfajësoheshim me anë të besimit.
25 Por, pasi të ketë ardhur ai besim, ne nuk jemi më nën mësuesin e shkollës.
26 Sepse ju të gjithë jeni bij të Perëndisë me anë të besimit në Krishtin Jezus.
27 Sepse të gjithë ju që jeni pagëzuar në Krishtin, keni veshur Krishtin.
28 Nuk ka as Jude as Grek, nuk ka as skllav as të lirë, nuk ka as mashkull as femër, sepse të gjithë jeni një në Krishtin Jezus.
29 Dhe nëse jeni të Krishtit, atëherë jeni pasardhësit e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit.

KAPITULLI 4

1 Tani unë them se trashëgimtari, për sa kohë është fëmijë, nuk ndryshon asgjë nga një shërbëtor, megjithëse është zot i të gjithëve;
2 Por është nën mësues dhe qeveritarë deri në kohën e caktuar nga i ati.
3 Kështu edhe ne, kur ishim fëmijë, ishim në skllavëri nën elementët e botës:
4 Por, kur erdhi koha e plotë, Perëndia dërgoi Birin e tij, të bërë nga një grua, nën ligj,
5 për të shpenguar ata që ishin nën ligj, që ne të mund të birësojmë.
6 Dhe duke qenë se jeni bij, Perëndia dërgoi Frymën e Birit të tij në zemrat tuaja, duke thirrur: "Aba, Atë".
7 Prandaj ti nuk je më një shërbëtor, por një bir; dhe nëse është bir, atëherë trashëgimtar i Perëndisë nëpërmjet Krishtit.
8 Megjithatë, kur nuk e njihnit Perëndinë, u shërbeni atyre që nga natyra nuk janë perëndi.
9 Por tani, pasi keni njohur Perëndinë, ose më saktë jeni njohur nga Perëndia, si ktheheni përsëri te elementët e dobët dhe lypës, ndaj të cilëve dëshironi të jeni përsëri në skllavëri?
10 Ju respektoni ditë, muaj, kohë dhe vite.
11 Kam frikë prej jush, se mos ju kam dhënë mundime të kota.
12 Vëllezër, ju lutem, jini si unë; sepse unë jam si ju; nuk më keni lënduar fare.
13 Ju e dini se si ju predikova ungjillin në fillim për shkak të dobësive të mishit.
14 Dhe tundimin tim që ishte në mishin tim, ju nuk e përbuzët dhe nuk e hodhët poshtë; por më pranoi si engjëll të Perëndisë, si Krishti Jezus.
15 Ku është, pra, bekimi për të cilin folët? sepse unë ju dëshmoj se, po të kishte qenë e mundur, ju do të kishit nxjerrë sytë tuaj dhe do t'i kishit dhënë mua.
16 A jam bërë, pra, armiku juaj, sepse ju them të vërtetën?
17 Ata ndikojnë me zell mbi ju, por jo mirë; po, ata do t'ju përjashtonin, që të mund të ndikoni tek ata.
18 Por është mirë të jesh gjithnjë me zell për një gjë të mirë dhe jo vetëm kur jam me ty.
19 Bijtë e mi të vegjël, nga të cilët po lind përsëri deri sa të formohet Krishti në ju,
20 Unë dua të jem pranë jush tani dhe të ndryshoj zërin tim; sepse kam dyshime për ju.

21 Më thuaj, ju që dëshironi të jeni nën ligj, a nuk e dëgjoni ligjin?
22 Sepse është shkruar se Abrahami pati dy djem, njëri nga një shërbëtore dhe tjetri nga një e lirë.
23 Por ai që ishte nga skllave lindi sipas mishit; por ai i gruas së lirë ishte me premtim.
24 Këto gjëra janë alegori, sepse këto janë dy besëlidhjet; ai nga mali Sinai, i cili gjindet në skllavëri, që është Agari.
25 Sepse ky Agari është mali Sinai në Arabi dhe i përgjigjet Jeruzalemit që tani është dhe është në skllavëri me fëmijët e tij.
26 Por Jeruzalemi që është lart është i lirë, që është nëna e ne të gjithëve.
27 Sepse është shkruar: "Gëzohu, shterpe që nuk lind; dil dhe qaj, o që nuk vuan, sepse e shkreta ka shumë më tepër fëmijë se ajo që ka një burrë.
28 Tani ne, vëllezër, ashtu siç ishte Isaku, jemi bijtë e premtimit.
29 Por ashtu si atëherë ai që lindi sipas mishit e përndiqte atë që kishte lindur sipas Frymës, kështu është edhe tani.
30 Megjithatë çfarë thotë Shkrimi? Përzë skllaven dhe birin e saj, sepse djali i skllaves nuk do të jetë trashëgimtar me djalin e të lirës.
31 Prandaj, o vëllezër, ne nuk jemi bij të skllaves, por të së lirës.

KAPITULLI 5

1 Qëndroni, pra, të patundur në lirinë me të cilën Krishti na liroi dhe mos u ngatërroni përsëri me zgjedhën e skllavërisë.
2 Vini re, unë Pali ju them se, nëse rrethpriteni, Krishti nuk do t'ju bëjë asgjë.
3 Sepse unë i dëshmoj përsëri çdo njeriu që rrethpritet se është i detyruar të zbatojë tërë ligjin.
4 Krishti nuk ka asnjë efekt për ju, kushdo prej jush që shfajësohet me anë të ligjit; ju keni rënë nga hiri.
5 Sepse ne me anë të Frymës presim shpresën e drejtësisë me anë të besimit.
6 Sepse në Jezu Krishtin as rrethprerja nuk ka asnjë vlerë, as parrethprerja; por besimi që vepron me anë të dashurisë.
7 Ju vrapuat mirë; kush ju pengoi që të mos i bindeni të vërtetës?
8 Kjo bindje nuk vjen nga ai që ju thërret.
9 Pak maja e mbrujt gjithë brumin.
10 Unë kam besim te ju me anë të Zotit, se nuk do të mendoni ndryshe; por ai që ju shqetëson do të mbajë gjykimin e tij, cilido qoftë ai.
11 Dhe unë, vëllezër, nëse ende predikoj rrethprerjen, pse më përndjekin akoma? atëherë shkelja e kryqit.
12 Do të doja që edhe ata të ishin prerë që ju shqetësojnë.
13 Sepse, vëllezër, ju jeni thirrur në liri; vetëm mos e përdorni lirinë për një rast për mishin, por me dashuri i shërbeni njëri-tjetrit.
14 Sepse i gjithë ligji përmbushet në një fjalë, edhe në këtë; Duaje të afërmin tënd si veten tënde.
15 Por nëse kafshoni dhe hani njëri-tjetrin, kini kujdes që të mos shkatërroheni njëri nga tjetri.
16 Unë them, pra, këtë: Ecni sipas Frymës dhe nuk do ta përmbushni lakminë e mishit.
17 Sepse mishi dëshiron kundër Frymës dhe Fryma kundër mishit; dhe këto janë të kundërta njëra me tjetrën, kështu që ju nuk mund të bëni gjërat që dëshironi.
18 Por nëse udhëhiqeni nga Fryma, nuk jeni nën ligj.
19 Tani janë të dukshme veprat e mishit, që janë këto; Tradhtia bashkëshortore, kurvëria, papastërtia, lakmia,
20 Idhujtaria, magjia, urrejtja, mosmarrëveshjet, imitimet, zemërimi, grindjet, rebelimet, herezitë,
21 Zilia, vrasjet, dehjet, zbavitjet dhe të tjera të ngjashme: për të cilat po ju them më parë, sikurse ju kam thënë edhe në të kaluarën, se ata që bëjnë gjëra të tilla nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë.
22 Por fryti i Frymës është dashuria, gëzimi, paqja, durimi, butësia, mirësia, besimi,
23 Butësi, maturi: kundër të tillëve nuk ka ligj.
24 Dhe ata që janë të Krishtit e kanë kryqëzuar mishin me dashuritë dhe lakmitë.
25 Nëse jetojmë në Frymë, le të ecim edhe në Frymë.
26 Le të mos dëshirojmë lavdi të kotë, të provokojmë njëri-tjetrin, të kemi smirë njëri-tjetrin.

KAPITULLI 6

1 Vëllezër, në qoftë se dikush kapet në një të metë, ju që jeni frymërorë, rivendoseni një të tillë në frymën e butësisë; ki parasysh veten, që të mos tundohesh edhe ti.
Mbani barrët e njëri-tjetrit dhe kështu përmbushni ligjin e Krishtit.
3 Sepse, nëse dikush mendon se është diçka, kur nuk është asgjë, mashtron vetveten.
4 Por secili le të provojë veprën e vet dhe atëherë do të gëzohet vetëm për veten e tij dhe jo për një tjetër.
5 Sepse secili do të mbajë barrën e vet.
6 Ai që mësohet në fjalë, le t'i komunikojë atij që mëson në të gjitha gjërat e mira.
7 Mos u mashtroni; Perëndia nuk vihet në lojë, sepse çfarëdo që të mbjellë njeriu, atë edhe do të korrë.
8 Sepse ai që mbjell për mishin e tij, nga mishi do të korrë prishje; por ai që mbjell për Frymë, nga Fryma do të korrë jetë të përjetshme.
9 Dhe të mos lodhemi duke bërë mirë, sepse do të korrim në kohën e duhur, nëse nuk na ligështohet.
10 Prandaj, me sa kemi mundësi, le t'u bëjmë mirë të gjithë njerëzve, veçanërisht atyre që janë nga shtëpia e besimit.
11 E shihni sa letër të madhe ju kam shkruar me dorën time.
12 Të gjithë ata që duan të bëjnë një paraqitje të bukur në mish, ju detyrojnë të rrethpriteni; vetëm që të mos vuajnë përndjekjen për kryqin e Krishtit.
13 Sepse as ata që janë rrethprerë nuk e zbatojnë ligjin; por dëshironi t'ju rrethpreni, që të mburren në mishin tuaj.
14 Por mos më dhëntë Zoti që të mburrem, përveç në kryqin e Zotit tonë Jezu Krisht, me anë të të cilit bota është kryqëzuar për mua dhe unë për botën.
15 Sepse në Krishtin Jezus nuk vlen asgjë as rrethprerja, as parrethprerja, por një krijesë e re.
16 Dhe të gjithë ata që ecin sipas këtij rregulli, qoftë paqja, mëshira dhe mbi Izraelin e Perëndisë.
17 Tani e tutje askush të mos më shqetësojë, sepse unë mbaj në trupin tim shenjat e Zotit Jezus.
18 Vëllezër, hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me frymën tuaj. Amen. (Galatasve shkruar nga Roma.)

Efesianëve

KAPITULLI 1

1 Pali, apostull i Jezu Krishtit me vullnetin e Perëndisë, shenjtorëve që janë në Efes dhe besimtarëve në Krishtin Jezus:
2 Hiri dhe paqe qoftë mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
3 I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, i cili na ka bekuar me të gjitha bekimet shpirtërore në vendet qiellore në Krishtin:
4 Sikurse ai na zgjodhi në të përpara krijimit të botës, që të jemi të shenjtë dhe të paqortueshëm përpara tij në dashuri.
5 Duke na paracaktuar për birësimin e fëmijëve nga Jezu Krishti për veten e tij, sipas vullnetit të tij të mirë,
6 Për lëvdimin e lavdisë së hirit të tij, në të cilin ai na bëri të pranuar në të dashurit.
7 në të cilin kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, faljen e mëkateve, sipas pasurisë së hirit të tij;
8 Ai ka pasur për ne me çdo dituri dhe maturi;
9 Duke na bërë të njohur misterin e vullnetit të tij, sipas vullnetit të tij të mirë që ai ka vendosur në vetvete:
10 Që në periudhën ungjillore të plotësisë së kohërave, ai të mund të mbledhë së bashku në një të gjitha gjërat në Krishtin, si në qiell, ashtu edhe në tokë; edhe në të:
11 Në të cilin edhe ne kemi marrë një trashëgimi, duke qenë të paracaktuar sipas qëllimit të atij që i bën të gjitha sipas këshillës së vullnetit të tij;
12 që ne të jemi për lëvdimin e lavdisë së tij, i cili i pari i besoi Krishtit.
13 në të cilin edhe ju besuat, pasi dëgjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit tuaj; në të cilin edhe pasi besuat, u vulosët me atë Frymë të shenjtë të premtimit,
14 që është paraja e trashëgimisë sonë deri në shpengimin e pronës së blerë, për lëvdim të lavdisë së tij.
15 Prandaj edhe unë, pasi dëgjova për besimin tuaj në Zotin Jezus dhe për dashurinë ndaj të gjithë shenjtorëve,
16 Mos pusho së falenderuari për ty, duke të përmendur në lutjet e mia;
17 Që Perëndia i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i lavdisë, t'ju japë frymën e diturisë dhe të zbulesës në njohjen e tij:
18 Sytë e mendjes sate u ndriçuan; që të mund të dini se cila është shpresa e thirrjes së tij dhe cila është pasuria e lavdisë së trashëgimisë së tij te shenjtorët,
19 Dhe cila është madhështia e jashtëzakonshme e fuqisë së tij për ne që besojmë, sipas veprimit të fuqisë së tij të madhe,
20 Të cilën ai e bëri në Krishtin, kur e ringjalli prej së vdekurish dhe e vendosi në të djathtën e tij në vendet qiellore,
21 Shumë mbi çdo principatë, dhe fuqi, dhe fuqi, dhe sundim dhe çdo emër që quhet, jo vetëm në këtë botë, por edhe në atë që do të vijë.
22 Dhe i vuri të gjitha nën këmbët e tij dhe i dha të jetë kreu i kishës mbi të gjitha,
23 Ky është trupi i tij, plotësia e atij që mbush gjithçka në të gjitha.

KAPITULLI 2

1 Dhe ai ju ka ringjallur, që ishit të vdekur në mëkate dhe në mëkate;
2 Për të cilën në të kaluarën ecët sipas rrjedhës së kësaj bote, sipas princit të fuqisë së ajrit, shpirtit që tani vepron te fëmijët e mosbindjes:
3 Midis të cilëve edhe ne të gjithë bisedonim në kohët e shkuara në epshet e mishit tonë, duke përmbushur dëshirat e mishit dhe të mendjes; dhe ishin nga natyra fëmijë të zemërimit, ashtu si të tjerët.
4 Por Perëndia, që është i pasur në mëshirë, për dashurinë e tij të madhe me të cilën na deshi,
5 Edhe kur ishim të vdekur në mëkate, na ringjalli bashkë me Krishtin (me anë të hirit jeni të shpëtuar;)
6 Dhe na ka ngritur së bashku dhe na ka bërë të ulemi së bashku në vendet qiellore në Krishtin Jezus.
7 që në shekujt e ardhshëm të tregojë pasuritë e jashtëzakonshme të hirit të tij në dashamirësinë e tij ndaj nesh me anë të Krishtit Jezus.
8 Sepse me anë të hirit jeni të shpëtuar nëpërmjet besimit; dhe kjo jo nga ju, është dhurata e Perëndisë.
9 Jo për vepra, që të mos mburret dikush.
10 Sepse ne jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për vepra të mira, të cilat Perëndia i ka caktuar më parë që ne të ecim në to.
11 Si rrjedhim, mbani mend, se ju, me kalimin e kohës, johebrenjtë në mish, të cilët quhen Parrethprerje nga ajo që quhet rrethprerje në mishin e bërë me dorë;
12 Se në atë kohë ishit pa Krishtin, të huaj nga shteti i Izraelit dhe të huaj nga besëlidhjet e premtimit, pa shpresë dhe pa Perëndinë në botë.
13 Por tani në Krishtin Jezus ju që ndonjëherë ishit larg jeni afruar me anë të gjakut të Krishtit.
14 Sepse ai është paqja jonë, që i ka bërë të dyja një dhe ka shembur murin ndarës mes nesh;
15 Duke shfuqizuar në mishin e tij armiqësinë, madje ligjin e urdhërimeve të përfshira në dekrete; për të bërë në vetvete nga të dy një njeri të ri, duke bërë kështu paqe;
16 Dhe që ai të mund t'i pajtonte të dy me Perëndinë në një trup të vetëm me anë të kryqit, duke vrarë armiqësinë me të:
17 Dhe erdhi dhe predikoi paqen për ju që ishit larg dhe për ata që ishin afër.
18 Sepse nëpërmjet tij ne të dy kemi akses tek Ati me anë të një Fryme të vetme.
19 Tani, pra, nuk jeni më të huaj dhe të huaj, por bashkëqytetarë të shenjtorëve dhe të shtëpisë së Perëndisë;
20 Dhe janë ndërtuar mbi themelet e apostujve dhe profetëve, ku vetë Jezu Krishti është guri i qoshes;
21 Në të cilin e gjithë ndërtesa e përshtatur së bashku rritet në një tempull të shenjtë në Zotin:
22 në të cilin edhe ju jeni ndërtuar së bashku për një banesë të Perëndisë me anë të Frymës.

KAPITULLI 3

1 Për këtë arsye unë Pali, i burgosuri i Jezu Krishtit për ju johebrenj,
2 Nëse keni dëgjuar për periudhën e hirit të Perëndisë që më është dhënë për ju -
3 Si ai më bëri të njohur misterin me anë të zbulesës; (siç shkrova me pak fjalë,

4 Me anë të së cilës, kur lexoni, mund të kuptoni njohurinë time në misterin e Krishtit)
5 E cila në epokat e tjera nuk iu bë e njohur bijve të njerëzve, siç u zbulohet tani apostujve dhe profetëve të tij të shenjtë me anë të Shpirtit;
6 që johebrenjtë të jenë bashkëtrashëgimtarë dhe të të njëjtit trup dhe pjesëmarrës të premtimit të tij në Krishtin me anë të ungjillit:
7 Për të cilin unë u bëra shërbëtor, sipas dhuratës së hirit të Perëndisë që m'u dha nëpërmjet punës së efektshme të fuqisë së tij.
8 Mua, që jam më i vogli nga të gjithë shenjtorët, më është dhënë ky hir që të predikoj midis johebrenjve pasuritë e pahetueshme të Krishtit;
9 Dhe për t'i bërë të gjithë njerëzit të shohin se cila është bashkësia e misterit, që nga fillimi i botës është fshehur në Perëndinë, i cili krijoi të gjitha gjërat me anë të Jezu Krishtit:
10 Me qëllim që tani principatave dhe fuqive në vendet qiellore t'u njihet nga kisha urtësia e shumëfishtë e Perëndisë,
11 Sipas qëllimit të përjetshëm që ai vendosi në Krishtin Jezus, Zotin tonë:
12 Në të cilin kemi guxim dhe akses me besim me anë të besimit të tij.
13 Prandaj dëshiroj që ju të mos ligështoheni nga mundimet e mia për ju, që është lavdia juaj.
14 Për këtë arsye i përul gjunjët para Atit të Zotit tonë Jezu Krisht,
15 Prej të cilëve quhet e gjithë familja në qiell dhe në tokë,
16 që të të jepte, sipas pasurisë së lavdisë së tij, që të forcoheshe me fuqi nga Fryma e tij në njeriun e brendshëm;
17 që Krishti të banojë në zemrat tuaja me anë të besimit; që ju, duke qenë të rrënjosur dhe të rrënjosur në dashuri,
18 Mund të jetë në gjendje të kuptojë me të gjithë shenjtorët se çfarë është gjerësia, gjatësia, thellësia dhe lartësia;
19 Dhe të njihni dashurinë e Krishtit, që tejkalon njohurinë, që të mbusheni me gjithë plotësinë e Perëndisë.
20 Tani atij që është në gjendje të bëjë më tepër se çdo gjë që kërkojmë ose mendojmë, sipas fuqisë që vepron në ne,
21 Atij i qoftë lavdi në kishë me anë të Krishtit Jezus në të gjitha shekujt, në botë pa fund. Amen.

KAPITULLI 4

1 Unë, pra, i burgosuri i Zotit, ju lutem që të ecni të denjë për thirrjen me të cilën jeni thirrur,
2 Me gjithë përulësi dhe butësi, me durim, duke duruar njëri-tjetrin në dashuri;
3 Përpjekja për të ruajtur unitetin e Shpirtit në lidhjen e paqes.
4 Ka një trup të vetëm dhe një Frymë, ashtu siç jeni thirrur në një shpresë të thirrjes suaj;
5 Një Zot, një besim, një pagëzim,
6 Një Perëndi i vetëm dhe Atë i të gjithëve, që është mbi të gjithë, nëpërmjet të gjithëve dhe në ju të gjithë.
7 Por secilit prej nesh i është dhënë hir sipas masës së dhuratës së Krishtit.
8 Prandaj ai thotë: Kur u ngjit lart, e çoi robërinë dhe u dha dhurata njerëzve.
9 (Tani që ai u ngjit, ç'është tjetër veçse ai zbriti i pari në pjesët më të ulëta të tokës?
10 Ai që zbriti është po ai që u ngjit përmbi të gjithë qiejt, që të mund të mbushte të gjitha gjërat.)
11 Dhe ai dha disa, apostuj; dhe disa profetë; dhe disa, ungjilltarë; dhe disa, pastorë dhe mësues;
12 Për përsosjen e shenjtorëve, për veprën e shërbesës, për ndërtimin e trupit të Krishtit.
13 Derisa të vijmë të gjithë në unitetin e besimit dhe të njohjes së Birit të Perëndisë, te një njeri i përsosur, në masën e shtatit të plotësisë së Krishtit.
14 Që këtej e tutje të mos jemi më fëmijë, të hedhur andej-këtej dhe të mbartur me çdo erë doktrine, nga dredhia e njerëzve dhe nga dinakëria dinake, me anë të së cilës ata rrinë në pritë për të mashtruar;
15 Por duke thënë të vërtetën me dashuri, mund të rritet në të në të gjitha gjërat, që është koka, madje Krishti.
16 Prej të cilit i gjithë trupi i bashkuar dhe i ngjeshur në mënyrë të përshtatshme nga ajo që siguron çdo nyje, sipas veprimit të efektshëm në masën e çdo pjese, e rrit trupin për ndërtimin e vetvetes në dashuri.
17 Unë them, pra, këtë dhe dëshmoj në Zotin, që tash e tutje të mos ecni si ecin johebrenjtë e tjerë në kotësinë e mendjes së tyre,
18 Duke u errësuar mendja, duke u larguar nga jeta e Perëndisë për shkak të paditurisë që është në ta, për shkak të verbërisë së zemrës së tyre.
19 Ata, të cilët janë të pandjeshëm, i janë dorëzuar lakmisë, për të kryer çdo papastërti me lakmi.
20 Por ju nuk e keni mësuar kështu Krishtin;
21 Në qoftë se ju e keni dëgjuar dhe jeni mësuar prej tij, siç është e vërteta në Jezusin:
22 Që ta shtyni për bisedën e mëparshme plakun, që është i korruptuar sipas epsheve mashtruese;
23 Dhe përtërihu në frymën e mendjes sate;
24 Dhe të vishni njeriun e ri, i cili sipas Perëndisë është krijuar në drejtësi dhe shenjtëri të vërtetë.
25 Prandaj, duke hequr dorë nga gënjeshtrat, secili t'i thotë të vërtetën të afërmit, sepse ne jemi gjymtyrë të njëri-tjetrit.
26 Zemërohuni dhe mos mëkatoni; dielli të mos perëndojë mbi zemërimin tuaj.
27 As mos i jepni vend djallit.
28 Ai që vidhte, le të mos vjedhë më, por më tepër le të mundohet, duke punuar me duart e veta atë që është e mirë, që t'i duhet t'i japë atij që ka nevojë.
29 Asnjë fjalë e keqe të mos dalë nga goja juaj, por ajo që është e mirë për t'u ndërtuar, që t'u japë hir dëgjuesve.
30 Dhe mos e trishtoni Frymën e Shenjtë të Perëndisë, me anë të të cilit jeni vulosur deri në ditën e shëlbimit.
31 Le të hiqet nga ju çdo hidhërim, zemërim, zemërim, klithmë dhe fjalë të liga, me çdo ligësi.
32 Dhe jini të mirë me njëri-tjetrin, me zemër të dhembshur, duke falur njëri-tjetrin, sikurse Perëndia ju ka falur për hir të Krishtit.

KAPITULLI 5

1 Bëhuni, pra, ndjekës të Perëndisë, si fëmijë të dashur;
2 Dhe ecni në dashuri, sikurse edhe Krishti na deshi ne dhe e dha veten për ne një ofertë dhe një flijim Perëndisë si një erë të këndshme.

3 Por kurvëria dhe çdo papastërti ose lakmi të mos përmendet një herë midis jush, siç u bëjnë shenjtorëve;
4 As ndyrësia, as të folurit marrëzi, as talljet, që nuk janë të volitshme, por më tepër falënderimi.
5 Sepse ju e dini se asnjë prostitutë, as i papastër, as lakmues, idhujtar, nuk ka ndonjë trashëgimi në mbretërinë e Krishtit dhe të Perëndisë.
6 Askush të mos ju mashtrojë me fjalë të kota, sepse për shkak të këtyre gjërave vjen zemërimi i Perëndisë mbi fëmijët e mosbindjes.
7 Mos u bëni, pra, pjesëmarrës me ta.
8 Sepse ndonjëherë ishit errësirë, por tani jeni dritë në Zotin; ecni si bij të dritës.
9 (Sepse fryti i Frymës është në çdo mirësi, drejtësi dhe të vërtetë;)
10 Për të provuar atë që është e pranueshme për Zotin.
11 Dhe mos kini bashkësi me veprat e pafrytshme të errësirës, por më tepër qortojini ato.
12 Sepse është turp edhe të flasësh për ato gjëra që bëhen prej tyre në fshehtësi.
13 Por të gjitha gjërat që qortohen shfaqen nga drita, sepse çdo gjë që shfaqet është dritë.
14 Prandaj ai thotë: "Zgjohu, ti që fle dhe ringjalle nga të vdekurit dhe Krishti do të të japë dritë".
15 Shihni, pra, që të ecni me kujdes, jo si budallenj, por si të urtë,
16 Shlyen kohën, sepse ditët janë të këqija.
17 Prandaj mos jini të pamend, por duke kuptuar se cili është vullneti i Zotit.
18 Dhe mos u deh me verë, në të cilën ka tepricë; por mbushuni me Frymë;
19 duke i folur vetes me psalme, himne dhe këngë frymërore, duke kënduar dhe duke kënduar në zemrën tuaj Zotit;
20 Duke falënderuar gjithmonë për të gjitha gjërat Perëndisë dhe Atit në emër të Zotit tonë Jezu Krisht;
21 Duke iu nënshtruar njëri-tjetrit nga frika e Perëndisë.
22 Gratë, nënshtrojuni burrave tuaj, si ndaj Zotit.
23 Sepse burri është kreu i gruas, sikurse Krishti është kreu i kishës; dhe ai është Shpëtimtari i trupit.
24 Prandaj, ashtu si kisha i nënshtrohet Krishtit, kështu gratë le t'u jenë në çdo gjë burrave të tyre.
25 Burra, duajini gratë tuaja, sikurse edhe Krishti e deshi kishën dhe e dha veten për të;
26 që të mund ta shenjtërojë dhe ta pastrojë me larjen e ujit me anë të fjalës,
27 që t'i paraqesë vetes një kishë të lavdishme, pa njolla, as rrudha ose ndonjë gjë të tillë; por që të jetë e shenjtë dhe pa të meta.
28 Kështu burrat duhet t'i duan gratë e tyre si trupin e tyre. Kush e do gruan e tij do veten e tij.
29 Sepse askush nuk e ka urryer kurrë mishin e vet; por e ushqen dhe e ruan atë, ashtu si Zoti kishën:
30 Sepse ne jemi gjymtyrë të trupit të tij, të mishit dhe të kockave të tij.
31 Për këtë arsye njeriu do të lërë babanë dhe nënën e tij dhe do të bashkohet me gruan e tij dhe të dy do të jenë një mish i vetëm.
32 Ky është një mister i madh, por unë flas për Krishtin dhe për kishën.
33 Megjithatë, secili nga ju le ta dojë gruan e tij si veten e tij; dhe gruaja e sheh që ajo e nderon burrin e saj.

KAPITULLI 6

1 Fëmijë, binduni prindërve tuaj në Zotin, sepse kjo është e drejtë.
2 Ndero atin dhe nënën tënde; (i cili është urdhërimi i parë me premtim;)
3 që të jesh mirë dhe të jetosh gjatë mbi tokë.
4 Dhe, o etër, mos provokoni zemërimin e fëmijëve tuaj, por rritini me edukimin dhe këshillën e Zotit.
5 Shërbëtorë, binduni atyre që janë zotërinjtë tuaj sipas mishit, me frikë dhe me dridhje, në vetminë e zemrës suaj, si ndaj Krishtit;
6 Jo me shërbimin e syve, si pëlqyes; por si shërbëtorë të Krishtit, duke bërë vullnetin e Perëndisë nga zemra;
7 Shërbeni me vullnet të mirë, si për Zotin dhe jo për njerëzit;
8 Duke ditur se çdo gjë të mirë që bën dikush, do të marrë nga Zoti, qoftë skllav apo i lirë.
9 Dhe, zotërinj, bëni të njëjtat gjëra me ta, duke mos kërcënuar, duke ditur se edhe Zoti juaj është në qiej; nuk ka as respekt të personave me të.
10 Së fundi, vëllezërit e mi, jini të fortë në Zotin dhe në fuqinë e fuqisë së tij.
11 Vishni gjithë armaturën e Perëndisë, që të mund të qëndroni kundër dredhive të djallit.
12 Sepse ne nuk luftojmë kundër mishit dhe gjakut, por kundër principatave, kundër pushteteve, kundër sunduesve të errësirës së kësaj bote, kundër ligësisë shpirtërore në vendet e larta.
13 Prandaj, merrni të gjithë armaturën e Perëndisë, që të mund të përballeni në ditën e keqe dhe pasi të keni bërë gjithçka, të qëndroni.
14 Qëndroni, pra, duke i lidhur me të vërtetën dhe duke mbajtur parzmoren e drejtësisë;
15 Dhe këmbët tuaja të veshura me përgatitjen e ungjillit të paqes;
16 Mbi të gjitha, duke marrë mburojën e besimit, me të cilën do të jeni në gjendje të shuani të gjitha shigjetat e zjarrta të të ligjve.
17 Dhe merrni përkrenaren e shpëtimit dhe shpatën e Frymës, që është fjala e Perëndisë.
18 Duke u lutur gjithmonë me çdo lutje dhe përgjërim në Frymë dhe duke u kujdesur për të me gjithë këmbëngulje e përgjërim për të gjithë shenjtorët;
19 Dhe për mua, ajo fjalë mund të më jepet, që të mund ta hap gojën me guxim, për të bërë të njohur misterin e ungjillit,
20 sepse unë jam një lajmëtar në pranga, që aty të flas me guxim, ashtu siç duhet të flas.
21 Por që edhe ju të njihni punët e mia dhe si veproj unë, Tikiku, një vëlla i dashur dhe shërbëtor besnik në Zotin, do t'ju bëjë të njohur çdo gjë:
22 Të cilin jua kam dërguar për të njëjtin qëllim, që të njihni punët tona dhe që ai të ngushëllojë zemrat tuaja.
23 Paqe vëllezërve dhe dashuri me besim nga Perëndia Atë dhe nga Zoti Jezu Krisht.
24 Hiri qoftë me të gjithë ata që e duan Zotin tonë Jezu Krisht në sinqeritet. Amen. (Efesianëve të shkruar nga Roma, nga Tikiku.)

Filipianëve

KAPITULLI 1

1 Pali dhe Timoteu, shërbëtorët e Jezu Krishtit, të gjithë shenjtorëve në Krishtin Jezus që janë në Filipi, me peshkopët dhe dhjakët:
2 Hiri dhe paqe qoftë mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
3 Falënderoj Perëndinë tim në çdo kujtim për ty,
4 Gjithmonë në çdo lutje timen për ju të gjithë duke kërkuar me gëzim,
5 Për bashkësinë tuaj në ungjill që nga dita e parë e deri tani;
6 Duke qenë i sigurt për këtë, se ai që ka filluar një vepër të mirë në ju, do ta kryejë atë deri në ditën e Jezu Krishtit.
7 Ashtu siç është e udhës të mendoj për ju të gjithë, sepse ju kam në zemrën time; për aq sa në lidhjet e mia dhe në mbrojtjen dhe konfirmimin e ungjillit, ju të gjithë jeni pjesëmarrës të hirit tim.
8 Sepse Perëndia është dëshmia ime, sa shumë ju kërkoj të gjithëve në zorrët e Jezu Krishtit.
9 Dhe këtë lutem që dashuria juaj të teprohet gjithnjë e më shumë në njohuri dhe në çdo gjykim;
10 Që të mund të miratoni gjërat që janë të shkëlqyera; që ju të mund të jeni të sinqertë dhe pa fyerje deri në ditën e Krishtit;
11 Duke qenë të mbushur me frytet e drejtësisë, të cilat janë me anë të Jezu Krishtit, për lavdi dhe lavdi të Perëndisë.
12 Por unë do të doja që ju të kuptoni, vëllezër, se gjërat që më ndodhën më kanë rënë më tepër për përparimin e ungjillit;
13 Kështu që lidhjet e mia në Krishtin shfaqen në të gjithë pallatin dhe në të gjitha vendet e tjera;
14 Dhe shumë nga vëllezërit në Zotin, të rritur të sigurt nga prangat e mia, janë shumë më të guximshëm për ta thënë fjalën pa frikë.
15 Disa predikojnë Krishtin edhe për zili dhe grindje; dhe disa gjithashtu me vullnet të mirë:
16Ai që predikon Krishtin e grindjes, jo sinqerisht, duke menduar të shtojë vuajtje në prangat e mia:
17 por tjetri i dashurisë, duke ditur se jam caktuar për mbrojtjen e ungjillit.
18 Çfarë atëherë? megjithëkëtë, Krishti predikohet në çdo mënyrë, qoftë me pretendim apo në të vërtetë; dhe unë gëzohem për të, po, dhe do të gëzohem.
19 Sepse unë e di se kjo do të kthehet në shpëtimin tim nëpërmjet lutjes suaj dhe furnizimit të Frymës së Jezu Krishtit,
20 Sipas pritjes time të sinqertë dhe shpresës sime, që në asgjë të mos turpërohem, por me gjithë guxim, si gjithmonë, kështu edhe tani Krishti do të madhërohet në trupin tim, qoftë me jetë, qoftë me vdekje.
21 Sepse për mua të jetosh është Krishti dhe të vdesësh është fitim.
22 Por nëse jetoj në mish, ky është fryti i punës sime; por nuk e di atë që do të zgjedh.
23 Sepse unë jam në një ngushticë midis dyve, duke pasur dëshirë të largohem dhe të jem me Krishtin; cila është shumë më mirë:
24 Megjithatë të qëndrosh në mish është më e nevojshme për ty.
25 Dhe duke pasur këtë besim, unë e di se do të qëndroj dhe do të qëndroj me ju të gjithë për përparimin tuaj dhe gëzimin e besimit;
26 Që gëzimi juaj të jetë më i madh në Jezu Krishtin për mua, duke ardhur përsëri te ju.
27 Vetëm biseda juaj le të jetë ashtu siç i bëhet ungjillit të Krishtit: që, qoftë të vij e t'ju shoh, qoftë të mungoj, të dëgjoj për punët tuaja, që të qëndroni të palëkundur në një frymë, me një mendje të vetme, duke u përpjekur së bashku për besimin. të ungjillit;
28 Dhe mos u trembni nga kundërshtarët tuaj; kjo është për ta një shenjë e dukshme e humbjes, por për ju e shpëtimit dhe e Perëndisë.
29 Sepse juve ju është dhënë për hir të Krishtit, jo vetëm të besoni në të, por edhe të vuani për hir të tij;
30 Duke pasur të njëjtin konflikt që patë tek unë dhe tani dëgjoni të jetë në mua.

KAPITULLI 2

1 Nëse ka, pra, ndonjë ngushëllim në Krishtin, nëse ka ndonjë ngushëllim dashurie, nëse ka bashkësi me Frymën, nëse ka të brendshme dhe mëshirë,
2 Plotësoni gëzimin tim, që të keni të njëjtin mendim, duke pasur të njëjtën dashuri, duke qenë të një mendjeje, të një mendjeje.
3 Asgjë të mos bëhet me grindje ose me kotësi; por nga përulësia e mendjes secili le ta çmojë tjetrin më mirë se vetveten.
4 Mos shiko secili për gjërat e veta, por secili edhe për gjërat e të tjerëve.
5 Le të jetë në ju kjo mendje, që ishte edhe në Krishtin Jezus:
6 I cili, duke qenë në trajtën e Perëndisë, mendoi se nuk ishte grabitje të jesh i barabartë me Perëndinë;
7 Por e bëri veten të pafajshëm dhe mori formën e një shërbëtori dhe u bë në ngjashmërinë e njerëzve.
8 Dhe, duke u gjetur në modë si njeri, ai e përuli veten dhe u bë i bindur deri në vdekje, deri në vdekje të kryqit.
9 Prandaj edhe Perëndia e lartësoi shumë dhe i dha një emër që është mbi çdo emër:
10 që në emër të Jezusit të përkulet çdo gju i gjërave në qiell, në tokë dhe nën tokë;
11 Dhe që çdo gjuhë të rrëfejë se Jezu Krishti është Zot, për lavdi të Perëndisë Atë.
12 Prandaj, të dashurit e mi, siç jeni bindur gjithmonë, jo vetëm si në praninë time, por tani shumë më tepër në mungesën time, bëni vetë shpëtimin tuaj me frikë dhe dridhje.
13 Sepse Perëndia është ai që vepron në ju të dëshironi dhe të bëni sipas pëlqimit të tij.
14 Bëj çdo gjë pa murmuritje dhe grindje;
15 Që të jeni të paqortueshëm dhe të padëmshëm, bij të Perëndisë, pa qortim, në mes të një kombi të shtrembër dhe të çoroditur, mes të cilit ju shkëlqeni si drita në botë;
16 Duke mbajtur fjalën e jetës; që të gëzohem në ditën e Krishtit, që nuk vrapova kot dhe nuk u mundova më kot.
17 Po, dhe nëse ofrohem për sakrificën dhe shërbimin e besimit tuaj, unë gëzohem dhe gëzohem me ju të gjithë.
18 Për këtë arsye gëzohuni edhe ju dhe gëzohuni me mua.

19 Por kam besim te Zoti Jezus që të dërgoj së shpejti Timoteun te ju, që edhe unë të ngushëllohem mirë, kur të njoh gjendjen tuaj.
20 Sepse unë nuk kam asnjë njeri të ngjashëm me të, që të kujdeset natyrshëm për gjendjen tuaj.
21 Sepse të gjithë kërkojnë të vetat, jo gjërat që janë të Jezu Krishtit.
22 Por ju e dini provën e tij, se si bir i atit, ai ka shërbyer me mua në ungjill.
23 Prandaj unë shpresoj ta dërgoj menjëherë, që të shoh se si do të jetë me mua.
24 Por kam besim te Zoti se edhe unë vetë do të vij së shpejti.
25 Megjithatë mendova se ishte e nevojshme të të dërgoja Epafroditin, vëllanë tim, shokun e lindjes dhe bashkëluftëtarin, por lajmëtarin tënd dhe atë që shërbente për nevojat e mia.
26 Sepse ai donte të gjithë ju dhe ishte i dhembshëm, sepse kishit dëgjuar se ishte sëmurë.
27 Sepse ai ishte i sëmurë afër vdekjes, por Perëndia pati mëshirë për të; dhe jo vetëm për të, por edhe për mua, që të mos kem pikëllim mbi hidhërim.
28 E dërgova, pra, me më shumë kujdes, që, kur ta shihni përsëri, të gëzoheni dhe unë të jem më pak i trishtuar.
29 Pranojeni, pra, në Zotin me gjithë gëzim; dhe mbani reputacion të tillë:
30 Sepse për veprën e Krishtit ai ishte afër vdekjes, pa lidhje me jetën e tij, për të plotësuar mungesën e shërbimit tuaj ndaj meje.

KAPITULLI 3

1 Më në fund, vëllezërit e mi, gëzohuni në Zotin. Të shkruaj të njëjtat gjëra për ty, për mua nuk është vërtet e rëndë, por për ty është e sigurt.
2 Kujdes nga qentë, ruhuni nga punëtorët e këqij, ruhuni nga konciziteti.
3 Sepse ne jemi rrethprerja, që e adhurojmë Perëndinë në frymë dhe që gëzohemi në Krishtin Jezus dhe nuk kemi besim në mish.
4 Edhe pse mund të kem besim te mishi. Nëse dikush tjetër mendon se ka diçka për të cilën mund të besojë në mish, unë më shumë:
5 I rrethprerë ditën e tetë, nga brezi i Izraelit, nga fisi i Beniaminit, një hebre nga Hebrenjtë; sa i përket ligjit, një farise;
6 Për zellin, përndjekjen e kishës; duke prekur drejtësinë që është në ligj, pa të meta.
7 Por gjërat që ishin fitim për mua, i konsiderova humbje për Krishtin.
8 Po, pa dyshim, dhe unë i konsideroj të gjitha gjërat veç humbjes për shkëlqyeshmërinë e njohjes së Krishtit Jezu, Zotit tim; për të cilin kam vuajtur humbjen e të gjitha gjërave dhe i numëroj ato veç plehut, që të fitoj Krishtin,
9 Dhe të gjendeni në të, duke mos pasur drejtësinë time, që është nga ligji, por atë që vjen nëpërmjet besimit të Krishtit, drejtësinë që vjen nga Perëndia me anë të besimit.
10 që unë të mund ta njoh atë dhe fuqinë e ringjalljes së tij dhe bashkësinë e vuajtjeve të tij, duke u përshtatur me vdekjen e tij;
11 Nëse me ndonjë mënyrë mund të arrij në ringjalljen e të vdekurve.
12 Jo sikur të kisha arritur tashmë, ose të isha i përsosur, por e ndjek, në qoftë se mund të kap atë për të cilën jam kapur edhe nga Krishti Jezus.
13 Vëllezër, unë nuk e konsideroj veten se e kam kapur;
14 Unë shkoj drejt shenjës për çmimin e thirrjes së lartë të Perëndisë në Krishtin Jezus.
15 Prandaj, të gjithë ne që jemi të përsosur, le të mendojmë kështu; dhe nëse për ndonjë gjë ju mendoni ndryshe, Perëndia do t'jua zbulojë edhe këtë.
16 Megjithatë, atje ku kemi arritur tashmë, le të ecim sipas të njëjtit rregull, le të mendojmë të njëjtën gjë.
17 Vëllezër, jini pasuesit e mi së bashku dhe shënojini ata që ecin ashtu siç na keni për shembull.
18 (Sepse shumë ecin, për të cilët ju kam thënë shpesh dhe tani ju them edhe duke qarë, se janë armiqtë e kryqit të Krishtit.
19 fundi i të cilëve është shkatërrimi, Perëndia i të cilëve është barku i tyre dhe lavdia e tyre është në turpin e tyre, ata që mendojnë për gjërat tokësore.)
20 Sepse biseda jonë është në qiell; prej nga e kërkojmë edhe Shpëtimtarin, Zotin Jezu Krisht:
21 I cili do të ndryshojë trupin tonë të ndyrë, që të mund të formohet si trupi i tij i lavdishëm, sipas veprës me të cilën ai është në gjendje madje t'i nënshtrojë të gjitha gjërat në vetvete.

KAPITULLI 4

1 Prandaj, vëllezërit e mi shumë të dashur dhe të dëshiruar, gëzimi dhe kurora ime, prandaj qëndroni të patundur në Zotin, i dashuri im.
2 I lutem Evodias dhe Sintikës, që të kenë të njëjtën mendje në Zotin.
3 Dhe të lutem ty gjithashtu, shok i vërtetë i zgjedhës, ndihmoji ato gra që kanë punuar me mua në ungjill, me Klementin gjithashtu dhe me bashkëpunëtorët e mi të tjerë, emrat e të cilëve janë në librin e jetës.
4 Gëzohuni gjithnjë në Zotin dhe po ju them përsëri: Gëzohuni!
5 Le të jetë e njohur për të gjithë njerëzit maturia juaj. Zoti është pranë.
6 Kini kujdes për asgjë; por në çdo gjë, me lutje dhe përgjërime me falënderim, bëjini të njohura kërkesat tuaja Perëndisë.
7 Dhe paqja e Perëndisë, që ia kalon çdo zgjuarësie, do të ruajë zemrat dhe mendjet tuaja nëpërmjet Krishtit Jezu.
8 Së fundi, vëllezër, të gjitha gjërat që janë të vërteta, çdo gjë që është e ndershme, çdo gjë që është e drejtë, çdo gjë që është e pastër, çdo gjë që është e bukur, çdo gjë që vlerësohet mirë; nëse ka ndonjë virtyt dhe nëse ka ndonjë lavdërim, mendo për këto gjëra.
9 Ato gjëra që mësuat, morët, dëgjuat dhe patë tek unë, bëni; dhe Perëndia i paqes do të jetë me ju.
10 Por unë u gëzova shumë në Zotin që tani më në fund kujdesi juaj për mua ka lulëzuar përsëri; ku edhe ju u treguat të kujdesshëm, por ju mungoi mundësia.
11 Jo se flas për mungesë, sepse jam mësuar të kënaqem me të, në çfarëdo gjendje që të jem.
12 Unë di edhe të jem i poshtëruar, edhe të bollshëm; kudo dhe në çdo gjë jam mësuar të jem i ngopur dhe i uritur, edhe të teproj edhe të vuaj nga nevoja.

13 Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon.
14 Edhe pse bëtë mirë, që komunikuat me pikëllimin tim.
15 Tani ju Filipianët e dini gjithashtu se në fillim të ungjillit, kur u largova nga Maqedonia, asnjë kishë nuk më fliste për të dhënë dhe për të marrë, por vetëm ju.
16 Sepse edhe në Selanik ju dërguat një herë e përsëri sipas nevojës sime.
17 Jo sepse dua një dhuratë, por dëshiroj fryt që mund të jetë me bollëk për llogarinë tuaj.
18 Por unë i kam të gjitha dhe me bollëk; jam i ngopur, pasi kam marrë nga Epafroditi gjërat që janë dërguar prej jush, një erë erëmirë, një flijim i pëlqyeshëm, i pëlqyer nga Perëndia.
19 Por Perëndia im do të plotësojë të gjitha nevojat tuaja sipas pasurisë së tij në lavdi me anë të Krishtit Jezus.
20 Tani Perëndisë dhe Atit tonë i qoftë lavdi në shekuj të shekujve. Amen.
21 Përshëndetni çdo shenjt në Krishtin Jezus. Vëllezërit që janë me mua ju përshëndesin.
22 Të gjithë shenjtorët ju përshëndesin, kryesisht ata që janë nga shtëpia e Cezarit.
23 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.
(Filipianëve shkruar nga Roma, nga Epafroditi.)

Kolosianëve

KAPITULLI 1

1 Pali, apostull i Jezu Krishtit me vullnetin e Perëndisë, dhe Timoteu, vëllai ynë,
2 Shenjtorëve dhe vëllezërve besnikë në Krishtin që janë në Kolos: hir mbi ju dhe paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
3 Ne falënderojmë Perëndinë dhe Atin e Zotit tonë Jezu Krisht, duke u lutur vazhdimisht për ju,
4 Meqenëse dëgjuam për besimin tuaj në Krishtin Jezus dhe për dashurinë që keni për të gjithë shenjtorët,
5 Për shpresën që është grumbulluar për ju në qiell, për të cilën keni dëgjuar më parë në fjalën e së vërtetës së ungjillit;
6 Ajo që erdhi te ju, si në mbarë botën; dhe jep fryt, ashtu siç bën edhe në ju, që nga dita që dëgjuat dhe njohët hirin e Perëndisë në të vërtetë.
7 Siç mësuat edhe për Epafran, bashkëshërbëtorin tonë të dashur, që është për ju një shërbëtor besnik i Krishtit;
8 të cilët edhe neve na shpallën dashurinë tuaj në Frymë.
9 Për këtë arsye edhe ne, që nga dita që e dëgjuam, nuk pushojmë së luturi për ju dhe së kërkuari që ju të mund të mbusheni me njohurinë e vullnetit të tij me gjithë urtësinë dhe kuptueshmërinë shpirtërore;
10 Që të mund të ecni të denjë për Zotin për çdo gjë të pëlqyer, duke qenë të frytshëm në çdo vepër të mirë dhe duke u rritur në njohurinë e Perëndisë;
11 I forcuar me çdo fuqi, sipas fuqisë së tij të lavdishme, për çdo durim dhe durim me gëzim;
12 Duke falënderuar Atin, i cili na bëri të takojmë për të qenë pjesëmarrës në trashëgiminë e shenjtorëve në dritë:
13 i cili na çliroi nga pushteti i errësirës dhe na përktheu në mbretërinë e Birit të tij të dashur;
14 në të cilin ne kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, madje faljen e mëkateve;
15 Kush është shëmbëlltyra e Perëndisë së padukshëm, i parëlinduri i çdo krijese;
16 Sepse prej tij u krijuan të gjitha gjërat që janë në qiej dhe në tokë, të dukshme dhe të padukshme, qofshin frone, sundime, principata, ose pushtete; të gjitha gjërat u krijuan prej tij dhe për të.
17 Dhe ai është përpara çdo gjëje dhe të gjitha gjërat qëndrojnë prej tij.
18 Dhe ai është kreu i trupit, i kishës; ai është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit; që në të gjitha gjërat ai të mund të kishte epërsinë.
19 Sepse Atit i pëlqeu që në të të banojë gjithë plotësia;
20 Dhe, duke bërë paqe me anë të gjakut të kryqit të tij, me anë të tij për t'i pajtuar të gjitha gjërat me veten e tij; Unë them me anë të tij, qofshin ato gjëra në tokë ose në qiell.
21 Dhe ju, që dikur ishit të huaj dhe armiq në mendjen tuaj nga veprat e liga, por tani ai është pajtuar
22 Në trupin e mishit të tij nëpërmjet vdekjes, për t'ju paraqitur në sytë e tij të shenjtë, të paqortueshëm dhe të paqortueshëm.
23 Nëse qëndroni në besim të vendosur dhe të vendosur dhe nuk largoheni nga shpresa e ungjillit që keni dëgjuar dhe që iu predikua çdo krijese që është nën qiell; për të cilin unë Pali u bëra shërbëtor;
24 i cili tani gëzohet për vuajtjet e mia për ju dhe mbush në mishin tim atë që është pas mundimeve të Krishtit për hir të trupit të tij, që është kisha.
25 Për të cilin jam bërë shërbëtor, sipas periudhës ungjillore të Perëndisë që më është dhënë për ju, për të përmbushur fjalën e Perëndisë;
26 Edhe misteri që është fshehur prej shekujve dhe brezave, por tani u është shfaqur shenjtorëve të tij.
27 të cilit Perëndia do t'i bënte të njohur se çfarë është pasuria e lavdisë së këtij misteri midis johebrenjve; që është Krishti në ju, shpresa e lavdisë:
28 të cilin ne e predikojmë, duke paralajmëruar çdo njeri dhe duke e mësuar çdo njeri me çdo dituri; që ne ta paraqesim çdo njeri të përsosur në Krishtin Jezus:
29 Për të cilin mundohem edhe unë, duke u përpjekur sipas veprës së tij, që vepron në mua fuqimisht.

KAPITULLI 2

1 Sepse unë do të doja që ju të dinit se çfarë konflikti të madh kam për ju dhe për ata në Laodice dhe për ata që nuk e kanë parë fytyrën time në mish;
2 Që zemrat e tyre të ngushëllohen, duke qenë të lidhura së bashku në dashuri dhe në të gjitha pasuritë e sigurisë së plotë të të kuptuarit, për njohjen e misterit të Perëndisë dhe të Atit dhe të Krishtit;
3 Në të fshihen të gjitha thesaret e diturisë dhe të diturisë.
4 Dhe këtë po ju them, që të mos ju mashtrojë dikush me fjalë joshëse.
5 Sepse, megjithëse nuk jam në mish, jam me ju në frymë, duke gëzuar dhe duke parë urdhrin tuaj dhe qëndrueshmërinë e besimit tuaj në Krisht.
6 Sikurse keni pranuar Krishtin Jezus, Zotin, ashtu ecni në të:
7 Të rrënjosur dhe të ndërtuar në të dhe të qëndruar në besim, ashtu siç ju mësuan, duke pasur në të me falënderim.
8 Kini kujdes që të mos ju plaçkit dikush me anë të filozofisë dhe mashtrimit të kotë, sipas traditës së njerëzve, sipas bazave të botës dhe jo sipas Krishtit.
9 Sepse në të banon trupërisht gjithë plotësia e Hyjnisë.
10 Dhe ju jeni të plotë në të, që është kreu i çdo principate dhe pushteti;
11 në të cilin edhe ju jeni rrethprerë me rrethprerjen e bërë pa duar, duke hequr trupin e mëkateve të mishit me anë të rrethprerjes së Krishtit.
12 U varros me të në pagëzim, ku edhe ju u ngjallët me të me anë të besimit të veprimit të Perëndisë, që e ka ringjallur prej së vdekurish.
13 Dhe ju, duke qenë të vdekur në mëkatet tuaja dhe në parrethprerjen e mishit tuaj, ai ju dha jetë bashkë me të, duke ju falur të gjitha mëkatet;
14 Fshiu dorëshkrimin e dekreteve që ishte kundër nesh, që ishte në kundërshtim me ne, dhe e hoqi nga rruga duke e gozhduar në kryqin e tij;
15 Dhe, mbasi plaçkiti principatat dhe pushtetet, i tregoi haptas, duke triumfuar mbi ta në të.
16 Askush, pra, të mos ju gjykojë për ushqim, për pije, për festa, për hënën e re ose për ditët e shtunës.
17 Të cilat janë një hije e gjërave që do të vijnë; por trupi është i Krishtit.
18 Askush të mos ju mashtrojë për shpërblimin tuaj me një përulësi vullnetare dhe me adhurim të engjëjve, duke

ndërhyrë në ato gjëra që ai nuk i ka parë, të fryrë kot nga mendja e tij mishore,
19 Dhe mosmbajtja e kokës, nga e cila shërbeu dhe thuhej i gjithë trupi me nyje dhe breza, rritet me rritjen e Perëndisë.
20 Prandaj, nëse jeni të vdekur me Krishtin nga themelet e botës, pse, sikur të jetoni në botë, u nënshtroheni ordinancave,
21 (Mos prek; mos shijo; mos trajto;
22 Cilët do të humbasin duke përdorur;) sipas urdhërimeve dhe doktrinave të njerëzve?
23 Gjërat që kanë vërtet një shfaqje urtësie në adhurimin e vullnetit, përulësinë dhe shpërfilljen e trupit; jo në asnjë nder për ngopjen e mishit.

KAPITULLI 3

1 Në qoftë se jeni ringjallur me Krishtin, kërkoni ato që janë lart, ku Krishti ulet në të djathtën e Perëndisë.
2 Tregoni dashuri për gjërat lart, jo për gjërat në tokë.
3 Sepse ju keni vdekur dhe jeta juaj është e fshehur me Krishtin në Perëndinë.
4 Kur të shfaqet Krishti, që është jeta jonë, atëherë edhe ju do të shfaqeni me të në lavdi.
5 Vrasni, pra, gjymtyrët tuaja që janë mbi tokë; kurvëria, papastërtia, dashuria e tepruar, lakmia e keqe dhe lakmia, që është idhujtari:
6 Për hir të këtyre gjërave, zemërimi i Perëndisë vjen mbi fëmijët e mosbindjes:
7 Në të cilën edhe ju ecët pak kohë, kur banuat në to.
8 Por tani edhe ju i hiqni të gjitha këto; zemërimi, inati, keqdashja, blasfemia, komunikimi i ndyrë nga goja juaj.
9 Mos gënjeni njëri-tjetrin, sepse e keni hequr plakun me veprat e tij;
10 Dhe vishni njeriun e ri, i cili përtërihet në njohuri sipas shëmbëlltyrës së atij që e krijoi;
11 Ku nuk ka as grek as jude, rrethprerje, as parrethprerje, barbar, skith, skllav as i lirë; por Krishti është gjithçka dhe në të gjithë.
12 Vishuni, pra, si të zgjedhurit e Perëndisë, të shenjtë dhe të dashur, me mëshirë, mirësi, përulësi, zemërbutësi, durim;
13 Të duroni njëri-tjetrin dhe të falni njëri-tjetrin, nëse dikush ka një grindje kundër dikujt; sikurse Krishti ju fali, ashtu bëni edhe ju.
14 Dhe mbi të gjitha vishni dashurinë, që është lidhja e përsosmërisë.
15 Dhe paqja e Perëndisë le të mbretërojë në zemrat tuaja, për të cilën ju jeni thirrur në një trup të vetëm; dhe jini mirënjohës.
16 Fjala e Krishtit banoftë në ju me plot urtësi; duke mësuar dhe këshilluar njëri-tjetrin me psalme, himne dhe këngë frymërore, duke i kënduar Zotit me hir në zemrat tuaja.
17 Dhe çfarëdo që të bëni me fjalë a me vepër, të gjitha t'i bëni në emër të Zotit Jezus, duke falënderuar Perëndinë dhe Atin nëpërmjet tij.
18 Gra, nënshtrojuni burrave tuaj, ashtu siç është e përshtatshme në Zotin.
19 Burra, duajini gratë tuaja dhe mos u hidhëroni kundër tyre.
20 Fëmijë, binduni prindërve tuaj në çdo gjë, sepse kjo i pëlqen Zotit.
21 Etër, mos i zemëroni fëmijët tuaj, që të mos dekurajohen.
22 Shërbëtorë, binduni në çdo gjë zotërinjve tuaj sipas mishit; jo me shërbimin e syve, si pëlqyes të burrave; por në zemër të vetme, duke pasur frikë Perëndinë:
23 Dhe çdo gjë që bëni, bëjeni me zemër, si për Zotin dhe jo për njerëzit;
24 Duke ditur se nga Zoti do të merrni shpërblimin e trashëgimisë, sepse i shërbeni Zotit Krisht.
25 Por ai që bën të keqen do të marrë përsipër të keqen që ka bërë;

KAPITULLI 4

1 Zotërinj, jepuni shërbëtorëve tuaj atë që është e drejtë dhe e barabartë; duke ditur se edhe ju keni një Mësues në qiell.
2 Vazhdoni në lutje dhe rrini zgjuar në të njëjtën kohë me falënderim;
3Megjithatë, duke u lutur edhe për ne, që Perëndia të na hapte një derë fjalësh, për të folur misterin e Krishtit, për të cilin jam edhe unë në pranga.
4 që ta bëj të dukshme, siç duhet të them.
5 Ecni me urtësi ndaj atyre që janë jashtë, duke shpenguar kohën.
6 Fjala juaj le të jetë gjithnjë me hir, e ndrequr me kripë, që të dini si duhet t'i përgjigjeni secilit.
7 Tërë gjendjen time do t'jua shpallë Tikiku, i cili është një vëlla i dashur dhe një shërbëtor besnik dhe bashkëshërbëtor në Zotin:
8 Të cilin ju kam dërguar për të njëjtin qëllim, që të mund të njohë pasurinë tuaj dhe të ngushëllojë zemrat tuaja;
9 Me Onesimin, një vëlla besnik dhe i dashur, që është një nga ju. Ata do t'ju bëjnë të njohura të gjitha gjërat që bëhen këtu.
10 Aristarku, shoku im i burgosur, ju përshëndet dhe Markusi, i biri i motrës së Barnabës, (duke e prekur të cilin keni marrë urdhërimet; nëse ai vjen tek ju, pranoje).
11 Dhe Jezusi, i quajtur Just, që janë nga rrethprerja. Vetëm këta janë bashkëpunëtorët e mi për mbretërinë e Perëndisë, të cilët kanë qenë një ngushëllim për mua.
12 Epafra, që është një prej jush, shërbëtor i Krishtit, ju përshëndet, duke u munduar gjithnjë me zjarr për ju në lutje, që të qëndroni të përsosur dhe të plotë në gjithë vullnetin e Perëndisë.
13 Sepse unë dëshmoj për të se ai ka një zell të madh për ju, për ata që janë në Laodice dhe për ata në Hierapolis.
14 Luka, mjeku i dashur dhe Dema, ju përshëndesin.
15 Përshëndetni vëllezërit që janë në Laodice, Nimfën dhe kishën që është në shtëpinë e tij.
16 Dhe kur kjo letër të lexohet ndër ju, bëni që të lexohet edhe në kishën e Laodiceasve; dhe që edhe ju të lexoni letrën nga Laodicea.
17 Dhe i thuaj Arkipit: Ki kujdes për shërbimin që ke marrë në Zotin, që ta përmbushësh.
18 Përshëndetja nga dora ime Pal. Mbaj mend lidhjet e mia. Hiri qoftë me ju. Amen. (Shkruar nga Roma te Kolosianëve nga Tikiku dhe Onesimi.)

1 Thesalonikasve

KAPITULLI 1

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve që është në Perëndinë Atë dhe në Zotin Jezu Krisht: Hiri dhe paqe qoftë mbi ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
2 Ne e falënderojmë gjithmonë Perëndinë për ju të gjithë, duke ju përmendur në lutjet tona;
3 Duke kujtuar pa pushim veprën tuaj të besimit, mundin e dashurisë dhe durimin e shpresës në Zotin tonë Jezu Krisht, në sytë e Perëndisë dhe Atit tonë;
4 Duke ditur, vëllezër të dashur, zgjedhjen tuaj të Perëndisë.
5 Sepse ungjilli ynë nuk ju erdhi vetëm me fjalë, por edhe me fuqi, me Frymën e Shenjtë dhe me shumë siguri; siç e dini se çfarë njerëzish ishim mes jush për hirin tuaj.
6 Dhe ju u bëtë ndjekës të nesh dhe të Zotit, pasi e pranuat fjalën në shumë mundime, me gëzimin e Frymës së Shenjtë:
7 Kështu ju ishit shëmbëlltyrë për të gjithë ata që besojnë në Maqedoni dhe në Akai.
8 Sepse nga ju fjala e Zotit u kumtua jo vetëm në Maqedoni dhe në Akai, por edhe kudo është përhapur besimi juaj te Perëndia; kështu që ne nuk kemi nevojë të flasim asgjë.
9 Sepse ata vetë tregojnë për ne se si kishim hyrjen me ju dhe se si ju u kthyet te Perëndia nga idhujt për t'i shërbyer Perëndisë së gjallë dhe të vërtetë;
10 Dhe të presim nga qielli Birin e tij, të cilin ai e ringjalli prej së vdekurish, Jezusin, që na çliroi nga zemërimi që do të vijë.

KAPITULLI 2

1Vëllezër, dijeni vetë hyrjen tonë tek ju, se nuk ishte e kotë.
2 Por edhe pasi kishim vuajtur më parë dhe u përgjëruam me turp, siç e dini, në Filipi, ne ishim të guximshëm në Perëndinë tonë t'ju flisnim ungjillin e Perëndisë me shumë grindje.
3 Sepse këshilla jonë nuk ishte për mashtrim, as papastërti, as mashtrim;
4 Por, ashtu siç u lejuam nga Perëndia që të kishim besim te ungjilli, kështu flasim; jo si njerëzit që pëlqejnë, por Perëndia që provon zemrat tona.
5 Sepse ne nuk kemi përdorur kurrë fjalë lajkatare, siç e dini, as një lakmi lakmie; Zoti është dëshmitar:
6 Ne nuk kërkuam lavdi as nga njerëzit, as nga ju, as nga të tjerët, sepse mund të ishim të rëndë si apostujt e Krishtit.
7Por ne ishim të butë mes jush, ashtu si kujdeset për fëmijët e saj një tajë:
8 Kështu, duke qenë të dashuruar me dashuri për ju, ne ishim të gatshëm t'ju jepnim, jo vetëm ungjillin e Perëndisë, por edhe vetë shpirtrat tanë, sepse ishit të dashur për ne.
9 Sepse ju e mbani mend, vëllezër, mundin dhe mundimin tonë; ne ju predikuam ungjillin e Perëndisë, duke u munduar natë e ditë, duke qenë se nuk duam të ngarkohemi me asnjërin prej jush.
10 Ju jeni dëshmitarë, dhe Perëndia gjithashtu, sa shenjtërisht, me drejtësi dhe të pafajshëm u sollëm ne mes jush që besoni:
11 Siç e dini, ne e këshilluam, e ngushëlluam dhe e urdhëruam secilin prej jush, ashtu si i bën babai fëmijët e tij,
12 Që të ecni të denjë për Perëndinë, që ju thirri në mbretërinë dhe lavdinë e tij.
13 Për këtë arsye edhe ne falënderojmë Perëndinë pa pushim, sepse, kur morët fjalën e Perëndisë që dëgjuat për ne, nuk e pranuat si fjalë të njerëzve, por siç është në të vërtetë, fjalën e Perëndisë, e cila në fakt vepron edhe në ju që besoni.
14 Sepse ju, vëllezër, u bëtë ithtarë të kishave të Perëndisë që në Jude janë në Krishtin Jezus, sepse edhe ju keni vuajtur ashtu si nga bashkatdhetarët tuaj, ashtu siç kanë vuajtur nga Judenjtë.
15 të cilët vranë Zotin Jezus dhe profetët e tyre dhe na përndoqën; dhe ata nuk i pëlqejnë Perëndisë dhe janë në kundërshtim me të gjithë njerëzit:
16 duke na ndaluar t'u flasim johebrenjve që ata të shpëtohen, për të mbushur gjithnjë mëkatet e tyre, sepse zemërimi i tyre ka rënë deri në fund.
17 Por ne, vëllezër, që u morëm prej jush për një kohë të shkurtër në prani dhe jo me zemër, u përpoqëm edhe më shumë të shohim fytyrën tuaj me dëshirë të madhe.
18 Prandaj do të kishim ardhur tek ju, madje unë Pali, një herë e përsëri; por Satani na pengoi.
19 Në fakt cila është shpresa, gëzimi ose kurora e gëzimit tonë? A nuk jeni edhe ju në praninë e Zotit tonë Jezu Krisht në ardhjen e tij?
20 Sepse ju jeni lavdia dhe gëzimi ynë.

KAPITULLI 3

1 Prandaj, kur nuk duruam dot, menduam se ishte mirë të na linin vetëm në Athinë;
2 Dhe dërgoi Timoteun, vëllanë tonë dhe shërbëtorin e Perëndisë dhe bashkëpunëtorin tonë në ungjillin e Krishtit, për t'ju vendosur dhe për t'ju ngushëlluar për besimin tuaj.
3 që askush të mos preket nga këto mundime, sepse ju e dini se ne jemi caktuar për to.
4 Sepse në të vërtetë, kur ishim me ju, ju thamë më parë se do të vuanim mundime; ashtu siç ndodhi dhe ju e dini.
5 Për këtë arsye, kur nuk munda më të duroja, dërgova të njoh besimin tuaj, që tunduesi të mos ju tundonte dhe mundi ynë të mos ishte i kotë.
6 Por tani, kur Timoteu erdhi nga ju tek ne dhe na dha lajmin e mirë të besimit dhe dashurisë suaj, dhe që ju të na mbani mend gjithmonë të mirë, duke dashur shumë të na shihni ne, ashtu si edhe ne t'ju shohim ju,
7 Prandaj, vëllezër, ne u ngushëlluam për ju në të gjitha vuajtjet dhe ankthet tona me anë të besimit tuaj.
8 Sepse tani ne jetojmë, nëse qëndroni të patundur në Zotin.
9 Për çfarë falënderimi mund t'i bëjmë përsëri Perëndisë për ju, për gjithë gëzimin që gëzojmë për ju përpara Perëndisë tonë;
10 Natë e ditë duke u lutur shumë që të shohim fytyrën tënde dhe të përsosim atë që i mungon besimit tënd?
11 Tani vetë Perëndia dhe Ati ynë dhe Zoti ynë Jezu Krisht, na drejtojnë rrugën drejt jush.
12 Dhe Zoti ju bën të rriteni dhe të teproni në dashuri ndaj njëri-tjetrit dhe ndaj të gjithë njerëzve, ashtu siç bëjmë ne ndaj jush.
13 Deri në fund ai mund t'i vendosë zemrat tuaja të paqortueshme në shenjtëri përpara Perëndisë, madje Atit

tonë, në ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht me të gjithë shenjtorët e tij.

KAPITULLI 4

1 Për më tepër, vëllezër, ju përgjërohemi dhe ju këshillojmë me anë të Zotit Jezus, që, ashtu siç e keni marrë prej nesh se si duhet të ecni dhe t'i pëlqesh Perëndisë, kështu të teproni gjithnjë e më shumë.
2 Sepse ju e dini se çfarë urdhërimesh ju dhamë me anë të Zotit Jezus.
3 Sepse ky është vullneti i Perëndisë, shenjtërimi juaj, që të hiqni dorë nga kurvëria.
4 që secili nga ju të dijë të zotërojë enën e tij për shenjtërim dhe nder;
5 Jo në epshin e lakmisë, sikurse johebrenjtë që nuk e njohin Perëndinë:
6 që askush të mos shkojë përtej dhe të mashtrojë vëllain e tij në asnjë çështje, sepse Zoti është hakmarrësi i të gjithë atyre, siç ju paralajmëruam dhe dëshmuam edhe ne.
7 Sepse Perëndia nuk na thirri në papastërti, por në shenjtëri.
8 Ai, pra, që përçmon, nuk përçmon njeriun, por Perëndinë, që na ka dhënë edhe Frymën e tij të Shenjtë.
9 Por, për sa i përket dashurisë vëllazërore, nuk keni nevojë t'ju shkruaj, sepse ju vetë jeni mësuar nga Perëndia ta doni njëri-tjetrin.
10 Dhe ju e bëni këtë me të gjithë vëllezërit që janë në mbarë Maqedoninë; por ne ju lutemi, vëllezër, që të rriteni gjithnjë e më shumë;
11 Dhe të studioni për të qenë të qetë, për të bërë biznesin tuaj dhe për të punuar me duart tuaja, siç ju kemi urdhëruar;
12 që të ecni me ndershmëri ndaj atyre që janë jashtë dhe të mos keni asgjë.
13 Por unë nuk do të doja që të jeni të paditur, vëllezër, për ata që flenë, që të mos trishtoheni, si të tjerët që nuk kanë shpresë.
14 Sepse, nëse besojmë se Jezusi vdiq dhe u ringjall, kështu edhe ata që flenë në Jezusin do t'i sjellë Perëndia me vete.
15 Për këtë ne ju themi me anë të fjalës së Zotit, se ne që jemi të gjallë dhe qëndrojmë deri në ardhjen e Zotit nuk do t'i pengojmë ata që flenë.
16 Sepse vetë Zoti do të zbresë nga qielli me një britmë, me zërin e kryeengjëllit dhe me borinë e Perëndisë; dhe të vdekurit në Krishtin do të ringjallen të parët.
17 Atëherë ne që jemi të gjallë dhe që kemi mbetur, do të rrëmbehemi bashkë me ta në retë, për të takuar Zotin në ajër; dhe kështu do të jemi përherë me Zotin.
18 Prandaj ngushëlloni njëri-tjetrin me këto fjalë.

KAPITULLI 5

1 Por për kohët dhe stinët, vëllezër, nuk keni nevojë t'ju shkruaj.
2 Sepse ju e dini mirë se dita e Zotit vjen ashtu si një vjedhës natën.
3 Sepse kur të thonë: "Paqe dhe siguri"; atëherë i bie një shkatërrim i beftë, si një dhimbje e rëndë e një gruaje me fëmijë; dhe ata nuk do të shpëtojnë.
4 Por ju, vëllezër, nuk jeni në errësirë, që ajo ditë t'ju zërë si një vjedhës.
5 Ju të gjithë jeni bij të dritës dhe bij të ditës; ne nuk jemi të natës as të errësirës.
6 Prandaj le të mos flemë, si të tjerët; por le të shikojmë dhe të jemi të matur.
7 Sepse ata që flenë flenë natën; dhe ata që janë të dehur janë të dehur natën.
8 Por ne, që jemi të ditës, le të jemi të matur, duke veshur parzmoren e besimit dhe të dashurisë; dhe për një përkrenare, shpresa e shpëtimit.
9 Sepse Perëndia nuk na ka caktuar për zemërim, por për të marrë shpëtimin me anë të Zotit tonë Jezu Krisht,
10 që vdiq për ne, që, qofshim zgjuar a flemë, të jetojmë bashkë me të.
11 Prandaj ngushëlloni veten së bashku dhe ndërtoni njëri-tjetrin, ashtu si bëni edhe ju.
12 Dhe ne ju lutemi, vëllezër, të njihni ata që punojnë midis jush dhe që janë mbi ju në Zotin dhe që ju këshillojnë;
13 Dhe për t'i çmuar shumë në dashuri për hir të punës së tyre. Dhe jini në paqe mes jush.
14 Tani ju këshillojmë, vëllezër, paralajmëroni të padisiplinuarit, ngushëlloni mendjemprehtët, përkrahni të dobëtit, jini të durueshëm me të gjithë.
15 Kujdesuni që askush të mos i kthejë të keqen me të keqe askujt; por gjithmonë ndiqni atë që është e mirë, si mes jush, ashtu edhe për të gjithë njerëzit.
16 Gëzohuni përjetë.
17 Lutuni pa pushim.
18 Falënderoni për çdo gjë, sepse ky është vullneti i Perëndisë në Krishtin Jezus për ju.
19 Mos e shuani Frymën.
20 Mos i përbuz profecitë.
21 Provoni të gjitha gjërat; mbaj fort atë që është e mirë.
22 Hiqni dorë nga çdo pamje e keqe.
23 Dhe vetë Perëndia i paqes do t'ju shenjtërojë plotësisht; dhe i lutem Perëndisë që i gjithë shpirti, shpirti dhe trupi juaj të ruhen të patëmetë deri në ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht.
24 Besnik është ai që ju thërret, i cili edhe do ta bëjë.
25 Vëllezër, lutuni për ne.
26 Përshëndetni të gjithë vëllezërit me një puthje të shenjtë.
27 Unë ju urdhëroj nga Zoti që kjo letër t'u lexohet të gjithë vëllezërve të shenjtë.
28 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. Amen. (Letra e parë drejtuar Thesalonikasve u shkrua nga Athina.)

2 Thesalonikasve

KAPITULLI 1

1 Pali, Silvani dhe Timoteu, kishës së Thesalonikasve në Perëndinë, Atin tonë dhe Zotin Jezu Krisht:
2 Hiri dhe paqe për ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
3 Ne jemi të detyruar ta falënderojmë gjithmonë Perëndinë për ju, vëllezër, siç është e drejtë, sepse besimi juaj rritet jashtëzakonisht dhe dashuria hyjnore e secilit prej jush ndaj njëri-tjetrit tepron;
4 Që ne vetë të mburremi në ju në kishat e Perëndisë për durimin dhe besimin tuaj në të gjitha përndjekjet dhe mundimet tuaja që duroni.
5 Që është një shenjë e dukshme e gjykimit të drejtë të Perëndisë, që ju të mund të çmoheni të denjë për mbretërinë e Perëndisë, për të cilën edhe ju vuani:
6 Duke qenë se është e drejtë para Perëndisë t'u japësh mundim atyre që të shqetësojnë;
7 Dhe ju që jeni të shqetësuar, pushoni me ne, kur Zoti Jezus të shfaqet nga qielli me engjëjt e tij të fuqishëm,
8 Në zjarr flakërues hakmerreni me ata që nuk e njohin Perëndinë dhe që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht.
9 i cili do të ndëshkohet me një shkatërrim të përjetshëm nga prania e Zotit dhe nga lavdia e fuqisë së tij;
10 Kur do të vijë për t'u përlëvduar në shenjtorët e tij dhe për t'u admiruar nga të gjithë ata që besojnë (sepse dëshmia jonë mes jush u besua) atë ditë.
11 Prandaj edhe ne lutemi vazhdimisht për ju, që Perëndia ynë t'ju çmojë të denjë për këtë thirrje dhe të përmbushë të gjithë kënaqësinë e mirësisë së tij dhe veprën e besimit me fuqi.
12 që emri i Zotit tonë Jezu Krisht të përlëvdohet në ju dhe ju në të, sipas hirit të Perëndisë tonë dhe të Zotit Jezu Krisht.

KAPITULLI 2

1 Tani ju lutemi, o vëllezër, me ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht dhe me mbledhjen tonë pranë tij,
2 që të mos tronditeni shpejt në mendje dhe të mos shqetësoheni as nga fryma, as nga fjala, as nga letra si nga ne, pasi dita e Krishtit është afër.
3 Askush të mos ju mashtrojë në asnjë mënyrë, sepse ajo ditë nuk do të vijë, po të mos ndodhë më parë një rënie dhe të mos shfaqet njeriu i mëkatit, biri i humbjes;
4 që kundërshton dhe e lartëson veten mbi gjithçka që quhet Perëndi ose që adhurohet; kështu që ai si Perëndi ulet në tempullin e Perëndisë, duke treguar veten se ai është Perëndi.
5 A nuk e mbani mend se, kur isha ende me ju, jua thashë këto gjëra?
6 Dhe tani ju e dini se çfarë pengon që ai të mund të zbulohet në kohën e tij.
7 Sepse misteri i paudhësisë funksionon tashmë; vetëm ai që le tani do të lejojë, derisa të hiqet nga rruga.
8 Dhe atëherë do të zbulohet i ligu, të cilin Zoti do ta zhdukë me frymën e gojës së tij dhe do ta shkatërrojë me shkëlqimin e ardhjes së tij.
9 Edhe ai, ardhja e të cilit është pas veprës së Satanait me çdo fuqi, me shenja dhe me mrekulli të rreme,
10 Dhe me çdo mashtrim të padrejtë në ata që humbasin; sepse nuk pranuan dashurinë e së vërtetës, që të mund të shpëtoheshin.
11 Dhe për këtë arsye Perëndia do t'u dërgojë atyre një mashtrim të fortë, që të besojnë një gënjeshtër.
12 Që të dënohen të gjithë ata që nuk besuan të vërtetën, por kënaqeshin me paudhësinë.
13 Por ne jemi të detyruar ta falënderojmë gjithmonë Perëndinë për ju, vëllezër të dashur të Zotit, sepse Perëndia ju zgjodhi që në fillim për shpëtim, me anë të shenjtërimit të Frymës dhe besimit në të vërtetën.
14 Ku ju thirri me ungjillin tonë, për të marrë lavdinë e Zotit tonë Jezu Krisht.
15 Prandaj, vëllezër, qëndroni fort dhe mbani traditat që ju janë mësuar, qoftë me fjalë, qoftë me letrën tonë.
16 Tani vetë Zoti ynë Jezu Krisht dhe Perëndia, Ati ynë, që na ka dashur dhe na ka dhënë ngushëllim të përjetshëm dhe shpresë të mirë me anë të hirit,
17 Ngushëlloni zemrat tuaja dhe ju forconi në çdo fjalë dhe vepër të mirë.

KAPITULLI 3

1 Më në fund, vëllezër, lutuni për ne, që fjala e Zotit të ketë rrjedhë të lirë dhe të përlëvdohet, ashtu siç është me ju.
2 Dhe që të çlirohemi nga njerëzit e paarsyeshëm dhe të ligj, sepse të gjithë nuk kanë besim.
3 Por besnik është Zoti, që do t'ju forcojë dhe do t'ju ruajë nga e keqja.
4 Dhe ne kemi besim në Zotin që ju prek, se ju bëni dhe do të bëni gjërat që ju urdhërojmë.
5 Dhe Zoti i drejton zemrat tuaja në dashurinë e Perëndisë dhe në durimtarët që presin Krishtin.
6 Tani ne ju urdhërojmë, vëllezër, në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, që të largoheni nga çdo vëlla që ecën në mënyrë të çrregullt dhe jo sipas traditës që ka marrë prej nesh.
7 Sepse ju e dini se si duhet të na ndiqni;
8 Nuk hëngrëm bukën e askujt kot; por të punuara me mund e mundim natë e ditë, që të mos jemi në ngarkim të asnjërit prej jush.
9 Jo sepse nuk kemi fuqi, por për t'u bërë shembull për ju që të na ndiqni.
10 Sepse edhe kur ishim me ju, ju urdhëruam këtë që, nëse dikush nuk do të punojë, të mos hajë.
11 Sepse dëgjojmë se mes jush ka disa që ecin të çrregullt dhe nuk punojnë aspak, por janë të zënë.
12 Tani ata që janë të tillë, ne i urdhërojmë dhe i këshillojmë me anë të Zotit tonë Jezu Krisht që të punojnë me qetësi dhe të hanë bukën e tyre.
13 Por ju, vëllezër, mos u lodhni duke bërë mirë.
14 Dhe në qoftë se ndokush nuk i bindet fjalës sonë të kësaj letre, vini re atë njeri dhe mos bëni shoqëri me të, që të ketë turp.
15 Megjithatë mos e konsideroni si armik, por këshillojeni si vëlla.
16 Tani vetë Zoti i paqes ju dhëntë gjithmonë paqe me çdo kusht. Zoti qoftë me ju të gjithë.
17 Përshëndetja e Palit me dorën time, që është shenjë në çdo letër; kështu shkruaj.

18 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.
(Letra e dytë drejtuar Thesalonikasve u shkrua nga Athina.)

1 Timoteut

KAPITULLI 1

1 Pali, një apostull i Jezu Krishtit me urdhër të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, dhe Zotit Jezu Krisht, që është shpresa jonë;
2 Timoteut, birit tim në besim: hir, mëshirë dhe paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Jezu Krishti, Zoti ynë.
3 Ashtu siç të luta të qëndrosh akoma në Efes, kur shkova në Maqedoni, që t'i urdhëroje disa që të mos mësojnë doktrinë tjetër,
4 As mos u kushtoni vëmendje përrallave dhe gjenealogjive të pafundme, të cilat shtrojnë pyetje, në vend që të ndërtojnë me perëndishmëri që është në besim.
5Tani, fundi i urdhërimit është dashuria hyjnore nga një zemër e pastër, nga një ndërgjegje e pastër dhe nga besimi i pa shtirur.
6 Prej së cilës disa, duke u shmangur, janë larguar në zhurmë të kotë;
7 Dëshira për të qenë mësues të ligjit; duke mos kuptuar as atë që thonë, as atë që pohojnë.
8 Por ne e dimë se ligji është i mirë, nëse dikush e përdor ligjërisht;
9 Duke e ditur këtë, se ligji nuk është bërë për njeriun e drejtë, por për të paligjshëm dhe të pabindur, për të paudhët dhe për mëkatarët, për të paudhët dhe profanët, për vrasësit e baballarëve dhe vrasësit e nënave, për vrasësit,
10 Për kurvarët, për ata që ndoten me njerëz, për hajdutët, për gënjeshtarët, për të gënjyerit dhe nëse ka ndonjë gjë tjetër që është në kundërshtim me doktrinën e shëndoshë;
11 Sipas ungjillit të lavdishëm të Perëndisë së bekuar, që iu besua besimit tim.
12 Dhe falënderoj Krishtin Jezus, Zotin tonë, që më dha mundësi, sepse më cilësoi besnik, duke më vënë në shërbim;
13 I cili ishte përpara një blasfemues, një përndjekës dhe dëmtues, por pata mëshirë, sepse e bëra nga padija në mosbesim.
14 Dhe hiri i Zotit tonë ishte jashtëzakonisht i bollshëm me besimin dhe dashurinë që është në Krishtin Jezus.
15 Kjo është një fjalë besnike dhe e denjë për t'u pranuar plotësisht, se Krishti Jezus erdhi në botë për të shpëtuar mëkatarët; shefi i të cilit jam unë.
16 Megjithatë, për këtë arsye pata mëshirë, që më parë Jezu Krishti të shfaqte në mua gjithë durimin, si shembull për ata që do të besojnë në të në jetën e përjetshme.
17 Tani Mbretit të përjetshëm, të pavdekshëm, të padukshëm, të vetmit Perëndi të urtë, i qoftë nder dhe lavdi në shekuj të shekujve. Amen.
18 Unë të bëj këtë detyrë, biri Timote, sipas profecive që janë bërë më parë mbi ty, që me anë të tyre të bësh një luftë të mirë;
19 duke pasur besim dhe një ndërgjegje të pastër; të cilën disa, pasi e hoqën dorë për shkak të besimit, e kanë mbytur anijen:
20 prej të cilëve Hymeneu dhe Aleksandri; të cilët ia kam dorëzuar Satanit, që të mësojnë të mos blasfemojnë.

KAPITULLI 2

1 Unë, pra, bëj thirrje që para së gjithash të bëhen përgjërime, lutje, ndërmjetësime dhe falënderime për të gjithë;
2 për mbretërit dhe për të gjithë ata që janë në pushtet; që ne të mund të bëjmë një jetë të qetë dhe paqësore me gjithë perëndishmëri dhe ndershmëri.
3 Sepse kjo është e mirë dhe e pranueshme në sytë e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë;
4 I cili do të ketë që të gjithë njerëzit të shpëtohen dhe të vijnë në njohjen e së vërtetës.
5 Sepse një është Perëndia dhe një ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve, njeriu Krishti Jezus;
6 që dha veten si çmim për të gjithë, për t'u dëshmuar në kohën e duhur.
7 Për të cilin jam shuguruar predikues dhe apostull (e them të vërtetën në Krishtin dhe nuk gënjej;) mësues i johebrenjve në besim dhe në të vërtetë.
8 Unë dua, pra, që njerëzit të luten kudo, duke ngritur duart e shenjta, pa zemërim dhe pa dyshim.
9 Në të njëjtën mënyrë, që gratë të stolisen me veshje modeste, me turp dhe maturi; jo me flokë të thurura, as me ar, as me margaritarë, as me veshje të kushtueshme;
10 Por (që bëhet fjalë për gratë që shpallin perëndishmëri) me vepra të mira.
11 Le të mësojë gruaja në heshtje me gjithë nënshtrim.
12 Por unë nuk e lejoj një grua të mësojë, as të rrëmbejë pushtetin mbi burrin, por të heshtë.
13 Sepse Adami u formua fillimisht, pastaj Eva.
14 Dhe Adami nuk u mashtrua, por gruaja që u mashtrua ishte në shkelje.
15 Megjithatë, ajo do të shpëtohet në lindjen e fëmijëve, nëse ata vazhdojnë në besim, në dashuri dhe në shenjtëri me maturi.

KAPITULLI 3

1 Kjo është një thënie e vërtetë: Nëse një njeri dëshiron detyrën e peshkopit, ai dëshiron një punë të mirë.
2 Një peshkop, pra, duhet të jetë i paqortueshëm, bashkëshort i një gruaje, vigjilent, i matur, me sjellje të mirë, i dhënë pas mikpritjes, i aftë për të mësuar;
3 Jo i dhënë pas verës, asnjë sulmues, jo i pangopur nga fitimet e ndyra; por i durueshëm, jo grindavec, jo lakmues;
4 Ai që sundon mirë shtëpinë e tij, duke i nënshtruar fëmijët e tij nga çdo gravitacion;
5 (Sepse nëse një njeri nuk di të sundojë shtëpinë e vet, si do të kujdeset për kishën e Perëndisë?)
6 Jo një rishtar, që, duke u ngritur nga krenaria, të mos bjerë në dënimin e djallit.
7 Për më tepër, ai duhet të ketë një raport të mirë për ata që janë jashtë; që të mos bjerë në fyerje dhe në grackën e djallit.
8 Po kështu dhjakët duhet të jenë të rëndë, jo dygjuhësh, jo të dhënë pas shumë verërave, jo lakmitarë të fitimeve të ndyra;
9 Mbajtja e misterit të besimit në një ndërgjegje të pastër.
10 Dhe këto le të provohen më parë; atëherë le të përdorin detyrën e dhjakut, duke u gjetur të pafajshëm.
11 Kështu edhe gratë e tyre duhet të jenë të rënda, jo shpifëse, të matura, besnike në çdo gjë.

12 Dhjakët le të jenë burrat e një gruaje të vetme, duke i administruar mirë fëmijët e tyre dhe shtëpitë e tyre.

13 Sepse ata që e kanë përdorur mirë detyrën e dhjakut, blejnë për vete një gradë të mirë dhe guxim të madh në besimin që është në Krishtin Jezus.

14 Unë të shkruaj këto gjëra, duke shpresuar të vij te ti së shpejti:

15 Por nëse unë vonoj shumë, që ti të dish se si duhet të sillesh në shtëpinë e Perëndisë, që është kisha e Perëndisë së gjallë, shtylla dhe baza e së vërtetës.

16 Dhe pa diskutim i madh është misteri i perëndishmërisë: Perëndia u shfaq në mish, u shfajësua në Frymë, u pa nga engjëjt, u predikua johebrenjve, u besua në botë, u ngrit në lavdi.

KAPITULLI 4

1 Tani Fryma flet shprehimisht se në kohët e fundit disa do të largohen nga besimi, duke u vënë veshin frymërave joshëse dhe doktrinave të djajve;

2 Të flasësh gënjeshtra në hipokrizi; duke pasur ndërgjegjen e tyre të nxehur me një hekur të nxehtë;

3 Ndalimi i martesës dhe urdhërimi për të hequr dorë nga ushqimet, që Perëndia krijoi për t'u pranuar me falënderim të atyre që besojnë dhe njohin të vërtetën.

4 Sepse çdo krijesë e Perëndisë është e mirë dhe asgjë nuk duhet refuzuar, nëse merret me falënderim.

5 Sepse është shenjtëruar me anë të fjalës së Perëndisë dhe me lutje.

6 Nëse i kujton vëllezërit këto gjëra, do të jesh një shërbëtor i mirë i Jezu Krishtit, i ushqyer me fjalët e besimit dhe të doktrinës së mirë, të cilave ke arritur.

7 Por refuzo përrallat profane dhe të moshuara dhe tregohu më tepër për perëndishmëri.

8 Sepse ushtrimet trupore sjellin pak dobi, por perëndishmëria është e dobishme për çdo gjë, duke pasur premtimin për jetën që është dhe për atë që do të vijë.

9 Kjo është një fjalë besnike dhe e denjë për t'u pranuar çdo gjë.

10 Prandaj ne mundohemi dhe vuajmë turpin, sepse kemi besim te Perëndia i gjallë, që është Shpëtimtari i të gjithë njerëzve, veçanërisht i atyre që besojnë.

11 Këto gjëra urdhëroni dhe mësoni.

12 Askush të mos e përçmojë rininë tënde; por bëhu shembull i besimtarëve, në fjalë, në bisedë, në bamirësi, në shpirt, në besim, në pastërti.

13 Derisa të vij unë, kushtojini vëmendje leximit, këshillimit dhe doktrinës.

14 Mos e lër pas dore dhuratën që është në ty, që të është dhënë me anë të profecisë, me vënien e duarve të prefektit.

15 Meditoni për këto gjëra; jepu plotësisht atyre; që përfitimi yt t'u duket të gjithëve.

16 Kini kujdes për veten tuaj dhe për doktrinën; vazhdo në to, sepse duke bërë këtë do të shpëtosh edhe veten tënde dhe ata që të dëgjojnë.

KAPITULLI 5

1 Mos e qorto plakun, por lute si baba; dhe të rinjtë si vëllezër;

2 Të moshuarit si nëna; më të voglat si motra, me gjithë pastërtinë.

3 Nderoni të vejat që janë vërtet të veja.

4 Por nëse ndonjë e ve ka fëmijë ose nipa, le të mësojë së pari të tregojë devotshmëri në shtëpi dhe të shpërblejë prindërit e vet, sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer para Perëndisë.

5 Tani ajo që është me të vërtetë e ve dhe e shkretë, ka besim te Perëndia dhe vazhdon në lutje e në lutje natë e ditë.

6 Por ajo që rron në qejf ka vdekur sa është gjallë.

7 Dhe jepini këto gjëra, që të jenë të paqortueshme.

8 Por nëse ndokush nuk kujdeset për të vetat dhe veçanërisht për ata të shtëpisë së tij, ai e ka mohuar besimin dhe është më i keq se një i pafe.

9 Të mos llogaritet një grua e ve nën gjashtëdhjetë vjeç, e cila ka qenë gruaja e një burri,

10 I raportuar mirë për vepra të mira; nëse ka rritur fëmijë, nëse ka strehuar të huaj, nëse ka larë këmbët e shenjtorëve, nëse ka lehtësuar të vuajturit, nëse ka ndjekur me zell çdo punë të mirë.

11 Por të vejat më të reja nuk pranojnë, sepse kur të kenë filluar të bëhen të pangopur kundër Krishtit, do të martohen;

12 Të paturit e mallkimit, sepse kanë hedhur poshtë besimin e tyre të parë.

13 Përveç kësaj, ata mësojnë të jenë përtacë, duke bredhur shtëpi më shtëpi; dhe jo vetëm përtaci, por edhe ngacmues dhe të zënë, duke folur gjëra që nuk duhet.

14Dëshiroj, pra, që më të rejat të martohen, të lindin fëmijë, të udhëheqin shtëpinë dhe të mos i japin asnjë rast kundërshtarit të flasë me sharje.

15 Sepse disa tashmë janë larguar nga Satanai.

16 Nëse ndonjë besimtar ka të veja, le t'i lehtësojë dhe të mos ngarkohet kisha; që t'i lehtësojë ato që janë vërtet të veja.

17 Pleqtë që sundojnë mirë le të çmohen të denjë për nder të dyfishtë, veçanërisht ata që mundohen në fjalën dhe doktrinën.

18 Sepse Shkrimi thotë: "Mos i mbyll surrat kaut që shkel grurin". Dhe, punëtori është i denjë për shpërblimin e tij.

19 Mos merrni një akuzë kundër një plaku, por para dy ose tre dëshmitarëve.

20 Ata që mëkatojnë qortoji para të gjithëve, që edhe të tjerët të kenë frikë.

21 Unë të urdhëroj përpara Perëndisë, dhe Zotit Jezu Krisht dhe engjëjve të zgjedhur, që t'i zbatosh këto gjëra pa e preferuar njëri-tjetrin, duke mos bërë asgjë me anësi.

22 Mos vër duart papritmas kundër askujt dhe mos u bë pjestar në mëkatet e të tjerëve; ruaju veten të pastër.

23 Mos pi më ujë, por përdor pak verë për stomakun tënd dhe për sëmundjet e tua të shpeshta.

24 Mëkatet e disa njerëzve janë të hapura që më parë, duke shkuar përpara në gjyq; dhe disa burra i ndjekin pas.

25 Po kështu edhe veprat e mira të disave janë të dukshme që më parë; dhe ata që janë ndryshe nuk mund të fshihen.

KAPITULLI 6

1 Të gjithë shërbëtorët që janë nën zgjedhë, le t'i konsiderojnë zotërinjtë e tyre të denjë për çdo nder, që emri i Perëndisë dhe doktrina e tij të mos blasfemohen.

2 Dhe ata që kanë zotërues besimtarë, të mos i përçmojnë, sepse janë vëllezër; por më tepër u shërbeni atyre, sepse

janë besnikë dhe të dashur, pjesëmarrës të dobisë. Këto gjëra mësojnë dhe këshillojnë.
3 Nëse dikush mëson ndryshe dhe nuk pranon fjalët e shëndetshme, fjalët e Zotit tonë Jezu Krisht dhe doktrinën që është sipas perëndishmërisë;
4 Ai është krenar, duke mos ditur asgjë, por ka dëshirë të madhe për pyetjet dhe grindjet e fjalëve, prej të cilave vijnë smira, grindjet, kangjella, supozimet e liga,
5 Mosmarrëveshje të çoroditura të njerëzve me mendje të korruptuar dhe të varfër nga e vërteta, duke menduar se fitimi është perëndishmëri; largohuni prej tyre.
6 Por perëndishmëria me kënaqësi është fitim i madh.
7 Sepse ne nuk sollëm asgjë në këtë botë dhe është e sigurt që nuk mund të kryejmë asgjë.
8 Dhe duke pasur ushqim dhe rroba, le të jemi të kënaqur me to.
9 Por ata që duan të pasurohen, bien në tundim, në lak dhe në shumë epshe të pamend dhe të dëmshme, që i mbytin njerëzit në shkatërrim dhe në humbje.
10 Sepse dashuria për para është rrënja e çdo të keqeje; të cilën disa e lakmuan, por u larguan nga besimi dhe e shpuan veten me shumë dhembje.
11 Por ti, o njeri i Perëndisë, ik nga këto gjëra; dhe ndiqni drejtësinë, perëndishmërinë, besimin, dashurinë, durimin, butësinë.
12 Luftoni luftën e mirë të besimit, kapni jetën e përjetshme, në të cilën jeni thirrur edhe ju dhe keni shpallur një profesion të mirë përpara shumë dëshmitarëve.
13 Unë të jap ty përgjegjësi në sytë e Perëndisë, që ngjall çdo gjë, dhe përpara Krishtit Jezus, i cili përpara Ponc Pilatit dëshmoi një rrëfim të mirë;
14 Që ta zbatosh këtë urdhërim të pastër, të paqortueshëm, deri në shfaqjen e Zotit tonë Jezu Krisht:
15 Të cilin ai do të tregojë në kohën e tij, i cili është i bekuari dhe i vetmi Fuqiplotë, Mbreti i mbretërve dhe Zoti i zotërve;
16 Që ka vetëm pavdekësinë, duke banuar në dritën, së cilës askush nuk mund t'i afrohet; të cilin askush nuk e ka parë dhe as që mund ta shohë; të cilit i qoftë nderi dhe fuqia e përjetshme. Amen.
17 Vërteto ata që janë të pasur në këtë botë, që të mos kenë mendjemadhësi dhe të mos kenë besim te pasuritë e pasigurta, por te Perëndia i gjallë, i cili na jep begatisht çdo gjë për të gëzuar;
18 që të bëjnë mirë, të jenë të pasur në vepra të mira, të gatshëm për të shpërndarë, të gatshëm për të komunikuar;
19 Duke grumbulluar për vete një themel të mirë për kohën që do të vijë, që të mund të kapin jetën e përjetshme.
20 O Timote, ruaj atë që i është besuar amanetit tënd, duke shmangur blasfemitë e kota dhe të kota dhe kundërshtimet e shkencës të quajtura në mënyrë të rreme:
21 Të cilat disa që pohojnë e kanë gabuar përsa i përket besimit. Hiri qoftë me ty. Amen. (I pari për Timoteun u shkrua nga Laodicea, që është qyteti më i madh i Frigjisë Pacatiana.)

2 Timoteut

KAPITULLI 1

1 Pali, apostull i Jezu Krishtit me vullnetin e Perëndisë,
sipas premtimit të jetës që është në Krishtin Jezus,
2 Timoteut, birit tim të dashur: hir, mëshirë dhe paqe nga
Perëndia Atë dhe nga Krishti Jezus, Zoti ynë.
3 Falënderoj Perëndinë, të cilit i shërbej nga etërit e mi me
ndërgjegje të pastër, që të kujtoj pa pushim në lutjet e mia
natë e ditë;
4 Dëshiroj shumë të të shoh, duke kujtuar lotët e tu, që të
mbushem me gëzim;
5 Kur të kujtoj besimin e pashqip që është në ty, që banoi
së pari te gjyshja jote Lois dhe nëna jote Eunice; dhe jam i
bindur se edhe në ty.
6 Prandaj të kujtoj që ti nxis dhuratën e Perëndisë, që është
në ty duke vënë duart e mia.
7 Sepse Perëndia nuk na ka dhënë frymë frike; por nga
fuqia, nga dashuria dhe nga një mendje e shëndoshë.
8 Mos ki turp, pra, për dëshminë e Zotit tonë, as për mua, i
burgosuri i tij; por bëhu pjesëmarrës në pikëllimet e
ungjillit sipas fuqisë së Perëndisë;
9 i cili na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo
sipas veprave tona, por sipas qëllimit dhe hirit të tij, që na u
dha në Krishtin Jezus para fillimit të botës,
10 Por tani është shfaqur nga shfaqja e Shpëtimtarit tonë
Jezu Krisht, i cili ka shfuqizuar vdekjen dhe ka nxjerrë në
dritë jetën dhe pavdekësinë nëpërmjet ungjillit:
11 për të cilin jam emëruar predikues, apostull dhe mësues
i johebrenjve.
12 Për këtë arsye edhe unë i vuaj këto gjëra; megjithatë nuk
kam turp, sepse e di kujt i kam besuar dhe jam i bindur se
ai mund të mbajë atë që i kam besuar atë ditë.
13 Mbaje fort formën e fjalëve të shëndosha që ke dëgjuar
nga unë, me besim dhe dashuri që është në Krishtin Jezus.
14 Ruaje atë të mirë që të është besuar me anë të Frymës së
Shenjtë që banon në ne.
15 Ti e di këtë që të gjithë ata që janë në Azi janë larguar
nga unë; prej të cilëve janë Phygellus dhe Hermogenes.
16 Zoti i jep mëshirë shtëpisë së Onesiforit; sepse ai shpesh
më freskonte dhe nuk kishte turp për zinxhirin tim:
17 Por, kur ishte në Romë, më kërkoi me shumë zell dhe
më gjeti.
18 Zoti i dhëntë që të gjejë mëshirën e Zotit atë ditë; dhe sa
gjëra më shërbeu në Efes, ti e di shumë mirë.

KAPITULLI 2

1 Ti, pra, biri im, ji i fortë në hirin që është në Krishtin
Jezus.
2 Dhe gjërat që ke dëgjuar për mua midis shumë
dëshmitarëve, po ato ua jep njerëzve besnikë, të cilët do të
jenë në gjendje t'u mësojnë edhe të tjerëve.
3 Ti, pra, duron ngurtësinë, si një ushtar i mirë i Jezu
Krishtit.
4 Askush që lufton nuk ngatërrohet me punët e kësaj jete;
që t'i pëlqejë atij që e ka zgjedhur për ushtar.
5 Dhe në qoftë se një njeri përpiqet gjithashtu për mjeshtëri,
ai nuk kurorëzohet, nëse nuk lufton ligjërisht.
6 Vreshtari që punon duhet të jetë pjesëmarrës i parë i
frutave.
7 Kini parasysh atë që them; dhe Zoti të jep të kuptosh
gjithçka.
8 Mos harroni se Jezu Krishti i farës së Davidit u ringjall
prej së vdekurish sipas ungjillit tim:
9 Në të cilin unë vuaj nga telashet, si një keqbërës, deri në
pranga; por fjala e Perëndisë nuk është e lidhur.
10 Prandaj i duroj të gjitha për hir të të zgjedhurve, që edhe
ata të fitojnë shpëtimin që është në Krishtin Jezus me lavdi
të përjetshme.
11 Është një thënie besnike: Sepse, nëse kemi vdekur me të,
edhe ne do të jetojmë me të.
12 Nëse vuajmë, do të mbretërojmë edhe ne me të; nëse e
mohojmë, edhe ai do të na mohojë.
13 Nëse nuk besojmë, ai mbetet besnik; nuk mund ta
mohojë vetveten.
14 Kujtojini këto gjëra, duke i urdhëruar përpara Zotit që të
mos luftojnë për fjalë pa dobi, por për të përmbysur
dëgjuesit.
15 Studio që të tregohesh i miratuar para Perëndisë, një
punëtor që nuk ka nevojë të turpërohet, duke ndarë drejt
fjalën e së vërtetës.
16 Por largohuni nga fjalët profane dhe të kota, sepse ato
do të rriten në pabesi.
17 Dhe fjala e tyre do të hajë si një krismë; nga të cilët janë
Himeneu dhe Fileti;
18 Të cilët gabuan për të vërtetën, duke thënë se ringjallja
ka kaluar; dhe përmbys besimin e disave.
19 Megjithatë themeli i Perëndisë qëndron i sigurt, duke
pasur këtë vulë: Zoti i njeh ata që janë të tijat. Dhe kushdo
që emërton emrin e Krishtit le të largohet nga paudhësia.
20 Por në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë ari dhe
argjendi, por edhe prej druri dhe prej dheu; dhe disa për të
nderuar dhe disa për të çnderuar.
21 Prandaj, nëse një njeri pastrohet nga këto, ai do të jetë
një enë për nder, e shenjtëruar dhe e përshtatshme për
përdorim nga zotëria dhe i përgatitur për çdo vepër të mirë.
22 Ikni edhe epsheve rinore, por ndiqni drejtësinë, besimin,
dashurinë, paqen, me ata që thërrasin Zotin me zemër të
pastër.
23 Por pyetjet e marra dhe të pamësuara shmanguni, duke e
ditur se ato shkaktojnë grindje gjinore.
24 Dhe shërbëtori i Zotit nuk duhet të grindet; por ji i butë
me të gjithë, i prirur për të mësuar, i durueshëm,
25 Me zemërbutësinë duke mësuar ata që kundërshtojnë
vetveten; nëse Zoti do t'u japë atyre pendim për pranimin e
së vërtetës;
26 Dhe që ata të mund të shpëtojnë nga laku i djallit, të
cilët janë zënë rob prej tij sipas vullnetit të tij.

KAPITULLI 3

1 Dije edhe këtë, se në ditët e fundit do të vijnë kohë të
rrezikshme.
2 Sepse njerëzit do të jenë dashamirës të vetvetes, lakmues,
mburravecë, krenarë, blasfemues, të pabindur ndaj
prindërve, mosmirënjohës, të pashenjtë,
3 Pa përzemërsi të natyrshme, armëpushim, akuzues të
rremë, të papërmbajtur, të egër, përçmues të atyre që janë
të mirë,
4 Tradhëtarë, mendjemëdhenj, mendjemadh, më shumë
dashamirës të kënaqësive sesa dashamirës të Perëndisë;

5 Duke pasur një trajtë perëndishmërie, por duke mohuar fuqinë e saj: largohuni prej tyre.
6 Sepse të tillë janë ata që zvarriten nëpër shtëpi dhe çojnë në robëri gra budallaqe të ngarkuara me mëkate, të shtyra nga epshet e ndryshme,
7 Gjithnjë duke mësuar dhe kurrë nuk mund të arrish në njohjen e së vërtetës.
8 Tani, ashtu si Janesi dhe Jambresi i kundërshtuan Moisiut, kështu edhe këta i rezistojnë së vërtetës: njerëz me mendje të korruptuar, të përbuzur për besimin.
9 Por ata nuk do të vazhdojnë më, sepse marrëzia e tyre do t'u shfaqet të gjithëve, ashtu si u bë edhe e tyre.
10 Por ti e ke njohur plotësisht doktrinën time, mënyrën e jetesës, qëllimin, besimin, durimin, dashurinë hyjnore, durimin,
11 Përndjekje, pikëllime që më erdhën në Antioki, në Ikoni dhe në Listër; sa përndjekje durova, por Zoti më çliroi nga të gjitha.
12 Po, dhe të gjithë ata që do të jetojnë me perëndishmëri në Krishtin Jezus do të përndiqen.
13 Por njerëzit e këqij dhe joshësit do të bëhen gjithnjë e më keq, duke mashtruar dhe duke u mashtruar.
14 Por ti vazhdo në gjërat që ke mësuar dhe për të cilat je siguruar, duke ditur se nga kush i ke mësuar;
15 Dhe se qysh në fëmijëri i ke njohur shkrimet e shenjta, të cilat mund të të bëjnë të urtë për shpëtim me anë të besimit që është në Krishtin Jezus.
16 I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe është i dobishëm për doktrinë, për qortim, për korrigjim dhe për mësim në drejtësi.
17 Që njeriu i Perëndisë të jetë i përsosur, i pajisur plotësisht për të gjitha veprat e mira.

KAPITULLI 4

1 Të urdhëroj, pra, përpara Perëndisë dhe Zotit Jezu Krisht, i cili do të gjykojë të gjallët dhe të vdekurit në shfaqjen e tij dhe në mbretërinë e tij;
2 Predikoni fjalën; të jetë i menjëhershëm në sezon, jashtë sezonit; qorto, qorto, këshillo me gjithë durim dhe doktrinë.
3 Sepse do të vijë koha kur ata nuk do të durojnë doktrinën e shëndoshë; por sipas epsheve të tyre do të grumbullojnë për vete mësues që u kruhen veshët;
4 Dhe ata do të largojnë veshët e tyre nga e vërteta dhe do të kthehen në përralla.
5 Por ti rri zgjuar në çdo gjë, duro mundimet, bëj veprën e ungjilltarit, provo plotësisht shërbimin tënd.
6 Sepse tani jam gati për t'u ofruar dhe koha e nisjes sime është afër.
7 Kam bërë një luftë të mirë, kam mbaruar rrugën time, kam mbajtur besimin;
8 Tani e tutje më është vënë një kurorë drejtësie, të cilën Zoti, gjykatësi i drejtë, do të më japë atë ditë; dhe jo vetëm për mua, por edhe për të gjithë ata që e duan shfaqjen e tij.
9 Bëj zellin tënd për të ardhur së shpejti tek unë:
10 Sepse Dema më ka braktisur, pasi e ka dashur këtë botë, dhe ka shkuar në Selanik; Kreshena në Galati, Titi në Dalmaci.
11 Vetëm Luka është me mua. Merre Markun dhe sille me vete, sepse ai është i dobishëm për mua për shërbimin.
12 Dhe Tikikun e dërgova në Efes.
13 Kur të vish, merre me vete mantelin që lashë në Troadë me Karpin dhe librat, por sidomos pergamenat.
14 Aleksandri, bakërpunuesi më bëri shumë të këqija; Zoti e shpërbleftë sipas veprave të tij.
15 Për të cilin ki kujdes edhe ti; sepse ai u ka rezistuar shumë fjalëve tona.
16 Në përgjigjen time të parë askush nuk qëndroi me mua, por të gjithë më braktisën; i lutem Perëndisë që kjo të mos u ngarkohet atyre.
17 Megjithatë Zoti qëndroi me mua dhe më forcoi; që predikimi të njihet plotësisht nëpërmjet meje dhe të dëgjojnë të gjithë johebrenjtë; dhe unë u çlirova nga goja e luanit.
18 Dhe Zoti do të më çlirojë nga çdo vepër e keqe dhe do të më ruajë në mbretërinë e tij qiellore, të cilit i qoftë lavdi në shekuj të shekujve. Amen.
19 Të fala Priskës, Akuilës dhe shtëpisë së Onesiforit.
20 Erasti banoi në Korint, por Trofimin e lashë të sëmurë në Milet.
21 Bëj kujdesin tënd për të ardhur para dimrit. Eubulus, Pudens, Linus, Claudia dhe të gjithë vëllezërit të përshëndesin.
22 Zoti Jezus Krisht qoftë me frymën tënde. Hiri qoftë me ju. Amen. (Letra e dytë drejtuar Timoteut, e shuguruar peshkopi i parë i kishës së Efesianëve, u shkrua nga Roma, kur Pali u soll përpara Neronit për herë të dytë.)

Titit

KAPITULLI 1

1 Pali, shërbëtor i Perëndisë dhe apostull i Jezu Krishtit, sipas besimit të të zgjedhurve të Perëndisë dhe pranimit të së vërtetës që është pas perëndishmërisë;
2 Me shpresën e jetës së përjetshme, të cilën Perëndia, që nuk mund të gënjejë, e premtoi përpara fillimit të botës;
3 Por në kohën e duhur e ka shfaqur fjalën e tij nëpërmjet predikimit, që më është dhënë sipas urdhërimit të Perëndisë, Shpëtimtarit tonë;
4 Titit, birit tim sipas besimit të përbashkët: hir, mëshirë dhe paqe nga Perëndia Atë dhe nga Zoti Jezu Krisht, Shpëtimtari ynë.
5 Për këtë arsye të lashë në Kretë, që të rregullosh gjërat që janë të mangëta dhe të caktosh pleq në çdo qytet, ashtu siç të kisha caktuar.
6 Në qoftë se dikush është i paqortueshëm, burrë i një gruaje, që ka fëmijë besnikë, jo të akuzuar për trazira ose të padisiplinuar.
7 Sepse peshkopi duhet të jetë i paqortueshëm, si kujdestari i Perëndisë; jo i vetëdashur, jo shpejt i zemëruar, i pa dhënë pas verës, pa sulmues, jo i dhënë pas fitimeve të ndyra;
8 Por ai e do mikpritjen, i do njerëzit e mirë, i matur, i drejtë, i shenjtë, i përmbajtur;
9 Duke e mbajtur fort fjalën besnike siç i është mësuar, që të mund të jetë në gjendje me anë të doktrinës së shëndoshë si t'i nxisë ashtu edhe t'i bindë ata që kundërshtojnë.
10 Sepse ka shumë folës dhe mashtrues të padisiplinuar dhe të kotë, veçanërisht ata të rrethprerjes;
11 të cilëve duhet t'u mbyllen gojët, që përmbysin shtëpi të tëra, duke mësuar gjëra që nuk duhet, për hir të fitimeve të ndyra.
12 Një nga ata, edhe një profet i tyre, tha: Kretasit janë gjithmonë gënjeshtarë, bisha të liga, bark të ngadaltë.
13 Ky dëshmi është i vërtetë. Prandaj qortoji ashpër, që të jenë të shëndoshë në besim;
14 Mos u kushtoni vëmendje përrallave judaike dhe urdhërimeve të njerëzve që largohen nga e vërteta.
15 Për të pastërt çdo gjë është e pastër, por për ata që janë të ndotur dhe jobesimtarë nuk ka asgjë të pastër; por edhe mendja dhe ndërgjegjja e tyre është e ndotur.
16 Ata pohojnë se e njohin Perëndinë; por me vepra e mohojnë, duke qenë të neveritshëm, të pabindur dhe të poshtëruar për çdo vepër të mirë.

KAPITULLI 2

1 Por thuaj gjërat që bëhen doktrinë e shëndoshë:
2 Që të moshuarit të jenë të matur, të ashpër, të përmbajtur, të shëndoshë në besim, në dashuri, në durim.
3 Edhe gratë e moshuara, që të jenë në sjelljen e tyre të shenjtë, të mos akuzojnë rrejshëm, të mos ushqehen me shumë verë, mësues të gjërave të mira;
4 Që t'i mësojnë të rejat të jenë të matura, të duan burrat e tyre, t'i duan fëmijët e tyre,
5 Të jenë të matur, të dëlirë, rojtarë të shtëpisë, të mirë, të bindur ndaj burrave të tyre, që fjala e Perëndisë të mos blasfemohet.
6 Të rinjtë gjithashtu këshillojnë të jenë të matur.
7Duke treguar në çdo gjë një model veprash të mira: në doktrinë duke treguar mosprishje, gravitacion, sinqeritet,
8 Të folur të shëndoshë, që nuk mund të dënohet; që ai që është i kundërt të turpërohet, duke mos pasur asgjë të keqe për të thënë për ju.
9 Nxitini shërbëtorët të jenë të bindur ndaj zotërinjve të tyre dhe t'u pëlqejnë atyre në çdo gjë; nuk përgjigjet përsëri;
10 Jo duke u përqafuar, por duke treguar çdo besnikëri të mirë; që ata të mund të zbukurojnë doktrinën e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë në të gjitha gjërat.
11 Sepse hiri i Perëndisë që sjell shpëtimin u është shfaqur të gjithë njerëzve,
12 Duke na mësuar se, duke mohuar pabesinë dhe epshet e kësaj bote, duhet të jetojmë me maturi, me drejtësi dhe me perëndishmëri, në këtë botë të tanishme;
13 Duke pritur për atë shpresë të bekuar dhe shfaqjen e lavdishme të Perëndisë së madh dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht;
14 Ai e dha veten për ne, që të na shëlbojë nga çdo paudhësi dhe të pastrojë për vete një popull të veçantë, të zellshëm për veprat e mira.
15 Këto gjëra thuaj, këshillo dhe qorto me çdo autoritet. Askush të mos të përçmojë.

KAPITULLI 3

1Kini parasysh që t'u nënshtrohen principatave dhe pushteteve, t'u binden gjykatësve, të jenë gati për çdo vepër të mirë,
2 Të mos flasësh keq për askënd, të mos jesh grindavec, por të butë, duke treguar gjithë zemërbutësinë ndaj të gjithë njerëzve.
3 Sepse edhe ne vetë ishim ndonjëherë të marrë, të pabindur, të mashtruar, duke u shërbyer epsheve dhe kënaqësive të ndryshme, duke jetuar në ligësi dhe zili, të urryer dhe të urryer njëri-tjetrin.
4 Por pas kësaj u shfaq mirësia dhe dashuria e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë ndaj njeriut,
5 Jo me anë të veprave të drejtësisë që kemi bërë, por sipas mëshirës së tij, ai na shpëtoi, me larjen e rilindjes dhe me ripërtëritjen e Frymës së Shenjtë;
6 Të cilën ai e derdhi mbi ne me bollëk nëpërmjet Jezu Krishtit, Shpëtimtarit tonë;
7 Që të shfajësohemi me anë të hirit të tij, të bëhemi trashëgimtarë sipas shpresës së jetës së përjetshme.
8 Kjo është një thënie besnike dhe unë dua që ti t'i pohosh vazhdimisht këto gjëra, që ata që kanë besuar në Perëndinë të jenë të kujdesshëm për të kryer vepra të mira. Këto gjëra janë të mira dhe të dobishme për njerëzit.
9 Por shmangni pyetjet pa kuptim, gjenealogjitë, grindjet dhe grindjet rreth ligjit; sepse janë të padobishme dhe të kota.
10 Një njeri që është heretik pas këshillës së parë dhe të dytë, refuzo;
11 duke ditur se ai që është i tillë përmbyset dhe mëkaton, duke qenë i dënuar nga vetja.
12 Kur të dërgoj Artemanë ose Tikikun, tregohu i zellshëm të vish tek unë në Nikopoli, sepse atje kam vendosur dimrin.
13 Sillni Zenas, avokatin dhe Apolin në udhëtimin e tyre me zell, që të mos u mungojë asgjë.
14 Edhe ne të mësojmë t'i kryejmë veprat e mira për qëllime të nevojshme, që të mos jenë të pafrytshme.
15 Të gjithë ata që janë me mua të përshëndesin. Përshëndetni ata që na duan në besim. Hiri qoftë me ju të gjithë. Amen. (Iu shkrua Titit, i shuguruar peshkopi i parë i kishës së Kretianëve, nga Nikopoli i Maqedonisë.)

Filemon

KAPITULLI 1

1 Pali, i burgosuri i Jezu Krishtit, dhe Timoteu, vëllai ynë, Filemonit, të dashurit dhe
bashkëpunëtorit tonë të dashur,
2 Dhe për Afinë tonë të dashur, dhe për bashkëluftëtarin tonë Arkipin dhe për kishën në
shtëpinë tënde:
3 Hiri dhe paqe për ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezu Krisht.
4 Falënderoj Perëndinë tim, që të përmend vazhdimisht në lutjet e mia,
5 Duke dëgjuar dashurinë dhe besimin tënd, që ke ndaj Zotit Jezus dhe ndaj gjithë
shenjtorëve;
6 që komunikimi i besimit tënd të bëhet i efektshëm duke njohur çdo të mirë që është në ty
në Krishtin Jezus.
7 Sepse ne kemi gëzim dhe ngushëllim të madh në dashurinë tënde, sepse ti, o vëlla,
freskohen të brendshmet e shenjtorëve.
8 Prandaj, edhe pse mund të jem shumë i guximshëm në Krishtin të të urdhëroj atë që është
e përshtatshme,
9 Por, për hir të dashurisë, të lutem më tepër, duke qenë si Pali i moshuar dhe tani edhe i
burgosur i Jezu Krishtit.
10 Të lutem për birin tim Onesim, të cilin e kam lindur në prangat e mia:
11 Që në të kaluarën ishte e padobishme për ty, por tani e dobishme për ty dhe për mua.
12 Të cilin e kam dërguar përsëri; pra, ti pranoje atë, domethënë zorrët e mia.
13 Të cilin do ta kisha mbajtur me vete, që në vend të teje të më kishte shërbyer në prangat
e ungjillit:
14 Por pa mendjen tënde nuk do të bëja asgjë; që përfitimi yt të mos jetë si i domosdoshëm,
por me dëshirë.
15 Sepse ndoshta ai u largua për një farë kohe, që ti ta pranoje përgjithmonë;
16 Jo tani si një shërbëtor, por mbi një shërbëtor, një vëlla i dashur, veçanërisht për mua,
por aq më tepër për ty, si në mish ashtu edhe në Zotin?
17 Pra, nëse më konsideroni shok, pranoje si veten time.
18 Në qoftë se të ka bërë një të padrejtë ose të detyrohet, ma vendos për llogarinë time;
19 Unë, Pali, e kam shkruar me dorën time, do ta shpërblej, megjithëse nuk të them se si
më detyrohesh edhe veten tënde.
20 Po, vëlla, më lër të gëzohem për ty në Zotin; më rifresko zorrët në Zotin.
21 Duke pasur besim në bindjen tënde, të shkrova, duke ditur se edhe ti do të bësh më
shumë nga sa them unë.
22 Por më përgatisni edhe mua një banesë, sepse kam besim se me lutjet tuaja do t'ju
jepem.
23 Ja, Epafra, shoku im i burgosur në Krishtin Jezus;
24 Marku, Aristarku, Dema, Luka, bashkëpunëtorët e mi.
25 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me frymën tuaj. Amen.

Letra drejtuar Hebrenjve

KAPITULLI 1

1 Perëndi, i cili në kohë të ndryshme dhe në mënyra të ndryshme u foli etërve me anë të profetëve,
2 Në këto ditë të fundit na ka folur me anë të Birit të tij, të cilin e ka caktuar trashëgimtar të të gjitha gjërave, me anë të të cilit krijoi edhe botët;
3 I cili, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe shëmbëlltyra e shprehur e personit të tij, dhe duke i mbështetur të gjitha gjërat me fjalën e fuqisë së tij, pasi kishte pastruar vetëm mëkatet tona, u ul në të djathtën e Madhërisë në lartësi;
4 Duke qenë shumë më i mirë se engjëjt, saqë me trashëgimi ka marrë një emër më të shkëlqyer se ata.
5 Sepse cilit nga engjëjt i tha ndonjëherë: "Ti je Biri im, sot të kam lindur?". Dhe përsëri, unë do të jem për të një Atë dhe ai do të jetë për mua një Bir?
6 Dhe përsëri, kur e sjell të Parëlindurin në botë, thotë: Dhe le ta adhurojnë të gjithë engjëjt e Perëndisë.
7 Dhe për engjëjt ai thotë: "Engjëjt e tij i bën shpirtra dhe shërbëtorët e tij flakë zjarri".
8 Por Birit i thotë: "Froni yt, o Perëndi, është në shekuj të shekujve; skeptri i mbretërisë sate është skeptri i drejtësisë".
9 Ti e ke dashur drejtësinë dhe e ke urryer paudhësinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të ka vajosur me vaj gëzimi përmbi shokët e tu.
10 Dhe ti, o Zot, në fillim ke hedhur themelet e tokës; dhe qiejt janë veprat e duarve të tua:
11 Ata do të humbasin; por ti mbetesh; dhe të gjithë do të vjetërohen si një rrobë;
12 Do t'i palosësh si një rrobe dhe do të ndryshohen; por ti je i njëjti dhe vitet e tua nuk do të kalojnë.
13 Por cilit nga engjëjt i tha ndonjëherë: "Ulu në të djathtën time, derisa t'i vë armiqtë e tu stol të këmbëve të tua?".
14 A nuk janë të gjithë ata frymë shërbyes, të dërguar për të shërbyer për ata që do të jenë trashëgimtarë të shpëtimit?

KAPITULLI 2

1 Prandaj ne duhet t'u kushtojmë vëmendje më të madhe gjërave që kemi dëgjuar, që të mos i lëmë të rrëshqasin.
2 Sepse, nëse fjala e thënë nga engjëjt ishte e qëndrueshme dhe çdo shkelje dhe mosbindje merrte një shpërblim të drejtë;
3 Si do të shpëtojmë, nëse neglizhojmë shpëtimin kaq të madh; që në fillim filloi të flitej nga Zoti dhe na u vërtetua nga ata që e dëgjuan;
4 Edhe Perëndia i dëshmon ata me shenja dhe mrekulli, me mrekulli dhe dhurata të Frymës së Shenjtë sipas vullnetit të tij?
5 Sepse engjëjve nuk ua nënshtroi botën e ardhshme, për të cilën ne flasim.
6 Por një në një vend dëshmoi, duke thënë: "Ç'është njeriu që ta kujtosh?". apo bir njeriu, që ti ta vizitosh?
7 Ti e bëre atë pak më të ulët se engjëjt; ti e kurorëzove me lavdi dhe nder dhe e vure mbi veprat e duarve të tua.
8 Ti i ke nënshtruar çdo gjë nën këmbët e tij. Sepse, duke i nënshtruar të gjithë, nuk la asgjë që nuk i nënshtrohet. Por tani ne shohim që ende jo të gjitha gjërat i janë nënshtruar.
9 Por ne shohim Jezusin, i cili u bë pak më i ulët se engjëjt për vuajtjen e vdekjes, të kurorëzuar me lavdi dhe nder; që ai me hirin e Perëndisë të shijojë vdekjen për çdo njeri.
10 Sepse u bë ai, për të cilin janë të gjitha gjërat dhe me anë të të cilit janë të gjitha gjërat, duke sjellë në lavdi shumë bij, të bëjë të përsosur me anë të vuajtjeve kapitenin e shpëtimit të tyre.
11 Sepse edhe ai që shenjtëron edhe ata që shenjtërohen janë të gjithë nga një; prandaj nuk ka turp t'i quajë vëllezër,
12 duke thënë: "Unë do t'u shpall emrin tënd vëllezërve të mi, në mes të kishës do të të këndoj lavdi".
13 Dhe përsëri, unë do të vendos besimin tim tek ai. Dhe përsëri, Vini re unë dhe fëmijët që Perëndia më ka dhënë.
14 Duke qenë se fëmijët janë pjesëmarrës prej mishi e gjaku, edhe ai vetë mori pjesë në të; që me anë të vdekjes të shkatërronte atë që kishte fuqinë e vdekjes, domethënë djallin;
15 Dhe çliro ata që nga frika e vdekjes ishin nën skllavëri gjatë gjithë jetës së tyre.
16 Sepse me të vërtetë ai nuk mori përsipër natyrën e engjëjve; por ai mori mbi vete farën e Abrahamit.
17 Prandaj, në të gjitha gjërat duhej që ai të bëhej i ngjashëm me vëllezërit e tij, që të mund të ishte një kryeprift i mëshirshëm dhe besnik në gjërat që i përkasin Perëndisë, për të bërë pajtim për mëkatet e popullit.
18 Sepse, duke qenë se ai vetë ka vuajtur duke u tunduar, ai është në gjendje të ndihmojë ata që tundohen.

KAPITULLI 3

1 Prandaj, vëllezër të shenjtë, pjesëmarrës të thirrjes qiellore, merrni parasysh Apostullin dhe Kryepriftin e profesionit tonë, Krishtin Jezus;
2 I cili ishte besnik ndaj atij që e caktoi, ashtu si edhe Moisiu ishte besnik në gjithë shtëpinë e tij.
3 Sepse ky njeri u vlerësua i denjë për më shumë lavdi se Moisiu, pasi ai që ka ndërtuar shtëpinë ka më shumë nder se shtëpia.
4 Sepse çdo shtëpi ndërtohet nga një njeri; por ai që ndërtoi të gjitha gjërat është Perëndia.
5 Dhe Moisiu ishte me të vërtetë besnik në të gjithë shtëpinë e tij, si shërbëtor, si dëshmi e atyre gjërave që do të thuheshin më pas;
6 Por Krishti si bir mbi shtëpinë e vet; shtëpia e të cilit jemi ne, nëse e mbajmë të fortë deri në fund besimin dhe gëzimin e shpresës.
7 Prandaj (siç thotë Fryma e Shenjtë: Sot nëse do ta dëgjoni zërin e tij,
8 Mos i ngurtësoni zemrat tuaja si në provokim, në ditën e tundimit në shkretëtirë;
9 Kur etërit tuaj më tunduan, më provuan dhe panë veprat e mia për dyzet vjet.
10 Prandaj u hidhërova me atë brez dhe thashë: Ata gabojnë gjithmonë në zemrën e tyre; dhe nuk i kanë njohur rrugët e mia.
11 Kështu u betova në zemërimin tim: Ata nuk do të hyjnë në prehjen time.)
12 Kini kujdes, vëllezër, të mos ketë në ndonjë prej jush një zemër të keqe mosbesimi, duke u larguar nga Perëndia i gjallë.

13 Por këshilloni njëri-tjetrin çdo ditë, ndërsa quhet sot; që dikush nga ju të mos ngurtësohet nga mashtrimi i mëkatit.
14 Sepse ne bëhemi pjesëmarrës të Krishtit, nëse e mbajmë fillimin e besimit tonë të palëkundur deri në fund;
15 Ndërsa thuhet: "Sot, nëse dëgjoni zërin e tij, mos i ngurtësoni zemrat tuaja si në provokim".
16 Sepse disa, kur dëgjuan, provokuan; por jo të gjithë ata që erdhën nga Egjipti me anë të Moisiut.
17 Po me kë u hidhërua dyzet vjet? A nuk ishte me ata që kishin mëkatuar, kufomat e të cilëve ranë në shkretëtirë?
18 Dhe kujt iu betua se nuk do të hynin në prehjen e tij, veç atyre që nuk besuan?
19 Pra, ne shohim se ata nuk mundën të hynin për shkak të mosbesimit.

KAPITULLI 4

1 Le të kemi, pra, frikë se mos na lihet një premtim për të hyrë në prehjen e tij, dhe të duket se dikush prej jush nuk e ka arritur atë.
2 Sepse neve dhe atyre u predikua ungjilli, por fjala e predikuar nuk u dha dobi, duke mos u përzier me besimin tek ata që e dëgjuan.
3 Sepse ne që besuam hyjmë në prehje, siç tha ai: "Ashtu si u betova në zemërimin tim, nëse do të hyjnë në prehjen time, megjithëse veprat u kryen që nga krijimi i botës".
4 Sepse ai foli në një vend të caktuar të ditës së shtatë në këtë mënyrë: Dhe Perëndia pushoi ditën e shtatë nga të gjitha veprat e tij.
5 Dhe përsëri në këtë vend, nëse do të hyjnë në prehjen time.
6 Duke qenë se, pra, mbetet që disa duhet të hyjnë në të, dhe ata të cilëve iu predikua fillimisht nuk hynë për shkak të mosbesimit.
7 Përsëri, ai kufizon një ditë të caktuar, duke thënë në David: "Sot, pas kaq shumë kohësh; siç thuhet: Sot, nëse dëgjoni zërin e tij, mos i ngurtësoni zemrat tuaja.
8 Sepse, nëse Jezusi do t'u kishte dhënë prehje, nuk do të kishte folur më pas për një ditë tjetër.
9 Prandaj, popullit të Perëndisë i mbetet pushim.
10 Sepse ai që ka hyrë në prehjen e tij, edhe ai ka hequr dorë nga veprat e veta, ashtu si Perëndia nga të tijat.
11 Le të përpiqemi, pra, të hyjmë në atë prehje, që të mos bjerë dikush sipas të njëjtit shembull mosbesimi.
12 Sepse fjala e Perëndisë është e shpejtë, e fuqishme dhe më e mprehtë se çdo shpatë me dy tehe, depërton deri në ndarjen e shpirtit dhe të shpirtit, dhe të nyjeve dhe të palcës, dhe dallon mendimet dhe qëllimet e zemrës.
13 As nuk ka asnjë krijesë që të mos shfaqet në sytë e tij, por të gjitha gjërat janë të zhveshura dhe të hapura në sytë e atij me të cilin duhet të bëjmë.
14 Duke parë, pra, se kemi një kryeprift të madh, që ka kaluar në qiej, Jezusin, Birin e Perëndisë, le ta mbajmë fort profesionin tonë.
15 Sepse ne nuk kemi një kryeprift që nuk mund të preket nga ndjenjat e dobësive tona; por u tundua në të gjitha si ne, por pa mëkat.
16 Le të vijmë, pra, me guxim te froni i hirit, që të mund të marrim mëshirë dhe të gjejmë hir për të ndihmuar në kohë nevoje.

KAPITULLI 5

1 Sepse çdo kryeprift i marrë nga njerëzit shugurohet për njerëzit në gjërat që i përkasin Perëndisë, që të mund të ofrojë edhe dhurata edhe flijime për mëkatet:
2 Kush mund të ketë mëshirë për të paditurin dhe për ata që janë larguar nga rruga; sepse edhe ai vetë është i rrethuar nga dobësia.
3 Dhe për këtë arsye ai duhet të ofrojë për mëkatet, si për popullin, ashtu edhe për veten e tij.
4 Dhe askush nuk e merr këtë nder për vete, përveç atij që thirret nga Perëndia, siç ishte Aaroni.
5 Kështu edhe Krishti nuk e përlëvdoi veten që të bëhej kryeprift; por ai që i tha: "Ti je Biri im, sot të kam lindur".
6 Siç thotë edhe në një vend tjetër: "Ti je prift përjetë sipas urdhrit të Melkisedekut".
7 I cili në ditët e mishit të tij, kur i paraqiti lutje dhe përgjërime me klithma të forta dhe me lot ndaj atij që mund ta shpëtonte nga vdekja, dhe u dëgjua nga frika;
8 Ndonëse ishte Bir, megjithatë mësoi bindjen nga gjërat që vuajti;
9 Dhe duke u bërë i përsosur, ai u bë autori i shpëtimit të përjetshëm për të gjithë ata që i binden;
10 I thirrur nga Perëndia kryeprift sipas urdhrit të Melkisedekut.
11 Për të cilin kemi shumë gjëra për të thënë dhe të vështira për t'u thënë, sepse jeni të mërzitur nga dëgjimi.
12 Pasi për kohën kur duhet të jeni mësues, keni nevojë që ai t'ju mësojë përsëri se cilat janë parimet e para të orakujve të Perëndisë; dhe bëhen të tillë që kanë nevojë për qumësht dhe jo për mish të fortë.
13 Sepse kushdo që përdor qumësht është i paaftë në fjalën e drejtësisë, sepse është foshnjë.
14 Por mishi i fortë u përket atyre që janë në moshë madhore, madje atyre që për shkak të përdorimit i kanë të stërvitura për të dalluar të mirën dhe të keqen.

KAPITULLI 6

1 Prandaj, duke lënë parimet e doktrinës së Krishtit, le të shkojmë drejt përsosjes; duke mos hedhur më themelet e pendimit nga veprat e vdekura dhe të besimit te Perëndia,
2 Për doktrinën e pagëzimit dhe të vënies së duarve dhe të ringjalljes së të vdekurve dhe të gjykimit të përjetshëm.
3 Dhe këtë do ta bëjmë, nëse Perëndia na lejon.
4 Sepse është e pamundur për ata që dikur u ndriçuan dhe që e shijuan dhuratën qiellore dhe u bënë pjestarë të Frymës së Shenjtë,
5 Dhe keni shijuar fjalën e mirë të Perëndisë dhe fuqitë e botës që do të vijë,
6 Nëse ata do të largohen, për t'i ripërtërirë ata për pendim; duke parë se e kryqëzuan përsëri Birin e Perëndisë dhe e turpëruan hapur.
7 Sepse toka që pi në shiun që bie shpesh mbi të dhe nxjerr barëra të përshtatshme për ata që e kanë veshur, merr bekimin nga Perëndia:
8 Por ajo që mbart gjemba dhe ferra është e refuzuar dhe është afër mallkimit; fundi i të cilit duhet djegur.
9 Por, të dashur, ne jemi të bindur për gjëra më të mira për ju dhe për gjëra që shoqërojnë shpëtimin, megjithëse ne flasim kështu.

10 Sepse Perëndia nuk është i padrejtë që të harrojë veprën dhe mundin tuaj të dashurisë, që keni treguar në emrin e tij, duke u shërbyer shenjtorëve dhe duke u shërbyer.
11 Dhe ne dëshirojmë që secili prej jush të tregojë të njëjtin zell me sigurinë e plotë të shpresës deri në fund:
12 Që të mos jeni përtacë, por ndjekës të atyre që me anë të besimit dhe durimit trashëgojnë premtimet.
13 Sepse, kur Perëndia i premtoi Abrahamit, sepse nuk mund të betohet për asnjë më të madh, ai u betua për veten e tij,
14 duke thënë: "Me siguri do të të bekoj dhe do të të shumoj duke të shumuar".
15 Dhe kështu, pasi kishte duruar me durim, ai mori premtimin.
16 Sepse njerëzit me të vërtetë betohen për më të madhin dhe betimi për konfirmim është për ta fundi i çdo grindjeje.
17 Ku Perëndia, duke dashur më me bollëk t'u tregojë trashëgimtarëve të premtimit pandryshueshmërinë e këshillës së tij, e vërtetoi atë me një betim:
18 Që nga dy gjëra të pandryshueshme, në të cilat ishte e pamundur të gënjehej Perëndia, të kishim një ngushëllim të fortë, që kemi ikur për strehim për të kapur shpresën e vendosur përpara nesh:
19 Të cilën shpresë e kemi si spirancë të shpirtit, të sigurt dhe të patundur, dhe që hyn në atë brenda velit;
20 Aty ku është pararendësi për ne, hyri edhe Jezusi, që bëri kryeprift përjetë sipas urdhrit të Melkisedekut.

KAPITULLI 7

1 Sepse ky Melkisedeku, mbret i Salemit, prift i Shumë të Lartit Perëndi, që takoi Abrahamin duke u kthyer nga masakra e mbretërve dhe e bekoi;
2 të cilit edhe Abrahami i dha një të dhjetën e të gjithëve; së pari, sipas përkthimit, Mbreti i drejtësisë, dhe më pas edhe mbreti i Salemit, që është Mbreti i paqes;
3 Pa baba, pa nënë, pa prejardhje, pa pasur as fillim ditësh, as mbarim të jetës; por u bë i ngjashëm me Birin e Perëndisë; qëndron vazhdimisht një prift.
4 Tani shikoni sa i madh ishte ky njeri, të cilit edhe patriarku Abraham i dha të dhjetën e plaçkës.
5 Dhe me të vërtetë ata që janë nga bijtë e Levit, që marrin detyrën e priftërisë, kanë një urdhër për të marrë të dhjetën e popullit sipas ligjit, domethënë të vëllezërve të tyre, edhe pse ata kanë ardhur nga ijët e Abrahamit :
6 Por ai, prejardhja e të cilit nuk llogaritet prej tyre, mori të dhjetat e Abrahamit dhe bekoi atë që kishte premtimet.
7 Dhe pa çdo kontradiktë, më e pakta është e bekuar nga më e mira.
8 Dhe këtu njerëzit që vdesin marrin të dhjetat; por atje i pret, për të cilët dëshmohet se jeton.
9 Dhe siç mund të them kështu, edhe Levi, që merr të dhjetat, i dha të dhjetat në Abraham.
10 Sepse ai ishte ende në ijët e atit të tij, kur Melkisedeku i doli përpara.
11 Pra, nëse përsosmëria do të ishte me anë të priftërisë levitike, (sepse nën të populli mori ligjin), ç'nevojë tjetër kishte që të ngrihej një prift tjetër sipas rendit të Melkisedekut dhe të mos thirrej sipas rendit të Aaronit?
12 Për shkak të ndryshimit të priftërisë, është e nevojshme një ndryshim edhe i ligjit.
13 Sepse ai për të cilin thuhen këto gjëra, i përket një fisi tjetër, nga i cili askush nuk mori pjesë në altar.
14 Sepse është e qartë se Zoti ynë doli nga Juda; për të cilin Moisiu nuk foli asgjë lidhur me priftërinë.
15 Dhe kjo është shumë më e dukshme: sepse, sipas shëmbëlltyrës së Melkisedekut, doli një prift tjetër,
16 i cili nuk është bërë sipas ligjit të një urdhërimi mishor, por sipas fuqisë së një jete të pafund.
17 Sepse ai dëshmon: "Ti je prift përjetë sipas urdhrit të Melkisedekut".
18 Sepse me të vërtetë ka një anulim të urdhërimit që ka ndodhur më parë për dobësinë dhe padobishmërinë e tij.
19 Sepse ligji nuk përsosi asgjë, por solli një shpresë më të mirë; me anë të së cilës i afrohemi Perëndisë.
20 Dhe përderisa jo pa betim u bë prift:
21 (Sepse ata priftërinj u bënë pa betim, por kjo me një betim të atij që i tha: "Zoti u betua dhe nuk do të pendohet: Ti je prift i përjetshëm sipas urdhrit të Melkisedekut".
22 Aq shumë Jezusi u sigurua për një testament më të mirë.
23 Dhe ata ishin vërtet shumë priftërinj, sepse nuk u lejuan të vazhdonin për shkak të vdekjes;
24 Por ky njeri, duke qenë se vazhdon përjetë, ka një priftëri të pandryshueshme.
25 Prandaj, ai është gjithashtu në gjendje t'i shpëtojë ata që vijnë te Perëndia me anë të tij, duke qenë se ai jeton gjithnjë për të ndërmjetësuar për ta.
26 Sepse një kryeprift i tillë u bëmë ne, i shenjtë, i padëmshëm, i papërlyer, i ndarë nga mëkatarët dhe më i lartë se qiejt;
27 i cili nuk ka nevojë çdo ditë, si kryepriftërinjtë, të ofrojë flijime, së pari për mëkatet e veta dhe pastaj për mëkatet e popullit; këtë e bëri një herë, kur u flijua.
28 Sepse ligji i bën kryepriftërinj njerëzit që kanë dobësi; por fjala e betimit, që ishte që nga ligji, bën Birin, i cili është i shenjtëruar përjetë.

KAPITULLI 8

1 Tani përmbledhja e gjërave që thamë është kjo: ne kemi një kryeprift të tillë, i cili është vendosur në të djathtën e fronit të Madhërisë në qiej;
2 Shërbyes i shenjtërores dhe i tabernakullit të vërtetë që Zoti ngriti, dhe jo njeriu.
3 Sepse çdo kryeprift shugurohet për të ofruar dhurata dhe flijime; prandaj është e nevojshme që ky njeri të ketë edhe diçka për të ofruar.
4 Sepse, po të ishte në tokë, nuk do të ishte prift, sepse ka priftërinj që ofrojnë dhurata sipas ligjit.
5 Të cilët i shërbejnë shembullit dhe hijes së gjërave qiellore, ashtu si Moisiu u këshillua nga Perëndia kur do të ndërtonte tabernakullin;
6 Por tani ai ka marrë një shërbesë më të shkëlqyer, sepse është edhe ndërmjetësi i një besëlidhjeje më të mirë, e cila u vendos mbi premtime më të mira.
7 Sepse, nëse besëlidhja e parë do të kishte qenë e patëmetë, atëherë nuk do të kërkohej vend për të dytën.
8 Për shkak të fajit të tyre, ai tha: Ja, po vijnë ditët, thotë Zoti, kur unë do të bëj një besëlidhje të re me shtëpinë e Izraelit dhe me shtëpinë e Judës.
9 Jo sipas besëlidhjes që bëra me etërit e tyre ditën kur i mora për dore për t'i nxjerrë nga vendi i Egjiptit; sepse ata

nuk qëndruan në besëlidhjen time dhe unë nuk i vura re, thotë Zoti.
10 Sepse kjo është besëlidhja që unë do të bëj me shtëpinë e Izraelit pas atyre ditëve, thotë Zoti; Unë do t'i vendos ligjet e mia në mendjen e tyre dhe do t'i shkruaj në zemrat e tyre; dhe do të jem për ta një Perëndi dhe ata do të jenë për mua një popull.
11 Nuk do t'i mësojë secili të afërmin dhe secili vëllanë e tij, duke thënë: "Njihni Zotin, sepse të gjithë do të më njohin, nga më i vogli te më i madhi".
12 Sepse unë do të jem i mëshirshëm për paudhësitë e tyre, dhe mëkatet e tyre dhe paudhësitë e tyre nuk do t'i kujtoj më.
13 Duke thënë: "Besëlidhje e re, ai e ka vjetëruar të parën". Tani ajo që prishet dhe plaket është gati të zhduket.

KAPITULLI 9

1 Pastaj, me të vërtetë, besëlidhja e parë kishte gjithashtu ordinanca të shërbimit hyjnor dhe një shenjtërore botërore.
2 Sepse aty ishte bërë një tabernakull; i pari, ku ishte shandani, tryeza dhe buka e paraqitjes; që quhet shenjtërore.
3 Pas velit të dytë, tabernakulli që quhet më i shenjti nga të gjithë;
4 që kishte temjanicën e artë dhe arkën e besëlidhjes të veshur rreth e qark me ar, ku ndodhej tenxherja prej ari që kishte manën, shufra e Aaronit që kishte lulëzuar dhe pllakat e besëlidhjes;
5 Dhe mbi të kerubinët e lavdisë që i binin hije pajtuesit; për të cilat tani nuk mund të flasim veçanërisht.
6 Kur këto gjëra u shuguruan kështu, priftërinjtë shkonin gjithmonë në tabernakullin e parë, duke kryer shërbimin e Perëndisë.
7 Por në të dytin hynte kryeprifti i vetëm një herë në vit, jo pa gjak, që e ofronte për vete dhe për gabimet e popullit.
8 Fryma e Shenjtë do të thotë se rruga për në më të shenjtin nga të gjithë nuk ishte shfaqur ende, ndërsa tabernakulli i parë ishte ende në këmbë:
9 Kjo ishte një figurë për kohën e atëhershme, në të cilën ofroheshin dhurata dhe flijime, që nuk mund ta bënin të përsosur atë që bënte shërbimin, për sa i përket ndërgjegjes;
10 Që qëndronin vetëm në ushqime dhe pije, larje të ndryshme dhe dekrete trupore, që u ishin vendosur deri në kohën e reformimit.
11 Por Krishti, duke qenë se erdhi kryeprifti i të mirave që do të vijnë, pranë një tabernakulli më të madh e më të përsosur, që nuk është bërë me dorë, domethënë jo nga kjo ndërtesë;
12 As me gjakun e cjepve dhe të viçave, por me gjakun e vet, ai hyri një herë në vendin e shenjtë, duke marrë për ne shpengimin e përjetshëm.
13 Sepse, nëse gjaku i demave dhe i cjepve dhe hiri i mëshqerrës që spërkat të papastërt, shenjtëron për pastrimin e mishit;
14 Aq më tepër gjaku i Krishtit, i cili me anë të Frymës së përjetshme iu ofrua Perëndisë pa të meta, do ta pastrojë ndërgjegjen tuaj nga veprat e vdekura për t'i shërbyer Perëndisë së gjallë?
15 Dhe për këtë arsye ai është ndërmjetësi i besëlidhjes së re, që me anë të vdekjes, për shëlbimin e shkeljeve që ishin nën besëlidhjen e parë, ata që janë thirrur të marrin premtimin e trashëgimisë së përjetshme.
16 Sepse aty ku ka një testament, duhet të jetë medoemos edhe vdekja e trashëgimlënësit.
17 Sepse testamenti është i fuqishëm pas vdekjes së njerëzve, përndryshe nuk është aspak i fortë derisa trashëgimlënësi rron.
18 Prandaj as testamenti i parë nuk u kushtua pa gjak.
19Sepse Moisiu, mbasi i shpalli tërë popullit të gjitha urdhërimet sipas ligjit, mori gjakun e viçave dhe të cjepve, me ujë, me lesh të kuq të ndezur dhe me hisop, dhe spërkati librin dhe tërë popullin,
20 duke thënë: "Ky është gjaku i testamentit që Perëndia ju ka urdhëruar".
21 Pastaj spërkati me gjak tabernakullin dhe të gjitha veglat e shërbimit.
22 Dhe pothuajse të gjitha gjërat pastrohen me anë të ligjit me gjak; dhe pa derdhje gjaku nuk ka falje.
23 Prandaj ishte e nevojshme që modelet e gjërave në qiej të pastroheshin me këto; por vetë gjërat qiellore me sakrifica më të mira se këto.
24 Sepse Krishti nuk ka hyrë në vendet e shenjta të bëra me duar, që janë figura të së vërtetës; por në vetë qiellin, tani për t'u shfaqur në praninë e Perëndisë për ne:
25 As që të ofrohet shpesh, ashtu si kryeprifti hyn në vendin e shenjtë çdo vit me gjak të tjerëve;
26 Sepse atëherë ai duhet të ketë vuajtur shpesh që nga krijimi i botës; por tani një herë në fund të botës ai u shfaq për të hequr mëkatin me flijimin e tij.
27 Dhe siç u është caktuar njerëzve të vdesin një herë, por pas kësaj gjykimi:
28 Kështu Krishti u ofrua një herë për të mbajtur mëkatet e shumë njerëzve; dhe atyre që e presin do t'u shfaqet për herë të dytë pa mëkat për shpëtim.

KAPITULLI 10

1 Sepse ligji që ka hijen e gjërave të mira që do të vijnë dhe jo vetë shëmbëlltyrën e gjërave, nuk mund t'i bëjë të përsosur ata që vijnë në të, me ato flijime që ofrojnë vit pas viti.
2 Sepse atëherë a nuk do të kishin pushuar së ofruari? sepse që adhuruesit e pastruar dikur nuk duhej të kishin më ndërgjegje për mëkatet.
3 Por në ato flijime ka përsëri një kujtim të mëkateve çdo vit.
4 Sepse nuk është e mundur që gjaku i demave dhe i cjepve të heqë mëkatet.
5 Prandaj, kur ai të vijë në botë, thotë: "Ti nuk do të flijoje dhe as ofertë, por më përgatite një trup;
6 Nuk të pëlqeu olokaustet dhe flijimet për mëkatin.
7 Atëherë unë thashë: "Ja, unë po vij (në vëllimin e librit është shkruar për mua) të bëj vullnetin tënd, o Perëndi".
8 Më lart kur tha: "Ti nuk deshe të flijoje, olokauste dhe flijime për mëkatin dhe nuk u pëlqeve". të cilat ofrohen nga ligji;
9 Atëherë ai tha: "Ja, unë vij të bëj vullnetin tënd, o Perëndi". E heq të parën që të vendosë të dytën.
10 Me cilin vullnet jemi shenjtëruar me anë të ofrimit të trupit të Jezu Krishtit një herë e përgjithmonë.
11 Dhe çdo prift qëndron çdo ditë duke shërbyer dhe duke ofruar shpesh të njëjtat flijime, të cilat nuk mund të heqin kurrë mëkatet:

12 Por ky, mbasi ofroi një flijim përjetë për mëkatet, u ul në të djathtën e Perëndisë;
13 Që këtej e tutje, duke pritur që armiqtë e tij të bëhen stol i këmbëve të tij.
14 Sepse me një ofertë të vetme ai i ka përsosur përgjithmonë ata që janë shenjtëruar.
15 Për të cilën edhe Fryma e Shenjtë është dëshmitar për ne, sepse pasi kishte thënë më parë:
16 Kjo është besëlidhja që do të bëj me ta pas atyre ditëve", thotë Zoti, "unë do t'i vendos ligjet e mia në zemrat e tyre dhe do t'i shkruaj në mendjet e tyre;
17 Nuk do t'i kujtoj më mëkatet dhe paudhësitë e tyre.
18 Tani ku është falja e tyre, nuk ka më ofertë për mëkatin.
19 Duke pasur, pra, vëllezër, guxim për të hyrë në më të shenjtët me anë të gjakut të Jezusit,
20 Me anë të një rruge të re dhe të gjallë, që ai na ka shenjtëruar, nëpërmjet velit, domethënë mishit të tij;
21 dhe kishte një kryeprift mbi shtëpinë e Perëndisë;
22 Le të afrohemi me një zemër të vërtetë me siguri të plotë besimi, duke pasur zemrat tona të spërkatura nga një ndërgjegje e keqe dhe trupat tanë të larë me ujë të pastër.
23 Le të mbajmë fort shpalljen e besimit tonë pa u lëkundur; (sepse ai është besnik që premtoi;)
24 Dhe le të mendojmë njëri-tjetrin për të nxitur për dashuri dhe për vepra të mira.
25 Të mos e braktisim mbledhjen tonë bashkë, siç është zakoni i disave; por këshilloni njëri-tjetrin, dhe aq më tepër, sa e shihni që dita po afrohet.
26 Sepse, nëse mëkatojmë me dashje pasi kemi marrë njohurinë e së vërtetës, nuk mbetet më flijim për mëkatet,
27 Por një pritje e frikshme e gjykimit dhe një indinjatë e zjarrtë që do t'i gllabërojë kundërshtarët.
28 Ai që përçmoi ligjin e Moisiut vdiq pa mëshirë nën dy ose tre dëshmitarë:
29 Për sa ndëshkim më të rëndë, supozoni ju, a do të konsiderohet i denjë ai, që ka shkelur Birin e Perëndisë dhe ka numëruar gjakun e besëlidhjes, me të cilën ai u shenjtërua, një gjë e pashenjtë dhe ka bërë përkundër Fryma e hirit?
30 Sepse ne e njohim atë që ka thënë: "Hakmarrja më përket mua, unë do ta shpërblej", thotë Zoti. Dhe përsëri, Zoti do të gjykojë popullin e tij.
31 Është një gjë e frikshme të biesh në duart e Perëndisë së gjallë.
32 Por thirrni në kujtesë ditët e mëparshme, në të cilat, pasi u ndriçuat, duruat një luftë të madhe mundimesh;
33 Pjesërisht, ndërkohë që ju u bëtë një gur vështrimi nga fyerjet dhe mundimet; dhe pjesërisht, ndërsa ju u bëtë shokë të atyre që u përdorën kështu.
34 Sepse patë dhembshuri për mua në prangat e mia dhe e pranuat me gëzim plaçkitjen e pasurisë suaj, duke ditur në veten tuaj se keni në qiell një pasuri më të mirë dhe të qëndrueshme.
35 Mos e hidhni, pra, besimin tuaj, që ka një shpërblim të madh.
36 Sepse ju keni nevojë për durim, që, pasi të keni bërë vullnetin e Perëndisë, të merrni premtimin.
37 Edhe për pak kohë dhe ai që do të vijë do të vijë dhe nuk do të vonojë.
38 Tani i drejti do të jetojë me anë të besimit; por nëse dikush tërhiqet, shpirti im nuk do të kënaqet me të.
39 Por ne nuk jemi nga ata që tërhiqen drejt humbjes; por nga ata që besojnë në shpëtimin e shpirtit.

KAPITULLI 11

1 Tani besimi është thelbi i gjërave që shpresohen, prova e gjërave që nuk shihen.
2 Sepse me anë të saj pleqtë morën një raport të mirë.
3 Nëpërmjet besimit ne kuptojmë se botët u krijuan nga fjala e Perëndisë, kështu që gjërat që shihen nuk u bënë nga gjërat që duken.
4 Me anë të besimit Abeli i ofroi Perëndisë një flijim më të shkëlqyer se Kaini, me anë të së cilës mori dëshmi se ai ishte i drejtë, duke dëshmuar Perëndia për dhuratat e tij; dhe me anë të tij ai ishte i vdekur ende flet.
5 Me anë të besimit Enoku u përkthye që të mos shihte vdekjen; dhe nuk u gjet, sepse Perëndia e kishte përkthyer, sepse përpara përkthimit të tij ai kishte këtë dëshmi se i pëlqeu Perëndisë.
6 Por pa besim është e pamundur t'i pëlqesh atij, sepse ai që vjen te Perëndia duhet të besojë se ai është dhe se ai shpërblen ata që e kërkojnë me zell.
7 Me anë të besimit Noeu, i paralajmëruar nga Perëndia për gjërat që nuk shiheshin ende, i frikësuar, përgatiti një arkë për shpëtimin e shtëpisë së tij; me anë të së cilës ai e dënoi botën dhe u bë trashëgimtar i drejtësisë që vjen nga besimi.
8 Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr për të shkuar në një vend që më pas do të merrte si trashëgimi, iu bind; dhe ai doli jashtë, duke mos ditur se ku shkoi.
9 Me anë të besimit ai banoi në tokën e premtimit, si në një vend të huaj, duke banuar në tabernakull me Isakun dhe Jakobin, trashëgimtarët me të të të njëjtit premtim.
10 Sepse ai kërkoi një qytet me themele, ndërtuesi dhe krijuesi i të cilit është Perëndia.
11 Me anë të besimit edhe vetë Sara mori forcë për të mbetur shtatzënë dhe lindi në moshën e kaluar, sepse e gjykoi besnik atë që kishte premtuar.
12 Prandaj doli aty nga një, i mirë si i vdekur, të shumtë si yjet e qiellit në një numër të madh dhe si rëra që është në breg të detit.
13 Këta të gjithë vdiqën me besim, duke mos marrë premtimet, por duke i parë nga larg, dhe u bindën prej tyre dhe i përqafuan dhe rrëfyen se ishin të huaj dhe shtegtarë mbi tokë.
14 Sepse ata që thonë gjëra të tilla, thonë qartë se kërkojnë një atdhe.
15 Dhe me të vërtetë, nëse do të kishin qenë të ndërgjegjshëm për atë vend nga dolën, ata mund të kishin pasur mundësinë të ishin kthyer.
16 Por tani ata dëshirojnë një vend më të mirë, domethënë një qiell, prandaj Perëndisë nuk i vjen turp të quhet Perëndia i tyre, sepse ai ka përgatitur për ta një qytet.
17 Me anë të besimit Abrahami, kur u sprovua, ofroi Isakun, dhe ai që kishte marrë premtimet, ofroi birin e tij të vetëmlindurin,
18 Për të cilët u tha: "Se Isaku do të quhet pasardhja jote".
19 duke pasur parasysh se Perëndia ishte në gjendje ta ringjallte, madje nga të vdekurit; prej nga edhe e priti në figurë.
20 Me anë të besimit Isaku bekoi Jakobin dhe Esaun për gjërat që do të vinin.

21 Me anë të besimit Jakobi, kur ishte duke vdekur, i bekoi të dy djemtë e Jozefit; dhe adhuroi, duke u mbështetur në majën e bastunit të tij.
22 Me anë të besimit Jozefi, kur vdiq, përmendi largimin e bijve të Izraelit; dhe dha urdhër për kockat e tij.
23 Me anë të besimit Moisiu, kur lindi, u fsheh për tre muaj nga prindërit e tij, sepse e panë se ai ishte një fëmijë i mirë; dhe nuk u trembën nga urdhri i mbretit.
24 Me anë të besimit Moisiu, kur u mbush me moshë, nuk pranoi të quhet bir i bijës së Faraonit;
25 Zgjedhja më e madhe për të vuajtur vuajtjet me popullin e Perëndisë, se sa për të shijuar kënaqësitë e mëkatit për një stinë;
26 duke e çmuar fyerjen e Krishtit më të madh se thesaret në Egjipt, sepse ai e çmonte shpërblimin e shpërblimit.
27 Me anë të besimit ai braktisi Egjiptin, duke mos pasur frikë nga zemërimi i mbretit, sepse duroi, sikur të shihte atë që është i padukshëm.
28 Me anë të besimit kremtoi Pashkën dhe spërkatjen e gjakut, që ai që shkatërroi të parëlindurit të mos i prekë.
29 Me anë të besimit kaluan Detin e Kuq si nëpër tokë të thatë; dhe Egjiptasit, duke u përpjekur ta bënin, u mbytën.
30 Me anë të besimit, muret e Jerikos ranë, pasi u rrethuan rreth shtatë ditë.
31 Me anë të besimit, prostituta Rahab nuk vdiq me ata që nuk besuan, pasi i priti me paqe spiunët.
32 Dhe çfarë të them më tepër? sepse koha do të më mungonte të tregoja për Gedeonin, për Barakun, për Samsonin dhe për Jefteun; edhe të Davidit, të Samuelit dhe të profetëve:
33 që me anë të besimit nënshtroi mbretëritë, bëri drejtësi, mori premtime, ua mbylli gojën luanëve,
34 E shuan dhunën e zjarrit, i shpëtuan tehut të shpatës, nga dobësia u bënë të fortë, u bënë trima në luftë, u kthyen në ikje ushtritë e të huajve.
35 Gratë i morën të vdekurit e tyre të ringjallur; që ata të mund të kenë një ringjallje më të mirë:
36 Dhe të tjerë patën sprovën e talljeve dhe fshikullimeve mizore, po, për më tepër, me pranga dhe burgime:
37 U vranë me gurë, u sharruan, u tunduan, u vranë nga shpata; endeshin me lëkura delesh dhe dhie; duke qenë i varfër, i vuajtur, i munduar;
38 (për të cilët bota nuk ishte e denjë.) ata endeshin nëpër shkretëtirë, në male, në strofka dhe në shpella të tokës.
39 Dhe këta të gjithë, pasi morën një lajm të mirë me anë të besimit, nuk e morën premtimin:
40 Perëndia ka siguruar një gjë më të mirë për ne, që ata pa ne të mos bëhen të përsosur.

KAPITULLI 12

1 Prandaj, duke qenë se edhe ne jemi të rrethuar nga një re kaq e madhe dëshmitarësh, le të lëmë mënjanë çdo peshë dhe mëkatin që na rrethon kaq lehtë dhe le të vrapojmë me durim në garën që na është vënë përpara,
2 Duke parë te Jezusi, autori dhe plotësuesi i besimit tonë; i cili për gëzimin që ishte para tij duroi kryqin, duke përçmuar turpin dhe u ul në të djathtën e fronit të Perëndisë.
3 Sepse kini parasysh atë që duroi një kundërthënie të tillë të mëkatarëve kundër vetvetes, që të mos lodheni dhe të ligështoheni në mendjet tuaja.
4 Ju nuk keni rezistuar ende deri në gjak, duke luftuar kundër mëkatit.
5 Dhe ti ke harruar këshillën që të thuhet si fëmijëve: Biri im, mos e përbuz ndëshkimin e Zotit dhe mos u ligëso kur të qortojnë prej tij:
6 Sepse Zoti dënon atë që do dhe fshikullon çdo bir që pranon.
7 Nëse duroni ndëshkimin, Perëndia ju trajton si me bij; Sepse cili është djali që babai nuk e ndëshkon?
8 Por nëse jeni pa ndëshkim, ku të gjithë janë pjesëmarrës, atëherë jeni bastardë dhe jo bij.
9 Për më tepër, ne kemi pasur etër të mishit tonë që na ndreqën dhe i kemi nderuar; a nuk do të jemi më tepër të nënshtruar ndaj Atit të shpirtrave dhe të jetojmë?
10 Sepse ata me të vërtetë na ndëshkuan për disa ditë sipas dëshirës së tyre; por ai për përfitimin tonë, që ne të bëhemi pjestarë të shenjtërisë së tij.
11 Tani asnjë ndëshkim për të tashmen nuk duket të jetë gëzimi, por i hidhur; megjithatë më pas ai jep frytin paqësor të drejtësisë për ata që ushtrohen prej tij.
12 Prandaj ngrini duart që varen dhe gjunjët e dobët;
13 Dhe bëni shtigje të drejta për këmbët tuaja, që ajo që çalon të mos hiqet nga rruga; por le të shërohet më mirë.
14 Ndiqni paqen me të gjithë dhe shenjtërinë, pa të cilën askush nuk do ta shohë Zotin.
15 Duke parë me kujdes që dikush të mos mungojë nga hiri i Perëndisë; që të mos ju shqetësojë ndonjë rrënjë hidhësie që do të mbijë dhe kështu shumë të ndoten;
16 Që të mos ketë ndonjë kurvar ose profan, si Esau, i cili për një kafshatë mishi shiti parëbirninë e tij.
17 Sepse ju e dini se më vonë, kur ai do të kishte trashëguar bekimin, ai u refuzua, sepse ai nuk gjeti vend pendimi, megjithëse e kërkonte me kujdes me lot.
18 Sepse ju nuk keni ardhur në malin që mund të preket dhe që digjet nga zjarri, as te errësira, terri dhe furtuna,
19 Dhe tingulli i borisë dhe zëri i fjalëve; të cilin zë ata që dëgjuan u lutën që të mos u thuhej më fjala:
20 (Sepse ata nuk mund të duronin atë që ishte urdhëruar, dhe nëse një kafshë prek malin, do të goditet me gurë ose do të shpohet me një shigjetë.
21 Dhe pamja ishte aq e tmerrshme, sa Moisiu tha: "Kam frikë dhe dridhem shumë.)
22 Por ju keni ardhur në malin Sion dhe në qytetin e Perëndisë së gjallë, Jeruzalemin qiellor, dhe në një grup të panumërt engjëjsh,
23 asamblesë së përgjithshme dhe kishës së të parëlindurve, që janë shkruar në qiell, Perëndisë, Gjykatësit të të gjithëve, dhe frymërave të njerëzve të drejtë të përsosur,
24 Dhe Jezusit, ndërmjetësit të besëlidhjes së re, dhe gjakut të spërkatjes, që flet më mirë se ai i Abelit.
25 Kujdesuni që të mos refuzoni atë që flet. Sepse nëse nuk shpëtuan ata që refuzuan atë që foli mbi tokë, aq më tepër ne nuk do të shpëtojmë, nëse largohemi nga ai që flet nga qielli.
26 Zëri i të cilit atëherë tronditi tokën, por tani ai ka premtuar, duke thënë: "Unë nuk do ta tund edhe një herë vetëm tokën, por edhe qiellin".
27 Dhe kjo fjalë, edhe një herë, nënkupton heqjen e atyre gjërave që tunden, si të gjërave që janë bërë, që ato gjëra që nuk tunden të mund të mbeten.
28 Prandaj, ne duke marrë një mbretëri që nuk mund të lëvizet, le të kemi hir, me anë të të cilit t'i shërbejmë

Perëndisë në mënyrë të pranueshme me nderim dhe frikë hyjnore:
29 Sepse Perëndia ynë është një zjarr gllabërues.

KAPITULLI 13

1 Le të vazhdojë dashuria vëllazërore.
2 Mos harroni të argëtoni të huajt, sepse me këtë disa kanë pritur engjëjt pa vetëdije.
3 Kujtoni ata që janë në pranga, si të lidhur me ta; dhe ata që vuajnë fatkeqësinë, sikurse edhe ju të jeni në trup.
4 Martesa është e nderuar për të gjithë dhe shtrati i pandotur, por Perëndia do t'i gjykojë kurvarët dhe shkelësit e kurorës.
5 Biseda juaj le të jetë pa lakmi; dhe jini të kënaqur me gjërat që keni, sepse ai ka thënë: "Unë nuk do të të lë kurrë dhe nuk do të të braktis".
6 Që të mund të themi me guxim: "Zoti është ndihmuesi im dhe unë nuk do të kem frikë se çfarë do të më bëjë njeriu".
7 Kujtoni ata që sundojnë mbi ju, që ju kanë thënë fjalën e Perëndisë, besimi i të cilëve u vjen pas përfundimit të bisedës së tyre.
8 Jezu Krishti është i njëjti dje, sot dhe përgjithmonë.
9 Mos u pushtoni nga zhytësit dhe doktrinat e çuditshme. Sepse është gjë e mirë që zemra të jetë e qëndrueshme me hir; jo me mish, që nuk u ka sjellë dobi atyre që janë zënë aty.
10 Ne kemi një altar, prej të cilit nuk kanë të drejtë të hanë ata që shërbejnë në tabernakull.
11 Sepse kufomat e atyre kafshëve, gjakun e të cilëve kryeprifti e çon në shenjtërore për mëkat, digjen jashtë kampit.
12 Prandaj edhe Jezusi, që të mund të shenjtëronte popullin me gjakun e tij, vuajti jashtë portës.
13 Le të dalim, pra, tek ai jashtë kampit, duke mbajtur turpin e tij.
14 Sepse këtu nuk kemi qytet të vazhdueshëm, por kërkojmë një që do të vijë.
15 Me anë të tij, pra, le t'i ofrojmë vazhdimisht Perëndisë flijimin e lëvdimit, domethënë frytin e buzëve tona, duke falënderuar emrin e tij.
16 Por mos harroni të bëni të mirën dhe të komunikoni, sepse Perëndia kënaqet me flijime të tilla.
17 Bindjuni atyre që sundojnë mbi ju dhe nënshtrohuni, sepse ata rrinë zgjuar për shpirtin tuaj, si ata që duhet të japin llogari, që ta bëjnë këtë me gëzim dhe jo me hidhërim, sepse kjo është e padobishme për ju.
18 Lutuni për ne, sepse besojmë se kemi një ndërgjegje të pastër në çdo gjë, të gatshëm për të jetuar me ndershmëri.
19 Por të lutem më tepër ta bësh këtë, që të kthehem te ti sa më shpejt.
20 Tani Perëndia i paqes, që solli nga të vdekurit Zotin tonë Jezus, bariun e madh të deleve, me anë të gjakut të besëlidhjes së përjetshme,
21 Të bëjë të përsosur në çdo vepër të mirë për të bërë vullnetin e tij, duke bërë në ty atë që i pëlqen atij, me anë të Jezu Krishtit; të cilit i qoftë lavdi në shekuj të shekujve. Amen.
22 Dhe unë ju bëj thirrje, o vëllezër, të duroni fjalën e këshillës, sepse ju shkrova një letër me pak fjalë.
23 Dijeni se vëllai ynë Timoteu është lënë i lirë; me të cilin, nëse ai vjen së shpejti, do të të shoh.
24 Përshëndetni të gjithë ata që sundojnë mbi ju dhe të gjithë shenjtorët. Ata të Italisë ju përshëndesin.
25 Hiri qoftë me ju të gjithë. Amen.

James

KAPITULLI 1

1 Jakobi, shërbëtori i Perëndisë dhe i Zotit Jezu Krisht, përshëndes dymbëdhjetë fiset e shpërndara.
2 Vëllezërit e mi, konsiderojeni gjithë gëzim kur bini në tundime të ndryshme;
3 Duke e ditur këtë, se sprova e besimit tuaj sjell durimin.
4 Por durimi le të ketë veprën e saj të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa pasur asgjë.
5 Nëse ndonjërit prej jush i mungon dituria, le t'i kërkojë Perëndisë, që u jep të gjithëve bujarisht dhe nuk qorton; dhe do t'i jepet.
6 Por le të kërkojë me besim, pa u lëkundur. Sepse ai që lëkundet është si një valë e detit, e shtyrë nga era dhe e lëkundur.
7 Sepse ai njeri të mos mendojë se do të marrë ndonjë gjë nga Zoti.
8 Njeriu me dy mendje është i paqëndrueshëm në të gjitha rrugët e tij.
9 Vëllai i shkallës së ulët le të gëzohet duke u lartësuar;
10 Por i pasuri është përulur, sepse do të kalojë si lulja e barit.
11 Sepse dielli nuk lind më shpejt me një vapë djegëse, por thahet bari dhe lulja e tij bie dhe hiri i modës së tij zhduket; kështu edhe i pasuri do të venitet në rrugët e tij.
12 Lum njeriu që duron tundimin, sepse kur të provohet, do të marrë kurorën e jetës, të cilën Zoti ua ka premtuar atyre që e duan.
13 Askush, kur tundohet, të mos thotë: "Unë jam i tunduar nga Perëndia, sepse Perëndia nuk mund të tundohet me të keqen, as nuk tundon asnjë njeri".
14 Por çdo njeri tundohet, kur tërhiqet nga epshi i tij dhe joshet.
15 Pastaj, kur epshi ngjizet, lind mëkatin; dhe mëkati, kur mbaron, lind vdekjen.
16 Mos gaboni, vëllezërit e mi të dashur.
17 Çdo dhuratë e mirë dhe çdo dhuratë e përsosur vjen nga lart dhe zbret nga Ati i dritave, tek i cili nuk ka ndryshim, as hije kthimi.
18 Nga vullneti i tij ai na lindi me fjalën e së vërtetës, që ne të jemi një lloj fryti i parë i krijesave të tij.
19 Prandaj, vëllezërit e mi të dashur, çdo njeri le të jetë i shpejtë në të dëgjuar, i ngadalshëm në të folur, i ngadalshëm në zemërim.
20 Sepse zemërimi i njeriut nuk kryen drejtësinë e Perëndisë.
21 Prandaj hiqni çdo ndyrësi dhe tepricë ligësie dhe pranoni me butësi fjalën e shartuar, e cila mund të shpëtojë shpirtrat tuaj.
22 Por bëhuni zbatues të fjalës dhe jo vetëm dëgjues, duke mashtruar veten tuaj.
23 Sepse nëse dikush është dëgjues i fjalës dhe jo bërës, ai i ngjan një njeriu që sheh fytyrën e tij natyrale në një gotë.
24 Sepse ai e sheh veten, shkon dhe harron menjëherë se çfarë lloj njeriu ishte.
25 Por kushdo që shikon ligjin e përsosur të lirisë dhe vazhdon në të, duke mos qenë një dëgjues harrues, por një kryerës i veprës, ky njeri do të bekohet në veprën e tij.
26 Në qoftë se dikush nga ju duket se është fetar dhe nuk frenon gjuhën e tij, por mashtron zemrën e tij, feja e këtij njeriu është e kotë.
27 Feja e pastër dhe e pandotur përpara Perëndisë dhe Atit është kjo: të vizitosh jetimët dhe të vejat në pikëllimin e tyre dhe të mbash veten të pastër nga bota.

KAPITULLI 2

1 Vëllezërit e mi, mos kini besimin e Zotit tonë Jezu Krisht, Zotit të lavdisë.
2 Sepse, nëse vjen në asamblenë tuaj një burrë me një unazë ari, me rroba të bukura, si dhe një i varfër me rroba të ndyra;
3 Dhe ju keni respekt për atë që vesh rrobat e homoseksualëve dhe i thoni: "Ulu këtu në një vend të mirë; dhe thuaju të varfërve: Qëndroni atje ose ulu këtu nën stolin e këmbëve të mia.
4 A nuk jeni, pra, të anshëm në vetvete dhe jeni bërë gjykatës të mendimeve të liga?
5 Dëgjoni, vëllezërit e mi të dashur, a nuk i ka zgjedhur Perëndia të varfërit e kësaj bote të pasur në besim dhe trashëgimtarë të mbretërisë që u ka premtuar atyre që e duan?
6 Por ju keni përçmuar të varfërit. A nuk ju shtypin njerëzit e pasur dhe a nuk ju tërheqin përpara fronit të gjykimit?
7 A nuk blasfemojnë ata emrin e denjë me të cilin jeni thirrur?
8 Nëse e përmbushni ligjin mbretëror sipas Shkrimit: "Duaje të afërmin tënd si veten tënde", bëni mirë.
9 Por nëse keni respekt për personat, ju bëni mëkat dhe jeni të bindur për ligjin si shkelës.
10 Sepse kushdo që zbaton të gjithë ligjin, por shkel në një pikë, është fajtor për të gjitha.
11 Sepse ai që tha: "Mos shkel kurorën", tha gjithashtu: "Mos vrit". Tani nëse nuk shkel kurorën, por nëse vret, je bërë shkelës i ligjit.
12 Kështu flisni dhe veproni ashtu si ata që do të gjykohen nga ligji i lirisë.
13 Sepse do të gjykohet pa mëshirë ai që nuk ka treguar mëshirë; dhe mëshira gëzohet kundër gjykimit.
14 Çfarë dobie ka, vëllezër të mi, nëse dikush thotë se ka besim dhe nuk ka vepra? a mund ta shpëtojë besimi?
15 Nëse një vëlla ose një motër janë të zhveshur dhe nuk kanë ushqim të përditshëm,
16 Dhe njëri prej jush u thotë atyre: Ikni në paqe, ngrohuni dhe ngopuni; megjithatë ju nuk u jepni atyre gjërat që janë të nevojshme për trupin; çfarë përfitimi ka?
17 Kështu edhe besimi, nëse nuk ka vepra, është i vdekur, duke qenë i vetëm.
18 Po, një njeri mund të thotë: Ti ke besim dhe unë kam vepra; më trego besimin tënd pa veprat e tua dhe unë do të të tregoj besimin tim me veprat e mia.
19 Ti beson se ka një Perëndi; ti bën mirë; edhe djajtë besojnë dhe dridhen.
20 Por a do ta dish, o njeri i kotë, se besimi pa vepra është i vdekur?
21 A nuk u shfajësua me vepra, ati ynë, Abrahami, kur e ofroi birin e tij Isakun mbi altar?
22 A e sheh sesi besimi ndikoi me veprat e tij dhe besimi u përsos me anë të veprave?

23 Dhe u përmbush Shkrimi që thotë: Abrahami i besoi Perëndisë dhe kjo iu numërua për drejtësi; dhe u quajt Miku i Perëndisë.
24 Ju e shihni, pra, se njeriu shfajësohet me anë të veprave dhe jo vetëm me anë të besimit.
25 Edhe Rahaba prostituta a nuk u shfajësua me vepra, kur i priti lajmëtarët dhe i dërgoi në një rrugë tjetër?
26 Sepse, sikurse trupi pa frymën është i vdekur, ashtu edhe besimi pa vepra është i vdekur.

KAPITULLI 3

1 Vëllezërit e mi, mos jini shumë zotër, duke ditur se do të marrim dënimin më të madh.
2 Sepse në shumë gjëra i fyejmë të gjithë. Nëse dikush nuk ofendon me fjalë, ai është një njeri i përsosur dhe i aftë të frenojë gjithë trupin.
3 Ja, ne u vëmë copa në gojë kuajve, që të na binden; dhe ne kthehemi rreth gjithë trupit të tyre.
4 Shihni gjithashtu anijet, të cilat, megjithëse janë kaq të mëdha dhe i shtyjnë erërat e forta, megjithatë rrotullohen me një timon shumë të vogël, kudo që guvernatori dëshiron.
5 Kështu edhe gjuha është një gjymtyrë e vogël dhe mburret me gjëra të mëdha. Ja, sa çështje e madhe ndez një zjarr i vogël!
6 Dhe gjuha është një zjarr, një botë paudhësie; kështu është gjuha midis gjymtyrëve tona, që ndot gjithë trupin dhe i vë flakën rrjedhës së natyrës; dhe i vihet zjarri i xhehenemit.
7 Sepse çdo lloj kafshe, zogjsh, gjarpërinjsh dhe gjërash në det është zbutur dhe është zbutur nga njerëzit;
8 Por askush nuk mund ta zbusë gjuhën; është një e keqe e padisiplinuar, plot me helm vdekjeprurës.
9 Me këtë bekojmë Perëndinë, edhe Atin; dhe me këtë mallkojmë ne njerëzit që jemi bërë sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë.
10 Nga e njëjta gojë del bekimi dhe mallkimi. Vëllezër të mi, këto gjëra nuk duhet të jenë kështu.
11 A lëshon vallë një burim në të njëjtin vend ujë të ëmbël dhe të hidhur?
12 A mund të mbajë fiku, vëllezër të mi, kokrra ulliri? ose një hardhi, fiq? kështu që asnjë burim nuk mund të japë ujë të kripur dhe të freskët.
13 Kush është midis jush një njeri i urtë dhe i pajisur me dituri? le të tregojë nga një bisedë e mirë veprat e tij me butësinë e urtësisë.
14 Por nëse në zemrat tuaja keni smirë të hidhur dhe grindje, mos u lavdëroni dhe mos gënjeni kundër së vërtetës.
15 Kjo urtësi nuk zbret nga lart, por është tokësore, sensuale, djallëzore.
16 Sepse atje ku ka zili dhe grindje, ka turbullirë dhe çdo vepër të keqe.
17 Por dituria që vjen nga lart është së pari e pastër, pastaj paqësore, e butë dhe e lehtë për t'u trajtuar, plot mëshirë dhe fryte të mira, pa anësi dhe pa hipokrizi.
18 Dhe fryti i drejtësisë mbillet në paqe për ata që bëjnë paqe.

KAPITULLI 4

1 Nga vijnë luftërat dhe grindjet mes jush? A nuk vijnë ata prej këtej, edhe nga dëshirat tuaja që luftojnë në gjymtyrët tuaja?
2 Ju dëshironi dhe nuk keni; ju vrisni, dëshironi të keni dhe nuk mund të fitoni; luftoni dhe luftoni, por nuk keni, sepse nuk kërkoni.
3 Ju kërkoni dhe nuk merrni, sepse kërkoni gabimisht, që ta konsumoni sipas epsheve tuaja.
4 O shkelës të kurorës dhe shkelës të kurorës, a nuk e dini se miqësia e botës është armiqësi me Perëndinë? Prandaj kushdo që do të jetë mik i botës është armik i Perëndisë.
5 A mendoni ju se Shkrimi thotë kot: "Fryma që banon në ne dëshiron të ketë zili?".
6 Por ai jep më shumë hir. Prandaj ai thotë, Perëndia i kundërshton krenarët, por u jep hir të përulurve.
7 Nënshtrojuni, pra, Perëndisë. Rezistojini djallit dhe ai do të largohet prej jush.
8 Afrojuni Perëndisë dhe ai do t'ju afrohet juve. Pastroni duart, o mëkatarë; dhe pastroni zemrat tuaja, o mendjemëdhenj.
9 Bëhuni të pikëlluar, mbani zi dhe qani; e qeshura juaj le të kthehet në zi dhe gëzimi juaj në hidhërim.
10 Përuluni përpara Zotit dhe ai do t'ju ngrejë lart.
11 Mos i flisni keq njëri-tjetrit, vëllezër. Kush flet keq për vëllanë e tij dhe gjykon vëllanë e tij, flet keq për ligjin dhe gjykon ligjin; por nëse gjykon ligjin, nuk je zbatues i ligjit, por gjykatës.
12 Një ligjvënës është i vetëm që mund të shpëtojë dhe të shkatërrojë; kush je ti që gjykon tjetrin?
13 Shkoni tani, ju që thoni: "Sot ose nesër do të shkojmë në një qytet të tillë dhe do të qëndrojmë atje një vit, do të blejmë e do të shesim dhe do të fitojmë".
14 Ndërsa ju nuk e dini se çfarë do të ndodhë nesër. Për çfarë është jeta juaj? Madje është një avull që shfaqet për pak kohë dhe më pas zhduket.
15 Sepse ju duhet të thoni: "Në qoftë se Zoti do, ne do të jetojmë dhe do të bëjmë këtë ose atë".
16 Por tani ju gëzoheni për mburrjet tuaja; çdo gëzim i tillë është i keq.
17 Prandaj, për atë që di të bëjë të mirën dhe nuk e bën, është mëkat.

KAPITULLI 5

1 Shkoni tani, o të pasur, qani dhe vajtoni për mjerimet tuaja që do t'ju bien.
2 Pasuritë e tua janë prishur dhe rrobat e tua janë gërryer.
3 Ari dhe argjendi yt janë shkrirë; dhe ndryshku i tyre do të jetë një dëshmi kundër jush dhe do të hajë mishin tuaj si zjarr. Ju keni grumbulluar thesare së bashku për ditët e fundit.
4 Ja, rroga e punëtorëve që kanë korrur arat tuaja, e cila është nga ju e frenuar me mashtrim, bërtet; dhe britmat e atyre që kanë korrur hyjnë në veshët e Zotit të sabaothit.
5 Ju keni jetuar në kënaqësi mbi tokë dhe keni qenë të varfër; ju i keni ushqyer zemrat tuaja, si në një ditë thertore.
6 Ju keni dënuar dhe vrarë të drejtin; dhe ai nuk ju kundërshton.

7 Jini, pra, të durueshëm, vëllezër, deri në ardhjen e Zotit.
Ja, bujku pret frytin e çmuar të tokës dhe ka durim të gjatë
për të, derisa të marrë shiun e hershëm dhe atë të fundit.
Jini edhe ju të durueshëm; vendosini zemrat tuaja, sepse
ardhja e Zotit është afër.
9 Mos u shqetësoni për njëri-tjetrin, vëllezër, që të mos
dënoheni; ja, gjykatësi qëndron para derës.
10 Merrni, vëllezërit e mi, profetët, që kanë folur në emër
të Zotit, si shembull vuajtjeje dhe durimi.
11 Ja, ne i konsiderojmë të lumtur ata që qëndrojnë. Ju keni
dëgjuar për durimin e Jobit dhe keni parë fundin e Zotit; se
Zoti është shumë i mëshirshëm dhe i dhembshur.
12 Por mbi të gjitha, vëllezërit e mi, mos u betoni as për
qiellin, as për tokën, as për ndonjë betim tjetër; por poja
juaj le të jetë po; dhe jo, jo; që të mos bini në dënim.
13 A është ndonjë prej jush i pikëlluar? le të lutet. A është
ndonjë qejf? le të këndojë psalme.
14 A është ndonjë i sëmurë midis jush? le të thërrasë pleqtë
e kishës; dhe le të luten mbi të, duke e lyer me vaj në emër
të Zotit.
15 Dhe lutja e besimit do ta shpëtojë të sëmurin dhe Zoti
do ta ringjallë; dhe nëse ka bërë mëkate, do t'i falen.
16 Rrëfeni fajet tuaja njëri-tjetrit dhe lutuni njëri për tjetrin,
që të shëroheni. Lutja e zjarrtë e efektshme e një njeriu të
drejtë ka shumë dobi.
17 Elias ishte një njeri që i nënshtrohej pasioneve të njëjta
si ne, dhe lutej me zell që të mos binte shi; dhe nuk ra shi
mbi tokë për tre vjet e gjashtë muaj.
18 Dhe ai u lut përsëri, dhe qielli dha shi dhe toka dha
frytin e saj.
19 Vëllezër, nëse dikush nga ju gabon nga e vërteta dhe
dikush e kthen në besim;
20 Le ta dijë se ai që e kthen mëkatarin nga rruga e gabuar,
do të shpëtojë një shpirt nga vdekja dhe do të fshehë një
mori mëkatesh.

1 Pjetri

KAPITULLI 1

1 Pjetri, një apostull i Jezu Krishtit, të huajve të shpërndarë
nëpër Pontus, Galati, Kapadoki, Azi dhe Bitini,
2 Të zgjedhurit sipas paranjohjes së Perëndisë Atë,
nëpërmjet shenjtërimit të Frymës, për bindje dhe spërkatje
të gjakut të Jezu Krishtit: hir mbi ju dhe paqe u
shumëfishoftë.
3 I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, i
cili sipas mëshirës së tij të madhe na rilindi në një shpresë
të gjallë me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit prej së
vdekurish,
4 Një trashëgimi e pakorruptueshme, e pandotur dhe që
nuk shuhet, e rezervuar në qiej për ju,
5 Të cilët mbahen nga fuqia e Perëndisë nëpërmjet besimit
për shpëtim, gati për t'u zbuluar në kohën e fundit.
6 Për të cilën ju gëzoheni shumë, edhe pse tani për një stinë,
nëse është nevoja, jeni të rënduar për shkak të tundimeve të
shumëfishta:
7 Që sprova e besimit tuaj, duke qenë shumë më e çmuar se
ari që humbet, edhe sikur të provohet me zjarr, të mund të
gjendet për lavdi, nder dhe lavdi në shfaqjen e Jezu Krishtit:
8 Ju e doni, duke mos parë; në të cilin, megjithëse nuk e
shihni tani, por duke besuar, gëzoheni me një gëzim të
papërshkrueshëm dhe plot lavdi;
9 duke marrë fundin e besimit tuaj, madje shpëtimin e
shpirtrave tuaj.
10 Për të cilin shpëtim e kanë kërkuar dhe e kanë hetuar me
zell profetët, të cilët profetizuan për hirin që do të vijë te ju:
11 Duke kërkuar çfarë ose çfarë kohe nënkuptonte Fryma e
Krishtit që ishte në to, kur dëshmoi më parë vuajtjet e
Krishtit dhe lavdinë që do të pasonte.
12 Të cilëve iu zbulua se jo për veten e tyre, por për ne ata
shërbyen gjërat, të cilat tani ju janë raportuar nga ata që ju
kanë predikuar ungjillin me Frymën e Shenjtë të zbritur
nga qielli; të cilat engjëjt dëshirojnë t'i shikojnë.
13 Prandaj, ngjishni ijët e mendjes suaj, jini të kthjellët dhe
shpresoni deri në fund për hirin që do t'ju sjellë në zbulesën
e Jezu Krishtit;
14Si bij të bindur, mos u modeloni sipas epsheve të
mëparshme në injorancën tuaj.
15 Por ashtu si ai që ju ka thirrur është i shenjtë, kështu jini
të shenjtë në çdo bisedë;
16 Sepse është shkruar: "Jini të shenjtë!". sepse unë jam i
shenjtë.
17 Dhe në qoftë se ju thërrisni Atin, i cili pa respekt gjykon
sipas veprës së secilit, kaloni kohën e qëndrimit tuaj këtu
me frikë.
18 Duke qenë se ju e dini se nuk u shpenguat me gjëra të
prishura, si argjendi dhe ari, nga bisedat tuaja të kota, të
marra nga etërit tuaj sipas traditës;
19 Por me gjakun e çmuar të Krishtit, si një qengj pa të
meta dhe pa njollë.
20 I cili me të vërtetë ishte parashuguruar përpara krijimit
të botës, por u shfaq në këto kohë të fundit për ju,
21 të cilët me anë të tij besojnë në Perëndinë, që e ngjalli
prej së vdekurish dhe i dha lavdi; që besimi dhe shpresa
juaj të jenë te Perëndia.
22 Duke qenë se i keni pastruar shpirtrat tuaj duke iu
bindur të vërtetës me anë të Frymës ndaj dashurisë së
pashqipshme të vëllezërve, shikoni që ta doni njëri-tjetrin
me një zemër të pastër me zjarr:
23 Të rilindurit, jo nga farë që prishet, por nga ajo që nuk
prishet, me anë të fjalës së Perëndisë, që jeton dhe qëndron
përjetë.
24 Sepse çdo mish është si bari dhe gjithë lavdia e njeriut si
lulja e barit. Bari thahet dhe lulja e tij bie:
25 Por fjala e Zotit vazhdon përjetë. Dhe kjo është fjala që
ju predikohet me anë të ungjillit.

KAPITULLI 2

1 Prandaj, duke lënë mënjanë çdo ligësi, dhe çdo mashtrim,
dhe hipokrizi, dhe zili dhe të gjitha fjalët e liga,
2 Si foshnja të porsalindura, dëshironi qumështin e sinqertë
të fjalës, që të rriteni me të:
3 Nëse është kështu, ju keni shijuar që Zoti është i
mëshirshëm.
4 tek i cili ardhja, si te një gur i gjallë, e ndaluar nga
njerëzit, por e zgjedhur nga Perëndia dhe e çmuar,
5 Edhe ju, si gurë të gjallë, ndërtoni një shtëpi frymërore,
një priftëri të shenjtë, për të ofruar flijime frymërore, të
pranueshme për Perëndinë me anë të Jezu Krishtit.
6 Prandaj edhe në shkrimin e shenjtë gjendet: "Ja, unë vë
në Sion një gur qoshe, të zgjedhur, të çmuar; dhe ai që
beson në të nuk do të turpërohet".
7 Për ju, pra, që besoni ai është i çmuar, por për ata që janë
të pabindur, guri që ndërtuesit e mohuan, ai u bë guri i
qoshes,
8 Dhe një gur pengese dhe një shkëmb skandali për ata që
pengohen nga fjala, duke qenë të pabindur; për të cilin
ishin caktuar edhe ata.
9 Por ju jeni një brez i zgjedhur, një priftëri mbretërore, një
komb i shenjtë, një popull i veçantë; që ju të shpallni
lavdërimet e atij që ju thirri nga errësira në dritën e tij të
mrekullueshme:
10 që në kohët e kaluara nuk ishin një popull, por tani janë
populli i Perëndisë; që nuk kishin mëshirë, por tani kanë
fituar mëshirë.
11 Shumë të dashur, ju lutem, si të huaj dhe shtegtarë, të
hiqni dorë nga lakmitë e mishit që luftojnë kundër shpirtit;
12 Bisedoni me sinqeritet midis johebrenjve, që, ndërsa ata
flasin kundër jush si keqbërës, me veprat tuaja të mira, që
do të shohin, të lavdërojnë Perëndinë ditën e vizitës.
13 Nënshtrojuni çdo dekreti të njeriut për hir të Zotit, qoftë
mbretit, si suprem;
14 Ose qeveritarëve, si për ata që janë dërguar prej tij për
ndëshkimin e keqbërësve dhe për lëvdimin e atyre që bëjnë
mirë.
15 Sepse i tillë është vullneti i Perëndisë, që, duke bërë
mirë, të shuani injorancën e njerëzve të marrë.
16 Si të lirë, dhe duke mos e përdorur lirinë tuaj për një
maskë ligësie, por si shërbëtorë të Perëndisë.
17 Nderoni të gjithë njerëzit. Duaje vëllazërinë. Kini frikë
Zotin. Nderoni mbretin.
18 Shërbëtorë, nënshtrohuni zotërinjve tuaj me çdo frikë;
jo vetëm për të mirët dhe të butë, por edhe për të
çorodituritr.
19 Sepse kjo është e denjë, nëse një njeri që ka ndërgjegje
ndaj Perëndisë duron pikëllimin, duke vuajtur padrejtësisht.

20 Sepse çfarë lavdie është ajo, nëse, kur të godasin për gabimet tuaja, do ta trajtoni me durim? por nëse, kur bëni mirë dhe vuani për të, e trajtoni me durim, kjo është e pranueshme nga Perëndia.
21 Sepse edhe për këtë ju u thirrët, sepse edhe Krishti vuajti për ne, duke na lënë shembull që të ndiqni gjurmët e tij.
22 i cili nuk bëri asnjë mëkat dhe nuk u gjet mashtrim në gojën e tij.
23 i cili, kur e shanin, nuk e shau më; kur vuajti, nuk kërcënoi; por iu përkushtua atij që gjykon me drejtësi:
24 Ai vetë i barti mëkatet tona në trupin e tij mbi pemë, që ne, të vdekur për mëkatet, të jetojmë për drejtësi, me vrimat e së cilës ju u shëruat.
25 Sepse ju ishit si delet e humbura; por tani janë kthyer te Bariu dhe Peshkopi i shpirtrave tuaj.

KAPITULLI 3

1 Po ashtu, ju gra, jini të nënshtruara ndaj burrave tuaj; që, nëse dikush nuk i bindet fjalës, të fitohet edhe pa fjalë nga biseda e grave;
2 Ndërsa ata shohin bisedën tuaj të dëlirë të shoqëruar me frikë.
3 Zbukurimi i të cilit të mos jetë ai i jashtëm i thurjes së flokëve, i veshjes me ar ose i veshjes së rrobave;
4 Por le të jetë njeriu i fshehur i zemrës, në atë që nuk prishet, qoftë edhe stoli i një fryme të përulur dhe të qetë, që është me vlerë të madhe në sytë e Perëndisë.
5 Sepse në këtë mënyrë në kohërat e lashta stoliseshin edhe gratë e shenjta, të cilat kishin besim te Perëndia, duke iu nënshtruar burrave të tyre.
6 Ashtu si Sara iu bind Abrahamit, duke e quajtur Zot;
7 Po kështu, ju burra, banoni me ta sipas njohurive, duke i nderuar gruan, si një enë më të dobët dhe si trashëgimtarë së bashku të hirit të jetës; që lutjet tuaja të mos pengohen.
8 Së fundi, jini të gjithë të një mendjeje, të keni dhembshuri për njëri-tjetrin, të doni si vëllezër, jini të mëshirshëm, të sjellshëm.
9 Të mos e kthesh të keqen me të keqe ose kangjella me kangjella, por përkundrazi bekim; duke ditur se jeni thirrur për të, që të trashëgoni një bekim.
10 Sepse ai që do jetën dhe do të shohë ditë të mira, le të përmbajë gjuhën e tij nga e keqja dhe buzët e tij të mos flasin mashtrime.
11 Le të shmangë të keqen dhe të bëjë të mirën; le të kërkojë paqen dhe ta sjellë atë.
12 Sepse sytë e Zotit janë mbi të drejtët dhe veshët e tij janë të hapur ndaj lutjeve të tyre, por fytyra e Zotit është kundër atyre që bëjnë keq.
13 Dhe kush është ai që do t'ju bëjë keq, nëse jeni ndjekës të së mirës?
14 Por në qoftë se vuani për hir të drejtësisë, të lumtur jeni; mos kini frikë nga tmerri i tyre dhe mos u shqetësoni;
15 Por shenjtëroni Zotin Perëndinë në zemrat tuaja dhe jini gjithmonë gati t'i përgjigjeni me butësi dhe frikë kujtdo që ju kërkon arsyen e shpresës që është në ju.
16 Të kesh një ndërgjegje të pastër; që, ndërsa ata flasin keq për ju, si për keqbërësit, të turpërohen që të akuzojnë rrejshëm bisedën tuaj të mirë në Krishtin.
17 Sepse është më mirë, nëse vullneti i Perëndisë është i tillë, të vuani për të bërë mirë, sesa për të bërë keq.
18 Sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë për mëkatet, i drejti për të padrejtët, që të na çojë te Perëndia, i vrarë në mish, por i gjallëruar nga Fryma.
19 Me të cilin ai shkoi dhe u predikoi shpirtrave në burg;
20 Të cilët dikur ishin të pabindur, kur një herë durimi i Perëndisë priste në ditët e Noeut, ndërsa arka ishte një përgatitje, ku pak, domethënë tetë shpirtra u shpëtuan nga uji.
21 E njëjta figurë në të cilën edhe pagëzimi na shpëton tani (jo heqja e ndyrësisë së mishit, por përgjigja e një ndërgjegjeje të mirë ndaj Perëndisë), me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit.
22 që ka shkuar në qiell dhe është në të djathtë të Perëndisë; engjëjt, autoritetet dhe fuqitë që i nënshtrohen atij.

KAPITULLI 4

1 Meqenëse Krishti vuajti për ne në mish, armatoseni edhe ju me të njëjtën mendje, sepse ai që ka vuajtur në mish ka hequr dorë nga mëkati;
2 Që pjesën tjetër të kohës së tij në mish të mos e jetojë më për lakmitë e njerëzve, por për vullnetin e Perëndisë.
3 Sepse koha e kaluar e jetës sonë mund të na mjaftojë që të kemi kryer vullnetin e johebrenjve, kur ecnim në lakmi, epshe, verë të tepërt, ahengje, bankete dhe idhujtari të neveritshme.
4 Në të cilën ata mendojnë se është e çuditshme që ju të mos vraponi me ta në të njëjtën rrëmujë, duke folur keq për ju;
5 Kush do t'i japë llogari atij që është gati të gjykojë të gjallët dhe të vdekurit.
6 Sepse për këtë u predikua ungjilli edhe të vdekurve, që të gjykohen sipas njerëzve në mish, por të jetojnë sipas Perëndisë në frymë.
7 Por fundi i të gjitha gjërave është afër; jini, pra, të matur dhe vigjilent për lutjen.
8 Dhe mbi të gjitha kini dashuri të zjarrtë midis jush, sepse dashuria do të mbulojë numrin e madh të mëkateve.
9 Përdorni mikpritjen njëri me tjetrin pa mëri.
10 Ashtu si çdo njeri ka marrë dhuratën, po ashtu i shërbeni të njëjtit njëri-tjetrit, si kujdestarë të mirë të hirit të shumëfishtë të Perëndisë.
11 Nëse dikush flet, le të flasë si orakullet e Perëndisë; nëse dikush shërben, le ta bëjë sipas aftësisë që jep Perëndia, që Perëndia të përlëvdohet në të gjitha me anë të Jezu Krishtit, të cilit i qoftë lavdia dhe sundimi në shekuj të shekujve. Amen.
12 Të dashur, mos mendoni se është e çuditshme sprova e zjarrtë që do t'ju sprovojë, sikur ju ka ndodhur një gjë e çuditshme:
13 Por gëzohuni, sepse jeni pjesëmarrës në vuajtjet e Krishtit; që, kur të zbulohet lavdia e tij, edhe ju të gëzoheni me një gëzim të jashtëzakonshëm.
14 Nëse ju shajnë për emrin e Krishtit, të lumtur jeni; sepse fryma e lavdisë dhe e Perëndisë qëndron mbi ju.
15 Por askush nga ju të mos vuajë si vrasës, ose vjedhës, ose si keqbërës ose si i zënë me punët e të tjerëve.
16 Megjithatë, nëse dikush vuan si i krishterë, të mos ketë turp; por le ta lavdërojë Zotin për këtë.
17 Sepse ka ardhur koha që gjykimi duhet të fillojë nga shtëpia e Perëndisë; dhe nëse fillon më parë nga ne, cili do të jetë fundi i atyre që nuk i binden ungjillit të Perëndisë?

18 Dhe nëse i drejti mezi shpëtohet, ku do të shfaqen i pabesi dhe mëkatari?
19 Prandaj, ata që vuajnë sipas vullnetit të Perëndisë, le t'ia besojnë mbajtjen e shpirtrave të tyre Atij duke bërë mirë, si një Krijues besnik.

KAPITULLI 5

1 Unë i këshilloj pleqtë që janë midis jush, të cilët janë gjithashtu një plak dhe dëshmitar i vuajtjeve të Krishtit dhe gjithashtu pjesëmarrës i lavdisë që do të zbulohet:
2 Kullotni kopenë e Perëndisë që është mes jush, duke e mbikëqyrur atë, jo me detyrim, por me dëshirë; jo për fitim të ndyrë, por për një mendje të gatshme;
3 As si zotërues mbi trashëgiminë e Perëndisë, por si shëmbull për kopenë.
4 Dhe kur të shfaqet kryebariu, ju do të merrni një kurorë lavdie që nuk shuhet.
5 Po kështu, ju më të rinj, nënshtrohuni te plaku. Po, të gjithë ju nënshtrohuni njëri-tjetrit dhe vishuni me përulësi, sepse Perëndia i kundërshton krenarët dhe u jep hir të përulurve.
6 Përuluni, pra, nën dorën e fuqishme të Perëndisë, që ai t'ju lartësojë në kohën e duhur.
7 Hidhni mbi të gjithë kujdesin tuaj; sepse ai kujdeset për ju.
8 Jini të matur, jini vigjilentë; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar kë të përpijë;
9 Të cilëve u rezistoni të patundur në besim, duke ditur se të njëjtat vuajtje kanë edhe vëllezërit tuaj që janë në botë.
10 Por Perëndia i çdo hiri, që na thirri në lavdinë e tij të përjetshme me anë të Krishtit Jezus, pasi të keni vuajtur pak, ju bëjë të përsosur, të forcojë, të forcojë, të qetësojë.
11 Atij i qoftë lavdia dhe sundimi në shekuj të shekujve. Amen.
12 Nga Silvani, një vëlla besnik për ju, siç mendoj unë, kam shkruar shkurtimisht, duke nxitur dhe duke dëshmuar se ky është hiri i vërtetë i Perëndisë ku qëndroni.
13 Kisha e Babilonisë, e zgjedhur bashkë me ju, ju përshëndet; po ashtu edhe Marcus, djali im.
14 Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje dashurie. Paqja qoftë me ju të gjithë që jeni në Krishtin Jezus. Amen.

Letra e Dytë e Pjetrit

KAPITULLI 1

1 Simon Pjetri, një shërbëtor dhe një apostull i Jezu Krishtit, atyre që kanë fituar të njëjtën besim të çmuar me ne nëpërmjet drejtësisë së Perëndisë dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht:
2 Hiri dhe paqja u shumoftë mbi ju me anë të njohjes së Perëndisë dhe të Jezusit, Zotit tonë,
3 Sipas fuqisë së tij hyjnore na ka dhënë të gjitha gjërat që i përkasin jetës dhe perëndishmërisë, nëpërmjet njohjes së atij që na thirri në lavdi dhe virtyt:
4 Me anë të të cilave na janë dhënë premtime jashtëzakonisht të mëdha dhe të çmuara: që me anë të tyre të mund të jeni pjesëmarrës të natyrës hyjnore, duke i shpëtuar prishjes që është në botë nëpërmjet epshit.
5 Dhe përveç kësaj, duke dhënë gjithë zell, shtoni besimit tuaj virtyt; dhe të virtytit diturinë;
6 Dhe në maturi në dituri; dhe për durim të matur; dhe për durim perëndishmëri;
7 Dhe për perëndishmëri, mirësi vëllazërore; dhe për bamirësinë vëllazërore.
8 Sepse, nëse këto gjëra janë në ju dhe shumohen, nuk do të jeni shterpë dhe as të pafrytshëm në njohjen e Zotit tonë Jezu Krisht.
9 Por atij që i mungojnë këto gjëra është i verbër dhe nuk mund të shohë larg dhe ka harruar se u pastrua nga mëkatet e tij të vjetra.
10 Prandaj, o vëllezër, përpiquni të siguroni thirrjen dhe zgjedhjen tuaj, sepse nëse bëni këto gjëra, nuk do të bini kurrë:
11 Sepse kështu do t'ju shërbehet me bollëk një hyrje në mbretërinë e përjetshme të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht.
12 Prandaj nuk do të jem neglizhent t'ju kujtoj gjithmonë këto gjëra, edhe pse ju i dini dhe jeni të vendosur në të vërtetën e tanishme.
13 Po, mendoj se është e nevojshme, për sa kohë që jam në këtë tabernakull, t'ju zgjoj duke ju kujtuar;
14 Duke ditur se së shpejti më duhet ta heq këtë tabernakull timin, ashtu siç më ka treguar Zoti ynë Jezu Krisht.
15 Për më tepër, unë do të përpiqem që ju të mund të jeni në gjendje që pas vdekjes sime t'i mbani këto gjëra gjithmonë në kujtesë.
16 Sepse ne nuk kemi ndjekur përralla të sajuara me dinakëri, kur ju bëmë të njohur fuqinë dhe ardhjen e Zotit tonë Jezu Krisht, por ishim dëshmitarë okularë të madhërisë së tij.
17 Sepse ai mori nder dhe lavdi nga Perëndia Atë, kur i erdhi një zë i tillë nga lavdia e shkëlqyer: "Ky është Biri im i dashur, në të cilin jam kënaqur".
18 Dhe këtë zë që erdhi nga qielli, ne e dëgjuam kur ishim me të në malin e shenjtë.
19 Kemi edhe një fjalë profetike më të sigurt; për të cilën bëni mirë që të keni kujdes, si një dritë që shkëlqen në një vend të errët, derisa dita të gdhihet dhe ylli i ditës të lindë në zemrat tuaja:
20 Duke ditur së pari këtë, se asnjë profeci e Shkrimit nuk është e interpretimit privat.
21 Sepse profecia nuk erdhi në kohët e lashta me vullnetin e njeriut, por njerëzit e shenjtë të Perëndisë folën të shtyrë nga Fryma e Shenjtë.

KAPITULLI 2

1 Por kishte edhe profetë të rremë midis popullit, ashtu si do të ketë mes jush mësues të rremë, të cilët në fshehtësi do të sjellin herezi të mallkuara, madje duke mohuar Zotin që i bleu dhe do të sjellin mbi vete një shkatërrim të shpejtë.
2 Dhe shumë do të ndjekin rrugët e tyre shkatërruese; për shkak të të cilit rruga e së vërtetës do të flitet keq.
3 Dhe me anë të lakmisë do t'ju bëjnë tregti me fjalë të shtirura, gjykimi i të cilëve prej shumë kohësh nuk vonon dhe dënimi i tyre nuk dremit.
4 Sepse, nëse Perëndia nuk i kurseu engjëjt që mëkatuan, por i hodhi në ferr dhe i dorëzoi në zinxhirë errësirës, për t'u rezervuar për gjykim;
5 Dhe nuk e kurseu botën e vjetër, por shpëtoi Noeun, personin e tetë, një predikues drejtësie, duke sjellë përmbytjen mbi botën e të paudhëve;
6 Dhe duke i kthyer në hi qytetet e Sodomës dhe të Gomorrës, i dënoi me një përmbysje, duke i bërë ato një shembull për ata që do të jetonin të pabesë;
7 Dhe çliroi të drejtën Lotin, i mërzitur nga biseda e ndyrë e të ligjve:
8 (Sepse ai i drejti që banonte mes tyre, duke parë dhe dëgjuar, e shqetësonte çdo ditë shpirtin e tij të drejtë me veprat e tyre të paligjshme;)
9 Zoti di të çlirojë të devotshmit nga tundimet dhe t'i ruajë të padrejtët deri në ditën e gjykimit për t'u ndëshkuar.
10 Por kryesisht ata që ecin sipas mishit në lakminë e papastërtisë dhe përçmojnë qeverinë. Ata janë mendjemëdhenj, të vullnetshëm, nuk kanë frikë të flasin keq për dinjitetin.
11 Ndërsa engjëjt, që janë më të mëdhenj për nga fuqia dhe fuqia, nuk bëjnë asnjë akuzë fyese kundër tyre përpara Zotit.
12 Por këto, si kafshë të egra natyrore, të bëra për t'u kapur dhe shkatërruar, flasin keq për gjërat që nuk kuptojnë; dhe do të vdesin plotësisht në prishjen e tyre;
13 Dhe do të marrin shpërblimin e padrejtësisë, ashtu si ata që e konsiderojnë kënaqësi të rebelohen ditën. Janë njolla dhe njolla, që ushqehen me mashtrimet e tyre, ndërsa festojnë me ju;
14 Të kesh sytë plot me kurorëshkelje dhe që nuk pushon dot nga mëkati; mashtrojnë shpirtrat e paqëndrueshëm: një zemër që e kanë ushtruar me praktika lakmuese; fëmijët e mallkuar:
15 Të cilët kanë braktisur rrugën e drejtë dhe kanë humbur rrugën, duke ndjekur rrugën e Balaamit, birit të Bosorit, që donte pagën e paudhësisë;
16 Por u qortua për paudhësinë e tij: gomari memec, duke folur me zë njeriu, ndaloi marrëzinë e profetit.
17 Këta janë puse pa ujë, re që barten me furtunë; të cilit mjegulla e errësirës i është rezervuar përgjithmonë.
18Sepse, kur thonë fjalë kotësie të mëdha fryrëse, mashtrojnë me lakmitë e mishit, me paturpësi të madhe, ata që ishin të pastër u shpëtuan atyre që jetojnë në gabim.

19 Ndërsa ata u premtojnë atyre lirinë, ata vetë janë shërbëtorë të prishjes; sepse njeriu mund të jetë i mundur, ai është skllavëruar.
20 Sepse, në qoftë se, pasi u kanë shpëtuar ndotjeve të botës me anë të njohjes së Zotit dhe Shpëtimtarit Jezu Krisht, ata janë përsëri të ngatërruar në të dhe të mposhtur, fundi i fundit është më i keq për ta se fillimi.
21 Sepse do të ishte më mirë për ta të mos e kishin njohur udhën e drejtësisë, se sa, pasi ta kishin njohur, të largoheshin nga urdhërimi i shenjtë që u ishte dhënë.
22 Por atyre u ndodhi sipas proverbit të vërtetë: Qeni kthehet përsëri në të vjellat e tij; dhe dosa që ishte larë për të duke u zhytur në baltë.

KAPITULLI 3

1 Këtë letër të dytë, të dashur, po ju shkruaj tani; në të dyja, me anë të përkujtimit i zgjoj mendjet tuaja të pastra:
2 Që të mund të mbani mend fjalët që u thanë më parë nga profetët e shenjtë dhe urdhërimin e neve, apostujve të Zotit dhe të Shpëtimtarit:
3 Duke ditur më parë këtë, se në ditët e fundit do të vijnë tallës që do të ecin sipas epsheve të tyre,
4 Dhe duke thënë: "Ku është premtimi i ardhjes së tij?". sepse që kur etërit ranë në gjumë, të gjitha gjërat vazhdojnë siç ishin që nga fillimi i krijimit.
5 Për këtë ata vullnetarisht nuk e dinë se me anë të fjalës së Perëndisë, qiejt ishin të lashtë dhe toka qëndronte jashtë ujit dhe në ujë.
6 Me anë të së cilës bota e atëhershme, e tejmbushur me ujë, u zhduk;
7 Por qiejt dhe toka, që janë tani, me të njëjtën fjalë ruhen në rezerva, të rezervuara për zjarrin kundër ditës së gjykimit dhe humbjes së njerëzve të paperëndishëm.
8 Por, shumë të dashur, mos e harroni këtë gjë: një ditë është për Zotin si një mijë vjet dhe një mijë vjet si një ditë.
9 Zoti nuk vonon premtimin e tij, siç disa e konsiderojnë përtaci; por është i durueshëm ndaj nesh, duke mos dashur që dikush të humbasë, por që të gjithë të vijnë në pendim.
10 Por dita e Zotit do të vijë si një vjedhës natën; në të cilin qiejt do të kalojnë me një zhurmë të madhe dhe elementët do të shkrihen nga nxehtësia e zjarrtë, edhe toka dhe veprat që janë aty do të digjen.
11 Duke parë, pra, që të gjitha këto gjëra do të shpërbëhen, çfarë personaliteti duhet të jeni në çdo bisedë të shenjtë dhe perëndishmëri,
12 Duke kërkuar dhe nxituar për ardhjen e ditës së Perëndisë, ku qiejt që janë në zjarr do të treten dhe elementët do të shkrihen nga nxehtësia e zjarrtë?
13 Megjithatë ne, sipas premtimit të tij, presim qiej të rinj dhe një tokë të re, ku banon drejtësia.
14 Prandaj, të dashur, duke qenë se kërkoni gjëra të tilla, jini të zellshëm që të mund të gjendeni prej tij në paqe, të patëmetë dhe të paqortueshëm.
15 Dhe kini parasysh se durimi i Zotit tonë është shpëtim; ashtu siç ju ka shkruar edhe vëllai ynë i dashur Pali, sipas diturisë që iu dha;
16 Ashtu si në të gjitha letrat e tij, duke folur në to për këto gjëra; në të cilat ka disa gjëra të vështira për t'u kuptuar, të cilat ata të pamësuarit dhe të paqëndrueshëm i shkatërrojnë, ashtu si bëjnë edhe shkrimet e tjera të shenjta, në shkatërrimin e tyre.
17 Ju, pra, të dashur, duke qenë se i keni ditur më parë këto gjëra, ruhuni që edhe ju, duke u larguar nga gabimi i të pabesëve, të mos bini nga qëndrueshmëria juaj.
18 Por rrituni në hir dhe në njohjen e Zotit dhe Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht. Atij i qoftë lavdi tani dhe përgjithmonë. Amen.

Letra e Parë e Gjonit

KAPITULLI 1

1 Ajo që ishte që nga fillimi, që ne dëgjuam, që e pamë me sytë tanë, që e pamë dhe që duart tona e trajtuan, të Fjalës së jetës;
2 (Sepse jeta u shfaq, dhe ne e pamë, dhe dëshmojmë dhe ju tregojmë jetën e përjetshme që ishte me Atin dhe na u shfaq neve;)
3 Atë që pamë dhe dëgjuam, po jua shpallim juve, që edhe ju të keni bashkësi me ne; dhe me të vërtetë bashkësia jonë është me Atin dhe me Birin e tij Jezu Krisht.
4 Dhe ne ju shkruajmë këto gjëra, që gëzimi juaj të jetë i plotë.
5 Ky, pra, është mesazhi që kemi dëgjuar prej tij dhe ju shpallim se Perëndia është dritë dhe në të nuk ka fare errësirë.
6 Nëse themi se kemi bashkësi me të dhe ecim në errësirë, gënjejmë dhe nuk bëjmë të vërtetën.
7 Por nëse ecim në dritë, ashtu si ai është në dritë, kemi bashkësi njëri me tjetrin dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat.
8 Nëse themi se nuk kemi mëkat, gënjejmë veten dhe e vërteta nuk është në ne.
9 Nëse i rrëfejmë mëkatet tona, ai është besnik dhe i drejtë për të na falur mëkatet tona dhe për të na pastruar nga çdo paudhësi.
10 Nëse themi se nuk kemi mëkatuar, e bëjmë atë gënjeshtar dhe fjala e tij nuk është në ne.

KAPITULLI 2

1 Fëmijët e mi, ju shkruaj këto gjëra, që të mos mëkatoni. Dhe nëse dikush mëkaton, ne kemi një avokat pranë Atit, Jezu Krishtin të drejtin:
2 Dhe ai është shlyerja për mëkatet tona, dhe jo vetëm për tonat, por edhe për mëkatet e gjithë botës.
3 Dhe nga kjo ne e dimë se e njohim atë, nëse zbatojmë urdhërimet e tij.
4 Ai që thotë: "Unë e njoh atë" dhe nuk i zbaton urdhërimet e tij, është gënjeshtar dhe e vërteta nuk është në të.
5 Por kushdo që e zbaton fjalën e tij, me të vërtetë dashuria e Perëndisë është e përsosur në të; nga kjo ne e dimë se jemi në të.
6 Ai që thotë se qëndron në të, duhet të ecë edhe ai, ashtu siç eci.
7 Vëllezër, nuk ju shkruaj një urdhërim të ri, por një urdhërim të vjetër që e kishit që nga fillimi. Urdhërimi i vjetër është fjala që keni dëgjuar që në fillim.
8 Unë po ju shkruaj përsëri një urdhërim të ri, i cili është i vërtetë në të dhe në ju, sepse errësira ka kaluar dhe drita e vërtetë tani shkëlqen.
9 Ai që thotë se është në dritë dhe urren vëllanë e tij, është në errësirë deri tani.
10 Ai që e do vëllanë e tij qëndron në dritë dhe nuk ka asnjë rast pengimi në të.
11 Por ai që urren vëllanë e tij është në errësirë dhe ecën në errësirë dhe nuk di se ku shkon, sepse errësira ia ka verbuar sytë.
12 Unë ju shkruaj, fëmijë, sepse mëkatet tuaja ju janë falur për hir të emrit të tij.
13 Unë ju shkruaj, o etër, sepse e keni njohur atë që është nga fillimi. Unë ju shkruaj, të rinj, sepse e keni mundur të ligun. Unë ju shkruaj, fëmijë të vegjël, sepse e keni njohur Atin.
14 Ju kam shkruar, o etër, sepse e keni njohur atë që është nga fillimi. Ju kam shkruar, të rinj, sepse jeni të fortë dhe fjala e Perëndisë qëndron në ju dhe ju e keni mundur të ligun.
15 Mos e doni botën, as gjërat që janë në botë. Nëse dikush e do botën, dashuria e Atit nuk është në të.
16 Sepse gjithçka që është në botë, lakmia e mishit, lakmia e syve dhe krenaria e jetës nuk janë nga Ati, por nga bota.
17 Dhe bota kalon dhe lakmia e saj, por ai që bën vullnetin e Perëndisë mbetet përgjithmonë.
18 Djema të vegjël, është hera e fundit; dhe siç e keni dëgjuar se do të vijë antikrishti, edhe tani ka shumë antikrishtë; ku ne e dimë se është hera e fundit.
19 Ata dolën nga ne, por nuk ishin nga ne; sepse po të kishin qenë prej nesh, pa dyshim do të kishin vazhduar me ne; por ata dolën që të dihej se nuk ishin të gjithë ne.
20 Por ju keni një ndarje nga i Shenjti dhe i dini të gjitha.
21 Nuk ju kam shkruar sepse nuk e dini të vërtetën, por sepse e dini dhe se asnjë gënjeshtër nuk është nga e vërteta.
22 Kush është gënjeshtar përveç atij që mohon se Jezusi është Krishti? Ai është antikrishti, që mohon Atin dhe Birin.
23 Kushdo që mohon Birin, nuk ka Atin; por ai që njeh Birin, ka edhe Atin.
24 Le të qëndrojë, pra, në ju ajo që keni dëgjuar që në fillim. Nëse ajo që keni dëgjuar nga fillimi do të mbetet në ju, edhe ju do të qëndroni në Birin dhe në Atin.
25 Dhe ky është premtimi që ai na ka premtuar, madje jetën e përjetshme.
26 Këto gjëra jua kam shkruar për ata që ju joshin.
27 Por vajosja që keni marrë prej tij qëndron në ju dhe nuk keni nevojë që dikush t'ju mësojë; por ashtu si i njëjti vajosje ju mëson për të gjitha gjërat, dhe është e vërteta, dhe nuk është gënjeshtër, madje siç ka mësuar. ju do të qëndroni në të.
28 Dhe tani, fëmijë të vegjël, qëndroni në të; që, kur të shfaqet, të kemi besim dhe të mos turpërohemi para tij në ardhjen e tij.
29 Nëse e dini se ai është i drejtë, e dini se kushdo që bën drejtësinë ka lindur prej tij.

KAPITULLI 3

1 Vini re, çfarë dashurie na ka dhuruar Ati, që ne të quhemi bij të Perëndisë; prandaj bota nuk na njeh, sepse nuk e njihte.
2 Shumë të dashur, tani jemi bij të Perëndisë dhe ende nuk duket se çfarë do të jemi; por ne e dimë se kur të shfaqet ai, ne do të jemi si ai; sepse do ta shohim ashtu siç është.
3 Dhe çdo njeri që ka këtë shpresë tek ai, pastrohet, ashtu siç është i pastër.
4 Kushdo që kryen mëkat shkel edhe ligjin, sepse mëkati është shkelje e ligjit.
5 Dhe ju e dini se ai u shfaq për të hequr mëkatet tona; dhe në të nuk ka mëkat.

6 Kushdo që qëndron në të nuk mëkaton; kushdo që mëkaton nuk e ka parë dhe nuk e ka njohur.
7 Djema, askush të mos ju gënjejë; ai që bën drejtësinë është i drejtë, ashtu siç është i drejtë.
8 Ai që bën mëkat është nga djalli; sepse djalli mëkaton që në fillim. Për këtë u shfaq Biri i Perëndisë, që të shkatërronte veprat e djallit.
9 Kushdo që ka lindur nga Perëndia nuk bën mëkat; sepse fara e tij qëndron në të dhe ai nuk mund të mëkatojë, sepse ka lindur nga Perëndia.
10 Në këtë shfaqen bijtë e Perëndisë dhe bijtë e djallit; kushdo që nuk bën drejtësinë nuk është nga Perëndia, as ai që nuk e do vëllanë e tij.
11 Sepse ky është mesazhi që dëgjuat që në fillim, që ta duam njëri-tjetrin.
12 Jo si Kaini, i cili ishte nga ai i ligu dhe vrau vëllanë e tij. Dhe pse e vrau? Sepse veprat e tij ishin të liga dhe të drejta të vëllait.
13 Mos u mrekulloni, vëllezërit e mi, nëse bota ju urren.
14 Ne e dimë se kemi kaluar nga vdekja në jetë, sepse i duam vëllezërit. Ai që nuk e do vëllanë e tij qëndron në vdekje.
15 Kushdo që urren vëllanë e tij është vrasës; dhe ju e dini se asnjë vrasës nuk ka jetë të përjetshme në të.
16 Nga kjo e kuptojmë dashurinë e Perëndisë, sepse ai dha jetën e tij për ne; dhe ne duhet të japim jetën tonë për vëllezërit.
17 Por kushdo që ka të mirat e kësaj bote dhe sheh se vëllai i tij ka nevojë dhe ia mbyll dhembshurinë e tij, si qëndron në të dashuria e Perëndisë?
18 Fëmijët e mi, të mos duam me fjalë, as me gjuhë; por në vepër dhe në të vërtetë.
19 Dhe nga kjo ne e dimë se jemi të së vërtetës dhe do të sigurojmë zemrat tona përpara tij.
20 Sepse, nëse zemra jonë na dënon, Perëndia është më i madh se zemra jonë dhe di çdo gjë.
21 Shumë të dashur, nëse zemra jonë nuk na dënon, atëherë kemi besim te Perëndia.
22 Dhe çdo gjë që kërkojmë, e marrim prej tij, sepse zbatojmë urdhërimet e tij dhe bëjmë gjërat që i pëlqejnë atij.
23 Dhe ky është urdhërimi i tij: të besojmë në emrin e Birit të tij Jezu Krisht dhe ta duam njëri-tjetrin, siç na ka urdhëruar.
24 Dhe ai që i zbaton urdhërimet e tij qëndron në të dhe ai në të. Dhe nga kjo ne e dimë se ai qëndron në ne, me anë të Frymës që na ka dhënë.

KAPITULLI 4

1 Shumë të dashur, mos i besoni çdo fryme, por provoni frymërat nëse janë nga Perëndia, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë.
2 Nga kjo e njihni Frymën e Perëndisë: çdo frymë që rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, është nga Perëndia.
3 Dhe çdo frymë që nuk rrëfen se Jezu Krishti erdhi në mish, nuk është nga Perëndia; dhe ky është fryma e antikrishtit, për të cilin keni dëgjuar se duhet të vijë; dhe madje tani është tashmë në botë.
4 Ju jeni nga Perëndia, fëmijë të vegjël dhe i keni mundur, sepse ai që është në ju është më i madh se ai që është në botë.
5 Ata janë nga bota; prandaj flasin për botën dhe bota i dëgjon.
6 Ne jemi nga Perëndia; ai që e njeh Perëndinë na dëgjon; ai që nuk është nga Perëndia nuk na dëgjon. Nga kjo ne njohim frymën e së vërtetës dhe frymën e gabimit.
7 Shumë të dashur, ta duam njëri-tjetrin, sepse dashuria është nga Perëndia; dhe kushdo që do, ka lindur nga Perëndia dhe e njeh Perëndinë.
8 Ai që nuk do, nuk e njeh Perëndinë; sepse Zoti është dashuri.
9 Në këtë u shfaq dashuria e Perëndisë ndaj nesh, sepse Perëndia dërgoi Birin e tij të vetëmlindurin në botë, që ne të rrojmë nëpërmjet tij.
10 Këtu është dashuria, jo se ne e deshëm Perëndinë, por që ai na deshi ne dhe dërgoi Birin e tij që të jetë shlyerja e mëkateve tona.
11 Shumë të dashur, nëse Perëndia na deshi kështu, edhe ne duhet ta duam njëri-tjetrin.
12 Askush nuk e ka parë kurrë Perëndinë. Nëse e duam njëri-tjetrin, Perëndia banon në ne dhe dashuria e tij është e përsosur në ne.
13 Nga kjo e dimë se ne banojmë në të dhe ai në ne, sepse na ka dhënë nga Fryma e tij.
14 Dhe ne kemi parë dhe dëshmojmë se Ati dërgoi Birin për të qenë Shpëtimtari i botës.
15 Kushdo që rrëfen se Jezusi është Biri i Perëndisë, Perëndia banon në të dhe ai në Perëndinë.
16 Dhe ne njohëm dhe besuam dashurinë që Perëndia ka për ne. Zoti është dashuri; dhe ai që banon në dashuri qëndron në Perëndinë dhe Perëndia në të.
17 Këtu është përsosur dashuria jonë, që të kemi guxim në ditën e gjyqit, sepse siç është ai, ashtu jemi edhe ne në këtë botë.
18 Nuk ka frikë në dashuri; por dashuria e përsosur e largon frikën, sepse frika ka mundim. Ai që ka frikë nuk është i përsosur në dashuri.
19 Ne e duam, sepse ai na deshi i pari.
20 Në qoftë se dikush thotë: "Unë e dua Perëndinë" dhe urren vëllanë e tij, ai është gënjeshtar; sepse ai që nuk e do vëllanë e tij që e sheh, si mund të dojë Perëndinë që nuk e sheh?
21 Dhe ne kemi këtë urdhërim prej tij: ai që do Perëndinë të dojë edhe vëllanë e tij.

KAPITULLI 5

1 Kushdo që beson se Jezusi është Krishti, ka lindur nga Perëndia; dhe kushdo që e do atë që ka lindur, do edhe atë që ka lindur prej tij.
2 Nga kjo ne e dimë se i duam bijtë e Perëndisë, kur duam Perëndinë dhe zbatojmë urdhërimet e tij.
3 Sepse kjo është dashuria e Perëndisë: të zbatojmë urdhërimet e tij; dhe urdhërimet e tij nuk janë të rënda.
4 Sepse çdo gjë që ka lindur nga Perëndia e mund botën; dhe kjo është fitorja që e mund botën, besimi ynë.
5 Kush është ai që e mund botën, veçse ai që beson se Jezusi është Biri i Perëndisë?
6 Ky është ai që erdhi me anë të ujit dhe gjakut, Jezu Krishti; jo vetëm nga uji, por nga uji dhe gjaku. Dhe është Fryma që dëshmon, sepse Fryma është e vërteta.
7 Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qiell: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë; dhe këta të tre janë një.

8 Dhe tre janë ata që dëshmojnë në tokë: Fryma, uji dhe gjaku; dhe këta të tre bien dakord në një.
9 Nëse marrim dëshminë e njerëzve, dëshmia e Perëndisë është më e madhe, sepse kjo është dëshmia e Perëndisë që ai dëshmoi për Birin e tij.
10 Kush beson në Birin e Perëndisë e ka dëshminë në vetvete; sepse ai nuk i beson dëshmisë që Perëndia dha për Birin e tij.
11 Dhe ky është dëshmia që Perëndia na ka dhënë jetën e përjetshme dhe kjo jetë është në Birin e tij.
12 Ai që ka Birin ka jetën; dhe ai që nuk ka Birin e Perëndisë nuk ka jetë.
13 Këto gjëra jua kam shkruar juve që besoni në emrin e Birit të Perëndisë; që të dini se keni jetë të përjetshme dhe të besoni në emrin e Birit të Perëndisë.
14 Dhe ky është besimi që kemi tek ai: nëse kërkojmë ndonjë gjë sipas vullnetit të tij, ai na dëgjon:
15 Dhe nëse e dimë se ai na dëgjon, çfarëdo që të kërkojmë, ne e dimë se kemi kërkesat që kërkuam prej tij.
16 Në qoftë se dikush sheh vëllanë e tij të kryejë një mëkat që nuk çon në vdekje, do të kërkojë dhe do t'i japë jetën për ata që nuk mëkatojnë për vdekje. Ka një mëkat deri në vdekje: Unë nuk them që ai të lutet për të.
17 Çdo paudhësi është mëkat, dhe ka një mëkat që nuk çon në vdekje.
18 Ne e dimë se kushdo që ka lindur nga Perëndia nuk mëkaton; por ai që ka lindur nga Perëndia e ruan veten dhe i ligu nuk e prek.
19 Dhe ne e dimë se jemi nga Perëndia dhe gjithë bota dergjet në ligësi.
20 Dhe ne e dimë se Biri i Perëndisë erdhi dhe na dha zgjuarsinë, që të njohim atë që është i Vërteti dhe ne jemi në atë që është i Vërteti, në Birin e tij Jezu Krisht. Ky është Perëndia i vërtetë dhe jeta e përjetshme.
21 Fëmijë, ruani veten nga idhujt. Amen.

Gjoni i dytë

KAPITULLI 1

1 Plaku zonjës së zgjedhur dhe fëmijëve të saj, të cilët i dua në të vërtetën; dhe jo vetëm unë, por edhe të gjithë ata që e kanë njohur të vërtetën;
2 Për hir të së vërtetës që banon në ne dhe do të jetë me ne përjetë.
3 Hiri, mëshira dhe paqja qoftë me ju nga Perëndia Atë dhe nga Zoti Jezu Krisht, Biri i Atit, në të vërtetën dhe dashurinë.
4 U gëzova shumë që gjeta fëmijët e tu që ecnin në të vërtetën, ashtu siç morëm një urdhër nga Ati.
5 Dhe tani të lutem, zonjë, jo sikur të të shkruaj një urdhërim të ri, por atë që kishim që në fillim, që ta duam njëri-tjetrin.
6 Dhe kjo është dashuria: të ecim sipas urdhërimeve të tij. Ky është urdhërimi: që, siç e keni dëgjuar që në fillim, të ecni në të.
7 Sepse në botë kanë hyrë shumë mashtrues, të cilët nuk rrëfejnë se Jezu Krishti ka ardhur në mish. Ky është një mashtrues dhe një antikrisht.
8 Kujdesuni për veten tuaj që të mos humbasim gjërat që kemi bërë, por të marrim një shpërblim të plotë.
9 Kushdo që shkel dhe nuk qëndron në doktrinën e Krishtit, nuk ka Perëndi. Ai që qëndron në doktrinën e Krishtit, ka edhe Atin edhe Birin.
10 Nëse dikush vjen tek ju dhe nuk e sjell këtë doktrinë, mos e pranoni në shtëpinë tuaj dhe mos i urdhëroni që Perëndia të shpejtojë:
11 Sepse ai që e urdhëron atë, është pjesëmarrës në veprat e tij të liga.
12 Duke pasur shumë gjëra për t'ju shkruar, nuk do të shkruaja me letër dhe bojë, por kam besim të vij te ju dhe të flas ballë për ballë, që gëzimi ynë të jetë i plotë.
13 Të përshëndesin fëmijët e motrës sate të zgjedhur. Amen.

Gjoni i tretë

KAPITULLI 1

1 Plaku Gaius shumë të dashur, të cilin e dua në të vërtetën.
2 I dashur, mbi të gjitha dëshiroj që ti të kesh mbarësi dhe të jesh i shëndetshëm, ashtu si përparon shpirti yt.
3 Sepse u gëzova shumë kur vëllezërit erdhën dhe dëshmuan për të vërtetën që është në ty, ashtu si ecën në të vërtetën.
4 Nuk kam gëzim më të madh se sa të dëgjoj që fëmijët e mi ecin në të vërtetën.
5 Të dashur, çdo gjë që u bën vëllezërve dhe të huajve, ti e bën me besnikëri;
6 Të cilët kanë dëshmuar për dashurinë tënde përpara kishës, të cilët, nëse i çon përpara në udhëtimin e tyre sipas një lloji të perëndishëm, do të bësh mirë.
7 Sepse për hir të emrit të tij dolën pa marrë asgjë nga johebrenjtë.
8 Ne, pra, duhet t'i marrim të tillët, që të jemi ndihmës të së vërtetës.
9 I shkrova kishës, por Diotrefi, të cilit i pëlqen të ketë epërsinë midis tyre, nuk na pranon.
10 Si rrjedhim, nëse vij, do t'i kujtoj veprat e tij që ai bën, duke folur kundër nesh me fjalë dashakeqe: dhe duke mos u kënaqur me to, as ai vetë nuk i pranon vëllezërit dhe i ndalon ata që duan dhe i dëbon nga kisha.
11 Të dashur, mos ndiqni të keqen, por të mirën. Ai që bën të mirën është nga Perëndia, por ai që bën të keqen nuk e ka parë Perëndinë.
12 Dhimitri ka një lajm të mirë për të gjithë njerëzit dhe për vetë të vërtetën; po, dhe ne gjithashtu dëshmojmë; dhe ju e dini se dëshmia jonë është e vërtetë.
13 Kisha shumë gjëra për të shkruar, por nuk dua të të shkruaj me bojë e stilolaps:
14 Por besoj se do të të shoh së shpejti dhe do të flasim ballë për ballë. Paqja qoftë me ty. Miqtë tanë ju përshëndesin. Përshëndetni miqtë me emër.

Jude

KAPITULLI 1

1 Juda, shërbëtori i Jezu Krishtit dhe vëllai i Jakobit, atyre që janë shenjtëruar nga Perëndia Atë në Jezu Krishtin dhe thirri:
2 Hiri për ju dhe paqja dhe dashuria u shumofshin
3 Të dashur, kur bëra çdo përpjekje për t'ju shkruar për shpëtimin e përgjithshëm, ishte e nevojshme që në mëngjes t'ju shkruaja dhe t'ju këshilloja që të luftoni me zell për besimin që dikur iu dha shenjtorëve.
4 Sepse ka disa njerëz që kanë depërtuar në pavetëdije, të cilët më parë ishin caktuar për këtë gjykim, njerëz të ligj që e kthejnë hirin e Perëndisë tonë në mosbindje dhe kanë mohuar të vetmin Zot Perëndi dhe Zotin tonë Jezu Krisht.
5 Atëherë do t'ju kujtoj, megjithëse dikur e dinit, se Zoti, pasi shpëtoi popullin hebre nga Egjipti, më pas i shkatërroi jobesimtarët.
6 Dhe engjëjt që nuk e mbajtën qëndrimin e tyre të parë, por lanë banesën e tyre, Ai i mbajti në errësirën e zinxhirit të përjetshëm deri në gjykimin e ditës së madhe.
7 Ashtu si Sodoma dhe Gomora dhe qytetet rreth tyre, në të njëjtën mënyrë, që shkonin duke u kurvëruar pas mishit të huaj, janë dhënë si shembull, ndërsa vuajnë hakmarrjen e zjarrit të përjetshëm.
8 Në të njëjtën mënyrë këta ëndërrimtarë të ndyrë ndotin mishin, përçmojnë sundimin dhe flasin keq për dinjitetin.
9 Por kryeengjëlli Mikaeli, kur u grind me djallin që po grindej për trupin e Moisiut, nuk guxoi t'i bënte një akuzë shpifëse, por tha: Zoti të qortoftë.
10 Por ata flasin keq për gjërat që nuk i dinë; por atë që ata e dinë nga natyra, si brutalët, kështu shkatërrojnë veten.
11 Mjerë ata! sepse ata shkuan në rrugën e Kainit dhe vrapuan me lakmi pas gabimit të Balaamit për shpërblim dhe u zhdukën në kundërshtimin e Core.
12 Këto janë njolla në festat tuaja të dashurisë, kur ushqehen me ju, ushqehen pa frikë: kërkojnë re pa ujë, të mbartura nga erërat; pemë, frutat e të cilëve janë tharë, pa fruta, dy herë të ngordhura, të shkulura;
13 Valët e furishme të detit që shkumojnë turpin e tyre; yjet endacakë, të cilëve u ruhet përgjithmonë errësira e errësirës.
14 Dhe Enoku, i shtati nga Adami, profetizoi gjithashtu për ta dhe tha: Ja, Zoti po vijnë dhjetë mijë shenjtorë të devijuar,
15 për të gjykuar të gjithë dhe për të bindur të gjithë ata që janë të këqij midis tyre për të gjitha veprat e tyre të liga që kanë kryer në mënyrë të ligë dhe për të gjitha fjalët e tyre të ashpra që kanë folur kundër tij mëkatarët e ligj.
16 Këta janë murmuritësit, ankuesit që ecin sipas lakmive të tyre; dhe gojët e tyre flasin fjalë të mëdha emocionuese, me admirim për të përfituar nga njerëzit.
17 Por, të dashur, mbani mend fjalët e thënë më parë nga apostujt e Zotit tonë Jezu Krisht;
18 Si ju thanë se në kohën e fundit duhet të ketë tallës që duhet të ecin sipas epsheve të tyre të liga.
19 Këta janë ata që ndahen në mënyrë sensuale, pa Frymë.
20 Por ju, të dashur, ndërtoni veten tuaj mbi besimin tuaj shumë të shenjtë, ndërsa luteni në Frymën e Shenjtë,
21 Ruani veten në dashurinë e Perëndisë, ndërsa prisni mëshirën e Zotit tonë Jezu Krisht në jetën e përjetshme.
22 Dhe me disa kini dhembshuri, që bën dallimin:
23 Dhe të tjerët shpëtojini me frikë duke i nxjerrë nga zjarri; urrej edhe rrobën e njollosur nga mishi.
24 Dhe Atij që është i fuqishëm të të ruajë nga rënia dhe të të bëjë të paqortueshëm përpara fytyrës së lavdisë së tij të vendosur me gëzim të madh, 25 Të vetmit Perëndi të urtë, Shpëtimtarit tonë, i qoftë lavdia dhe madhështia, sundimi dhe fuqia, tani e përgjithmonë.
Amen

Zbulesa

KAPITULLI 1

1 Zbulesa e Jezu Krishtit, që Perëndia ia dha atij, për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin së shpejti; dhe ai dërgoi dhe ia tregoi me anë të engjëllit të tij shërbëtorit të tij Gjonit:
2 I cili dha dëshmi për fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë e Jezu Krishtit dhe për të gjitha gjërat që ai pa.
3 Lum ai që lexon dhe lum ata që i dëgjojnë fjalët e kësaj profecie dhe i ruajnë ato që janë shkruar në të, sepse koha është afër.
4 Gjoni shtatë kishave që janë në Azi: hir mbi ju dhe paqe nga ai që është, që ishte dhe që do të vijë; dhe nga shtatë Frymërat që janë përpara fronit të tij;
5 Dhe nga Jezu Krishti, i cili është dëshmitari besnik, i parëlinduri i të vdekurve dhe princi i mbretërve të dheut. Atij që na deshi dhe na lau nga mëkatet tona në gjakun e tij,
6 Dhe na ka bërë mbretër dhe priftërinj për Perëndinë dhe Atin e tij; atij i qoftë lavdia dhe sundimi në shekuj të shekujve. Amen.
7 Ja, ai vjen me retë; dhe çdo sy do ta shohë dhe ata që e shpuan; dhe të gjitha fiset e dheut do të vajtojnë për të. Edhe kështu, Amen.
8 Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, thotë Zoti, që është, që ishte dhe që do të vijë, i Plotfuqishmi.
9 Unë Gjoni, që jam edhe vëllai yt dhe shok në mundimet, në mbretërinë dhe në durimin e Jezu Krishtit, isha në ishullin që quhet Patmos, për fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë e Jezu Krishtit.
10 Unë isha në Frymë në ditën e Zotit dhe dëgjova pas meje një zë të madh, si një bori,
11 duke thënë: " Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit". Dhe "Atë që shikon, shkruaje në një libër dhe dërgoja shtatë kishave që janë në Azi". në Efes, në Smirnë, dhe në Pergamos, dhe në Tiatirë, dhe në Sardë, në Filadelfia dhe në Laodice.
12 Dhe u ktheva për të parë zërin që fliste me mua. Dhe, duke u kthyer, pashë shtatë shandanë ari;
13 Dhe në mes të shtatë shandanëve, një i ngjashëm me Birin e njeriut, i veshur me një rrobë deri në këmbë dhe i rrethuar me brezin e artë.
14 Koka dhe flokët e tij ishin të bardha si leshi, të bardha si bora; dhe sytë e tij ishin si një flakë zjarri;
15 Dhe këmbët e tij ngjanin me bronz të hollë, si të digjen në furrë; dhe zëri i tij si zhurma e shumë ujërave.
16 Ai kishte në dorën e tij të djathtë shtatë yje dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë me dy tehe, dhe fytyra e tij ishte si dielli që shkëlqen me forcën e tij.
17 Dhe kur e pashë, rashë në këmbët e tij si i vdekur. Dhe vuri dorën e tij të djathtë mbi mua, duke më thënë: " Mos ki frikë; Unë jam i pari dhe i fundit:
18 Unë jam ai që jeton dhe kam vdekur; dhe, ja, unë jam i gjallë përjetë, Amen; dhe kanë çelësat e ferrit dhe të vdekjes.
19 Shkruaj gjërat që ke parë, gjërat që janë dhe gjërat që do të jenë më pas;
20 Misteri i shtatë yjeve që pe në dorën time të djathtë dhe i shtatë shandanëve prej ari. Të shtatë yjet janë engjëjt e shtatë kishave dhe shtatë shandanët që pe janë shtatë kishat.

KAPITULLI 2

1 Engjëllit të kishës së Efesit shkruaji; Këto gjëra thotë ai që mban të shtatë yjet në dorën e tij të djathtë, që ecën në mes të shtatë shandanëve të artë;
2 Unë i njoh veprat e tua, mundin tënd dhe durimin tënd, dhe si ti nuk mund t'i durosh ato që janë të liga; dhe ti i provove ata që thonë se janë apostuj dhe nuk janë, dhe i gjete gënjeshtarë
3 Dhe ke duruar dhe ke durim, dhe për hir të emrit tim je munduar dhe nuk të ligështohet.
4 Megjithatë kam diçka kundër teje, sepse ti ke lënë dashurinë tënde të parë.
5 Kujto, pra, nga ke rënë dhe pendohu dhe bëj veprat e para; përndryshe unë do të vij te ti shpejt dhe do të heq shandanin tënd nga vendi i tij, nëse nuk pendohesh.
6 Por ti ke këtë, që i urren veprat e Nikolaitëve, të cilat edhe unë i urrej.
7 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave; Atij që fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës, që është në mes të parajsës së Perëndisë.
8 Dhe engjëllit të kishës në Smirnë shkruaji; Këto gjëra thotë i pari dhe i fundit, i cili ishte i vdekur dhe i gjallë;
9 Unë i njoh veprat e tua, shtrëngimin dhe varfërinë, (por ti je i pasur) dhe njoh blasfeminë e atyre që thonë se janë Judenj, por nuk janë, por janë sinagoga e Satanait.
10 Mos kini frikë nga ato gjëra që do të vuani: vini re, djalli do të hedhë disa prej jush në burg, që të mund të sprovoheni; dhe do të keni mundim dhjetë ditë: ji besnik deri në vdekje dhe unë do të të jap një kurorë jete.
11 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave; Ai që fiton nuk do të dëmtohet nga vdekja e dytë.
12 Dhe engjëllit të kishës në Pergamos shkruaji; Këto gjëra thotë ai që ka shpatën e mprehtë me dy tehe;
13 Unë i di veprat e tua dhe ku banon ti, madje edhe ku është selia e Satanait; dhe ti e ruan fort emrin tim dhe nuk e ke mohuar besimin tim, edhe në ato ditë kur Antipa ishte martiri im besnik, i cili u vra mes jush, ku Satani banon.
14 Por kam disa gjëra kundër teje, sepse aty ke ata që mbajnë doktrinën e Balaamit, i cili e mësoi Balakun të hidhte një gur pengese para bijve të Izraelit, të hante flijime për idhujt dhe të kurvërohej.
15 Kështu ke edhe ti ata që mbajnë doktrinën e Nikolaitëve, gjë që unë e urrej.
16 Pendohuni; përndryshe do të vij shpejt te ti dhe do të luftoj kundër tyre me shpatën e gojës sime.
17 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave; Atij që fiton do t'i jap të hajë nga mana e fshehur dhe do t'i jap një gur të bardhë dhe mbi gur të shkruar një emër të ri, që askush nuk e njeh, përveç atij që e merr.
18 Dhe engjëllit të kishës në Tiatirë shkruaji; Këto gjëra thotë Biri i Perëndisë, i cili i ka sytë si flaka e zjarrit dhe këmbët e tij janë si bronzi i hollë;
19 Unë i njoh veprat e tua, dashurinë, shërbimin, besimin, durimin dhe veprat e tua; dhe i fundit të jetë më shumë se i pari.
20 Megjithatë kam disa gjëra kundër teje, sepse ti e lë atë grua Jezebel, e cila e quan veten profeteshë, të mësojë dhe të mashtrojë shërbëtorët e mi të kurvërojnë dhe të hanë gjëra të flijuara për idhujt.
21 Dhe i dhashë hapësirë të pendohej për kurvërinë e saj; dhe ajo nuk u pendua.

22 Vini re, unë do ta hedh atë në një shtrat dhe ata që
shkelin kurorën me të në shtrëngim të madh, nëse nuk
pendohen për veprat e tyre.
23 Unë do t'i vras fëmijët e saj me vdekje; dhe të gjitha
kishat do ta dinë se unë jam ai që heton frerët dhe zemrat;
dhe unë do t'i jap secilit prej jush sipas veprave tuaja.
24 Por ju them juve dhe të tjerëve në Tiatirë, të gjithë atyre
që nuk e kanë këtë doktrinë dhe që nuk i kanë njohur
thellësitë e Satanit, siç flasin; Unë nuk do të vë mbi ju
asnjë barrë tjetër.
25 Por atë që ju tashmë e keni mbajtur fort derisa të vij unë.
26 Dhe atij që fiton dhe i ruan veprat e mia deri në fund,
atij do t'i jap pushtet mbi kombet;
27 Ai do t'i sundojë me një shufër hekuri; do të thyhen si
enët e një poçari, ashtu siç e mora nga Ati im.
28 Dhe unë do t'i jap yllin e mëngjesit.
29 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë
kishave.

KAPITULLI 3

1 Dhe engjëllit të kishës në Sardë shkruaji; Këto gjëra thotë
ai që ka shtatë Frymërat e Perëndisë dhe shtatë yjet; Unë i
di veprat e tua, se ti ke një emër që jeton dhe ke vdekur.
2 Ji vigjilentë dhe forco gjërat që kanë mbetur, që janë gati
për të vdekur, sepse nuk i kam gjetur veprat e tua të
përsosura përpara Perëndisë.
3 Kujto, pra, se si ke marrë dhe dëgjuar, dhe mbaje fort dhe
pendohu. Prandaj, në qoftë se nuk rri zgjuar, do të vij
kundër teje si një hajdut dhe nuk do ta dish në cilën orë do
të vij kundër teje.
4 Ti ke disa emra edhe në Sardë që nuk i kanë ndotur rrobat
e tyre; dhe ata do të ecin me mua me të bardha, sepse janë
të denjë.
5 Kush fiton, do të vishet me petka të bardha; dhe nuk do ta
fshij emrin e tij nga libri i jetës, por do ta rrëfej emrin e tij
përpara Atit tim dhe përpara engjëjve të tij.
6 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave.
7 Dhe engjëllit të kishës në Filadelfia shkruaji; Këto gjëra
thotë ai që është i shenjtë, ai që është i vërtetë, ai që ka
çelësin e Davidit, ai që hap dhe askush nuk e mbyll; dhe
mbyll, dhe askush nuk e hap;
8 Unë i njoh veprat e tua; ja, kam vënë para teje një derë të
hapur dhe askush nuk mund ta mbyllë, sepse ti ke pak forcë,
e ke mbajtur fjalën time dhe nuk ke mohuar emrin tim.
9 Ja, unë do t'i bëj nga sinagoga e Satanait që thonë se janë
Judenj, por nuk janë, por gënjejnë; ja, unë do t'i bëj të vijnë
e të adhurojnë para këmbëve të tua dhe të dinë që të kam
dashur.
10 Duke qenë se e ruajte fjalën e durimit tim, edhe unë do
të të ruaj nga ora e tundimit që do të vijë mbi gjithë botën
për të vënë në provë ata që banojnë mbi dhe.
11 Ja, unë vij shpejt; mbaj fort atë që ke, që askush të mos
të marrë kurorën.
12 Atë që fiton do ta bëj një shtyllë në tempullin e
Perëndisë tim dhe ai nuk do të dalë më; dhe do të shkruaj
mbi të emrin e Perëndisë tim dhe emrin e qytetit të
Perëndisë tim, që është Jeruzalemi i ri , që zbret nga qielli
nga Perëndia im dhe unë do të shkruaj mbi të emrin tim të
ri.
13 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë
kishave.
14 Dhe engjëllit të kishës së Laodiceanëve shkruaji; Këto
gjëra thotë Ameni, dëshmitari besnik dhe i vërtetë, fillimi i
krijimit të Perëndisë;
15 Unë i di veprat e tua që nuk je as i ftohtë, as i nxehtë; do
të doja të ishe i ftohtë a i nxehtë.
16 Prandaj, duke qenë se je i vakët dhe as i ftohtë, as i
nxehtë, do të të nxjerr nga goja ime.
17 Sepse ti thua: "Unë jam i pasur, i pasur me pasuri dhe
nuk kam nevojë për asgjë". dhe nuk e di se ti je i mjerë, i
mjerë, i varfër, i verbër dhe i zhveshur.
18 Të këshilloj të blesh nga unë ar të sprovuar në zjarr, që
të jesh i pasur; dhe rroba të bardha, që të vishesh dhe të
mos duket turpi i lakuriqësisë sate; dhe vajosi sytë e tu me
salcë për të parë.
19 Të gjithë ata që dua, i qortoj dhe i ndëshkoj; jini, pra, të
zellshëm dhe pendohuni.
20 Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas; nëse dikush dëgjon
zërin tim dhe hap derën, unë do të hyj tek ai dhe do të ha
darkë me të dhe ai me mua.
21 Atij që fiton do t'i jap të ulet me mua në fronin tim,
sikurse edhe unë fitova, dhe u ula me Atin tim në fronin e
tij.
22 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë
kishave.

KAPITULLI 4

1 Pas kësaj pashë dhe ja, një derë u hap në qiell; dhe zëri i
parë që dëgjova ishte si një bori që fliste me mua; që
thoshte: "Ngjitu këtu dhe unë do të të tregoj gjërat që duhet
të ndodhin në të ardhmen".
2 Dhe menjëherë isha në frymë; dhe ja, një fron ishte
vendosur në qiell dhe një u ul mbi fron.
3 Dhe ai që rrinte i ngjante një guri diaspri dhe sardele; dhe
rreth fronit ishte një ylber, i ngjashëm me një smerald.
4 Rreth fronit kishte njëzet e katër ndenjëse; dhe mbi
ndenjëse pashë njëzet e katër pleq të ulur, të veshur me
petka të bardha; dhe kishin mbi kokat e tyre kurora ari.
5 Dhe nga froni dolën vetëtima, bubullima dhe zëra; dhe
përpara fronit digjeshin shtatë llamba zjarri, që janë shtatë
Frymërat e Perëndisë.
6 Dhe përpara fronit ishte një det prej qelqi i ngjashëm me
kristalin; dhe në mes të fronit dhe rreth e qark fronit, ishin
katër bisha plot me sy përpara dhe prapa.
7 Kafsha e parë ishte si një luan, bisha e dytë si një viç, dhe
bisha e tretë kishte fytyrë si një njeri dhe bisha e katërt
ishte si një shqiponjë që fluturon.
8 Dhe të katër kafshët kishin secila nga gjashtë krahë rreth
tij; dhe përbrenda ishin plot me sy; dhe nuk pushonin ditë e
natë, duke thënë: "I Shenjtë, i shenjtë, i shenjtë, Zoti
Perëndi i plotfuqishëm, që ishte, është dhe që do të vijë".
9 Dhe kur ato kafshë do t'i japin lavdi, nder dhe falënderim
atij që ulet në fron, që rron në shekuj të shekujve,
10 Të njëzet e katër pleqtë bien përmbys përpara atij që
rrinte mbi fron dhe adhurojnë atë që rron në shekuj të
shekujve, dhe hodhën kurorat e tyre përpara fronit, duke
thënë:
11 Ti je i denjë, o Zot, të marrësh lavdinë, nderin dhe
fuqinë, sepse ti i krijove të gjitha gjërat dhe për kënaqësinë
tënde ato janë dhe janë krijuar.

KAPITULLI 5

1 Dhe pashë në dorën e djathtë të atij që rrinte mbi fron një
libër të shkruar brenda dhe nga pas, të vulosur me shtatë
vula.
2 Dhe pashë një engjëll të fortë që shpallte me zë të lartë:
"Kush është i denjë të hapë librin dhe të zgjidhë vulat e
tij?".
3 Dhe asnjë njeri në qiell, as në tokë, as nën tokë, nuk
mundi ta hapte librin dhe as ta shikonte.
4 Dhe qava shumë, sepse askush nuk u gjet i denjë për ta
hapur e për ta lexuar librin, as për ta parë.
5 Dhe një nga pleqtë më tha: "Mos qaj; ja, Luani i fisit të
Judës, Rrënja e Davidit, ka mundur të hapë librin dhe të
zgjidhë shtatë vulat e tij".
6 Dhe unë pashë dhe, ja, në mes të fronit dhe të katër
bishave dhe në mes të pleqve, qëndronte një Qengj siç ishte
therur, që kishte shtatë brirë dhe shtatë sy, që janë shtatë
Frymët i Perëndisë dërgoi në gjithë tokën.
7 Dhe ai erdhi dhe mori librin nga dora e djathtë e atij që
rrinte mbi fron.
8 Dhe, si mori librin, katër kafshët dhe njëzet e katër pleq
ranë përmbys përpara Qengjit, secila prej tyre kishte qeste
dhe kupa ari plot me aroma, që janë lutjet e shenjtorëve.
9 Dhe kënduan një këngë të re, duke thënë: "Ti je i denjë të
marrësh librin dhe të hapësh vulat e tij, sepse je vrarë dhe
na ke shpenguar te Perëndia me gjakun tënd nga çdo fis,
gjuhë dhe popull, dhe kombi;
10 Dhe na keni bërë mbretër dhe priftërinj për Perëndinë
tonë, dhe ne do të mbretërojmë mbi tokë.
11 Dhe pashë dhe dëgjova zërin e shumë engjëjve përreth
fronit, kafshëve dhe pleqve; dhe numri i tyre ishte dhjetë
mijë herë dhjetë mijë dhe mijëra mijëra;
12 duke thënë me zë të lartë: "I denjë është Qengji që u ther
të marrë fuqi, pasuri, dhe dituri, dhe forcë, dhe nder, dhe
lavdi dhe bekim.
13 Dhe çdo krijesë që është në qiell, në tokë, dhe nën tokë,
dhe ato që janë në det dhe të gjitha ato që janë në to, më
dëgjuan duke thënë: "Bekim, nder, dhe lavdi dhe fuqi,
qoftë atij që ulet mbi fron dhe Qengjit në shekuj të
shekujve.
14 Dhe të katër kafshët thanë: "Amen". Dhe të njëzet e
katër pleqtë ranë përmbys dhe adhuruan atë që rron në
shekuj të shekujve.

KAPITULLI 6

1 Dhe pashë kur Qengji hapi një nga vulat dhe dëgjova, si
një zhurmë bubullimash, një nga katër kafshët që thoshte:
"Ejani dhe shikoni".
2 Dhe pashë, dhe ja, një kalë i bardhë; dhe ai që e hipi
kishte një hark; dhe atij iu dha një kurorë dhe ai doli duke
fituar dhe për të fituar.
3 Dhe kur ai hapi vulën e dytë, dëgjova bishën e dytë që
thoshte: "Eja dhe shiko".
4 Dhe doli një kalë tjetër i kuq; dhe atij që kalëronte iu dha
pushteti të hiqte paqen nga toka dhe të vrisnin njëri-tjetrin;
dhe iu dha një shpatë e madhe.
5 Dhe kur ai hapi vulën e tretë, dëgjova bishën e tretë që
thoshte: "Eja dhe shiko". Dhe pashë, dhe ja një kalë të zi;
dhe ai që ishte ulur mbi të kishte një palë peshore në dorë.
6 Dhe dëgjova një zë në mes të katër kafshëve që thoshte:
"Një masë grurë për një denar dhe tri masa elbi për një
denar; dhe shiko se mos i bën keq vajit dhe verës.
7 Kur ai hapi vulën e katërt, dëgjova zërin e bishës së
katërt që thoshte: "Eja dhe shiko".
8 Dhe pashë, dhe ja një kalë i zbehtë; dhe emri i tij që e
hipi ishte Vdekje, dhe Xhehennemi e ndoqi me të. Dhe
atyre iu dha pushteti mbi të katërtën e tokës, të vrasin me
shpatë, me uri, me vdekje dhe me kafshët e dheut.
9 Dhe kur ai hapi vulën e pestë, pashë nën altar shpirtrat e
atyre që u vranë për fjalën e Perëndisë dhe për dëshminë që
ata mbanin:
10 Dhe ata bërtitën me zë të lartë, duke thënë: "Deri kur, o
Zot, i shenjtë dhe i vërtetë, nuk do të gjykosh dhe nuk do të
marrësh hak për gjakun tonë mbi ata që banojnë mbi dhe?".
11 Dhe secilit prej tyre iu dhanë rroba të bardha; dhe u tha
atyre që ata duhet të pushonin edhe për pak kohë, derisa të
plotësoheshin edhe shokët e tyre dhe vëllezërit e tyre, që do
të vriteshin siç ishin.
12 Dhe unë pashë kur ai hapi vulën e gjashtë dhe, ja, pati
një tërmet të madh; dielli u bë i zi si një thes flokësh dhe
hëna u bë si gjak;
13 Dhe yjet e qiellit ranë në tokë, ashtu si një fiku hedh
fiqtë e saj të parakohshëm, kur e dridhet nga një erë e fortë.
14 Dhe qielli u largua si një rrotull, kur mbështillet; dhe
çdo mal dhe ishull u zhvendos nga vendet e tyre.
15 Dhe mbretërit e tokës, njerëzit e mëdhenj, dhe të pasurit,
dhe krerët e kapitenëve, dhe trimat, dhe çdo skllav dhe çdo
njeri i lirë u fshehën në strofkat dhe në shkëmbinjtë e
maleve;
16 Dhe u tha maleve dhe shkëmbinjve: Bini mbi ne dhe na
fshihni nga fytyra e atij që ulet mbi fron dhe nga zemërimi
i Qengjit.
17 Sepse ka ardhur dita e madhe e zemërimit të tij; dhe
kush do të jetë në gjendje të qëndrojë?

KAPITULLI 7

1 Dhe pas këtyre pashë katër engjëj që qëndronin në këmbë
në të katër anët e tokës, duke mbajtur të katër erërat e tokës,
që era të mos frynte mbi tokë, as mbi det, as mbi asnjë
pemë.
2 Dhe pashë një engjëll tjetër që po ngjitej nga lindja, që
kishte vulën e Perëndisë së gjallë; dhe ai thirri me zë të
lartë katër engjëjve, të cilëve u ishte dhënë të dëmtonin
tokën dhe detin,
3 duke thënë: "Mos i bëni keq tokës, as detit, as pemëve,
derisa të vulosim në ballë shërbëtorët e Perëndisë tonë".
4 Dhe dëgjova numrin e atyre që ishin vulosur: ishin
njëqind e dyzet e katër mijë të vulosur nga të gjitha fiset e
bijve të Izraelit.
5 Nga fisi i Judës, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga fisi i
Rubenit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga fisi i Gadit,
dymbëdhjetë mijë të vulosur.
6 Nga fisi i Aserit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga fisi i
Neftalimit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga fisi i Manasit,
dymbëdhjetë mijë të vulosur.
7 Nga fisi i Simeonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga
fisi i Levit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga fisi i Isakarit,
dymbëdhjetë mijë të vulosur.

8 Nga fisi i Zabulonit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga fisi i Jozefit, dymbëdhjetë mijë të vulosur. Nga fisi i Beniaminit, dymbëdhjetë mijë të vulosur.
9 Pas kësaj pashë dhe, ja, një turmë e madhe, të cilën askush nuk mund ta numëronte, nga të gjitha kombet, fiset, dhe popujt dhe gjuhët, qëndronte përpara fronit dhe përpara Qengjit, e veshur me rroba të bardha dhe palma në duart e tyre;
10 Dhe thirri me zë të lartë, duke thënë: "Shpëtimi është i Perëndisë tonë që rri ulur mbi fron dhe i Qengjit".
11 Dhe të gjithë engjëjt u ndalën rreth fronit, rreth pleqve dhe katër kafshëve, dhe ranë me fytyrë përpara fronit dhe adhuruan Perëndinë,
12 duke thënë: "Amen: Bekimi, dhe lavdia, dhe dituria, dhe falënderimi, dhe nderi, dhe fuqia dhe fuqia i qoftë Perëndisë tonë në shekuj të shekujve". Amen.
13 Dhe një nga pleqtë u përgjigj duke më thënë: "Çfarë janë këto që janë veshur me rroba të bardha?". dhe nga erdhën?
14 Dhe unë i thashë: Zotëri, ti e di. Dhe ai më tha: "Këta janë ata që dolën nga shtrëngimi i madh, që i lanë rrobat e tyre dhe i zbardhën në gjakun e Qengjit".
15 Prandaj ata janë përpara fronit të Perëndisë dhe i shërbejnë ditë e natë në tempullin e tij; dhe ai që ulet mbi fron do të banojë midis tyre.
16 Nuk do të kenë më uri, as etje; nuk do t'i ndizet as dielli, as ndonjë vapë.
17 Sepse Qengji që është në mes të fronit do t'i kullosë dhe do t'i çojë te burimet e gjalla të ujërave; dhe Perëndia do të fshijë çdo lot nga sytë e tyre.

KAPITULLI 8

1 Dhe kur ai hapi vulën e shtatë, në qiell u bë heshtje rreth gjysmë ore.
2 Dhe pashë të shtatë engjëjt që qëndronin përpara Perëndisë; dhe atyre iu dhanë shtatë bori.
3 Pastaj erdhi një engjëll tjetër dhe u ndal në altar, me një temjanicë ari; dhe iu dha shumë temjan, që ta ofronte me lutjet e të gjithë shenjtorëve mbi altarin prej ari që ishte përpara fronit.
4 Dhe tymi i temjanit, që vinte me lutjet e shenjtorëve, u ngjit përpara Perëndisë nga dora e engjëllit.
5 Dhe engjëlli mori temjanicën, e mbushi me zjarrin e altarit dhe e hodhi në tokë; dhe u dëgjuan zëra, bubullima, vetëtima dhe tërmet.
6 Dhe të shtatë engjëjt që kishin të shtatë boritë u përgatitën për të rënë.
7 Engjëlli i parë i ra borisë dhe pasoi breshër dhe zjarr i përzier me gjak, dhe ato u hodhën mbi tokë; dhe e treta e pemëve u dogj dhe çdo bar i gjelbër u dogj.
8 Dhe engjëlli i dytë i ra borisë dhe u hodh në det si një mal i madh që digjet nga zjarri; dhe e treta e detit u bë gjak;
9 Dhe e treta e krijesave që ishin në det dhe patën jetë, vdiq; dhe pjesa e tretë e anijeve u shkatërrua.
10 Dhe engjëlli i tretë i ra borisë dhe ra nga qielli një yll i madh, që digjej si një llambë, dhe ra mbi të tretën e lumenjve dhe mbi burimet e ujërave;
11 Dhe emri i yllit quhet pelin; dhe e treta e ujërave u bë pelin; dhe shumë njerëz vdiqën nga ujërat, sepse u hidhëruan.
12 Dhe engjëlli i katërt i ra një tingull dhe e treta e diellit u godit, e treta e hënës dhe e treta e yjeve; ashtu si u errësua e treta e tyre dhe dita nuk shkëlqente për një të tretën e saj, po ashtu edhe nata.
13 Dhe pashë dhe dëgjova një engjëll që fluturonte në mes të qiellit, duke thënë me zë të lartë: Mjerë, mjerë, mjerë banorët e tokës për shkak të zërave të tjerë të borisë së tre engjëjve, që janë ende të tingëllojë!

KAPITULLI 9

1 Dhe engjëlli i pestë i ra borisë dhe pashë një yll që binte nga qielli në tokë; dhe atij iu dha çelësi i humnerës.
2 Dhe hapi gropën pa fund; dhe nga gropa doli një tym, si tymi i një furre të madhe; dhe dielli dhe ajri u errësuan nga tymi i gropës.
3 Dhe nga tymi dolën karkaleca mbi tokë dhe atyre iu dha pushtet, ashtu si kanë fuqi akrepat e tokës.
4 Dhe atyre iu dha urdhër që të mos dëmtonin barin e tokës, asnjë gjë të gjelbër, as pemë; por vetëm ata njerëz që nuk kanë vulën e Perëndisë në ballë.
5 Dhe atyre iu dha që të mos i vrisnin, por të mundoheshin pesë muaj; dhe mundimi i tyre ishte si mundimi i një akrepi kur godet një njeri.
6 Dhe në ato ditë njerëzit do të kërkojnë vdekjen dhe nuk do ta gjejnë; dhe do të dëshirojnë të vdesin dhe vdekja do të ikë prej tyre.
7 Dhe format e karkalecave ishin si kuajt e përgatitur për betejë; dhe mbi kokat e tyre ishin si kurora si ari, dhe fytyrat e tyre ishin si fytyrat e njerëzve.
8 Ata kishin flokë si flokët e grave dhe dhëmbët e tyre ishin si dhëmbët e luanit.
9 Kishin parzmore si parzmore hekuri; dhe zhurma e krahëve të tyre ishte si zhurma e qerreve të shumë kuajve që vrapojnë në betejë.
10 Ata kishin bishta të ngjashëm me akrepat dhe thumbonin në bishtin e tyre; dhe fuqia e tyre ishte t'i lëndonin njerëzit pesë muaj.
11 Ata kishin mbi ta një mbret, që është engjëlli i humnerës, emri i të cilit në hebraisht është Abadon, por në greqisht emri i tij është Apollyon.
12 Një gjëmë ka kaluar; dhe, ja, vijnë dy fatkeqësi të tjera më pas.
13 Dhe engjëlli i gjashtë i ra zhurmës dhe dëgjova një zë nga katër brirët e altarit prej ari që është përpara Perëndisë,
14 Dhe i tha engjëllit të gjashtë që kishte borinë: "Zgjidhni katër engjëjt që janë të lidhur në lumin e madh Eufrat".
15 Dhe u zgjidhën të katër engjëjt, të cilët u përgatitën për një orë, një ditë, një muaj dhe një vit, për të vrarë të tretën e njerëzve.
16 Numri i ushtrisë së kalorësve ishte dyqind mijë mijë; dhe unë dëgjova numrin e tyre.
17 Dhe kështu pashë në vegim kuajt dhe ata që hipnin mbi ta, me parzmore zjarri, jacinti dhe squfuri; dhe kokat e kuajve ishin si kokat e luanëve; dhe nga goja e tyre dilte zjarr, tym dhe squfur.
18 Nga këta të tre u vra një e treta e njerëzve, nga zjarri, nga tymi dhe nga squfuri që dilte nga goja e tyre.
19 Sepse fuqia e tyre është në gojën e tyre dhe në bishtin e tyre, sepse bishtat e tyre u ngjanin gjarpërinjve, kishin kokë dhe me ta dhembin.

20 Dhe pjesa tjetër e njerëzve që nuk u vranë nga këto plagë nuk u penduan për veprat e duarve të tyre, që të mos adhuronin djajtë dhe idhujt prej ari, argjendi, bronzi, guri dhe druri. as nuk mund të shohë, as të dëgjojë, as të ecë:
21 Ata nuk u penduan për vrasjet e tyre, as për magjitë e tyre, as për kurvërinë e tyre, as për vjedhjet e tyre.

KAPITULLI 10

1 Dhe pashë një engjëll tjetër të fuqishëm që zbriste nga qielli, i veshur me një re; dhe mbi kokën e tij ishte një ylber dhe fytyra e tij ishte si dielli dhe këmbët e tij si shtylla zjarri.
2 Dhe ai kishte në dorë një libër të vogël të hapur dhe vuri këmbën e tij të djathtë mbi det dhe këmbën e tij të majtë mbi tokë,
3 Dhe bërtiti me zë të lartë, si një luan që vrumbullon;
4 Dhe, kur të shtatë bubullimat shqiptuan zërin e tyre, unë doja të shkruaja; dhe dëgjova një zë nga qielli që më thoshte: Vula ato që thanë të shtatë bubullimat dhe mos i shkruaj.
5 Dhe engjëlli që pashë qëndronte mbi det dhe mbi tokë ngriti dorën drejt qiellit,
6 Dhe betohu për atë që jeton në shekuj të shekujve, që krijoi qiellin, dhe gjërat që janë aty, dhe tokën, dhe gjërat që janë aty, dhe detin dhe gjërat që janë aty, se do të ketë kohë jo më:
7 Por në ditët e zërit të engjëllit të shtatë, kur ai do të fillojë të tingëllojë, misteri i Perëndisë duhet të përfundojë, ashtu siç u ka deklaruar shërbëtorëve të tij, profetëve.
8 Dhe zëri që dëgjova nga qielli më foli përsëri dhe tha: "Shko dhe merr librin e vogël që është i hapur në dorën e engjëllit që qëndron mbi det dhe mbi tokë".
9 Dhe unë shkova te engjëlli dhe i thashë: "Më jep librin e vogël". Dhe ai më tha: Merre dhe haje; do ta hidhërojë barkun tënd, por në gojën tënde do të jetë i ëmbël si mjalti.
10 Pastaj e mora librin e vogël nga dora e engjëllit dhe e hëngra; dhe në gojën time ishte i ëmbël si mjalti; dhe sapo e hëngra, barku im ishte i hidhur.
11 Dhe ai më tha: "Ti duhet të profetizosh përsëri përpara shumë popujve, kombeve, gjuhëve dhe mbretërve".

KAPITULLI 11

1 Dhe më dhanë një kallam të ngjashëm me një shufër; dhe engjëlli u ndal dhe tha: "Çohu dhe mat tempullin e Perëndisë, altarin dhe ata që adhurojnë".
2 Por oborri që është jashtë tempullit lëre dhe mos e mat; sepse u është dhënë johebrenjve; dhe qytetin e shenjtë do ta shkelin dyzet e dy muaj.
3 Dhe unë do t'u jap pushtet dy dëshmitarëve të mi dhe ata do të profetizojnë një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë, të veshur me thasë.
4 Këta janë dy ullinjtë dhe dy shandanët që qëndrojnë përpara Perëndisë të dheut.
5 Dhe nëse dikush dëshiron t'u bëjë keq, nga goja e tyre del zjarr dhe gllabëron armiqtë e tyre; dhe nëse dikush dëshiron t'u bëjë keq, duhet të vritet në këtë mënyrë.
6 Këta kanë pushtet të mbyllin qiellin, që të mos bjerë shi në ditët e profecisë së tyre; dhe kanë pushtet mbi ujërat t'i kthejnë në gjak dhe ta godasin tokën me të gjitha plagët, sa herë të duan.
7 Dhe kur të kenë mbaruar dëshminë e tyre, bisha që ngjitet nga gropa pa fund do të luftojë kundër tyre, do t'i mundë dhe do t'i vrasë.
8 Dhe kufomat e tyre do të shtrihen në sheshin e qytetit të madh, që frymërisht quhet Sodomë dhe Egjipt, ku edhe Zoti ynë u kryqëzua.
9 Dhe ata nga popujt, nga fiset, nga gjuhët dhe nga kombet do të shohin kufomat e tyre për tri ditë e gjysmë dhe nuk do të lejojnë që kufomat e tyre të futen në varre.
10 Dhe ata që banojnë mbi tokë do të gëzohen për ta, do të gëzohen dhe do t'i dërgojnë dhurata njëri-tjetrit; sepse këta dy profetë i munduan ata që banonin në tokë.
11 Dhe pas tri ditësh e gjysmë Fryma e jetës nga Perëndia hyri në ta dhe ata u ndalën në këmbët e tyre; dhe një frikë e madhe i zuri ata që i panë.
12 Dhe dëgjuan një zë të madh nga qielli duke u thënë atyre: "Ngjituni këtu lart". Dhe ata u ngjitën në qiell në një re; dhe armiqtë e tyre i panë.
13 Në atë orë ra një tërmet i madh dhe ra e dhjeta e qytetit dhe në tërmet u vranë shtatë mijë njerëz; dhe ata që mbetën u trembën dhe i dhanë lavdi Perëndisë së qiellit.
14 Mjerimi i dytë ka kaluar; dhe ja, mjerimi i tretë vjen shpejt.
15 Dhe engjëlli i shtatë i ra zhurmës; dhe u dëgjuan zëra të mëdhenj në qiell që thoshin: "Mbretëritë e kësaj bote janë bërë mbretëritë e Zotit tonë dhe të Krishtit të tij; dhe ai do të mbretërojë në shekuj të shekujve.
16 Dhe të njëzet e katër pleqtë, që u ulën përpara Perëndisë në vendet e tyre, ranë me fytyrë për tokë dhe adhuruan Perëndinë,
17 duke thënë: "Të falënderojmë, o Zot, Perëndi i plotfuqishëm, që je, që ke qenë dhe do të vijë". sepse ke marrë fuqinë tënde të madhe dhe ke mbretëruar.
18 Dhe kombet u zemëruan dhe erdhi zemërimi yt, dhe koha e të vdekurve, që ata të gjykohen dhe që ti duhet t'u japësh shpërblim shërbëtorëve të tu, profetëve, shenjtorëve dhe atyre që kanë frikë nga emri yt, i vogël dhe i madh; dhe duhet të shkatërrojë ata që shkatërrojnë tokën.
19 Dhe tempulli i Perëndisë u hap në qiell dhe në tempullin e tij u pa arka e besëlidhjes së tij; dhe pati vetëtima, dhe zëra, dhe bubullima, dhe një tërmet dhe breshër i madh.

KAPITULLI 12

1 Dhe u shfaq një mrekulli e madhe në qiell; një grua e veshur me diell, dhe hënën nën këmbët e saj dhe mbi kokën e saj një kurorë me dymbëdhjetë yje:
2 Dhe ajo, që ishte shtatzënë, qau, me dhimbje në lindje dhe me dhimbje të lindjes.
3 Dhe u shfaq një mrekulli tjetër në qiell; dhe ja një dragua i madh i kuq, që kishte shtatë krerë dhe dhjetë brirë dhe shtatë kurora mbi kokat e tij.
4 Dhe bishti i tij tërhiqte të tretën e yjeve të qiellit dhe i hodhi në tokë; dhe dragoi u ndal përpara gruas që ishte gati për t'u lindur, për të gllabëruar fëmijën e saj sapo të lindte.
5 Dhe ajo lindi një burrë, i cili do të sundonte të gjitha kombet me një shufër hekuri; dhe djali i saj u rrëmbye te Perëndia dhe te froni i tij.
6 Dhe gruaja iku në shkretëtirë, ku kishte një vend të përgatitur nga Perëndia, që ta ushqenin atje për një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë.

7 Dhe pati luftë në qiell: Mikaeli dhe engjëjt e tij luftuan kundër dragoit; dhe dragoi dhe engjëjt e tij luftuan,
8 Dhe nuk fitoi; as vendi i tyre nuk u gjet më në qiell.
9 Dhe dragoi i madh u hodh jashtë, gjarpëri i vjetër, i quajtur Djall dhe Satana, që mashtron gjithë botën; ai u hodh në tokë dhe engjëjt e tij u hodhën jashtë me të.
10 Dhe dëgjova një zë të madh në qiell që thoshte: "Tani erdhi shpëtimi dhe forca, dhe mbretëria e Perëndisë tonë dhe fuqia e Krishtit të tij, sepse paditësi i vëllezërve tanë, i cili i akuzonte ata përpara ditës së Perëndisë tonë, është hedhur poshtë. dhe natën.
11 Dhe ata e mundën me gjakun e Qengjit dhe me fjalën e dëshmisë së tyre; dhe ata nuk e deshën jetën e tyre deri në vdekje.
12 Prandaj gëzohuni, ju qiej dhe ju që banoni në ta. Mjerë banorët e tokës dhe të detit! sepse djalli ka zbritur te ju me zemërim të madh, sepse e di se ka vetëm pak kohë.
13 Dhe, kur dragoi pa që ishte hedhur në tokë, përndoqi gruan që lindi një burrë.
14 Dhe gruas iu dhanë dy krahë të një shqiponje të madhe, që të mund të fluturonte në shkretëtirë, në vendin e saj, ku ushqehej për një kohë, herë dhe gjysmë kohe, nga fytyra e gjarprit.
15 Dhe gjarpri hodhi nga goja e tij ujë si përmbytje pas gruas, që ta merrte atë nga përmbytja.
16 Dhe toka e ndihmoi gruan, dhe toka hapi gojën e saj dhe përpiu përmbytjen që dragoi hodhi nga goja e tij.
17 Dhe dragoi u zemërua me gruan dhe shkoi të luftojë me mbetjen e farës së saj, që respekton urdhërimet e Perëndisë dhe ka dëshminë e Jezu Krishtit.

KAPITULLI 13

1 Dhe unë qëndrova mbi rërën e detit dhe pashë një bishë që ngrihej nga deti, që kishte shtatë krerë dhe dhjetë brirë, dhe mbi brirët e saj dhjetë kurora dhe mbi kokat e saj emrin e blasfemisë.
2 Dhe bisha që pashë i ngjante një leopardi, dhe këmbët e saj ishin si ato të një ariu dhe goja e saj si goja e luanit; dhe dragoi i dha fuqinë e tij, ndenjësen e tij dhe autoritet të madh.
3 Dhe pashë një nga kokat e tij të plagosur për vdekje; dhe plaga e tij vdekjeprurëse u shërua dhe gjithë bota u mrekullua pas bishës.
4 Dhe adhuruan dragoin që i jepte pushtet bishës dhe adhuruan bishën duke thënë: "Kush i ngjan bishës?". kush mund të bëjë luftë me të?
5 Dhe iu dha një gojë që thotë gjëra të mëdha dhe blasfemi; dhe iu dha pushteti të vazhdonte dyzet e dy muaj.
6 Dhe ai hapi gojën e tij në blasfemi kundër Perëndisë, për të blasfemuar emrin e tij, tabernakullin e tij dhe banorët e qiejve.
7 Dhe iu dha të bënte luftë me shenjtorët dhe t'i mundte ata; dhe iu dha pushtet mbi të gjitha fiset, gjuhët dhe kombet.
8 Dhe të gjithë ata që banojnë në tokë do ta adhurojnë, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës së Qengjit të therur që nga krijimi i botës.
9 Nëse dikush ka veshë, le të dëgjojë.
10 Kush të çon në robëri do të shkojë në robëri; ai që vret me shpatë duhet të vritet me shpatë. Këtu është durimi dhe besimi i shenjtorëve.
11 Dhe pashë një bishë tjetër që po dilte nga toka; dhe ai kishte dy brirë si një qengj dhe fliste si një dragua.
12 Dhe ai ushtron gjithë fuqinë e bishës së parë përpara tij dhe bëri që toka dhe banorët e saj të adhurojnë bishën e parë, plaga vdekjeprurëse e së cilës u shërua.
13Dhe ai bën mrekulli të mëdha, aq sa bën që zjarri të zbresë nga qielli mbi tokë para syve të njerëzve,
14 Dhe i mashtron ata që banojnë në tokë me anë të atyre mrekullive që ai kishte fuqi të bënte në sytë e bishës; duke u thënë banorëve të dheut që t'i bëjnë një shëmbëlltyrë bishës, e cila u plagos nga shpata dhe jetoi.
15 Dhe ai pati pushtetin t'i jepte jetë shëmbëlltyrës së bishës, që shëmbëlltyra e bishës të fliste dhe të bënte që të gjithë ata që nuk do të adhuronin figurën e bishës, të vriteshin.
16 Dhe ai i bën të gjithë, të vegjël dhe të mëdhenj, të pasur dhe të varfër, të lirë dhe skllevër, të marrin një shenjë në dorën e tyre të djathtë ose në ballin e tyre.
17 Dhe që askush të mos mund të blinte ose të shiste, përveç atij që kishte damkën, ose emrin e bishës ose numrin e emrit të saj.
18 Këtu është mençuria. Kush ka mend le të llogarisë numrin e bishës, sepse është numri i njeriut; dhe numri i tij është gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë.

KAPITULLI 14

1 Dhe pashë, dhe ja, një Qengj qëndronte në malin e Sionit, dhe me të njëqind e dyzet e katër mijë, që kishin emrin e Atit të tij të shkruar në ballin e tyre.
2 Dhe dëgjova një zë nga qielli, si zëri i shumë ujërave dhe si zëri i një bubullima të madhe;
3 Dhe kënduan si një këngë të re përpara fronit, përpara katër bishave dhe para pleqve; dhe askush nuk mund ta mësonte atë këngë, përveç njëqind e dyzet e katër mijëve, që u shpenguan nga dheu.
4 Këta janë ata që nuk u ndotën me gra; sepse janë të virgjëra. Këta janë ata që e ndjekin Qengjin kudo që ai shkon. Këta u shpenguan midis njerëzve, duke qenë fryti i parë për Perëndinë dhe për Qengjin.
5 Dhe në gojën e tyre nuk u gjet asnjë mashtrim, sepse ata janë të pafajshëm përpara fronit të Perëndisë.
6 Dhe pashë një engjëll tjetër që fluturonte në mes të qiellit, që kishte ungjillin e përjetshëm për t'u predikuar banorëve të dheut, çdo kombi, dhe fisi, dhe gjuhe dhe populli,
7 duke thënë me zë të lartë:"Kini frikë Perëndinë dhe jepini lavdi; sepse ka ardhur ora e gjykimit të tij dhe adhuroni atë që ka bërë qiejt, tokën, detin dhe burimet e ujërave.
8 Dhe një engjëll tjetër e ndoqi, duke thënë: "Ra, ra Babilonia, qyteti i madh, sepse i bëri të pinë të gjitha kombet verën e zemërimit të kurvërisë së saj".
9 Dhe engjëlli i tretë i ndoqi duke thënë me zë të lartë: "Nëse ndokush adhuron bishën dhe figurën e saj dhe merr shenjën e saj në ballë ose në dorë,
10 Ai do të pijë nga vera e zemërimit të Perëndisë, që derdhet pa përzierje në kupën e indinjatës së tij; dhe ai do të mundohet me zjarr dhe squfur në prani të engjëjve të shenjtë dhe në prani të Qengjit.
11 Dhe tymi i mundimit të tyre ngjitet në shekuj të shekujve; dhe nuk kanë prehje ditën as natën, ata që adhurojnë bishën dhe figurën e saj dhe kushdo që merr damkën e emrit të saj.

12 Këtu është durimi i shenjtorëve: ja ata që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë dhe besimin e Jezusit.
13 Dhe dëgjova një zë nga qielli që më thoshte: Shkruaj, lum të vdekurit që tani e tutje vdesin në Zotin. Po, thotë Fryma, që ata të pushojnë nga mundimet e tyre; dhe veprat e tyre i ndjekin ata.
14 Dhe pashë, dhe ja një re e bardhë dhe mbi re ishte ulur një i ngjashëm me Birin e njeriut, me një kurorë ari në kokë dhe një drapër të mprehtë në dorë.
15 Dhe një engjëll tjetër doli nga tempulli, duke i thirrur me zë të lartë atij që ishte ulur mbi re: "Fy drapërin tënd dhe korr, sepse ka ardhur koha të korrësh; sepse të korrat e tokës janë pjekur.
16 Dhe ai që rrinte mbi re, hodhi drapërin e tij mbi tokë; dhe toka u korr.
17 Dhe një engjëll tjetër doli nga tempulli që është në qiell, me një drapër të mprehtë.
18 Dhe nga altari doli një engjëll tjetër, i cili kishte pushtet mbi zjarrin; dhe i thirri me një britmë të madhe atij që kishte drapërin e mprehtë, duke thënë: "Fy drapërin tënd të mprehtë dhe mblidh vilat e hardhisë së tokës; sepse rrushi i saj është plotësisht i pjekur.
19 Dhe engjëlli hodhi drapërin e tij në tokë, mblodhi hardhinë e tokës dhe e hodhi në vozën e madhe të zemërimit të Perëndisë.
20 Dhe shtypja e verës u shkel jashtë qytetit dhe gjaku doli nga voza deri te frerët e kuajve, në një hapësirë prej njëmijë e gjashtëqind stade.

KAPITULLI 15

1 Dhe pashë një shenjë tjetër në qiell, të madhe dhe të mrekullueshme, shtatë engjëj që kishin shtatë plagët e fundit; sepse në to është mbushur zemërimi i Perëndisë.
2 Dhe pashë si një det prej qelqi të përzier me zjarr; dhe ata që kishin fituar mbi bishën, mbi shëmbëlltyrën e saj, mbi shenjën e tij dhe mbi numrin e emrit të saj, qëndruan mbi detin prej qelqi , duke pasur harpat e Perëndisë.
3 Dhe kënduan këngën e Moisiut, shërbëtorit të Perëndisë, dhe këngën e Qengjit, duke thënë: "Të mëdha dhe të mrekullueshme janë veprat e tua, o Zot, Perëndi i plotfuqishëm; rrugët e tua janë të drejta dhe të vërteta, o Mbret i shenjtorëve.
4 Kush nuk do të të ketë frikë, o Zot, dhe nuk do të përlëvdojë emrin tënd? sepse vetëm ti je i shenjtë, sepse të gjitha kombet do të vijnë dhe do të adhurojnë para teje; sepse gjykimet e tua u shfaqën.
5 Dhe mbas kësaj pashë dhe ja, tempulli i tabernakullit të dëshmisë në qiell u hap;
6 Dhe të shtatë engjëjt dolën nga tempulli, me të shtatë plagët, të veshur me li të pastër e të bardhë dhe me gjokset e tyre të ngjeshura me breza ari.
7 Dhe një nga katër bishat u dha shtatë engjëjve shtatë kupa ari plot me zemërimin e Perëndisë, që jeton në shekuj të shekujve.
8 Dhe tempulli u mbush me tym nga lavdia e Perëndisë dhe nga fuqia e tij; dhe askush nuk mundi të hynte në tempull, derisa të plotësoheshin të shtatë plagët e të shtatë engjëjve.

KAPITULLI 16

1 Dhe dëgjova një zë të madh nga tempulli që u thoshte të shtatë engjëjve: "Shkoni dhe derdhni mbi tokë kupat e zemërimit të Perëndisë".
2 Dhe i pari shkoi dhe e derdhi kupën e tij mbi tokë; dhe një plagë e tmerrshme dhe e rëndë ra mbi njerëzit që kishin damkën e bishës dhe mbi ata që adhuronin figurën e saj.
3 Dhe engjëlli i dytë e derdhi kupën e tij mbi det; dhe u bë si gjaku i një të vdekuri dhe çdo shpirt i gjallë vdiq në det.
4 Dhe engjëlli i tretë e derdhi kupën e tij mbi lumenjtë dhe burimet e ujërave; dhe u bënë gjak.
5 Dhe dëgjova engjëllin e ujërave të thoshte: "Ti je i drejtë, o Zot, që je, që ishe dhe do të jesh, sepse kështu gjykove".
6 Sepse ata kanë derdhur gjakun e shenjtorëve dhe të profetëve, dhe ti u dhe atyre të pinë gjak; sepse janë të denjë.
7 Dhe dëgjova një tjetër nga altari që thoshte: "Kështu, o Zot, Perëndi i plotfuqishëm, gjykimet e tua janë të vërteta dhe të drejta".
8 Dhe engjëlli i katërt e derdhi kupën e tij mbi diell; dhe iu dha pushteti për të djegur njerëzit me zjarr.
9 Dhe njerëzit u dogjën nga një vapë e madhe dhe blasfemuan emrin e Perëndisë, që ka pushtet mbi këto plagë; dhe ata nuk u penduan për t'i dhënë lavdi.
10 Dhe engjëlli i pestë e derdhi kupën e tij mbi karrigen e bishës; dhe mbretëria e tij ishte plot errësirë; dhe ata kafshonin gjuhën e tyre për dhimbje,
11 Dhe blasfemuan Perëndinë e qiellit për shkak të dhembjeve dhe plagëve të tyre, dhe nuk u penduan për veprat e tyre.
12 Dhe engjëlli i gjashtë e derdhi kupën e tij mbi lumin e madh Eufrat; dhe uji i tij u tha për të përgatitur rrugën e mbretërve të lindjes.
13 Dhe pashë tre frymë të ndyra si bretkosa që dilnin nga goja e dragoit, nga goja e bishës dhe nga goja e profetit të rremë.
14 Sepse ata janë shpirtrat e djajve, që bëjnë mrekulli, që shkojnë te mbretërit e tokës dhe të gjithë botës, për t'i mbledhur ata në betejën e asaj dite të madhe të Perëndisë së Plotfuqishëm.
15 Ja, unë vij si hajdut. Lum ai që ruan dhe ruan rrobat e tij, që të mos ecë lakuriq dhe ta shohin turpin e tij.
16 Dhe i mblodhi në një vend të quajtur në hebraisht Harmagedon.
17 Dhe engjëlli i shtatë e derdhi kupën e tij në ajër; dhe një zë i madh doli nga tempulli i qiellit, nga froni, duke thënë: "U bë".
18 Dhe pati zëra, bubullima dhe vetëtima; dhe pati një tërmet të madh, siç nuk ishte qëkur njerëzit ishin mbi tokë, një tërmet kaq i fuqishëm dhe kaq i madh.
19 Dhe qyteti i madh u nda në tri pjesë dhe qytetet e kombeve ranë; dhe Babilonia e madhe u kujtua përpara Perëndisë për t'i dhënë asaj kupën e verës së tërbimit të zemërimit të tij.
20 Dhe çdo ishull iku dhe malet nuk u gjetën.
21 Dhe një breshër i madh nga qielli ra mbi njerëzit, çdo gur sa një talent; dhe njerëzit blasfemuan Perëndinë për plagën e breshërit; sepse plaga e tij ishte jashtëzakonisht e madhe.

KAPITULLI 17

1 Dhe erdhi një nga të shtatë engjëjt që kishin të shtatë kupat dhe foli me mua duke më thënë: Eja këtu; Unë do të të tregoj gjykimin e kurvës së madhe që ulet mbi shumë ujëra:
2 Me të cilën mbretërit e dheut kanë kurvëruar dhe banorët e dheut janë dehur nga vera e kurvërisë së saj.
3 Kështu ai më çoi në frymë në shkretëtirë dhe pashë një grua të ulur mbi një bishë të kuqe flakë, plot me emra blasfemie, që kishte shtatë krerë dhe dhjetë brirë.
4 Dhe gruaja ishte e veshur me ngjyrë të purpurt dhe të kuqe flakë, e stolisur me ar, gurë të çmuar dhe perla, dhe kishte një kupë ari në dorë plot me neveritë dhe ndyrësirat e kurvërisë së saj.
5 Dhe mbi ballin e saj ishte shkruar një emër: "MISTERI, BABILONIA E MADHE, NËNA E PROVURVE DHE MËNDRIMEVE TË TOKËS".
6 Dhe pashë gruan të dehur nga gjaku i shenjtorëve dhe nga gjaku i martirëve të Jezusit; dhe kur e pashë, u çudita me një admirim të madh.
7 Dhe engjëlli më tha: Pse u mrekullove? Unë do të të tregoj misterin e gruas dhe të bishës që e mbart atë, e cila ka shtatë kokat dhe dhjetë brirë.
8 Bisha që pe ishte dhe nuk është; dhe do të ngjiten nga gropa pa fund dhe do të shkojnë në humbje; dhe ata që banojnë në tokë do të habiten, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e jetës që nga krijimi i botës, kur do të shohin bishën që ishte, dhe nuk është, dhe megjithatë është.
9 Dhe këtu është mendja që ka dituri. Shtatë krerët janë shtatë male, mbi të cilat ulet gruaja.
10 Dhe mbretërit janë shtatë: pesë kanë rënë, njëri është dhe tjetri nuk ka ardhur ende; dhe kur të vijë, duhet të vazhdojë një hapësirë të shkurtër.
11 Dhe bisha që ishte dhe nuk është, madje ai është i teti dhe është nga të shtatët dhe shkon në humbje.
12 Dhe dhjetë brirët që pe janë dhjetë mbretër, të cilët nuk kanë marrë ende mbretëri; por merrni pushtetin si mbretër një orë me bishën.
13 Këta kanë një mendje dhe do t'i japin fuqinë dhe forcën e tyre bishës.
14 Këta do të bëjnë luftë me Qengjin dhe Qengji do t'i mundë, sepse ai është Zot i zotërve dhe Mbreti i mbretërve; dhe ata që janë me të janë të thirrur, të zgjedhur dhe besnikë.
15 Dhe ai më tha: "Ujërat që pe, ku ulet prostituta, janë popuj, turma, kombe dhe gjuhë".
16 Dhe të dhjetë brirët që pe mbi bishën, këta do të urrejnë prostitutën, do ta bëjnë të shkretë dhe lakuriq, do të hanë mishin e saj dhe do ta djegin në zjarr.
17 Sepse Perëndia ka vënë në zemrat e tyre të përmbushin vullnetin e tij dhe të bien dakord dhe t'i japin mbretërinë e tyre bishës, derisa fjalët e Perëndisë të përmbushen.
18 Dhe gruaja që pe është qyteti i madh që mbretëron mbi mbretërit e dheut.

KAPITULLI 18

1 Dhe pas këtyre pashë një engjëll tjetër që zbriste nga qielli, me fuqi të madhe; dhe toka u ndriçua nga lavdia e tij.
2 Dhe bërtiti fuqishëm me një zë të fortë, duke thënë: "Ra, ra Babilonia e madhe dhe u bë vendbanimi i demonëve, streha e çdo shpirti të ndyrë dhe kafazi i çdo zogu të papastër dhe të urryer".
3 Sepse të gjitha kombet kanë pirë verën e zemërimit të kurvërisë së saj, dhe mbretërit e dheut kanë kurvëruar me të dhe tregtarët e dheut janë pasuruar nga bollëku i ushqimeve të saj të shijshme.
4 Dhe dëgjova një zë tjetër nga qielli që thoshte: "Dilni prej saj, o populli im, që të mos jeni pjesëmarrës në mëkatet e saj dhe të mos merrni nga plagët e saj".
5 Sepse mëkatet e saj kanë arritur deri në qiell dhe Perëndia i ka kujtuar paudhësitë e saj.
6 Shpërblejeni ashtu siç ju shpërbleu ajo, dhe dyfishojani asaj sipas veprave të saj; mbusheni dyfishin e saj kupën që ajo ka mbushur.
7 Sa shumë e ka përlëvduar veten dhe ka jetuar në mënyrë të këndshme, aq shumë mundime dhe pikëllime i jep, sepse thotë në zemrën e saj: "Unë ulem mbretëreshë, nuk jam e ve dhe nuk do të shoh asnjë pikëllim".
8 Prandaj në një ditë të vetme do të vijnë plagët e saj: vdekja, zia dhe zija e bukës; dhe ajo do të digjet plotësisht në zjarr, sepse i fortë është Zoti Perëndi që e gjykon.
9 Dhe mbretërit e dheut, që kanë kryer kurvëri dhe kanë jetuar në mënyrë të këndshme me të, do të vajtojnë dhe do të vajtojnë për të, kur të shohin tymin e djegies së saj,
10 Qëndroi larg nga frika e mundimit të saj, duke thënë: "Mjerë, mjerë, qyteti i madh Babiloni, ai qytet i fuqishëm!". sepse në një orë do të vijë gjykimi yt.
11 Dhe tregtarët e dheut do të qajnë dhe do të vajtojnë për të; sepse askush nuk e blen më mallin e tyre:
12 Tregtia prej ari, argjendi, dhe gurësh të çmuar, dhe perla, dhe liri të hollë, dhe të purpurt, mëndafshi, dhe flakë të kuqe, dhe të gjithë drurit tënd, dhe të gjitha enëve prej fildishi dhe çdo lloj ene prej druri shumë të çmuar dhe prej bronzi, hekuri dhe mermeri,
13 dhe kanellë, erëra, vajra, temjan, verë, vaj, miell të mirë, grurë, kafshë, dele, kuaj, qerre, skllevër dhe shpirtra njerëzish.
14 Dhe frytet që dëshironte shpirti yt janë larguar prej teje dhe të gjitha gjërat e shijshme dhe të bukura janë larguar prej teje dhe ti nuk do t'i gjesh më.
15 Tregtarët e këtyre gjërave, që u pasuruan prej saj, do të qëndrojnë larg nga frika e mundimit të saj, duke qarë dhe me vajtim,
16 dhe duke thënë: "Mjerë, mjerë ai qytet i madh, që ishte veshur me li të hollë, të purpurt dhe flakë të kuqe dhe të stolisur me ar, me gurë të çmuar dhe me perla!
17 Sepse në një orë kaq pasuri të madhe humbet. Dhe çdo kapiten, dhe gjithë grupi i anijeve, marinarët dhe të gjithë ata që bënin tregti në det, qëndronin larg,
18 Dhe ata bërtitën kur panë tymin e saj që digjej, duke thënë: "Cili qytet i ngjan këtij qyteti të madh?".
19 Ata hodhën pluhur mbi kokat e tyre dhe bërtitën duke qarë dhe duke vajtuar, duke thënë: "Mjerë, mjerë ai qytet i madh, në të cilin u pasuruan të gjithë ata që kishin anije në det për shkak të kushtueshmërisë së tij!". sepse në një orë ajo do të shkretohet.
20 Gëzohu për të, o qiell, dhe apostuj të shenjtë dhe profetë; sepse Perëndia të ka marrë hak ndaj saj.
21 Dhe një engjëll i fuqishëm mori një gur të ngjashëm me një gur të madh mulliri dhe e hodhi në det, duke thënë: "Kështu do të rrëzohet me dhunë qyteti i madh Babilonia dhe nuk do të gjendet më".

22 Dhe zëri i harperëve, muzikantëve, fyelltarëve dhe trumbetistëve nuk do të dëgjohet më te ti; dhe asnjë zejtar, i çfarëdo zanati qoftë ai, nuk do të gjendet më te ti; dhe zhurma e mullirit nuk do të dëgjohet më te ti;
23 Dhe drita e një qiri nuk do të shkëlqejë më te ti; dhe zëri i dhëndrit dhe i nuses nuk do të dëgjohet më te ti, sepse tregtarët e tu ishin njerëzit e mëdhenj të dheut; sepse të gjitha kombet u mashtruan me magjitë e tua.
24 Dhe në të u gjet gjak i profetëve, i shenjtorëve dhe i të gjithë atyre që u vranë mbi dhe.

KAPITULLI 19

1 Dhe pas këtyre dëgjova në qiell një zë të madh të shumë njerëzve që thoshte: "Aleluja; Shpëtimi, dhe lavdia, dhe nderi dhe fuqia, Zotit, Perëndisë tonë,
2 Sepse të vërteta dhe të drejta janë gjykimet e tij, sepse ai ka gjykuar prostitutën e madhe që ka prishur tokën me kurvërinë e saj dhe ka marrë hak për gjakun e shërbëtorëve të tij nga dora e saj.
3 Dhe ata thanë përsëri: "Aleluja". Dhe tymi i saj u ngrit në shekuj të shekujve.
4 Dhe ranë përmbys të njëzet e katër pleqtë dhe të katër kafshët dhe adhuruan Perëndinë që rrinte mbi fron, duke thënë: "Amen; Aleluja.
5 Dhe një zë doli nga froni, duke thënë: "Lëvdoni Perëndinë tonë, të gjithë shërbëtorët e tij dhe ju që keni frikë prej tij, të vegjël dhe të mëdhenj".
6 Dhe dëgjova si zërin e një turme të madhe, si zërin e shumë ujërave dhe si zë bubullimash të forta, duke thënë: "Aleluia, sepse mbretëron Zoti, Perëndi i gjithëfuqishëm".
7 Le të gëzohemi, të gëzohemi dhe ta nderojmë, sepse erdhi dasma e Qengjit dhe gruaja e tij është bërë gati.
8 Dhe asaj iu dha të vishej me li të hollë, të pastër dhe të bardhë, sepse liri i hollë është drejtësia e shenjtorëve.
9 Dhe ai më tha: "Shkruaj, lum ata që janë thirrur në darkën e dasmës së Qengjit". Dhe ai më tha: Këto janë fjalët e vërteta të Perëndisë.
10 Dhe unë rashë te këmbët e tij për ta adhuruar. Dhe ai më tha: "Mos e bëj këtë; unë jam bashkëshërbëtori yt dhe i vëllezërve të tu që kanë dëshminë e Jezusit; adhuro Perëndinë, sepse dëshmia e Jezusit është fryma e profecisë".
11 Dhe pashë qiellin e hapur dhe ja një kalë të bardhë; dhe ai që u ul mbi të u quajt Besnik dhe i Vërtetë dhe ai gjykon dhe lufton me drejtësi.
12 Sytë e tij ishin si një flakë zjarri dhe mbi kokën e tij kishte shumë kurora; dhe kishte një emër të shkruar, që askush nuk e dinte, veçse ai vetë.
13 Dhe ai ishte i veshur me një rrobe të ngjyer në gjak; dhe emri i tij quhet Fjala e Perëndisë.
14 Dhe ushtritë që ishin në qiell e ndiqnin mbi kuaj të bardhë, të veshur me li të hollë, të bardhë dhe të pastër.
15 Dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë për të goditur me të kombet, dhe ai do t'i sundojë me një shufër hekuri dhe do të shkelë vozën e verës së zemërimit dhe të zemërimit të Perëndisë së Plotfuqishëm.
16 Ai kishte mbi rroben e tij dhe mbi kofshën e tij një emër të shkruar: MBRETI I MBRETËRVE dhe ZOTI I ZOTËVE.
17 Dhe pashë një engjëll që rrinte në këmbë në diell; dhe ai bërtiti me zë të lartë, duke u thënë të gjithë shpendëve që fluturojnë në mes të qiellit: Ejani dhe mblidhuni në darkën e të madhit Perëndi;
18 që të mund të hani mishin e mbretërve, dhe mishin e kapitenëve, dhe mishin e njerëzve të fuqishëm, dhe mishin e kuajve dhe të atyre që ulen mbi ta, dhe mishin e të gjithë njerëzve, të lirë dhe skllevër, të dyja i vogël dhe i madh.
19 Dhe pashë bishën dhe mbretërit e dheut dhe ushtritë e tyre të mbledhura për të luftuar kundër atij që kalëronte kalin dhe kundër ushtrisë së tij.
20 Dhe bisha u kap dhe bashkë me të profeti i rremë që bëri mrekulli para tij, me të cilat i mashtroi ata që kishin marrë damkën e bishës dhe ata që adhuronin figurën e saj. Këta të dy u hodhën të gjallë në një liqen zjarri që digjet me squfur.
21 Dhe pjesa e mbetur u vra nga shpata e atij që kalëronte kalin, shpata e cila doli nga goja e tij; dhe të gjitha shpendët u ngopën me mishin e tyre.

KAPITULLI 20

1 Dhe pashë një engjëll që zbriste nga qielli, me çelësin e humnerës dhe një zinxhir të madh në dorë.
2 Dhe ai e kapi dragoin, gjarpërin e vjetër, që është Djalli dhe Satanai, dhe e lidhi një mijë vjet,
3 Dhe hidheni në një gropë humnerë, mbylleni dhe vulosni mbi të, që të mos i mashtrojë më kombet, deri sa të mbushen një mijë vjet; dhe pas kësaj ai duhet të zgjidhet pak kohë.
4 Dhe pashë frone, dhe ata u ulën mbi to, dhe atyre iu dha gjykimi; dhe pashë shpirtrat e atyre që iu pre koka për dëshminë e Jezusit dhe për fjalën e Perëndisë dhe që nuk e kishin adhuruar bishën, as shëmbëlltyra e tij, as nuk kishte marrë shenjën e tij mbi ballin e tyre ose në duart e tyre; dhe ata jetuan dhe mbretëruan me Krishtin një mijë vjet.
5 Por pjesa tjetër e të vdekurve nuk u kthye në jetë deri sa të mbusheshin një mijë vjet. Kjo është ringjallja e parë.
6 Lum dhe i shenjtë është ai që ka pjesë në ringjalljen e parë; mbi të tillë vdekja e dytë nuk ka fuqi, por ata do të jenë priftërinj të Perëndisë dhe të Krishtit dhe do të mbretërojnë me të një mijë vjet.
7 Dhe kur të kalojnë një mijë vjet, Satani do të lirohet nga burgu i tij,
8 Dhe do të dalin për të mashtruar kombet që janë në të katër anët e tokës, Gogun dhe Magogun, për t'i mbledhur për të luftuar; numri i të cilëve është si rëra e detit.
9 Dhe ata u ngjitën në gjerësinë e tokës dhe rrethuan kampin e shenjtorëve dhe qytetin e dashur; dhe nga qielli zbriti zjarr nga Perëndia dhe i përpiu.
10 Dhe djalli që i mashtroi u hodh në liqenin e zjarrit dhe të squfurit, ku janë bisha dhe profeti i rremë, dhe do të mundohen ditë e natë në shekuj të shekujve.
11 Dhe pashë një fron të madh të bardhë dhe atë që rrinte mbi të, nga fytyra e të cilit iku dheu dhe qielli; dhe nuk u gjet vend për ta.
12 Dhe pashë të vdekurit, të vegjël dhe të mëdhenj, që qëndronin përpara Perëndisë; dhe librat u hapën dhe u hap një libër tjetër, që është libri i jetës; dhe të vdekurit u gjykuan sipas gjërave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre.
13 Dhe deti i dorëzoi të vdekurit që ishin në të; dhe vdekja dhe ferri i dorëzuan të vdekurit që ishin në to; dhe ata u gjykuan secili sipas veprave të tyre.

14 Dhe vdekja dhe ferri u hodhën në liqenin e zjarrit. Kjo është vdekja e dytë.
15 Dhe kushdo që nuk u gjet i shkruar në librin e jetës, u hodh në liqenin e zjarrit.

KAPITULLI 21

1 Dhe pashë një qiell të ri dhe një tokë të re, sepse qielli i parë dhe toka e parë shkuan; dhe nuk kishte më det.
2 Dhe unë Gjoni pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qielli nga Perëndia, i përgatitur si një nuse e stolisur për burrin e saj.
3 Dhe dëgjova një zë të madh nga qielli që thoshte: "Ja, tabernakulli i Perëndisë është me njerëzit dhe ai do të banojë me ta, dhe ata do të jenë populli i tij, dhe vetë Perëndia do të jetë me ta dhe Perëndia i tyre".
4 Dhe Perëndia do të fshijë çdo lot nga sytë e tyre; dhe nuk do të ketë më vdekje, as pikëllim, as klithmë, as dhembje, sepse gjërat e mëparshme shkuan.
5 Dhe ai që rrinte mbi fron tha: "Ja, unë i bëj të gjitha gjërat të reja". Dhe ai më tha: Shkruaj, sepse këto fjalë janë të vërteta dhe besnike.
6 Dhe ai më tha: "U bë". Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe fundi. Unë do t'i jap falas atij që ka etje burimin e ujit të jetës.
7 Ai që fiton do të trashëgojë të gjitha gjërat; dhe unë do të jem Perëndia i tij dhe ai do të jetë djali im.
8 Por të frikësuarit, jobesimtarët, dhe të neveritshmit, dhe vrasësit, dhe kurvarët, dhe magjistarët, dhe idhujtarët dhe të gjithë gënjeshtarët do të kenë pjesën e tyre në liqenin që digjet me zjarr dhe squfur, që është vdekja e dytë.
9 Dhe erdhi tek unë një nga të shtatë engjëjt që kishin shtatë kupat plot me shtatë plagët e fundit dhe foli me mua duke thënë: "Eja këtu, do të të tregoj nusen, gruan e Qengjit".
10 Dhe më çoi në frymë në një mal të madh e të lartë dhe më tregoi qytetin e madh, Jeruzalemin e shenjtë, që zbriste nga qielli nga Perëndia,
11 Duke pasur lavdinë e Perëndisë; dhe drita e saj ishte si një gur shumë i çmuar, si një gur diaspri, i pastër si kristali;
12 Dhe kishte një mur të madh dhe të lartë, me dymbëdhjetë porta dhe te portat dymbëdhjetë engjëj dhe emra të shkruar mbi të, që janë emrat e dymbëdhjetë fiseve të bijve të Izraelit.
13 Nga lindja tri porta; në veri tre porta; në jug tri porta; dhe në perëndim tri porta.
14 Dhe muri i qytetit kishte dymbëdhjetë themele dhe në to emrat e dymbëdhjetë apostujve të Qengjit.
15 Dhe ai që fliste me mua kishte një kallam ari për të matur qytetin, portat e tij dhe muret e tij.
16 Qyteti ishte katror dhe gjatësia ishte sa gjerësia; dhe ai mati qytetin me kallam: dymbëdhjetë mijë stade. Gjatësia dhe gjerësia dhe lartësia e tij janë të barabarta.
17 Ai mati murin e tij: njëqind e dyzet e katër kubitë, sipas masës së njeriut, domethënë engjëllit.
18 Ndërtimi i murit të tij ishte prej diaspri dhe qyteti ishte prej ari safi, i ngjashëm me xhamin e pastër.
19 Dhe themelet e mureve të qytetit ishin zbukuruar me gurë të çmuar të çdo lloji. Themeli i parë ishte diaspri; e dyta, safir; e treta, një kalcedoni; e katërta, një smerald;
20 E pesta, sardoniksi; i gjashti, sardi; i shtati, krisolit; i teti, beryl; i nënti, një topaz; e dhjeta, një krizoprasus; i njëmbëdhjeti, një jacinth; i dymbëdhjeti, një ametist.
21 Dhe të dymbëdhjetë portat ishin dymbëdhjetë perla; secila portë ishte prej një margaritari të vetëm; dhe rruga e qytetit ishte prej ari safi, si qelqi i tejdukshëm.
22 Dhe unë nuk pashë asnjë tempull në të, sepse Zoti Perëndi i Plotfuqishëm dhe Qengji janë tempulli i tij.
23 Dhe qyteti nuk kishte nevojë për diell, as për hënë, që të ndriçonte në të, sepse lavdia e Perëndisë e ndriçoi dhe Qengji është drita e tij.
24 Dhe kombet e të shpëtuarve do të ecin në dritën e tij; dhe mbretërit e dheut sjellin lavdinë dhe nderin e tyre në të.
25 Dhe portat e tij nuk do të mbyllen fare ditën, sepse atje nuk do të ketë natë.
26 Dhe ata do të sjellin në të lavdinë dhe nderin e kombeve.
27 Dhe nuk do të hyjë në të asnjë gjë që ndot, as çfarëdo që kryen neveri ose gënjeshtër, por ata që janë shkruar në librin e jetës të Qengjit.

KAPITULLI 22

1 Dhe më tregoi një lumë të pastër uji të jetës, të pastër si kristali, që dilte nga froni i Perëndisë dhe i Qengjit.
2 Në mes të rrugës dhe në të dy anët e lumit, ishte pema e jetës, e cila jepte dymbëdhjetë fruta dhe jepte frytin e saj çdo muaj; dhe gjethet e pemës ishin për shërimin e kombet.
3 Dhe nuk do të ketë më mallkim, por froni i Perëndisë dhe i Qengjit do të jetë në të; dhe shërbëtorët e tij do t'i shërbejnë:
4 Dhe ata do të shohin fytyrën e tij; dhe emri i tij do të jetë në ballin e tyre.
5 Dhe atje nuk do të ketë natë; dhe nuk kanë nevojë për qiri, as dritë dielli; sepse Zoti Perëndi u jep dritë dhe ata do të mbretërojnë në shekuj të shekujve.
6 Dhe ai më tha: "Këto fjalë janë besnike dhe të vërteta; dhe Zoti, Perëndia i profetëve të shenjtë, dërgoi engjëllin e tij për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të bëhen së shpejti".
7 Ja, unë vij shpejt; lum ai që ruan fjalët e profecisë së këtij libri.
8 Dhe unë Gjoni i pashë këto gjëra dhe i dëgjova. Dhe, kur dëgjova dhe pashë, rashë për të adhuruar përpara këmbëve të engjëllit që më tregoi këto gjëra.
9 Atëherë ai më tha: "Mos e bëj këtë, sepse unë jam bashkëshërbëtori yt dhe i vëllezërve të tu profetë dhe i atyre që respektojnë fjalët e këtij libri: adhuro Perëndinë".
10 Dhe ai më tha: "Mos i vulos fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është afër".
11 Kush është i padrejtë, le të vazhdojë të jetë i padrejtë, dhe ai që është i ndyrë, le të vazhdojë të jetë i ndyrë; dhe ai që është i drejtë, le të vazhdojë të jetë i drejtë;
12 Dhe ja, unë vij shpejt; dhe shpërblimi im është me mua, për t'i dhënë secilit sipas veprës së tij.
13 Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe fundi, i pari dhe i fundit.
14 Lum ata që zbatojnë urdhërimet e tij, që të kenë të drejtën e pemës së jetës dhe të hyjnë nëpër portat e qytetit.
15 Sepse jashtë janë qentë dhe magjistarët, dhe kurvarët, dhe vrasësit, dhe idhujtarët dhe ata që duan dhe gënjejnë.

16 Unë Jezusi kam dërguar engjëllin tim për t'ju dëshmuar
për këto gjëra në kisha. Unë jam rrënja dhe pasardhja e
Davidit dhe ylli i ndritshëm dhe i mëngjesit.
17 Dhe Fryma dhe nusja thonë: "Eja!". Dhe ai që dëgjon le
të thotë: "Eja!". Dhe ai që ka etje le të vijë. Dhe kush të
dojë, le ta marrë falas ujin e jetës.
18 Sepse unë i dëshmoj çdo njeriu që dëgjon fjalët e
profecisë së këtij libri: Nëse dikush do t'u shtojë këtyre
gjërave, Perëndia do t'i shtojë atij plagët që janë shkruar në
këtë libër:
19 Dhe nëse dikush heq nga fjalët e librit të kësaj profecie,
Perëndia do t'i heqë pjesën e tij nga libri i jetës dhe nga
qyteti i shenjtë dhe nga gjërat që janë shkruar në këtë libër.
20 Ai që dëshmon për këto gjëra thotë: "Me siguri unë vij
shpejt". Amen. Megjithatë, eja, Zoti Jezus.
21 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.